

මජ්ඣිමනිකායෙ

උපරිපඤ්ඤාස-විකා

ධම්මවිචය

පටුන

1. දෙවදහවග්ගො.....	1
1. දෙවදහසුත්තවණ්ණනා	1
2. පඤ්චත්තයසුත්තවණ්ණනා	7
3. කිත්තිසුත්තවණ්ණනා	23
4. සාමගාමසුත්තවණ්ණනා	25
5. සුනක්ඛත්තසුත්තවණ්ණනා.....	31
6. ආනෙඤ්ජසප්පායසුත්තවණ්ණනා	34
7. ගණකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා	41
8. ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා	42
9. මහාපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනා.....	44
10. චූළපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනා	48
2. අනුපදවග්ගො.....	51
1. අනුපදසුත්තවණ්ණනා.....	51
2. ඡබ්බිසොධනසුත්තවණ්ණනා.....	61
3. සප්පුරිසධම්මසුත්තවණ්ණනා	65
4. සෙවිතඛිබ්බසෙවිතඛිබ්බසුත්තවණ්ණනා	66
5. බහුධාතුකසුත්තවණ්ණනා	67
6. ඉසිගිලිසුත්තවණ්ණනා	80
7. මහාවත්තාරිසකසුත්තවණ්ණනා	82
8. ආනාපානස්සතිසුත්තවණ්ණනා	87
9. කායගතාසතිසුත්තවණ්ණනා	90
10. සඨ්ඛාරූපපත්තිසුත්තවණ්ණනා	92
3. සුඤ්ඤතවග්ගො	96
1. චූළසුඤ්ඤතසුත්තවණ්ණනා.....	96
2. මහාසුඤ්ඤතසුත්තවණ්ණනා.....	98

3. අවිජරියබ්භතසුත්තවණ්ණනා	103
4. බාකුලසුත්තවණ්ණනා	115
5. දන්තභූමිසුත්තවණ්ණනා	117
6. භූමිජසුත්තවණ්ණනා	118
7. අනුරුද්ධසුත්තවණ්ණනා	118
8. උපක්කිලෙසසුත්තවණ්ණනා	120
9. බාලපණ්ඩිතසුත්තවණ්ණනා	123
වක්කරතනවණ්ණනා	125
හත්ථිරතනවණ්ණනා	127
අස්සරතනවණ්ණනා	127
මණ්ඩරතනවණ්ණනා	128
ඉත්ථිරතනවණ්ණනා	128
ගහපතිරතනවණ්ණනා	129
පරිණායකරතනවණ්ණනා	129
10. දෙවදුතසුත්තවණ්ණනා	129
4. විහඬිගවග්ගො	135
1. හද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා	135
2. ආනන්දහද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා	137
3. මහාකච්චානහද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා	137
4. ලොමසකකඬිගිහද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා	138
5. චූළකම්මවිහඬිගසුත්තවණ්ණනා	139
6. මහාකම්මවිහඬිගසුත්තවණ්ණනා	144
7. සලායතනවිහඬිගසුත්තවණ්ණනා	148
8. උද්දෙසවිහඬිගසුත්තවණ්ණනා	154
9. අරණවිහඬිගසුත්තවණ්ණනා	156
10. ධාතු විහඬිගසුත්තවණ්ණනා	158

11. සච්චවිහඨගසුත්තවණ්ණනා.....	168
12. දක්ඛිණාවිහඨගසුත්තවණ්ණනා	170
5. සළායතනවග්ගො	179
1. අනාඨපිණ්ඩිකොවාදසුත්තවණ්ණනා	179
2. ඡන්තොවාදසුත්තවණ්ණනා	181
3. පුණ්ණොවාදසුත්තවණ්ණනා.....	183
4. නන්දකොවාදසුත්තවණ්ණනා.....	186
5. රාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා	188
6. ඡජක්කසුත්තවණ්ණනා	190
7. මහාසළායතනිකසුත්තවණ්ණනා	193
8. නගරවින්දෙයාසුත්තවණ්ණනා	195
9. පිණ්ඩපාතපාරිසුද්ධිසුත්තවණ්ණනා	197
10. ඉන්ද්‍රියභාවනාසුත්තවණ්ණනා	198

“ධම්මා සුතා ධාතා වච්ඡා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡපටිච්ඡිධා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසනො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(ජට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

මජ්ඣිමනිකායෙ

උපරිපණ්ණාස-ටිකා

1. දෙවදහවග්ගො

1. දෙවදහසුත්තවණ්ණනා

1. දිබ්බන්ති කාමගුණෙහි කිලන්ති, ලලන්ති, තෙසු වා විහරන්ති, විජයසම්මත්ථතායොගෙන පච්චත්ථිකෙ විජෙතුං ඉච්ඡන්ති; ඉස්සරියට්ඨානාදිසක්කාරදානග්ගණං තංතංඅත්ථානුසාසනඤ්ච කරොන්තා වොහරන්ති, පුඤ්ඤානුභාවජ්ජත්තාය ජුතියා ජොතෙන්ති වාති දෙවා වුව්චන්ති රාජානො. තථා හි තෙ චතුහි සඬිගභවත්ථුහි ජනං රඤ්ජයන්තා සයං යථාචුත්තෙහි විසෙසෙහි රාජන්ති දිබ්බන්ති සොහන්තිති ව, “රාජානො”ති වුව්චන්ති. තත්ථාති තස්මිං නිගමදෙසෙ. සාති පොක්ඛරණි. තන්ති තං, “දෙවදහ”න්ති ලද්ධනාමං පොක්ඛරණිං උපාදාය, තස්ස අද්දරභවත්තාති කෙවි. සබ්බං සුඛාදිහෙදං වෙදයිතං. පුබ්බෙති පුරිමජාතියං. කතකම්මපච්චයාති කතස්ස කම්මස්ස පච්චයභාවතො ජාතං කම්මං පටිච්ච. තෙන සබ්බාපි වෙදනා කම්මඵලභූතා ඵච අනුභවිතබ්බාති දස්සෙති. තෙනාහ “ඉමිනා”තිආදි. අනියමෙත්වා චුත්තන්ති, “සන්ති, හික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා ඵචංවාදිනො”ති ඵචං ඉමෙ නාමාති අවිසෙසෙත්වා චුත්තමත්ථං. නියමෙත්වාති, “ඵචංවාදිනො, හික්ඛවෙ, නිගණ්ඨා”ති ඵචං විසෙසෙත්වා දස්සෙති.

කලිසාසනන්ති පරාජයං. කලීති හි අනත්ථො වුව්චති, කලීති සසති විජ්ජරතීති කලිසාසනං, පරාජයො. කලීති වා කොධමානාදිකිලෙසජාති, තාය පන අයුත්තවාදිතා කලිසාසනං. තං ආරොපෙතුකාමො විභාවෙතුකාමො. යෙ කම්මං කතං අකතං වාති න ජානන්ති, තෙ කථං තං ඵදිසන්ති ජානිස්සන්ති. යෙ ච කම්මං පහෙදතො න ජානන්ති, තෙ කථං තස්ස විපාකං ජානිස්සන්ති; විපාකපරියොසිතභාවං ජානිස්සන්ති, යෙ ච පාපස්ස කම්මස්ස පටිපක්ඛමෙව න ජානන්ති; තෙ කථං තස්ස පහානං කුසලකම්මස්ස ච සම්පාදනවිධිං ජානිස්සන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො, “උත්තරි පුච්ඡායපි ඵසෙව නයො”ති ආහ.

2. කිඤ්චාපි චූළදුක්ඛක්ඛන්ධෙපි, (ම. නි. 1.180) “ඵචං සන්තෙ”ති ඉමිනා තෙසං නිගණ්ඨානං අජානනභාවො ඵච උජුකං පකාසිතො භෙට්ඨා දෙසනාය තථා පවත්තත්තා. තථා හි අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.180) චුත්තං – “ඵචං සන්තෙති තුම්භාකං ඵචං අජානනභාවෙ සති”ති, තථාපි තත්ථ උපරිදෙසනාය

සම්බද්ධො ඵවමත්ථො වුච්චමානො යුජ්ජති, න අඤ්ඤාථාති දස්සෙතුං ඉධ,
 “මහානිගණ්ඨස්ස වචනෙ සච්චෙ සන්තෙති අත්ථො”ති වුත්තං. එත්තකස්ස
 යානස්සාති යථාවුත්තස්ස පඤ්චපරිමාණස්ස කාරණස්ස.

3. අනෙකචාරං විසරඤ්ජනං ඉධ ගාල්භාපලෙපනං, න සාටකස්ස විය
 ලිත්තතාති ආහ – “බහලුප...පෙ.... ලිත්තෙන වියා”ති. වුත්තමෙව, න පුන
 වත්තබ්බං, තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති අධිජ්ජායො.

ඉමෙසං නිගණ්ඨානං තාදිසස්ස තෙසං අභාවතො, “ජානනකාලො සියා”ති
 පරිකප්පවසෙන වදති. තෙන ඵවං ජානිතුං තෙහි සක්කා සියා, තෙසඤ්ච
 දස්සනං සච්චං සියා. යස්මා තෙසං දස්සනං අසච්චං, තස්මා තෙ න ජානිංසුති
 දස්සෙති. චතුසු කාලෙසුති චණුමුඛස්ස පරිකන්තනකාලො, සල්ලස්ස
 එසනකාලො, අබ්බුහනකාලො, චණුමුඛෙ අගදඬුගාරඔදහනකාලොති ඉමෙසු
 චතුසු කාලෙසු. සුද්ධන්තෙති සුද්ධකොට්ඨාසෙ, දුක්ඛස්ස අනවසෙසතො
 නිජ්ජීරණට්ඨෙන නිද්දුක්ඛභාවෙති අත්ථො. එකාය උපමායාති, “සල්ලෙන
 විද්ධස්ස හි විද්ධකාලෙ වෙදනාය පාකටකාලො වියා”ති ඉමාය එකාය උපමාය.
 තයො අත්ථාති පුබ්බෙ අභුවම්භා වා නො වා, පාපකම්මං අකර්මිභා වා නො වා,
 එවරුපං වා පාපකම්මං අකර්මිභාති ඉමෙ තයො අත්ථා. චතුහි උපමාහීති
 චණුමුඛපරිකන්තනාදිහි චතුහි උපමාහි. එකො අත්ථොති, “එත්තකං දුක්ඛං
 නිජ්ජීණ්ණ”න්තිආදිනා වුත්තො එකො අත්ථො. සො හි
 දුක්ඛනිජ්ජීරණභාවසාමඤ්ඤා එකො අත්ථොති වුත්තො.

4. ඉමෙ පන නිගණ්ඨා. ආසඬකාය විද්ධොස්මීති සඤ්ඤං උජ්ජාදෙත්වා.
 පච්චාහරිතුන්ති පච්චාවත්තිතුං, පරිහරිතුන්ති අත්ථො.

5. අතීතවාදං සද්දහන්තානන්ති, “අත්ථි ඛො, හො, නිගණ්ඨා පුබ්බෙ
 පාපකම්මං කත”න්ති ඵවං අතීතංසං ආරබ්භ පවත්තං මහානිගණ්ඨස්ස වාදං
 සද්දහන්තානං. භූතත්තාති යථාභූතත්තා කිං අවිපරීතමෙව අත්ථං ආරම්මණං
 කත්වා පවත්තාති පුච්ඡති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සහ ධම්මෙතාති
 සහධම්මො, සො ඵව සහධම්මීකො යථා “වෙනයිකො”ති (අ. නි. 8.11; පාරා.
 8). “ධම්මො”ති එත්ථ කාරණං අධිජ්ජෙතන්ති ආහ – “සහෙතුකං
 සකාරණ”න්ති. පරිහරති පරිචත්තෙතීති පරිභාරො, වාදො ඵව පරිභාරො
 වාදපටිභාරො; තං, උත්තරන්ති අත්ථො. තෙනාහ – “පච්චාගමනකවාද”න්ති,
 වොදනං පරිචත්තෙත්වා පටිපාකතිකකරණන්ති අත්ථො. තෙසන්ති ඉදං
 ආවුත්තිවසෙන ගහෙතබ්බං, “තෙසං සද්ධාෂෙදකවාදං නාම තෙසං
 දස්සෙති”ති.

6. අවිජ්ජා අඤ්ඤාණා සම්මොහාති පරියායවචනාමෙතං. අවිජ්ජාති වා අවිජ්ජාය කරණභූතාය. අඤ්ඤාණෙනාති අජානනෙන. සම්මොහෙනාති සම්මුඤ්ඤනෙන මහාමුල්භතාය. සාමංයෙව ඔපක්කමිකා එතරහි අත්තනො උපක්කමහෙතු දුක්ඛවෙදනං වෙදියමානං - “යංකිඤ්චායං...පෙ.... පුබ්බෙකතහෙතු”ති විපරිතතො සද්දහං. පුබ්බෙකතහෙතුවාදසඤ්ඤිතං විපල්ලාසග්ගාහං ගණ්හං.

7. දිට්ඨධම්මො වුවචති පච්චක්ඛන්තො, තත්ථ වෙදිතබ්බං ඵලං දිට්ඨධම්මවෙදනීයං. තෙනාහ - “ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකදායක”න්ති. පයොගෙනාති කායිකෙන පයොගෙන වා වාචසිකෙන වා පයොගෙන. පධානෙනාති පදහනෙන වෙතසිකෙන උස්සාහනෙන. ආසන්නෙ හවන්තරෙ විපාවෙතුං න සක්කා, පගෙව දුරෙති දස්සෙතුං, “දුතියෙ වා තතියෙ වා අත්තභාවෙ”ති චුත්තං. නිබ්බත්තකභාවතො සුඛවෙදනාය භිතන්ති සුඛවෙදනීයං. සා පන විපාකවෙදනාභාවතො එකන්තතො ඉට්ඨාරම්මණා ඵව හොතිති ආහ “ඉට්ඨාරම්මණවිපාකදායක”න්ති. විපරිතන්ති අනිට්ඨාරම්මණවිපාකදායකං. නිජ්ජන්තෙති සද්ධිං අඤ්ඤාන කම්මෙන නිබ්බත්තෙ. සම්පරායවෙදනීයස්සාති උපපජ්ජවෙදනීයස්ස අපරාපරියවෙදනීයස්ස. ඵවං සත්තෙපිති කාමං පරිපක්කවෙදනීයන්ති දිට්ඨධම්මවෙදනීයමෙව වුවචති, තථාපි අත්ථෙත්ථ අතිසයො දිට්ඨධම්මවිසෙසභාවතො පරිපක්කවෙදනීයස්සාති දස්සෙතුං, “අයමෙත්ථා”තිආදි චුත්තං. යස්මිං දිවසෙ කතං, තතො සත්තදිවසබ්බන්තරෙ.

තත්ත්වාති තස්මිං පරිපක්කවෙදනීයකම්මස්ස සත්තදිවසබ්බන්තරෙ විපාකදානෙ. එකවාරං කසිත්වා නිසීදි ඡාතජ්ඣක්තො භුත්වා. ආගච්ඡන්ති ආහ - “උස්සුරෙ හත්තං ආහරිසිත්ථා”ති දොමනස්සං අනුජ්ජාදෙත්ථා යථා කතපුඤ්ඤං අනුමොදති. විජ්ජොතමානං දිස්වා, “කිං නු ඛො ඉදම්පි තජ්ජකාරො, මම චිත්තවිකජ්ජමත්තං, උදාහු සුවණ්ණමෙවා”ති වීමංසන්තො යට්ඨියා පහරිත්ථා.

වාළයක්ඛසඤ්චරණත්තා රාජගහුපවාරස්ස නගරෙ සහස්සභණ්ඩිකං වාරෙසුං. උජ්ජන්තරාගො චූළාය ඩංසි. රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්ථාති තං පවත්ති. රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්ථා. මල්ලිකාය වත්ථු ධම්මපදවත්ථුම්හි (ධ. ප. අට්ඨ. 2.මල්ලිකාදෙවීවත්ථු) ආගතෙන නයෙන කථෙතබ්බං.

මරණසන්තිකෙපි කතං, පගෙව තතො පුරෙතරං අතීතත්තභාවෙසු ච කතං. ඉධ නිබ්බත්තිතවිපාකොති චුත්තො අවස්සංභාවිභාවතො. සම්පරායවෙදනීයමෙව හවන්තරෙ විපාකදායකභාවතො. ඉධ නිබ්බත්තිතගුණොත්ථෙව චුත්තො, න ඉධ නිබ්බත්තිතවිපාකොති

විමුත්තිභාවතො.

පරිපක්කවෙදනීයන්ති

වෙදිතබ්බං

හෙට්ඨා

චුත්තපරිපක්කවෙදනීයලක්ඛණානතිවත්තනතො. සබ්බලභුං ඵලදායිකාති ඵතෙන ඵලුප්පාදනසමත්ථතායොගෙන කම්මස්ස පරිපක්කවෙදනීයතාති දස්සෙති.

චතුප්පඤ්චක්ඛන්ධඵලතාය සඤ්ඤාභවුපගං කම්මං බහුවෙදනීයන්ති චුත්තං. ඵකඛන්ධඵලත්තා අසඤ්ඤාභවුපගං කම්මං අප්පවෙදනීයං. කෙච්ඡි පන, “අරුපාවචරකම්මං බහුකාලං වෙදිතබ්බඵලත්තා බහුවෙදනීයං, ඉතරං අප්පවෙදනීයං. රුපාරුපාවචරකම්මං චා බහුවෙදනීයං, පරිත්තකම්මං අප්පවෙදනීය”න්ති වදන්ති. සච්ඡාකං කම්මන්ති පච්චයන්තරසමවායෙ විපාකුප්පාදනසමත්ථං, න ආරද්ධවිපාකමෙව. අච්ඡාකං කම්මන්ති පච්චයවෙකල්ලෙන විපච්චිතුං අසමත්ථං අහොසිකම්මාදිහෙදං.

8. දිට්ඨධම්මවෙදනීයාදීනන්ති දිට්ඨධම්මවෙදනීයාදීනං දසන්තං කම්මානං උපක්කමෙන කම්මානං අඤ්ඤාථාභාවස්ස අනාපාදනීයන්තා යථාසභාවෙනෙව කම්මානි තිට්ඨන්ති. තත්ථ නිගණ්ඨානං උපක්කමො නිප්පයොජනොති ආභ “අඵලො”ති. නිගණ්ඨානං පදහනස්ස මිච්ඡාවායාමස්ස නිප්ඵලභාවප්පවෙදනො පධානච්ඡේදකවාදො. පරෙහි චුත්තකාරණෙහිති යෙහි කාරණෙහි නිගණ්ඨානං වාදෙසු දොසං දස්සෙත්ති. තෙහි පරෙහි චුත්තකාරණෙහි. න හි ලක්ඛණයුත්තෙන හෙතුනා විනා පරවාදෙසු දොසං දස්සෙතුං සක්කා. තෙනාභ “සකාරණා හුත්වා”ති. නිගණ්ඨානං වාදා ච අනුවාදා වාති නිගණ්ඨෙහි චුච්චමානා සකසකසමයප්පවෙදිකා වාදාවෙව සාවකෙහි චුච්චමානා තෙසං අනුවාදා ච. විඤ්ඤුහි ගරහිතබ්බං කාරණං ආගච්ඡන්තිති, “අයමෙත්ථ දොසො”ති තත්ථ තත්ථ විඤ්ඤුහි පණ්ඨිතෙහි ගරහාරහං කාරණං උපගච්ඡන්ති, පාපුණන්තිති අත්ථො. තස්සත්ථොතිආදීසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො, “චුත්තනායෙන පරෙහි චුත්තෙන කාරණෙන සකාරණා හුත්වා දොසදස්සනවසෙන නිගණ්ඨානං වාදා අනුප්පත්තා, තතො ඵව තං වාදං අප්පසාදනීයභාවදස්සනෙන සොසෙත්තා හෙතුසම්පත්තිවොහාරසුක්ඛනෙන මිලාපෙත්තා දුක්කටකම්මකාරිනොතිආදයො දස ගාරය්භාපදෙසා උපගච්ඡන්ති”ති.

9. සඬ්ඛතිභාවහෙතුති තත්ථ තත්ථ යදිච්ඡාය සමුට්ඨිතසඬ්ඛතිනිමිත්තං. සා පන සඬ්ඛති නියතිලක්ඛණාති ආභ “නියතිභාවකාරණා”ති. අච්ඡේද්දසුත්තාචුතඅභේද්දසුත්තා විස හි පටිනියතතා නියතිපවත්තිති. ජලහිජාතිහෙතුති කණ්භාහිජාති නිලාහිජාති ලොහිතාහිජාති හලිද්දාහිජාති සුක්කාහිජාති පරමසුක්කාහිජාතිති ඉමාසු අහිජාතිසු ජාතිනිමිත්තං. පාපසඬ්ඛතිකාති නිහීනසඬ්ඛතිකා.

10. අනද්ධභූතන්ති එත්ථ අධි-සද්දෙන සමානත්ථො අද්ධ-සද්දොති ආහ – “අනද්ධභූතන්ති අනධිභූත”න්ති. යථා ආපායිකො අත්තභාවො මහතා දුක්ඛෙන අභිභූයාති, න තථා අයන්ති ආහ – “දුක්ඛෙන අනධිභූතො නාම මනුස්සත්තභාවො වුවච්ඡි”ති. “අවෙලකො භොති”තිආදිනා (දී. නි. 1.394) වුත්තාය නානප්පකාරාය දුක්කරකාරිකාය කිලමථෙන. යදි එවං කථං ධුතඨගධරාති ආහ “යෙ පනා”තිආදි. නියානිකසාසනස්මිඤ්ඤි විරියන්ති විවට්ඨසන්තිස්සිතං කත්වා පවත්තියමානං විරියං සරීරං බෙදන්තම්පි සම්මාවායාමො නාම භොති ඤායාරද්ධභාවතො.

ථෙරොති එත්ථ ආගතමහාරක්ඛිතත්ථෙරො. තිස්සො සම්පත්තියො මනුස්සදෙවනිබ්බානසම්පත්තියො, සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පත්තියො වා. බුරග්ගෙයෙවාති බුරෙ සිසග්ගෙ එව, බුරෙ සිසග්ගතො අපනිතෙ එවාති අධිප්පායො. අයන්ති, “ඉස්සරකුලෙ නිබ්බත්තො”තිආදිනා වුත්තො. න සබ්බෙ එව සක්කාරපුබ්බකං පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණන්තිති ආහ “යො දාසිකුච්ඡිය”න්තිආදි. රජතමුද්දිකන්ති රජතමයං අඬගුලිමුද්දිකං. ගොරකපියඬගුමත්තෙනපිති කපිත්ථජල්ලිකඬගුපුප්ඵගන්ධමත්තෙනපි.

ධම්මෙන ඤායෙන ආගතසුඛං ධම්මසුඛන්ති ආහ – “සඬ්ඝනො වා...පෙ.... පච්චයසුඛ”න්ති. අමුව්ඡිතොති අනප්ඤ්ඤාපන්තො. ඉදානි තං අනප්ඤ්ඤාපන්තං තස්ස ච එලං දස්සෙතුං “ධම්මිකං භී”තිආදි වුත්තං. ඉමස්සාති සමුදයස්ස. සො හි පඤ්චක්ඛන්ධස්ස දුක්ඛස්ස කාරණභූතත්තා ආසන්තො පච්චක්ඛො කත්වා වුත්තො. තෙනාහ “පච්චුප්පන්තාන”න්තිආදි. සඬ්ඛාරන්ති යථාරද්ධාය සාතිසයං කරණතො සඬ්ඛාරන්ති ලද්ධනාමං බලවවීරියං උස්සොළ්භිං. පදහතොති පසුඤ්ජන්තස්ස පවත්තෙන්තස්ස. මග්ගෙන විරාගො භොතීති අරියමග්ගෙන දුක්ඛනිදානස්ස විරජ්ජනා භොති. තෙනාහ “ඉදං වුත්තං භොති”ති. ඉමිනා සුඛාපට්ඨදා ඛිප්පාහිඤ්ඤා කථිතා අකසිරෙනෙව සීහතරං මග්ගපජානතාය බොධිතත්තා. මජ්ඣන්තකාකාරොති විරියුපෙක්ඛමාහ. සඬ්ඛාරං තත්ථ පදහතීති පධානසඬ්ඛාරං තත්ථ දුක්ඛනිදානස්ස විරජ්ජනනිමිත්තං විරජ්ජනත්ථං පදහති. කථං? මග්ගප්පධානෙන චතුකිච්චප්පධානෙන අරියමග්ගෙ වායාමෙන පදහති වායමති. අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛතොති විරියස්ස අනච්චාරද්ධනාතිසිථිලතාය විරියසමතායොජනෙ බ්‍යාපාරාකරණෙන අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛතො. තෙනාහ “උපෙක්ඛං භාවෙන්තස්සා”ති. උපෙක්ඛාභාවනා ච නාමෙත්ථ තථාපවත්තා අරියමග්ගභාවනා එවාති ආහ – “මග්ගභාවනාය භාවෙති”ති.

එත්ථ ච එවං පාළියා පදයොජනා වෙදිතබ්බා, – “සො එවං පජානාති. කථං? සඬ්ඛාරං මෙ පදහතො සඬ්ඛාරපදහනා ඉමස්ස දුක්ඛනිදානස්ස විරාගො

හොති, අජ්ඣුපෙක්ඛතො මෙ උපෙක්ඛනා ඉමස්ස දුක්ඛනිදානස්ස විරාගො හොති”ති. පටිපජ්ජමානස්ස වායං පුබ්බභාගවිමංසස්සාති ගහෙතබ්බං. තත්ථ සඬබාරජ්ජපානාති සම්මසනපදෙන සුබ්බෙනෙව බිජ්ජතරං භාවනාඋස්සුක්කාපනවීරියං දස්සිතන්ති සුබාපටිපදා බිජ්ජාහිඤ්ඤා දස්සිතා. අජ්ඣුපෙක්ඛතොති එත්ථ කස්සචි නාතිදළ්භං කත්වා පවත්තිතවීරියෙනපි දුක්ඛනිදානස්ස විරාගො හොති විපස්සනමනුසුඤ්ජනීති දස්සිතං. උභයත්ථාපි චතුත්ථියෙව පටිපදා විභාවිතාති දට්ඨබ්බං. ඉදානි, “යස්ස හි බ්වාස්ස...පෙ.... උපෙක්ඛං තත්ථ භාවෙති”ති වාරෙහි තාසංයෙව පටිපදානං වසෙන තෙසං පුග්ගලානං පටිපත්ති දස්සිතා. වට්ටදුක්ඛනිදානස්ස පරිජ්ණ්ණං ඉමෙහි වාරෙහි දුක්ඛක්ඛයො විභාවිතො.

11. බද්ධවිත්තොති සම්බද්ධවිත්තො. බහලවිජන්දොති බහලතණ්හාජන්දො. අතිවරින්වාති අතික්කම්ත්වා. නට්ඨත්ථවිධිනා නව්වනකා නට්ඨා, නව්වකා ඉතරෙ. සොමනස්සං උජ්ජජ්ජති, “ඊදිසං නාම ඉත්ථිං පරිච්චජ්”න්ති. ඡිජ්ජාති ද්විධා හොතු. ඡිජ්ජාති ඡිජ්ජතු. “ඡිජ්ජ වා ඡිජ්ජවා”ති පදද්වයෙනපි විනාසමෙව වදති. ඤාත්වාති පුබ්බභාගඤාණෙන ජානිත්වා. තදුභයන්ති සඬබාරපදහනඋපෙක්ඛාභාවනං.

12. පෙසෙත්තස්සාති වායමත්තස්ස. තං සන්ධායාති දුක්ඛාය පටිපදාය නියානානතං සන්ධාය.

උසුකාරො විය යොගී තෙජනස්ස විය විත්තස්ස උජුකරණතො. ගොමුත්තවඬිකං, වන්දලොබාකුට්ඨං, නඬගලකොට්ඨිමිහං විත්තං. අලාතා විය වීරියං ආතාපන-පරිතාපනතො. කඤ්චිකතෙලං විය සද්ධා සිනෙහනතො. නමනදණ්ඩකො විය ලොකුත්තරමග්ගො නිබ්බානාරම්මණෙ විත්තස්ස නාමනතො. ලොකුත්තරමග්ගෙන විත්තස්ස උජුකරණං භාවනාහිසමයතො දට්ඨබ්බං. අන්තද්වයවජ්ජිතා මජ්ඣිමා පටිපත්තීති කත්වා කිලෙසගණවිජ්ඣනං පහානාහිසමයො. ඉතරා පන පටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤාති ඉමෙසං ද්විත්තං හික්ඛුනං ඉමාසු ද්වීසු යථාචුත්තාසු බිජ්ජාහිඤ්ඤාසු කථිතාසු, ඉතරාපි කථිතාව හොන්ති ලක්ඛණභාරනයෙන පටිපදාසාමඤ්ඤතො. සභාගමනීයාපි වා පටිපදා කථිතාව, “න හෙව අනද්ධභූතං අත්ථාන”න්තිආදිනා පුබ්බභාගපටිපදාය කථිතත්තා. “ආගමනීයපටිපදා පන න කථිතා”ති ඉදං සවිසෙසං අජ්ඣුපෙක්ඛස්ස අකථිතතං සන්ධාය චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. නික්ඛමනදෙසනන්ති නික්ඛමනුපායං දෙසනං. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

දෙවදහසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

2. පඤ්චත්තයසුත්තවණ්ණනා

21. එකෙති එත්ථ එක-සද්දො අඤ්ඤත්ථො, න ගණනාදිඅත්ථොති තං දස්සෙත්තො “එකච්චෙ”ති ආහ. යං පන පාළියං “සන්තී”ති වුත්තං. තෙන තෙසං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජමානතාය අවිච්ඡින්නතා; තතො ච තෙසං මිච්ඡාගහණතො සිලිලකරණවිවෙචනෙහි අත්තතො දෙසනාය කිච්චකාරිතා අවිතථතා ච දීපිතා හොති. පරමත්ථසමණුක්ඛාමණෙසු අපරන්තකප්පිකතාය ලෙසොපි නත්ථිති ආහ “පරිබ්බජ්ජපගතභාවෙනා”තිආදි. සස්සතාදිවසෙන අපරන්තං කප්පෙත්තීති අපරන්තකප්පිනො, තෙ එව අපරන්තකප්පිකා. යස්මා තෙහි අපරන්තං පුරිමතරසිද්ධෙහි තණ්හාදිට්ඨිකප්පෙහි කප්පෙත්වා ආසෙවනබලවතාය ච විකප්පෙත්වා අපරභාගසිද්ධෙහි අභිනිවෙසභූතෙහි තණ්හාදිට්ඨිග්ගාගෙහි ගණ්හන්ති අභිනිවිසන්ති පරාමසන්ති; තස්මා වුත්තං – “අපරන්තං කප්පෙත්වා විකප්පෙත්වා ගණ්හන්ති”ති. තණ්හුපාදානවසෙන කප්පනගහණානි වෙදිතබ්බානි. තණ්හාපච්චයා හි උපාදානං. වුත්තම්පි වෙතං මහානිද්දෙසෙ උද්දානතො සඬ්ඛෙපතො. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනාති තණ්හාය දිට්ඨියා ච වසෙන. දිට්ඨියා වා උපනිස්සයභූතාය සහජාතාය අභිනන්දනකාය ච තණ්හාය සස්සතාදිආකාරොන අභිනිවිසන්තස්ස මිච්ඡාගාහස්ස ච වසෙන. අනාගතධම්මවිසයාය අධිප්පෙතත්තා අනාගතකාලවාචකො ඉධ අපර-සද්දො. රූපාදිබන්ධවිනිමුත්තස්ස කප්පනවත්ථුනො අභාවා අත්ත-සද්දො භාගවාචකොති ආහ – “අනාගතං බන්ධකොට්ඨාස”න්ති. කප්පෙත්වාති ච තස්මිං අපරන්තෙ තණ්හාය නාභිනිවෙසානං සමත්තනං පරිනිට්ඨාපනමාහ. ඨිතාති තස්සා ලද්ධියා අවිජහනං.

අනුගතාති ආරම්මණකරණවසෙන අනු අනු ගතා අපරන්තෙ පවත්තා. ආරබ්භාති ආලම්බිත්වා. විසයො හි තස්සා දිට්ඨියා අපරන්තො. විසයභාවතො එව හි සො තස්සා ආගමනට්ඨානං ආරම්මණපච්චයො වාති වුත්තං “ආගම්ම පටිච්චා”ති. අධිවචනපදානීති පඤ්ඤත්තිපදානි, දාසාදීසු සිරිවඩ්ඪකාදිසද්දො විය වචනමත්තමෙව අධිකාරං කත්වා පවත්ති යා අධිවචනං පඤ්ඤත්ති. අථ වා අධි-සද්දො උපරිභාවෙ, වුව්චනීති වචනං, උපරි වචනං අධිවචනං, උපාදානභූතරූපාදීනං උපරි පඤ්ඤාපියමානා උපාදාපඤ්ඤත්තීති අත්ථො, තස්මා පඤ්ඤත්තිදීපකපදානීති අත්ථො. පඤ්ඤත්තිමත්තඤ්ඤෙතං වුව්චනි, යදිදං, “අත්තා ලොකො”ති ච, න රූපවෙදනාදයො විය පරමත්ථො. අධිකවුත්තිතාය වා අධිමුත්ති යොති දිට්ඨියො වුව්චන්ති. අධිකඤ්ඤි සභාවධම්මෙසු සස්සතාදිං පකතිආදිං දුඛාදිං ජීවාදිං කායාදිඤ්ඤ අභූතමත්ථං අජ්ඣාරොපෙත්වා දිට්ඨියො පවත්තන්තීති. අභිවදන්තීති, “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අභිනිවිසිත්වා වදන්ති, “අයං ධම්මො, නායං ධම්මො”තිආදිනා විවදන්ති. අභිවදනකිරියාය අජ්ජාපි අවිච්ඡෙදභාවදස්සනත්ථං වත්තමානකාලවචනං.

සඤ්ඤා එතස්ස අත්ථිති සඤ්ඤීති ආහ “සඤ්ඤාසමඨි”ති. නත්ථි එතස්ස රොගො භඩ්ගොති අරොගොති අරොගසද්දස්ස නිව්වපරියායනා වෙදිතබ්බා. රොගරහිතතාසීසෙන වා නිබ්බිකාරතාය නිව්වතං පටිජානාති දිට්ඨිගතිකොති ආහ “අරොගොති නිව්වො”ති. ඉමිනාති, “සඤ්ඤී අත්තා අරොගො පරං මරණා”ති ඉමිනා වචනෙන. සොළස සඤ්ඤීවාදාති – රුපිචතුක්කං, අරුපිචතුක්කං, අත්තවාචතුක්කං, එකන්තසුඛිචතුක්කන්ති – ඉමෙසං චතුන්තං චතුක්කානං වසෙන සොළස සඤ්ඤීවාදා කථිතා. ඉමෙසුයෙව පුරිමානං ද්විත්තං චතුක්කානං වසෙන අට්ඨ සඤ්ඤීවාදා අට්ඨ ව නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදා වෙදිතබ්බා. සත්ත උච්ඡේදවාදාති මනුස්සත්තභාවෙ කාමාවචරදෙවත්තභාවෙ රූපාවචරදෙවත්තභාවෙ චතුබ්බිධාරූපත්තභාවෙ චචිත්වා සත්තස්ස උච්ඡේදපඤ්ඤාපනවසෙන සත්ත උච්ඡේදවාදා කථිතා. අසතො විනාසාසම්භවතො අත්ථිභාවනිබන්ධනො උච්ඡේදවාදොති චුත්තං “සතොති විජ්ජමානස්සා”ති. යාවායං අත්තා න උච්ඡිජ්ජති, තාව විජ්ජති එවාති ගහණතො නිරුදයවිනාසො ඉධ උච්ඡේදොති අධිජ්ජෙතොති ආහ “උපච්ඡේද”න්ති. විසෙසෙන නාසො විනාසො, අභාවො, සො පන මංසවක්ඛු-පඤ්ඤාවක්ඛු-දස්සනපථාතික්කමොවාති ආහ “අදස්සන”න්ති. අදස්සනෙ හි නාස-සද්දො ලොකෙ නිරුජ්ඣො. භවවිගමන්ති සභාවාපගමනං යො හි නිරුදයවිනාසවසෙන උච්ඡිජ්ජති, න සො අත්තනො සභාවෙනෙව තිට්ඨති.

පඤ්ච දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදාති පඤ්චකාමගුණසුඛමනුභොගවසෙන චතුබ්බිධාරූපජ්ඣානසුඛපරිභොගවසෙන ව දිට්ඨධම්මෙ නිබ්බානජ්ජත්තිපඤ්ඤාපනවාදා. දිට්ඨධම්මොති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන උපලද්ධධම්මො. තත්ථ යො අනින්ද්‍රියවිසයො, සොපි සුපාකට්ඨාවෙන ඉන්ද්‍රියවිසයො විස භොතිති ආහ – “දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛධම්මො චුච්චති”ති. තෙනෙව ව, “තත්ථ තත්ථ පටිලද්ධඅත්තභාවස්සෙනං අධිචචන”න්ති චුත්තං. සඤ්ඤීති ආදිවසෙන තීහාකාරෙහි සන්තන්ති සඤ්ඤී අසඤ්ඤී නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීති ඉමෙහි ආකාරෙහි විජ්ජමානං, සදා උපලබ්භමානං සස්සතන්ති අත්ථො. සඤ්ඤී අත්තාතිආදීති තීණි දස්සනාති. සන්තඅත්ථවසෙන එකන්ති සස්සතස්ස අත්තනො වසෙන එකං දස්සනං. ඉතරාති ද්වෙති උච්ඡේදවාද-දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදසඤ්ඤීතාති ද්වෙ දස්සනාති. තීණි හුත්වා පඤ්ච භොන්තිති ඉදං, “සන්තඅත්ථවසෙන එක”න්ති සඬග්ගවසෙන චුත්තස්ස සඤ්ඤීති ආදිවිභාවසෙන චුත්තත්තා සුවිඤ්ඤෙයාන්ති අට්ඨකථායං න උද්ධට්ඨං.

22. රූපිං වාති එත්ථ (දී. නි. ටී. 1.76-77) යදි රූපං අස්ස අත්ථිති රූපිති අයමත්ථො අධිජ්ජෙතො. එවං සති රූපවිනිමුත්තෙන අත්තනා භවිතබ්බං සඤ්ඤාය විස රූපස්සපි අත්තනියත්තා. න හි සඤ්ඤී අත්තාති එත්ථ සඤ්ඤා

අත්තා. තථා හි චුත්තං සුමඤ්චලවිලාසිනියං (දී. නි. අට්ඨ. 1.76-77) “තත්ථ පචත්තසඤ්ඤඤවස්ස සඤ්ඤාති ගහෙත්වාති චුත්ත”න්ති. එවං සන්නෙ, “කසිණරූපං අත්තාති ගණ්හාති”ති ඉදං කථන්ති? න ඛො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බං – “රූපං අස්ස අත්ථිති රූපී”ති, අථ ඛො “රූපපනසිලො රූපී”ති. රූපපනඤ්චෙත්ථ රූපසරික්ඛතාය කසිණරූපස්ස වඨ්ඨිතාවඨ්ඨිතකාලවසෙන විසෙසාපත්ති, සා ච නත්ථිති න සක්කා චත්තුං පරිත්තවිපුලතාදිවිසෙසසබ්භාවතො. යදි එවං ඉමස්ස වාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසඤ්ඤාය න යුජ්ජතිති? නො න යුජ්ජති කායභෙදතො උද්ධං අත්තතො නිබ්බිකාරතාය තෙන අධිප්පෙතත්තා. තථා හි චුත්තං “අරොගො පරං මරණා”ති. අථ වා “රූපං අස්ස අත්ථිති රූපී”ති චුච්චමානෙපි න දොසො. කප්පනාසිද්ධෙතපි හි භෙදෙන සාමිනිද්දෙසදස්සනතො යථා “සිලාපුත්තකස්ස සරීර”න්ති. රූපපනං වා රූපපනසභාවො රූපං, තං එතස්ස අත්ථිති රූපී, අත්තා “රූපිනො ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 11 දුකමානිකා) විය. එවඤ්ච කත්වා රූපසභාවත්තා අත්තතො “රූපං අත්තා”ති වචනං ඤායාගතමෙවාති “කසිණරූපං අත්තාති ගණ්හාති”ති චුත්තං. අරූපින්ති එත්තාපි චුත්තනායානුසාරෙන යථාරහං අත්ථො චත්තබ්බො. සන්නසුබ්බං මුඤ්චිත්වා තබ්බිපරිතස්ස ගහණෙ කාරණං නත්ථිති ලාභී, “කසිණරූපං අත්තා”ති ගණ්හාතිති ලාභිතක්කිනො යථෙත්වා, සෙසතක්කී ලාභිග්ගහණෙනෙව ගහිතා. අනුස්සුතිතක්කිකොපි සුද්ධතක්කිකොපි වා නිරච්ඡුසත්තා තක්කනස්ස කසිණරූපමිපි අත්තාති කදාවිපි ගණ්හෙය්‍යාති චුත්තං – “උභොපි රූපානි ගණ්හාතියෙවා”ති. සුද්ධතක්කිකස්ස උභයග්ගහණං න කතං, තස්මා සාසඨිකචචනං.

කසිණුග්ගසාරිමාකාස-පයමාරූපවිඤ්ඤාණ-

නත්ථිභාවආකිඤ්ඤවඤ්ඤායතනානි අරූපසමාපත්තිනිමිත්තං. යථෙත්වා සඤ්ඤාක්ඛන්ධන්ති ඉදං සඤ්ඤාය අත්තනියතං භදයෙ කත්වා චුත්තං. “රූපිං වා”ති එත්ථ චුත්තනයෙන පන අත්ථො චුච්චමානෙ සඤ්ඤාක්ඛන්ධං බහිද්ධා අකත්වා “අරූපධම්මෙ”ඉච්චෙව චත්තබ්බං සියා. මිස්සකග්ගහවසෙනාති රූපාරූපසමාපත්තිනං නිමිත්තානි එකජ්ඣං කත්වා, “එකො අත්තා”ති, තත්ථ පචත්තසඤ්ඤඤවස්ස, “සඤ්ඤා”ති ගහණවසෙන. අයඤ්චි දිට්ඨිගතිකො රූපාරූපසමාපත්තිලාභිතාය තංනිමිත්තං රූපභාවෙන අරූපභාවෙන ච ගහෙත්වා උපතිට්ඨති, තස්මා, “රූපී අරූපී වා”ති අභිනිවෙසං ජනෙති අජ්ඣත්තවාදිනො විය තක්කමත්තෙනෙව වා රූපාරූපධම්මෙ මිස්සකවසෙන ගහෙත්වා, “රූපී ච අරූපීව අත්තා භොති”ති. තක්කගාහෙනෙවාති සඤ්ඤාචාරවසෙසසුබ්බමභාවජ්ජත්තධම්මා විය ච අච්චත්තසුබ්බමභාවපත්තියා සකිච්චසාධනාසමත්ථතාය ථම්මකුට්ඨනත්ථපාදානං සඤ්ඤාතො විය නෙව රූපී, රූපසභාවානතිචත්තනතො න අරූපීති එවං පචත්තතක්කගාහෙන. ලාභිවසෙනපි වා අත්තානන්තිකචතුත්ථවාදෙ චක්ඛමානනයෙන

අඤ්ඤාමඤ්ඤාපටිපක්ඛවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කෙවලං පන තත්ථ දෙසකාලහෙදවසෙන තතියචතුත්ථවාදා ඉච්ඡිතා; ඉධ කාලචත්ථු හෙදවසෙනාති අයමෙව විසෙසො. කාලහෙදවසෙන චෙත්ථ තතියවාදස්ස පචත්ති රූපාරූපනිමිත්තානං සහ අනුපට්ඨානතො; චතුත්ථවාදස්ස පන චත්ථුහෙදවසෙන පචත්ති රූපාරූපධම්මානං සමුහතො, “එකො අත්තා”ති තක්කවසෙනාති තත්ථ චක්ඛමානනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

යදිපි අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො දිට්ඨිගතිකස්ස වසෙන සමාපත්තිහෙදෙන සඤ්ඤානානත්තසම්භවතො දුතියදිට්ඨිපි සමාපන්නකවසෙන ලබ්භති; තථාපි සමාපත්තියං එකරූපෙනෙව සඤ්ඤාය උපට්ඨානතො, “පට්ඨෙදිට්ඨි සමාපන්නකවාරෙන කථිතා”ති ආහ. තෙනෙචෙත්ථ සමාපන්නකග්ගහණං කතං. එකසමාපත්තිලාභිනො එව වා වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සමාපත්ති හෙදෙන සඤ්ඤාහෙදසම්භවෙපි බහිද්ධා පුටුත්තාරම්මණෙ සඤ්ඤානානත්තෙන ඔලාරිකෙන නානත්තසඤ්ඤීති, “දුතියදිට්ඨි අසමාපන්නකවාරෙනා”ති ආහ. අවධිසීතකසිණවසෙන පරිත්තසඤ්ඤීතං, වධිසීතකසිණවසෙන අප්පමාණසඤ්ඤීතං දස්සෙතුං, “තතියදිට්ඨි සුප්පමත්තෙන වා සරාවමත්තෙන වා”තිආදි වුත්තං. “අභිගුට්ඨප්පමාණො වා අත්තා යවප්පමාණො, අණුමත්තො වා අත්තා”තිආදිදස්සනවසෙන (උදා. අට්ඨ. 54; දී. නි. ටී. 1.76-77) පරිත්තො සඤ්ඤීති පරිත්තසඤ්ඤී. කපිලකණාදාදයො (විහ. අනුට්. 189) විය අත්තතො සබ්බගතභාවපටිජානනවසෙන අප්පමාණො සඤ්ඤීති අප්පමාණසඤ්ඤීති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

එතන්ති, “රූපිං වා”තිආදිනා යථාචුත්තඅත්තවාදං. එකෙසන්ති එකච්චානං. උපාතිචත්තතන්ති අතික්කමන්තානං. නිද්ධාරණෙ චෙතං සාම්ච්චනං. විඤ්ඤාණකසිණමෙකෙ අභිවදන්තීති යොජනා. තෙනාහ – “සඤ්ඤං...පෙ.... අභිවදන්තී”ති. තත්ථ “සඤ්ඤං යපෙත්වා සෙසානි තිණි”ති ඉදං සඤ්ඤාය චතුක්කම්පි පරිපුණ්ණමෙව ගහෙත්වා, අපරෙ අට්ඨකන්ති වදන්ති. තදුභයන්ති තං සඤ්ඤාඅට්ඨකන්ති වුත්තං උභයං. පරතො ආචි භවිස්සතීති, “චතස්සො රූපසඤ්ඤී”තිආදිනා උපරි පකාසෙස්සති. චක්ඛති හි – “කොට්ඨාසතො අට්ඨ, අත්ථතො පන සත්ත සඤ්ඤා භොන්තී”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.22). එත්ථාති, “එතං වා පනා”ති එතස්මිං වාකො. සමතික්කම්මිතුං සක්කොන්ති තත්ථ ආදීනවදස්සනෙන තදුද්ධං ආනිසංසදස්සනෙන ච බුහිතසද්ධාදි ගුණත්තා, විපරියායෙන අසක්කුණනං වෙදිතබ්බං. යෙ සක්කොන්ති, තෙව ගහිතා තෙසංයෙව වසෙන චක්ඛමානස්ස විසෙසස්ස චත්තුං සක්කුණෙය්‍යත්තා. සක්කොන්තානඤ්ච නෙසං උපාතිචත්තනං අත්තතො ඤාණබලානුරූපන්ති ඉමමත්ථං උපමාය දස්සෙතුං, “තෙසං පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අප්පමාණන්ති අප්පමාණාරම්මණො,

අප්පමාණාරම්මණතා වස්ස ආගමනවසෙන වෙදිතබ්බා අනන්තාරම්මණතො වා. න හි ආරම්මණෙ අනන්තන්ති පරමානන්තස්ස පමාණං වා ගණ්හාති. සුබ්බුක්ඛෙහි අනිඤ්ජනතො රූපවිරාගභාවනාවිසෙසතාය ව ආනෙඤ්ජං පත්වා තිට්ඨති, අයං නො අත්තාති අභිවදන්තා තිට්ඨන්ති. විඤ්ඤාණකසිණමෙකෙති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං එකෙ දිට්ඨිගතිකා අත්තාති වදන්ති. තෙනාහ – “විඤ්ඤාණඤ්චායතනං තාව දස්සෙතු”න්ති. තස්ස පන ආරම්මණභූතං කසිණුග්ගාටිමාකායෙ පවත්තවිඤ්ඤාණන්ති අපරෙ. තඤ්ඤි කසිණං මනසිකාරවසෙන, “විඤ්ඤාණකසිණ”න්ති, විඤ්ඤාණඤ්ච තං ආරම්මණට්ඨෙත ආයතනඤ්චාති, “විඤ්ඤාණඤ්චායතන”න්ති ව චුච්චති. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනමෙකෙති එත්ථාපි එසෙව නයො.

තසිදන්ති ය-කාරො පදසන්ධිකරොති ආහ “තං ඉද”න්ති. දිට්ඨිගතන්ති යථා චුත්තං “සඤ්ඤී අත්තා”ති එවං චුත්තං දිට්ඨිං. දිට්ඨියෙව හි දිට්ඨිගතං “මුත්තගතං (ම. නි. 2.119; අ. නි. 9.11), සඬ්ඛාරගත”න්තිආදීසු (මහානි. 41) විය. ගන්තබ්බාභාවතො වා දිට්ඨියා ගතමත්තං දිට්ඨිගතං, දිට්ඨියා ගහණමත්තන්ති අත්ථො. දිට්ඨිපකාරො වා දිට්ඨිගතං. ලොකියා හි විධයුත්තගතපකාරසද්දෙ සමානත්ථෙ ඉච්ඡන්ති. දිට්ඨිපච්චයො දිට්ඨිකාරණං, අවිජ්ජාදි දිට්ඨිට්ඨානන්ති අත්ථො. තත්ථ අවිජ්ජාපි හි දිට්ඨිට්ඨානං උපනිස්සයාදිභාවතො. යථාහ – “අස්සුතවා, හික්ඛවෙ, පුට්ඨ්ථො අරියානං අදස්සාපි අරියධම්මස්ස අකොවිදො”තිආදි (ධ. ස. 1007). එස්සොපි දිට්ඨිට්ඨානං. යථාහ “තදපි එස්සපච්චයා”ති (දී. නි. 1.118-124). සඤ්ඤාපි දිට්ඨිට්ඨානං. යථාහ “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”ති (සු. නි. 880; මහානි. 109). විතක්කොපි දිට්ඨිට්ඨානං. යථාහ – “තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මමාහු”ති (සු. නි. 892; මහානි. 121). අයොනිසොමනසිකාරොපි දිට්ඨිට්ඨානං. යථාහ – “තස්සෙවං මනසිකරොතො ඡන්තං දිට්ඨිනං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අත්ථි මෙ අත්තාති තස්ස සච්චතො ථෙතතො දිට්ඨි උප්පජ්ජති”ති (ම. නි. 1.19). දිට්ඨාරම්මණන්ති දිට්ඨිආරම්මණභූතං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං. තෙනාහ – “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදි (පටි. ම. 1.130). රූපවෙදනාදිවිනිමුත්තස්ස දිට්ඨියා ආරම්මණස්ස අභාවතො අනාදිශිත්වා ඉදමෙව දස්සෙති – “ඉමිනා පච්චයෙන ඉදං නාම දස්සනං ගහිත”න්ති. ඉමිනා පච්චයෙනාති වා එත්ථ පච්චයග්ගහණෙන ආරම්මණමිපි ගහිතමෙවාති දට්ඨබ්බං.

තදෙවාති දිට්ඨිගතඤ්චෙව දිට්ඨිපච්චයඤ්ච. රූපසඤ්ඤානන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. එවං-සද්දො පකාරත්ථො, “යදි රූපසඤ්ඤාන”න්තිආදිනා පකාරෙන චුත්තසඤ්ඤානන්ති අත්ථො. නිරූපක්කිලෙසා නිවරණාදි උපක්කිලෙසවිමුත්තිතො. උත්තමා පණිතභාවජ්ජත්තිතො, තතො එව සෙට්ඨා,

සෙට්ඨන්තා ඵච උත්තරිතරාභාවතො අනුත්තරියා. අක්ඛායනීති උපට්ඨාති. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාය විසුං වුච්චමානත්තා චතුත්ථාරුජ්ජසඤ්ඤාය ච ඉමස්මිං සඤ්ඤීවාදෙ අනොතරණතො, “යදි ආරුජ්ජසඤ්ඤානන්ති ඉමිනා ආකාසානඤ්චායතන-විඤ්ඤාණඤ්චායතනසඤ්ඤා”ඉච්චෙව චුත්තං. ඉතරෙහි පන ද්විතීති, “යදි එකත්තසඤ්ඤානං, යදි නානත්තසඤ්ඤාන”න්ති ඉමෙහි ද්විතී පදෙහි. සමාපන්නකවාරො ච තථා ඉධ කථිතොති අධිජ්ජායො. කොට්ඨාසතො අට්ඨ සඤ්ඤා චතුක්කද්වයසඬගහතො. එකත්තසඤ්ඤීපදං යථෙත්වා අත්ථතො පන සත්ත සඤ්ඤා භොන්ති අග්ගහිතග්ගහණෙනාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ – “සමාපන්නක...පෙ.... සඬගහිතොයෙවා”ති.

සඤ්ඤාගතන්ති සඤ්ඤාවසෙන ගතං, සඤ්ඤාසඬගහං ගතං වා. තස්ස පන අදිට්ඨිගතස්සපි උපලබ්භමානත්තා, “සද්ධිං දිට්ඨිගතෙනා”ති චුත්තං. පච්චයෙහි සමාගන්ත්වා කතන්ති සහ කාරණභූතෙහි පච්චයෙහි තෙනෙව සහ කාරණභාවෙන සමාගන්ත්වා නිබ්බන්තිතං; පටිච්චසමුප්පන්නන්ති අත්ථො. සඬබ්බත්තා ඔළාරිකං උජ්ජාදවයඤ්ඤථත්තසබ්භාවතො. යස්ස හි උජ්ජාදො පඤ්ඤායති, වයො පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤථත්තං පඤ්ඤායති, තං බණ්ණෙ බණ්ණ හිජ්ජනසභාවතො පස්සන්තස්ස පාකට්ඨනවිකාරං ඔළාරිකං සියා. න චෙත්ථ මග්ගඵලධම්මා නිදස්සෙතබ්බා තෙසං තථා අනනුපස්සිතබ්බතො; තෙසම්පි සඬබ්බභාවෙන ඉතරෙහි සමානායොගක්ඛමතාය දුන්නිවාරයභාවතො. තථා හි “අසෙසවිරාගනිරොධා”ති (උදා. 3) වචනතො මග්ගස්සපි නිස්සරණභාවෙන “අත්ථී ඛො පන සඬබ්බාරානං නිරොධො”ති නිබ්බානමෙචෙත්ථ පටියොගභාවෙන උද්ධටං “නිරුජ්ඣන්ති එත්ථා”ති කත්වා. නිරොධසඬබ්බාතං නිබ්බානං නාම අත්ථීති එත්ථ, – “අත්ථී, හික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අසඬබ්බ”න්ති සුත්තපදං (උදා. 73) ආනෙත්වා වත්තබ්බං. නිබ්බානදස්සිති සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන නිබ්බානදස්සි, තතො ඵච ඉතරාහිසමයත්ථසිද්ධියා තං සඬබ්බං අතික්කන්තො.

23. අට්ඨසු අසඤ්ඤීවාදෙසුති ඉදං බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.78-80) ආගතනයෙන චුත්තමෙව හි සන්ධාය භෙට්ඨා, “සඤ්ඤීති ඉමිනා අට්ඨ අසඤ්ඤීවාදා කථිතා”ති චුත්තං. ඉධ පන වත්තාරො වාදා ඵච උද්ධටා. තෙනාහ “අසඤ්ඤී”තිආදි. එස නයො පරතො “අට්ඨසු නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදෙසු”ති එත්ථාපි. සඤ්ඤාය සති තාය වෙදනාගාහසබ්භාවතො “ආබාධනට්ඨෙන සඤ්ඤා රොගො”ති චුත්තං. දුක්ඛතාසුලයොගතො කිලෙසාසුචිපග්ගරණතො උජ්ජාදජරාහඬගෙහි උද්ධුමාතපක්කපහිජ්ජනතො ච සඤ්ඤා ගණ්ඨො; ස්වායමත්ථො දොසදුට්ඨතාය ඵච භොතීති ආහ – “සදොසට්ඨෙන ගණ්ඨො”ති. පිළාජනනතො අත්තොතුදනතො දුරුද්ධරණතො ච සඤ්ඤා සල්ලං;

ස්වායමත්ථො අත්තභාවං අනුපවිසිත්වා අවට්ඨානෙනාති ආහ
 “අනුපවිට්ඨවිධෙයන සල්ල”න්ති. පටිසන්ධිග්ගහණෙ විඤ්ඤාණං කුතොචි
 ආගතං විය භොතීති චුත්තං “පටිසන්ධිවසෙන ආගති”න්ති. ගතින්ති පවත්තිං.
 සා පන තාසු තාසු ගතීසු චුත්ති භොතීති චුත්තං – “චුතිවසෙන ගති”න්ති;
 වඩ්ඪනවසෙන සනපබන්ධවසෙනාති අත්ථො. තෙනාහ “අපරාපර”න්ති.
 අපරාපරඤ්ඤා පබන්ධවසෙන පවත්තමානං විඤ්ඤාණං නන්ද්‍රපසෙවනං; ඉතරං
 බන්ධන්තයං වා නිස්සාය අභිචුද්ධිං පතිට්ඨං මහත්තඤ්ච පාපුණාතීති.
 පවඩ්ඪවසෙන වා ගතිං, නික්ඛෙපවසෙන චුතිං, තතො අපරාපරඤ්ච
 රූපපවත්තනවසෙන උපපත්තිං, ඉන්ද්‍රියපරිපාකවසෙන චුඨ්ඨිං තස්ස තස්ස
 කම්මස්ස කතුපචිතභාවෙන විරුල්භිං; තස්ස කම්මස්ස ඵලනිබ්බත්තියා
 වෙසුල්ලන්ති යොජෙතබ්බං.

කාමඤ්ඤාතිආදිනා “අඤ්ඤානු රූපා”තිආදිකා වොදනා ලක්ඛණවසෙන
 චුත්තාති දස්සෙත්වා අයඤ්ච නයො වොදනාය අවිසිට්ඨවිසයනාය සියා;
 විසිට්ඨවිසයා පනායං වොදනාති දස්සෙතුං, “අයං පන පඤ්භො”තිආදි චුත්තං.
 එත්තකෙ බන්ධෙති යථාචුත්තෙ රූපවෙදනාදිකෙ චත්තාරො බන්ධෙ. අඤ්ඤානු
 රූපාති ඉමිනා යත්ථ කත්ථවි රූපෙන විනා විඤ්ඤාණස්ස පවත්ති නත්ථීති
 දීපිතං භොතී. භවවිසෙසවොදනාය සභාවතො ඵව විඤ්ඤාණෙන විනා
 රූපස්සපි පවත්ති නත්ථීති දීපිතං භොතීති ආහ – “අරූපභවෙපි රූපං,
 අසඤ්ඤාභවෙ ච විඤ්ඤාණං අත්ථී”ති. නිරොධසමාපන්නස්සාති
 සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං සමාපන්නස්සපි විඤ්ඤාණං අත්ථී. බ්‍යඤ්ජනච්ඡායාය
 වෙ අත්ථං පටිබාහසීති යදි සද්දත්ථමෙව ගහෙත්වා අධිජ්ජායං න ගණ්හසි
 නෙය්‍යත්ථං සුත්තන්ති. එත්ථ ච අසඤ්ඤාභවෙ නිබ්බත්තස්සත්තවසෙන
 පට්ඨමවාදො; සඤ්ඤං අත්තතො සමනුපස්සතීති එත්ථ චුත්තනායෙන
 සඤ්ඤංයෙව අත්තාති ගහෙත්වා තස්ස කිඤ්චනභාවෙන ධීතාය අඤ්ඤාය
 සඤ්ඤාය අභාවතො අසඤ්ඤීති පවත්තො දුතියවාදො; තථා සඤ්ඤාය සහ
 රූපධම්මෙ සබ්බෙ ඵව වා රූපාරූපධම්මෙ අත්තාති ගහෙත්වා පවත්තො
 තතියවාදො; තක්කග්ගාහවසෙනෙව පවත්තො චතුත්ථවාදො. තෙසු යං
 චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.
 නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදෙපි අසඤ්ඤාභවෙ නිබ්බත්තස්ස සත්තස්ස
 චුතිපටිසන්ධිසු; සබ්බත්ථ වා පටුසඤ්ඤාකිච්චං කාතුං අසමත්ථාය සුබ්‍රමාය
 සඤ්ඤාය අත්ථිභාවපටිජානනවසෙන පට්ඨමවාදො; අසඤ්ඤීවාදෙ චුත්තනායෙන
 සුබ්‍රමාය සඤ්ඤාය වසෙන සඤ්ජානනසභාවතාපටිජානනවසෙන ච
 දුතියවාදාදයො පවත්තාති. ඵවමෙත්ථ එතෙසං වාදානං සබ්භාවො වෙදිතබ්බො.
 සෙසං චුත්තනායමෙව.

24. යත්ථ න සඤ්ඤා, තත්ථ ඤාණස්ස සම්භවො ඵව නත්ථීති ආහ –
 “අසඤ්ඤා සම්මොභො”ති, අසඤ්ඤාභාවො නාම සම්මොභජ්ජවත්තීති

අත්ථො. යථා නියානන්තීති නියානානියාති බහුලං වචනතො කත්තුසාධතො නියානානියසද්දො, එවං ඉධ විඤ්ඤාතබ්බසද්දොති ආහ - “විජානාතීති විඤ්ඤාතබ්බ”න්ති, විජානනං විඤ්ඤාණන්ති අත්ථො. තෙන දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතබ්බමත්තෙනාති දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාණප්පමාණෙනාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ - “පඤ්චද්වාරිකසඤ්ඤාපවත්තිමත්තෙනා”ති, නිබ්බිකප්පභාවතො පඤ්චද්වාරිකසඤ්ඤාපවත්තිසමෙන භාවනාහිනීභාරෙනාති අත්ථො. ඔළාරිකසඤ්ඤාපවත්තිමත්තෙනාති ඔළාරිකානං සඤ්ඤාපවත්තිසා. ඔළාරිකසඤ්ඤාපවත්තිසා චෙත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනපරියොසානා සමාපත්තිධම්මා අධිප්පෙනා. උපසම්පදන්ති යෙ සඤ්ඤාය, අසඤ්ඤායෙව ච දොසං දිස්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං වණ්ණෙණන්තාපි රූපජ්ඣානපටිලාභමත්තෙන තස්ස සම්පාදනං පටිලාභං අධිගමං පඤ්ඤාපෙන්නි, තෙසං තස්ස බ්‍යාසනං අක්ඛායති අනුපායභාවතො. තෙනාහ “විනායො”තිආදි. වුට්ඨානන්ති සදිසසමාපජ්ජනපුබ්බකං පරිවුට්ඨානං. සමාපත්ති එව තෙසං නත්ථි අනධිගතත්තා. ඔළාරිකසඤ්ඤාපවත්තිසා අත්තමසො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාපවත්තිසාපි පත්තබ්බන්ති න අක්ඛායති තෙපි සමතික්කමිත්වා පත්තබ්බතො. සඤ්ඤාපවත්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං. අවසෙසාති ඉතො පරං සුබ්බමභාවො නාම නත්ථිති සුබ්බමභාවාපත්තිසා අවසෙසා. තෙනාහ - “භාවනාවසෙන සබ්බසුබ්බමභාවං පත්තා සඤ්ඤාපවත්තිසා”ති. එතන්ති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං, පත්තබ්බං නාම භොති තාදිසසඤ්ඤාපවත්තිසං තබ්බොභාරතො. සබ්බකං සමෙච්ච සම්භුයා පච්චයෙහි කතත්තා.

25. “යෙ තෙ සමණ්ණාහ්මණා සතො සත්තස්ස උච්ඡෙදං විනාසං විභවං පඤ්ඤාපෙන්නි”ති (ම. නි. 3.25) වක්ඛමානත්තා සබ්බද්ධියං විපරිවත්තමානො එකජ්ඣං ගහෙත්වා, “තත්තා”ති හගවතා වුත්තන්ති ආහ - “තත්තාති සත්තසු උච්ඡෙදවාදෙසු භූමිම”න්ති. උද්ධං සරන්ති උද්ධං ගතං සරන්තාති තං දස්සෙන්නො ආහ “උද්ධං වුච්චති”තිආදි. සරන්තාති යත්ථ පත්ථෙන්නි න ලහන්ති, තං ජානන්තා. ආසත්තින්ති ආසීසනං. පෙච්චාති පරලොකෙ. වාණිජුපමා වියාති හවපරියාපන්නඵලවිසෙසාපෙක්ඛාය පටිපජ්ජනතො. සක්කායස්ස භයාති සන්නො කායොති සක්කායො, පරමත්ථතො විජ්ජමානො ධම්මසමුහොති කත්වා උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං, තතො භායනෙන. මා බීයි මා පරික්ඛයං අගමාසි. මා ඔසීදි මා හෙට්ඨා හස්සි. අබ්භන්ති ආකාසං මා උන්ද්‍රියි මා හිජ්ජිත්වා පති. ගද්දුලෙන බද්ධො ගද්දුලබද්ධො. දළ්භට්ඨිහො විය බීලො විය ච සක්කායො දුම්මොචනියතො. සා විය දිට්ඨිගතිකො තස්ස අනුපරිවත්තනතො. දණ්ඩකො විය දිට්ඨි ඡෙදනකරණාය අසමත්ථභාවකරණතො. රජ්ජු විය තණ්හා බන්ධනතො ච,

ආරම්මණකරණවසෙන සමන්තාගමනවසෙන ච සම්බද්ධභාවතො. තෙන චුත්තං - “දිට්ඨිදණ්ඩකෙ පචෙසිතාය තණ්හාරජ්ජයා”ති.

26. භගවා අත්තනො දෙසනාවිලාසෙන වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයවසෙන (චතුරත්තාරීස අපරන්තකජ්ජිකවාදා තත්ථ තත්ථ අත්තොගධාති) උද්දෙසවසෙන පඤ්චෙව සඬගහෙත්වා යටුද්දෙසං නිගමෙන්නො, “ඉමානෙව පඤ්චායතනානී”ති ආහ. තත්ථ දුක්ඛස්ස නිමිත්තභාවතො දිට්ඨිගතානං කාරණට්ඨෙත ආයතනත්ථොති චුත්තං - “ඉමානෙව පඤ්ච කාරණානී”ති. සඤ්ඤීආදිවසෙන තීණි උච්ඡේදවාදොති චත්තාරි භාජිතානි. ඉතරං පන දිට්ඨධම්මනිබ්බානං කුභිං පට්ටියං? සරූපතො අභාජිතත්තා යථාභාජිතෙසු වාදෙසු කත්ථ අත්තොගධන්ති පුච්ඡති. උද්දෙසෙ පන සරූපතො ගහිතමෙව, “දිට්ඨධම්මනිබ්බානං වා පනෙකෙ අභිවදන්ති”ති. ඉතරො එකත්තසඤ්ඤීවාදෙ නානත්තසඤ්ඤීවාදෙ අත්තොගධන්ති දස්සෙන්නො “එකත්ත...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති ආහ යථාසුඛඤ්චෙනං චුත්තං. පයමො හි දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදො නානත්තසඤ්ඤීවාදෙ අත්තොගධො, ඉතරෙ චත්තාරො එකත්තසඤ්ඤීවාදෙ.

27. අතීතකොට්ඨාසසඬබ්බාතන්ති අතීතං ඛන්ධකොට්ඨාසසඬබ්බාතං පුබ්බන්තං. පුබ්බෙ නිචුත්ථධම්මවිසයා කජ්ජනා ඉධාධිජ්ජෙතා, තස්මා අතීතකාලවාචකො ඉධ පුබ්බසද්දො, රූපාදිඛන්ධවිනිමුත්තඤ්ච කජ්ජනාවත්ථු නත්ථි, අත්තසද්දො ච කොට්ඨාසවාචකො. තෙන චුත්තං “අතීතකොට්ඨාසසඬබ්බාතං පුබ්බන්තං කජ්ජෙත්වා”ති. “කජ්ජෙත්වා”ති ච තස්මිං පුබ්බන්තෙ තණ්හායනාහිනිවිසානං සමත්ථනං පරිනිට්ඨාපනං වදති. සෙසම්පිති “පුබ්බන්තානුදිට්ඨි”ති එවමාදිකං. පුබ්බෙ චුත්තජ්ජකාරන්ති “අපරන්තානුදිට්ඨිනො”තිආදීසු චුත්තජ්ජකාරං. එකෙකස්මිඤ්ච අත්තාති ආහිතො අහංමානො එත්ථාති කත්වා, ලොකොති ලොකියන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපානි තබ්බිපාකා වාති කත්වා, තං තං ගහණවිසෙසං උපාදාය පඤ්ඤාපනං භොතිති ආහ - “රූපාදීසු අඤ්ඤතරං අත්තාති ච ලොකොති ච ගහෙත්වා”ති. සබ්බදාහාවෙන සස්සතො. අමරො නිච්චො ධූවොති තස්සෙව චෙවචනාති. මරණාහාවෙන අමරො, උප්පාදාහාවෙන සබ්බකාලං චත්තනතො නිච්චො, ටීරට්ඨෙත විකාරාහාවෙන ධූවො, යථාහාතිආදිනා යථාචුත්තමත්ථං නිද්දෙසපටිසම්භිදාපාළිහි විහාවෙති. අයඤ්ච අත්ථො “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, වෙදනං... සඤ්ඤං... සඬබ්බරෙ... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.130-131) ඉමිස්සා පඤ්චවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චුත්තො. “රූපචන්ත”න්තිආදිකාය (පටි. ම. 1.130-131) පන පඤ්චදසවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චත්තාරො චත්තාරො ඛන්ධෙ, “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤං - “ලොකො”ති පඤ්ඤපෙන්නීති අයම්පි අත්ථො ලබ්භති, තථා එකං ඛන්ධං, “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤං

“ලොකො”ති පඤ්ඤාපෙත්තීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එසෙව නයොති ඉමිනා යථා “රූපාදීසු අඤ්ඤතරං අත්තාති ව ලොකොති ව ගහෙත්වා සස්සතො...පෙ.... ධූවො”ති අත්ථො චුත්තො; එවං අසස්සතො අනිච්චො අධූවො උච්ඡිජ්ජති විනස්සති න හොති පරං මරණා; නිච්චො ව අනිච්චො ව නෙවනිච්චො නානිච්චොති එවමාදිමත්ථං අතිදිස්සති.

වත්තාරො සස්සතවාදාති ලාභීවසෙන තයො, තක්කීවසෙන එකොති එවං වත්තාරො. පුබ්බෙනිවාසඤාණලාභී තිත්ථියො මන්දපඤ්ඤො අනෙකජාතිසතසහස්සමත්තං අනුස්සරති, මජ්ඣිමපඤ්ඤො දස සංවට්ටව්වට්ටකජපාති, තික්ඛපඤ්ඤො වත්තාරීස සංවට්ටව්වට්ටකජපාති, න තතො පරං. සො එවං අනුස්සරන්නො අත්තා ව ලොකො වාති අභිවදති. තක්කී පන තක්කපරියාහතං වීමංසානුචරිතං සයංපටිභානං සස්සතො අත්තා ව ලොකො වාති අභිවදති. තෙන චුත්තං – “ලාභීවසෙන තයො, තක්කීවසෙන එකොති එවං වත්තාරො සස්සතවාදා”ති. එතෙනෙව ව අධිච්චසමුප්පත්තිකවාදො විය සස්සතවාදො කස්මා දුට්ඨොන න විහත්තොති වෙ? පටික්ඛිත්තත්තාති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ ව, “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති වාදෙ අයමයුත්තතාවිභාවනා – යදි හි පරෙන පරිකප්පිතො අත්තා, ලොකො වා සස්සතො සියා, තස්ස නිබ්බිකාරතාය පුරිමරූපාවිජහනතො කස්සවි විසෙසාධානස්ස කාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අභිතතො නිවත්තනත්ථං හිතෙ ව පටිපත්තිඅත්ථං උපදෙසො එව නිජ්ජයොජනො සියා සස්සතවාදිනො. කථං වා සො උපදෙසො පවත්තියති විකාරාභාවතො; එවඤ්ච අත්තතො අජටාකාසස්ස විය දානාදිකිරියා හිංසාදිකිරියා ව න සම්භවති; තථා සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ව අනුභවනනිබන්ධො එව සස්සතවාදිනො න යුජ්ජති කම්මබද්ධාභාවතො, ජාතිආදීනං අසම්භවතො කුතො විමොක්ඛො. අථ පන ධම්මමත්තං තස්ස උජ්ජප්පති වෙව විනස්සති ව, යස්ස වසෙනායං කිරියාදිවොභාරොති වදෙය්‍ය. එවමිපි පුරිමරූපාවිජහනෙන අවට්ඨිතස්ස අත්තතො ධම්මමත්තත්ති න සක්කා සම්භාවෙතුං; තෙ වා පනස්ස ධම්මා අවත්ථාභූතා තතො අඤ්ඤො වා සියුං අනඤ්ඤො වා, යදි අඤ්ඤො, න තාහි තස්ස උජ්ජපන්නාහිපි කොචි විසෙසො අත්ථි. යො හි කරොති පටිසංවෙදෙති වචනි උපපජ්ජති වාති ඉච්ඡිතං. තස්මා තදවත්ථො එව යථාචුත්තදොසො, කිඤ්ච ධම්මකප්පනාපි නිරත්ථකා සියා. අථ අනඤ්ඤො, උජ්ජාදවිනාසවත්තීහි අවත්ථාහි අනඤ්ඤස්ස අත්තතො තාසං විය උජ්ජාදවිනාසසම්භවාපත්තිතො කුතො නිච්චතාවකාසො. තාසමිපි වා අත්තතො විය නිච්චතාති බන්ධනවිමොක්ඛානං අසම්භවො එවාති න යුජ්ජති එව සස්සතවාදො; න වෙත්ථ කොචි වාදී ධම්මානං සස්සතභාවෙ පරිසුද්ධං යුත්තිං වත්තුං සමත්ථො අත්ථි; යුත්තිරහිතඤ්ච වචනං න පණ්ඩිතානං විත්තමාරාධෙතීති විඤ්ඤාහි ඡඩ්ඪිතො එවායං සස්සතවාදොති.

සත්ත උච්ඡේදවාදානි එත්ථ තෙ සරූපමත්තතො හෙට්ඨා දස්සිතා එව,
තත්ථ ද්වෙ ජනා උච්ඡේදදිට්ඨිං ගණ්හන්ති ලාභී ව අලාභී ව. තත්ථ ලාභී නාම
දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණලාභී දිබ්බෙන වක්ඛුනා අරහතො චුතිං දිස්වා උපපත්තිං
අපස්සන්තො. යො වා පුපුජ්ජනානම්පි චුතිමත්තමෙව දට්ඨුං සක්කොති,
පුබ්බයොගාභාවෙන පරිකම්මාකරණෙන වා උපපාතං දට්ඨුං න සක්කොති.
යො “තත්ථ තත්ථෙව අත්තා උච්ඡිජ්ජති”ති උච්ඡේදදිට්ඨිං ගණ්හාති. අලාභී –
“කො පරලොකං ජානාති, එත්තකො ජීවිට්ඨසයො, යාව ඉන්ද්‍රියගොචරො”ති
අත්තතො ධිතුයා හත්ථග්ගණ්හනකරාජා විය කාමසුඛගිද්ධතාය වා, “යථා
රුක්ඛපණ්ණානි රුක්ඛතො පතිතානි න පටිසන්ධියන්ති, එවං සබ්බෙපි සත්තා
අප්පටිසන්ධිකමරණමෙව ගච්ඡන්ති, ජලබුබ්බුළකුපමා සත්තා”ති
තක්කමත්තවසෙන වා උච්ඡේදදිට්ඨිං ගණ්හාති. තත්ථ යං හෙට්ඨා චුත්තං –
“මනුස්සත්තභාවෙ කාමාවචරදෙවත්තභාවෙ රූපාවචරදෙවත්තභාවෙ
චතුර්ඛිධඅරූපත්තභාවෙ චචිත්තවා සත්තස්ස උච්ඡේදපඤ්ඤාපනවසෙන සත්ත
උච්ඡේදවාදා කථිතා”ති. තත්ථ යුත්තං තාව පුරිමෙසු තිසු වාදෙසු “කායස්ස
හෙදා”ති චුත්තං; පඤ්චවොකාරහවපරියාපන්නං අත්තභාවං ආරබ්භ
පවත්තත්තා තෙසං වාදානං, න යුත්තං චතුරොකාරහවපරියාපන්නං අත්තභාවං
නිස්සාය පවත්තෙසු චතුත්ථාදීසු චතුසු වාදෙසු, “කායස්ස හෙදා”ති චුත්තං. න
හි අරූපිනං කායො අත්ථිති? සච්චමෙනං, රූපහවෙ පවත්තවොහාරෙතෙව
දිට්ඨිගතිකො අරූපහවෙපි කායවොහාරමාරොපෙත්වා ආහ “කායස්ස
හෙදා”ති. යථා දිට්ඨිගතිකෙහි දිට්ඨියො පඤ්ඤත්තා, තථෙව භගවා දස්සෙසිති.
අරූපකායභාවතො වා එස්සාදිධම්මසමුහභූතෙ අරූපත්තභාවෙ කායනිද්දෙසො
දට්ඨබ්බො.

එත්ථාහ – “කාමාවචරදෙවත්තභාවාදිනිරවසෙසච්චපතිට්ඨාපකානං
දුතියවාදාදීනං යුත්තො අපරන්තකජ්ජිකභාවො අනාගතද්ධවිසයත්තා තෙසං
වාදානං; න පන දිට්ඨිගතික-පච්චක්ඛභූත-මනුස්සත්තභාව-
සමුච්ඡේදපතිට්ඨාපකස්ස පට්ඨවාදස්ස පච්චුජ්ජන්තවිසයත්තා”ති. යදි එවං
යථා හි දුතියාදිවාදානං, පුරිමපුරිමවාදසඬ්ඛිතස්සෙව අත්තතො
උත්තරුත්තරහවොපපත්තියා සමුච්ඡේදනතො යුජ්ජති අපරන්තකජ්ජිකතා,
තථා ව “නො ව ඛො, හො, අයං අත්තා එත්තාවතා සම්මා සමුච්ඡින්නො
හොති”තිආදි චුත්තං. එවං අනාගතස්සෙව මනුස්සත්තභාවසමුච්ඡේදස්ස
අධිජ්ජෙතත්තා පට්ඨවාදස්සෙපි අපරන්තකජ්ජිකතා යුජ්ජති. එවං සබ්බස්සපි
පුබ්බන්තතො ආගතස්ස උච්ඡේදපඤ්ඤාපනවසෙන ඉධ පුබ්බන්තකජ්ජිකෙසු
දෙසනා ගතා. එතෙ උච්ඡේදවාදා හෙට්ඨා අපරන්තකජ්ජිකෙසු දෙසනා ගතා.
එතෙ උච්ඡේදවාදා හෙට්ඨා අපරන්තකජ්ජිකෙසු තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජති, න
තතො උද්ධං පවත්ති අත්ථිති දස්සනත්ථං චුත්තා. ජලබුබ්බුළකුපමා හි සත්තාති
තස්ස ලද්ධි.

ඉධාති පුබ්බන්තකප්පිකෙසු. ඉධෙව මනුස්සත්තභාවාදිකෙ උච්ඡේජ්ජති විනට්ඨවිනාසවසෙන. එවං අනාගතෙ අනුප්පත්තිදස්සනපරානං උච්ඡේදවාදානං අපරන්තකප්පිකෙසු ගහණං; පුබ්බන්තතො පන ආගතස්ස අත්තතො ඉධෙව උච්ඡේදදස්සනපරානං පුබ්බන්තකප්පිකෙසු ගහණං. ඉතො පරං න ගච්ඡතීති පන ඉදං අත්ථතො ආපන්නස්ස අත්ථස්ස දස්සනං. සත්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු ච එකච්චසස්සත්ති පචත්තො එකච්චසස්සත්තවාදො. සො පන බ්‍රහ්මකායික-බ්බිධාපදොසික-මනොපදොසිකත්තභාවතො චචිත්වා ඉධාගතානං තක්කිතො ච උප්පජ්ජනවසෙන චතුබ්බිධොති ආහ “චත්තාරො එකච්චසස්සත්තවාදා”ති. “සඬ්ඛාරෙකච්චසස්සතිකා”ති ඉදං තෙහි සස්සත්තභාවෙන ගස්භමානානං ධම්මානං යථාසභාවදස්සනවසෙන චුත්තං, න පනෙකච්චසස්සතිකමතදස්සනවසෙන. තස්ස හි සස්සත්තාහිමතං අසඬ්ඛතමෙවාති උද්ධි. තථා හි චුත්තං (දී. නි. 1.49) බ්‍රහ්මජාලෙ – “චිත්තන්ති වා මනොති වා විඤ්ඤාණන්ති වා අයං අත්තා නිව්චො ධුවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො සස්සතිසමං තථෙව යස්සති”ති. න හි යස්ස භාවස්ස පච්චයෙහි අභිසඬ්ඛතභාවං පටිජානාති; තස්සෙව නිව්චධුවාදිභාවො අනුමිමත්තකෙන න සක්කා පටිඤ්ඤාතුං. එතෙන, “උප්පාදවයධුවතායුත්තභාවා සියා නිව්චා, සියා අනිව්චා, සියා න චත්තබ්බා”තිආදිනා පචත්තස්ස සත්තභවිගවදස්ස අයුත්තතා විභාවිතා හොති.

තත්ථායං (දී. නි. ටී. 1.38) අයුත්තතාවිභාවනා – යදි, “යෙන සභාවෙන යො ධම්මො අත්ථීති චුච්චති, තෙනෙව සභාවෙන සො ධම්මො නත්ථී”තිආදිනා චුච්චෙය්‍ය, සියා අනෙකන්තවාදො; අථ අඤ්ඤෙන, සියා න අනෙකන්තවාදො; න චෙත්ථ දෙසන්තරාදිසම්බද්ධභාවො යුත්තො චත්තුං තස්ස සබ්බලොකසිද්ධත්තා විවාදාභාවතො. යෙ පන වදන්ති – “යථා සුවණ්ණසංථෙ මකුථෙ කතෙ සටභාවො නස්සති, මකුටභාවො උප්පජ්ජති, සුවණ්ණභාවො තිට්ඨතියෙව, එවං සබ්බභාවානං කොචි ධම්මො නස්සති, කොචි උප්පජ්ජති, සභාවො පන තිට්ඨතී”ති. තෙ චත්තබ්බා – කිං තං සුවණ්ණං, යං සංථෙ මකුථෙ ච අවට්ඨිතං? යදි රූපාදි, සො සද්දො විය අනිව්චො, අථ රූපාදිසමුහො, සමුහො නාම සම්මුතිමත්තං. තස්ස වොහාරමත්තස්ස අත්ථිතා නත්ථිතා නිව්චතා වා න චත්තබ්බා. තස්ස පරමත්ථසභාවෙන අනුපලබ්භනතොති අනෙකන්තවාදො න සියා. ධම්මො ච ධම්මිතො අඤ්ඤෙ වා සියුං අනඤ්ඤෙ වා. යදි අඤ්ඤෙ, න තෙසං අනිව්චතාය ධම්මි අනිව්චො අඤ්ඤත්තා. න හි රූපා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අඤ්ඤත්තා, න ච රූපෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණසද්දො හොති; කිඤ්ච ධම්මකප්පනාපි නිරත්ථිකා සියා ධම්මිතො නිව්චානිව්චතාය අසිප්ඤ්ඤානො අථ අනඤ්ඤෙ; උප්පාදවිනාසපත්තෙහි අනඤ්ඤස්ස ධම්මිතො තෙසං විය උප්පාදවිනාසසබ්භාවතො කුතො නිව්චතාවකාසො, තෙසම්පි වා ධම්මිතො විය නිව්චතාපත්ති සියා. අපිච නිව්චානිව්චනචත්තබ්බරූපො අත්තා ච ලොකො ච

පරමත්ථතො විජ්ජමානතාපටිජානනතො යථා නිව්වාදීනං අඤ්ඤතරං රූපං, යථා වා දීපාදයො. න හි දීපාදීනං උදයබ්බයසභාවානං නිව්වානිව්වනවත්තබ්බසභාවතා සක්කා වත්තුං ජීවස්ස නිව්වාදීසු අඤ්ඤතරං රූපං වියාති එවං සත්තභඩ්ගස්ස විය සෙසභඩ්ගානම්පි අසම්භවොයෙවාති සත්තභඩ්ගවාදස්ස අයුත්තතා වෙදිතබ්බාති.

එත්ථ ව, “ඉස්සරො නිව්වො, අඤ්ඤෙ සත්තා අනිව්වා”ති එවං පවත්තවාදා සත්තෙකච්චසස්සතවාදා; සෙය්‍යථාපි ඉස්සරවාදාදයො. “පරමාණුවො නිව්වා ධූවා, ද්විඅණුකාදයො අනිව්වා”ති එවං පවත්තවාදා සඬබ්බරෙකච්චසස්සතවාදා; සෙය්‍යථාපි කණාදවාදාදයො. නනු ව “එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති; එතස්මිං වාදෙ වක්ඛාදීනං අසස්සතාසන්නිට්ඨානං යථාසභාවාවබ්බොධො එව, තයිදං කථං මිච්ඡාදස්සනන්ති, කො එවමාහ – “වක්ඛාදීනං අසස්සතභාවසන්නිට්ඨානං මිච්ඡාදස්සන”න්ති? අසස්සතෙසුයෙව පන කෙසඤ්චි ධම්මානං සස්සතභාවාහිනිවෙසො ඉධ මිච්ඡාදස්සනං; තෙන පන එකවාරෙ පවත්තමානෙන වක්ඛාදීනං අසස්සතභාවාවබ්බොධො විදුසිතො සංසට්ඨභාවතො; විසසංසට්ඨො විය සජ්ජිමණ්ඩො සකිව්වකාරණාසමත්තතාය සම්මාදස්සනපක්ඛෙ යපෙනබ්බතං නාරහති. අථ වා අසස්සතභාවෙන නිව්ඡිනාපි වක්ඛුආදයො සමාරොපිතජීවසභාවා එව දිට්ඨිගති කෙහි ගස්හන්තීති තදවබ්බොධස්ස මිච්ඡාදස්සනභාවො න සක්කා නිවාරෙතුං. තථා හි චුත්තං බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.49) – “වක්ඛුන්ති වා...පෙ.... කායොති වා අයං මෙ අත්තා”තිආදි. එවඤ්ච කත්වා අසඬ්ඛතාය සඬ්ඛතාය ව ධාතුයා වසෙන යථාක්කමං එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා; එකච්චෙ අසස්සතාති එවං පවත්තො විහජ්ජවාදොපි එකච්චසස්සතවාදො ආපජ්ජතීති එවංපකාරා වොදනා අනොකාසා හොති අවිපරිතධම්මසභාවසම්පටිපත්තිභාවතො.

න මරතීති අමරා. කා සා? “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා (දී. නි. 1.62) නයෙන පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි ව වාචා ව, අමරාය දිට්ඨියා වාචාය විවිධො ඛෙපොති අමරාවික්ඛෙපො. සො එතස්ස අත්ථිති අමරාවික්ඛෙපො. අථ වා අමරාති එකා මච්ඡජාති, සා උම්මුච්ජනනිම්මුච්ජනාදිවසෙන උදකෙ සන්ධාවමානා ගාහං න ගච්ඡති; එවමෙවං අයම්පි වාදො ඉතො චිතො ව සන්ධාවති, ගාහං නාගච්ඡතීති අමරාවික්ඛෙපො, සො එව අමරාවික්ඛෙපිකො. ස්වායං වාදො මුසාවාදඅනුයොගජන්දරාගමොහහෙතුකතාය චතුර්ධා පවත්තොති ආහ – “වත්තාරො අමරාවික්ඛෙපිකා චුත්තා”ති. නනු චෙත්ථ (දී. නි. ටී. 1.65-66) චතුර්ධාධොපි අමරාවික්ඛෙපිකො කුසලාදිකෙ ධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීති ව යථාභූතං අනවබුජ්ඣමානො, තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤං පුට්ඨො පුච්ඡාය වික්ඛෙපනමත්තං ආපජ්ජතීති තස්ස කථං දිට්ඨිගතිකභාවො. න හි අවත්තුකාමස්ස විය පුච්ඡිතමත්ථං අජානන්තස්ස වික්ඛෙපකරණමත්තෙන

දිට්ඨිගතිකතා යුත්තාති? න හෙවං පුච්ඡාචික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා ඉච්ඡිතා, අථ ඛො මිච්ඡාහිනිවෙසෙන. සස්සතවසෙන මිච්ඡාහිනිවිට්ඨොයෙව හි මන්දබුද්ධිතාය කුසලාදිධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීනි ව, යාථාවතො අප්පට්පජ්ජමානො අත්තනා අවිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස පරං විඤ්ඤාපෙත්තුං අසමත්ථතාය මුසාවාදාදිභයෙන ව චික්ඛෙපං ආපජ්ජති. තථා හිස්ස වාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසංඛිගහො වුත්තො. අථ වා පුඤ්ඤපාපානං, තබ්බිපාකානඤ්ච අනවබ්බොධෙන, අසද්දහනෙන ව, “තබ්බිසයාය පුච්ඡාය චික්ඛෙපකරණංයෙව යුත්තං සුන්දරඤ්චා”ති, ඛන්තිං රුචිං උප්පාදෙන්වා අහිනිවිසත්තස්ස උප්පන්නා විසුංයෙවෙකා එසා දිට්ඨි සත්තභංගදිට්ඨි වියාති දට්ඨබ්බා. තථා වෙව වුත්තං – “පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි වෙව වාචා වා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.61). කථං පනස්සා සස්සතදිට්ඨිසංඛිගහො? උච්ඡේදවසෙන අනහිනිවෙසතො. “නත්ථි කොචි ධම්මානං යථාභූතවෙදී විවාදබ්‍රලත්තා ලොකස්ස; ‘එවමෙව’න්ති පන සද්දන්තරොන ධම්මෙ නිජ්ඣානනා අනාදිකාලිකා ලොකෙ”ති ගාභවසෙන සස්සතලෙසොපෙත්ථ ලබ්භතියෙව.

අමති ගච්ඡති එත්ථ සභාවො ඔසානන්ති අන්තො, මරියාදො, සො එතස්ස අත්ථිති අන්තවා. තෙනාහ “සපරියන්තො”ති. අවධිසීතකසිණස්ස පුග්ගලස්ස එවං හොතිති යොජනා. දුතියවාදො “අනන්තවා ලොකො”ති වාදො. තතියවාදො “අන්තවා ව අනන්තවා වා”ති වාදො. චතුත්ථවාදො “නෙවන්තවා නානන්තවා”ති වාදො. එතෙ එව චත්තාරො වාදිනො සන්ධාය බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.53) – “අන්තානන්තිකා අන්තානන්තං ලොකස්ස පඤ්ඤාපෙත්ති චතුභි චත්ථුභි”ති වුත්තං. තත්ථ (දී. නි. ටී. 1.53) යුත්තං තාව පුරිමානං තිණ්ණං වාදිනං අන්තත්තඤ්ච අනන්තත්තඤ්ච අන්තානන්තත්තඤ්ච ආරබ්භ පවත්තවාදත්තා අන්තානන්තිකත්තං. පච්ඡිමස්ස පන තදුභයපට්ඨෙධවසෙන පවත්තවාදත්තා කථමන්තානන්තිකත්තන්ති? තදුභයපට්ඨෙධවසෙන පවත්තවාදත්තා එව. යස්මා පට්ඨෙධවාදොපි අන්තානන්තවිසයො එව තං ආරබ්භ පවත්තත්තා. අපරෙ ආහු – “යථා තතියවාදෙ සම්භෙදවසෙන එතස්සෙව අන්තවන්තතා අනන්තතා ව සම්භවති, එවං තක්කිවාදෙපි කාලභෙදවසෙන උභයසම්භවතො අඤ්ඤමඤ්ඤපට්ඨෙධෙන උභයඤ්ඤෙව වුවචති. කථං? අන්තවන්තතාපට්ඨෙධෙන හි අනන්තතා වුවචති, අනන්තතාපට්ඨෙධෙන ව අන්තවන්තතා, අන්තානන්තානඤ්ච තතියවාදභාවො කාලභෙදස්ස අධිජෙතත්තා. ඉදං වුත්තං හොති යස්මා අයං ලොකසඤ්ඤිතො අත්තා ක්කායිහි අධිගතවිසෙසෙහි අනන්තො කදාපි සක්ඛි දිට්ඨො අනුසුයාති; තස්මා නෙවන්තවා. යස්මා පන තෙහි එව කදාපි අන්තවා සක්ඛි දිට්ඨො අනුසුයාති, තස්මා න පන අනන්තවා”ති. යථා ව අනුස්සුතිතක්කිවසෙන, එවං ඡාතිස්සරතක්කිආදීනඤ්ච වසෙන යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. අයඤ්චි තක්කිකො අවධිසීතභාවපුබ්බකත්තා පටිභාගනිමිත්තානං වධිසීතභාවස්ස

වඩ්ඪිතකාලවසෙන අපච්චක්ඛකාරිත්වාය අනුස්සවාදිමත්තෙ යත්වා — “නෙවත්තවා”ති පටික්ඛිපති, අවඩ්ඪිතකාලවසෙන පන “නානන්තො”ති. න පන අත්තවත්තතානන්තතානං අච්චන්තමභාවෙන යථා තං “නෙවසඤ්ඤිතාසඤ්ඤී”ති, අවස්සඤ්ඤි ඵතං ඵචං විඤ්ඤාතඛිං, අඤ්ඤථා වික්ඛෙපපක්ඛංයෙව භජෙය්‍ය චතුත්ථවාදො. න හි අත්තවත්තතානන්තතාතද්දුභයවිනිමුත්තො අත්තනො පකාරො අත්ථී, තක්කිවාදී ච යුත්තිමග්ගකො, කාලභෙදවසෙන ච තද්දුභයමිපි එකස්මිං න න යුජ්ජතිති. අනන්තරචතුක්කන්ති එකත්තසඤ්ඤිති ආගතසඤ්ඤිචතුක්කං.

එකන්තසුඛීති එකන්තෙනෙව සුඛී. තං පනස්ස සුඛං දුක්ඛෙන අවොම්ඝස්සං හොතිති ආහ “නිරන්තරසුඛී”ති. එකන්තසුඛමෙවාති ඉදං සුඛබ්බුලතං සන්ධාය වුත්තං. අතීතාසු සත්තසු ජාතීසුති ඉදං තතො පරං ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන අනුස්සරිතුං න සක්කාති කත්වා වුත්තං. තාදිසමෙවාති සුඛසමඛිගිමෙව අත්තභාවං. “ඵචං සුඛසමඛිගි”ති තං අනුස්සරන්තස්ස ජාතිස්සරස්ස අතීතජාතියමිපි ඉධ විය දුක්ඛචුට්ඨස්ස තං අනුස්සරන්තස්ස.

සබ්බෙසමිපිති ලාභීනං තක්කිනමිපි. තථාති ඉමිනා “සබ්බෙසමිපි”ති ඉදං පදං ආකඩ්ඪති. කාමාවචරං නාම අදුක්ඛමසුඛං අනුලාරං අවිභූතන්ති ආහ “චතුත්ථජ්ඣානවසෙනා”ති. චතුත්ථජ්ඣානං කාරණභූතං එතස්ස අත්ථී, තෙන වා නිබ්බත්තන්ති චතුත්ථජ්ඣානිකං. මජ්ඣන්තස්සාති මජ්ඣන්තභූතස්ස මජ්ඣන්තවෙදනාබ්බුලස්ස. මජ්ඣන්තභූතට්ඨානමෙව අත්තනො මජ්ඣන්තතාපත්තමෙව භූතපුබ්බං අනුස්සරන්තස්ස. එකච්චසස්සතිකාති එකච්චසස්සතවාදිනො වුත්තා. පුග්ගලාධිට්ඨානෙන හි එකච්චසස්සතිකා. එස නයො සෙසෙසුපි. අධිච්චසමුප්පන්නවාදො සස්සතවාදසමුද්දිට්ඨොති කත්වා “ද්වෙ අධිච්චසමුප්පන්නිකා”ති ච වුත්තං.

28. දිට්ඨුද්ධාරන්ති යථාවුත්තානං දිට්ඨිනං අනිය්‍යානිකභාවදස්සනවසෙන පදුද්ධරණං. පච්චත්තංයෙව ඤාණන්ති අපරප්පච්චයං අත්තනියෙව ඤාණං. තං පන අත්තපච්චක්ඛං හොතිති ආහ “පච්චක්ඛඤාණ”න්ති. සුවණ්ණස්ස විය දොසාපගමෙන උපක්කිලෙසවිගමෙන ඤාණස්ස විසුද්ධන්ති ආහ “පරිසුද්ධන්ති නිරූපක්කිලෙස”න්ති. කිලෙසන්ධකාරවිගමතො සප්පභාසමුප්පලමෙව හොතිති වුත්තං — “පරියොදාතන්ති පහස්සර”න්ති බාහිරසමයස්මිමිපි හොන්ති ඥානස්ස සමිජ්ඣනතො. මයමිදං ජානාමාති “සස්සතො අත්තා ච ලොකො ච ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති ච මිච්ඡාගාහවසෙන අඤ්ඤාණභාගමෙව පරිබ්‍රහෙත්වා තතො ඵච යථාගහිතං ගාහං සන්ධාය — “මයමිදං අත්ථං තත්ථ ජානාමා”ති ඵචං තත්ථ මිච්ඡාගාහෙ අවිජ්ජමානං ඤාණකොට්ඨාසං ඔතාරොන්තියෙව අනුප්පවෙසෙන්නියෙව. න තං ඤාණං, මිච්ඡාදස්සනං නාමෙතං, කිං පන තං මිච්ඡාදස්සනං නාම? සස්සතො

අත්තා ච ලොකො වානිආදිනා මිච්ඡාහිනිවෙසභාවතො. තෙනාහ “තදපි...පෙ.... අත්ථො”ති. යං තං දිට්ඨියා උපනිස්සයභූතං ඤාණං, තං සන්ධායාහ – “ජානනමත්තලක්ඛණත්තා ඤාණභාගමත්තමෙවා”ති. ඤාණමපි හි දිට්ඨියා උපනිස්සයො භොතියෙව ලාභිනො ඉතරස්ස ච තථා තථා මිච්ඡාහිනිවෙසතො. අනුපාතිවත්තනතො අනතික්කමනතො. අසාධාරණතො න උපාතිවත්තන්ති එතෙනාති අනුපාතිවත්තනං, තතො. උපාදානපච්චයතොති උපාදානස්ස පච්චයභාවතො. එතෙන ඵලූපවාරෙනෙව උපාදානමාහ. යදි චුඡ්ඨමජාලෙ ආගතා සබ්බාපි දිට්ඨියො ඉධ කථිතා භොන්ති, එවං සන්තෙ ඉදං සුත්තං චුඡ්ඨමජාලසුත්තෙන එකසදිසන්ති ආහ – “චුඡ්ඨමජාලෙ පනා”තිආදි. “අඤ්ඤත්ථ රූපං අඤ්ඤත්ථ වෙදනා සක්කායංයෙව අනුපරිධාවන්ති”ති වචනතො ඉධ සක්කායදිට්ඨි ආගතා. චුඡ්ඨමජාලං කථිතමෙව භොති තත්ථ ආගතානං ද්වාසට්ඨියාපි දිට්ඨිනං ඉධාගතත්තා. සස්සතුවුඡ්ඡෙදාහිනිවෙසො අත්තාහිනිවෙසපුබ්බකො, “අත්තා සස්සතො අත්තා උච්ඡෙදො”ති පවත්තනතො.

30. ද්වාසට්ඨි...පෙ.... දස්සෙතුන්ති කථං පනායමත්ථො “ඉධ, හික්ඛවෙ, එකච්චො”තිආදිපාළියා දස්සිතො භොතිති? අප්පභිනසක්කායදිට්ඨිකස්ස පුබ්බන්තාපරත්තදිට්ඨිඋපාදියනජොතනතො. පරිච්චාගෙනාති වික්ඛම්භනෙන. චතුත්ථජ්ඣානනිරොධා තතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරතීති එත්ථ න පරිභිනචතුත්ථජ්ඣානස්ස තතියජ්ඣානං භවති, තතියජ්ඣානා වුට්ඨිතස්ස පන චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨිතස්ස ච තතියං පටිලොමනයෙන සම්භවති. තෙනාහ “අයං පනෙත්ථා”තිආදි. එවංසම්පදමිදං වෙදිතබ්බන්ති “පච්චෙකා පිති නිරුජ්ඣති”ති ඉදං, “නිරාමිසසුඛස්සනිරොධා”ති එත්ථ විය වුට්ඨානනිරොධවසෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බන්ති අත්ථො. භීනජ්ඣානපරියාදානකදොමනස්සන්ති නිවරණසහගතදොමනස්සමාහ. තඤ්චි ඤානපරියාදානකරං. කම්මනීයභාවොති සමාපත්තිං පත්තො විය සමාපත්තිසමාපජ්ජනභාවෙ කම්මක්ඛමභාවො. සොමනස්සවිධුරත්තා දොමනස්සං වියාති දොමනස්සන්ති චුත්තං. “උජ්ජපජ්ජති පච්චෙකා පිති”ති පුන චුත්තා පිති ඤානද්වයපිති. යං යානං ඡායා ජහතීති යං පදෙසං ආතපෙන අභිභූයාමානං ඡායා ජහති. තත්ථ ආතපෙ ඡායාති පදෙසෙන ආතපසඤ්ඤිතානං භූතසඬ්ඛතානං පහානට්ඨානමාහ. තෙනාහ “යස්මිං යානෙ”තිආදි.

31. නිරාමිසං සුඛන්ති තතියජ්ඣානසුඛං දුරසමුස්සාරිතකාමාමිසත්තා.

32. අදුක්ඛමසුඛන්ති චතුත්ථජ්ඣානවෙදනං, න යං කිඤ්චි උපෙක්ඛාවෙදනං.

33. නිග්ගහණොති මමංකාරභාවෙන කිඤ්චිපි අගණ්හන්තො. නිබ්බානස්ස සප්පායන්ති නිබ්බානාධිගමස්ස, නිබ්බානස්සෙව වා අවිලොමවසෙන එකන්තිකුපායනාය සප්පායං. තෙනාහ “උපකාරභූත”න්ති. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු තෙභූමකධම්මෙසු. එතන්ති එතං යථාචුත්තසමථභාවනාය කිලෙසානං වික්ඛම්භනං. සබ්බත්ථ නිකන්තියා අසුක්ඛාපිතත්තා කථං නිබ්බානස්ස උපකාරපටිපදා නාම ජාතං? න ජායතෙ වාත්‍යාධිප්පායො. සබ්බත්ථාති පුබ්බත්තානුදිට්ඨිආදිකෙ සබ්බස්මිං. අග්ගණ්හනවසෙනාති තණ්හාගාහෙන අග්ගහණවසෙන. යත්ථ හි තණ්හාගාහො විමොචිතො, තත්ථ දිට්ඨිමානග්ගාහා සුක්ඛා විය භොන්ති තදෙකට්ඨභාවතො. තාදිසස්ස නිබ්බානගාමිනී පටිපදා එව ආසන්තො, න දුරෙ. තෙන චුත්තං – “උපකාරපටිපදා නාම ජාතං”න්ති. තාදිසස්ස ව සන්තොහමස්මිතිආදිකා සමනුපස්සනා අධිමානපක්ඛෙ තිට්ඨතීති ආහ – “අභිවදතීති අභිමානෙන උපවදතී”ති. ඉදමෙව උපාදියතීති නියමාභාවතො “අට්ඨාරසව්ධම්පි”ති චුත්තං. සෙසපදෙපි එසෙව නයො. දිට්ඨුපාදානෙ සති සෙසඋපාදානසම්භවො අචුත්තසිද්ධොති තදෙව උද්ධටං.

සෙ ආයතනෙ වෙදිතබ්බෙති නිරොධස්ස කාරණං නිබ්බානං වෙදිතබ්බං. ද්විත්තං ආයතනානන්ති චක්ඛායතනාදීනං ද්විත්තං ආයතනානං. පටික්ඛෙපෙන නිබ්බානං දස්සිතං වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයවසෙන.

න ගාධතීති න පතිට්ඨාති. අතොති අස්මා නිබ්බානා. සරාති තණ්හා. සඤ්ඤාපටික්ඛෙපෙනාති සඤ්ඤාපටික්ඛෙපෙනානං වතුන්තං මහාභූතානං පටික්ඛෙපෙන.

විඤ්ඤාණන්ති විසිට්ඨෙත ඤාණෙන ජානිතබ්බං. තතො එව අනිදස්සනං අවක්ඛුච්ඤ්ඤායං අනින්ද්‍රියගොචරං. අනන්තන්ති අන්තරහිතං, නිව්චන්ති අත්ථො. සබ්බතො පහන්ති කිලෙසන්ධකාරාභාවතො ව සමන්තතො පහස්සරං. “සබ්බතො පප”න්ති වා පායො, සබ්බතො පතතිත්ථන්ති අත්ථො. චත්තාරිසකම්මට්ඨානසඤ්ඤාතෙහි තිත්ථෙහි ඔතරිත්වා අනුපවිසිතබ්බං අමතසරන්ති චුත්තං භොති. අනුපාදා කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙත්වා විමුච්චන්ති එත්ථාති අනුපාදාවිමොක්ඛො, නිබ්බානං. අනුපාදා විමුච්චති එතෙනාති අනුපාදාවිමොක්ඛො, අග්ගමග්ගො. අනුපාදාවිමොක්ඛන්තිකතාය පන අරහත්තඵලං අනුපාදාවිමොක්ඛොති චුත්තං. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

පඤ්චත්තයසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. කින්තිසුත්තවණ්ණනා

34. භවොති පරිත්තො. අභවොති මහන්තො. චුද්ධිඅත්ථො හි අයං අකාරො, “සංවරාසංවරො, ඵලාඵල”න්තිආදීසු විය, තස්මා භවාභවහෙතුති

බුද්දකස්ස මහත්තස්ස වා භවස්ස හෙතු, තං පච්චාසීසමානොති අත්ථො. තෙනාහ – “තස්මිං තස්මිං භවෙ සුඛං වෙදිස්සාමි” තිආදි.

35. ලොකුත්තරබොධිපක්ඛියධම්මෙ උද්දිස්ස පුපුඡ්ජනානං විවාදො සම්භවතීති ආහ – “ලොකියලොකුත්තරාව කථිතා”ති. ලොකියාපි හි බොධිපක්ඛියධම්මා ලොකුත්තරධම්මාධිගමස්ස ආසන්නකාරණත්තා විසෙසකාරණන්ති යාව අඤ්ඤෙහි ලොකියධම්මෙහි අභිවිසිට්ඨොති කත්වා, “ඉමෙසු සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මෙසු”ති අවිසෙසෙන වුත්තං. අත්ථනො නානං හොතීති අත්ථනො හෙදො හොති බොධිපක්ඛියධම්මානං සමධිගතත්තා. න හි කායාදයො භාවෙතබ්බා, සතියෙව පන භාවෙතබ්බාති. බ්‍යඤ්ජනතො නානං හෙදං. ඉමිනාපි කාරණෙනාති ඉමායපි යුත්තියා. ඉදානි තං යුත්තිං දස්සෙන්තො – “අත්ථඤ්ච බ්‍යඤ්ජනඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ සමානෙත්වාති සුත්තන්තරතො සමානෙත්වා, සුත්තන්තරපදෙහි ච සමානෙත්වා. අඤ්ඤාති අඤ්ඤතො, භූතතො අපගතං කත්වාති අත්ථො. මිච්ඡා රොපිතභාවොති අයාථාවතො යපිතභාවො. අත්ථඤ්ච බ්‍යඤ්ජනඤ්ච විඤ්ඤාපනකාරණමෙවාති අවිපරිතත්ථස්ස සද්දස්ස ච බුජ්ඣනහෙතුත්තාය.

37. ඉධ ධම්මචිත්තයට්ඨානෙ සතියෙව සතිපට්ඨානන්ති ගහිතා, අත්ථනො සමෙති නාම යාථාවතො අත්ථස්ස ගහිතත්තා. අසභාවනිරුත්තිභාවතො බ්‍යඤ්ජනතො නානත්තන්ති තං ලිඛිගහෙදෙන වචනහෙදෙන ච දස්සෙන්තො, “සතිපට්ඨානොති වා සතිපට්ඨානාති වා මිච්ඡා රොපෙථා”ති ආහ. අප්පමත්තකන්ති අණුමත්තං සල්ලභුකං, න ගරුතරං අධනිතං කත්වා චත්තබ්බමිපි ධනිතං සොසවන්තං කත්වා රොපිතෙ වුත්තදොසාභාවතොති තෙනාහ – “නිබ්බුතිං පත්තුං සක්කා හොතී”ති.

බ්‍යඤ්ජනස්ස මිච්ඡාරොපනං න විසෙසන්තරායකරං හොතීති ඤාපනත්ථං, චතුසු මග්ගෙසු පඤ්භං කට්ඨත්ථාව පරිනිබ්බුතො. සුත්තන්තබ්‍යඤ්ජනං සන්ධායෙන වුත්තං – “අප්පමත්තකං බො පනා”ති.

38. අථ චතුත්ථවාරෙ විවාදො කස්මා ජාතො? යාවතා තෙසං වචනං අත්ථනො වෙව සමෙති බ්‍යඤ්ජනතො වාති අධිජ්ජායො. සඤ්ඤාය විවාදොති කිඤ්චාපි සමෙති අත්ථනො වෙව බ්‍යඤ්ජනතො ච, සඤ්ඤා පන තෙසං අවිසුද්ධා, තාය සඤ්ඤාය වසෙන විවාදො ජාතොති දස්සෙන්තො “අහ”න්තිආදිමාහ. අහං සතිපට්ඨානන්ති වදාමි, අයං සතිපට්ඨානොති වදතීති එවං තෙසං ඤාණං හොතීති ඉමමත්ථං, “එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිසති.

39. න වොදනත්ථාය වෙගාසිතබ්බන්ති සීසං සීසං න වොදනා කාතබ්බාති අත්ථො. තස්මාති යස්මා එකච්චො කොධනභාවෙන එවං පටිජ්ජරි, තස්මා.

අනාදානදිට්ඨිති ආදියිත්වා අනභිනිවිසනතො අනාදානදිට්ඨි අදළ්භග්ගාහී. පක්ඛිපන්තො වියාති ගිලිත්වා පක්ඛිපන්තො විය.

උපසානොති චිත්තජපසානො ඵරසුපසානො විය. චණ්ඩසට්ඨිකස්ස වියාති චණ්ඩ සට්ඨිකස්ස විය දුක්ඛුජපත්ති චිත්තදුක්ඛුජපත්ති. ද්වෙ වාරෙ චත්වාපි විසජ්ජෙතීති සුජපට්ඨිකස්සග්ගි එවං පගෙව චොදිතමත්තෙ විස්සජ්ජෙති චෙති අධිජ්ජායො. කථනචසෙන ච කායචිත්තකිලමථො. එවරුපොති සහසා අවිස්සජ්ජෙත්තෙන චොදකස්ස විහෙසාවාදො හුත්වාපි අක්කොධනාදිසභාවො.

උපෙක්ඛාති සකෙන කම්මෙන පඤ්ඤායිස්සතීති තස්මිං පුග්ගලෙ අජ්ඣුපෙක්ඛණා. උපෙක්ඛං අතිමඤ්ඤති නාම තස්ස අනාවාරස්ස අනජ්ඣුපෙක්ඛණතො.

40. වචනසඤ්චාරොති පෙසුඤ්ඤවසෙන අඤ්ඤථාවචනුපසංභාරො. දිට්ඨිපළාසොති යුගග්ගාභවසෙන ලද්ධි. සා පන චිත්තස්ස අනාරාධනියභාවො සත්ථුචිත්තස්ස අනාරාධකභාවො. කලහොති අධිකරණුජ්ජාදවසෙන පචත්තො විග්ගහො භණ්ඩනස්ස පුබ්බභාගො.

යෙන කාරණෙනාති යෙන ධම්මෙන සත්ථුසාසනෙන. තමෙව හි සන්ධාය වදති – “ධම්මොති සාරණියධම්මො අධිජ්ජෙතො”ති. එත්ථාති “ධම්මස්ස වානුධම්ම”න්ති එත්ථ. ධම්මොති සම්බුද්ධස්ස තස්ස තථා පචත්තං බ්‍යාකරණං යථා විවාදාපන්නා සඤ්ඤත්තිං ගච්ඡන්ති. තෙනාහ – “තෙසං භික්ඛුනං සඤ්ඤත්තිකරණ”න්ති. තදෙව බ්‍යාකරණං අනුධම්මොති භික්ඛුනා වුවිචමානො අනුපචත්තො ධම්මො. තෙනාහ – “තදෙව බ්‍යාකරොති නාමා”ති. කොචීති යො කොචි. සහධම්මීකො සකාරණො. අඤ්ඤත්ථො අයං කිං සද්දොති ආහ “අඤ්ඤො”ති. අස්සාති චුත්තනයෙන පටිපන්නභික්ඛුනො, තස්ස පටිපත්ති න කෙනචි ගරහණියා භොතීති අත්ථො. සෙසං සබ්බං සුවිඤ්ඤයාමෙව.

කිත්තිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

4. සාමගාමසුත්තවණ්ණනා

41. ද්වෙධිකජාතාති ජාතද්වෙධිකා සඤ්ජාතහෙදා. ද්වෙජ්ඣජාතාති දුච්චිභාවං පත්තා. භණ්ඩන්ති පරිභාසන්ති එතෙනාති භණ්ඩනං, විරුද්ධචිත්තතා. තන්ති භණ්ඩනං. ධම්මචිත්තයන්ති පාවචනං. විතුජ්ජන්තා මුඛසත්තිහි. සහිතං මෙති මය්හං වචනං සහිතං සිලිට්ඨං පුබ්බාපරසම්බන්ධං අත්ථයුත්තං. තෙනාහ “අත්ථසංහිත”න්ති. අධිවිණ්ණන්ති ආවිණ්ණං. විපරාවත්තන්ති විරොධදස්සනවසෙන පරාවත්තිතං, පරාවත්තං දුෂිතන්ති

අත්ථො. තෙනාහ – “චිරකාලවසෙන...පෙ.... නිවත්ත”න්ති. පරියෙසමානො වර, තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා සික්ඛාභිති අත්ථො. සචෙ සක්කොසි, ඉදානිමෙව මයා වෙය්නදොසං නිබ්බෙයෙහි. මරණමෙවාති අඤ්ඤමඤ්ඤසාතවසෙන මරණමෙව.

නාටපුත්තස්ස ඉමෙති නාටපුත්තියා. තෙ පන තස්ස සිස්සාති ආහ “අත්තෙවාසිකෙසු”ති. පුරිමපටිපත්තිතො පටිනිවත්තනං පටිචානං, තං රූපං සභාවො එතෙසන්ති පටිචානරූපා. තෙනාහ “නිවත්තනසභාවා”ති. කථනං අත්ථස්ස ආවික්ඛනං. පච්චෙදනං තස්ස හෙතුදාහරණාති ආහරිත්වා බොධනං. න උපසමාය සංවත්තන්ති අනුපසමසංවත්තනං, තදෙව අනුපසමසංවත්තනිකං, තස්මිං. සමුස්සිතං හුත්වා පතිට්ඨාහෙතුභාවතො ථූපං පතිට්ඨාති ආහ – “භින්නථූපෙති භින්නපතිට්ඨෙ”ති. ථූපොති වා ධම්මස්ස නියානභාවො වෙදිතබ්බො, අඤ්ඤධම්මෙ අභිභූයා සමුස්සිතට්ඨෙන. සො නිගණ්ඨස්ස සමයෙ කෙහිවි අභින්නසම්මතොපි භින්නො විනට්ඨොයෙව සබ්බෙන සබ්බං අභාවතොති භින්නථූපො. සො එව නියානභාවො වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිතුකාමානං පටිසරණං, තං එත්ථ නත්ථිති අප්පටිසරණො, තස්මිං භින්නථූපෙ අප්පටිසරණෙති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ආවරියජ්ජමාණන්ති ආවරියමුට්ඨි හුත්වා පමාණභූතං. නානාභිභාරෙනාති නානාකාරෙන. “විවාදො න උජ්ජජ්ජි”ති වත්වා තස්ස අනුජ්ජත්තිකාරණං දස්සෙන්තො, “සත්ථා හි...පෙ.... අවිවාදකාරණං කත්ථාව පරිනිබ්බාසි”ති වත්වා තං විවරිතුං “භගවතා හි”තිආදි චුත්තං. පතිට්ඨා ව අවස්සයො ව, “අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසන”න්ති විනිච්ඡයනෙ මහාපදෙසා, පඤ්ඤාකාරණාති ව, යස්මා තෙසු පතිට්ඨාය තෙ අවස්සාය ධම්මවිනයධරා ව නිච්ඡයං ගච්ඡන්ති. තථා හි සුත්තන්තමහාපදෙසතො විනයෙ කෙනවි පුච්ඡිතො අත්ථො චතුත්තං පඤ්ඤාකාරණානං වසෙන සුචිතිච්ඡිතරූපො, තස්මා ධම්මවිනයො ඉධ සත්ථු කිච්චං කාතුං සක්කොතිති ආහ – “තෙනො”තිආදි, තස්මා උළාරාය දෙසනාය භාජනන්ති අධිජ්ජායො.

42. පටිපට්ඨියං කත්ථා ආහරිතබ්බතො, සච්චං කාරිතබ්බතො පාහනං මූලන්ති ආහ – “කථාපාහන”න්ති, ධම්මකථාය මූලකාරණන්ති අත්ථො. යෙසං වසෙන විවාදො උජ්ජන්තො, තෙයෙව අධම්මවාදිතො, තෙසං තාව සො අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තතු, තතො අඤ්ඤෙසං දෙවමනුස්සානං කථන්ති, චොදනා පරම්පරාය සංකිලෙසවත්ථුභාවතොති පරිභාරො. තෙනාහ – “කොසම්බකක්ඛන්ධකෙ වියා”තිආදි.

43. අභිඤ්ඤා දෙසිතාති අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය ජානිත්වා බොධිතා. පතිස්සයමානරූපාති අපදිස්ස පතිස්සයමානා ගරුකවසෙන නිස්සයමානසභාවා.

තෙනාහ – “උපනිස්සාය විහරන්ති”ති, ගරුතරං නිස්සයං කත්වා විහරන්තිති අත්ථො. පරිවාරෙ පඤ්ඤත්තානිති, “ආජීවහෙතු ආජීවකාරණා”ති, එවං නිද්ධාරෙත්වා පරිවාරපාළියං (පරි. 336) ආසඬ්ඤාපට්ඨානං යටිතානි. “එවඤ්ච පන, භික්ඛවෙ, ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යා”ති (පාරා. 39, 42, 43) විහඬිගපායවසෙනෙව හි තානි භගවතා පඤ්ඤත්තානි. තානි යපෙත්වා සෙසානි සබ්බසික්ඛාපදානි අධිපාතිමොක්ඛං නාමානි, ඉදං ගොඛලීඛද්දඤායෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං තෙසමපි අධිපාතිමොක්ඛභාවතො.

තත්‍රායං නයොති තස්මිං සුප්පජ්ජනාය අප්පමත්තකභාවෙ අයං වක්ඛමානො. තානිති පණිතභොජනානි. යො කොච්ඡි භික්ඛු වා භික්ඛුනි වා. දුක්ඛටචත්ථුකන්ති යං කිඤ්චි දුක්ඛටාපත්තිවත්ථුකං. තෙනානි සුප්පජ්ජනභාවෙන මූලාපත්තිවිතික්කමස්ස අණුමත්තතාය.

පුබ්බභාගමග්ගන්ති ලොකියමග්ගං. තත්‍රානි තස්මිං පුබ්බභාගමග්ගං නිස්සාය විවාදුප්පාදෙ. ඔභාසඤ්ඤාණන්ති ඔභාසස්ස උප්පත්තිහෙතුභූතං ඤාණං. තත්ථ පන සො මග්ගසඤ්ඤිභාවෙන මග්ගො ව චතුබ්බිධොති සුතත්තා, “පට්ඨමමග්ගො නාමා”තිආදිමාහ. එවන්ති එවං අසන්දිද්ධං අපරිසඬ්ඤිතං පරිච්චත්තං කත්වා කම්මට්ඨානං කථෙතුං න සක්කොති.

වෙනියං න දිට්ඨන්ති තස්ස කතං ථූපං වදති. නින්දියෙ පුපුප්පනභාවෙ යීතං පාසංසං අරියභාවං ආරොපෙත්වා තං මිච්ඡාලද්ධිං අභිනිවිස්ස පග්ගය්‍ය චොභරණතො සග්ගොපි මග්ගොපි වාරිතොයෙවාති. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“යො නින්දියං පසංසති, තං වා නින්දති යො පසංසියො;

විචිතානි මුඛෙන සො කලිං, කලිනා තෙන සුඛං න වින්දති”ති. (සු. නි. 663; සං. නි. 1.180-181; අ. නි. 4.3; තෙත්ති. 92);

“ඛණෙනෙව අරහත්තං පාපුණ්තුං සමත්ථකම්මට්ඨානකථං ආචික්ඛිස්සාමි”ති හි ඉමිනා තත්ථ කොභඤ්ඤම්පි දිස්සති; ඉතරෙසු පන චත්තබ්බමෙව නත්ථි. උප්පාටෙත්වාති උද්ධරිත්වා. “අථ තෙ භික්ඛු”තිආදි සෙසං නාම. “අමතං තෙ පරිභුඤ්ජන්ති, යෙ කායගතාසනිං පරිභුඤ්ජන්ති”ති (අ. නි. 1.600) වචනං දුග්ගහිතං ගණ්භාපෙත්වා, “එත්තාවතා වො අමතං පරිභුත්තං නාම භවිස්සති”ති ආහ.

44. එවන්ති ආකාරලක්ඛණමෙතං, න ආකාරනියමනං. තෙන ඉමිනාව කාරණෙන ව යො විවාදො උප්පජ්ජෙය්‍යාති චුත්තං භොති. ගරුස්මිං ගරුති පචත්තං විත්තං ගරුච්ඡයත්තා තංසභවරිත්තත්තා ගරු, තස්ස භාවො ගාරවං, ගරුකරණං, තං එත්ථ නත්ථිති අගාරවො. තෙනාහ “ගාරවචිරහිතො”ති.

ගරුස්ස ගාරවවසෙන පතිස්සයනං පතිස්සොති වුච්චති නීවචුත්තිතා, තප්පටිපක්ඛතො අප්පතිස්සොති ආහ - “අප්පතිස්සයො අනීවචුත්ති”ති. එත්ථ යථායං පුග්ගලො සත්ථරි අගාරවො නාම හොති, තං දස්සෙතුං, “එත්ථ පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තීසුකාලෙසු උපට්ඨානං න යාතීතිආදි සමුදායකිත්තනඅනවසෙසදස්සනං, අවයවතො පන අගාරවසිද්ධි යථා තං සාමඤ්ඤතො සික්ඛාපදසමාදානං තබ්බිසෙසො හෙදො. එස නයො සෙසෙසුපි.

සක්කවචං න ගච්ඡතීති ආදරවසෙන න ගච්ඡති. සඬ්ඝෙ කතොයෙව හොති සඬ්ඝපරියාපන්නත්තා තස්ස, යථා සඬ්ඝං උද්දිස්ස දින්නං එකෙන භික්ඛුතා පටිග්ගහිතං සඬ්ඝස්ස දින්නමෙව හොති. අපරිපූරයමානොව සික්ඛාය අගාරවො. තෙනාහ භගවා - “සික්ඛාය න පරිපූරකාරි”ති (ම. නි. 2.135). අත්තතො පරිසාය උප්පන්නං විවාදමූලං විසෙසතො අත්තතා වූපසමෙතබ්බතො අත්තතො ව අනත්ථාවහතො “අප්ඤ්ඤත්ත”න්ත්වෙව වුත්තං. එස නයො බහිද්ධාති එත්ථාපි.

46. ඡයානානීති ඡමුලාති. යථා සමනවසෙන සමථානං විවාදාදීසු අධිකත්තුභාවො, එවං විවාදාදීනං තෙහි අධිකත්තබ්බතාපීති ආහ - “වූපසමනත්ථාය...පෙ.... අධිකරණානී”ති. තෙන අධිකරණසද්දස්ස කම්මත්ථතං ආහ. සමථා වා සමනවසෙන අධිකරියන්ති එත්ථාති අධිකරණානී, විවාදාදයො.

විවාදො උප්පන්නමත්තොව හුත්වා පරතො කක්ඛලත්ථාය සංවත්තනතො යං වත්ථුං නිස්සාය පඨමං උප්පන්නො විවාදානුසාරෙන මූලකං විය අනුබන්ධරොගො තමෙව තදඤ්ඤං වා වත්ථුං කත්වා පවඬ්ඪන්තො විවාදාධිකරණං පත්වා උපරි වඬ්ඪන්ති නාම, අනුවාදාපත්තිකිව්වාධිකරණං පත්වා විවාදස්ස ව වඬ්ඪනං පාකට්මෙව. තෙන වුත්තං - “වත්තාරි අධිකරණානී පත්වා උපරි වඬ්ඪන්තො සො විවාදො”ති. උප්පන්නානං උප්පන්නානන්ති (දී. නි. වී. 3.331) උට්ඨිතානං උට්ඨිතානං. සමට්ඨත්ථන්ති සමනත්ථං.

අට්ඨාරසහි වත්ථුහීති ලක්ඛණවචනමෙතං යථා “යදි මෙ බ්‍යාධි දාහෙය්‍යුං. දාතබ්බමිදමොසධ”න්ති (සං. නි. වී. 2.3.39-42; කඬ්ඛා. අහි. වී. අධිකරණසමට්ඨණ්ණනා), තස්මා තෙසු අඤ්ඤතරෙන විවදන්තා, “අට්ඨාරසහි වත්ථුහි විවදන්ති”ති වුච්චන්ති. උපවදනාති අක්කොසො. වොදනාති අනුයොගො.

අධිකරණස්ස සම්මුඛාව විනයනතො සම්මුඛාවිනයො. සන්නිපතිතපරිසාය ධම්මවාදීනං යෙභුය්‍යතාය යෙභුය්‍යසිකකම්මස්ස කරණං යෙභුය්‍යසිකා. කාරකසඬ්ඝස්ස සාමග්ගිවසෙන සම්මුඛිභාවො, න යථා තථා කාරකපුග්ගලානං

සම්මුඛතාමත්තං. භූතතාති තච්ඡතා. සච්චපරියායො හි ඉධ ධම්ම-සද්දො “ධම්මවාදී” තිආදීසු (දී. නි. 1.9) විය. විනෙති එතෙනාති විනයො, තස්ස තස්ස අධිකරණස්ස වූපසමාය හගවතා වුත්තවිධි, තස්ස විනයස්ස සම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා. විවාදවත්ථුසඛ්ඛාතෙ අත්ථෙ පච්චත්ථිකා අත්ථපච්චත්ථිකා, තෙසං අත්ථපච්චත්ථිකානං. සඛ්ඛසම්මුඛතා පරිභායති සම්මතපුග්ගලෙහෙව වූපසමනතො.

නන්ති විවාදාධිකරණං. “න ඡන්දාගතිං ගච්ඡති” තිආදිනා (පරි. 383) වුත්තං පඤ්චඩගසමන්තාගතං. ගුල්භකාදීසු අලජ්ජස්සන්තාය පරිසාය ගුල්භකො සලාකග්ගාහො කාතඛ්ඛො; ලජ්ජස්සන්තාය විවටකො, බාලුස්සන්තාය සකණ්ණඡප්පකො. යස්සා කිරියාය ධම්මවාදිනො ඛහුතරා, සා යෙභුයාසිකාති ආහ – “ධම්මවාදිනං යෙභුයාසායා” තිආදි.

එවං විනිවිජ්ඣන්ති ආපත්තිං දස්සෙත්වා රොපනවසෙන විනිවිජ්ඣං, පටිකම්මං පන ආපත්තාධිකරණසමථෙ පරතො ආගමිස්සති. න සමණසාරුඡ්පං අස්සාමණකං, සමණෙහි අකාතඛ්ඛං, තස්මිං. අජ්ඣාලාරෙ විනික්කමෙසති. පටිවරතොති පටිවිජාදෙන්තස්ස. පාපුස්සන්තාය පාපියො, පුග්ගලො, තස්ස කාතඛ්ඛකම්මං තස්සපාපියසිකං.

සම්මුඛාවිනයෙනෙව වූපසමො නත්ථි පටිඤ්ඤාය, තථාරූපාය ඛන්තියා වා විනා අවූපසමනතො. එත්ථාති ආපත්තිදෙසනායං. පටිඤ්ඤාතෙ ආපන්නභාවාදිකෙ කරණකිරියා, “ආයතිං සංවරෙය්‍යාසි” ති, පරිවාසදානාදිවසෙන ව පවත්තං වටිකම්මං පටිඤ්ඤාතකරණං.

යථානුරූපන්ති “ද්විති චතුති තිති එකෙනා” ති එවං වුත්තනයෙන යථානුරූපං. එත්ථාති ඉමස්මිං සුත්තෙ, එතස්මිං වා සමථවිචාරෙ. විනිවිජ්ජනයොති විනිවිජ්ජයෙ නයමත්තං. තෙනාහ “විත්ථාරො පනා” තිආදි.

47. සඛ්ඛපතොව වුත්තො, න සමථක්ඛන්ධකෙ විය විත්ථාරතො. තථාති ඉමිනා “ධම්මා” ති පදං ආකඬ්ඪති, එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, එවමාදිනා ඉමිනා පකාරෙනාති වාති වුත්තං හොති. බොධිපක්ඛියධම්මානං එකන්තානවජ්ජභාවතො නත්ථි අධම්මභාවො, හගවතො දෙසිතාකාරං භාපෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා වා කථනං යථාධම්මං අකතන්ති කත්වා අධම්මභාවොති දස්සෙත්තො ආහ – “තයො සතිපට්ඨානා” තිආදි.

නිය්‍යානිකන්ති සපාටිහිරං අජ්ජට්ඨානං හුත්වා පවත්තති. තථෙවාති ඉමිනා “එවං අම්භාක” න්තිආදිනා වුත්තමත්ථං ආකඬ්ඪති. භූතෙන...පෙ.... කාතඛ්ඛකම්මං ධම්මො නාම යථාධම්මං කරණතො, වුත්තවිපරියායතො ඉතො

පරං අධම්මො. අයං විනයො නාම රාගාදීනං සංවරණතො පහානතො පටිසංඛානතො ච. අයං අවිනයො නාම රාගාදීනං අවිනයනතො. අයං විනයො නාම යථාචිනයකරණතො, චුත්තවිපරියායෙන ඉතරො අවිනයො. චත්ථසම්පත්තිආදිනා එව සබ්බෙසං විනයකම්මානං අකුප්පතාති ආහ – “චත්ථසම්පත්ති...පෙ.... අයං විනයො නාමා”ති, තප්පට්ඨකතො අවිනයො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “චත්ථවිපත්ති”තිආදි.

සම්මාපටිපත්තියා නයනටියෙන යථාචුත්තො ධම්මො එව නෙත්ති, තතො එව සත්තස්ස විය රජ්ජු අසීලිපවත්තිහෙතුතාය ධම්මරජ්ජුති අත්ථො චුත්තො. සුත්තන්තපරියායෙන තාව දස කුසලකම්මපථා ධම්මොති එවං චුත්තා. සා එව වා හොතු ධම්මනෙත්ති, යො ඉධ ඉමිස්සා වණ්ණනාය, “ඡත්තිංස බොධිපක්ඛියධම්මා”තිආදිනා ධම්මෙන ච විනයෙන ච චුත්තො, සො එව වා ධම්මනෙත්ති හොතුති ආනෙත්වා යොජනා. තාය ධම්මනෙත්තියා සමෙති තාය යථාචුත්තාය ධම්මනෙත්තියා සංසන්දති, එකලක්ඛණමෙව හොතීති අත්ථො. එවං විවාදචත්ථභූතො ධම්මො වෙ “ධම්මො”ති, අධම්මො වෙ “අධම්මො”ති, විනයො වෙ “විනයො”ති, අවිනයො වෙ “අවිනයො”ති නිවිජ්ජනන්තෙන එකච්චානං විවාදාධිකරණමෙව දස්සිතං තස්ස වූපසමධම්මානං අපරියොසාපිතත්තා.

48. තං පනෙතන්ති විවාදාධිකරණං පච්චාමසති. වාරෙ අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන පත්තෙපි. ද්විතීති යස්මිං ආවාසෙ විවාදාධිකරණං උප්පන්නං, තත්ථ වාසිහි ද්විතීපි හික්ඛුහි අතිරෙකතරා.

49. බන්ධසාමන්තන්ති ආපත්තික්ඛන්ධභාවෙන සමීපං. ආපත්තිසාමන්තං නාම පුබ්බභාගා ආපජ්ජිතබ්බආපත්ති. මෙටුනරාගවසෙන කායසංසග්ගෙ දුක්ඛටස්ස චත්ථති ආහ – “පට්ඨපාරාජිකස්ස පුබ්බභාගෙ දුක්ඛට”න්ති. සෙසානං තිණ්ණං පාරාජිකානං පුබ්බභාගෙ ටුල්ලච්චයමෙව.

50. පරික්කම්ත්වා උපක්කම්ත්වා. ආපත්තාධිකරණං දස්සිතං තත්ථෙව විසෙසතො පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බතාය ඉච්ඡිතබ්බත්තා.

52. කම්මස්ස චත්ථු දස්සිතං න සමථොති අධිජ්ජායො. නනු වායං සමථාධිකාරොති? සච්චං, සමථස්ස පන කාරණෙ දස්සිතෙ සමථො දස්සිතොව හොතීති දස්සෙතුං “එවරූපස්ස හී”තිආදි චුත්තං.

53. ඉදං කම්මන්ති “ඉදං අම්භාකං හණ්ඩනජාතාන”න්තිආදිනා චුත්තකම්මං. තිණ්ණවත්ථාරකසදිසත්තාති තංසදිසතාය තබ්බොභාරොති දස්සෙති යථා – “එස බ්‍රහ්මදත්තො”ති. ආකාරමත්තමෙව තිණ්ණවත්ථාරකකම්මං නාම,

න පන තස්ස සබ්බසො කරණවිධානං. තෙනාහ “ඛන්ධකෙ”තිආදි. ගිහීනං භීතෙන චූංඝනවම්භනං යථා “තිලසංගුළිකා නත්ථි”ති. ධම්මිකපටිස්සවෙසු විසංවාදනවසෙන ආපන්නා ආපන්නි. අස්සාති කිච්චාධිකරණස්ස. සම්මුඛාවිනයෙනෙව වූපසමො සඨස්සම්මුඛතාදිනාව වූපසමනතො.

54. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියවචනතො කොසම්බියසුත්තෙ (ම. නි. 1.492) සොතාපත්තිමග්ගසම්මාදිට්ඨි කථිතා, ඉධ පන “දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”චචෙව චුත්තත්තා, “ඉමස්මිං සුත්තෙ සොතාපත්තිඵලසම්මාදිට්ඨි චුත්තාති වෙදිතබ්බා”ති චුත්තං. පාපකම්මස්ස අප්පතා මහත්තතා සාවජ්ජභාවස්ස මුදුනික්ඛතාවෙන වෙදිතබ්බාති ආහ “අණුත්ති අප්පසාවජ්ජං. ථූලත්ති මහාසාවජ්ජ”න්ති. සෙසං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සාමගාමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. සුනක්ඛත්තසුත්තවණ්ණනා

55. හෙට්ඨිමග්ගෙහි ඤාතමරියාදාය පජානනතො අඤ්ඤා, මග්ගපඤ්ඤා. තස්ස ඵලභාවතො අග්ගඵලපඤ්ඤා, තංසගගතා සම්මාසඨිකප්පාදයො ච “අඤ්ඤා”ති චුත්තාති ආහ “අඤ්ඤාති අරහත්ත”න්ති. චතුහි පදෙහි කථිතා, “පරිච්ඡිණ්ණා මෙ භගවා”තිආදීසු විය න ඵකපදෙනෙව. “ලොකුත්තරො ධම්මො අධිගතො මයා”ති මඤ්ඤනාමත්තං අධිමානොති දස්සෙන්නො, “අප්පත්තෙ පත්තසඤ්ඤිනො”තිආදිමාහ.

56. ඉදං යානත්ති ඉදං ඕභාසාදිසම්මුතිහෙතුභූතං උළාරතරං උදයබ්බයඤාණං. උළාරතරභාවෙන හි තං මග්ගඵලපඤ්ඤාය පච්චයො හුත්වා යාථාවතො දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යනාය විපස්සකං විසංවාදෙති. තෙනාහ “අවිභූතං අන්ධකාර”න්ති. ඉමං පඤ්ඤත්ති ඉමං සුත්තං ගම්භීරං ලොකුත්තරපටිසංයුත්තං අත්තනා ඤාතුං ඉච්ඡිතං අත්ථං. උග්ගහෙත්වාති කෙවලං පිටකසම්පාදනවසෙනෙව උග්ගණ්හිත්වා. තෙනාහ “අජානිත්වා”ති. විසෙවමානාති කිලෙසවිසෙ අවමානෙන්නා, සාසනස්ස වා අනුපකාරවිරූපපච්චයෙ සෙවමානා. ඵම්මස්සාති ඵචං චුත්තනයෙන තෙසං කරණහෙතු අස්ස චිත්තස්ස ධම්මදෙසනාවසෙන පවත්තස්ස. අඤ්ඤථාභාවො අදෙසෙතුකාමතා භොති. තන්ති යථාචුත්තමත්ථං සන්ධාය. ඵතන්ති “තස්සපි භොති අඤ්ඤථත්ත”න්ති ඵචං චුත්තං.

58. කිලෙසෙහි ආමසියතීති ආමිසං, ලොකෙපරියාපන්නං ආමිසන්ති ඉධ පඤ්ච කාමගුණා අධිප්පෙනාති තෙසු වට්ඨාමිසභාවෙපි ලහිතෙ කාමාමිසභාවො සිද්ධොති ආහ – “වට්ඨාමිසකාමාමිසලොකාමිසභූතෙසු”ති. කාමගුණා හි වට්ඨස්ස වඨ්ඨනතො වට්ඨාමිසං, කාමෙතබ්බතො කාමතණ්හාය

ආමසිතබ්බතො කාමාමිසං, යෙභ්‍යානො සත්තලොකස්ස ආමිසභාවතො ලොකාමිසං. කාමගුණසභාගාති කාමගුණානුලොමා කාමගුණපටිසංයුත්තා. ආනෙඤ්ජසමාපත්තිපටිසංයුත්තායාති කිලෙසිඤ්ජනරහිතතාය ඉධ ආනෙඤ්ජාති අධිප්පෙතාහි හෙට්ඨිමාහි අරුපසමාපත්තීහි පටිසංයුත්තාය. එවරුපොති ලොකාමිසභූතෙසු පච්චයෙසු අධිමුත්තො තත්තිත්තො තග්ගරුකො තප්පබ්භාරො. එත්තාවතාති එවං සද්ධානං මනුස්සානං දස්සනෙන තෙසං පවත්තිතාසයෙන ව. සීසං නික්ඛන්තං හොතීති ලාභාසාය සීසං බහි නික්ඛන්තං විය හොති. උදරං ඵලිතන්ති අතිබහුභණ්ඩං පක්ඛිපියමානං පසිබ්බකං විය ලද්ධබ්බස්ස අතිපහුතභාවෙන උදරං ජීතං හොති.

59. යථා පුරිමා ද්වෙ අරුපසමාපත්තියො අත්තනො පච්චනීකකිලෙසෙහි අනිඤ්ජනතො “අනිඤ්ජා”ති වුච්චන්ති, එවං ඉතරාපි. තං පවුත්තන්ති ලොකාමිසසංයොජනං විගතං.

60. නිසංසන්ති “එත්තකො අය”න්ති පරිච්ඡෙදන්ති අත්ථො. සිලෙසෙනාති චම්මකාරසිලෙසාදිසිලෙසෙන, වජිරලෙපසිලෙසෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. තං භින්තන්ති ආනෙඤ්ජසංයොජනං භින්තං විධම්තං සමතික්කන්තං තාසු සමාපත්තිසු අපෙක්ඛාභාවතො. අජ්ඣාසයෙන අසම්බද්ධත්තා වුත්තං – “ද්වෙධාභින්තා සෙලා විය හොතී”ති. තෙනාහ – “තං සමාපජ්ජිස්සාමීති විත්තං න උප්පජ්ජති”ති.

61. වත්තන්ති ඡඩ්ඞිතං, විස්සට්ඨන්ති අත්ථො.

62. උපරිසමාපත්තිලාභිනොති එත්ථ උපරිසමාපත්තීති අරහත්තඵලසමාපත්ති අධිප්පෙතා, අරහතො ව මග්ගාධිගමෙනෙව අනාගාමිඵලසමාපත්ති, සෙක්ඛානං විසයා හෙට්ඨිමා ඵලසමාපත්තියො පටිප්පස්සද්ධා. ලොකියා පන නිකන්තිප්පභානෙන පටිනිස්සට්ඨාති ආහ – “හෙට්ඨා...පෙ.... න උප්පජ්ජති”ති.

63. “පඤ්ච බො ඉමෙ, සුනක්ඛත්ත, කාමගුණා”තිආදිනා ආරද්ධදෙසනා, “සමමා නිබ්බානාධිමුත්තො පුරිසපුග්ගලො”ති අරහත්තකිත්තනෙන නිට්ඨාපිතාති තතො පරං, “යානං බො පනා”තිආදිකා දෙසනා, “පාටියෙක්කො අනුසන්ධි”ති වුත්තා. තෙනාහ “හෙට්ඨා හී”තිආදි. තත්ථ යථා බිණ්ණාසවස්ස සමාපත්තිලාභිනොති යොජනා, එවං වා බිණ්ණාසවස්ස සුක්ඛවිපස්සකස්සාති යොජෙතබ්බා. පටික්ඛිත්තං අට්ඨකථායං. තස්ස පටික්ඛෙපස්ස කාරණං දස්සෙතුං “සමාපත්තිලාභිනො හී”තිආදි වුත්තං. යථා සුක්ඛවිපස්සකො අධිමානිකො සමාපත්තිලාභිනො සමානායොගක්ඛමො අප්පත්තෙ පත්තසඤ්ඤිතාය හෙදාභාවතො, එවං සුක්ඛවිපස්සකො බිණ්ණාසවො

සමාන යොගක්ඛමො

බිණාසවහාවෙන

විසෙසාභාවතො,

තස්මා

“සමාපත්තිලාභිමිහි කථිතෙ ඉතරොපි කථිතොව හොති”ති චුත්තං. ද්විත්තං හික්ඛුනන්ති සමාපත්තිලාභිනො අධිමානිකස්ස බිණාසවස්ස ච. තෙනෙවාහ “පුපුජ්ජනස්ස තාවා”තිආදි.

යදග්ගෙනාති යෙන භාගෙන. යදිපි බිණාසවස්ස අසප්පායාරම්මණං කිලෙසානං උප්පත්තියා පච්චයො න හොති තෙසං සබ්බසො සමුච්ඡින්නත්තා. සන්තවිහාරපරිපත්ථො පන සියා විසභාගතොති චුත්තං – “බිණාසවස්සපි අසප්පායමෙවා”ති. තෙනාහ – “විසං නාම...පෙ.... විසමෙවා”ති. එතෙන “යථා විසජානනං අප්පමාණං, විකාරුප්පාදනතො පන තං පරිහරිතබ්බං, එවං පරිඤ්ඤාතමිපි චත්තු අත්ථවිසෙසාභාවෙන එකරූපමෙවාති තං පරිහරිතබ්බමෙවා”ති දස්සෙති. තෙනාහ “න හි”තිආදි. න හි අසංචුතෙන හවිතබ්බං අසාරුප්පභාවතො. යුත්තපයුත්තෙනෙවාති සභාගාරම්මණස්ස ආලොකනාදීසු යුත්තෙනෙව හවිතුං වට්ටති.

64. යත්ථ සයං නිපතති උප්පජ්ජති, තස්ස සන්තානස්ස විප්පසන්නවසෙන රූප්පනතො, විසසඬ්ඛාතස්ස දුක්ඛස්ස මූලභාවතො ච “අවිජ්ජාසඬ්ඛාතො විසදොසො”ති චුත්තං. රූප්පතීති කත්තබ්බාදිමුච්ඡාපාදනෙන විකාරං උප්පාදෙති. අනුද්ධංසෙය්‍යාති විබාධෙය්‍යා. රාගො හි උප්පජ්ජමානොව කුසලචිත්තජ්ජවත්තියා ඔකාසං අදෙන්තො තං විබාධති; තථාභූතො සද්ධාසිනෙහස්ස සමථවිපස්සනාහිවුඩ්ඪියා වමනෙන ච තං විසොසෙති මිලාපෙති. තෙනාහ “සොසෙය්‍ය මිලාපෙය්‍යා”ති. සගහණසෙසන්ති ගහෙතබ්බවිසං සාවසෙසං කත්වාති අත්ථො. න අලං න සමත්ථන්ති අනලං. සුකපරියායො පාළියං චුත්තො සුක-සද්දොති ආහ – “විහිසුකාදි ච සුක”න්ති.

සඋපාදානසල්ලද්ධාරො විය අප්පහීනො අවිජ්ජාවිසදොසො දට්ඨබ්බො මහානත්ථුප්පාදනතො. අසප්පාය...පෙ.... අසංචුතකාලො දට්ඨබ්බො අත්තභාවස්ස අපරිහරණභාවතො. මරණං විය සික්ඛං පච්චක්ඛාය හීනායාවත්තනං අධිසීලසඬ්ඛාතස්ස ආයුතො අපෙතත්තා. මරණමත්තං දුක්ඛං විය ආපත්තියා ආපජ්ජනං යථාචුත්තස්ස ආයුතො උපපිළනකභාවතො. ඉමිනාව නයෙන ඔපම්මසංසන්දනන්ති එත්ථ අනුපාදිසෙසසල්ලද්ධාරො විය පහීනො අවිජ්ජාවිසදොසො; සප්පාය...පෙ.... සුසංචුතකාලො, තදුභයෙන වණෙ පුපුත්තං න ගතෙ මරණාභාවො විය සික්ඛාය අපච්චක්ඛානං, මරණමත්තදුක්ඛාභාවො විය අඤ්ඤතරාය සංකිලිට්ඨාය ආපත්තියා අනාපජ්ජනන්ති යොජනා වෙදිතබ්බා.

65. සතියාති එත්ථ යස්මා “අරියායා”ති න විසෙසිතන්ති ආහ – “සති පඤ්ඤාගතිකා”තිආදි. පඤ්ඤා චෙත්ථ ලොකියා අධිජ්ජෙතා, න ලොකුත්තරාති ආහ – “පරිසුද්ධාය විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති.

බ්‍රහ්මචරිකා භික්ෂූන් උපරිපණ්ණාසෙ දිට්ඨිමයාදිසංසුචි ආරම්මණෙසු මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං අනුපනමනහෙතුහුනං සුසංවුත්තකාරිසංඛාරානං බ්‍රහ්මචරිකා දස්සෙත්තො, “සංවුත්තකාරී”ති වුත්තං, උක්කංසගතසතිචෙත්සුල්ලත්තා යථා අසංවරස්ස අසංචරො හොති, එවං සතිසම්පජ්ඣාදිලෙභන චක්ඛාදිද්වාරානි සංවරිත්වා දස්සනාදිකිම්බිචකාරී. එවං ජානිත්වාති “උපධි දුක්ඛස්ස මූල”න්ති එවං විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය ජානිත්වා. උපධියති දුක්ඛං එතෙහිති උපධි, කිලෙසාති ආහ – “කිලෙසුපධිපහානා නිරුපධි”ති. තතො එව උපාදියති දුක්ඛං එතෙහිති කිලෙසා “උපාදානා”තිපි වුච්චන්තිති ආහ – “නිරුපාදානොති අත්ථො”ති. උපධි සම්මදෙව බියන්ති එත්තාති උපධිසංඛිබ්බො, නිබ්බානන්ති ආහ – “උපධිනං සංඛිබ්බොන නිබ්බානෙ”ති. ආරම්මණොති ආරම්මණං කත්වා තදාරම්මණාය එලවිමුත්තියා විමුත්තො. කාමුපධිස්මිං කායං උපසංහරිස්සතිති “කාමෙසෙවිස්සාමි”ති තත්ථ කායං උපනාමෙස්සති; කායුපසංහාරො තාව තිට්ඨතු, තථා චිත්තං වා උප්පාදෙස්සතිති එතං කාරණං නත්ථිති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

සුනක්ඛත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

6. ආනෙඤ්ජප්පායසුත්තවණ්ණනා

66. ඛණපහච්ඡායා න නිව්වා න ධූවාති අනිව්වා. තතො එව පණ්ඩිතෙහි න ඉව්වා න උපගන්තබ්බාතිපි අනිව්වා. සො වායං අනිව්චත්ථො උදයවයපරිච්ඡින්නතාය චෙදිතබ්බොති දස්සෙත්තො, “හුත්වා අභාවට්ඨොන අනිව්වා”ති ආහ; උප්පජ්ජිත්වා විනස්සනොති අත්ථො. අයඤ්ච අනිව්චතා චක්ඛමානා ච තුච්ඡාදිතා ද්විත්තමිපි කාමානං සාධාරණොති ආහ – “චත්ථුකාමාපි කිලෙසකාමාපි”ති. රිත්තා විචිත්තා, තෙසං නිව්චසාරාදීනං අත්තති අභාවතො තෙහි විසුංභූතා. යථා පන සබ්බසො සභාවරහිතමාකාසං “තුච්ඡං රිත්තං”න්ති වුච්චති, න එවමෙනෙ. එතෙ පන කෙචලං නිව්චසාරාදිවිරහතො එව තුච්ඡා රිත්තාති දස්සෙත්තො “න පනා”තිආදිමාහ. “න හි තුච්ඡමුට්ඨි නාම නත්ථි”ති ඉදං ලොකසමඤ්ඤාවසෙන වුත්තං, ලොකසමඤ්ඤා ලොකියකථා න ලභිසිතබ්බා.

මුසාති ඉත්තරපච්චුපට්ඨානතාය න දිස්සතිති ආහ “මුසාති නාසනකා”ති. විසංවාදනට්ඨොන වා මුසා. එතෙ හි අසුභාදිසභාවාපි බාලානං සුභාදිභාවෙන උපට්ඨගන්තා සුභාදිග්ගහණස්ස පච්චක්ඛනාවෙන සත්තෙ විසංවාදෙන්ති.

නස්සනසභාවාති බණහඬගත්තා ඉත්තරපච්චුපට්ඨානතාය දිස්සමානා වියපි
 හුත්වා අපඤ්ඤායනකපකතිකා. තෙනාහ “බෙත්තං වියා”තිආදි. ධම්මසද්දො
 චෙත්ථ “ජාතිධම්මාන”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.398) විය පකතිපරියායො, තථා
 සභාවසද්දො වාති දට්ඨබ්බං. මොසධම්මාති මොසනපකතිකා,
 කුසලහණ්ඩහරණසභාවාති අත්ථො. මායාකතන්ති මායාය කතං
 උදකාදිමණිආදිආකාරෙන මායාදිනා උපට්ඨාපිතං; මායාකතං විය මායාකතං
 අඤ්ඤසභාවා හුත්වා අතථා උපට්ඨහනතො. තෙනාහ “යථා”තිආදි. චක්ඛුපථෙ
 ඵච කතවිජ්ජාය, න තතො පරන්ති චුත්තං – “දස්සනුපවාලෙ ධීතස්සෙව තථා
 පඤ්ඤායති”ති. තයිදං සම්බරවිජ්ජාවසෙන චුත්තං.

ඵචං තාවකාලිකභාවෙන කාමානං මායාකතභාවං දස්සෙත්වා ඉදාති තතො
 අඤ්ඤෙනපි පකාරෙන දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි චුත්තං. අනිච්චාදිසභාවානං
 කාමානං නිච්චාදිසභාවදස්සනං විපල්ලාසසහගතතාය වෙදිතබ්බං. බාලානං
 ලාපනතොති අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානං අත්ඨබාලානං පුග්ගලානං
 විපල්ලාසහෙතුතො. මනුස්සලොකෙ යත්වා මනුස්සානං වා වසෙන භගවතා
 භාසිතත්තා චුත්තං – “දිට්ඨධම්මිකා කාමාති මානුසකා පඤ්ච කාමගුණා”ති.
 තතො ඵච ව “සම්පරායිකාති තෙ යථෙත්වා අවසෙසා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ
 දිට්ඨධම්මා පච්චක්ඛසභාවා ආරම්මණභූතා ඵතාසං අත්ථිති දිට්ඨධම්මිකා.
 සම්පරායිකෙ කාමෙ ආරබ්භ උප්පන්නසඤ්ඤා සම්පරායිකා. තෙ සමෙච්ච
 ධියති ඵත්ථ ආණාති ධෙය්‍යං, ආණාපවත්තිට්ඨානං. මාරස්ස ධෙය්‍යන්ති
 මාරධෙය්‍යං තස්ස ඉස්සරියපවත්තනත්තා. තෙනාහ “යෙහි”තිආදි. ගහිතන්ති
 විසයවිසයිභාවෙන ගහිතං, ආරම්මණවසෙන ආරම්මණකරණවසෙන ව
 ගහිතන්ති අත්ථො. තත්ථ ආරම්මණකරණවසෙන ගහණං නාම “ඉදං
 මය්හ”න්ති අවිභාගෙන පරිග්ගහකරණං; ආරම්මණවසෙන පන ගහණං
 භාගසො ආරම්මණානුභවනන්ති වදන්ති. උභයස්සපි පන තණ්හාරාගවසෙන
 ගහණං සන්ධාය, “උභයමෙතං ගහිත”න්ති චුත්තං. මාරොති කිලෙසමාරො.
 යදග්ගෙන කිලෙසමාරො, තදග්ගෙන දෙවපුත්තමාරොපි තෙ අත්තතො වසං
 වත්තෙති. තං සන්ධායාති ධම්මමුඛෙන පුග්ගලග්ගහණං සන්ධාය.

අප්පහීනවිපල්ලාසා හි පුග්ගලා කාමාධිමුත්තා මාරස්ස
 ඉස්සරියවත්තනට්ඨානතාය “මාරධෙය්‍ය”න්ති චුත්තා, තථා මාරස්ස
 නිවාපගොචරපරියායෙහිපි තෙ ඵචං චුත්තාති දස්සෙන්නො, “යථා
 වොළස්සා”තිආදිමාහ. නිවපතීති නිවාපො, සො ඵච ඛිජන්ති නිවාපඛිජං. තෙති
 කාමගුණා. යත්ථාති යස්මිං පදෙසෙ.

මනසි භවාති මානසාති ආහ “චිත්තසම්භූතා”ති. තෙ පන අවිජ්ජාදයො
 පාළියං ආගතා. ඵඬඤ්ඤි ලොහිතසන්නිස්සයො පුබ්බො විය
 අනුරොධුපනිස්සයො විරොධොති දස්සෙන්නො, “මමායිතෙ

වත්ථුස්මි”න්තිආදිමාහ. තෙධාති එත්ථ ඉධාති නිපාතමත්තං “ඉධාහං, භික්ඛවෙ, භුත්තාපි අස්ස”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.30) විය. කාමලොකන්ති කාමගුණසංඛාරානං සංඛාරලොකං, යත්ථ වා ලොකෙ කාමගුණවත්තං ලොකං. චිත්තෙන අධිට්ඨන්තිවාති කුමාරමමණං පටිභාගනිමිත්තං භාවනාවිත්තෙන උප්පාදෙත්වා. පරිත්තං නාම වික්ඛම්භනඅසමත්ථත්තා කිලෙසෙහි පරිතො ඛණ්ඩිතං විය හොති. තස්ස පටික්ඛෙපෙනාති පරිත්තභාවපටික්ඛෙපෙන. පමාණන්තිපි කාමාවචරමෙව පාපකානං පමාණකරණධම්මානං වික්ඛම්භනවසෙන අප්පජ්ජනතො. තප්පටික්ඛෙපවසෙන අප්පමාණං නාම මහග්ගතන්ති ආහ - “රූපාවචරං අරූපාවචර”න්ති. සමුච්ඡෙදවසෙන කිලෙසානං අප්පහානෙන මහග්ගතජ්ඣානම්පි සුභාවිතං නාම න හොති, පගෙව පරිත්තජ්ඣානන්ති ආහ - “සුභාවිතන්ති...පෙ.... ලොකුත්තරස්සෙවෙතං නාම”න්ති. එතස්ස වසෙනාති “සුභාවිත”න්ති පදස්ස වසෙන.

තමෙව පටිපදන්ති තමෙව අභිජ්ඣාදිපහානාවහං කුමාරපටිපදං. අරහත්තෙ තස්ස උපායභූතාය විපස්සනාය වා චතුත්ථජ්ඣානෙන තස්ස උපායභූතෙ උපචාරෙ වා සති චිත්තං පසන්නමෙව හොතිති ආහ - “අරහත්තං වා...පෙ.... උපචාරං වා”ති. අධිමොක්ඛසම්පසාදොති “අජ්ජෙව අරහත්තං ගණ්ඨස්සාමි”ති වා විපස්සනාය විථිපටිපන්නත්තා; “අජ්ජෙව චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙස්සාමි”ති වා උපචාරසමාධිනා චිත්තස්ස සමාහිතත්තා අධිමුච්චනභූතො සම්පසාදො. පටිලාභසම්පසාදොති අරහත්තස්ස චතුත්ථජ්ඣානස්ස වා අධිගමසංඛාරානො සම්පසාදො. පටිලාභොපි හි කිලෙසකාලුසියාහිභවනතො චිත්තස්ස සුප්පසන්නභාවාවහත්තා “සම්පසාදො”ති චුත්තො. පච්චයාති නාමරූපපච්චයා අවිජ්ජාදයො. සංඛාරානි සමුදයතො අත්ථභිගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො නිස්සරණතොති සංඛරප්පකාරෙන. ආසාති අධිමුච්චනවසෙන ආසීසනා. තෙනාහ - “ආසා සන්නිට්ඨති, අධිමොක්ඛං පටිලභති”ති.

පාදකන්ති පදට්ඨානං. කිලෙසා සන්නිසිදන්තිති නිවරණසහගතා එව කිලෙසා වික්ඛම්භනවසෙන වූපසමන්ති. සතීති උපචාරජ්ඣානාවහා සති සන්නිට්ඨති. සංඛාරගතන්ති භාවනාය සමතාය පවත්තමානත්තා, ඉමෙ ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣාසංඛාරාදයො එකරසා හුත්වා පවත්තන්තිති, භාවනාවිත්තුප්පාදපරියාපන්නං සංඛාරගතං විභූතං පාකටං හුත්වා උපට්ඨාති. චිත්තුප්පාදොති භාවනාවිත්තුප්පාදො. ලෙපපිණ්ඩෙති සිලෙසපිණ්ඩෙ ලග්ගමානො විය අප්පිතො විය හොති. උපචාරෙන සමාධියති උපචාරජ්ඣානෙන සමාධියති. අයන්ති අයං දූවිධොපි අධිමුච්චනාකාරො අධිමොක්ඛසම්පසාදො නාම. තස්මිං සම්පසාදෙ සතීති එතස්මිං.

විපස්සනාලක්ඛණේ, උපචාරජ්ඣානෙ වා අධිමොක්ඛසම්පසාදෙ සති. යො පන අරහත්තං වා පටිලහති චතුත්ථජ්ඣානං වා, තස්ස චිත්තං විජ්ජසන්නං හොතියෙව, අයං නිජ්ජරියායතො පටිලාහසම්පසාදො, එවං සන්නෙපි ඉධාමිජ්ජෙනමෙව දස්සෙතුං, “ඉධ පනා”තිආදි වුත්තං. විපස්සනා භීතිආදි වුත්තස්ස සමත්ථනං. තත්ථ පඤ්ඤායාති අරහත්තපඤ්ඤාය. අධිමුච්චනස්සාති සද්දහනං උස්සුක්කාපජ්ජනස්ස. උපචාරන්ති උපචාරජ්ඣානං. ආනෙඤ්ජසමාපත්තියා අධිමුච්චනස්ස කාරණන්ති යොජනා.

එතරහි වාති ඉදානිමෙව. ආනෙඤ්ජං වාති චතුත්ථජ්ඣානං වා. සමාපජ්ජතීති අධිගච්ඡති. ඉදං භීතිආදිනා සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරති. අරහත්තසච්ඡිකිරියා නාම අග්ගමග්ගහාවනාය සති අත්ථතො ආපන්නා හොති, අග්ගමග්ගපඤ්ඤා එව තදත්ථං අධිමුච්චිතඛිලාති දස්සෙන්නො, “අථ වා”ති විකප්පන්නරමාහ. තත්ථ යථා නාම පාසාදස්ස අත්ථාය සමානීතදඛ්ඛසම්භාරාවයෙව අප්පහොන්නෙ කුටාගාරං කාතුං න පහොන්නියෙව, එවංසම්පදමිදන්ති දස්සෙන්නො, “තං අනභිසම්භුණුන්නො ආනෙඤ්ජං වා සමාපජ්ජතී”ති ආහ. චතුසච්චං වා සච්ඡිකරොති හෙට්ඨිමමග්ගාධිගමනවසෙන ආනෙඤ්ජං වා සමාපජ්ජති උභයස්සපි හෙතුපරිගහිතත්තා.

තත්ත්වාති තස්මිං “පඤ්ඤාය වා අධිමුච්චති, ආනෙඤ්ජං වා සමාපජ්ජතී”ති යථාවුත්තෙ විසෙසාධිගමෙ අයං ඉදානි වුච්චමානො යොජනාන යො. එවං හොතීති ඉදානි වුච්චමානාකාරෙන චිත්තාභිනීභාරො හොති. කිච්චන්ති පඛිඤ්ඤාකිච්චං. තතොති අරහත්තාධිගමනතො. ඔසක්කිතමානසොති සංකුචිතචිත්තො. අන්තරා න තිට්ඨතීති අසමාභිතභූමියං න තිට්ඨති. ඉදානි යථාවුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. තත්ත්වායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා තස්ස පුරිසස්ස වනමහිංසං ගහෙතුං උස්සාහවතො ඔසක්කන්තස්ස සසගොධාදිග්ගහණේ වත්තඛිලමෙව නත්ථි, එවං ඉමස්සපි භික්ඛුනො අරහත්තං ගහෙතුං උස්සාහවතො තතො ඔසක්කිත්ථා චතුත්ථජ්ඣානසමාපජ්ජනෙ වත්තඛිලමෙව නත්ථිති. එසෙව නයොති යථාවුත්තං උපමං උපමාසංසන්දනඤ්ච මග්ගහාවනායොජනායං චතුසච්චසච්ඡිකිරියායොජනායඤ්ච අතිදිසති.

හෙතුඅත්ථජොතතො යන්ති නිපාතො, කරණේ වා එතං පච්චත්තවචනන්ති ආහ “යෙන කාරණෙනා”ති. තස්ස සංවත්තනං අරහති, තං වා පයොජනං එතස්සාති තංසංවත්තනිකං. විඤ්ඤාණන්ති විපාකවිඤ්ඤාණං. ආනෙඤ්ජසභාවං උපගච්ඡතීති ආනෙඤ්ජුපගං. යථා කුසලං ආනෙඤ්ජසභාවං, එවං තං විපාකවිඤ්ඤාණමිපි ආනෙඤ්ජසභාවං උපගතං අස්ස භවෙය්‍යා. තෙනාහ – “කාදිසමෙව භවෙය්‍යාති අත්ථො”ති. කෙච්චි අභයගිරිවාසිනො.

කුසලවිඤ්ඤාණන්ති විපාකවිඤ්ඤාණම්පි තං කුසලං විය වදන්ති. තත්තාමකමෙවාති කුසලං විය ආනෙඤ්ජනාමකමෙව සීයා. එත්ථ ච පුරිමවිකප්පෙ “ආනෙඤ්ජපග”න්ති තංසදිසතා වුත්තා, දුතියවිකප්පෙ තතො එව තංසමඤ්ඤතා. සො පනායමත්ථොති ආනෙඤ්ජසදිසතාය විපාකකාලෙපි තංනාමකමෙව අස්සාති යථාවුත්තො අත්ථො. ඉමිනා නයෙනාති ඉමිනා වුත්තනායෙන. එත්ථ හි ආනෙඤ්ජාහිසඬ්ඛාරහෙතුවිපාකවිඤ්ඤාණං “ආනෙඤ්ජපගං හොති විඤ්ඤාණං”න්ති වුත්තත්තා තංනාමකමෙව කත්වා දිපිතං. අරහත්තස්සාපිති අපිසද්දෙන අග්ගමග්ගභාවනායපි හෙට්ඨිමග්ගභාවනායපිති අත්ථො සඬ්ගහිතොති දට්ඨබ්බො. සමාධිවසෙන ඔසක්කතා කථිතාති “විපුලෙන මහග්ගතෙන චෙතසා විහරෙය්‍ය”න්ති සමථනයං දස්සෙත්වා දෙසනා කථිතා.

67. අයඤ්චි භික්ඛුති යං උද්දිස්ස අයං දුතියානෙඤ්ජසජ්ජායදෙසනාය භික්ඛු වුත්තො. පඤ්ඤවත්තතරොති වත්වා තං දස්සෙතුං, “ද්විත්තම්පි කම්මට්ඨානං එකතො කත්වා සම්මසති”ති වුත්තං. හෙට්ඨිමස්ස හි “යෙ ච දිට්ඨධම්මිකා කාමා”තිආදිනා රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බානෙව රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසො කතො, ඉමස්ස පන “යං කිඤ්චි රූප”න්තිආදිනා සකලරූපධම්මවසෙන. භගවා හි කම්මට්ඨානං කථෙන්නො කම්මට්ඨානිකස්ස භික්ඛුනො කාරණබලානුරූපමෙව පයමං භාවනාහිනිවෙසං දස්සෙති; සො පච්ඡා ඤාණෙ විපුලං ගච්ඡන්තෙ අනවසෙසතො ධම්මං පරිග්ගණ්හාති. රූපපට්ඨානෙනාති රූපවිරාගභාවනාය සබ්බසො සමතික්කමෙන. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු තතියානෙඤ්ජාදීසු.

පඤ්ඤවත්තතරොති පඤ්ඤත්තරො. තිණ්ණම්පි කම්මට්ඨානං එකතො කත්වාති කාමගුණා සබ්බරූපධම්මා කාමසඤ්ඤාති එවං තිණ්ණං පුග්ගලානං කම්මට්ඨානවසෙන තිධා වුත්තෙ සම්මසනුපගධම්මෙ එකතො කත්වා, “සබ්බමෙතං අනිච්ච”න්ති එකජ්ඣං ගහෙත්වා, සම්මසති යථා – “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම”න්ති (දී. නි. 1.298; සං. නි. 5.1081; මහාව. 16; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 4, 7, 8; තිස්සමෙත්තෙය්‍යමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 10, 11; පටි. ම. 2.30). තෙනාහ – “උභයමෙතං අනිච්ච”න්තිආදි. කාමරූපසඤ්ඤාවසෙන දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකහෙදතො අට්ඨ එකෙකකොට්ඨාසාති එවං කතං උභයන්ති වුත්තන්ති ආහ – “දිට්ඨධම්මික...පෙ.... වසෙන සඬ්ඛිපිත්වා උභයන්ති වුත්ත”න්ති. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනාති තණ්හාහිනන්දනාවසෙන “එතං මමා”ති, දිට්ඨාහිනන්දනාවසෙන “එසො මෙ අත්තා”ති එවං අහිනන්දිතුං. එසෙව නයොති ඉමිනා තණ්හාදිට්ඨිවසෙන “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති අහිනන්දිතුං අජ්ඣෙදාසාය ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපෙත්වා යාතුන්ති ඉමමත්ථං.

අනිදිසති. කාමපටිබාහනෙනාති ඉදං ආගමනපටිපදාදස්සනත්ථං, වණ්ණභණ්ණනත්ථස්ථව වුත්තං. රූපපටිබාහනං භිස්ස ආසන්නං, තතොපි ආකාසානස්ථායනසමතික්කමො, තංසමතික්කමෙන සහෙව සබ්බෙ තා විපස්සනාවසෙන ඔසක්කනා කථිතා “උභයමෙතං අනිච්ච”න්තිආදිවචනතො.

68. ඉධ අත්තනො වාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනකම්මට්ඨානං සන්ධායාහ. නිරුජ්ඣන්ති තප්පට්ඨද්ධජන්දරාගතිරොධෙන, සමාපජ්ජනක්ඛණෙ පන අනුප්පාදනෙනපි. තෙනාහ “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං පත්වා”ති. අතප්පකට්ඨෙයාති උළාරතරභාවෙන ක්කානසමාපත්තියා අතිත්තිකරභාවෙන. තමෙව පටිපදන්ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනභාවනමාහ. සමාධිවසෙන ඔසක්කනා කථිතා තතියාරූපකම්මට්ඨානස්ස වුත්තත්තා “යත්ථෙතා”තිආදිනා.

ඉධ අත්තනොති ද්විකොටිකසුඤ්ඤතාමනසිකාරසඬ්ඛාතං විපස්සනාකම්මට්ඨානං. හෙට්ඨා වුත්තපටිපදන්ති අනන්තරං වුත්තආකිඤ්චඤ්ඤායතනකම්මට්ඨානං. සති සමථභාවනායං සුඤ්ඤතාමනසිකාරස්ස ඉධ සාතිසයත්තා වුත්තං. “දුතියාකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ විපස්සනාවසෙන ඔසක්කනා කථිතා”ති.

70. තතියාකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ අත්තනොති චතුකොටිකසුඤ්ඤතාමනසිකාරසඬ්ඛාතං විපස්සනාකම්මට්ඨානං. එත්ථාති එතස්මිං සුඤ්ඤතානුපස්සනාධිකාරෙ. ක්වච්ඡිති කත්ථවි යානෙ, කාලෙ, ධම්මෙ වා. අථ වා ක්වච්ඡිති අජ්ඣන්තං, බහිද්ධා වා. අත්තනො අත්තානන්ති සකත්තානං. “අයං බො, හො බ්‍රහ්මා...පෙ.... වසී පිතා භූතභක්ඛාන”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.42) පරපරිකප්පිතං අත්තානස්ථව කස්සවි කිඤ්චනභූතං න පස්සතීති දස්සෙන්නො “කස්සවී”තිආදිමාහ. තත්ථ පරස්සාති “පරා පජා”ති “පරො පුරිසො”ති ව එවං ගහිතස්ස. න ච මම ක්වච්ඡිති එත්ථ මම-සද්දො අට්ඨානපයුත්තොති ආහ “මමසද්දං තාව යපෙත්වා”ති. පරස්ස වාති අත්තනො අඤ්ඤස්ස, “පරො පුරිසො නාම අත්ථි මමත්ථාය සජිතො, තස්ස වසෙන මය්හං සබ්බං ඉජ්ඣති”ති එවං එකච්චදිට්ඨිගතිකපරිකප්පිතවසෙන පරං අත්තානං, තඤ්ච අත්තනො කිඤ්චනභූතං න පස්සතීති දස්සෙන්නො, “න ච ක්වච්ඡි”තිආදිමාහ. එත්ථ ච නාහං ක්වච්ඡිති සකඅත්තනො අභාවං පස්සති. න කස්සවී කිඤ්චනතස්මිත්ති සකඅත්තනො එව කස්සවි අනත්තනියතං පස්සති. න ච, මමාති එතං ද්වයං යථාසඬ්ඛායං සම්බන්ධිතබ්බං, අත්ථිති පච්චෙකං. “න ච ක්වච්ඡි පරස්ස අත්තා අත්ථි”ති පරස්ස අත්තනො අභාවං පස්සති, “තස්ස පරස්ස අත්තනො මම කිස්මිඤ්චි කිඤ්චනතා න වත්ථි”ති පරස්ස අත්තනො අනත්තනියතං පස්සති. එවං අජ්ඣන්තං බහිද්ධා ව බන්ධානං අත්තත්තනියසුඤ්ඤතා

සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජනා චතුකොට්ඨකසුඤ්ඤතාපරිග්ගණ්හනෙන දිට්ඨා හොති.
 හෙට්ඨා චුත්තපටිපදන්ති ඉධාපි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනකම්මට්ඨානමෙව වදන්ති.
 විපස්සනාවසෙනෙව ඔසක්කනා කථිතා
 චතුකොට්ඨකසුඤ්ඤතාදස්සනවිසෙසභාවතො, තප්පධානත්තා වස්ස
 මනසිකාරස්ස.

ඉධ අත්තනොති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනකම්මට්ඨානමාහ.
 සබ්බසඤ්ඤාති රූපසඤ්ඤා පටිසසඤ්ඤා නානත්තසඤ්ඤා හෙට්ඨිමා තිස්සො
 අරූපසඤ්ඤාති එවං සබ්බසඤ්ඤා අනවසෙසා නිරුජ්ඣන්තිති වදන්ති.
 “හෙට්ඨා චුත්තා”ති පන විසෙසිතත්තා ඉමස්මිං ආගතා
 චතුත්ථජ්ඣානසඤ්ඤාදයො අපි සඤ්ඤාති අපරෙ. තන්ති සම්මුතිමත්තං
 කාමසඤ්ඤාපටිබාහනවසෙනෙව තෙසං නානත්තසඤ්ඤාදිනිරොධස්ස
 අත්ථසිද්ධත්තා. සමාධිවසෙන ඔසක්කනා කථිතා
 නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනභාවනාය සමථකම්මට්ඨානභාවතො.

71. පුබ්බෙ පඤ්චවිධං කම්මවට්ටන්ති පුරිමකම්මහවස්මිං මොහො අවිජ්ජා
 ආයුහනා සඬ්ඛාරා නිකන්තිතණ්හා උපගමනං උපාදානං චෙතනා භවොති
 එවමාගතො සපරික්ඛාරො කම්මප්පබන්ධො. න ආයුහිතං අස්සාති න චෙතිතං
 පකප්පිතං භවෙය්‍ය. එතරහි එවං පඤ්චවිධං විපාකවට්ටන්ති
 විඤ්ඤාණනාමරූපසලායතනඵස්සවෙදනාසඬ්ඛාතො පච්චුප්පන්තො
 විපාකප්පබන්ධො නප්පවත්තෙය්‍ය කාරණස්ස අනිප්ඵන්තත්තා. සචෙ ආයුහිතං
 න භවිස්සතීති යදි චෙතිතං පකප්පිතං න සියා. යං අත්ථිති යං පරමත්ථතො
 විජ්ජමානකං. තෙනාහ “භූත”න්ති. තඤ්ඤි පච්චයනිබ්බත්තතාය “භූත”න්ති
 චුච්චති. තං පජ්ඣමිති තප්පට්ඨිද්ධජන්දරාගප්පභානෙන තතො එව ආයතිං
 අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනවසෙන පජ්ඣමි පරිච්චජාමි.

පරිනිබ්බායීති සහ පරිකප්පනෙන අතිතත්ථෙති ආහ “පරිනිබ්බායෙය්‍යා”ති.
 පරිනිබ්බායෙය්‍ය නු බොති වා පායො, සො එවත්ථො. න කිඤ්චි කථිතන්ති
 නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා සඬ්ඛාරාවසෙසසුබ්බමහාවෙන
 ඤාණුත්තරස්සෙව විසයභාවතො සරූපතො න කිඤ්චි කථිතං, නයෙන පනස්ස
 විසෙසං ඤාපෙතුකාමත්තා. භගවතො කිර එතදහොසි – “ඉමිස්සංයෙව පරිසති
 නිසින්තො ආනන්දො අනුසන්ධිකුසලතාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං
 පාදකං කත්වා ඨිතස්ස භික්ඛුතො පටිසන්ධිං අරහත්තඤ්ච සන්ධාය පඤ්භං
 පුච්ඡිස්සති, ඉමිතා පුච්ඡානුසන්ධිතා තමත්ථං දෙසෙස්සාමි”ති. ඔසක්කනාය ව
 ඉධාධිජ්ජෙතත්තා භින්තරසදෙසනා හොතීති පුච්ඡානුසන්ධි පුච්ඡිතා. තස්මිඤ්ඤි
 අසති අනුසන්ධිහෙදහින්තෙසා දෙසනා, න ව බුද්ධාචිණ්ණා
 භින්තරසදෙසනාති. විපස්සනානිස්සිතන්ති තන්තිස්සිතං. තස්ස භික්ඛුතො.
 උපාදියති එතෙනාති ව උපාදානං. න පරිනිබ්බායති පහතබ්බස්ස

අප්පභතතො. තෙනාහ භගවා – “ධම්මාපි බො, භික්ඛවෙ, පහාතබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති (ම. නි. 1.240). උපාදානසෙට්ඨන්ති ඉදං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනභවස්ස සබ්බභවග්ගතාදස්සනපරං, න පන අරියභවග්ගස්ස උපාදානසෙට්ඨතාපටිසෙධපරං.

73. නිස්සායාති භවපරියාපන්නං නාම ධම්මං නිස්සාය තප්පරියාපන්නං නාම නිස්සාය ඔසනිත්ථරණා භගවතා අක්ඛාතා; අහො අච්ඡරියමෙතං, අහො අබ්බතමෙතන්ති.

නවසුපි යානෙසු සමථයානිකස්සෙව වසෙන දෙසනාය ආගතත්තා, ඉධ ව කස්සවිපි පාදකජ්ඣානස්ස අනාමට්ඨන්තා වුත්තං – “අරියසාවකොති සුක්ඛවිපස්සකො අරියසාවකො”ති. නවන්තම්පි කම්මට්ඨානං එකතො කත්වා සම්මසතීති ඉදං ඥානධම්මෙපි අනුස්සවලද්ධෙ ගහෙත්වා සම්මසනං සම්භවතීති කත්වා වුත්තං; තෙභූමකසඬ්ඛාරගතං ඉධ වුත්තන්ති අනවසෙසතො පරිග්ගහණං සන්ධාය වුත්තං – “යාවතා සක්කායො”ති.

එතං අමතන්ති අමතං නිබ්බානං ආරබ්භ පවත්තියා එතං අරහත්තං අමතරසං. තෙනාහ – “එතං අමතං සන්තං, එතං පණ්ණි”න්ති. “අනුපාදාය කිඤ්චිපි අග්ගහෙත්වා චිත්තං විමුච්චි”ති වුත්තත්තාපි අනුපාදා චිත්තස්ස විමොක්ඛො නිබ්බානං අඤ්ඤත්ථ සුත්තෙ වුච්චති.

තිණ්ණං භික්ඛුනන්ති අභිනිවෙසහෙදෙන තිව්ධානං. පාදකං කත්වා ධීතස්ස ඔසක්කනාය අභාවෙ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. සමොධානෙත්වාති සම්මදෙව ඔද්භිත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ අසඬ්ඛරතො වචන්ථපෙත්වා. සුකථිතං නාම හොති කථෙතබ්බස්ස අනවසෙසෙත්වා කථිතත්තා.

ආනෙඤ්ජසප්පායසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. ගණකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා

74. යථා හෙට්ඨිමසොපානඵලකං ඔරොහන්තස්ස පච්ඡිමං නාම හොති, එවං ආරොහන්තස්ස පයමං නාම හොතීති වුත්තං – “යාව පච්ඡිමසොපානකලෙවරාති යාව පයමසොපානඵලකා”ති. වත්ථුං සොධෙත්වාති වත්ථුවිජ්ජාවරියෙන වුත්තවිධිනා පාසාදවත්ථුනො සොධනවිධිං කත්වා. එත්ථාති පාසාදකරණෙ. සත්තධා භින්තස්ස වාලග්ගස්ස අංසුකොට්ඨෙධකො වාලවෙධි නාම. යානසම්පාදනන්ති වෙසාබමණ්ඩලාදීනං සම්පාදනං. මුට්ඨිකරණාදීනි උසුමුට්ඨිකරණජයාගාහජයාවිජ්ඣාදීනි. එවං

ගණාපෙමාති එකං නාම එකමෙව, ද්වෙ දුකා චත්තාරි, තිණි තිකාති නව,
චත්තාරි චතුක්කාති සොළසාතිආදිනා එවං ගණනං සික්ඛාපෙම.

75.

කෙරාටිකා

හොන්තීති

සමයස්ස

අනුපක්කිලිට්ඨකරණමායාසායෙයොන සමන්තාගතා හොන්තී. තං දමනං
ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමති, අයමස්ස ජාතිදොසාභාවො.

76. සතිසම්පජ්ඣානි සමච්ඡිභාවත්ථායාති සත්තවිහාරිභාවසාධනෙහි
සතිසම්පජ්ඣානෙහි සමන්තාගමත්ථාය. නනු ච ඛිණ්ණසවා සතිවෙපුල්ලජ්ජත්තා
පඤ්ඤාවෙපුල්ලජ්ජත්තා ච, කථං තස්ස සතිසම්පජ්ඣානං පයොගසාධනීයං
පචත්තන්ති ආහ “ද්වෙ හී”තිආදි. සත්තවිහාරීති සත්තං සමාපත්තිවිහාරිභව්වා,
තස්මා තෙ ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති.
චුත්තවිපරියායෙන නොසත්තවිහාරිනො දට්ඨබ්බා. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි.
අප්පෙතුං න සක්කොති අනාවිණ්ණභාවතො.

තං විතක්කෙන්තොති “සාමණෙරස්ස සෙනාසනං නත්ථී, අරඤ්ඤඤ්ච
සිහාදිහි සපරිස්සයං, කිං නු බො තස්ස හවිස්සති”ති තං විතක්කෙන්තො.
ඵවරුපොති ඵදිසො යථාචුත්තසාමණෙරසදිසො ඛිණ්ණසවො. ඉමෙ ධම්මෙති
ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතෙ සිලාදිධම්මෙ. ආවජ්ජිත්ථාවාති අත්තනො
පරිසුද්ධසිලතාදිආවජ්ජනහෙතු ඵව සමාපජ්ජිතුං සක්ඛිස්සති.

78. “යෙමෙ, හො ගොතමා”ති චචනස්ස සම්බන්ධං දස්සෙතුං, “තථාගතෙ
කිරා”තිආදි චුත්තං. ඵවන්ති “යෙමෙ, හො ගොතමා”තිආදිආකාරෙහි
චත්තුමාරද්ධො.

අජ්ජධම්මෙසුති අපුරාතනධම්මෙසු. තක්කනමත්තාති හි තෙහි කප්පෙත්ථා
සයංපටිභානං විරචිතාති. පුරාතනතාය පරිපුණ්ණතාය එකන්තනියානිකතාය
ච පරමො උත්තමො. තෙනාහ – “තෙසු...පෙ.... උත්තමොති අත්ථො”ති.
සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

ගණකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

8. ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා

79. කම්මංයෙව කම්මන්තො, සො එත්ථ අත්ථීති කම්මකරණට්ඨානං
“කම්මන්තො”ති චුත්තං. තෙනාහ “කම්මන්තට්ඨාන”න්ති. තෙහි ධම්මෙහීති
බුද්ධගුණෙහි. තෙ පන සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණප්පමුඛාති කත්ථා ආහ
“සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණධම්මෙහී”ති. සබ්බෙන සබ්බන්ති සබ්බජ්ජකාරෙන
අනවසෙසං, එත්තකො ගුණානං පකාරහෙදො, තෙසු කිඤ්චිපි පකාරං

අනවසෙසෙත්වා. සබ්බකොට්ඨාසෙහි සබ්බන්ති යත්තකා ගුණභාගා, තෙහි සබ්බෙහි අනවසෙසං නිස්සෙසමෙව කත්වා. යොපි අභොසීති යොපි කොසම්බිවාසීනං භික්ඛූනං වසෙන කොසම්බියං කලහො අභොසී. සොපි තත්ථෙව උප්පන්නට්ඨානෙයෙව උප්පන්නමත්තො වූපසමිතො. පරිනිබ්බූතකාලෙ පනස්සාති අස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස පරිනිබ්බූතකාලෙ පන. භියොයාසොමත්තාය භික්ඛු සමග්ගා ජාතා, කථඤ්ච සංවෙගො ජාතොති දස්සෙතුං “අට්ඨසට්ඨී”තිආදි වුත්තං. සාතිසයං අභිණ්හඤ්ච උපසමප්පත්තියා අතිවිය උපසන්තුපසන්තා. අනුසංයායමානොති අනු අනු සම්මදෙව ජානන්තො විචාරෙන්නො වොසාසමානො. “අනුසඤ්ඤායමානො”ති වා පායො. තත්ථ ය-කාරස්ස ඤ-කාරං කත්වා නිද්දෙසොති ආහ “අනුවචරමානො”ති.

80. හෙට්ඨිමපුච්ඡමෙවාති ගොපකමොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතපුච්ඡමෙව. සො හි “තෙහි ධම්මෙහි”තිආදිනා, “අත්ථි කොචි තුම්භාකං සාසනස්ස සාරභූතො භික්ඛු”ති පුච්ඡි. අයඤ්ච තමෙව “පටිසරණො”ති පරියායෙන පුච්ඡි. අප්පටිසරණෙති යං තුම්භෙ භික්ඛුං පටිබොධෙය්‍යාථ, තාදිසස්ස අභාවෙන අප්පටිසරණෙ. තථාගතෙන පවෙදිතො ධම්මො පටිසරණං එතෙසන්ති ධම්මපටිසරණා. තෙනාහ “ධම්මො අවස්සයො”ති.

81. ආගච්ඡති වාචුග්ගතභාවෙන ආගච්ඡති. වත්ථුච්ඡික්කමසඬාතෙ ගරුගරුතරලහුලහුතරාදිහෙදෙ අප්ඣාචාරෙ ආපත්තිසමඤ්ඤාති ආහ — “ආපත්ති...පෙ.... ආණාතික්කමනමෙවා”ති. යථාධම්මන්ති ධම්මානුරූපං. යථාසිට්ඨන්ති යථානුසිට්ඨං. ධම්මො නොති එත්ථ නො-සද්දො අවධාරණෙ “න නො සමං අත්ථි තථාගතෙනා”තිආදිසු (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226) විය. තෙනෙවාහ “ධම්මොව කාරෙති”ති.

83. “යථා තං තුම්භාදිසෙහි රක්ඛකෙහි ගොපකෙහි”ති එවං පසන්නවෙසෙන අත්තානං උක්කංසාපෙතුකාමො. අරියුපවාදපාපං බමාපනෙ සති අන්තරායාය න භොතිති ආහ — “ඉච්චෙනං කුසල”න්ති. ගොනඬගලමක්කටොති ගොනඬගුට්ඨමක්කටො.

84. අයං උක්කංසාපෙතුං ඉච්ඡිතං යථාරද්ධමත්ථං විසංවාදෙති අවණ්ණිකම්පි වණ්ණිකං කත්වා කථෙන්නො; ඉමස්ස වචනස්ස පටික්ඛෙපෙන ඉමිනා දාතබ්බපිණ්ඩපාතස්ස අන්තරායො මා භොතුති එවං පිණ්ඩපාතං රක්ඛිතුං න බො පන සක්කාති යොජනා. ඉදන්ති “න බො, බ්‍රාහ්මණ, සො භගවා”තිආදිදෙසනං. අබ්භන්තරං කරිත්වාති නිබ්බානන්තොගධං කත්වා, අන්තරං වා තස්ස නිප්ඣානස්ස කාරණං කත්වා. කාමරාගවසෙන හි තං නිප්ඣානං භොතිති. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තපදෙසෙ. සබ්බසඬගාහිකප්ඣානන්ති ලොකියලොකුත්තරස්ස අන්තරායො මා භොතුති එවං කත්වාපි රූපාවචරස්ස

මග්ගකුමාරස්ස ඵලකුමාරස්සාති සබ්බස්සපි සඛිගණ්හනවසෙන දෙසිතත්තා සබ්බසඛිගාහකජ්ඣානං නාම කථිතං.

යං නො මයන්ති එත්ථ නොති නිපාතමත්තං. තං නොති එත්ථ පන නොති අමහාකන්ති අත්ථො. උසුයති රාජකිව්වපසුතතාධීනතාය එකත්ථාහිනිවෙසභාවතො. මන්දපඤ්ඤතාය වස්සකාරගතඉස්සාහිභූතචිත්තතාය පරිපුණ්ණං කත්වා චුත්තම්පි අත්ථං අනුපධාරෙන්නො ආහ - “එකදෙසමෙව කථෙසී”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

9. මහාපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනා

85. තස්මිං අහුති තස්මිං අහනීති ආහ “තස්මිං දිවසෙ”ති. අනසනෙනාති සබ්බසො ආහාරස්ස අභුඤ්ජනෙන සාසනිකසිලෙන බාහිරකඅනසනෙන උපෙනා හුත්වාති යොජනා. වා-සද්දෙන ධීරපානමධුසායනාදිවිධිං සඛිගණ්හනාති. උපෙච්ච වසිතබ්බතො උපොසථො, පාතිමොක්ඛද්දෙසො. උපෙනෙන සමන්තාගතෙන හුත්වා වසිතබ්බතො සන්තානෙන වාසෙතබ්බතො උපොසථො, සීලං. අනසනාදිධම්මාදිං වා උපෙච්ච වසනං උපවාසො උපොසථො. තථාරූපෙ හත්ථිජාතිවිසෙසෙ උපොසථොති සමඤ්ඤාමත්තන්ති ආහ - “උපොසථො නාම නාගරාජාතිආදීසු පඤ්ඤත්ති”ති. චුත්තනයෙන උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො, දිවසො. සො පනෙස උපොසථො. මාසපුණ්ණතායාති මාසස්ස පූරිතභාවෙන. සම්පුණ්ණාති සබ්බසො පුණ්ණො. තාය හි රත්තියා වසෙන මාසො අනවසෙසතො පුණ්ණො හොති. මාසද්ධමාසාදිහෙදං කාලං මාති මීනන්තො විය හොතීති ව “මා”ඉති වන්දො චුච්චති. එත්ථාති එතිස්සා රත්තියා. පුණ්ණො පරිපුණ්ණකලො ජාතොති පුණ්ණමා. තඤ්චි වන්දපාරිපූරියා මාසපාරිපූරියා එවමාහ. එතෙන තස්ස උපොසථභාවං දස්සෙති.

දිස්සති ඵලං සන්දිස්සතීති දෙසො, හෙතුති ආහ “දෙසන්ති කාරණ”න්ති. සබ්බං කථෙන්නි සබ්බං අත්තනා පරිග්ගහිතජ්ජකාරං කථෙන්නි. කථෙතුං න සක්කොන්ති අවිසයත්තා. පාසාදපරිවෙණෙති පාසාදස්ස පුරතො විවට්ඨගණ්ණෙ. හෙට්ඨා චුත්තනයෙනාති සෙබසුත්තෙ (ම. නි. අට්ඨ. 2.22) චුත්තනයෙන විත්ථාරෙතබ්බං.

86. ඉමෙ නු බොති එත්ථ නුති සංසයජොතනොති ආහ - “විමතිපුච්ඡා විය කථිතා”ති. ජානන්තෙනාතිආදි පුච්ඡාවත්තදස්සනපරං දට්ඨබ්බං, න පුච්ඡකස්ස සත්ථු අත්තනො අජානනභාවදීපනපරං. ජානාති හි භගවා. අජානන්තෙන විය හුත්වා පුච්ඡිතෙ. යථාභූතසභාවං ජානන්තො විය පුච්ඡති කොහඤ්ඤෙ යත්වා.

තෙනාහ - “ථෙරො එවරුපං වචනං කිං කරිස්සති”ති කාරණස්ස සුප්පභින්නත්තාති අධිප්පායො.

ජන්දමුලකාති තණ්හාජන්දමුලකා. තණ්හා හි දුක්ඛසමුදයො. කුසලසඤ්ඤො වා ථීරවිසදනිපුණසඤ්ඤො වා, කුසලසංඛාරො වා තිබ්බිණිථීරවිසදසංඛාරො වා; සුවිසුද්ධවිපුලොදාරවිඤ්ඤාණො වාති ඉමමත්ථං “සඤ්ඤාදීසුපි එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිසති. කස්මා පනෙත්ථ අනාගතකාලවසෙනෙව දෙසනා ආගතාති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි.

බන්ධානං බන්ධපණ්ණත්තීති බන්ධසද්දාහිධෙය්‍යානං
රුප්පනානුභවනසඤ්ජානනාහිසංඛරවිජානනසභාවානං අත්ථානං
“බන්ධො”ති අයං සමඤ්ඤො. කිත්තකෙනාති කිංපරිමාණෙන අත්ථෙත,
රාසත්ථභාගත්ථාදීසු කීදිසෙනාති අධිප්පායො.

හෙතුහෙතූති හෙතුපච්චයභූතො හෙතු. යො හි ලොභාදීනං සහජාතධම්මෙසු මූලට්ඨෙත්ථපකාරකභාවො නිජ්ජරියායෙන හෙතුත්ථො; සො පථවිආදීසුපි පච්චයභාවමත්තෙන හෙතුපරියායදස්සනතො දුතියෙන හෙතු-සද්දෙන විසෙසෙත්වා චුත්තො “හෙතුහෙතු”ති. අවිජ්ජා පුඤ්ඤාහිසංඛාරාදීනං සාධාරණපච්චයත්තා සාධාරණහෙතු, “අතීතානාගතපච්චුප්පන්නානං කම්මසමාදානානං ධානසො හෙතුසො විපාක”ත්ති එත්ථ විජ්ජමානෙසුපි අඤ්ඤෙසු පච්චයෙසු ඉට්ඨානිට්ඨවිපාකනියාමකත්තා කම්මං තස්ස පධානකාරණත්ති ආහ - “කුසලාකුසලං අත්තනො අත්තනො විපාකදානෙ උත්තමහෙතු”ති. “මහාභූතා හෙතු”ති අයමෙවත්ථො “මහාභූතා පච්චයො”ති ඉමිනාපි චුත්තොති හෙතුසද්දපච්චයසද්දානං සමානත්ථත්තා පච්චයො එව හෙතු පච්චයහෙතු, යො ච රුපක්ඛන්ධස්ස හෙතු, සො එව තස්ස පඤ්ඤාපනාය පච්චයොති චුත්තොති ආහ - “ඉධ පච්චයහෙතු අධිප්පෙතො”ති. යදග්ගෙන පච්චයධම්මො අත්තනො පච්චසුප්පන්නස්ස උප්පාදාය ධීතියා ච පච්චයො, තදග්ගෙන තස්ස භාවතො සමඤ්ඤාතො පඤ්ඤාපනායපි සො පච්චයොති චත්තබ්බතං අරහතීති. පාළියං අවිභාගෙන චුත්තමත්ථං විභාගෙන දස්සෙතුං, “තත්ථ පථවිධාතු”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පඤ්ඤාපනායාති සහෙතුඅහෙතුකන්තිආදිආකාරෙහි බොධනාය. තං පන සබ්බොධනං ඤාණෙන දස්සනං භොතීති චුත්තං “දස්සනත්ථායා”ති.

එස්සොති එස්සසමඬිගිභාවො. සො චෙත්ථ සකිච්චනිජ්ජාදනසමත්ථස්ස එස්සස්ස නිබ්බත්ති. නිබ්බත්තො හි එස්සො තථාරූපාය වෙදනාය පච්චයො භොතීති. එතදත්ථමෙවෙත්ථ භගවතා පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා කතා, තස්මා පච්චුප්පන්නාතිතකාලවසෙන ද්විකාලිකො එස්සසද්දො වෙදිතබ්බො. එස්සෙ සති වෙදෙති එස්සපච්චයා වෙදනාඉච්චෙව චුත්තං භොති. සෙසපද්ද්වයෙපි

එසෙව නයො. යථෙව හි වෙදනාය එවං සඤ්ඤාය සඬ්ඛාරානම්පි එස්සො විසෙසපච්චයො තස්මිං අසති අභාවතො. චෙතනාග්ගහණෙන ආයුහනානුරූපතාය තප්පධානත්තා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මා ගහිතා. තථා හි සුත්තන්තභාජනීයෙ සඬ්ඛාරක්ඛන්ධභාජනීයෙ (විහ. 21, 22) ච “චක්ඛුසම්ඵස්සජා චෙතනා”තිආදිනා චෙතනාව නිද්දිට්ඨා. විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්සාති එත්ථ එකස්මිං භවෙ ආදිභූතවිඤ්ඤාණස්ස නාමරූපපච්චයතං දස්සෙතුං, “පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන තාථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ගබ්භසෙය්‍යාකස්ස සභාවකස්ස රූපපචත්තිං සන්ධාය “උපරිමපරිච්ඡේදෙනා”ති චුත්තං සමතිංසතො උපරි පටිසන්ධික්ඛණෙන තස්ස රූපානං අසම්භවතො. ඉදානි පවත්තිවිඤ්ඤාණස්ස නාමරූපපච්චයං ද්වාරවසෙන දස්සෙතුං, “චක්ඛුද්වාරො”තිආදි චුත්තං. නනු ච විඤ්ඤාණස්සපි එස්සො පච්චයො, කස්මා තයො එව ඛන්ධා එස්සපච්චයා චුත්තාති? සච්චමෙතං, යථා පන විඤ්ඤාණසහිතො එස්සො වෙදනාදීතං පච්චයො, න එවං විඤ්ඤාණස්ස. තෙනාහ භගවා – “තිණ්ණං සඬ්ඛති එස්සො”ති (ම. නි. 1.204; ම. නි. 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.44, 45; 2.4.60) එස්සො විය නාමරූපං විඤ්ඤාණස්ස විසෙසපච්චයො යථා නාමරූපපච්චයාපි විඤ්ඤාණන්ති. තස්මා ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං නාමරූපස්සෙව විඤ්ඤාණපච්චයතා චුත්තා, න එස්සස්ස.

87. යාව සක්කායදිට්ඨි සමුප්පජ්ජති, තාව චට්ටස්ස පරියන්තො නත්ථෙවාති අප්පභීනසක්කායදිට්ඨිකො චට්ටෙ පරිබ්භමතිති ආහ – “කථං පන, භන්තෙති චට්ටං පුච්ඡන්තො”ති. යථා ච සක්කායදිට්ඨිජොතනා චට්ටපුච්ඡා, එවං තබ්භෙදනජොතනා විචට්ටපුච්ඡාති ආහ – “සක්කායදිට්ඨි න භොතිති විචට්ටං පුච්ඡන්තො”ති.

88. අයං රූපෙ අස්සාදොති යාථාවතො දස්සනං පරිඤ්ඤාහිසමයො, දුක්ඛසච්චපරියාපන්තඤ්ච රූපන්ති ආහ – “ඉමිනා පරිඤ්ඤාපට්ඨෙට්ඨො චෙව දුක්ඛසච්චඤ්ච කථිත”න්ති. “යං රූපං අනිච්ච”න්තිආදිවචනතො අනිච්චාදිභාවො තත්ථ ආදීනවො, සො චස්ස පච්චයාධීනචුත්තිතාය පච්චයො සමුදයසච්චන්ති සමුදයප්පභානෙන ආදීනවසමතික්කමොති ආදීනවග්ගහණෙන සිද්ධමත්ථමාහ – “පභානපට්ඨෙට්ඨො චෙව සමුදයසච්චඤ්චා”ති. සබ්බසඬ්ඛතනිස්සරණං නිබ්බානඤ්ච සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන පටිච්ඡික්ඛිතබ්බන්ති ආහ – “ඉමිනා සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙට්ඨො චෙව නිරොධසච්චඤ්චා”ති. ඉමෙසු තිසු යානෙසුති යථාචුත්තෙසු දුක්ඛාදිසු තිසු අහිසමයට්ඨානෙසු. යෙ සම්මාදිට්ඨිආදයො ධම්මාති යෙ අරියමග්ගසඤ්ඤිතා සම්මාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ, සත්ත වා ධම්මා.

භාවනාපටිච්චෙධො මග්ගසච්චන්ති භාවනාභිසමයවසෙන පවත්තං මග්ගසච්චං. සෙසපදෙසුපිති, “අයං වෙදනාය අස්සාදො” තිආදිපදෙසුපි.

89. ඉමස්මීන්ති ආසන්නපච්චක්ඛතාය සකඅත්තභාවො ගහිතො, තදෙව අජ්ඣත්තා ඛන්ධාති තප්පටියොගිතාය, “ඛනිද්ධාති පරස්ස සච්ඤ්ඤාණකෙ කායෙ”ති චුත්තං. සබ්බනිමිත්තෙසුති සබ්බෙසු රූපනිමිත්තාදීසුපි. තානි පන ඉන්ද්‍රියබද්ධානිපි අනින්ද්‍රියබද්ධානිපි තංසභාවානීති ආහ “අනින්ද්‍රියබද්ධමපි සඬගණ්භාති”ති. විඤ්ඤාණග්ගහණෙනෙවත්ථ වෙදනාදයොපි ගහිතා අවිනාභාවතොති, “සච්ඤ්ඤාණකෙ කායෙ”ති චුත්තං. “කායො”ති වා ඛන්ධසමුහොති අත්ථො.

90. අනත්තනි යත්ථාති අත්තරහිතෙ අනත්තසභාවෙ ඛන්ධකොට්ඨාසෙ යත්ථා තං ආධාරං කත්ථා කතානි කම්මානි. කතරස්මිං අත්තනි යත්ථාති කීදිසෙ අත්තනි නිස්සයවිපාකං දස්සන්ති විපච්චිස්සන්ති. එතෙන කාරකවෙදකරහිතත්තා අත්තපක්ඛකම්මකානි න යුජ්ජන්තිති දස්සෙති, ඛන්ධානං ඛණිකත්තා ව කතනාසඅකතබ්භාගමදොසො ව ආපජ්ජතිති.

තත්‍රායං (ඉතිචු. අට්ඨ. 74; සාරත්ථ. ටී. 1.5) වොදනාසොධනාවිධි – පාණාතිපාතවසෙන තාව කම්මපථසම්ඛන්ධවිභාවනා, ඛණෙ ඛණෙ හි නිරුජ්ඣනසභාවෙසු සඬබ්බරෙසු කො හන්ති, කො වා හඤ්ඤති, යදි චිත්තවෙතසිකසන්තානො, සො අරූපත්තා න ඡෙදනහෙදනාදිවසෙන විකොපනසමත්ථො, නපි විකොපනීයො. අථ රූපසන්තානො, සො අවෙනනත්තා කට්ඨකලිඬගරූපමොති න තත්ථ ඡෙදනාදිනා පාණාතිපාතාපුඤ්ඤං පසවති යථා මතසරීරෙ. පයොගොපි පාණාතිපාතස්ස පහරණප්පභාරාදිකො අතීතෙසු වා සඬබ්බරෙසු භවෙය්‍ය, අනාගතෙසු, පච්චුප්පන්තෙසු වා, තත්ථ න තාව අතීතානාගතෙසු සම්භවති තෙසං අභාවතො, පච්චුප්පන්තෙසු ව සඬබ්බරානං ඛණිකත්තා සරසෙනෙව නිරුජ්ඣනසභාවතාය විනාසාහිමුඛෙසු නිප්පයොජනො පයොගො සීයා, විනාසස්ස ව කාරණරහිතත්තා න පහරණප්පභාරාදිප්පයොගහෙතුකං මරණං, නිරිහකතාය ව සඬබ්බරානං කස්ස සො පයොගො? ඛණිකත්තා වධාධිප්පායසමකාලහිජ්ජනකස්ස කිරියාපරියොසානකාලානවට්ඨානතො කස්ස පාණාතිපාතකම්මබද්ධොති?

චුච්චතෙයථාචුත්තවධකවෙනනාසහිතො සඬබ්බරපුඤ්ඤො සත්තසඬබ්බතො හන්ති. තෙන පවත්තිතවධප්පයොගනිමිත්තං අපගතඋස්මාවිඤ්ඤාණජීවිතින්ද්‍රියො මතවොභාරපවත්තිතිඛන්ධතො යථාචුත්තවප්පයොගකරණෙ උප්පජ්ජනාරහො රූපාරූපධම්මසමුහො හඤ්ඤති, කෙවලො වා චිත්තවෙතසිකසන්තානො. වධප්පයොගාවිසයභාවෙපි

තස්ස පඤ්චවොකාරහවෙ රූපසන්තානාධිනවුත්තිකාය රූපසන්තානෙ පරෙන පයොජිතජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡේදකපයොගවසෙන

තන්තිබ්බත්තිතවිබන්ධකවිසදිරූපුප්පත්තියා විගතෙ විච්ඡේදො හොතීති න පාණාතිපාතස්ස අසම්භවො; නාපි අහෙතුකො පාණාතිපාතො, න ච පයොගො නිප්පයොජනො පච්චුප්පන්නෙසු සඬ්ඛාරෙසු කතප්පයොගවසෙන තදනන්තරං උප්පජ්ජනාරහස්ස සඬ්ඛාරකලාපස්ස තථා අනුප්පත්තිනො. ඛණිකානං සඬ්ඛාරානං ඛණිකමරණස්ස ඉධ මරණභාවෙන අනාධිප්පෙතත්තා සන්තතිමරණස්ස ච යථාවුත්තනයෙන සහෙතුකභාවතො න අහෙතුකං මරණං; න ච කත්තුරහිතො පාණාතිපාතප්පයොගො නිරිහකෙසුපි සඬ්ඛාරෙසු සන්තිහිතතාමත්තෙන උපකාරකෙසු අත්තනො අත්තනො අනුරූපඵලප්පාදනෙ නියතෙසු කාරණෙසු කත්තුචොභාරසිද්ධිනො යථා – “පදීපො පකාසෙති, නිසාකරො චන්දිමා”ති. න ච කෙවලස්ස වාධිප්පායසහභූතො විත්තවෙතසිකකලාපස්ස පාණාතිපාතො ඉච්ඡිතො සන්තානවසෙන අවට්ඨිතස්සෙව පටිජානනතො; සන්තානවසෙන පවත්තමානානඤ්ච පදීපාදීනං අත්ථකිරියසිද්ධි දිස්සතීති අත්ථෙව පාණාතිපාතෙන කම්මුනා බද්ධො; තතො එව යස්මිං සන්තානෙ පාණාතිපාතවෙතනා පවත්තා; තත්ථෙව සන්තානෙ පච්චයන්තරසමවායෙන භවත්තරෙ නිරයාදීසු තස්සා ඵලප්පවත්තීති තත්ථෙව කතවිනාසො අකතබ්භාගමො ච. ඉමිනා නයෙන අදින්නාදානාදීනඤ්ච වසෙන යථාරහං කම්මපථසම්බන්ධවිභාවනා වෙදිතබ්බාති.

සබ්බො දිට්ඨිග්ගාහො තණ්හාවසගතස්සෙව හොතීති ආහ “තණ්හාධිපතෙයොනා”ති. තෙසු තෙසු ධම්මෙසුති මයා දෙසියමානදස්සනධම්මෙසු. පකතිකම්මට්ඨානන්ති තස්ස ථෙරස්ස සන්තිකෙ ගහෙත්වා පරිහරියමානකම්මට්ඨානං. අඤ්ඤං නවකම්මට්ඨානන්ති භගවතො දෙසනානුසාරෙන ගහිතං අඤ්ඤං නවං කම්මට්ඨානං. සෙසං සුවඤ්ඤෙයාමෙව.

මහාපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. චූළපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනා

91. තුණ්හිභූතං තුණ්හිභූතන්ති ආමෙඨිතවචනං බ්‍යාපනිච්ඡාවසෙන වුත්තන්ති ආහ – “යං යං දිස”න්තිආදි. අනුවිලොකෙත්වාති එත්ථ අනුසද්දොපි බ්‍යාපනිච්ඡායමෙවාති අනු අනු විලොකෙත්වාති අත්ථො. තෙනෙවාහ – “තතො තතො විලොකෙත්වා”ති. අසන්නො නිවො පුරිසොති අසප්පුරිසොති ආහ – “පාපපුරිසො ලාමකපුරිසො”ති. සොති අසප්පුරිසො. තන්ති අසප්පුරිසං ජානිතුං න සක්කොති අසප්පුරිසධම්මානං යාථාවතො අජානනතො. පාපධම්මසමන්තාගතොති

කායදුච්චරිතාදිඅසන්තුට්ඨිතාදිලාමකධම්මසමන්තාගතො. අසප්පුරිසෙ හත්ති එතස්සාති අසප්පුරිසහත්ති. තෙනාහ — “අසප්පුරිසසෙවනො”ති. අසප්පුරිසධම්මො අසප්පුරිසො උත්තරපදලොපෙන, තෙසං චිත්තනසිලොති අසප්පුරිසචිත්ති. තෙනාහ “අසප්පුරිසචිත්තාය චිත්තකො”ති, දුච්චිත්තිතචිත්තිති අත්ථො. අසප්පුරිසමන්තනන්ති අසාධුජනචාරං අසප්පුරිසවිමංසං. අසප්පුරිසවාචන්ති චතුබ්බිධං දුබ්භාසිතං. අසප්පුරිසකම්මං නාම තිව්ධම්පි කායදුච්චරිතං. අසප්පුරිසදිට්ඨි නාම විසෙසනො දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨි, තාය සමන්තාගතො අසප්පුරිසදිට්ඨියා සමන්තාගතො, අසප්පුරිසදානං නාම අසක්කච්චදානාදි. සබ්බොපායමත්ථො පාළිතො එව විඤ්ඤායති.

“පාණං හනිස්සාමි”තිආදිකා චෙතනා කාමං පරබ්‍යාබාධායපි හොතියෙව, යථා පන සා අත්තනො බලවතරදුක්ඛත්ථාය හොති, තථා න පරස්සාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං, “අත්තනො දුක්ඛත්ථාය චිත්තෙති”ඉච්චෙව චුත්තො. යථා අසුකො අසුකන්තිආදීහි පාපකො පාපවිපාකෙකදෙසං බලවං ගරුතරං වා පච්චන්තොත්තොපි යථා පරො පච්චන්තොති, න තථා සයන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “පරබ්‍යාබාධායා”ති. ගහෙත්වාති පාපකිරියාය සභායභාවෙන ගහෙත්වා.

අසක්කච්චන්ති අනාදරං කත්වා. දෙය්‍යධම්මස්ස අසක්කරණං අප්පසන්නාකාරො, පුග්ගලස්ස අසක්කරණං අගරුකරණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො, “දෙය්‍යධම්මං න සක්කරොති නාමා”තිආදිමාහ. අචිත්තිකත්වාති න චිත්තෙ කත්වා, න පුජෙත්වාති අත්ථො. පුජෙන්නො හි පුජෙතබ්බවත්ථුං චිත්තෙ යපෙති, තතො න බහි කරොති. චිත්තං වා අච්ඡරියං කත්වා පටිපත්ති චිත්තිකරණං, සම්භාවනාකිරියා. තප්පටික්ඛෙපතො අචිත්තිකරණං, අසම්භාවනාකිරියා. අපච්ඡිදන්ති උච්ඡිට්ඨාදිජඩ්ධනියධම්මං විය අවබිත්තකං. තෙනාහ — “ජඩ්ධෙතුකාමො වියා”තිආදි. රොගං පක්ඛිපන්නො වියාති රොගිකසරීරං ඔදනාදීහි පමජ්ජිත්වා වම්මිකෙ රොගං පක්ඛිපන්නො විය. අද්ධා ඉමස්ස දානස්ස එලං මමෙව ආගච්ඡතිති එවං යස්ස තථා දිට්ඨි අත්ථි, සො ආගමනදිට්ඨිකො, අයං පන න තාදිසොති ආහ “අනාගමනදිට්ඨිකො”ති. තෙනාහ — “නො ඵලපාටිකඬ්ඨි හුත්වා දෙති”ති.

කාමඤ්ඤායං යථාචුත්තපුග්ගලො අසද්ධම්මාදීහි පාපධම්මෙහි සමන්තාගතො, තෙහි පන සබ්බෙහිපි මිච්ඡාදස්සනං මහාසාවජ්ජන්ති දස්සෙතුං, “තාය මිච්ඡාදිට්ඨියා නිරයෙ උපපජ්ජති”ති චුත්තං. චුත්තපටිපක්ඛනයෙනාති කණ්ඨපක්ඛෙ චුත්තස්ස අත්ථස්ස විපරියායෙන සුක්කපක්ඛෙ අත්ථො වෙදිතබ්බො. “සදෙවකං ලොක”න්තිආදීසු (පාරා. 1) දෙවසද්දො ඡකාමාවචරදෙවෙසු, එවම්ධාති ආහ “ඡකාමාවචරදෙවා”ති. තත්ථ බ්‍රහ්මානං

මජ්ඣිමනිකායෙ උපරිපණ්ණාස-ටිකා දෙවදහවග්ගො
 විසුං ගහිතත්තා කාමාවචරදෙවග්ගහණන්ති චෙ? ඉධ දානඵලස්ස
 අධිප්පෙතත්තා කාමාවචරදෙවග්ගහණං, තත්ථාපි ඡකාමාවචරග්ගහණං
 දට්ඨබ්බං දෙවමහත්තතාදිවනතො. තිණ්ණං කුලානං සම්පත්තීති
 බත්තියමහත්තාදීනං තිණ්ණං කුලානං සම්පත්ති, න කෙවලං කුලසම්පදා ඵව
 අධිප්පෙතා, අථ ඛො තත්ථ ආයුචණ්ණයසභොගඉස්සරියාදිසම්පදාපි
 අධිප්පෙතාති දට්ඨබ්බං උළාරස්ස දානමයපුඤ්ඤස්ස වසෙන තෙසම්පි
 සම්ප්ඤ්ඤානතො. සුද්ධවට්ටවසෙනෙව කථීතං සුක්කපක්ඛෙපි සබ්බසො
 විවට්ටස්ස අනාමට්ඨත්තා. සද්ධාදයො හි ලොකියකුසලසම්භාරා ඵචෙත්ථ
 අධිප්පෙතාති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

වුළුපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව දෙවදහවග්ගවණ්ණනා.

2. අනුපදවග්ගො

1. අනුපදසුත්තවණ්ණනා

93. ඉද්ධිමාති ගුණො පාකටො පරතොසොසෙන විනා පාසාදකම්පනදෙවචාරිකාදීහි සයමෙව පකාසභාවතො; ධුතවාදාදිගුණානම්පි තථාභාවෙ එතෙනෙව නයෙන තෙසං ගුණානං පාකටයොගතො ච පරෙසං නිව්ඡිතභාවතො ච. පඤ්ඤවතො ගුණාති පඤ්ඤාපහෙදපභාවිතෙ ගුණවිසෙසෙ සන්ධාය වදති. තෙ හි යෙභුයොන පරෙසං අවිසයා. තෙනාහ – “න සක්කා අකථිතා ජානිතු”න්ති. විසභාගා සභාගා නාම අයොනිසොමනසිකාරබ්භුලෙසු පුට්ඨ්ඡනෙසු, තෙ පන අප්පභීනරාගදොසතාය පරස්ස විජ්ජමානම්පි ගුණං මක්ඛෙන්වා අවිජ්ජමානං අවණ්ණමෙව සොසෙන්තිති ආහ – “විසභාග...පෙ.... කථෙන්නී”ති.

යා අට්ඨාරසන්නං ධාතුනං සමුදයතො අත්ථඨගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො යථාභූතං පජානනා, අයං ධාතුකුසලතා. ආයතනකුසලතායපි එසෙව නයො. අවිජ්ජාදීසු ද්වාදසසු පටිච්චසමුප්පාදඨගෙසු කොසල්ලං පටිච්චසමුප්පාදකුසලතා. ඉදං ඉමස්ස ඵලස්ස යානං කාරණං, ඉදං අට්ඨානං අකාරණන්ති එවං යානඤ්ච යානතො, අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානනා, අයං යානාට්ඨානකුසලතා. යො පන ඉමෙසු ධාතුආදීසු පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන නිස්සඬගගනියා පණ්ඩාති ලද්ධනාමෙන ඤාණෙන ඉතො ගතො පවත්තො, අයං පණ්ඩිතො නාමාති ආහ – “ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි පණ්ඩිතො”ති. මහත්තානං අත්ථානං පරිග්ගණ්හනතො මහතී පඤ්ඤා එතස්සාති මහාපඤ්ඤො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයොති ආහ – “මහාපඤ්ඤාදීහි සමන්තාගතොති අත්ථො”ති.

නානත්තන්ති යාහි මහාපඤ්ඤාදීහි සමන්තාගතත්තා ථෙරො “මහාපඤ්ඤො”තිආදිනා කිත්තියති, තාසං මහාපඤ්ඤාදීනං ඉදං නානත්තං අයං වෙමත්තතා. යස්ස කස්සචි (දී. නි. ටී. 3.216; සං. නි. ටී. 1.1.110; අ. නි. ටී. 1.1.584) විසෙසතො අරූපධම්මස්ස මහත්තං නාම කිච්චසිද්ධියා වෙදිතබ්බන්ති තදස්ස කිච්චසිද්ධියා දස්සෙන්තො, “මහත්තෙ සීලක්ඛන්ධෙ පරිග්ගණ්හාතීති මහාපඤ්ඤො”තිආදිමාහ. තත්ථ හෙතුමහත්තතාය පච්චයමහත්තතාය නිස්සයමහත්තතාය පහෙදමහත්තතාය කිච්චමහත්තතාය ඵලමහත්තතාය ආනිසංසමහත්තතාය ච සීලක්ඛන්ධස්ස මහත්තභාවො වෙදිතබ්බො. තත්ථ හෙතු අලොභාදයො, පච්චයා හිරොත්තප්පසද්ධාසතිවීරියාදයො. නිස්සයා

සාවකබොධිපච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිනියතතා තංසමඨගිතො ච පුරිසවිසෙසා. පහෙදො චාරිත්තාදිවිභාගො. කිච්චං තදඬගාදිවසෙන පටිපක්ඛස්ස විධමනං. ඵලං සග්ගසම්පදා නිබ්බානසම්පදා ච. ආනිසංසො

පියමනාපනාදි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.9) ආකඬ්ඛෙයාසුත්තාදීසු (ම. නි. 1.64 ආදයො) ච ආගතන යෙන වෙදිතඛ්ඛො. ඉමිනා න යෙන සමාධික්ඛන්ධාදීනම්පි මහන්තතා යථාරහං නිද්ධාරෙත්වා වෙදිතඛ්ඛො, යානාට්ඨානාදීනං පන මහන්තභාවො මහාවිසයනාය වෙදිතඛ්ඛො. තත්ථ යානාට්ඨානානං මහාවිසයනා ඛහ්වාතූකසුත්තෙ (ම. නි. 3.124 ආදයො) සයමෙව ආගමිස්සති. විහාරසමාපත්තීනං සමාධික්ඛන්ධෙ නිද්ධාරිතන යෙන වෙදිතඛ්ඛො, අරියසච්චානං සකලසාසනසඬ්ගහණනො සච්චවිභඬ්ගෙ (විහ. 189 ආදයො) තංසංචණ්ණනාසු (විහ. අට්ඨ. 189 ආදයො) ආගතන යෙන. සතිපට්ඨානාදීනං විභඬ්ගාදීසු (විහ. 355 ආදයො) තංසංචණ්ණනාදීසු (විහ. අට්ඨ. 355 ආදයො) ච ආගතන යෙන. සාමඤ්ඤඵලානං මහතො භිතස්ස මහතො සුඛස්ස මහතො අත්ථස්ස මහතො යොගක්ඛෙමස්ස නිජ්ජත්තිභාවතො සන්තප්ඤ්ඤානිපුණඅතක්කාවචරපණ්ඩිතවෙදනීයභාවතො ච. අභිඤ්ඤානං මහාසම්භාරතො මහාවිසයතො මහාකිච්චතො මහානුභාවතො මහානිජ්ජත්තිතො ච. නිබ්බානස්ස මදනිම්මදනාදිමහත්ථසිද්ධිතො මහන්තතා වෙදිතඛ්ඛො.

පුටුපඤ්ඤාති එත්ථාපි චුත්තන යානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතඛ්ඛො. අයං පන විසෙසො – නානාඛන්ධෙසු ඤාණං පවත්තතීති, “අයං රූපක්ඛන්ධො නාම...පෙ.... අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො නාමා”ති, එවං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තෙසුපි “එකච්චධෙන රූපක්ඛන්ධො, එකාදසච්චධෙන රූපක්ඛන්ධො, එකච්චධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො, ඛහ්විධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො, එකච්චධෙන සඤ්ඤාක්ඛන්ධො...පෙ.... එකච්චධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, ඛහ්විධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”ති එවං එකෙකස්ස ඛන්ධස්ස එකච්චධාදිවසෙන අතීතාදිහෙදවසෙනපි නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තථා “ඉදං චක්ඛායතනං නාම...පෙ.... ඉදං ධම්මායතනං නාම. තත්ථ දසායතනා කාමාවචරා, ද්වෙ චතුභුමකා”ති එවං ආයතනනානත්තං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති.

නානාධාතුසුති “අයං චක්ඛුධාතු නාම...පෙ.... අයං මනෝවිඤ්ඤාණධාතු නාම. තත්ථ සොළස ධාතුයො කාමාවචරා, ද්වෙ චතුභුමකා”ති එවං නානාධාතුසු පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තයිදං උපාදිණ්ණකධාතුවසෙන චුත්තන්ති වෙදිතඛ්ඛං. පච්චෙකචුද්ධානඤ්ඤි ද්විත්තඤ්ඤි අග්ගසාවකානං උපාදිණ්ණකධාතුසුයෙව නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තඤ්ච ඛො එකදෙසතොව, නො නිජ්ජදෙසතො, අනුපාදිණ්ණකධාතූනං පන නානාකරණං න ජානන්තියෙව. සබ්බඤ්ඤචුද්ධානංයෙව පන, “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තත්තා ඉමස්ස රුක්ඛස්ස ඛන්ධො සෙතො හොති, ඉමස්ස කණ්හො, ඉමස්ස ඛහලත්තවො, ඉමස්ස තනුත්තවො, ඉමස්ස පත්තං

වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන ඵවරූපං, ඉමස්ස පුප්ඵං නිලං පිතං ලොහිතං ඔදානං සුගන්ධං දුග්ගන්ධං, ඵලං බුද්දකං මහන්තං දීපං වට්ඨං සුසණ්ඨානං මට්ඨං ඵරූසං සුගන්ධං මධුරං තිත්තකං අම්බිලං කටුකං කසාවං, කණ්ටකො තිබ්බණො අතිබ්බණො උජුකො කුටිලො ලොහිතො ඔදානො හොති”ති ධාතුනානත්තං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති.

අත්ථෙසුති රූපාදීසු ආරම්මණෙසු. නානාපටිච්චසමුප්පාදෙසුති අජ්ඣත්තබ්බිද්ධාහෙදතො සන්තානාහෙදතො ච නානජපහෙදෙසු පටිච්චසමුප්පාදඛිගෙසු. අවිජ්ජාදිඅඛිගානඤ්ඤි පච්චෙකං පටිච්චසමුප්පාදසඤ්ඤිතාති. තෙනාහ - සඬ්ඛාරපිටකෙ “ද්වාදස පච්චයා ද්වාදස පටිච්චසමුප්පාදා”ති. නානාසුඤ්ඤතමනුපලබ්භෙසුති නානාසභාවෙසු නිච්චසාරාදිවිරහතො සුඤ්ඤසභාවෙසු, තතො ඵව ඉත්ථිපුරිසඅත්තඅත්තනියාදිවසෙන අනුපලබ්භෙසු සභාවෙසු. ම-කාරො හෙත්ථ පදසන්ධිකරො. නානාඅත්ථෙසුති අත්ථපටිසම්භිදාවිසයෙසු පච්චයුප්පන්තාදිනානාඅත්ථෙසු. ධම්මෙසුති ධම්මපටිසම්භිදාවිසයෙසු පච්චයාදිනානාධම්මෙසු. නිරුත්තීසුති තෙසංයෙව අත්ථධම්මානං නිද්ධාරණවචනසඬ්ඛාතාසු නානානිරුත්තීසු. පටිභානෙසුති ඵත්ථ අත්ථපටිසම්භිදාදීසු විසයභූතෙසු, “ඉමානි ඉදමත්ථජොතකානී”ති (විහ. 725-745) තථා තථා පටිභානතො පටිභානානීති ලද්ධනාමෙසු ඤාණෙසු. පුටු නානාසීලක්ඛන්ධෙසුතිආදීසු සීලස්ස පුටුත්තං නානත්තඤ්ඤ චුත්තමෙව. ඉතරෙසං පන චුත්තනියානුසාරෙන සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා පාකට්ඨමෙව. යං පන අභින්නං ඵකමෙව නිබ්බානං, තත්ථ උපචාරවසෙන පුටුත්තං ගහෙනබ්බන්ති ආහ - “පුටු නානාජනසාධාරණෙ ධම්මෙ සමතික්කම්මා”ති. තෙනස්ස මදනිම්මදනාදිපරියායෙන පුටුත්තං පරිදීපිතං හොති.

ඵවං විසයවසෙන පඤ්ඤාය මහත්තං පුටුත්තඤ්ඤ දස්සෙත්වා ඉදානි සම්පයුත්තධම්මවසෙන භාසභාවං, පවත්තිආකාරවසෙන ජවනභාවං, කිච්චවසෙන තික්ඛාදිභාවඤ්ඤ දස්සෙත්තුං, “කතමා භාසපඤ්ඤා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ භාසබ්‍රහ්මලොති පිතිබ්‍රහ්මලො. සෙසපදානි තස්සෙව වෙච්චනානි. සීලං පරිපුරෙතීති හට්ඨපහට්ඨො උදග්ගදග්ගො හුත්වා පිතිසහගතාය පඤ්ඤාය. පිතිසොමනස්සහගතා හි පඤ්ඤා අභිරතිවසෙන ආරම්මණෙ ඵුල්ලා විකසිතා විය පවත්තති; න උපෙක්ඛාසහගතාහි පාතිමොක්ඛසීලං යපෙත්වා භාසනියං පරං තිව්ධම්පි සීලං පරිපුරෙතීති අත්ථො. විසුං චුත්තත්තා පුන සීලක්ඛන්ධමාහ. සමාධික්ඛන්ධන්තිආදීසුපි ඵසෙව නයො.

රූපං අනිච්චතො බ්‍රහ්මං ජවතීති රූපක්ඛන්ධං අනිච්චන්ති සීසං වෙගෙන පවත්තියා පටිපක්ඛදුර්භාවෙන පුබ්බාහිසඬ්ඛාරස්ස සාතිසයත්තා ඉන්දෙන විස්සට්ඨවජිරං විය ලක්ඛණං පටිවිජ්ඣන්ති අදන්ධායන්ති රූපක්ඛන්ධෙ

අනිච්චලක්ඛණං වෙගසා පටිච්ඡේදකම්, තස්මා සා ජවනපඤ්ඤා නාමානි අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එවං ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤං දස්සෙත්වා බලවිපස්සනාවසෙන දස්සෙතුං, “රූප”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඛයට්ඨේනාති යත්ථ යත්ථ උප්පජ්ජති, තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජනතො ඛයසභාවත්තා. භයට්ඨේනාති භයානකභාවතො. අසාරකට්ඨේනාති අත්තසාරවිරහතො නිච්චසාරාදිවිරහතො ව. තුලයිත්වාති තුලාභූතාය විපස්සනාපඤ්ඤාය තුලෙත්වා. තීරයිත්වාති තාය එව තීරණභූතාය තීරෙත්වා. විභාවයිත්වාති යාථාවතො පකාසෙත්වා පඤ්චක්ඛන්ධං විභූතං කත්වා. රූපනිරොධෙති රූපක්ඛන්ධස්ස නිරොධභූතෙ නිබ්බානෙ නින්තපොණපබ්භාරවසෙන. ඉදානි සිබාජ්ජත්තවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤං දස්සෙතුං, පුන “රූප”න්තිආදි වුත්තං. වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාවසෙනාති කෙවි.

ඤාණස්ස තික්ඛනාවො නාම සවිසෙසං පටිපක්ඛසමුවිජ්න්දනෙන වෙදිතබ්බොති, “බ්ජ්ජං කිලෙසෙ ඡන්දනීති තික්ඛපඤ්ඤා”ති වත්වා තෙ පන කිලෙසෙ විභාගෙන දස්සෙත්තො, “උප්පන්නං කාමචිතක්ක”න්තිආදිමාහ. තික්ඛපඤ්ඤො හි බ්ජ්ජාහිඤ්ඤො හොති, පටිපදා වස්ස න වලතීති ආහ – “එකස්මිං ආසනෙ වත්තාරො අරියමග්ගා අධිගතා හොන්ති”තිආදි.

“සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා සඬ්ඛතා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා නිරොධධම්මා”ති යාථාවතො දස්සනෙන සච්චසම්පට්ඨෙධො ඉජ්ඣති, න අඤ්ඤාති කාරණමුඛෙන නිබ්බේධිකපඤ්ඤං දස්සෙතුං, “සබ්බසඬ්ඛාරෙසු උබ්බෙගඛහුලො හොති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උබ්බෙගඛහුලොති වුත්තනයෙන සබ්බසඬ්ඛාරෙසු අභිණ්භං පවත්තසංවෙගො. උත්තාසඛහුලොති ඤාණුත්රාසවසෙන සබ්බසඬ්ඛාරෙසු ඛහුසො උත්තස්තමානසො. තෙන ආදීනවානුපස්සනමාහ. උක්කණ්ඨනඛහුලොති පන ඉමිනා නිබ්බිදානුපස්සනං ආහ – අරතිඛහුලොතිආදිනා තස්සා එව අපරාපරුප්පත්තිං. බහිමුඛොති සබ්බසඬ්ඛාරතො බහිභූතං නිබ්බානං උද්දිස්ස පවත්තඤාණමුඛො, තථා වා පවත්තිතවිමොක්ඛමුඛො. නිබ්බිජ්ඣනං නිබ්බේධො, සො එතිස්සා අත්ථි, නිබ්බිජ්ඣනීති වා නිබ්බේධො, සාව පඤ්ඤා නිබ්බේධිකා. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පජ්ජති එතෙන විපස්සනාදිකොති පදං, සමාපත්ති, තස්මා අනුපදන්ති අනුසමාපත්තියොති අත්ථො. පදං වා සම්මසනුපගා ධම්මා විපස්සනාය පවත්තිට්ඨානභාවතො. තෙනාහ “සමාපත්තිවසෙන වා”ති. ඤානච්ඡගවසෙන වාති ඤානච්ඡගවසෙනාති ව අත්ථො. අට්ඨකථායං පන කමත්ථො ඉධ

පදසද්දො, තස්මා අනුපදං අනුක්කමෙනාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ
 “අනුපටිපාටියා”ති. ධම්මවිපස්සනන්ති

තංතංසමාපත්තිවිත්තුප්පාදපරියාපන්නානං ධම්මානං විපස්සනං. විපස්සනීති
 සමාපත්තියො ඤානමුඛෙන තෙ තෙ ධම්මෙ යාථාවතො පරිග්ගහෙත්වා,
 “ඉතිපි දුක්ඛා”තිආදිනා සම්මසති. අද්ධමාසෙන අරහත්තං පත්තො
 උක්කංසගතස්ස සාවකානං සම්මසනවාරස්ස නිප්පදෙසෙන
 පවත්තියමානත්තා, සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස ච තථා පටිපාදෙනබ්බත්තා. එවං
 සන්නෙපීති යදිපි මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො න චිරස්සෙව අරහත්තං
 පත්තො; ධම්මසෙනාපති පන තතො චිරෙන, එවං සන්නෙපි යස්මා
 මොග්ගල්ලානත්ථෙරොපි මහාපඤ්ඤාව, තස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරොව
 මහාපඤ්ඤතරොති. ඉදානි තමත්ථං පාකටතරං කාතුං,
 “මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො හි”තිආදි වුත්තං. සම්මසනං වරති එත්ථාති
 සම්මසනවාරො, විපස්සනාභූමි, තං සම්මසනවාරං. එකදෙසමෙවාති
 සකඅත්තභාවෙ සඬ්ඛාරෙ අනවසෙසතො පරිග්ගහෙතුඤ්ඤා සම්මසිතුඤ්ඤා
 අසක්කොත්තං අත්තතො අභිනිභාරසමුදාගතඤ්ඤාණබලානුරූපං එකදෙසමෙව
 පරිග්ගහෙත්වා සම්මසන්නො. නනු ච “සබ්බං, භික්ඛවෙ, අනභිජානං
 අපරිජානං අචිරාජයං අප්පජහං අභබ්බො දුක්ඛක්ඛයායා”ති (සං. නි. 4.26)
 වචනතො වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිතුකාමෙන සබ්බං පරිඤ්ඤෙය්‍යං
 පරිජානිතබ්බමෙව? සච්චමෙනං, තඤ්ඤා ඛො සම්මසනුපගධම්මවසෙන වුත්තං.
 තස්මා සසන්නානගතෙ සබ්බධම්මෙ, පරසන්නානගතෙ ච තෙසං
 සන්නානවිභාගං අකත්වා බහිද්ධාභාවසාමඤ්ඤතො සම්මසනං, අයං සාවකානං
 සම්මසනවාරො. ථෙරො පන බහිද්ධාධම්මෙපි සන්නානවිභාගෙන කෙචි කෙචි
 උද්ධරිත්වා සම්මසී, තඤ්ඤා ඛො ඤාණෙන ඵුට්ඨමත්තං කත්වා. තෙන වුත්තං –
 “යට්ඨිකොටියා උප්පිලෙන්නො විය එකදෙසමෙව සම්මසන්නො”ති. තත්ථ
 ඤාණෙන නාම යාවතා නෙය්‍යං පවත්තිතබ්බං, තථා අපවත්තනතො
 “යට්ඨිකොටියා උප්පිලෙන්නො වියා”තිආදි වුත්තං. අනුපදධම්මවිපස්සනාය
 අභාවතො “එකදෙසමෙව සම්මසන්නො”ති වුත්තං.

බුද්ධානං සම්මසනවාරො දසසහස්සිලොකධාතුයං සත්තසන්නානගතා,
 අනින්ද්‍රියබද්ධා ච සඬ්ඛාරාති වදන්ති, කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසුති අපරෙ.
 තථා හි අද්ධත්තයවසෙන පටිච්චසමුප්පාදනයං ඔසරිත්වා
 ඡත්තිංසකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන බුද්ධානං මහාවජිරඤ්ඤාණං පවත්තං.
 පච්චෙකබුද්ධානං සසන්නානගතෙහි සද්ධිං
 මජ්ඣිමදෙසවාසිසත්තසන්නානගතා අනින්ද්‍රියබද්ධා ච සම්මසනවාරොති
 වදන්ති, ඡම්බුදීපවාසිසත්තසන්නානගතාති කෙචි. ධම්මසෙනාපතිනොපි
 යථාවුත්තසාවකානං විපස්සනාභූමියෙව සම්මසනවාරො. තත්ථ පන ථෙරො

සාතිසයං නිරවසෙසං අනුපදධම්මං විපස්සි. තෙන වුත්තං - “සාවකානං සම්මසනචාරං නිජ්ජදෙසං සම්මසී”ති.

තත්ථ “සාවකානං විපස්සනාභූමී”ති එත්ථ සුක්ඛවිපස්සකා ලොකියාභිඤ්ඤප්පත්තා පකතිසාවකා අග්ගසාවකා පච්චෙකඛුද්ධා සම්මාසම්ඛුද්ධාති ඡසු ජනෙසු සුක්ඛවිපස්සකානං ක්කානාභිඤ්ඤාභි අනධිගතපඤ්ඤානෙපුඤ්ඤත්තා අන්ධානං විය ඉච්ඡිතපදෙසොක්කමනං විපස්සනාකාලෙ ඉච්ඡිකිච්ඡිතධම්මවිපස්සනා නත්ථි. තෙ යථාපරිග්ගහිතධම්මමත්තෙයෙව යත්වා විපස්සනං වඩ්ඤන්ති. ලොකියාභිඤ්ඤප්පත්තා පන පකතිසාවකා යෙන මුඛෙන විපස්සනං ආරහන්ති; තතො අඤ්ඤෙන විපස්සනං විත්ථාරිකං කාතුං සක්කොන්ති විපුලඤ්ඤාණත්තා. මහාසාවකා අභිනිභාරසම්පන්නත්තා තතො සාතිසයං විපස්සනං විත්ථාරිකං කාතුං සක්කොන්ති. අග්ගසාවකෙසු දුතියො අභිනිභාරසම්පත්තියා සමාධානස්ස සාතිසයත්තා විපස්සනං තතොපි විත්ථාරිකං කරොති. පඨමො පන තතො මහාපඤ්ඤත්තා සාවකෙහි අසාධාරණං විත්ථාරිකං කරොති. පච්චෙකඛුද්ධො තෙහිපි මහාභිනිභාරත්තා අත්තතො අභිනිභාරානුරූපං තතොපි විත්ථාරිකවිපස්සනං කරොන්ති. ඛුද්ධානං, සම්මදෙව, පරිපූරිතපඤ්ඤාපාරම්පභාවිත-සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණාධිගමනස්ස අනුරූපායාති. යථා නාම කතවාලවෙධපරිවයෙන සරහඬිගසදිසෙන ධනුග්ගහෙන බිත්තො සරො අන්තරා රුක්ඛලතාදීසු අසජ්ජමානො ලක්ඛණෙයෙව පතති; න සජ්ජති න විරජ්ඣති, එවං අන්තරා අසජ්ජමානා අවිරජ්ඣමානා විපස්සනා සම්මසනීයධම්මෙසු යාථාවතො නානාතයෙහි පවත්ති. යං මහාඤ්ඤාණන්ති වුවිච්චි, තස්ස පවත්තිආකාරහෙදො ගණනො වුත්තොයෙව.

එතෙසු ච සුක්ඛවිපස්සකානං විපස්සනාචාරො ඛජ්ජොතපභාසදිසො, අභිඤ්ඤප්පත්තපකතිසාවකානං දීපපභාසදිසො, මහාසාවකානං ඔක්කාපභාසදිසො, අග්ගසාවකානං ඔසධිතාරකාපභාසදිසො, පච්චෙකඛුද්ධානං චන්දපභාසදිසො, සම්මාසම්ඛුද්ධානං රස්මිසහස්සපටිමණ්ඩිතසරදසුරියමණ්ඩලසදිසො උපට්ඨාසී. තථා සුක්ඛවිපස්සකානං විපස්සනාචාරො අන්ධානං යට්ඨිකොටියා ගමනසදිසො, ලොකියාභිඤ්ඤප්පත්තපකතිසාවකානං දණ්ඩකසෙතූගමනසදිසො, මහාසාවකානං ජඩ්ඝසෙතූගමනසදිසො, අග්ගසාවකානං සකටසෙතූගමනසදිසො, පච්චෙකඛුද්ධානං මහාජඩ්ඝග්ගමනසදිසො, සම්මාසම්ඛුද්ධානං මහාසකමග්ගමනසදිසොති වෙදිතබ්බො.

අරහත්තඤ්ච කිර පත්ථාති එත්ථ කිර-සද්දො අනුස්සවලද්ධොයමත්ථොති දීපෙතූං වුත්තො. පත්ථා අඤ්ඤාසී අත්තතො විපස්සනාචාරස්ස මහාවිසයත්තා තික්ඛවිසදසුරභාවස්ස ච සල්ලක්ඛණෙන. කථං පනායං මහාථෙරො දන්ධං

අරහත්තං පාපුණන්තො සීසං අරහත්තං පත්තතො පඤ්ඤාය අත්තානං සාතිසයං කත්වා අඤ්ඤාසිති ආහ - “යථා හී”තිආදි. මහාජටන්ති මහාජාලසාධං අතිවිය සිබ්බිතජාලං. යට්ඨිං පන සාරං වා උජුං වා න ලහති වෙණුග්ගහණෙ අනුවිචිතිත්වා වෙණුස්ස ගහිතත්තා. එවංසම්පදන්ති යථා තෙසු පුරිසෙසු එකො වෙළඟ්ගහණෙ අනුවිචිතිත්වා වෙළයට්ඨිං ගණ්හාති, එකො උච්චිතිත්වා, එවං නිජ්ජත්තිකං. පධානන්ති භාවනානුයුක්ඛපනං.

සත්තසට්ඨි ඤාණානීති පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.73 මාතිකා) ආගතෙසු තෙසත්තනියා ඤාණෙසු යිපෙත්වා ඡ අසාධාරණඤාණානි සුතමයඤාණාදීති පටිභානපටිසම්භිදාඤාණපරියොසානානි සත්තසට්ඨි ඤාණානි. තානි හි සාවකෙහි පවිච්ඡිතබ්බානි, න ඉතරානි. සොළසවිධං පඤ්ඤන්ති (සං. නි. අට්ඨ. 3.5.379; සං. නි. ටී. 3.5.379) මහාපඤ්ඤාදිකා, නවානුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිපඤ්ඤානි ඉදං සොළසවිධං පඤ්ඤං.

තත්ත්ව නිස්සං. ඉදං භොතීති ඉදං දානි වුවිච්චමානං අනුපුබ්බසම්මසනං භොති. විපස්සනාකොට්ඨාසන්ති විතක්කාදිසම්මසිතබ්බධම්මවිභාගෙන විහත්තවිපස්සනාභාගං.

94. පයමෙ ඤානෙන උපසිලෙසෙ භූමිමං, තස්මා යෙ පයමෙ ඤානෙ ධම්මාති යෙ පයමජ්ඣානසංසට්ඨා ධම්මාති අත්ථො. අත්තොසමාපත්තියන්ති ච සමාපත්තිසහගතෙ චිත්තුප්පාදෙ සමාපත්තිසමඤ්ඤං ආරොපෙත්වා චූත්තං. වචන්ථිකාති කතවචන්ථනා නිච්ඡිතා. පරිච්ඡින්නාති ඤාණෙන පරිච්ඡින්නා සලක්ඛණතො පරිච්ඡිජ්ජ ඤාතා. ඔලොකෙන්තොති ඤාණචක්ඛුතා පච්චක්ඛතො පස්සන්තො. අභිනිරොපනං ආරම්මණෙ චිත්තස්ස ආරොපනං. අනුමජ්ජනං ආරම්මණෙ චිත්තස්ස අනුවිචාරණං. ඵරණං පණිතරූපෙහි කායස්ස බ්‍යාපනං, විජ්ජාරිකභාවො වා. සාතන්ති සාතමධුරතා. අධික්ඛෙපො වික්ඛෙපස්ස පටිපක්ඛභූතං සමාධානං. චූසනං ඉන්ද්‍රියවිසයවිඤ්ඤාණස්ස තතො උප්පජ්ජිත්වා ආරම්මණෙ චූසනාකාරෙන විය පවත්ති. වෙදයිතං ආරම්මණානුභවනං. සඤ්ජානනං නිලාදිවසෙන ආරම්මණස්ස සල්ලක්ඛණං. වෙනයිතං වෙනසො බ්‍යාපාරො. විජානනං ආරම්මණුපලද්ධි. කත්තුකම්‍යතා චිත්තස්ස ආරම්මණෙන අත්ථිකතා. තස්මිං ආරම්මණෙ අධිමුවිචනං, සන්තිට්ඨානං වා අධිමොක්ඛො. කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදත්වා චිත්තස්ස පග්ගණ්හනං පග්ගාහො, අධිග්ගහොති අත්ථො. ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, අනිස්සජ්ජනං වා උපට්ඨානං. සමප්පවත්තෙසු අස්සෙසු සාරථී විය සකිච්චපසුතෙසු සම්පයුත්තෙසු අජ්ඣුපෙක්ඛනං මජ්ඣක්තතා. සම්පයුත්තධම්මානං ආරම්මණෙ අනුනයනං සංවරණං අනුනයො. සභාවතොති යථාභූතසභාවතො. සොළසන්තං එව වෙන්ථ ධම්මානං ගහණං තෙසංයෙව

ථෙරෙන වචන්ථාපිතභාවතො, තෙ එවස්ස තදා උපට්ඨහිංසු, න ඉතරෙති වදන්ති. චිරියසතිග්ගහණෙන චෙත්ථ ඉන්ද්‍රියභාවසාමඤ්ඤතො සද්ධාපඤ්ඤා; සතිග්ගහණෙනෙව එකන්තානවජ්ජභාවසාමඤ්ඤතො පස්සද්ධිආදයො ඡ යුගලා; අලොභාදොසා ව සඬගහිතා ඤානචිත්තුප්පාදපරියාපන්නත්තා තෙසං ධම්මානං. ථෙරෙන ව ධම්මා වචන්ථානසාමඤ්ඤතො ආරද්ධා. තෙ න උපට්ඨහිංසුති න සක්කා වත්තුන්ති අපරෙ.

විදිතා උප්පජ්ජන්තිති උප්පාදෙපි තෙසං වෙදනානං පජානනං හොතියෙවාති අත්ථො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. තං ජානාතීති තංඤාණො, තස්ස භාවො තංඤාණතා, ඤාණස්ස අත්තසංවෙදනන්ති අත්ථො. තංසමානයොගක්ඛමාහි සම්පයුත්තධම්මා. ඤාණබහුතාති ඤාණස්ස බහුභාවො, එකචිත්තුප්පාදෙ අනෙකඤාණතාති අත්ථො. ඉදාහි තමෙවත්ථං විවරිතුං, “යථා හී”තිආදි වුත්තං. න සක්කා ජානිතුං ආරම්මණකරණස්ස අභාවතො. අසම්මොභාවබොධො ව ඊදිසස්ස ඤාණස්ස නත්ථි. එකෙකමෙව ඤාණං උප්පජ්ජති තස්මිං ඛණෙ එකස්සෙව ආවජ්ජනස්ස උප්පජ්ජනතො, න ව ආවජ්ජනෙන විනා චිත්තුප්පත්ති අත්ථි. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“වුල්ලාසිතිසහස්සාති, කප්පා තිට්ඨන්ති යෙ මරු;
න ත්වෙව තෙපි ජීවන්ති, ද්විති විත්තෙහි සංයුතා”ති. (මහානි. 10, 39)
ව,

“නත්ථි විත්තෙ යුගා ගහී”ති ව -

වත්ථාරම්මණානං පරිග්ගහිතතායාති යස්මිඤ්ච ආරම්මණෙ යෙ ඤානධම්මා පවත්තන්ති, තෙසං වත්ථාරම්මණානං පගෙව ඤාණෙන පරිච්ඡිජ්ජ ගහිතත්තා. යථා නාම මිගසුකරාදීනං ආසයෙපරිග්ගහිතෙ තත්‍ර යිතා මිගා වා සුකරා වා තතො උට්ඨානතොපි ආගමනතොපි නෙසාදස්ස සුඛග්ගහණා හොන්ති, එවංසම්පදමිදං. තෙනාහ “ථෙරෙන හී”තිආදි. තෙනාති වත්ථාරම්මණානං පරිග්ගහිතභාවෙන. අස්සාති ථෙරස්ස. තෙසං ධම්මානන්ති ඤානචිත්තුප්පාදපරියාපන්නානං ධම්මානං. උප්පාදං ආවජ්ජන්තස්සාතිආදිනා උප්පාදාදිසු යං යදෙව ආරබ්භ ඤාණං උප්පජ්ජති; තස්මිං තස්මිං ඛණෙ තස්ස තස්සෙව වස්ස පාකට්ඨාභාවො දීපිතො. න හි ආවජ්ජනෙන විනා ඤාණං උප්පජ්ජති. අහුත්ථා සම්භොන්තිති පුබ්බෙ අවිජ්ජමානා හුත්ථා සම්භවන්ති, අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො. උදයං පස්සති තෙසං ධම්මානං, “අහුත්ථා සම්භොන්ති”ති උප්පාදක්ඛණසමඬිගිභාවදස්සනතො. පුබ්බෙ අභාවබොධකො හි අත්තලාහො ධම්මානං උදයො. හුත්ථාති උප්පජ්ජන්තො. පට්ඨෙන්නිති පටි ඛණෙ ඛණෙ විනස්සන්ති. වයං පස්සති, “හුත්ථා පට්ඨෙන්නි”ති තෙසං

ධම්මානං හඬගක්ඛණසමඬගිභාවදස්සනතො. විද්ධංසභාවබොධකො හි ධම්මානං විජ්ජමානතො වයො.

තෙසු ධම්මෙසු නත්ථි එතස්ස උපයො රාගවසෙන උපගමනන්ති අනුපයො, අනනුරොධො. හුත්වා විහරතීති යොජනා. තථා නත්ථි එතස්ස අපායො පටිසවසෙන අපගමනන්ති අනපායො, අවිරොධො. “එතං මම, එසො මෙ අත්ථා”ති තස්ස තණ්හාදිට්ඨිඅභිනිවෙසාභාවතො තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයෙහි අනිස්සිතො. අප්පට්ඨද්ධොති අනුපයානිස්සිතභාවතො විපස්සනාය පරිබන්ධවසෙන ඡන්දරාගෙන න පට්ඨද්ධො න විබන්ධිතො. විජ්ජමුත්තොති තතො එව වික්ඛම්භනවිමුත්තිවසෙන කාමරාගතො විමුත්තො. විසංයුත්තො වික්ඛම්භනවසෙනෙව පටිපක්ඛධම්මෙහි විසංයුත්තො.

කිලෙසමරියාදා තෙන කතා භවෙය්‍යාති අන්තොසමාපත්තියං පවත්තෙ සොළස ධම්මෙ ආරබ්භ පවත්තමානං විපස්සනාවිටීං හින්දිත්වා සචෙ රාගාදයො උප්පජ්ජෙය්‍යං; තස්ස විපස්සනාවිටීයා කිලෙසමරියාදා තෙන විත්තෙන, විත්තසමඬගිනා වා කතා භවෙය්‍ය. තෙසුති තෙසු ධම්මෙසු. අස්සාති ථෙරස්ස. එකොපීති රාගාදීසු එකොපීති ව වදන්ති. චුත්තාකාරෙන එකච්චානං අනාපාඨගමනෙ සති විපස්සනා න තෙසු ධම්මෙසු නිරන්තරප්පවත්තාති ආරම්මණමරියාදා භවෙය්‍ය. වික්ඛම්භිතපච්චනීකත්තාති විපස්සනාය පටිපක්ඛධම්මානං පගෙව වික්ඛම්භිතත්තා ඉදානිපි වික්ඛම්භෙතබ්බා කිලෙසා නත්ථිති චුත්තං.

ඉතොති පඨමජ්ඣානතො. අනන්තරොති උපරිමො ඝානාදිවිසෙසො. තස්ස පජානනස්සාති, “අත්ථි උත්තරි නිස්සරණ”න්ති එවං පවත්තජානනස්ස. බහුලිකරණෙනාති පුනප්පුනං උප්පාදනෙන.

සම්පසාදනට්ඨෙනාති කිලෙසකාලුසියාපගමනෙන, තස්ස විචාරක්ඛොභවිගමෙන වා චෙතසො සම්මදෙව පාසාදිකභාවෙන.

වීරියං සති උපෙක්ඛාති ආගතට්ඨානෙ පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛා, අදුක්ඛමසුඛාවෙදනාති එත්ථ ඝානානුපෙක්ඛාති, “සුඛට්ඨානෙ වෙදනුපෙක්ඛවා”ති චුත්තං. සුඛට්ඨානෙති ව පඨමජ්ඣානාදීසු සුඛස්ස චුත්තට්ඨානෙ. පස්සද්ධත්තාති සමධුරවෙතයිතභාවෙන ආරම්මණෙ විසට්ඨිත්ථතභාවතො යො සො චෙතසො ආභොගො චුත්තො. සාමඤ්ඤඵලාදීසු සතියා පාරිසුද්ධි, සා ථන අත්ථතො සතිවිනිමුත්තා නත්ථිති ආහ “පරිසුද්ධාසතියෙවා”ති. පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛා, න ඝානානුපෙක්ඛාදයො.

95. ඊදිසෙසු යානෙසු සතියා න කදාවිපි ඤාණවිරහො අත්ථිති ආහ – “ඤාණෙන සම්පජානො හුත්වා”ති. තථා හි තතියජ්ඣානො, “සතිමා සුඛවිහාරී”ති එත්ථ සම්පජානොති අයමත්ථො චුත්තො එව හොති. න සාවකානං අනුපදධම්මවිපස්සනා හොති සඬ්ඛාරාවසෙසසුඛමජ්ජවත්තියා දුට්ඨිකද්වයාත්තා විනිබ්බුජ්ත්වා ගහෙතුං අසක්කුණෙය්‍යභාවතො. තෙනාහ – “කලාපවිපස්සනං දස්සෙත්තො එවමාහා”ති.

96. පඤ්ඤාය වස්සදිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්තීති දස්සනසමකාලං වියමානා ආසවා, “දිස්වා පරික්ඛිණා හොන්තී”ති චුත්තා. සමානකාලෙපි හි එදිසො සද්දජ්ජයොගො දිස්සති –

“චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උජ්ජජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණ”න්ති (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43-45; 2.4.60; කථා. 465, 467).

“නිහන්ත්වා තිමිරං සබ්බං, උග්ගතෙජො සමුග්ගතො;
වෙරොවතො රස්මිමාලී, ලොකවක්ඛුපහඬ්ඤරො”ති. (පටියා. අනුට්. 1.25-34; විසුද්ධි. මහාට්. 2.580) ච –

එවමාදීසු. හෙතුඅත්ථො වා අයං දිස්වාසද්දො අසමානකත්තුකො යථා – “සතං පිටිත්වා බලං හොති, සිහං දිස්වා භයං හොති”ති (විසුද්ධි. මහාට්. 2.802). දස්සනහෙතුකො හි ආසවානං පරික්ඛයො පරිඤ්ඤාසවිජ්ඣිරියාභාවනාහිසමයෙ සති පහානාහිසමයස්ස ලබ්භනතො. යුගනද්ධං ආහරිත්වාති පටිමජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය තත්ථ ඤානධම්මෙ සම්මසන්තො සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං භාවෙති. එවං යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය තත්ථ සම්මසන්තො සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං කත්වා යථා ථෙරො අරහත්තං පාපුණි. තං සන්ධාය චුත්තං – “අරහත්තං පත්තවාරො ඉධ ගහිතො”ති. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ. දීඝනබ්බුත්තදෙසනාය (ම. නි. 2.205-206) හි ථෙරො අරහත්තං පත්තො. තදා ච අනාගාමී හුත්වා නිරොධං සමාපජ්ජතීති වචනඅවසරො නත්ථි, තස්මා චුත්තං – “අරහත්තං පත්තවාරො ඉධ ගහිතො”ති. යදි එවං – “සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කම්ම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරතී”ති ඉදං කස්මා චුත්තන්ති? ථෙරෙ විජ්ජමානො පණ්ඩිතගුණෙ අනවසෙසතො දස්සෙත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙතුං. නිරොධසමාපජ්ජනං පන ථෙරස්ස ආවිණ්ණසමාවිණ්ණං. තෙනාහ “නිරොධං පන...පෙ.... වදන්තී”ති. තෙන ඵලසමාපත්තිමිපි අන්තරා සමාපජ්ජතියෙවාති දස්සෙති.

වොම්ස්සං විවරිතුං “තත්ථස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “නිරොධං සමාපජ්ජිස්සාමි”ති ආභොගෙන සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං ආහරිත්වා ධීතස්ස නිරොධසමාපත්ති සීසං නාම හොති, තස්ස ආභොගවසෙන නිරොධස්ස වාරො ආගච්ඡති. එලසමාපත්ති ගුල්හො හොති, “එලසමාපත්තිං සමාපජ්ජිස්සාමි”ති ආභොගස්ස අභාවතො. එලසමාපත්ති සීසං හොතීති එත්ථාපි වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. එතෙන ආභොගපටිබ්දධමෙතෙසං ආගමනත්ති දිපිතත්ති වෙදිතබ්බං. ඡම්බුදීපවාසිනො ථෙරා පනාතිආදි අට්ඨකථාරුල්භමෙව තං වචනං. අත්තොසමාපත්තියන්ති නිරොධං සමාපන්නකාලෙ. තිසමුට්ඨානිකරූපධම්මෙති උතුකම්මාහාරවසෙන තිසමුට්ඨානිකරූපධම්මෙ.

97. විණ්ණවසිතන්ති පටිපක්ඛදුර්භාවෙන සුභාවිතවසිභාවං. නිජ්ඵත්තිං පත්තොති උක්කංසපරිනිජ්ඵත්තිං පත්තො. උරෙ වායාමජනිතාය ඔරසො. පභාවිතන්ති උජ්ජාදිතං. ධම්මෙනාති අරියමග්ගධම්මෙන. තස්ස හි අධිගමෙන අරියාය ජාතියා ජාතො නිබ්බත්තොති කත්වා, “ධම්මජො ධම්මනිම්මිතො”ති වුවචති. ධම්මදායස්සාති නවවිධස්ස ලොකුත්තරධම්මදායස්ස. ආදියනතොති ගණ්හනතො, සසන්තානෙ උජ්ජාදනතොති අත්ථො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

අනුපදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

2. ජබ්බිසොධනසුත්තවණ්ණනා

98. බිණා ජාතීති අත්තනො ජාතික්ඛයං පටිජානන්තෙන අරහත්තං බ්‍යාකතං හොති අරහතො තදභාවතො. තථා වුසිතං බ්‍රහ්මචරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මචරියවාසො මෙ පරියොසිතොති පටිජානන්තෙනපි. කතං කරණීයන්ති චතුහි මග්ගෙහි චතුසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිවසෙන සොළසවිධස්සපි කිච්චස්ස අත්තනා නිට්ඨාපිතභාවං පටිජානන්තෙනපි. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ආයතිං පුනඛිභවාභාවං, ආයතිං වා පරිඤ්ඤාදිකරණීයාභාවං පටිජානන්තෙනපිති ආහ - “එකෙනපි පදෙන අඤ්ඤා බ්‍යාකතාව හොතී”ති. ද්වික්ඛත්තුං බ්ද්ධං පන සුබ්ද්ධං වියාති වුත්තං. ඉධ පන අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං චතුහි පදෙහි ආගතං, තස්මා චත්තබ්බමෙව චෙත්ථ නත්ථීති අධිජ්ජායො. චෙතනාය දිට්ඨවාදිතා නාම අරියවොහාරො. සභාවොති පකතිඅත්ථො හි අයං ධම්මසද්දො, “ජාතිධම්මා ජරාධම්මා”තිආදීසු (ම. නි. 1.274-275) විය තස්මා, අනුධම්මොති අරියභාවං අනුගතා පකතීති අත්ථො. පරමජ්ජිවිජ්ජනාය අරියා අත්තනො ගුණෙ අනාවිකරොන්නාපි සාසනස්ස නිය්‍යානිකභාවපවෙදනත්ථඤ්ඤාවෙව සබ්‍රහ්මචාරීනං සම්මාපටිපත්තියං උස්සාහජනනත්ථඤ්ඤව තාදිසානං පරිනිබ්බානසමයෙයෙව ආවිකරොන්නීති අධිජ්ජායෙනාහ - “පරිනිබ්බුතස්ස...පෙ.... කාතබ්බො”ති.

99. දුබ්බලන්ති චෙග්ගු විය සුභෙජ්ජනියං බලවිරහිනං, අසාරන්ති අත්ථො. විරාගුතන්ති පලුජ්ජනසභාවං. විගච්ඡනසභාවන්ති විනාසගමනසභාවං. අනිච්චදුක්ඛවිපරිණාමත්තා අස්සාසලෙසස්සපි අභාවතො අස්සාසවිරහිනං. ආරම්මණකරණවසෙන සමන්තාගමනවසෙන ච යථාරහං උපෙන්නි උපගච්ඡන්ති උපයා, “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති උපාදියන්ති දළ්භග්ගාහං ගණ්හන්ති උපාදානා. අධිතිට්ඨති චෙතසො අභිනන්දනභූතාති චෙතසො අධිට්ඨානං. තාහිති තණ්හාදිට්ඨිහි. තන්ති චිත්තං. අභිනිවිසතිති අභිරතිවසෙන නිවිසති, අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො – සක්කායධම්මෙසු චිත්තං අභිනිවිසති “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති අජ්ඣෙද්ධාසාය තිට්ඨති එතාහි අභිනිවෙසාහි, තථා සක්කායධම්මෙසු චිත්තං අනුසෙති එතාහිති අනුසයා, තණ්හාදිට්ඨියො. යදග්ගෙන හි තෙභූමකධම්මෙසු රාගාදයො අනුසෙන්නි, තදග්ගෙන තංසහගතධම්මා තත්ථ අනුසෙන්නිති පරියායෙන, “තං අනුසෙති”ති චුත්තං. ඛයා විරාගාති හෙතුමිහි නිස්සක්කවචනන්ති “ඛයෙන විරාගෙනා”ති හෙතුමිහි කරණවසෙන අත්ථො චුත්තො. විරාගෙනාති ච ඉතිසද්දො ආදි අත්ථො. තෙන “නිරොධෙනා”ති එවමාදිකං ගහිතං හොති. අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානෙව උපයාදිතං සමුච්ඡෙදස්සෙව බොධනතො.

100. පතිට්ඨාති එත්ථ සෙසභූතත්තයං උපාදාරූපඤ්චාති පතිට්ඨානා, නිජ්ජීවට්ඨෙත ධාතුචාති පතිට්ඨානධාතු. න්හානීයචුණ්ණං බාහිරඋදකං විය සෙසභූතත්තයං ආබන්ධතිති ආබන්ධනං. පචනීයහත්තං බාහිරතෙජො විය සෙසභූතත්තයං පරිපාචෙතිති පරිපාචනං. බාහිරවාතො විය සෙසභූතත්තයං විත්ථමිහෙතිති විත්ථමිහනං. ධාතුසද්දත්ථො චුත්තොයෙව. අසම්ප්ප්ඨධාතූති අසම්ප්පිසිතභාවො තෙසං විපරිමට්ඨිතභාවතො. විජානනං ආරම්මණුපලද්ධි. අහං අත්තාති අහං, “රූපධම්මො මෙ අත්තා”ති අත්තකොට්ඨාසෙන අත්තභාවෙන න උපගමී. න ගණ්හි. නිස්සිතනිස්සිතාපි නිස්සිතා එව නාමාති ආහ “පට්ඨිධාතුනිස්සිතවා”ති. අත්තතා වා පන තන්තිස්සිතාති “එකෙන පරියායෙනා”ති. උපාදාරූපමිපි කාමං නිස්සිතමිපි හොති. තථාපි තං නිස්සිතං හොතියෙවාති තං න උද්ධට්ඨං. පරිච්ඡෙදකරත්තා පරිච්ඡෙදාකාසස්ස “අවිනිබ්භොගවසෙනා”ති චුත්තං. තෙන ච තථා පරිච්ඡින්නත්තා සබ්බමිපි භූතූපාදාරූපං ආකාසධාතුනිස්සිතං නාම. තං නිස්සාය පවත්තියා උපාදාරූපං විය භූතරූපානි, අරූපක්ඛන්ධා විය ච වත්ථුරූපානි, “තං නිස්සිතරූපවත්ථුකා අරූපක්ඛන්ධා”ති චුත්තනයෙන ආකාසධාතුනිස්සිතවක්ඛාදිරූපධම්මවත්ථුකා වෙදනාදයො අරූපක්ඛන්ධා ආකාසධාතුනිස්සිතා නාමාති ඉමමත්ථං තථා-සද්දෙන උපසංහරති. ඉධාපීති ආකාසධාතුනිස්සිතපදෙපි, න පට්ඨිධාතුනිස්සිතපදාදීසු එව. රූපාරූපන්ති සබ්බමිපි රූපාරූපං ගහිතමෙව හොති, අග්ගහිතං නත්ථි. සහජානා...පෙ.... නිස්සිතන්ති ඉදං නිජ්ජපරියායසිද්ධං නිස්සයත්තං ගහෙත්වා චුත්තං. හෙට්ඨා චුත්තනයෙන පරියායසිද්ධො

නිස්සයත්තෙ ගස්භමානෙ – “පච්ඡාජාතපච්චයොති පච්ඡාජාතා චිත්තවෙතසිකා ධම්මා පුරෙජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස පච්ඡාජාතපච්චයෙන පච්චයො”ති (පටියා. 1.1.11) වචනතො සබ්බං චතුසමුට්ඨානිකරූපං, “විඤ්ඤාණධාතුනිස්සිත”න්ති වත්තබ්බං. තථා අනන්තරවිඤ්ඤාණධාතුපච්චයා පවත්තනතො, “විඤ්ඤාණධාතුනිස්සිත”න්ති වත්තබ්බං.

101. රූප්පති වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයඬිගතභාවං පකාසෙතීති රූපන්ති අයමත්ථො චක්ඛුද්වාරෙ ආපාඨගතෙ රූපායතනෙ නිජ්ජරියායතො ලබ්භති, න ආපාඨමනාගතෙ. චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බභාවො පන ආපාඨමනාගතෙපි තස්මිං ලබ්භතෙව තංසභාවානතිවත්ථනතො. රූපායතනං ද්විධා විභජ්ජිතං. ථෙරො පන ආපාඨං අනාගතස්සාපි රූපායතනස්ස රූපභාවං න සක්කා පටික්ඛිපිතුන්ති ද්විධාකරණං නානුජානන්තො ඡන්තොවාදං නිදස්සෙති, “උපරි ඡන්තොවාදෙ කින්ති කරිස්සථා”ති. තත්ථ හි “චක්ඛුං, ආවුසො ඡන්ත, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බෙ ධම්මෙ”ති (ම. නි. 3.391) ආගතං, න චෙත්ථ චක්ඛුද්වාරෙ ආපාඨං ආගතමෙව රූපායතනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බපදෙන ගහිතං, න ආපාඨං අනාගතන්ති සක්කා විඤ්ඤාතුං අවිසෙසෙනෙව රූපායතනෙන තණ්හාමානදිට්ඨිගාභාවස්ස ජොතිතත්තා. තෙනාහ “න සිදං ලබ්භති”ති. රූපමෙවාති රූපායතනමෙව. යදි එවං “චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බෙසු ධම්මෙසු”ති පදං කථං නෙතබ්බන්ති ආහ – “චක්ඛුවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තා පනා”තිආදි. චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන සද්ධිං විඤ්ඤාතබ්බෙසුති යෙන මනොවිඤ්ඤාණෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනිවචන්තිආදිනා චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන සද්ධිං තෙන විඤ්ඤාතබ්බෙසු තංසම්පයුත්තධම්මෙසුති අත්ථො. තණ්හාඡන්දොති තස්සනසභාවො ඡන්දො, න කත්තුකම්යතා ඡන්දොයෙවාති තණ්හාඡන්දො. රජ්ජනවසෙනාති වත්ථං විය රඬිගජාතං චිත්තස්ස අනුරඤ්ජනවසෙන. අභිනන්දනවසෙනාති ආරම්මණෙ අභිරම්ච්චා නන්දනවසෙන. සප්පිතිකතණ්හා හි නන්දිති වුවචිති. තණ්හායනවසෙන තණ්හා.

102. අභඬිකාරොති “සෙය්‍යොහමස්මි”තිආදිනා (ධ. ස. 1121, 1239; විහ. 832, 866; සං. නි. 4.108; මහානි. 21, 178) අහංකරණං. යෙන හි මමං කරොති, එතං මමඬිකාරො. ස්වෙවාති “අභඬිකාරො”ති චුත්තමානො. එවං චතුත්ථජ්ඣානෙ නිද්දිට්ඨෙ සබ්බාසු ලොකියාහිඤ්ඤාසු වුවචමානාසු හෙට්ඨා විජ්ජාද්වයං වත්තබ්බන්ති අධිජ්ජායෙන, “පුබ්බෙනිවාසං දිබ්බචක්ඛුඤ්ච අවත්වා කස්මා චුත්ත”න්ති ආහ? ඉතරො ඉධ සබ්බවාරෙසුපි ලොකුත්තරධම්මප්‍රච්ඡා අධිකතා තස්මා “සො එවං සමාහිතෙ”තිආදිනා තතියා විජ්ජා කථිතාති දස්සෙන්නො, “හික්ඛු ලොකියධම්මං න පුච්ඡන්ති”තිආදිමාහ.

එකච්ඡස්ථිතසුත්තං නාමෙතං තතියවිජ්ජාය එව ආගතත්තා. අරියධම්මවසෙනපිස්ස සමඤ්ඤා අත්ථෙවාති දස්සෙන්නො, “ඡබ්බිසොධනන්තිපිස්ස නාම”න්ති වත්වා තෙසු ධම්මෙසු හෙදං දස්සෙතුං, “එත්ථ හී”තිආදි වුත්තං. විසුද්ධාති තස්සා වොදනාය සොධනවසෙන විසොධිතා. එකමෙව කත්වාති එකචාරවසෙනෙව පාළියං එකඡ්ඤං ආගතත්තා එකමෙව කොට්ඨාසං කත්වා. යදි එවං කථං වා ඡබ්බිසොධනතාති ආහ – “චතුහි ආහාරෙහි සද්ධි”න්ති කථං පනෙත්ථ වත්තාරො ආහාරා ගහෙතබ්බාති? කෙචි තාව ආහු – “සාධුති භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උත්තරි පඤ්ඤා පුච්ඡිතබ්බො”ති හෙට්ඨා ආගතෙන නයෙන ආහාරවාරො ආහරිත්වා වත්තබ්බොති. “බහිද්ධා සබ්බන්තිමිත්තෙසු”ති එත්ථ ආහාරානම්පි සඬගහිතත්තා ආහාරා අත්ථතො ආගතා එවාති අඤ්ඤෙ. අපරෙ පන රූපක්ඛන්ධග්ගහණෙන කබලීකාරො ආහාරො, සඬබාරක්ඛන්ධග්ගහණෙන එස්සාහාරො, මනොසඤ්චෙනනාහාරග්ගහණෙන විඤ්ඤාණාහාරො සරූපතොපි ගහිතොති වදන්ති.

“ඡබ්බිසොධන”න්ති ඉමස්ස සුත්තස්ස සමඤ්ඤාය අත්ථත්ථතං දස්සෙත්වා ආයතිම්පි තාදිසෙන බ්‍යාකරණෙන භික්ඛුනං පටිපත්තිම්පි දස්සන්තං, “ඉමෙ පනා”තිආදි ආරද්ධං. විනයනිද්දෙසපරියායෙනාති විනයනිද්දෙසෙ ආගතෙන කාරණෙන. විනයෙ වා ආගතනිද්දෙසානුක්කමෙන.

අධිගන්තබ්බතො අධිගමො, ඤානාදිඅධිගමපුච්ඡා. තෙනාහ – “ඤානවිමොක්ඛාදීසු”තිආදි. උපායපුච්ඡාති අධිගමොපායපුච්ඡා. කිත්තීති කෙන පකාරෙන විධිනාති අත්ථො.

කතමෙසං ත්වං ධම්මානං ලාභීති ඉදං පන පුබ්බෙ “කිං තෙ අධිගත”න්ති අනිද්ධාරිතහෙදා ඤානාදිවිසෙසා පුච්ඡිතාති ඉදාති තෙසං නිද්ධාරෙත්වා පුච්ඡනාකාරදස්සනං. තස්මාති යස්මා යථාවුත්තෙහි ආකාරෙහි අධිගමබ්‍යාකරණං සොධෙතබ්බං, තස්මා. එත්තාවතාවාති එත්තකෙන බ්‍යාකරණමත්තෙනෙව න සක්කාරො කාතබ්බො. බ්‍යාකරණඤ්ඤි එකච්ඡස්ස අයාථාවතොපි හොති, යථා නාම ජාතරූපපතිරූපං ජාතරූපං විය බායතීති ජාතරූපං නිසංසනතාපනඡෙදනෙහි සොධෙතබ්බං එවමෙවං ඉමෙසු ඉදානෙව වුත්තෙසු ඡසු යානෙසු පක්ඛිපිත්වා සොධනත්ථං වත්තබ්බො විමොක්ඛාදීසුති ආදි-සද්දෙන සමාධි-සමාපත්ති-ඤාණදස්සන-මග්ගභාවනා-එලසච්ඡිකිරියා සඬගණ්හාති.

පාකටො හොති අධිගතවිසෙසස්ස සතිසම්මොසාභාවතො. සෙසපුච්ඡාසුපි “පාකටො හොති”ති පදෙ එසෙව නයො. උග්ගහපරිපුච්ඡාකුසලාති සඡ්ඤායමග්ගසංවණ්ණනාසු නිපුණා. යාය පටිපදාය යස්ස අරියමග්ගො

ආගච්ඡති, සා පුබ්බභාගපටිපත්ති ආගමනපටිපදා. සොධෙතබ්බාති සුද්ධා උදාහු අසුද්ධාති විචාරණවසෙන සොධෙතබ්බා. න සුඡ්ඤ්ඤාති තත්ථ තත්ථ පමාදපටිපත්තිභාවතො. අපනෙතබ්බො අත්තනො පටිඤ්ඤාය. “සුඡ්ඤ්ඤා”ති චත්ථා සුඡ්ඤ්ඤාකාරං දස්සෙතුං, “දීඝරත්ත”න්තිආදි වුත්තං. පඤ්ඤායතීති එත්ථ “යදි”ති පදං ආනෙත්වා යදි සො භික්ඛු තාය පටිපදාය යදි පඤ්ඤායතීති සම්බන්ධො. බීණාසවපටිපත්තිසදිසා පටිපදා භොති දීඝරත්තං වික්ඛම්භිතකිලෙසත්තා.

නදියා සමුද්දං පක්ඛන්දනට්ඨානං නදිමුඛද්වාරං. මද්දමානොති බදරසාලවං සරසං පත්තෙ පක්ඛිත්තො හුත්වා මද්දමානො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

ජබ්බිසොධනසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

3. සප්පුරිසධම්මසුත්තවණ්ණනා

105. සප්පුරිසධම්මන්ති සප්පුරිසභාවකරං ධම්මං. සො පන යස්මා සප්පුරිසානං පවෙණිකො ධම්මො භොති. තස්මා ආහ - “සප්පුරිසානං ධම්ම”න්ති, එස නයො අසප්පුරිසධම්මන්ති එත්ථාපි. එවං පධානං අනුට්ඨාතබ්බඤ්ච සප්පුරිසධම්මං ආදිං කත්වා මාතිකං යපෙත්වා අයථානුපුබ්බියා නිද්දිසන්තො “කතමො ච, භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසධම්මො”තිආදිමාහ. තථා පන නිද්දිසන්තො උදාහරණපුබ්බිකං හෙතුං දස්සෙතුං, “යථා නාමා”තිආදි වුත්තං. තෙන ඉච්ඡිතබ්බපරිච්චාගපුබ්බිකං ගහෙතබ්බග්ගහණං නාම ඤායපටිපත්ති, තස්මා සප්පුරිසධම්මා සම්පාදෙතබ්බාති දිපෙත්තො සත්ථා අයථානුපුබ්බියා නිද්ධාරියතීති ඉමමත්ථං දස්සෙති. තථා අඤ්ඤත්ථාපි “අසෙවනා ච බාලානං, පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා”ති. එතදෙව භි කුලද්වයං “උච්චකුල”න්ති වුවචති නිජ්ජරියායතො. තථාහි අත්තිමභවිකා බොධිසත්තා තත්ථෙව පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. සොති සාමීච්ඡපටිපන්තො භික්ඛු. අත්තරං කරිත්වාති තං කාරණං කත්වා. පටිපදා හි විඤ්ඤානං පුජාය කාරණං, න උච්චකුලීනතා. මහාකුලාති විපුලකුලා උපාදිතොදිතකුලසම්පවත්තිකාති අත්ථො.

106. යසසද්දො පරිවාරවාචකො. යසස්සිති ච සාතිසයපරිවාරවත්තතා වුවචතිති ආහ “පරිවාරසම්පන්තො”ති. ආධිපතෙය්‍යාභාවතො පරෙසං උපරිනත්ති එතෙසං ඊසො ඊසනං ඉස්සරියන්ති අක්ඛාතබ්බාති අජ්ජෙසක්ඛා. තෙනාහ “අජ්ජපරිවාරා”ති. අභාවත්ථො හි ඉධ අජ්ජ-සද්දො.

107. නවෙව ධුතඬිගාති ආගතාතීති එත්ථ යථා උක්කට්ඨපංසුකුලිකස්ස තෙව්වරිකතා සුකරා. එවං උක්කට්ඨපිණ්ඩපාතිකස්ස සපදානචාරිකතා සුකරා. එකාසනිකස්ස ච පත්තපිණ්ඩිකලුපච්ඡාහත්තිකතා සුකරා එවාති -

“පංසුකුලිකො හොති” තිආදිවචනෙනෙව පාළියා අනාගතානම්පි ආගතභාවො වෙදිතඛිබ්බො පරිහරණසුකරතාය තෙසම්පි සමාදානසම්භවතො. තෙනාහ “තෙරස හොන්ති”ති.

108. කාමතණ්හාදිකාය තාය තණ්හාය නිබ්බත්තාති තම්මයා, පුටුප්පනා, පකතිභාවුපගමනෙන තෙසං භාවො තම්මයතා, තප්පටික්ඛෙපතො අතම්මයතා, නිත්තණ්හතා. තංයෙව කාරණං කත්වාති පටිමජ්ඣානෙපි තණ්හාපහානංයෙව කාරණං කත්වා. චිත්තෙ උප්පාදෙන්වාති අතම්මයතාපරියායෙන චුත්තෙ තණ්හාය පටිපක්ඛධම්මෙ සම්පාදෙන්වා. න මඤ්ඤතීති මඤ්ඤනානං අරියමග්ගෙන සබ්බසො සමුච්ඡින්නත්තා කිස්මිඤ්ච ඔකාසෙ කාමභවාදිකෙ කෙනචි වත්ථුනා භත්ථිඅස්සබ්බෙන්තවත්ථාදිනා පත්තච්චරවිහාරපරිවේණාදිනා ච පුග්ගලං න මඤ්ඤති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සප්පුරිසධම්මසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. සෙවිතඛිබ්බසෙවිතඛිබ්බසුත්තවණ්ණනා

109. අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති අඤ්ඤං අඤ්ඤං. තෙනාහ “අඤ්ඤං සෙවිතඛිබ්බ”න්තිආදි. සත්තහි පදෙහීති සත්තහි වාක්‍යෙහි. පජ්ජති එතෙන යථාධිප්පෙතො අත්ථොති පදං, වාක්‍යං. සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ඔකාසකරණං ධම්මදායාදෙ (ම. නි. 1.31) චුත්තනයෙන වෙදිතඛිබ්බං.

113. දිට්ඨියෙව පච්චයවසෙන පටිලද්ධතාය දිට්ඨිපටිලාභො. සඤ්ඤාපටිලාභෙපි එසෙව නයො. මිච්ඡාදිට්ඨිසම්මාදිට්ඨියො...පෙ.... න ගහිතා කම්මපථප්පත්තානං තෙසං මනොසමාවාරභාවෙන ගහිතත්තා. යදි එවං කස්මා දිට්ඨි චිත්තුප්පාදවාරෙ න ගහිතාති? කාමං මිච්ඡාදිට්ඨියා අවයවිභාවො ලබ්භති, තථාපි චිත්තුප්පාදක්ඛණෙ ලොකියලොකුත්තරචිත්තුප්පාදෙසු කම්මපථකොට්ඨාසො න උද්ධට්ඨො.

115. කාමසඤ්ඤාදීනන්ති එත්ථ ආදි-සද්දෙන යථා බ්‍යාපාදවිහිංසාසඤ්ඤා සඬගහිතා, එවං අනභිජ්ඣාඅබ්‍යාපාදඅවිහිංසාසඤ්ඤා සඬගහිතා පටිමෙන ආදිසද්දෙන “අනභිජ්ඣාසහගතාය සඤ්ඤායා” තිආදිපාටස්ස සඬගහිතත්තා.

117. ති කාමභවාදීනං අපරියොසානාය පරියොසානං ඉච්ඡතොපි තාදිසස්ස භවානං අපරියොසානමෙව හොති. වත්තාරො හොන්ති පුග්ගලවසෙන. තෙනාහ “පුටුප්පනොපි හී”තිආදි. අකුසලා ධම්මා වඩ්ඪන්තිති තෙසං පහානාය අප්පටිපජ්ජමානස්සාති අධිප්පායො, තතො එව කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති. තෙනස්ස කිලෙසදුක්ඛෙන විපාකදුක්ඛෙන ච සදුක්ඛමෙව අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තෙති. ඔරම්භාගියසංයොජනාති පහාය සුද්ධාවාසෙසු

නිබ්බත්තනාරහො අනාගාමී කථං...පෙ.... අභිවඩ්ඪන්තීති ආහ
 “අනාගාමී”තිආදි. සද්දක්කමෙව අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තෙති, යාය
 ලබ්භමානඅකුසලාහිවුද්ධිං කුසලපරිහානිඤ්ච ගහෙත්වා අනාගාමිනොපි
 සංඛ්‍යාබජ්ඣාඅත්තභාවාහිනිබ්බත්තනං වුත්තං. එවං යථාලබ්භමානං
 අකුසලපරිහානිං කුසලාහිවුද්ධිඤ්ච ගහෙත්වා පුට්ඨජ්ජනස්සපි අන්තිමභවිකස්ස
 අඛ්‍යාබජ්ඣාඅත්තභාවාහිනිබ්බත්තනං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ
 “පුට්ඨජ්ජනොපි”තිආදි. අකුසලමෙව භායති, න කුසලං තස්ස බුද්ධිපක්ඛේ
 ධිතත්තා. තත්ථාපි විපස්සනමෙව ගබ්භං ගණ්භාපෙනි, න වට්ටගබ්භං
 අන්තිමභවිකතාය විවට්ටුපනිස්සිතත්තා අජ්ඣාසයස්ස, ඤාණස්ස ච
 පාකගමනතො.

119. එකච්චස්සාති සාමිවචනං “අභිනන්දතී”තිආදීසු පච්චත්තවසෙන
 පරිණාමෙතබ්බං, තථා “නිබ්බන්දතී”තිආදීසුපි. උග්ගණ්ඨිත්වාපිති පි-සද්දො
 ලුත්තනිද්දිට්ඨො. භගවතො භාසිතස්ස අත්ථං අජානන්තා තාව දීඝරත්තං
 භිතසුඛතො පරිබාහිරා භොන්තු ජානන්තානම්පි සබ්බෙසං දීඝරත්තං භිතාය
 සුඛාය භොතීති අනෙකංසිකතං වොදෙන්තො “එවං සන්තෙපි”තිආදිමාහ.
 ඉතරො සබ්බෙසම්පි දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය භොතියෙවාති,
 “අජ්ජපට්ඨන්ති”තිආදිනා අනෙකංසිකතං පරිහරති. සෙසං
 සුවිඤ්ඤායාමෙව.

සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. බහුධාතුකසුත්තවණ්ණනා

124. භයන්ති (අ. නි. ටී. 2.3.1) විත්තසංසප්පතාති ආහ “විත්තුත්තාසො”ති.
 උපද්දවොති අන්තරායො. තස්ස පන වික්ඛේපකාරණත්තා වුත්තං
 “අනෙකග්ගතාකාරො”ති. උපසග්ගොති උපසජ්ජනං. තතො
 අජ්ජනිකාරවිසාතාපත්ති යස්මා පතීකාරාභාවෙන විභඤ්ඤමානස්ස කිඤ්චි
 කාතුං අසමත්ථස්ස ඔසිදනකාරණං, තස්මා වුත්තං – “තත්ථ තත්ථ
 ලග්ගතාකාරො”ති. වඤ්චෙත්වා ආගන්තුං යථාවුත්තෙ දිවසෙ
 අනාගච්ඡන්තෙසු. ඛෙ අනික්ඛමනත්ථාය ද්වාරෙ අග්ගිං දත්වා.

නලෙහීති නලච්ඡන්තසඬ්ඛෙපෙන උපරි ඡාදෙන්වා තෙහියෙව
 දාරුකච්ඡදනනියාමෙන පරිතොපි ඡාදිතා. එසෙව නයොති ඉමිනා තිණෙහි
 ඡන්තනං, සෙසසම්භාරානං රුක්ඛමයතඤ්ච අතිදිසති. විධවාපුත්තෙති
 අදන්තභාවොපලක්ඛණං. තෙ හි නිජ්ජිතිකා අවිනීතා අසංයතා අකිච්චකාරිනො
 භොන්ති.

මත්ථකං අපාපෙත්වා භවතීති නිව්ඛානාති කස්මා භගවා එවමකාසීති? ආනන්දත්ථෙරස්ස පුච්ඡාකොසල්ලදීපනත්ථමෙව, තත්ථ නිසින්නානං සන්තිපතිතහික්ඛුනං දෙසනාය ජානනත්ථඤ්ච. තෙ කිර සඞ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං අජානන්තා අන්ධකාරං පට්ටියා විය යීතා. පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන පරිග්ගස්භ ජානිස්සන්තීති.

125. රූපපරිග්ගහොව කථිතො, න අඤ්ඤං කිඤ්චිති අත්ථො. ඉදානි තතො සච්චානි නිද්ධාරෙත්වා චතුසච්චකම්මට්ඨානං දස්සෙතුං, “සඛ්ඛාපී”ති ආදි චුත්තං. පඤ්චක්ඛන්ධා හොන්තීති අද්ධෙකාදස ධාතුයො රූපක්ඛන්ධො, අද්ධට්ඨමා ධාතුයො යථාරහං වෙදනාදයො චත්තාරො අරූපිතො ඛන්ධාති එවං අට්ඨාරස ධාතුයො පඤ්චක්ඛන්ධා හොන්තී. පඤ්චපි ඛන්ධා තණ්හාවජ්ජා දුක්ඛසච්චං. අජ්ජවත්තීති අජ්ජවත්තීතිමිත්තං. නිරොධපජානනාති පඤ්ඤාසීසෙන මග්ගකිච්චමාහ. සම්මාදිට්ඨිපමුඛො හි අරියමග්ගො. මත්ථකං පාපෙත්වා කථිතං හොති සම්මසනස්ස භූමියා නිජ්ජත්තියා ච කථිතත්තා. ජානාති පස්සතීති ඉමිනා ඤාණදස්සනං කථිතං තං පන ලොකියං ලොකුත්තරන්ති දුට්ඨන්ති තදුභයම්පි දස්සෙන්නො ආහ – “සහ විපස්සනාය මග්ගො චුත්තො”ති.

එත්තාවතාපි ඛොති පි-සද්දග්ගහණෙන අඤ්ඤෙන පරියායෙන සත්ථා ධාතුකොසල්ලං දෙසෙතුකාමොති ථෙරො, “සියා පන, හන්තෙ”ති පුච්ඡතීති භගවා පට්ටිධාතුආදිවසෙනපි ධාතුකොසල්ලං විභාවෙති. තත්ථ පට්ටිධාතුආදිසද්දෙන දෙසනාකාරණං විභාවෙන්නො, “පට්ටිධාතු...පෙ.... චුත්තා”ති ආහ. තාපි හි ආදිතො ඡ ධාතුයො. “විඤ්ඤාණධාතුතො නිහරිත්වා පුරෙතඛ්ඛා”ති චත්ථා කථං රූපධාතුයො නිහරියන්තීති වොදනං සන්ධාය තං නායං දස්සෙතුං, “විඤ්ඤාණධාතු”ති ආදි චුත්තං. කාමඤ්ඤෙත්ථ කායවිඤ්ඤාණධාතුයා ආරම්මණං ථොට්ඨඛ්ඛධාතුපට්ටිධාතු ආදිවසෙන දෙසනාරුළුමෙව, කායධාතු පන නිහරිතඛ්ඛාති එකංසමෙව නිහරණවිධිං දස්සෙන්නො, “එස නයො සඛ්ඛන්ථා”ති ආහ. පුරිමපච්ඡිමවසෙන මනොධාතූති පච්ඡිමභාගවසෙන කිරියාමනොධාතු ගහෙතඛ්ඛා තස්සානුරූපභාවතොනනු . චෙත්ථ මනොධාතු නාමායං මනොවිඤ්ඤාණධාතුයා අසංසට්ඨා, විසුංයෙව වෙසා ධාතූති? සච්චමෙතං අට්ඨාරසධාතුදෙසනාය, චිත්තවිභත්තීනිද්දෙසෙ ඡවිඤ්ඤාණකායදෙසනායං පන සා මනොවිඤ්ඤාණකායසඞ්ගහිතාවාති දට්ඨඛ්ඛං තඛ්චත් ථයං පනෙත් . තං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාටී .2.517) චුත්තනායෙන වෙදිතඛ්ඛංඅථ වා . පුරිමපච්ඡිමවසෙනාති පුරෙවරානුවරවසෙන. මනොධාතූති

විපාකමනොධාතු ගහෙනබ්බා පුරෙවරණතො, පරතො
උප්පජ්ජනකිරියාමනොවිඤ්ඤාණධාතූයා අනන්තරං මනොධාතූයා,
කිරියාමනොධාතූයා අනන්තරං මනොවිඤ්ඤාණධාතූයා අනුප්පජ්ජනතො ව.

ධම්මානං යාවදෙව නිස්සත්තනිජ්ජීවිභාවනත්ථාය සත්ථු ධාතුදෙසනාති
අඤ්ඤෙසු සභාවධාරණාදිඅත්ථෙසු ලබ්භමානෙසුපි අයමෙත්ථ අත්ථො
පධානොති ආහ - “එසන යො සබ්බත්ථා”ති. සප්පට්ඨිකවසෙනාති
සප්පට්ඨිකාගවසෙන සුඛං දුක්ඛෙන සප්පට්ඨිකාගං, දුක්ඛං සුඛෙන, එවං
සොමනස්සදොමනස්සාති. යථා සුඛාදීනංයෙව සමුදාචාරො විභූතො, න
උපෙක්ඛාය, එවං රාගාදීනංයෙව සමුදාචාරො විභූතො, න මොහස්ස, තෙන
චුත්තං “අවිභූතභාවෙනා”ති. කායවිඤ්ඤාණධාතු පරිග්ගහිතාව හොති
තදවිනාභාවතො. සෙසාසු සොමනස්සධාතුආදීසු, පරිග්ගහිතාව හොති
අවිනාභාවතො එව. න හි සොමනස්සාදයො මනොධාතූයා විනා වත්තන්ති.
උපෙක්ඛාධාතූතො නීහරිත්වාති එත්ථ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණධාතුආදයො වතස්සො
විඤ්ඤාණධාතූයො තාසං වත්ථාරම්මණභූතා වක්ඛුධාතුආදයො චාති අට්ඨ
රූපධාතූයො, මනොධාතු, උපෙක්ඛාසහගතා මනොවිඤ්ඤාණධාතු,
උපෙක්ඛාසහගතා එව ධම්මධාතූති එවං පන්තරස ධාතූයො උපෙක්ඛාධාතූතො
නීහරිතබ්බා. සොමනස්සධාතුආදයො පන වතස්සො ධාතූයො
ධම්මධාතුඅත්තොගධා, එවං සුඛධාතූතො කායවිඤ්ඤාණධාතූයා තස්සා
වත්ථාරම්මණභූතානං කායධාතූථොට්ඨබ්බධාතූනඤ්ච නීහරණා හෙට්ඨා
දස්සිතන යාති, “උපෙක්ඛාධාතූතො නීහරිත්වා පුරෙතබ්බා”ඉවචෙව චුත්තං.

කාමචිතක්කාදයො ඉධ කාමධාතුආදිපරියායෙන චුත්තාති
“කාමධාතුආදීනං ද්වෙධාචිතක්කෙ කාමචිතක්කාදීසු චුත්තනයෙන අත්ථො
වෙදිතබ්බො”ති ආහ. තත්ථ හි “කාමචිතක්කොති කාමපට්ඨංයුත්තො
චිතක්කො, ඛ්‍යාපාදචිතක්කොති ඛ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො,
විහිංසාචිතක්කොති විහිංසාපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො, නෙක්ඛම්මපට්ඨංයුත්තො
චිතක්කො නෙක්ඛම්මචිතක්කො, සො යාව පයමජ්ඣානා වට්ඨති.
අඛ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො අඛ්‍යාපාදචිතක්කො, සො
මෙත්තාපුබ්බහාගතො පට්ඨාය යාව පයමජ්ඣානා වට්ඨති.
අවිහිංසාපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො අවිහිංසාචිතක්කො, සො කරුණාය
පුබ්බහාගතො පට්ඨාය යාව පයමජ්ඣානා වට්ඨති”ති චුත්තං. අයං පනත්ථො
අභිධම්මෙ විත්ථාරතො ආගතො එවාති දස්සෙතූං, “අභිධම්මෙ”තිආදි චුත්තං.
කාමධාතූතො නීහරිත්වාති එත්ථ කාමග්ගහණෙන ගහිතා රූපධාතුආදයො ඡ,
තංවිසයා සත්තවිඤ්ඤාණධාතූයො, තත්ථ පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණධාතූනං
වක්ඛුධාතුආදයො පඤ්චාති අට්ඨාරස. නෙක්ඛම්මධාතුආදයො පන
ධම්මධාතුඅත්තොගධා එව.

කාමතණ්ණාය විසයභූතා ධම්මා කාමධාතුති ආහ - “පඤ්ච කාමාවචරක්ඛන්ධා කාමධාතු”ති. තථා රූපතණ්ණාය විසයභූතා ධම්මා රූපධාතු, අරූපතණ්ණාය විසයභූතා ධම්මා අරූපධාතුති ආහ - “චත්තාරො අරූපාවචරක්ඛන්ධා”තිආදි. කාමතණ්ණා කාමො උත්තරපදලොපෙන, එවං රූපාරූපතණ්ණා රූපාරූපං. ආරම්මණකරණවසෙන තා යත්ථ අවචරන්ති, තෙ කාමාවචරාදයොති එවං කාමාවචරක්ඛන්ධාදීනං කාමතණ්ණාදිභාවො වෙදිතඛිබ්බො. ආදිනා නයෙනාති එතෙන “උපරිතො පරනිමිතිතවසවත්තිදෙවෙ අන්තොකරිත්වා එත්ථාවචරා”තිආදිපාළිං. (විහ. 1020) සඬගණ්ණාති. එත්ථාවචරාති අවිච්ඡරනිමිතිපරිච්ඡින්නොකාසාය කාමතණ්ණාය විසයභාවං සන්ධාය චුත්තං, තදොකාසතා ච තණ්ණාය තන්තින්නත්තා වෙදිතඛිබ්බා. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. පරිපුණ්ණඅට්ඨාරසධාතුකත්තා කාමාවචරධම්මානං. “කාමධාතූතො නීහරිත්වා පූරෙතඛිබ්බා”ති චුත්තං. මනොවිඤ්ඤාණධාතුධම්මධාතු එකදෙසමත්තමෙව හි රූපාරූපාවචරධම්මාති.

සමාගන්ත්වාති සහිතා හුත්වා. යත්තකඤ්ඤි පච්චයධම්මා අත්තනො ඵලස්ස කාරණං, තත්ථ තන්තිඛිබ්බත්තෙන සමාගතා විය හොති වෙකල්ලෙ තදතිඛිබ්බත්තනතො. සඬබ්බධාතුතො නීහරිත්වා පූරෙතඛිබ්බා අසඬබ්බතාය ධාතුයා ධම්මධාතූඑකදෙසභාවතො.

126. එවං පචත්තමානා මයං අත්තාති ගහණං ගමිස්සාමාති ඉමිනා විය අධිප්පායෙන අත්තානං අධිකිච්ච උද්දිස්ස පචත්තා අජ්ඣත්තා, තෙසු භවා තප්පරියාපන්නත්තාති අජ්ඣත්තිකාති. තතො බහිභූතාති බාහිරාති. ආයතනකථා පටිච්චසමුප්පාදකථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.510, 570, 571) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛිබ්බාති න විත්ථාරිතා.

127. අවිජ්ජමානං යානං අට්ඨානං (අ. නි. ටී. 1.1.268; විහ. මූලටී. 809), නත්ථි යානන්ති වා අට්ඨානං. අනවකාසොති එත්ථ එසෙව නයො. තදත්ථනිගමනමෙව හි “නෙතං යානං විජ්ජති”ති වචනන්ති. තෙනාහ “උභයෙනපි”තිආදි. යන්ති කාරණෙ පච්චත්තවචනං, හෙතුඅත්ථො ච කාරණත්ථොති ආහ - “යන්ති යෙන කාරණෙන”ති. උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන එත්ථ දිට්ඨිසම්පත්ති වෙදිතඛිබ්බාති චුත්තං. “මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො”ති. කුතො පනායමත්ථො ලඛිහතීති? ලිඬගතො. ලිඬගඤ්ඤෙනං, යදිදං නිච්චතො උපගමනපටික්ඛෙපො. වතුභූමකෙසුති ඉදං වතුත්ථභූමකසඬබ්බාරානං අරියසාවකස්ස විසයභාවූපගමනතො චුත්තං; න පන තෙ ආරඛිහ නිච්චතො උපගමනසඬභාවතො. වක්ඛති ච “වතුත්ථභූමකසඬබ්බාරා පනා”තිආදිනා. අභිසඬ්ඛතසඬබ්බාරඅභිසඬ්ඛරණකසඬබ්බාරානං සප්පදෙසත්තා නිප්පදෙසසඬබ්බාරග්ගහණත්ථං. “සඬබ්බසඬබ්බාරෙසු”ති චුත්තං.

ලොකුත්තරසඬ්ඛාරානං පන නිවත්තනෙ කාරණං සයමෙව චක්ඛති. එතං කාරණං නත්ථි සෙතුසාතත්තා. තෙජ්ජස්සදත්තාති සංකිලෙසවිධමනතෙජස්ස අධිකභාවතො. තථා හි තෙ ගම්භීරභාවෙන දුද්දසා. අකුසලානං ආරම්මණං න භොන්තිති ඉදං පකරණවසෙන වුත්තං. අප්පහීනවිපල්ලාසානං සත්තානං කුසලධම්මානම්පි තෙ ආරම්මණං න භොන්ති.

අසුබෙ “සුබ”ත්ති විපල්ලාසො ච ඉධ සුබතො උපගමනස්ස යානන්ති අධිජ්ජෙතත්ති දස්සෙත්තො, “එකන්ත...පෙ.... වුත්ත”ත්ති. අත්තදිට්ඨිවසෙනාති පධානදිට්ඨිමාහ. දිට්ඨියා නිබ්බානස්ස අවිසයභාවො හෙට්ඨා වුත්තො එවාති “කසිණාදිපණ්ණත්තිසඬ්ඛගත්තං”ත්ති වුත්තං. පරිච්ඡේදොති සඬ්ඛාරානං පරිච්ඡේදො සඬ්ඛාරානං පරිච්ඡේදගහණං. ස්වායං යෙසං නිව්වාදිතො උපගමනං භවති තෙසංයෙව වසෙන කාතබ්බොති දස්සෙත්තො “සබ්බවාරෙසු”තිආදිමාහ. සබ්බවාරෙසුති නිව්වාදිසබ්බවාරෙසු. පුට්ඨජනො හීති හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා යං යං සඬ්ඛාරං නිව්වාදිවසෙන පුට්ඨජනකාලෙ උපගවිජති, තං තං අරියමග්ගාධිගමෙන අනිව්වාදිවසෙන ගණ්හත්තො යාථාවතො ජානන්තො තං ගාහං තං දිට්ඨිං විනිවේදෙති විස්සජ්ජෙති. තස්මා යත්ථ ගාහො තත්ථ විස්සජ්ජනාති චතුත්ථභූමකසඬ්ඛාරා ඉධ සඬ්ඛාරග්ගහණෙන න ගස්හතීති අත්ථො.

128. පුත්තසම්බන්ධෙන මාතෘපිතුසමඤ්ඤා, දත්තකිත්තිමාදිවසෙනපි පුත්තවොහාරො ලොකෙ දිස්සති, සො ච බො පරියායතො නිජ්ජරියායසිද්ධං තං දස්සෙතුං, “ජනිකා ච මාතා ජනකො පිතා”ති වුත්තං. තථා ආනන්තරියකම්මස්ස අධිජ්ජෙතත්තා “මනුස්සභූතොව බිණ්ණාසවො අරහාති අධිජ්ජෙතො”ති වුත්තං. “අට්ඨානමෙත”ත්තිආදිනා මාතුආදීනංයෙව ජීවිතා වොරොපනෙ අරියසාවකස්ස අභබ්බභාවදස්සනතො තදඤ්ඤං අරියසාවකො ජීවිතා වොරොපෙතීති ඉදං අත්ථතො ආපන්නමෙවාති මඤ්ඤමානො වදති — “කිං පන අරියසාවකො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”ති? “අට්ඨානමෙතං, හික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා, නෙතං යානං විජ්ජතී”ති වචනතො, “එතම්පි අට්ඨාන”ත්ති වුත්තං. තෙනාහ “සවෙපි හී”තිආදි. බලදීපනත්ථත්ති සද්ධාදිබලසමන්තාගමදීපනත්ථං. අරියමග්ගෙනාගතසද්ධාදිබලවසෙන හි අරියසාවකො තාදිසං සාවජ්ජං න කරොති.

පඤ්චහි කාරණෙහීති ඉදං අත්ථනිජ්ජාදකානි තෙසං පුබ්බභාගියානි ච කාරණානි කාරණභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා වුත්තං, න පන සබ්බෙසං පඤ්චන්තං සහයොගක්ඛමතො. ආකාරෙහීති කාරණෙහි. අනුස්සාවනෙනාති අනුරූපං සාවනෙන. හෙදස්ස අනුරූපං යථා හෙදො භොති,

එවං භින්දිතබ්බානං භික්ඛූනං අත්තනො වචනස්ස සාවනෙන විඤ්ඤාපනෙන. තෙනාහ “නනු තුම්හෙ”තිආදි. කණ්ණමුලෙ වච්ඡෙදං කත්වාති එතෙන “පාකටං කත්වා හෙදකරවත්ථුදීපනං වොහාරො, තත්ථ අත්තනො නිව්ඡිතමත්ථං රහස්සවසෙන විඤ්ඤාපනං අනුස්සාවන”න්ති දස්සෙති.

කම්මමෙව උද්දෙසො වා පමාණන්ති තෙහි සඬ්ඝහෙදසිද්ධිතො වුත්තං, ඉතරෙ පන තෙසං පුබ්බභාගභූතා. තෙනාහ “වොහාරා”තිආදි. තත්ථාති වොහාරෙ. වුත්තිඅනන්තරං එලං අනන්තරං නාම, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තාති තන්තිබ්බත්තනෙන අනන්තරකරණසිලානි, අනන්තරජපයොජනානි වාති ආනන්තරියානි, තානි එව “ආනන්තරියකම්මානී”ති වුත්තානි.

කම්මතොති “එවං ආනන්තරියකම්මං හොති, එවං අනන්තරියකම්මසදිස”න්ති එවං කම්මවිභාගතො. ද්වාරතොති කායාදිද්වාරතො. කප්පට්ඨිතියතොති “ඉදං කප්පට්ඨිතිකවිපාකං, ඉදං න කප්පට්ඨිතිකවිපාක”න්ති එවං කප්පට්ඨිතියවිභාගතො. පාකාති “ඉදමෙත්ථ විපච්චති, ඉදං න විපච්චති”ති විපච්චනවිභාගතො. සාධාරණාදීහීති ගහට්ඨපබ්බජිතානං සාධාරණසාධාරණතො, ආදි-සද්දෙන වෙදනාදිවිභාගතො ව.

යස්මා මනුස්සත්තභාවෙ ධීතස්සෙව ව කුසලධම්මානං තික්ඛවිසදසුරභාවාපත්ති, යථා තං තිණ්ණමපි බොධිසත්තානං බොධිත්තයනිබ්බත්තියං, එවං මනුස්සභාවෙ ධීතස්සෙව අකුසලධම්මානමපි තික්ඛවිසදසුරභාවාපත්තිති ආහ “මනුස්සභූතස්සෙවා”ති. පාකතිකමනුස්සානමපි ව කුසලධම්මානං විසෙසජ්ජත්ති විමානවත්ථුඅට්ඨකථායං (වි. ව. අට්ඨ. 3) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා. යථා වුත්තො ව අත්ථො සමානජාතියස්ස විකොපනෙ කම්මං ගරුතරං, න තථා විජාතියස්සාති වුත්තං – “මනුස්සභූතං මාතරං වා පිතරං වා”ති. ලිඬිගෙ පරිවත්තෙ ව සො එව එකකම්මනිබ්බත්තො භවඬිගජ්ජබන්ධො, ජීවිතින්ද්‍රියජ්ජබන්ධො ව, න අඤ්ඤාති ආහ “අපි පරිවත්තලිඬිග”න්ති. අරහන්තෙපි එසෙව නයො. තස්ස විපාකන්තිආදි කම්මස්ස ආනන්තරියභාවසමත්ථනං, චතුකොට්ඨකඤ්ඤෙත්ථ සම්භවති. තත්ථ පයමා කොට්ඨි දස්සිතා, ඉතරාසු විසඬිකෙතං දස්සෙතුං, “යො පනා”තිආදි වුත්තං. යදිපි තත්ථ විසඬිකෙතො, කම්මං පන ගරුතරං ආනන්තරියසදිසං භාගිතබ්බත්ති ආහ – “ආනන්තරියං ආහව්වෙව තිට්ඨතී”ති. අයං පඤ්ඤාති ඤාපනිවිජානිබ්බත්තා කථා.

ආනන්තරියං චූසති මරණාධිජ්ජායෙනෙව ආනන්තරියවත්ථුතො විකොපිතත්තා. ආනන්තරියං න චූසති ආනන්තරියවත්ථුඅභාවතො. සබ්බත්ථ

හි පුරිමං අභිසන්ධිවිත්තං අප්පමාණං, වධකචිත්තං පන තදාරම්මණං ජීවිතින්ද්‍රියඤ්ච ආනන්තරියනානන්තරියභාවෙ පමාණන්ති දට්ඨබ්බං. සඬගාමවතුක්කං සම්පත්තවසෙන යොජෙතබ්බං.

තෙනෙවාති තෙනෙව පයොගෙන. අරහන්තසාතො භොතියෙව අරහතො මාරිතත්තා. පුට්ඨජ්ජනස්සෙව දින්නං භොතීති යස්මා යථා වධකචිත්තං පච්චුප්පන්තාරම්මණමිපි පබන්ධවිච්ඡේදවසෙන ච ජීවිතින්ද්‍රියං ආරම්මණං කත්වා පවත්තති, න එවං වාගචෙතනා, සා හි වජ්ජිතබ්බවත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වජ්ජනමත්තමෙව භොති, අඤ්ඤාසන්තකභාවකරණඤ්ච තස්ස වජ්ජනං, තස්මා යස්ස තං සන්තකං කතං. තස්සෙව දින්නං භොතීති.

ලොභිතං සමො සරතීති අභිසාතෙන පකුප්පමානං සඤ්චිතං භොති. මහන්තතරන්ති ගරුතරං. සරිරපට්ඨග්ගතෙ වියාති සත්ථුරුපකායපට්ඨග්ගතෙ විය.

අසන්නිපතිතෙති ඉදං සාමග්ගියදීපනං. හෙදො ච භොතීති සඬසස්ස හෙදො භොති. වට්ටතීති සඤ්ඤායාති ඊදිසකරණං සඬසස්ස හෙදාය න භොතීති සඤ්ඤාය. නවතො උභනපරිසායං කරොන්තස්ස තථාති යොජෙතබ්බං, තථාති ඉමිනා “න ආනන්තරියකම්මන්ති” ඉමං ආකඬ්ඨති, න පන “හෙදො භොති”ති ඉදං. හෙට්ඨිමන්තෙන හි නවන්තමෙව වසෙන සඬසහෙදො. ධම්මවාදිනො අනවජ්ජා යථාධම්මං අවට්ඨානතො. සඬසහෙදස්ස පුබ්බභාගො සඬසරාජී.

කායද්වාරමෙව පුරෙන්නි කායකම්මභාවෙනෙව ලක්ඛිතබ්බතො.

“සණ්ඨහන්තෙ හි...පෙ.... මුච්චතී”ති ඉදං කප්පට්ඨකථාය න සමෙති. තථා හි කප්පට්ඨකථායං (කථා. අට්ඨ. 654-657) වුත්තං – “ආපායිකොති ඉදං සුත්තං යං යො ඵකං කප්පං අසීතිභාගෙ කත්වා තතො ඵකභාගමත්තං කාලං තිට්ඨෙය්‍ය, තං ආයුකප්පං සන්ධාය වුත්ත”න්ති. කප්පවිනාසෙයෙවාති පන ආයුකප්පවිනාසෙයෙවාති අත්ථෙ සති නත්ථි විරොධො. ඵත්ථ ච සණ්ඨහන්තෙති ඉදමිපි “ස්වෙවච්ඡිසස්සති”ති විය අභුතපරිකප්පවසෙන වුත්තං. ඵකදිවසමෙව නිරයෙ පච්චති තතො පරං කප්පභාවෙ ආයුකප්පස්සපි අභාවතොති අවිරොධතො අත්ථයොජනා දට්ඨබ්බා. සෙසානීති සඬසහෙදතො අඤ්ඤාති ආනන්තරියකම්මානි.

අභොසිකම්මං...පෙ.... සඬබ්‍යං ගච්ජන්ති, එවං සති කථං නෙසං ආනන්තරියතා වුතිඅනන්තරං විපාකදානාභාවතො. අථ සති ඵලදානෙ වුතිඅනන්තරො එව එතෙසං ඵලකාලො, න අඤ්ඤොති ඵලකාලනියමෙන

නියතතා නිවිජ්ඣා, න ඵලදානනියමෙන, ඵවමපි නියතඵලකාලානං අඤ්ඤෙසමපි උපපජ්ජවෙදනීයානං දිට්ඨධම්මවෙදනීයානඤ්ච නියතතා ආපජ්ජෙය්‍යා. තස්මා විපාකධම්මධම්මානං පච්චයන්තරවිකලතාදීහි අවිපච්චමානානමපි අත්තනො සභාවෙන විපාකධම්මතා විය බලවතා ආනන්තරියෙන විපාකෙ දින්නෙ අවිපච්චමානානමපි ආනන්තරියානං ඵලදානෙ නියතසභාවා ආනන්තරියසභාවා ච පවත්තීති අත්තනො සභාවෙන ඵලදානනියමෙනෙව නියතතා ආනන්තරියතා ච වෙදිතබ්බා. අවස්සඤ්ච ආනන්තරියසභාවා තතො ඵව නියතසභාවා ච තෙසං පවත්තීති සම්පට්ඨිතබ්බමෙනං අඤ්ඤස්ස බලවතො ආනන්තරියස්ස අභාවෙ චුතිඅනන්තරං එකන්තෙන ඵලදානතො.

නනු ඵවං අඤ්ඤෙසමපි උපපජ්ජවෙදනීයානං අඤ්ඤස්මිං විපාකදායකෙ අසති චුතිඅනන්තරමෙකන්තෙන ඵලදානතො නියතසභාවා අනන්තරියසභාවා ච පවත්ති ආපජ්ජතීති? නාපජ්ජති. අසමානජාතිකෙන වෙතොපණ්ඩිවසෙන උපසාතකෙන ච නිවත්තෙතබ්බවිපාකත්තා අනන්තරෙ එකන්තඵලදායකත්තාභාවා. න පන ආනන්තරියකානං පට්ඨමජ්ඣානාදීනං දුතියජ්ඣානාදීනි විය අසමානජාතිකං ඵලනිවත්තකං අත්ථි සබ්බානන්තරියානං අවිච්චලත්තා. න ච හෙට්ඨුපපත්තිං ඉච්ඡතො සීලවතො වෙතොපණ්ඩි විය උපරුපපත්තිජනකකම්මඵලං ආනන්තරියඵලං නිවත්තෙතුං සමත්ථො වෙතොපණ්ඩි අත්ථි අනිච්ඡන්තස්සෙව අවිච්චානනතො, න ච ආනන්තරියොපසාතකං කිඤ්චි කම්මං අත්ථි, තස්මා තෙසංයෙව අනන්තරෙ එකන්තවිපාකජනකසභාවා පවත්තීති. අනෙකානි ච ආනන්තරියානි කතානි එකන්තෙනෙව විපාකෙ නියතසභාවත්තා උපරතාවිපච්චනසභාවාසඬකත්තා නිවිජ්ඣානි සභාවතො නියතානෙව. තෙසු පන සමානසභාවෙසු එකෙන විපාකෙ දින්නෙ ඉතරානි අත්තනා කාතබ්බකිච්චස්ස තෙනෙව කතත්තා න දුතියං තතියං වා පටිසන්ධිං කරොන්ති. න සමත්ථතාවිසාතත්තානි නත්ථි තෙසං ආනන්තරියකතා නිවත්ති; ගරුතරභාවො පන තෙසු ලබ්භතෙවාති සඬ්ඝහෙදස්ස සියා ගරුතරභාවොති, “යෙන...පෙ.... විපච්චතී”ති ආහ. එකස්ස පන අඤ්ඤානි උපත්ථම්භකානි භොන්තීති දට්ඨබ්බානි. පටිසන්ධිවසෙන විපච්චතීති වචනෙන ඉතරෙසං පවත්තිවිපාකදායිතා අනුඤ්ඤාතා විය දිස්සති. නො වා තථා සීලවතීති යථා පිතා සීලවා, තථා සීලවතී නො වා භොතීති යොජනා. සචෙ මාතා සීලවතී, මාතුසාතො පටිසන්ධිවසෙන විපච්චතීති යොජනා.

පකතත්තොති අනුක්ඛිත්තො. සමානසංවාසකොති අපාරාජිකො. සමානසීමායන්ති එකසීමායං.

සත්ථුකිච්චං කාතුං අසමත්ථොති යං සත්ථාරා කාතබ්බකිච්චං අනුසාසනාදි,
තං කාතුං අසමත්ථොති භගවන්තං පච්චක්ඛාය. අඤ්ඤං තිත්ථකරන්ති අඤ්ඤං
සත්ථාරං.

129. අභිජාතිආදිසු (අ. නි. වී. 1.1.277) පකප්පනෙන දෙවතුපසඬකමනාදිනා ජාතචක්කවාලෙන සමානගොගක්ඛෙමං දසසහස්සපරිමාණං යානං ජාතිබ්බන්තං, සරසෙනෙව ආණාපවත්තිට්ඨානං ආණාබ්බන්තං, විසයභූතං යානං විසයබ්බන්තං. දසසහස්සි ලොකධාතුති ඉමාය ලොකධාතුයා සද්ධිං ඉමං ලොකධාතුං පරිවාරෙන්වා ධීතා දසසහස්සි ලොකධාතු. තත්තකානංයෙව ජාතිබ්බන්තභාවො ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බො. “පරිග්ගභවසෙනා”ති කෙවි. “සබ්බෙසම්පි බුද්ධානං තත්තකං එව ජාතිබ්බන්තං තත්තිවාසීනංයෙව ච දෙවතානං ධම්මාභිසමයො”ති ච වදන්ති. මාතුකුච්ඡිඬක්කමනකාලාදීනං ඡන්තං එව ගහණං නිදස්සනමත්තං මහාභිනීභාරාදිකාලෙපි තස්ස පකම්පනස්ස ලබ්භමානතො. ආණාබ්බන්තං නාම යං එකජ්ඣං සංවට්ටති ච විවට්ටති ච. ආණා වත්තති ආණාය තත්තිවාසීනං දෙවතානං සිරසා සම්පට්ච්ඡනෙන, තඤ්ච බො කෙවලං බුද්ධානං ආනුභාවෙනෙව, න අධිජ්ජායවසෙන, අධිජ්ජායවසෙන පන “යාවතා වා පන ආකඬ්ඛෙය්‍යා”ති (අ. නි. 3.81) වචනතො තතො පරම්පි ආණා පවත්තෙය්‍ය.

න උප්පජ්ජන්තීති පන අත්ථීති, “න මෙ ආවරියො අත්ථී, සදිසො මෙ න විජ්ජතී”තිආදිං (ම. නි. 1.285; 2.341; මහාව. 11; කථා. 405; මි. ප. 4.5.11) ඉමිස්සං ලොකධාතුයං යත්වා වදන්තෙන භගවතා, “කිං පනාවුසො සාරිපුත්ත, අත්ථෙතරහි අඤ්ඤෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා භගවතා සමසමා සම්බොධියන්ති, එවං පුට්ඨො අහං, භන්තෙ, නොති වදෙය්‍ය”න්ති (දී. නි. 3.161), වත්වා තස්ස කාරණං දස්සෙතුං, “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා”ති ඉමං සුත්තං (දී. නි. 3.161; මි. ප. 5.1.1) දස්සෙන්නෙන ධම්මසෙනාපතිනා ච බුද්ධබ්බන්තභූතං ඉමං ලොකධාතුං යපෙත්වා අඤ්ඤත්ථ අනුප්පත්ති චුත්තා භොතීති අධිජ්ජායො.

එකතොති සහ, එකස්මිං කාලෙති අත්ථො. සො පන කාලො කථං පරිච්ඡින්නොති වරිමභවෙ පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය යාව ධාතුපරිනිබ්බානාති දස්සෙන්නො “තත්ථා”තිආදිමාහ. නිසින්නකාලතො පට්ඨායාති පටිලොමක්කමෙන වදති. පරිනිබ්බානතො පට්ඨායාති අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානතො පට්ඨාය. එත්ථන්තරෙති වරිමභවෙ බොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණං ධාතුපරිනිබ්බානන්ති එතෙසං අත්තරෙ.

අඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස උප්පත්ති න නිවාරිතා, තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “**තිණ්හී**”තිආදි වුත්තං. පටිපත්තිඅන්තරධානෙන හි සාසනස්ස ඔසක්කිතත්තා අපරස්ස බුද්ධස්ස උප්පත්ති ලද්ධාවසරා හොති. පටිපදාති පටිවේධාවහා පුබ්බභාගපටිපදා. “පරියත්ති පමාණ”න්ති වත්වා තමත්ථං බොධිසත්තං නිදස්සනං කත්වා දස්සෙතුං, “යථා”තිආදි වුත්තං තයිදං භීතං කතන්ති දට්ඨබ්බං. නියානිකධම්මස්ස යිතිඤ්ඤි දස්සෙන්නො අනියානිකධම්මං නිදස්සෙති.

මානිකාය අන්තර්ගතායාති, “යො පන භික්ඛු”තිආදිනයප්පත්තා සික්ඛාපදපාළි මානිකා, තාය අන්තර්ගතාය නිදානුද්දෙසසඬ්ඛාතෙ පාතිමොක්ඛුද්දෙසෙ පබ්බජ්ජායුපසම්පදාකම්මෙසු ව සාසනං තිට්ඨතීති අත්ථො. අථ වා පාතිමොක්ඛෙ ධරන්තෙයෙව පබ්බජ්ජා උපසම්පදා ව, එවං සති තදුභයං පාතිමොක්ඛෙ අන්තොගධං තදුභයාභාවෙ පාතිමොක්ඛාභාවතො, තස්මා තයිදං තයං සාසනස්ස යිතිහෙතුති ආහ – “පාතිමොක්ඛපබ්බජ්ජාඋපසම්පදාසු යීතාසු සාසනං තිට්ඨතී”ති. යස්මා වා උපසම්පදායීතං පාතිමොක්ඛං, උපසම්පදා ව පබ්බජ්ජායීතා, තස්මා පාතිමොක්ඛෙ සිද්ධෙ, සිද්ධාසු පබ්බජ්ජාඋපසම්පදාසු ව සාසනං තිට්ඨති. පච්ඡිමපටිවේධතො හි පරං පටිවේධසාසනං, පච්ඡිමසීලතො ව පරං පටිපත්තිසාසනං විනට්ඨං නාම හොති. ඔසක්කිතං නාමාති පච්ඡිමකපටිවේධසීලහෙදද්වයං එකතො කත්වා තතො පරං විනට්ඨං නාම හොතීති අත්ථො.

තෙන කාමං “සාසනට්ඨිතියා පරියත්ති පමාණ”න්ති වුත්තං, පරියත්ති පන පටිපත්තිහෙතුකාති පටිපත්තියා අසති අප්පතිට්ඨා හොති, තස්මා පටිපත්තිඅන්තරධානං සාසනොසක්කනස්ස විසෙසකාරණන්ති දස්සෙත්වා තයිදං සාසනොසක්කනං ධාතුපරිනිබ්බානොසානන්ති දස්සෙතුං, “**තිණ්හී පරිනිබ්බානානී**”ති වුත්තං.

කාරුඤ්ඤන්ති පරිදෙවනකාරුඤ්ඤං. ජම්බුදීපෙ දීපන්තරෙසු දෙවනාගබ්බමලොකෙසු ව විජ්ජකිරිත්වා යීතානං ධාතුනං මහාබොධිපල්ලඬ්ඛකෙ එකජ්ඣං සන්තිපතනං, රස්මිවිස්සජ්ජනං, තත්ථ තෙජොධාතුයා උට්ඨානං, එකජාලීභාවො වාති සබ්බමෙතං සත්ථු අධිට්ඨානවසෙතෙව වෙදිතබ්බං.

අනච්ඡරියත්තාති ද්වීසුපි උප්පජ්ජමානෙසු අච්ඡරියත්තාභාවදොසතොති අත්ථො. බුද්ධා නාම මජ්ඣෙ භින්නං සුවණ්ණං විය එකසදිසාති තෙසං දෙසනාපි එකරසා එවාති ආහ – “දෙසනාය ව විසෙසාභාවතො”ති. එතෙනපි

අනව්ඡරියත්තමෙව සාධෙති. විවාදභාවතොති එතෙන විවාදභාවත්ථං ද්වෙ ඵකතො න උප්පජ්ජන්තිති දස්සෙති.

තත්ථාති මිලිත්ථපඤ්ඤා. එකං බුද්ධං ධාරෙතීති එකබුද්ධධාරණී. එතෙන එවං සභාවා එතෙ බුද්ධගුණා, යෙන දුතියබුද්ධගුණො ධාරෙතුං අසමත්ථා අයං ලොකධාතුති දස්සෙති. පච්චයවිසෙසනිජ්ජන්තානාඤ්ඤි ගුණධම්මානං භාරියො විසෙසො න සක්කා ධාරෙතුන්ති, “න ධාරෙය්‍යා”ති වත්වා තමෙව අධාරණං පරියායන්තරෙනපි පකාසෙන්නො “වලෙය්‍යා”තිආදිමාහ. තත්ථ වලෙය්‍යාති පරිජ්ජන්දෙය්‍ය. කම්පෙය්‍යාති පච්චෙධෙය්‍ය. නමෙය්‍යාති එකපස්සෙන නමෙය්‍ය. ඔනමෙය්‍යාති ඔසිදෙය්‍ය. විනමෙය්‍යාති විවිධං ඉතොවිතො ව නමෙය්‍ය. විකිරෙය්‍යාති වාතෙන ථුසමුට්ඨී විය විජ්ජකිරෙය්‍ය. විධමෙය්‍යාති විනස්සෙය්‍ය. විද්ධංසෙය්‍යාති සබ්බසො විද්ධස්සතා භවෙය්‍ය. තථාභුතා ව කත්ථවි න තිට්ඨෙය්‍යාති ආහ “න යානමුපගච්ඡෙය්‍යා”ති.

ඉදාති තත්ථ නිදස්සනං දස්සෙන්නො, “යථා, මහාරාජා”තිආදිමාහ. තත්ථ සමුපාදිකාති සමං උද්ධං පජ්ජති පචත්තතීති සමුපාදිකා, උදකස්ස උපරි සමං ගාමිතීති අත්ථො. වණ්ණෙනාති සණ්ඨානෙන. පමාණෙනාති ආරොහෙන. කිසපුලෙනාති කිසපුලභාවෙන, පරිණාහෙනාති අත්ථො.

ජාදෙන්තන්ති රොචෙන්තං රුපිං උප්පාදෙන්තං. තන්දීකතොති තෙන භොජනෙන තන්දීභුතො. අනොනම්තදණ්ඩජාතොති යාවදත්ථං භොජනෙන ඔනම්තුං අසක්කුණෙය්‍යත්‍යාය අනොනම්තදණ්ඩො විය ජාතො. සකිං භුත්තො වමෙය්‍යාති එකමිපි ආලොපං අජ්ඣෙධාහරිත්වා වමෙය්‍යාති අත්ථො.

අතිධම්මභාරෙන පථවී වලතීති ධම්මෙන නාම පථවී තිට්ඨෙය්‍ය. සා කිං තෙනෙව වලති විනස්සතීති අධිජ්ජායෙන පුච්ඡති. පුන ථෙරො “රතනං නාම ලොකෙ කුටුම්භං සන්ධාරෙන්තං අභිමතඤ්ඤා ලොකෙන අත්තතො ගරුසභාවත්‍යාය සකට්ඨගභස්ස කාරණං අතිභාරභූතං දිට්ඨං. එවංධම්මො ව හිතසුඛවිසෙසෙහි තංසමඬගිනං ධාරෙන්තො අභිමතො ව විඤ්ඤානං ගම්භීරජ්ජමෙය්‍යභාවෙන ගරුසභාවත්තා අතිභාරභූතො පථවීවලනස්ස කාරණං භොතී”ති දස්සෙන්නො, “ඉධ, මහාරාජ, ද්වෙ සකට්ඨා”තිආදිමාහ. එතෙනෙව තථාගතස්ස මාතුකුච්ඡිඝ්ණිකමනාදිකාලෙ පථවීකම්පනකාරණං සංවණ්ණිතන්ති දට්ඨබ්බං. එකසකටතො රතනන්ති එකස්මා, එකස්ස වා සකට්ඨස්ස රතනං, තස්මා සකටතො ගහෙත්වාති අත්ථො.

ඔසාරිතන්ති උච්චාරිතං, චුත්තන්ති අත්ථො. අග්ගොති සබ්බසත්තෙහි අග්ගො.

සභාවපකතීති සභාවභූතා අකිත්තිමා පකති. කාරණමහන්තතායාති මහන්තෙහි බුද්ධකාරකධම්මෙහි පාරමිතාසංඛ්‍යාවතෙහි කාරණෙහි බුද්ධගුණානං නිබ්බන්තිතොති වුත්තං හොති. පථවිආදීනි මහන්තානි වත්ථුනි, මහන්තා ව සක්කභාවාදයො අත්තනො අත්තනො විසයෙ එකෙකා එව, සම්මාසම්බුද්ධොපි මහන්තො අත්තනො විසයෙ එකොව, කො ව තස්ස විසයො? බුද්ධභූමි, යාවතකං වා ඤෙය්‍යං. එවං “ආකාසො විස අනන්තවිසයො භගවා එකොව හොතී”ති වදන්තො පරවක්කවාලෙසු දුතියස්ස බුද්ධස්ස අභාවං දස්සෙති.

ඉමිනාව පදෙනාති “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති ඉමිනා එව පදෙන. දසවක්කවාලසහස්සාති ගහිතාති ජාතිබ්‍රේතත්තා. එකවක්කවාලෙනෙව්‍යාති ඉමිනා එකවක්කවාලෙනෙව. යථා – “ඉමස්මිංයෙව වක්කවාලෙ උප්පජ්ජන්ති”ති වුත්තෙ ඉමස්මිම්පි වක්කවාලෙ ජම්බුදීපෙයෙව, තත්ථපි මජ්ඣිමපදෙසෙ එවාති පරිච්ඡින්නදිතුං වට්ටති; එවං “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති ජාතිබ්‍රේතෙන අධිප්පෙනෙපි ඉමිනාව වක්කවාලෙන පරිච්ඡින්නදිතුං වට්ටති.

විවාදුපච්ඡෙදතොති විවාදුපච්ඡෙදකාරණා. ද්විසු උප්පන්නෙසු යො විවාදො භවෙය්‍ය, තස්ස අනුප්පාදොයෙවෙත්ථ විවාදුපච්ඡෙදො. එකස්මිං දීපෙනිආදිනා දීපන්තරෙපි එකජ්ඣං න උප්පජ්ජන්ති, පගෙව එකදීපෙනි දස්සෙති. සො පරිභායෙථාති වක්කවාලස්ස පදෙසෙ එව වත්තිතබ්බන්තා පරිභායෙය්‍ය.

130. මනුස්සත්තන්ති මනුස්සභාවො තස්සෙව පබ්බජ්ජාදිගුණසම්පත්තිආදීනං යොග්ගභාවතො. ලිඛිගසම්පත්තීති පුරිසභාවො. හෙතුති මනොවච්ඡණ්ඩානපුබ්බිකා හෙතුසම්පදා. සත්ථාරදස්සනන්ති සත්ථුසම්මුඛිභාවො. පබ්බජ්ජාති කම්මකිරියවාදීසු තාපසෙසු, හික්ඛුසු වා පබ්බජ්ජා. ගුණසම්පත්තීති අභිඤ්ඤාදිගුණසම්පදා. අධිකාරොති බුද්ධං උද්දිස්ස අධිකො සක්කාරො. ඡන්දතාති සම්මාසම්බොධිං. උද්දිස්ස සාතිසයො කත්තුකම්‍යතාකුසලච්ඡන්දො. අට්ඨධම්මසමොධානාති එතෙසං අට්ඨන්තං ධම්මානං සමායොගෙන. අභිනීභාරොති කායපණ්ඩානං. සමීජ්ඣකීති නිප්පජ්ජන්ති අයමෙත්ථ සංඛිබ්‍රෙපො, විත්ථාරො පන පරමත්ථදීපනියා වරියාපිටකවණ්ණනාය (වරියාය. පකිණ්අටි .ණකකථාතනයෙනෙවුත් (වෙදිතබ්බො.

සබ්බාකාරපරිපූරමෙවාති පරිපුණ්ණලක්ඛණතාය සත්තුස්සදාදිහි සබ්බාකාරෙහි සම්පන්නමෙව. න හි ඉත්ථියා කොසොහිතවත්ථගුය්‍යහතා

සම්භවති, දුතියපකති ච නාම පඨමපකතිතො නිභීනා එව. තෙනෙවාහ අනන්තරවාරෙ “යස්මා”තිආදි.

ඉධ පුරිසස්ස තත්ථ නිබ්බත්තනතොති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ පුරිසභූතස්ස තත්ථ බ්‍රහ්මලොකෙ බ්‍රහ්මත්තභාවෙන නිබ්බත්තනතො. තෙන අසතිපි පුරිසලිඨගෙ පුරිසාකාරා බ්‍රහ්මානො භොන්තිති දස්සෙති. තංයෙව හි පුරිසාකාරං සන්ධාය වුත්තං - “යං පුරිසො බ්‍රහ්මත්තං කරෙය්‍යා”ති. තෙනෙවාහ “සමානෙපි”තිආදි. යදි එවං ඉත්ථියො බ්‍රහ්මලොකෙ න උප්පජ්ජන්තිති ආහ “බ්‍රහ්මත්ත”න්තිආදි.

131. කායදූව්චරිතස්සාතිආදිපාළියා කම්මනියාමො නාම කථිතො. සමඤ්ජනං සමඨගො, සො එතස්ස අත්ථිති සමඨගී, සමන්තාගතො. සමඤ්ජනසිලො වා සමඨගී. පුබ්බභාගෙ ආයුහනසමඨගීතා, සන්තිට්ඨාපකච්චෙනනාවසෙන චෙනනාසමඨගීතා. චෙනනාසන්තතිවසෙන වා ආයුහනසමඨගීතා, තංතංචෙනනාඛණ්ඩසෙන චෙනනාසමඨගීතා. කතුපච්ඡස්ස අවිපක්කවිපාකස්ස කම්මස්ස වසෙන කම්මසමඨගීතා, කම්මෙ පන විපච්චිතුං ආරද්ධෙ විපාකජ්ජවත්තිවසෙන විපාකසමඨගීතා. කම්මාදීනං උපට්ඨානකාලවසෙන උපට්ඨානසමඨගීතා. කුසලාකුසලකම්මායුහනක්ඛණෙනි කුසලකම්මස්ස ච අකුසලකම්මස්ස ච සමීහනක්ඛණෙ. තථාති ඉමිනා කුසලාකුසලකම්මපදං ආකඨස්සති. යථා කතං කම්මං ඵලදානසමත්ථං භොති, තථා කතං උපචිතං. විපාකාරහන්ති දුතියභවාදිසු විපච්චනාරහං. උප්පජ්ජමානානං උපපත්තිනිමිත්තං උපට්ඨාතීති යොජනා. චලතීති පරිවත්තති. එකෙන හි කම්මුනා තජ්ජෙ නිමිත්තෙ උපට්ඨාපිතෙ පච්චයවිසෙසවසෙන තතො අඤ්ඤෙන කම්මුනා අඤ්ඤස්ස නිමිත්තස්ස උපට්ඨානං පරිවත්තනං.

සුනඛජීවිකොති සුනඛෙහි ජීවනසිලො. තලසන්ථරණපූජන්ති භූමිතලස්ස පූජඵෙහි සන්තරණපූජං. ආයුහනචෙනනාකම්මසමඨගීතාවසෙනාති කායදූව්චරිතස්ස අපරාපරං ආයුහනෙන සන්තිට්ඨාපකච්චෙනනාය තස්සෙව පකස්පනෙ කම්මක්ඛයකරඤාණෙන අබ්‍යෙතත්තා යථුපච්ඡකම්මුනා ච සමඨගීභාවස්ස වසෙන.

132. එවං සස්සිරිකන්ති වුත්තජ්ජකාරෙන අනෙකධාතුච්ඡන්දාදිනා නානාතයවිචිත්තතාය පරමනිපුණගම්භිරතාය ච අත්ථතො ඛ්‍යඤ්ජනතො ච සසොභං කත්වා.

තං ධාරෙහීති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං. ධාතුආදිවසෙන පරිවට්ටියන්ති අත්ථා එතෙහීති පරිවට්ටා, දෙසනාහෙදා. වත්තාරො පරිවට්ටා එතස්ස, එතස්මිං.

වානි චතුපරිවට්ටො, ධම්මපරියායො. ධම්මො ච සො පරියත්තිභාවතො යථාචුත්තෙනත්ථෙත ආදාසොති ධම්මාදාසො. උපට්ඨානට්ඨෙත යථාධම්මානං ආදාසොතිපි ධම්මාදාසො. යථා හි ආදාසෙන සත්තානං මුඛෙ මලදොසහරණං, එවං ඉමිනාපි සුත්තෙන යොගීනං මුඛෙ මලදොසහරණං. තස්මාති යස්මා ඉමිනා සුත්තෙන කිලෙසෙ මද්දිත්වා සමථාධිගමෙන යොගිතො ජයජ්ජත්තා; තස්මා අමතපුරජ්ජවෙසනෙ උග්ගොසනමහාගෙරිතාය ච අමතදුන්දුහි. ඉධ චුත්තන්ති ඉමස්මිං සුත්තෙ චුත්තං. අනුත්තරො සඬගාමච්ඡයොති අනුත්තරභාවතො කිලෙසසඬගාමච්ඡයො, “ච්ඡෙති එතෙනා”ති කත්වා. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

බහුධාතුකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

6. ඉසිගිලිසුත්තවණ්ණනා

133. සමඤ්ඤායති එතායාති සමඤ්ඤා, නාමන්ති අත්ථො. අයමයං නාමාති පඤ්ඤාපෙත්ති එතාය, තථාපඤ්ඤාපනමත්තන්ති වා පඤ්ඤත්ති, නාමමෙව. තෙනාහ “පුරිමපදස්සෙව වෙචචන”න්ති. සෙසෙසුපිති “පණ්ඩවස්ස පබ්බතස්සා”තිආදීසු තිසු වාරෙසුපි.

සමුට්ඨානං තාව සුත්තස්ස කථෙත්වා අත්ථසංවණ්ණනං කාතුං “තදා කීරා”තිආදි චුත්තං. න පබ්බතෙහි අත්ථොති න භගවතො පබ්බතෙහි කථිතෙහි අත්ථො අත්ථි. ඉසිගිලිභාවොති ඉසිගිලිනාමතා. ඉතීති ඉමිනා කාරණෙන, ඉමං අට්ඨජ්ජත්තිං අවෙක්ඛන්තොති අත්ථො.

වෙනියගබ්බෙහි වෙනියසරෙ වෙනියස්ස අබ්භන්තරෙ. යමකමභාද්වාරන්ති යමකකවාට්ඨුත්තං මහන්තං ද්වාරං. ද්වෙධා කත්වාති පබ්බතස්ස අබ්භන්තරෙ මණ්ඩපසඬබ්බෙපෙන ලෙණං නිමිමිතිත්වා ද්වෙධා කත්වා තදා තෙ තත්ථ වසිංසු.

වසිතකාලඤ්ච කථෙත්තො තෙසං මාතුයා යාව තතියභවතො පට්ඨාය සමුදාගමං දස්සෙතුං, “අතීතෙ කීරා”තිආදි චුත්තං. පත්ථෙසිති තස්සා කීර ඛේත්තකුටියා විභයො භජ්ජත්තියා තත්ථ මහාකරඤ්ජපුජ්චජ්ජමාණා මහන්තා මනොහරා පඤ්චසතමත්තා ලාජා ජායිංසු. සා තා ගහෙත්වා මහන්තෙ පදුමිනිපත්තෙ යථෙසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ එකො පච්චෙකඛුද්ධො තස්සා අනුග්ගහත්ථං අවිදුරෙ ඛේත්තපාලියා ගච්ඡති. සා තං දිස්වා පසන්නමානසා සුපුජ්ජිතං මහන්තං එකං පදුමං ගහෙත්වා තත්ථ ලාජෙ පක්ඛිපිත්වා පච්චෙකඛුද්ධං උපසඬකමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “ඉමස්ස, භන්තෙ, පුඤ්ඤස්ස ආනුභාවෙන ආනුභාවසම්පන්නෙ පඤ්චසතපුත්තෙ ලභෙය්”න්ති පඤ්ච පුත්තසතාති පත්ථෙසි. තස්මිංයෙව බණෙති යදා සා

යථාච්ඡිත්තං පත්ථනං පට්ඨපෙසි; තස්මිංයෙව ඛණෙ පඤ්චසතා මිගලුද්දකා සම්භතසම්භාරා පරිපක්කපච්චෙකබ්බොධිඤ්ඤාණා තස්සෙව පච්චෙකබුද්ධස්ස මධුරමංසං දත්වා, “එතිස්සා පුත්තා භවෙය්‍යාමා”ති පත්ථයිංසු. අනීතාසු අනෙකජාතීසු තස්සා පුත්තභාවෙන ආගතත්තා තථා තෙසං අභොසිති වදන්ති. පාදුද්ධාරෙති පාදුද්ධාරෙ පාදුද්ධාරෙ. පාදුද්ධාරසීසෙන චෙත්ථ නික්ඛිපනං ආභ.

ගඛ්භමලං නිස්සායාති ඛහි නික්ඛන්තං ගඛ්භමලං නිස්සයං කත්වා සංසෙදජභාවෙන නිබ්බන්තා. ඔපපාතිකභාවෙනාති කෙචි. ඛයවයං පට්ඨපෙත්වාති විපස්සනං ආරභින්වා. විපස්සනාති අනිච්චානුපස්සනාපුබ්බිකා සජ්ජවිචයනාමරූපදස්සනපුබ්බිකා ව, සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තස්ස අනිච්චලක්ඛණෙ දිට්ඨෙ, “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා”ති සෙසලක්ඛණාති සුච්ඤ්ඤෙය්‍යානෙව භොන්ති. පච්චෙකබ්බොධිඤ්ඤාණං නිබ්බන්තයිංසුති ද්වෙ අසඬ්ඛොය්‍යාති කප්පානං සතසහස්සඤ්ච පච්චෙකබ්බොධිපාරමිතාය පරිනිජ්ඣන්තත්තා ඤ්ඤාණස්ස පරිපාකත්තා චුත්තනයෙන සයමෙව විපස්සනං පවත්තෙන්වා මත්ථකං පාපෙත්වා පච්චෙකබ්බොධිඤ්ඤාණං අධිගච්ඡිංසු. සබ්බෙපි තෙ තංයෙව ගාථං අභාසිංසුති ආභ – “අයං තෙසං බ්‍යාකරණගාථා අභොසී”ති.

සරොරුහන්ති සරසි ජාතං. පදුමපලාසපත්තජන්ති බුද්දකමහන්තෙහි කමලදලෙහි සහජාතං. බුද්දකමහන්තකමලදලසඬ්ඛාතාති වා පදුමපලාසපත්තාති එත්ථ සන්තීති පදුමපලාසපත්තං, පදුමගච්ඡං. තත්ථ ජාතන්ති පදුමපලාසපත්තජං. සුපුප්ඵිතන්ති සුට්ඨු පුප්ඵිතං සම්මා විකසිතං. භමරගණානුචිණ්ණන්ති භමරගණෙහි අනුකුලඤ්චෙව අනුපරිබ්භමිතඤ්ච. අනිච්චතායුපගතන්ති ඛණෙ ඛණෙ වණ්ණනෙදාදිවසෙන අනිච්චතාය උපගතං. විදිත්වාති විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය ජානින්වා. එකො වරෙති තස්මා අඤ්ඤොපි මාදිසො භොතුකාමො එවං පටිපජ්ජින්වා එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති.

135. සතිසාරසීලසාරාදිසමන්තාගමනෙන සත්තෙසු සාරභූතා. සබ්බසො වට්ඨකක්ඛස්ස විගතත්තා නිද්දුක්ඛා. සමුච්ඡින්නතණ්හතාය නිත්තණ්හා. මානච්ඡිදොති පුත්තිවචනං.

එතෙසං එකනාමකායෙවාති එතෙසං ආගතානං පච්චෙකබුද්ධානං පාළියං අනාගතා අඤ්ඤෙ පච්චෙකබුද්ධා සමානනාමකා එව. චුත්තමෙවත්ථං පාකට්ඨකරණත්ථං “ඉමෙසු හී”තිආදි චුත්තං. විසුං විසුං අවත්වාති පච්චෙකං සරූපතො අවත්වා. අඤ්ඤෙ වාති අසාධාරණත්තා ආභ. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉසිගිලිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. මහාවත්තාරීසකසුත්තවණ්ණනා

136. දොසෙහි ආරකාති අරියං. තෙනාහ “නිද්දොස”න්ති. සා පන නිද්දොසතා ලොකුත්තරභාවෙන සවිසෙසාති ආහ “ලොකුත්තර”න්ති. සම්මා සුන්දරො පසත්ථො නිය්‍යානිකො සමාධි සම්මාසමාධීති ආහ — “සම්මාසමාධීන්ති මග්ගසමාධි”න්ති. උපනිසිදති එත්ථ එලං තප්පට්ඨද්ධවුත්තිතායාති උපනිසං, කාරණන්ති ආහ — “සඋපනිසන්ති සප්පච්චය”න්ති. පරිකරොති පරිවාරෙතීති පරික්ඛාරොති ආහ — “සපරික්ඛාරන්ති සපරිවාර”න්ති.

පරිවාරිකාති සහජාතාදිපච්චයභාවෙන පරිවාරන්තෙහි විය උපගතා. පුරෙවාරිකාති වුට්ඨානගාමිනිභාවනා සහජාතාදිපච්චයවසෙන පච්චයත්තා පුරස්සරා. තෙනාහ — “විපස්සනාසම්මාදිට්ඨි වා”ති. ඉදානි තාති කිච්චතො දස්සෙතුං, “විපස්සනාසම්මාදිට්ඨි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පරිවීමංසග්ගහණං තත්ථ තත්ථ චිත්තුප්පාදෙ වීමංසාධිපතෙය්‍යෙන පවත්තියා සම්මාදිට්ඨියා පුබ්බභිගමභාවදස්සනත්ථං. තෙනස්ස මග්ගසමාධිස්ස නානාබණ්ණිකං පුබ්බභිගමභාවං දස්සෙති. වීමංසනපරියොසානෙති තථාපවත්තඅනුලොමඤ්ඤාණස්ස ඔසානෙ. භූමිලද්ධං වට්ටං සමුග්ගාටයමානාති අත්තතො සන්තානෙ දීඝරත්තං අනුසයිතං කිලෙසවට්ටං සමුවිජ්ජන්දන්ති. වූපසමයමානාති තස්සෙව වෙච්චනං. වූපසමයමානාති වා තතො එව අවසිට්ඨමිති වට්ටං අප්පවත්තිකරණවසෙන වූපසමෙත්ති. තෙනෙවාහ — “මග්ගසම්මාදිට්ඨි...පෙ.... උප්පජ්ජති”ති. සාති සම්මාදිට්ඨි. දුට්ඨාපීති යථාචුත්තා දුට්ඨාපි. ඉධ අධිප්පෙතා විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය කිච්චස්ස දස්සිතත්තා.

ලක්ඛණෙ පටිවිජ්ඣමානෙ ලක්ඛණිකො ධම්මො පටිවිද්ධො භොතීති ආහ — “මිච්ඡාදිට්ඨි...පෙ.... ආරම්මණතො පජානාති”ති. විපස්සනාසම්මාදිට්ඨියමිති එසෙව නයො. කිච්චතොති භාවනාකිච්චතො. සම්මාදිට්ඨියං තදධිගතඅසම්මොහතාය අසම්මොහතො පජානාති. කිච්චතොති පටිවෙධකිච්චතො. තං පන සබ්බථා අසම්මුග්ගනමෙවාති ආහ “අසම්මොහතො”ති. එවං පජානනාති මිච්ඡාදිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨිති යාථාවතො අවබොධො. අස්සාති තංසමච්ඡිගිනො පුග්ගලස්ස.

ද්වයන්ති -කාරො දීඝං කත්වා වුත්තො. තෙනාහ “ද්වයං වදාමි”ති. ද්වෙ අවයවා එතස්සාති ද්වයං. තෙනාහ “දුට්ඨකොට්ඨාසං වදාමි”ති. පුඤ්ඤස්ස එකො භාගො සො එව පුඤ්ඤභාගිකො, ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා

ඉත්ථිලිඬගවසෙන “පුඤ්ඤභාගියා”ති වුත්තං. උපධිසඬබ්බාතස්සාති බන්ධපබන්ධසඬබ්බාතස්ස.

අමතද්වාරන්ති අරියමග්ගං. පඤ්ඤපෙතීති නිය්‍යානාදිපකාරතො පඤ්ඤපෙති. තෙනාහ “විභජිත්වා දස්සෙති”ති. තත්ථ සම්මොහස්ස විද්ධංසනෙන අසම්මොහතො දස්සෙති. තස්මිං අත්ථෙති අමතද්වාරපඤ්ඤාපනෙ අත්ථෙ. බොජ්ඣංගභ්‍යවජ්ජන්තාති බොජ්ඣංගභාවජ්ජන්තා. මග්ගභාවෙන නිය්‍යානභාවෙන පවත්තියා මග්ගපඤ්ඤාය අට්ඨන්තම්පි සාධාරණත්තා සමුදායස්ස ච අවයවො අඬගන්ති කත්වා සෙසධම්මෙ අඬගිකභාවෙන දස්සෙන්නො “අරියමග්ගස්ස අඬග”න්ති ආහ. සො භික්ඛුති මිච්ඡාදිට්ඨිං. “මිච්ඡාදිට්ඨි”ති සම්මාදිට්ඨිං. “සම්මාදිට්ඨි”ති ජානන්තො භික්ඛු. පජ්ජනත්ථායාති සමුච්ඡෙදවසෙන පජ්ජනාය. පටිලාභත්ථායාති මග්ගසම්මාදිට්ඨියා අධිගමාය. කුසලවායාමොති විපස්සනාසම්පයුත්තොව කොසල්ලසම්භූතො වායාමො. සරතීති සතො, තං පනස්ස සරණං සතිසමඬගිතායාති ආහ “සතියා සමන්තාගතො”ති. කාමඤ්ඤෙත්ථ විපස්සනාසම්මාදිට්ඨිං යථාභූතා සම්මාවායාමසතියො සහජාතා ච පුරෙජාතා ච හුත්වා පරිවාරෙන්නි, “ඉතියිමෙ තයො ධම්මා සම්මාදිට්ඨිං අනුපරිධාවන්ති අනුපරිවත්තන්ති”ති පන වචනතො, “එත්ථ භී”තිආදිනා මග්ගසම්මාදිට්ඨියා එව සෙසධම්මානං යථාරහං සහවරණභාවෙන පරිවාරණං යොජිතං. සම්මාසඬකප්පාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සම්මාවාචාකම්මන්තාජීවානං ගහණං ඉතරෙසං පරිවාරභාවෙන ගහිතත්තා. න භී සක්කා තෙ එව පරිවාරෙ පරිවාරවන්තෙ ච කත්වා වත්තුං සඬකරතො සම්මොහජනනතො ච. තයොති සම්මාදිට්ඨිවායාමසතියො සහජාතපරිවාරාව භොන්ති මග්ගක්ඛණිකානං තෙසං අධිජ්ජෙතත්තා විපස්සනාඛණවිරතීනං අසම්භවතො.

137. තක්කනවසෙන ලොකසිද්ධොනාති අධිජ්ජායො. “එවඤ්ඤෙවඤ්ඤෙව භවිතබ්බ”න්ති විවිධං තක්කනං කුපෙ විය උදකස්ස ආරම්මණස්ස ආකඬ්ඬනං විතක්කනං විතක්කො. සඬකප්පනවසෙනාති තං තං ආරම්මණං ගහෙත්වා කප්පනවසෙන. තක්කනං කප්පනන්ති ච අතංසහජාතානමෙවාති දට්ඨබ්බං. එකග්ගොති ඉමිනා සමාධිනා ලද්ධුපකාරස්සෙව විතක්කස්ස අප්පනාපරියායො භොතීති දස්සෙති. විසෙසෙන වා අප්පනා විතක්කස්ස වසෙන චිත්තං ආරම්මණං අභිරොපෙති, විතක්කෙ අසති කථන්ති ආහ “විතක්කෙ පනා”තිආදි. අත්තනොයෙව ධම්මතාය චිත්තං ආරම්මණං අභිරුහතීති, එතෙන ආරම්මණධම්මානං ගහණං නාම සභාවසිද්ධං, න ධම්මන්තරමපෙක්ඛති, විතක්කො පන පවත්තමානො ආරම්මණාභිනිරොපනවසෙනෙව පවත්තතීති දස්සෙති. එවං සන්තෙපි සභාවාවිතක්කචිත්තුප්පාදතො සවිතක්කචිත්තුප්පාදස්ස ආරම්මණග්ගහණවිසෙසො විතක්කෙන ජානොති

කත්වා විතක්කො විත්තස්ස ආරම්මණග්ගහණෙ විසෙසපච්චයොති පාකටොයමත්ථො. අපරෙ පන භණන්ති – යථා කොචි රාජවල්ලභං, තංසම්බන්ධිතං මිත්තං වා නිස්සාය රාජගෙහං ආරොහති අනුපවිසති, එවං විතක්කං නිස්සාය විත්තං ආරම්මණං ආරොහති විතක්කස්ස ආරම්මණාහිනිරොපනසභාවත්තා, අඤ්ඤෙසං ධම්මානඤ්ච අවිතක්කසභාවතො. තෙනාහ භගවා – “වෙනසො අහිනිරොපනා”ති (ධ. ස. 7).

යදි එවං කථං අවිතක්කවිත්තං ආරම්මණං ආරොහතීති? විතක්කබලෙනෙව. යථා හි සො පුරිසො පරිචයෙන තෙන විනාපි නිරාසඬිකො රාජගෙහං පවිසති, එවං පරිචයෙන විතක්කෙන විනාපි අවිතක්කං විත්තං ආරම්මණං ආරොහති. පරිචයෙනාති ච සන්තානෙ පවත්තවිතක්කභාවනාසඬිබාතෙන පරිචයෙන. විතක්කස්ස හි සන්තානෙ අභිණ්භං පවත්තස්ස වසෙන විත්තස්ස ආරම්මණාහිරුහනං චිරපරිචිතං; තෙන තං කදාචි විතක්කෙන විනාපි තත්ථ පවත්තතෙව; යථා ඤාණසහගතං විත්තං සම්මසනවසෙන චිරපරිචිතං කදාචි ඤාණරහිතමපි සම්මසනවසෙන පවත්තති; යථා වා කිලෙසසහිතං හුත්වා පවත්තං සබ්බසො කිලෙසරහිතමපි පරිචයෙන කිලෙසවාසනාවසෙන පවත්තති, එවං සම්පදමිදං දට්ඨබ්බං.

වාචං සඬ්ඛරොතීති වාචං උප්පාදෙති, වච්ඡොසුප්පත්තියා විසෙසපච්චයො භොතීති අත්ථො. ලොකියවිතක්කො ද්වත්තිංසවිත්තසහගතො වාචං සඬ්ඛරොති වච්චිඤ්ඤත්තිජනනතො. වච්ඡඬ්ඛාරොත්ථෙව පනස්ස නාමං භොති රුල්භිතො, තංසමත්ථතානිරොධතො වා සම්භවතො පන සඬ්ඛාරොති. “ලොකුත්තරසම්මාසඬිකප්පං පරිවාරෙන්ති”ති වත්වා තිව්ධෙ සම්මාසඬිකප්පෙ කදාචි කතමං පරිවාරෙන්තීති? වොදනං සන්ධායාහ “එත්ථා”තිආදි. නානාවිත්තෙසු ලබ්භන්ති නානාසමන්තාභාරහෙතුකත්තා, පුබ්බභාගෙයෙව ච තෙ උප්පජ්ජන්තීති. තිණි නාමානි ලභති තිව්ධස්සපි පටිපක්ඛස්ස සමුච්ඡින්නදනෙන සාතිසයං තිණිණමපි කිච්චකරණතො. එස නයො සම්මාවාචාදීසුපි.

138. විරමති එතායාති වෙරමණි විරති වුවවති. සා මුසාවාදතො විරමණස්ස කාරණභාවතො වෙනනාපි වෙරස්ස මණනතො විනාසනතො විරතිපීති ආහ – “විරතිපි වෙනනාපි වට්ටති”ති. ආරකා රමතීති සමුච්ඡින්නෙනි දුරතො සමුස්සාරෙති. විනා තෙහි රමතීති අවිචන්තමෙව තෙහි විනා භවති. තතො තතොති දිට්ඨෙ අදිට්ඨවාදාදිතො මුසාවාදා. විසෙසතො අනුප්පත්තිධම්මත්තා පටිනිවත්තා හුත්වා.

140. තිව්ධෙන කුහනවත්ථුනානි පච්චයපට්ඨෙවන-සාමන්තජජ්ජන-
ඉරියාපපවත්තනසඬ්ඛානෙන පාපිච්ඡනා නිබ්බත්තෙන තිව්ධෙන
කුහනවත්ථුනා. එතාය කුහනාය කරණභූතාය පච්චයුජ්ජාදනත්ථං නිමිත්තං
සීලං එතෙසන්ති යොජනා. අත්තවිසයලාභහෙතු
අක්කොසනමුංසනවම්භනාදිවසෙන පිසනං සට්ඨනං විහෙයනං නිජ්ජෙසො.
ඉතො ලද්ධං අඤ්ඤස්ස, තතො ලද්ධං පරස්ස දත්වා එවං ලාභෙන ලාභං
නිජ්ඣිංසති ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිංසනා. පාළියං ආගතො කුහනාදිවසෙන
මිච්ඡාආජීවො. කො පන සොති ආහ “ආජීවහෙතු”තිආදි. තාසංයෙවාති
අවධාරණං, “ආජීවො කුජ්ජමානො කායවච්ඡිද්ධාරෙසු එව කුජ්ජති”ති කත්වා
වුත්තං.

141. සම්මා පසත්ථා සොහනා නියායානිකා දිට්ඨි එතස්සාති සම්මාදිට්ඨි,
පුග්ගලොස පනතස් . යස්මා සම්මාදිට්ඨි සච්චාභිසමයස්ස
නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය අවස්සයො, තස්මා වුත්තං – “මග්ගසම්මාදිට්ඨියං
ධීතස්සා”ති. පහොති භවති තාය සහෙව උජ්ජජ්ජති පවත්තති .
ඛණඤාණංවචෙක්ථවි යාථාවතො ජානනට්ඨෙන සම්මාඤාණන්ති
ඉධාධිජ්ජෙනං, තඤ්ච ඛො මග්ගසමාධිමිති ධීතෙ එව හොතිති ඉමමත්ථං
දස්සෙතුං ආහ – “මග්ගසම්මාසමාධිමිති...පෙ.... සම්මාඤාණං පහොති”තිආදි .

ඉමිනා කිංදස්සෙතිති? යථා මග්ගසම්මාදිට්ඨියං ධීතො පුග්ගලො,
“සම්මාදිට්ඨි”ති වුත්තො, එවං මග්ගඵලපච්චෙක්ඛණඤාණෙ ධීතො,
“සම්මාඤාණො”ති වුත්තො, තස්ස ව මග්ගඵලසම්මාසමාධිපවත්තියා පහොති
සම්මාඤාණස්ස සම්මාවිමුත්තියා පහොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙතිඵලසමාධි තාව .
පවත්තතු, මග්ගසමාධි පන කථන්ති? තම්පි අකුජ්ජභාවතාය
අච්චන්තසමාධිභාවතො කිච්චනිජ්ජත්තියා පවත්තතෙවාති වත්තබ්බතං ලහති.
යපෙත්වා අට්ඨඵලඬ්ඛානීති ඵලභූතානි සම්මාදිට්ඨිආදීනි අට්ඨඬ්ඛානි,
“සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬ්ඛකජ්ජො පහොති”තිආදිනා විසුං ගහිතත්තා
යපෙත්වා. සම්මාඤාණං පච්චෙක්ඛණං කත්වාති පච්චෙක්ඛණඤාණං
සම්මාඤාණං කත්වා. ඵලං කාතුන්ති ඵලධම්මසභවරිතතාය විපාකසභාවතාය ව
“ඵල”න්ති ලද්ධනාමෙ ඵලසම්පයුත්තධම්මෙ සම්මාවිමුත්තිං කාතුං වට්ඨතිති
වුත්තංතංතථා ව වුත් . සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනායං (ම .යනි. අට් .1.83)
“ඵලසම්පයුත්තානි පන සම්මාදිට්ඨිආදීනි අට්ඨඬ්ඛානි යපෙත්වා සෙසධම්මා
සම්මාවිමුත්තිති චෙදිතබ්බා”ති.

142. නිජ්ජිණ්ණානි නිජ්ජීරතා, විද්ධස්තා විනාසිතානි අත්ථො. ඵලං කථිතන්ති “සම්මාදිට්ඨිස්ස, හික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි නිජ්ජිණ්ණා හොති”ති ඉමිනා වාරෙන සාමඤ්ඤඵලං කථිතන්ති වදන්ති, නිජ්ජීරණං පටිප්පස්සම්භනන්ති අධිප්පායො. නිජ්ජීරණං පන සමුච්ඡින්නන්ති කත්වා, මජ්ඣමභාණකා...පෙ.... මග්ගො කථිතොති වදන්ති. දස්සනට්ඨෙතානි පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන චතුත්තං සච්චානං පච්චක්ඛතො දස්සනට්ඨෙත. විදිතකරණට්ඨෙතානි පච්චක්ඛෙන යථාදිට්ඨානං මග්ගඵලානං පාකට්ඨකරණට්ඨෙත. තදධිමුත්තට්ඨෙතානි තස්මිං යථාසච්ඡිකතෙ නිබ්බානෙ අධිමුච්චනභාවෙන.

කුසලපක්ඛාති අනවජ්ජකොට්ඨාසා. මහාවිපාකදානෙනාති මහතො විපුලස්ස ලොකුත්තරස්ස සුඛවිපාකස්ස වෙව කායිකාදිදුක්ඛවිපාකස්ස ව දානෙන.

යථා මහාවිපාකස්ස දානෙන මහාවත්තාරීසකං, තථා බහුතායපි මහාවත්තාරීසකොති දස්සෙතුං, “ඉමස්මිඤ්ච පන සුත්තෙ පඤ්ච සම්මාදිට්ඨියො කථිතා”තිආදි වුත්තං. බහුඅත්ථොපි හි මහා-සද්දො හොති “මහාජනො”තිආදීසු (ම. නි. 2.65). එත්ථ ව “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා වත්ථුහෙදෙන දස මිච්ඡාදිට්ඨිධම්මා කථිතා, වත්ථුහෙදෙනෙව, “අත්ථි දින්න”න්තිආදිනා දස සම්මාදිට්ඨිධම්මානි වීසති හොති. යථා “සම්මාදිට්ඨිස්ස, හික්ඛවෙ, සම්මාසඬ්ඤාපො පහොති”තිආදිනා මග්ගවසෙන දස සම්මත්තධම්මා, තස්පටිපක්ඛභූතා “මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස මිච්ඡාසඬ්ඤාපො පහොති”තිආදිනා අත්ථතො දස මිච්ඡත්තධම්මානි වීසති, තථා ඵලවසෙන තෙසු එවං වීසති. කථං වාරෙපි සම්මාදිට්ඨිආදයො දසාති වීසති? එවමෙන ද්වෙ වත්තාරීසකානි පුරිමෙන සද්ධිං තයො වත්තාරීසකා විභාවිතානි වෙදිතබ්බා.

143. පසංසියස්ස උජුච්චවනිකං නින්දියං පසංසන්නොපි අත්ථතො පසංසියං නින්දන්තො නාම හොතිස ගුණපරිධංසනමුඛෙනෙව හිපසංසියස් . නින්දියස්ස පසංසාය පවත්තනතොති ආහ – “මිච්ඡාදිට්ඨිනාමායං සොහනාති වදන්තොපි සම්මාදිට්ඨිං ගරහති නාමා”තිආදි. එවමාදීති ආදිසද්දෙන “නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසායා”ති .දී. නි)1.168; ම .නි .2.227) එවමාදිං සඬ්ඤාණිහානි; තස්මා එවංවාදිනොති එවං හෙතු පටික්ඛෙපවාදිනොති අත්ථො. ඔක්කන්තනියාමාති ඔගාල්භමිච්ඡත්තනියාමා. එවරූපං ලද්ධිං ගහෙත්වාතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං වුළුපුණ්ණමසුත්තවණ්ණනායං වුත්තනායමෙව තස්මා තත්ථ

චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං ඵදිසො හි . “චුද්ධානම්පි අතෙකිවිජො” තිආදි චුත්තසදිසො.

අත්තනො නින්දාහයෙනාති “සම්මාදිට්ඨිඤ්ච නාමෙන ගරහන්ති” ආදිනා උපරි පරෙහි වත්තබ්බනින්දාහයෙන. සට්ඨනහයෙනාති තථා පරෙසං ආසාදනාහයෙන. සහධම්මෙන පරෙන අත්තනො උපරි කාතබ්බනිග්ගහො උපාරම්භො, ගරහනො පරිත්තාසො උපාරම්භහයං, තං පන අත්ථනො උපවාදහයං හොතිති ආහ “උපවාදහයෙනා”ති. සෙසං සුචිඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

මහාවත්තාරීසකස්සත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. ආනාපානස්සතිස්සත්තවණ්ණනා

144. පුබ්බෙනාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. “අපරං විසෙස”න්ති චුත්තත්තා විසෙසවිසයො ච පුබ්බසද්දොති ආහ – “සීලපරිපූරණාදිනො පුබ්බවිසෙසනො”ති.

145. ආරද්ධො යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා ආරාධිතො. යදත්ථාය සාසනෙ පබ්බජ්ජා, විසෙසාපත්ති ච, තදෙවෙත්ථ අප්පත්තන්ති අධිප්පෙනං, තං ඤානවිපස්සනානිමිත්තන්ති ආහ – “අප්පත්තස්ස අරහත්තස්සා”ති. කොමුදීති කුමුදවතී. තදා කිර කුමුදානි සුපුප්ඵිතානි හොන්ති. තෙනාහ – “කුමුදානං අත්ථිතාය කොමුදී”ති. කුමුදානං සමුහො, කුමුදානි ඵච වා කොමුදා, තෙ ඵත්ථ අත්ථිති කොමුදීති. පවාරණසඬගහන්ති මහාපවාරණං අකත්වා ආගමනියසඬගහණං.

ආරද්ධවිපස්සකස්සාති ආරහිතවිපස්සනස්ස, විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා උස්සුක්කාපෙත්වා විපස්සිස්ස. භික්ඛු ඉධ ඔසරිස්සන්ති චුත්ථවස්සා පවාරිතපවාරණා “භගවත්තං වන්දිස්සාම, කම්මට්ඨානං සොධෙස්සාම, යථාලද්ධං විසෙසඤ්ච පවෙදිස්සාමා”ති අප්ඤ්ඤාසයෙන. ඉමෙ භික්ඛුති ඉමෙ තරුණසමථවිපස්සනා භික්ඛු. විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති සෙනාසනසප්පායාදිඅලාහෙන. අපලිබුද්ධන්ති අඤ්ඤෙහි අනුපද්දනං. සෙනාසනං ගහෙතුං න ලහන්ති අන්තොවස්සභාවතො. එකස්ස දිත්තොපි සබ්බෙසං දිත්තොයෙව හොති, තස්මා සුතස්සුතට්ඨානෙයෙව එකමාසං වසිත්වා ඔසරිංසු.

146. අලන්ති යුත්තං, ඔපායිකන්ති අත්ථො, “අලමෙව නිබ්බන්දිතු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.272; සං. නි. 2.124, 128, 134, 143) විය. පුට්ඨද්ධං පරිහරිත්වා අසිතං පුට්ඨාසං අ-කාරස්ස ඔ-කාරං කත්වා. තෙනාහ “පාථෙය්‍ය”න්ති.

147. විපස්සනා කථිකාති අනිච්චසඤ්ඤාමුඛෙනෙව විපස්සනාභාවනා කථිකා. න හි කෙවලාය අනිච්චානුපස්සනාය විපස්සනාකිව්වං සමිජ්ඣති. බහු භික්ඛු තෙ ව විත්ථාරරුචිකාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

149. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු. “තස්මා තිහ, භික්ඛවෙ, වෙදනානුපස්සි”තිආදියුපි පිතිපට්ඨංවෙදිතාදිවසෙනෙව වෙදනානුපස්සනාය චුත්තත්තා, “සුඛවෙදනං සන්ධායෙනං චුත්ත”න්ති ආහ. සතිපට්ඨානභාවනාමනසිකාරතාය චුත්තං – “සාධුකං මනසිකාර”න්ති. සඤ්ඤානාමෙන පඤ්ඤා චුත්තා තෙසං පයොගත්තා. මනසිකාරනාමෙන වෙදනා චුත්තා, භාවනාය පරිචිතත්තා ආරම්මණස්ස මනසිකාරන්ති කත්වා. විතක්කවිචාරෙ යපෙත්ථාති චුත්තං වට්ඨිසඬ්ඛාරත්තා තෙසං.

එවං සන්තෙජිති යදිපි මනසිකාරපරියාපන්නතාය “මනසිකාරො”ති චුත්තං, එවං සන්තෙ වෙදනානුපස්සනාභාවො න යුජ්ජති, අස්සාසපස්සාසා භිස්ස ආරම්මණං. චත්ථුන්ති සුඛාදීනං වෙදනානං පචන්තිට්ඨානභූතං චත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදියති, වෙදනාය එකන්තභාවදස්සනෙන තස්ස වෙදනානුපස්සනාභාවො යුජ්ජති එවාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. එතස්ස අනුයොගස්ස.

ද්විභාකාරෙහිති යෙ සන්ධාය චුත්තං, තෙ දස්සෙන්නො “ආරම්මණතො අසම්මොහතො වා”ති ආහ. සජ්ජිතිකෙ ද්වෙ ඤානෙති පිතිසහගතාති පට්ඨානියජ්ඣානාති පටිපාටියා සමාපජ්ජති. සමාපත්තික්ඛණෙති සමාපජ්ජනක්ඛණෙ. ඤානපටිලාභෙනාති ඤානෙන සමඬ්භිභාවෙන. ආරම්මණතො ආරම්මණමුඛෙන තදාරම්මණඤානපරියාපන්නා පිති පටිසංවිදිතා හොති ආරම්මණස්ස පටිසංවිදිතත්තා. යථා නාම සජ්ජපරියෙසනං චරන්තෙන තස්ස ආසයෙ පටිසංවිදිතෙ සොපි පටිසංවිදිතොව හොති මන්තාගදබලෙන තස්ස ගහණස්ස සුකරත්තා; එවං පිතියා ආසයභූතෙ ආරම්මණෙ පටිසංවිදිතෙ සා පිති පටිසංවිදිතා එව හොති සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ව තස්සා ගහණස්ස සුකරත්තා. විපස්සනාක්ඛණෙති විපස්සනාපඤ්ඤාපුබ්බිඬ්භිගමාය මග්ගපඤ්ඤාය විසෙසතො දස්සනක්ඛණෙ. ලක්ඛණපටිවෙධාති පිතියා සලක්ඛණස්ස සාමඤ්ඤලක්ඛණස්ස ව පටිවිජ්ඣානෙන. යඤ්චි පිතියා විසෙසතො සාමඤ්ඤතො ව ලක්ඛණං, තස්මිං විදිතෙ සා යාථාවතො විදිතා හොති. තෙනාහ – “අසම්මොහතො පිති පටිසංවිදිතා හොති”ති.

ඉදාති තමත්ථං පාළියා විභාවෙතූ, “චුත්තම්පි චෙත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ දීඝං අස්සාසවසෙනාති දීඝස්ස අස්සාසස්ස ආරම්මණභූතස්ස වසෙන.

චිත්තස්ස එකග්ගතං අවික්ඛෙපං පජානතොති ඤානපරියාපන්නං අවික්ඛෙපොති ලද්ධනාමං චිත්තස්සෙකග්ගතං තංසම්පයුත්තාය පඤ්ඤාය පජානතො. යථෙව හි ආරම්මණමුඛෙන පීති පටිසංවිදිතා හොති, එවං තංසම්පයුත්තධම්මාපි ආරම්මණමුඛෙන පටිසංවිදිතා එව හොන්ති. සති උපට්ඨිතා හොතිති දීඝං අස්සාසවසෙන ඤානසම්පයුත්තා සති තස්මිං ආරම්මණෙ උපට්ඨිතෙ ආරම්මණමුඛෙන ඤානෙපි උපට්ඨිතා එව නාම හොති. තාය සතියාති එවං උපට්ඨිතාය තාය සතියා යථාචුත්තෙන තෙන ඤාණෙන සුප්පට්ඨිදිත්තා ආරම්මණස්ස තස්ස වසෙන තදාරම්මණා සා පීති පටිසංවිදිතා හොති. අවසෙසපදානිපීති “දීඝං පස්සාසවසෙනා” තිආදිපදානිපි.

එවං පටිසම්භිදාමග්ගෙ චුත්තමත්ථං ඉමස්මිං සුත්තෙ යොජෙත්වා දස්සෙතුං, “ඉති” තිආදි චුත්තං. ඉමිනාපි යොගිනා මනසිකාරෙන පටිලහිතබ්බතො පටිලාහොති චුත්තං – “ඤානසම්පයුත්තෙ වෙදනාසංඛ්ඛාතමනසිකාරපටිලාහෙනා” ති.

අස්සාසපස්සාසනිමිත්තන්ති අස්සාසපස්සාසෙ නිස්සාය පටිලද්ධපටිභාගනිමිත්තං ආරම්මණං කිඤ්චාපි කරොති; සතිඤ්ච සම්පජඤ්ඤඤ්ච උපට්ඨාපෙත්වා පචත්තනතො ආරම්මණමුඛෙන තදාරම්මණස්ස පටිසංවිදිත්තා චිත්තෙ චිත්තානුපස්සියෙව නාමෙස හොති. එවං චිත්තානුපස්සනාපි සතිසම්පජඤ්ඤබලෙනෙව හොතිති ආහ “න හී” තිආදි. පජහති එතෙන, සයං වා පජහති පහානං, ඤාණං. දොමනස්සවසෙන බ්‍යාපාදනීවරණං දස්සිතං තදෙකට්ඨභාවතො. තස්සාති නීවරණපබ්බස්ස. පහානකරඤාණන්ති පජහනඤාණං. විපස්සනාපරම්පරන්ති පටිපාටියා විපස්සනාමාහ. සමපට්ඨිතන්ති මජ්ඣිමසමථනිමිත්තං පටිපන්නචිත්තං අජ්ඣුපෙක්ඛති. එකතො උපට්ඨානන්ති පටිපක්ඛවිගමෙන එකභාවෙන උපට්ඨානං. සහජාතානං අජ්ඣුපෙක්ඛනා හොතිති පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු බ්‍යාපාරස්ස අනාපජ්ජිත්තා ආරම්මණානං අජ්ඣුපෙක්ඛනා, “යදත්ථී යං භූතං තං පජහති උපෙක්ඛං පටිලහති” ති, එවං චුත්තඅජ්ඣුපෙක්ඛනා පචත්තාති පටිපන්නා. කෙවලං නීවරණාදිධම්මෙති නීවරණාදිධම්මෙ එව පහිනෙ දිස්වා, අථ බො තෙසං පජහනඤාණමපි යථාවතො පඤ්ඤාය දිස්වා අජ්ඣුපෙක්ඛිතා හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “ධම්මාපි බො, හික්ඛවෙ, පහාතබ්බා, පගෙව අධම්මා” ති (ම. නි. 1.240).

150. අනිච්චාදිවසෙන පච්චිනතීති අනිච්චාදිප්පකාරෙහි විචිනති පස්සති. නිරාමිසාති කිලෙසාමිසරහිතා. කායිකචෙතසිකදරපටිප්පස්සද්ධියාති කායචිත්තානං සාධුභාවුපගමනෙන වික්ඛම්භිත්තා. සහජාතධම්මානං එකසභාවෙන පචත්තියා සහජාතඅජ්ඣුපෙක්ඛනාය අජ්ඣුපෙක්ඛිතා හොති.

තස්මිං කායෙ පවත්තා කායාරම්මණා සති, පුබ්බහාගියො සතිසම්බොජ්ඣාසිගො. එස නයො සෙසෙසුපි. සොමනස්සසහගතවිත්තුප්පාදවසෙන වෙතං ඔක්කමනං ඔලියනං කොසප්පං, තතො අතිවත්තනං අතිධාවනං උද්ධච්චං, තදුභයවිධුරා බොජ්ඣාසිගුපෙක්ඛාභූතා අනොසක්කනඅනතිවත්තනසංඛාතා මජ්ඣන්තාකාරතා. ඉදානි යථෙව භීතිආදිනා තමෙව මජ්ඣන්තාකාරං උපමාය විභාවෙති. තුදනං වා පතොදෙන. ආකඨස්සං වා රස්මිනා. නත්ථි න කාතබ්බං අත්ථි. එකච්ඡත්තක්ඛණිකාති එකෙකස්මිං විත්තෙ විපස්සනාවසෙන සහ උප්පජ්ජනකා. නානාරසලක්ඛණාති නානාකිච්චා වෙව නානාසභාවා ව.

152. චුත්තත්ථානෙව සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 27) ආනාපානාරම්මණා අපරාපරං පවත්තසතියො ආරම්මණසීසෙන තදාරම්මණා ධම්මා ගහිතා, තා පතෙකසන්තානෙ ලොකියවිත්තසම්පයුත්තාති ලොකියා, තා වඨ්ඨමානා ලොකියං චතුබ්බධම්පි සතිපට්ඨානං පරිපූරෙන්ති. විජ්ජාචිමුත්තිඵලනිබ්බානන්ති චිමුත්තිනං ඵලභූතං තෙහියෙව වෙදිතබ්බං කිලෙසනිබ්බානං, අමතමහානිබ්බානමෙව විජ්ජාචිමුත්තිනං අධිගමෙන අධිගන්තබ්බතාය තථා චුත්තං. පරිපූරණඤ්චස්ස ආරම්මණං කත්වා අමතස්සානුභවනමෙව. ඉධ සුත්තෙ ලොකියාපි බොජ්ඣාසිගා කථිතා ලොකුත්තරාපිති එත්තකං ගහෙන්වා, “ඉති ලොකියස්ස ආගතට්ඨානෙ ලොකියං කථිත”න්ති ව අත්ථවණ්ණනාවසෙන අට්ඨකථායං කථිතං. ථෙරොති මහාධම්මරක්ඛිතත්ථෙරො. අඤ්ඤත්ථ එවං හොතීති අඤ්ඤස්මිං ලොකියලොකුත්තරධම්මානං තත්ථ තත්ථ වොමිස්සකනසෙන ආගතසුත්තෙ එවං ලොකියං ආගතං, ඉධ ලොකුත්තරං ආගතන්ති කථෙතබ්බං හොති. ලොකුත්තරං උපරි ආගතන්ති විජ්ජාචිමුත්තිං පරිපූරෙන්තිති එවං ලොකුත්තරං උපරි දෙසනායං ආගතං; තස්මා ලොකියා එව බොජ්ඣාසිගා විජ්ජාචිමුත්ති පරිපූරිකා කථෙතබ්බා ලොකුත්තරානං බොජ්ඣාසිගානං විජ්ජාගහණෙන ගහිතත්තා, තස්මා ථෙරෙන චුත්තොයෙවෙත්ථ අත්ථො ගහෙතබ්බො. සෙසං චුත්තනායත්තා සුච්ඤ්ඤෙයාමෙව.

ආනාපානස්සතිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. කායගතාසතිසුත්තවණ්ණනා

153-4. තප්පට්ඨසරණානං කාමාවචරසත්තානං පට්ඨසරණට්ඨෙන ගෙහා කාමගුණා, ගෙහෙ සිතා ආරබ්භ පවත්තියා අල්ලිනාති ගෙහස්සිතා. සරන්තීති වෙගසා පවත්තන්ති. වෙගෙන හි පවත්ති ධාවතීති චූච්චති. සඨිකප්පාති යෙ කෙචි මිච්ඡාසඨිකප්පා, බ්‍යාපාදවිහිංසාසඨිකප්පාදයොපි කාමගුණසිතා එවාති. ගොචරජ්ඣාත්තස්මිංයෙවාති පරිග්ගහිතෙ කම්මට්ඨානෙ එව චත්තන්ති. තඤ්චි

ධම්මවසෙන උපට්ඨිතාය භාවනාය ගොවරභාවතො “ගොවරජ්ඣක්ත”න්ති වුත්තං. අස්සාසපස්සාසකායෙ ගතා පවත්තාති කායගතා, තං කායගතාසනිං. සතිසීසෙන තංසහගතෙ භාවනාධම්මෙ වදති අස්සාසපස්සාසකායාදිකෙ තංතංකොට්ඨාසෙ සමථවත්ථුභාවෙන පරිග්ගහෙත්වා සතියා පරිග්ගහිතත්තා; තථාපරිග්ගහිතෙ වා තෙ ආරබ්භ අනිච්චාදිමනසිකාරවසෙන පවත්තා කායාරම්මණා සතී සතිභාවෙන වත්වා එකජ්ඣං දස්සෙත්තො “කායපරිග්ගහික”න්තිආදිමාහ.

සතිපට්ඨානෙති මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ (දී. නි. 2.378; ම. නි. 1.111), වුද්දසව්ධෙන කායානුපස්සනා කථිතා, වුණ්ණකජාතාති අට්ඨිකාති පරියොසානං කත්වා කායානුපස්සනා නිද්දිට්ඨා, ඉධ පන කෙසාදීසු වණ්ණකසිණවසෙන නිබ්බත්තිතානං චතුත්තං ඤානානං වසෙන උපරිදෙසනාය වඩ්ඪිතත්තා අට්ඨාරසව්ධෙන කායගතාසතිභාවනා.

156. තස්ස භික්ඛුනොති යො කායගතාසතිභාවනාය වසීභුතො, තස්ස භික්ඛුනො. සම්පයොගවසෙන විජ්ජං හජන්තීති සහජාත-අඤ්ඤමඤ්ඤ-නිස්සය-සම්පයුත්ත-අත්ථි-අවිගතපච්චයවසෙන විජ්ජං හජන්ති, තාය සහ එකිභාවමිව ගවිජන්තීති අත්ථො. විජ්ජාභාගෙ විජ්ජාකොට්ඨාසෙ වත්තන්තීති විජ්ජාසභාගතාය තදෙකදෙසෙ විජ්ජාකොට්ඨාසෙ වත්තන්ති. තාහි සම්පයුත්තධම්මා එස්සාදයො. නනු චෙත්ථ විජ්ජානං විජ්ජාභාගියතා න සම්භවතීති? නො න සම්භවති. යාය හි විජ්ජාය විජ්ජාසම්පයුත්තානං විජ්ජාභාගියතා, සා තංනිමිත්තාය විජ්ජාය උපවරීයතීති. එකා විජ්ජා විජ්ජා, සෙසා විජ්ජාභාගියාති අට්ඨසු විජ්ජාසු එකං “විජ්ජා”ති ගහෙත්වා ඉතරා තස්සා භාගතාය “විජ්ජාභාගියා”ති වෙදිතබ්බා. සද්ධිං පවත්තනසභාවාසු අයමෙව විජ්ජාති වත්තබ්බාති නියමස්ස අභාවතො විජ්ජාභාගො විය විජ්ජාභාගියාපි පවත්තති එවාති වත්තබ්බං. ආපොඵරණන්ති පටිභාගනිමිත්තභූතෙන ආපොකසිණෙන සබ්බසො මහාසමුද්දඵරණං ආපොඵරණං නාම. දිබ්බවක්ඛුඤාණස්ස කිච්චං ඵරණන්ති කත්වා, දිබ්බවක්ඛුඅත්ථං වා ආලොකඵරණං දිබ්බවක්ඛුඵරණන්ති දට්ඨබ්බං. උභයස්මිම්පි පක්ඛෙ සමුද්දඬිගමානං කුන්තදීනං සමුද්දන්තොගධත්තා තෙසං චෙතසා ථුටතා වෙදිතබ්බා. කුන්තදිග්ගහණඤ්ඤවෙත්ථ කඤ්චිමෙව කාලං සන්දිත්වා තාසං උදකස්ස සමුද්දපරියාපන්නභාවුපගමනත්තා, න බහි මහානදියො විය පරිත්තකාලට්ඨිතිකාති.

ඔතාරන්ති කිලෙසුප්පත්තියා අවසරං, තං පන විවරං ඡිද්දන්ති ච වුත්තං. ආරම්මණන්ති කිලෙසුප්පත්තියා ඔලම්බනං. යාව පරියොසානාති මත්තිකාපුඤ්ජස්ස යාව පරියොසානා.

158. අභිඤ්ඤායාති ඉද්ධිවිධාදිඅභිඤ්ඤාය. සච්ඡිකාතඛිබ්බස්සාති පච්චක්ඛතො කාතඛිබ්බස්ස අධිට්ඨානවිකුඛ්ඛනාදිධම්මස්ස. අභිඤ්ඤාව කාරණන්ති ආහ - “සච්ඡිකිරියාපෙක්ඛාය, අභිඤ්ඤාකාරණස්ස පන සිද්ධියා පාකටා”ති. මරියාදබ්බද්ධාති උදකමාතිකාමුඛෙ කතා.

යුත්තයානං විය කතාය ඉච්ඡිතිච්ඡිතෙ කාලෙ සුඛෙන පච්චචෙක්ඛිතඛිබ්බත්තා. පතිට්ඨාකතායාති සම්පත්තීනං පතිට්ඨාභාවං පාපිතාය. අනුප්පවත්තිතායාති භාවනාබහුලීකාරෙහි අනුප්පවත්තිතාය. පරිවයකතායාති ආසෙවනදල්භතාය සුචිරං පරිවයාය. සුසම්පග්ගහිතායාති සබ්බසො උක්කංසං පාපිතාය. සුසමාරද්ධායාති අතිවිය සම්මදෙව නිබ්බත්තිකතාය. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

කායගතාසතිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. සඬ්ඛාරූපපත්තිසුත්තවණ්ණනා

160. සඬ්ඛාරූපපත්තින්ති විපාකක්ඛන්ධසඤ්ඤිතානං සඬ්ඛාරානං උප්පත්තිං, නිබ්බත්තින්ති අත්ථො. යස්මා අවධාරණං එතස්මිං පදෙ ඉච්ඡිතඛිබ්බන්ති, “සඬ්ඛාරානංයෙව උප්පත්ති”න්ති වත්වා තෙන නිවත්තිතං දස්සෙත්තො, “න සත්තස්සා”ති ආහ. තෙන සත්තො ජීවො උප්පජ්ජතිති මිච්ඡාවාදං පටික්ඛිපති. එවං උප්පජ්ජනකධම්මවසෙන උප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි උප්පත්තිජනකධම්මවසෙනපි තං දස්සෙතුං, “පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරොන වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කාමෙසු පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරොනපි උප්පත්ති හොති, සා පන ඉමස්මිං සුත්තෙ ගහිතාති. පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරොන වාති වා-සද්දො අවුත්තත්ථාපෙක්ඛණ්ඩකප්පත්ථො, අවුත්තත්ථාපෙක්ඛාය පන න ආගතො “ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරොනා”ති. අථ වා උප්පත්ති ආගතා, එවං කිච්චං ආගතං, ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො පනෙත්ථ සරූපෙන අනාගතොපි පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරග්ගහණෙනෙව ගහිතොති දට්ඨබ්බං. කෙච්චි පන “පුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරොනා”ති පට්ඨන්ති. හවුපගක්ඛන්ධානන්ති සුගතිහවුපගානං උපාදානක්ඛන්ධානං.

161. ලොකිකා වට්ටන්ති කම්මවට්ටස්ස ගහණතො. හවුපපත්තිහෙතුභූතා ඔකප්පතියසද්ධා චතුපාරිසුද්ධිසීලං තාදිසං බුද්ධච්චනබාහුසච්චං ආමිසපරිච්චාගො කම්මස්සකතාඤාණං කම්මඵලදිට්ඨි ව ඉමෙ සද්ධාදයො වෙදිතබ්බා. යපෙතීති පණ්දහනවසෙන යපෙති. පණ්දහතීති හි අයමෙත්ථ අත්ථො. පතිට්ඨාපෙතීති තත්ථ සුප්පතිට්ඨිතං කත්වා යපෙති. සහපත්ථනායාති, “අහො වතාහං...පෙ.... උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති එවං පවත්තපත්ථනාය සහ. සද්ධාදයොවාති යථාවුත්තා සද්ධාදයො එව පඤ්ච ධම්මා උප්පත්තියා

සඬ්ඛරණටියෙන සඬ්ඛාරා, තස්මා එව අඤ්ඤෙහි විසිටියහවුපහරණටියෙන විහාරා නාමාති. තස්මිං යානෙති තස්මිං උපපත්තිටියානෙ.

පඤ්චධම්මාව තංසමඬ්ඛිපුග්ගලො උපපත්තිං මග්ගති ගවෙසති එතෙනාති මග්ගො. පටිපජ්ජති එතායාති පටිපදා. චෙතනා පනෙත්ථ සුද්ධසඬ්ඛාරතාය සද්ධාදිග්ගහණෙනෙව ගහිතා, තස්මා අවධාරණං කතං. උපපත්තිපකප්පනවසෙනෙව පවත්තියා පත්ථනාගහණෙනෙව තස්සා ගහණන්ති කෙවි. චිත්තකරයුත්තගතිනිබ්බත්තනධම්මවසෙන අවධාරණස්ස කතත්තා. චෙතනා හි නාම කම්මං, තස්සා උපපත්තිනිබ්බත්තනෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි, තස්සා පන කිව්චකරණා සද්ධාදයො පත්ථනා වාති ඉමෙ ධම්මා සහකාරිනො හවුපපත්තියා නියාමකා හොන්තිති තනුපපත්තියා පවත්තන්තිති තෙසං මග්ගාදිභාවො වුත්තො. තෙනාහ “යස්ස හී”තිආදි. තෙන සද්ධා පත්ථනා වාති උභයෙ ධම්මා සහිතා හුත්වා කම්මං විසෙසෙන්නා ගතිං නියමෙත්තිති දස්සෙති, පටිසන්ධිග්ගහණං අනියතං කෙවලස්ස කම්මස්ස වසෙනාති අධිප්පායො. කාමඤ්චෙත්ථ “කම්මං කත්වා”ති වුත්තං, කම්මායුහනතො පන පගෙව පත්ථනං යපෙතුමිපි වට්ටතියෙව. කම්මං කත්වාති චෙත්ථ “තාපෙත්වා භුඤ්ජති, භුත්වා සයති”තිආදීසු විය න කාලනියමො, කම්මං කත්වා යදා කදාවි පත්ථනං කාතුං වට්ටතීති ව ඉදං වාරිත්තදස්සනං විය වුත්තං. යථා හි භවපත්ථනා යාව මග්ගෙන න සමුච්ඡිජ්ජති, තාව අනුප්පන්නාහිනවකතුපචිතස්ස කම්මස්ස පච්චයො හොතියෙව. පුන තථා විසෙසපච්චයො, යථා නියමෙත්වා උප්පාදිතා. තෙන වුත්තං – “යස්ස පඤ්ච ධම්මා අත්ථි, න පත්ථනා තස්ස ගති අනිබ්දයා”ති.

165. සබ්බසොවාති “ඉදං කාලකං සාමං සෙතං හරිතං මණ්ඩලං අපරිමණ්ඩලං චතුරංසං පරිපුණ්ණං බුද්දකං මහන්ත”න්තිආදිනා සබ්බසොව පාකටං හොති.

167. සුන්දරොති කාලකාදිදොසරහිතතාය සොහනො. ආකරසම්පන්නො සම්පන්නආකරුප්පත්තියා. ධොවනාදීහීති ධොවනතාපනමජ්ජනාදීහි.

168. ලොකධාතුනං සතසහස්සං අත්තනො වසෙ වත්තනතො සතසහස්සො. තස්ස පන තත්ථ ඕභාසකරණං පාකටන්ති ආහ “ආලොකඵරණබ්බුත්මා”ති. අයමෙව නයො හෙටියා “සහස්සො බ්බුත්මා”තිආදීසුපි. නික්ඛෙන කතන්ති නික්ඛපරිමාණෙන ජම්බොනදෙන කතං. නික්ඛං පන වීසතිසුවණ්ණන්ති කෙවි. පඤ්චවීසතිසුවණ්ණන්ති අපරෙ. සුවණ්ණං නාම චතුරධරණන්ති වදන්ති. සට්ඨනමජ්ජනක්ඛමං න හොති පරිත්තභාවතො. අතිරෙකෙනාති පඤ්චසුවණ්ණඅතිරෙකෙන නික්ඛප්පමාණං අසම්පත්තෙන. වණ්ණවත්තං පන න හොති අවිපුලතාය උළාරං හුත්වා

අනුපට්ඨානතො. අවණ්ණවත්තතාය ඵච ඵරුසධාතුකං බායති. තාසුති තාසු භූමිසු, යත්ථ සාඛා වඩ්ඪිත්වා යීතා. තෙති සුවණ්ණචිකුරා. පචිත්වාති තාපෙත්වා. සම්පහට්ඨන්ති සමුප්ප්ලිකතන්ති ආහ — “ධොතසට්ටිතපමජ්ජිත”න්ති, තම්බමත්තිකලෙපං කත්වා ධොතඤ්චෙව පාසාණාදිනා සට්ටිතඤ්ච ඵලකලොමාදිනා පමජ්ජිතඤ්චාති අත්ථො.

ඵතදෙවාති ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා ඵත්ථ ආලොකඵරණමෙව. අථ වා යං දිබ්බවක්ඛුඵරණං, ආලොකඵරණම්පි ඵතදෙව. යත්තකඤ්චි යානං යොගී කසිණාලොකෙන ඵරති; තත්තකං යානං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං ඵුසතීති දිබ්බවක්ඛුඵරණෙ දස්සිතෙ ආලොකඵරණං දස්සිතමෙවාති අත්ථො. සබ්බත්ථාති සබ්බස්මිං “ඵරිත්වා”ති ආගතට්ඨානෙන. අවිනාසෙත්තෙනාති අසම්භින්නෙන.

කසිණඵරණං වියාති කසිණොභාසෙන ඵරණං විය දිස්සති උපට්ඨාති, මණ්ඩපභාඵරණස්ස විය බ්‍රහ්මලොකෙ ධාතුඵරණස්ස දස්සිතත්තාති අධිප්පායො. සරීරපභා පන නික්ඛපභාසදිසාති, “නික්ඛොපම්මෙ සරීරඵරණං විය දිස්සති”ති චුත්තං. අට්ඨකථා නාම නත්ථීති පාළිපදස්ස අත්ථවණ්ණනාය නාම නිව්ඡිතාය භවිතබ්බං, අවිනිව්ඡිතාය පන නත්ථී වියාති අකථනං නාම අට්ඨකථාය අනාවණ්ණන්ති තස්ස වාදං පටික්ඛිපිත්වා. යථා හි වත්තබ්බං, තථා අවත්වා “වියා”ති වචනං කිමත්ථීයන්ති අධිප්පායො. බුද්ධානං බ්‍යාමප්පභා බ්‍යාමප්පදෙසෙ සබ්බකාලං අධිට්ඨාති විය තස්ස බ්‍රහ්මුනො සරීරඵරණං සරීරාභාය පත්ඵරණං සබ්බකාලිකං. වත්තාරිමාති ඉතරාති ඵරණාති අවිනාසෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤමභින්නිත්වා කථෙතබ්බං. ඵරණපදස්සෙව චෙවචනං “අධිමුච්චනෙනෙව ඵරණ”න්ති. පත්ඵරතීති යථාචුත්තං ඵරණවසෙන පත්ඵරති. ජානාතීති අධිමුච්චනවසෙන ජානාති.

169. ආදයොති ආදි-සද්දෙන සුභෙ සඬගණ්භාති. ආභාති දුතියජ්ඣානභූමිකෙ දෙවෙ ඵකජ්ඣං ගහෙත්වා සාධාරණතො චුත්තං. තතො සුභාති තතියජ්ඣානභූමිකෙ. තෙනාහ — “පාටියෙක්කා දෙවා නත්ථී”තිආදි. සාධාරණතො කතායපි පත්ථනාය ඥානඬගං පරිත්තං භාවිතඤ්චෙව, පරිත්තාහෙසු උපපත්ති හොති, මජ්ඣිමඤ්චෙව, අප්පමාණාහෙසු, පණිතඤ්චෙව, ආහස්සරෙසු උපපත්ති හොතීති දට්ඨබ්බං. සුභාති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව සුවිඤ්ඤෙයොනාති ආහ — “චෙහජ්ඣලාදිවාරා පාකටායෙවා”ති.

කාමාවචරෙසු නිබ්බත්තතුතිආදිනා සද්ධාදීනං අජ්ඣානවිපස්සනානං කථං තදධිට්ඨානං හොතීති ආසඬකති. ඉතරො සද්ධාදීනං අජ්ඣානසභාවත්තෙපි ඥානවිපස්සනානං අධිට්ඨානං නිස්සයපච්චයාදිවසෙන සප්පච්චයත්තා

බ්‍රහ්මලොකුපපත්තිං නිබ්බානඤ්ච ආවහන්තීති දස්සෙන්නො, “ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා”තිආදිමාහ. තත්ථ සීලන්ති සම්භාරසීලං. අනාගාමී සමුච්ඡින්නඔරම්භාගියසංයොජනො සමානො සචෙ සබ්බසො උපපත්තියො අතික්කමිතුං න සක්කොති, අරියභූමිසු එව නිබ්බත්තති යථුපච්ඡිකාමානකම්මුනාති ආහ – “අනාගාමී...පෙ.... නිබ්බත්තති”ති. උපරිමග්ගන්ති අග්ගමග්ගං භාවෙත්වා. ආසවක්ඛයන්ති සබ්බසො ආසවානං ඛයං පහානං පාපුණාති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

සඬ්ඛාරුපපත්තිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව අනුපදවග්ගවණ්ණනා.

3. සුඤ්ඤතවග්ගො

1. චූළසුඤ්ඤතසුත්තවණ්ණනා

176. කාලපරිච්ඡේදං කත්වාති සමාපජ්ජන්තෙහි නාම කාලපරිච්ඡේදො කාතබ්බො. ථෙරො පන භගවතො චත්තකරණත්ථං කාලපරිච්ඡේදං කරොති, “එත්තකෙ කාලෙ චීතිවත්තෙ ඉදං නාම භගවතො කාතබ්බ”න්ති. සො තත්ථකංයෙව සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්තවා චූට්ඨාති, තං සන්ධාය චුත්තං “කාලපරිච්ඡේදං කත්වා”ති. සුඤ්ඤතාඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වාති එතෙන ඉතරෙ, “න සොතාපන්නසකදාගාමී ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති”ති වදන්ති, තං වාදං පටිසෙධෙති. සුඤ්ඤතොති අත්තසුඤ්ඤතො ව නිච්චසුඤ්ඤතො ව සඬබ්බාරා උපට්ඨන්ති. සෙක්ඛානඤ්ඤි සුඤ්ඤතාපට්ඨෙධො පාදෙසිකො සුභසුඛසඤ්ඤානං අප්පහීනත්තා, තස්මා සො ථෙරො සුඤ්ඤතාකථං සොතුකාමො ජාතො. ධූරෙන ධූරං පහරන්තෙන වියාති රථධූරෙන රථධූරං පහරන්තෙන විය කත්වා උජුකමෙව සුඤ්ඤතා...පෙ.... වත්ථුං න සක්කාති යොජනා. එකං පදන්ති එකං සුඤ්ඤතාපදං.

සුඛබ්බෙපාහන්තිආදිනා භගවා පට්ඨමබ්බොධියම්පි අත්තනො සුඤ්ඤතාවිහාරබාහුල්ලං පකාසෙතීති දස්සෙන්නො “පට්ඨමබ්බොධියම්පි”ති ආහ. එකොතිආදි ථෙරස්ස සුඤ්ඤතාකථාය භාජනභාවදස්සනත්ථං. සොතුන්ති අට්ඨං කත්වා මනසි කත්වා සබ්බවෙනසා සමන්තාහරිත්වා සොතුම්පි. උග්ගහෙතුම්පිති යථාභූතං ධම්මං ධාරණපරිපුච්ඡාපරිවයවසෙන හදයෙන උග්ගහිතං සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය අවිනට්ඨෙ කාතුම්පි. කපෙතුම්පිති විත්ථාරෙන පරෙසං දස්සෙතුම්පි සක්කා. තත්ථාති මිගාරමාතුපාසාදෙ. කට්ඨරූපපොත්ථකරූපචිත්තරූපවසෙන කතාති ථම්මාදීසු උත්තිරිත්වා කතානං කට්ඨරූපානං, නිය්සුභාදීසු පටිමාවසෙන රචිතානං පොත්ථකරූපානං, සිත්තිපස්සෙ විත්තකම්මවසෙන විරචිතානං විත්තරූපානඤ්ච කතා නිට්ඨපිතා. වෙස්සවණමන්ධාකාදීනන්ති පටිමාරූපෙන කතානං වෙස්සවණමන්ධාතුසක්කාදීනං. විත්තකම්මවසෙනාති ආරාමාදිවිත්තකම්මවසෙන. සණ්ඨිතම්පිති අවයවභාවෙන සණ්ඨිතං හුත්වා ඨිතම්පි. ජිණ්ණපටිසඬබ්බරණත්ථන්ති ජිණ්ණානං නිය්සුභකූටාගාරපාසාදාවයවානං අභිසඬබ්බරණත්ථාය තස්මිං තස්මිං යානෙ රහස්සසඤ්ඤාගෙන යපිතං. “පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති තස්මිං තස්මිං කිච්චෙ විනියුඤ්ජනවසෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බස්ස. එතං චුත්තන්ති, “අයං මිගාරමාතුපාසාදො සුඤ්ඤො”තිආදිකං චුත්තං.

නිච්චන්ති සබ්බකාලං රත්තිඤ්ච දිවා ව. එකභාවං එකං අසුඤ්ඤතන්ති පච්චත්තෙ උපයොගවචනං, එකත්තං එකො අසුඤ්ඤතොති අත්ථො. ගාමොති පවත්තනවසෙනාති ගෙහසන්නිවෙසවීථිවච්චරසිඬ්ඝාටකාදිකෙ උපාදාය

ගාමොති ලොකුප්පත්තිවසෙන. කිලෙසවසෙනාති තත්ථ අනුනයපටිසවසෙන. එසෙව නයොති ඉමිනා “පවත්තවසෙන වා කිලෙසවසෙන වා උප්පන්නං මනුස්සසඤ්ඤ”න්ති ඉමමත්ථං අනිදිසති. එත්ථ ව යථා ගාමග්ගහණෙන සරාදිසඤ්ඤා සඬගහිතා, එවං මනුස්සග්ගහණෙන ඉත්ථිපුරිසාදිසඤ්ඤා සඬගහිතා. යස්මා රුක්ඛාදිකෙ පටිච්ච අරඤ්ඤසඤ්ඤා තත්ථ පබ්බතවනසංශ්ඛාදයො අන්තොගධා, තස්මා තත්ථ විජ්ජමානම්පි තං විභාගං අග්ගහෙත්වා එකං අරඤ්ඤංයෙව පටිච්ච අරඤ්ඤසඤ්ඤං මනසි කරොති. ඔතරතීති අනුප්පවිසති. අධිමුච්චතීති නිවිජ්ජිතොති. පවත්තදරථාති තථාරූපාය පස්සද්ධියා අභාවතො ඔළාරිකධම්මප්පවත්තිසිද්ධා දරථා. කිලෙසදරථාති අනුනයපටිසසම්භවා කිලෙසදරථා. දුතියපදෙති “යෙ අස්සු දරථා මනුස්සසඤ්ඤං පටිච්චා”ති ඉමස්මිං පදෙ. මනසිකාරසන්තතාය, – “නායං පුබ්බෙ විය ඔළාරිකා, ධම්මප්පවත්ති”ති සඬබාරදස්සනදරථානං සුමුමතා සල්ලහුකතා ව වරිතත්ථාති ආහ “පවත්තදරථමත්තා අත්ථි”ති.

යං කිලෙසදරථජාතං, තං ඉමිස්සා දරථසඤ්ඤාය න භොතීති යොජනා. පවත්තදරථමත්තං අවසිට්ඨං භොති, විජ්ජමානමෙව අත්ථි ඉදන්ති පජානාතීති යොජනා. සුඤ්ඤතා නිබ්බත්තීති සුඤ්ඤතන්ති පවත්ති. සුඤ්ඤතා සහවරිතඤ්ඨි සුඤ්ඤං, ඉධ සුඤ්ඤතාති වුත්තා.

177. අස්සාති භගවතො එවං ඉදානි වුච්චමානාකාරෙන චිත්තප්පවත්ති අභොසි. අච්චන්තසුඤ්ඤතන්ති “පරමානුත්තර”න්ති වුත්තං අරහත්තං දෙසෙස්සාමීති. අරඤ්ඤසඤ්ඤාය විසෙසානධිගමනතොති, “අරඤ්ඤං අරඤ්ඤ”න්ති මනසිකාරෙන කුමාරාදිවිසෙසස්ස අධිගමාභාවතො, “පට්ඨි”ති මනසිකාරෙන විසෙසාධිගමනතො. ඉදානි තමෙවත්ථං උපමාය විභාවෙතං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. එවං සන්තෙති එවං වපිතෙ සාලිආදයො සම්පජ්ජන්ති. ධුවසෙවනන්ති නියතසෙවනං පාරිභාරියකම්මට්ඨානං. පටිච්චාති එත්ථ “සම්භූත”න්ති වචනසෙසො ඉච්ඡිතොති ආහ “පටිච්ච සම්භූත”න්ති. පට්ඨිං පටිච්ච සම්භූතා හි සඤ්ඤාති.

පට්ඨිකසිණෙ යො පට්ඨිසඤ්ඤී භොති, න පකතිපට්ඨියං. තස්සාති පට්ඨිකසිණස්ස. තෙහීති ගණ්ඛාදිහි. සුට්ඨු විහතන්ති යථා වලීනං ලෙසොපි න භොති, එවං සම්මදෙව ආකොට්ඨං. නදීතළාකාදීනං තීරප්පදෙසො උදකස්ස ආකරට්ඨෙත කුලං, උන්නතභාවතො උග්ගතං කුලං වියාති උක්කුලං, භූමියා උච්චට්ඨානං. විගතං කුලන්ති වික්කුලං, නිවට්ඨානං. තෙනාහ “උච්චනීව”න්ති. එකං සඤ්ඤන්ති එකං පට්ඨිතිසඤ්ඤංයෙව.

182. සතිපි සඬබාරනිමිත්තවිරහෙ යාදිසානං නිමිත්තානං අභාවෙන “අනිමිත්ත”න්ති වුච්චති, තානි දස්සෙතං, “නිච්චනිමිත්තාදිවිරහිතො”ති

වුත්තං. චතුමහාභූතිකං චතුමහාභූතනිස්සිතං. සලායතනපටිසංයුත්තං චක්ඛායතනාදිසලායතනසහිතං.

183. විපස්සනාය පටිවිපස්සනන්ති ධම්මානඤ්ච පුන විපස්සනං. ඉධාති අත්තනො පච්චක්ඛන්තයාධිගතමග්ගඵලං වදන්ති ආහ – “අරියමග්ගෙ චෙව අරියඵලෙ චා”ති. උපාදිසෙසදරටදස්සනත්ථන්ති සබ්බසො කිලෙසුපධියා පහිනාය ඛන්ධොපධි අවිසිට්ඨා, තස්පච්චයා දරථා උපාදිසෙසදරථා, තං දස්සනත්ථං. යස්මා විසයනො ගාමසඤ්ඤා ඔළාරිකා, මනුස්සසඤ්ඤා සුබ්බමා, තස්මා මනුස්සසඤ්ඤාය ගාමසඤ්ඤං නිවත්තෙත්වා. යස්මා පන මනුස්සසඤ්ඤාපි සභාගවත්ථුපරිග්ගහනො ඔළාරිකා, සභාගවත්ථුතො අරඤ්ඤසඤ්ඤා සුබ්බමා, තස්මා අරඤ්ඤසඤ්ඤාය මනුස්සසඤ්ඤං නිවත්තෙත්වා. පට්ඨසඤ්ඤාදිනිවත්තනෙ කාරණං භෙට්ඨා සුත්තන්තරෙසු ච වුත්තමෙව. අනුප්පබ්බෙනාති මග්ගජ්ජපටිපාටියා. නිව්චසාරාදීනං සබ්බසො අවත්ථුතාය අවිචන්තමෙව සුඤ්ඤත්තා අවිචන්තසුඤ්ඤතා.

184. සුඤ්ඤතඵලසමාපත්තින්ති සුඤ්ඤතවිමොක්ඛස්ස ඵලභූතත්තා, සුඤ්ඤතානුපස්සනාය වසෙන සමාපජ්ජිතබ්බත්තා ච සුඤ්ඤතඵලසමාපත්තින්ති ලද්ධනාමං අරහත්තඵලසමාපත්තිං. යස්මා අතීතෙ පච්චෙකසම්බුද්ධා අහෙසුං, අනාගතෙ භවිස්සන්ති, ඉදානි පන බුද්ධසාසනස්ස ධර්මානත්තා පච්චෙකබුද්ධා න චත්තන්ති, තස්මා පච්චෙකබුද්ධමග්ගහණං අකත්වා, “ඵතරහිපි බුද්ධබුද්ධසාවකසඬ්ඛාතා”ඉච්චෙව වුත්තං. න හි බුද්ධසාසනෙ ධරන්තෙ පච්චෙකබුද්ධා භවන්ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

වුළුසුඤ්ඤතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

2. මහාසුඤ්ඤතසුත්තවණ්ණනා

185. ඡව්වණ්ණෙන සො කාලො, න නාමෙන. පලාලසන්ථාරොති ආදීනීති ආදි-සද්දෙන කොච්ඡවිම්බිලිකාකට්ඨසාරාදීනං ගහණං. ගණහික්ඛුනන්ති ගණන්තන්ධනවසෙන හික්ඛුනං.

යදි සංසයො නාම නත්ථි, “සම්බහුලා නු බො”ති ඉදං කථන්ති ආහ “විතක්කපුබ්බහාගා”තිආදි. තත්ථ විතක්කො පුබ්බහාගො ඵතිස්සාති විතක්කපුබ්බහාගා, පුච්ඡා. සා “සම්බහුලා නො ඵත්ථ හික්ඛුච්චරන්ති”ති වචනං, විතක්කො පන “සම්බහුලා නු බො ඉධ හික්ඛු ච්චරන්ති”ති ඉමිනා ආකාරෙන තදා භගවතො උජ්ජන්තො විත්තසඬ්ඛජ්ජො, තස්ස පරිවිතක්කස්ස තබ්බාවජොතනොයං නු-කාරො වුත්තොති දස්සෙන්තො ආහ – “විතක්කපුබ්බහාගෙ වායං නු-කාරො නිපාතමත්තො”ති. කිඤ්චාපි ගච්ජන්තො දිස්වා, “සම්බහුලා නො ඵත්ථ හික්ඛු ච්චරන්ති”ති පුච්ඡාවසෙන භගවතා

වුත්තො, අථ බො “න බො, ආනන්ද, භික්ඛු සොහති සඨගණිකාරාමො”ති ආදි (ම. නි. 3.185) උපරිදෙසනාවසෙන මත්ථකං ගච්ඡන්තෙ අවිනිච්ඡිතො නාම න හොති, අථ බො විසුං විනිච්ඡිතො එව හොති, දිස්වා නිච්ඡිනිත්වාච කථාසමුට්ඨාපනත්ථං තථා පුච්ඡති. තථා හි වුත්තං – “ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති”ති (පාරා. 16). තෙනාහ “ඉතො කිරා”ති ආදි.

යථා නදීඔතිණ්ණං උදකං යථානින්නං පක්ඛන්දති, එවං සත්තා ධාතුසො සංසන්දන්ති, තස්මා “ගණවාසො නදීඔතිණ්ණඋදකසදිසො”ති වුත්තං. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං – “නිරයතිරව්ජානයොනී”ති ආදි වුත්තං. කුරුවිත්ථාදිත්භානියවුණ්ණානි සණ්ඨප්පුබ්බහාවතො නාළියං පක්ඛිත්තානි නිරන්තරානෙව තිට්ඨන්තිති ආහ – “වුණ්ණහරිතා නාළි වියා”ති. සත්තපණ්ණාස කුලසතසහස්සානීති සත්තසතසහස්සාධිකානි පඤ්ඤාස කුලානංයෙව සතසහස්සානි, මනුස්සානං පන වසෙන සත්ත කොට්ඨො තදා තත්ථ වසිංසු.

තතො චිත්තෙසි, කථං? කාමඤ්ඤායං ලොකපකති, මය්හං පන සාසනෙ අයුත්තොව යොති ආහ – “මයා”ති ආදි. ධම්මන්ති සභාවසිද්ධං. සංවෙගොති සහොත්තප්පඤ්ඤාණං වුච්චති. න බො පනෙතං සක්කා ගිලානුපට්ඨානඔවාදානුසාසනි ආදිවසෙන සමාගමස්ස ඉච්ඡිතඛිඛන්තා. ගණහෙදනන්ති ගණසඨගණිකාය විවෙචනං.

186. කතපරිහණ්ඩන්ති පුබ්බෙ කතසංවිධානස්ස චිවරස්ස වුත්තාකාරෙන පටිසඬ්ඛරණං. නොති අම්භාකං. අනත්තමනොති අනාරාධිතචිත්තො.

සකගණෙන සහභාවතො සඨගණිකානි ආහ “සකපරිසසමොධාන”න්ති. ගණොති පන ඉධ ජනසමුහොති වුත්තං “නානාජනසමොධාන”න්ති. සොහති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානතො. කාමතො නික්ඛමතීති නික්ඛමො, එවං නික්ඛමවසෙන උප්පන්නං සුඛං. ගණසඨගණිකාකිලෙසසඨගණිකාහි පවිච්ඡිති පවිච්චෙකො. පවිච්චෙකවසෙන උප්පන්නං සුඛං. රාගාදීනං උපසමාවහං සුඛං උපසමසුඛං. මග්ගසම්බොධාවහං සුඛං සම්බොධිසුඛං. නිකාමෙතඛිඛස්ස, නිකාමං වා ලාභී නිකාමලාභී. නිදුක්ඛං සුබ්බෙනෙව ලහතීති අදුක්ඛලාභී. කසිරං වුච්චති අප්පකන්ති ආහ – “අකසිරලාභීති විපුලලාභී”ති.

සාමායිකන්ති සමයෙ කිලෙසවිමුච්චනං අච්චන්තමෙවානි සාමායිකං ම-කාරෙ අ-කාරස්ස දීඝං කත්වා. තෙනාහ – “අප්පිතප්පිතසමයෙ කිලෙසෙහි විමුක්ත”න්ති. කන්තන්ති අඬගසන්තතාය ආරම්මණසන්තතාය ව කමතීයං මනොරම්මං. අසාමායිකං අච්චන්තවිමුක්තං.

එත්තාවතානිආදිනා සඬගණිකාරාමස්ස විසෙසාධගමස්ස අන්තරායිකභාවං අත්ථයතො ඛයතිරෙකතො ච සහ නිදස්සනෙන දස්සෙති. තත්ථ සා දුට්ඨා අන්තරායිකතා වොදානධම්මානං අනුප්පත්තිහෙතුකා, සංකිලෙසධම්මානං උප්පත්තිහෙතුකා ච.

තෙ පයමං “සඬගණිකාරාමො”තිආදිනා විභාවෙන්වා ඉතරං විභාවෙනුං, “ඉදානි දොසුප්පත්තිං දස්සෙන්නො”තිආදි වුත්තං. “අට්ඨිඤ්ච පටිච්ච න්හාරුඤ්ච පටිච්ච චම්මඤ්ච පටිච්ච මංසඤ්ච පටිච්ච ආකාසො පරිවාරිතො රූපන්ත්වෙව සඬං ගච්ඡති”තිආදීසු (ම. නි. 1.306) විය ඉධ රූපසද්දො කරජකායපරියායොති “රූපන්ති සරිර”න්ති ආහ. “නාහං, ආනන්ද...පෙ.... දොමනස්සුපායාසා”ති කස්මා වුත්තං? නනු කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛවිත්තානං ආරද්ධවිපස්සකානම්පි

අසප්පායවජ්ජනසප්පායසෙවනවසෙන කායස්ස පරිහරණං හොතීති? සච්චං, තං පන යො කල්ලසරිරං නිස්සාය ධම්මසාධනාය අනුයුඤ්ජිතුකාමො හොති, තස්සෙව ධම්මසාධනතාවසෙන. ධම්මසාධනභාවඤ්ඞි අපෙක්ඛිත්වා අසප්පායං වජ්ජෙත්වා සප්පායවසෙන පොසෙත්වා සුට්ඨතරං හුත්වා අනුයුඤ්ජනතො කායස්ස පරිහරණං, න සො කායෙ අහිරතො නාම හොති පච්චවෙක්ඛණායත්තත්තා අපෙක්ඛාය විනොදිතබ්බො තාදියොති. උපාලිගහපතිනොති එත්ථාපි “දසබ්බලසාවකත්තුපගමනසඬබ්බාතෙනා”ති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං.

187. මහාකරුණාවසෙන පරිවුත්තාය පරිසාය මජ්ඣෙ නිසින්තොපි එකන්තවිවෙකජ්ඣාසයත්තා එකකොච. එතෙන සත්ථුනො පච්චිත්තස්ස පච්චෙකත්තෙන විචිත්තනං දස්සෙති. රූපාරූපපටිභාගනිමිත්තෙහි නිවත්තනත්ථං. “රූපාදීනං සඬබ්බනිමිත්තාන”න්ති වුත්තං. අතිවිය සන්තතරපණ්ණිකමභාවෙන විසෙසතො සිනොති බන්ධනීති වියයො, සො එව සසන්තතිපරියාපන්නතාය අජ්ඣත්තං. කිං පන තත්ති ආහ – “සුඤ්ඤතන්ති සුඤ්ඤතඵලසමාපත්ති”න්ති. උපධිවිවෙකතාය අසඬබ්බතා ධාතු ඉධ විවෙකොති අධිජ්ජෙතොති ආහ – “විවෙකනින්තෙනා”තිආදි. භඬගමත්තම්පි අසෙසෙත්වා ආසවට්ඨානියානඤ්ච ධම්මානං තත්ථ විගතත්තා තෙසං වසෙන විගතත්තෙන, එවංභූතං තෙසං ඛයන්තිභාවං පත්තන්ති පාළියං “ඛයන්තිභූතෙනා”ති වුත්තං. උයොයාජනං විස්සජ්ජනං, තං එතස්ස අත්ථී, උයොයාජෙති විස්සජ්ජෙතීති වා උයොයාජනිකං. යස්මා න සබ්බකථා උයොයාජනවසෙනෙව පවත්ති, තස්මා වුත්තං “උයොයාජනිකපටිසංයුත්ත”න්ති.

තෙලපාකං ගණ්හන්තො වියාති යථා තෙලපාකො නාම පරිච්ඡින්නකාලො න අතික්කම්තබ්බො, එවං අත්තතො සමාපත්තිකාලං අනතික්කම්ත්වා. යථා හි කුසලො වෙජ්ජො තෙලං පචන්තො තං තං තෙලකිච්චං චිත්තෙත්වා යදි වා

පත්ථිත්තපාකො, යදි වා මජ්ඣිමපාකො, යදි වා බරපාකො ඉච්ඡිතබ්බො, තස්ස කාලං උපධාරෙත්වා පවති, එවං භගවා ධම්මං දෙසෙත්තො වෙනෙය්‍යානං ඤාණපරිපාකං උපධාරෙත්වා තං තං කාලං අනතික්කමිත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා පරිසං උය්‍යාපෙත්තො ච විවෙකනින්තෙනෙව චිත්තෙන උය්‍යාපෙති. ද්වෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණානිපි තදහිනිභතමනොවිඤ්ඤාණවසෙන නිබ්බානනින්තානෙව. බුද්ධානඤ්ඤි සඞ්ඛාරානං සුට්ඨු පරිඤ්ඤාතතාය පණිතානම්පි රූපාදීනං ආපාඨගමනෙ පගෙව ඉතරෙසං පටිකුලතාව සුපාකටා භුත්වා උපට්ඨාති, තස්මා සම්මාහිතත්තස්ස විය සීතජලට්ඨානනින්තතා නිබ්බානනින්තමෙව චිත්තං හොති, තස්ස අතිවිය සන්තපණිතභාවතො.

188. අප්ඤ්ඤාත්තමෙවාති ඉධ ක්‍යානාරම්මණං අධිප්පෙතන්ති ආහ “ගොචරප්ඤ්ඤාත්තමෙවා”ති. ඉධ නියකප්ඤ්ඤාත්තං සුඤ්ඤතං. අපගුණපාදකප්ඤ්ඤාත්තඤ්ඤි එත්ථ “නියකප්ඤ්ඤාත්ත”න්ති අධිප්පෙතං විපස්සනාවසෙසස්ස අධිප්පෙතත්තා, නියකප්ඤ්ඤාත්තං නිජ්ජීවනිස්සත්තතං, අනත්තතන්ති අත්ථො. අසම්පජ්ජනභාවජානනෙනාති ඉදාති මෙ කම්මට්ඨානං විථිපට්ඨන්තං න හොති, උප්පට්ඨමෙව පවත්තති ජානනෙන.

කස්මා පනෙත්ථ භගවතා විපස්සනාය එව පාදකෙ ක්‍යානෙ අවත්වා පාදකප්ඤ්ඤාත්තං ගහිතන්ති ආහ – “අප්පගුණපාදකප්ඤ්ඤාත්තො”තිආදි. න පක්ඛන්දති සම්මා න සමාහිතත්තා. සො පන “අප්ඤ්ඤාත්තධම්මා මය්‍හං නිජ්ජටා නිගුම්ඛා භුත්වා න උපට්ඨන්ති, හන්දාහං බහිද්ධාධම්මෙ මනසි කරෙය්‍යං එකච්චෙසු සඞ්ඛාරෙසු උපට්ඨිතෙසු ඉතරෙපි උපට්ඨගෙය්‍යුමෙවා”ති පරස්ස...පෙ.... මනසි කරොති. පාදකප්ඤ්ඤාත්තවසෙන විය සම්මසිතප්ඤ්ඤාත්තවසෙනපි උභතොභාගවිමුත්තො හොතියෙවාති ආහ – “අරූපසමාපත්තියං නු බො කථන්ති ආනෙඤ්ජං මනසි කරොති”ති. න මෙ චිත්තං පක්ඛන්දති මය්‍හං විපස්සනාවිත්තං විථිපට්ඨන්තං භුත්වා න වහතිති. පාදකප්ඤ්ඤාත්තමෙවාති විපස්සනාය පාදකභූතමෙව ක්‍යානං. පුනප්පුනං මනසි කාතබ්බන්ති පුනප්පුනං සමාපජ්ජිතබ්බං විපස්සනාය තික්ඛවිසදනාපාදනාය. අවහන්තෙ නිපුණාභාවෙන ඡෙදනකිරියාය අප්පවත්තන්තෙ. සමාපජ්ජිත්වා විපස්සනාය තික්ඛකම්මකරණං සමථවිපස්සනාවිහාරෙනාති ආහ – “කම්මට්ඨානෙ මනසිකාරො වහති”ති.

189. සම්පජ්ජති මෙති විථිපට්ඨන්තියා පුබ්බෙනාපරං විසෙසාභාවතො සම්පජ්ජති මෙ කම්මට්ඨානන්ති ජානනෙන. ඉරියාපථං අභාපෙත්වාති යථා පරිස්සමො නාගච්ඡති, එවං අත්තනො බලානුරූපං තස්ස කාලං නෙත්වා පමාණමෙව පවත්තනෙන ඉරියාපථං අභොපෙත්වා. සබ්බවාරෙසුති

යානනිසජ්ජාසයනවාරෙසු. කථාවාරෙසු පන විසෙසං තත්ථ තත්ථ වදන්ති. ඉදං
චුත්තන්ති ඉදං, “ඉමිනා විහාරෙතා” තිඤ්ඤවචනං චුත්තං.

190. කාමචිතක්කාදයො ඔළාරිකකාමරාගඛ්‍යාපාදසභාගාති ආහ –
“චිතක්කපහානෙන ද්වෙ මග්ගෙ කථෙත්වා”ති. කාමගුණෙසුති නිද්ධාරණෙ
භූමිමං. කිස්මිඤ්චිදෙව කිලෙසුප්පත්තිකාරණෙති තස්ස පුග්ගලස්ස
කිලෙසුප්පත්තිකාරණං සන්ධාය චුත්තං, අඤ්ඤථා සබ්බෙපි පඤ්ඤ කාමගුණා
කිලෙසුප්පත්තිකාරණමෙව. සමුදාවරතීති සමුදාවාරොති ආහ
“සමුදාවරණතො”ති. සො පන යස්මා චිත්තස්ස, න සත්තස්ස, තස්මා චුත්තං
පාළියං “චෙතසො”ති. ම-කාරො පදසන්ධිකරො එ-කාරස්ස ව අකාරො
කතොති ආහ “එවං සන්තෙ එතන්ති.

191. අනුසයොති මානානුසයො භවරාගානුසයො අවිජ්ජානුසයොති
තිවිධොපි අනුසයො පභීයති අරහත්තමග්ගෙන. චුත්තනයෙනෙවාති, “තතො
මග්ගානන්තරං ඵලං, ඵලතො චුට්ඨාය පච්චචෙක්ඛමානො පභීනභාවං ජානාති,
තස්ස ජානනෙන සම්පජානො හොති”ති චුත්තනයෙන.

කුසලතො ආයාතීති ආයතො, සො එතෙසන්ති කුසලායතිකා. තෙනාහ
“කුසලතො ආගතා”ති. තං පන නෙසං කුසලායතිකත්තං උපනිස්සයවසෙන
හොති සහජාතවසෙනපීති තදුහයං දස්සෙතුං, “සෙය්‍යථිද්”න්තිඤ්ඤ චුත්තං.

යස්මා පන යථාචුත්තධම්මෙසු කෙචි ලොකියා, කෙචි ලොකුත්තරා; අථ
කස්මා විසෙසෙන “ලොකුත්තරා”ති චුත්තන්ති ආහ – “ලොකෙ උත්තරා
විසිට්ඨා”ති. තෙන ලොකියධම්මෙසු උත්තමභාවෙන කුමාරාදයො ලොකුත්තරා
චුත්තා, න ලොකස්ස උත්තරණතොති දස්සෙති. යං කිඤ්චි මහග්ගතචිත්තං
මාරස්ස අවිසයො අකාමාවචරත්තා, පගෙව තං විපස්සනාය පාදකභූතං
සුචික්ඛාලිතමලන්ති ආහ – “ජානිතුං න සක්කොති”ති. එකො ආනිසංසො
අත්ථි භාවනානුයොගස්ස සප්පායධම්මකථාපටිලාභො.

192. එතදත්ථන්ති කෙවලස්ස සුතස්ස අත්ථාය. සප්පායාසප්පායවසෙනාති
කස්මා චුත්තං? නනු සප්පායවසෙන දසකථාවත්ථුනි ආගතානීති? සච්චමෙතං,
අසප්පායකථාවජ්ජනපුබ්බිකාය සප්පාය කථාය වසෙන ආගතත්තා
“සප්පායාසප්පායවසෙන ආගතානී”ති චුත්තං. සුතපරියත්තිවසෙනාති
සරූපෙන තත්ථ අනාගතානිපි දසකථාවත්ථුනි සුත්තගෙය්‍යාදිඅත්තොගධත්තා,
“සුතපරියත්තිවසෙන ආගතානී”ති චුත්තං. පරිපුරණවසෙන සරූපතො
ආගතත්තා ඉමස්මිං යානෙ යත්වා කථෙතඛිබානී. අත්ථොති සාමඤ්ඤත්ථො.

193. අනුආවත්තන්තීති අනුඅනු අභිමුඛා හුත්වා වත්තන්ති, පයිරුපාසනාදිවසෙන අනුකූලයන්ති. මුච්ඡනකණ්ණන්ති පච්චයෙසු මුච්ඡනාකාරං. තණ්හාය පත්ථනා නාම තෙනාකාරෙන පවත්තීති ආහ – “පත්ථෙති පවත්තෙති”ති. කිලෙසුපද්දවෙනාති කිලෙසසඬ්ඛාතෙන උපද්දවෙන. කිලෙසා හි සත්තානං මහානත්ථකරණතො “උපද්දවො”ති වුවවත්ති. අත්තනො අබ්භන්තරෙ උප්පන්නෙන කිලෙසුපද්දවෙන අත්තෙවාසිතො, උපද්දවො අත්තෙවාසුපද්දවො, බ්‍රහ්මවරියස්ස උපද්දවො බ්‍රහ්මවාරුපද්දවොති ඉමමත්ථං “සෙසුපද්දවෙසුපි එසෙව නයො”ති ඉමිනා අනිදිසති. ගුණමරණං කප්පිතං, න ජීවිතමරණං.

අප්පලාහාති අප්පමත්තකලාහී විසෙසානං. එවං වුත්තොති යථාවුත්තබ්‍රහ්මවාරුපද්දවො දුක්ඛවිපාකතරො වෙව කට්ඨකවිපාකතරො වාති එවං වුත්තො. ආවරියන්තෙවාසිකුපද්දවො හි බාහිරකසමයවසෙන වුත්තො, බ්‍රහ්මවාරුපද්දවො පන සාසනවසෙන. දුරක්ඛාතෙ හි ධම්මවිනයෙ දුප්පට්පත්ති න මහාසාවජ්ජා මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස සිලිලවායාමභාවතො; ස්වාධ්‍යාතෙ පන ධම්මවිනයෙ දුප්පට්පත්ති මහාසාවජ්ජා මහතො අත්ථස්ස බාහිරභාවකරණතො. තෙනාහ “සාසනෙ පනා”තිආදි.

196. තස්මාති ඉදං පුබ්බපරාපෙක්ඛං පුරිමස්ස ව අත්ථස්ස කාරණභාවෙන පච්චාමසනන්ති ආහ “යස්මා”තිආදි. මිත්තං එතස්ස අත්ථීති මිත්තවා, තස්ස භාවො මිත්තවතා, තාය. මිත්තවසෙන පටිපජ්ජනන්ති ආහ “මිත්තපටිපත්තියා”ති. සපත්තවතායාති එත්ථාපි එසෙව නයො.

දුක්ඛටදුබ්භාසිතමත්තමිපිති ඉමිනා පගෙව ඉතරං විනික්කමන්තොති දස්සෙති. සාවකෙසු හිතපරක්කමනං ඔවාදානුසාසනීහි පටිපජ්ජනන්ති ආහ – “තථා න පටිපජ්ජිස්සාමී”ති. ආමකමත්තන්ති කුලාලභාජනං වුවිවති. නාහං තුම්හෙසු තථා පටිපජ්ජිස්සාමීති කුම්භකාරො විය ආමකභාජනෙසු අහං තුම්හෙසු කෙවලං ජානාපෙන්නො න පටිපජ්ජිස්සාමි. නිග්ගණ්හිත්වාති නිහරිත්වා. ලොකියගුණාපි ඉධ සාරොත්තවෙව අධිජ්ජෙතා ලොකුත්තරගුණානං අධිට්ඨානභාවතො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

මහාසුඤ්ඤතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. අච්ඡරියබ්භුතසුත්තවණ්ණනා

197. විහත්තිපතිරූපකා ව නිපාතා භොන්තීති යථාරහං තංතංවිහත්තිඅත්ථදීපකා, ඉධ පච්චත්තවචනො යනුසද්දො, හිසද්දො හෙතුඅත්ථො, නාමසද්දො අච්ඡරියත්ථො, පදත්තයස්ස පන අච්ඡරියත්ථනිද්දිට්ඨතාය “අච්ඡරියත්ථෙ නිපාතො”ති වුත්තං. එකංසතො

පනෙතං පදත්තයං. තථා හි වක්ඛති, “යත්‍රාති නිපාතවසෙන අනාගතවචන”න්ති. පපඤ්චසද්දො හෙට්ඨා වුත්තො. ඡින්නවටුමෙති ඉමිනා සබ්බකිලෙසවට්ටස්ස අකුසලකම්මවට්ටස්ස ච ඡින්නත්තා විපාකවට්ටස්ස ච උපරි වක්ඛමානත්තා ආහ – “වටුමන්ති කුසලාකුසලකම්මවට්ටං වුවච්ඡි”ති. නිපාතවසෙන යත්‍රසද්දයොගෙන. අනාගතවචනන්ති ඉදං අනාගතවචනසදිසත්තා වුත්තං. අනාගතත්ථවාචී හි අනාගතවචනං, අත්ථො චෙත්ථ අතීතොති. අනුස්සරීති ඉදං අනුස්සරිතභාවං සන්ධාය වුත්තං – “න අනුස්සරීස්සති”ති සද්දපයොගස්ස අතීතවිසයත්තා. යදා පන තෙහි භික්ඛුහි යා කථා පවත්තිතා, තතො පච්ඡාපි භගවතො තෙසං බුද්ධානං අනුස්සරණං හොතියෙව.

බත්තියජච්චාතිආදිකාලතො පට්ඨාය අසම්භින්නාය බත්තියජාතියා උදිතොදිතාය. බ්‍රහ්මජච්චාති බ්‍රාහ්මණජච්චා. එවංගොත්තෙපි එසෙව නයො. ලොකියලොකුත්තරසීලෙනාති පාරමිතාසම්භූතෙන බුද්ධාවෙණිකත්තා අනඤ්ඤසාධාරණෙන ලොකියෙන ලොකුත්තරෙන ච සීලෙන. එවංසීලාති අනවසෙසසීලානං විසුං පච්චචෙක්ඛණකරණෙන එවංසීලාති අනුස්සරීස්සති. එස නයො සෙසෙසු. යථා විජ්ජාභාගියා විජ්ජාසම්පයුත්තධම්මා, එවං සමාධිපක්ඛා සමාධිසම්පයුත්තධම්මාපි සතිවීරියාදයොති ආහ – “හෙට්ඨා සමාධිපක්ඛානං ධම්මානං ගහිතත්තා විහාරො ගහිතොවා”ති. තස්මා සමාධිපක්ඛධම්මවිනිමුත්තො එව ඉධ විහාරො අධිජ්ජෙතොති වුත්තං “ඉදං භී”තිආදි.

යථා වා අට්ඨසමාපත්තිවිපස්සනාමග්ගඵලසඬ්ගහිතා ලොකියලොකුත්තරා සමාධිපඤ්ඤා “එවංධම්මා එවංපඤ්ඤා”ති පදෙහි හෙට්ඨා ගහිතාපි යථාසකං පටිපක්ඛතො මුච්චනස්ස පවත්තිවිසෙසං උපාදාය “එවංවිමුත්තා”ති එත්ථ පුන ගහිතා, තථා “එවංධම්මා”ති එත්ථ ගහිතාපි සමාධිපක්ඛධම්මා දිබ්බබ්‍රහ්මආනෙඤ්ජඅරියවිහාරසඬ්ඛානං අත්තතො පවත්තිවිසෙසං උපාදාය, “එවංවිහාරී”ති එත්ථ පුන ගහිතාති වුවචමානෙ න කොචි විරොධො. ඵලධම්මානං පවත්තිකාලෙපි කිලෙසානං පටිජ්ජස්සද්ධි න තංආනුභාවජාතා, අථ ඛො අරියමග්ගෙන කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තාති ආහ – “මග්ගානුභාවෙන කිලෙසානං පටිපස්සද්ධන්තෙ උජ්ජන්නත්තා”ති. යො යං පජහති, සො පහායකො පහාතබ්බතො විමුත්තොති වුවචති විසංසට්ඨභාවතොති පහානවිහාගෙන වුවචමානෙ අපහායකස්ස නිබ්බානස්ස කථං විමුත්තතා? විසංසට්ඨාභාවතො එව. තඤ්ඤි පකතියාව සබ්බසො කිලෙසෙහි විසංසට්ඨං විනිස්සටං සුචිදුරවිදුරෙ ධීතං, තස්මාස්ස තතො නිස්සටත්තා නිස්සරණවිමුත්ති නිස්සරණපහානන්ති වුවචතීති ආහ “නිබ්බාන”න්තිආදි.

199. ඉමෙ තථාගතස්ස අවජරියඅබ්භතධම්මා, න සාවකවිසයා, මම පන දෙසනා තයා සුතා එවාති තෙ ථෙරස්සෙව භාරං කරොන්තො, “තං භියොයාසොමත්තය පටිභන්තු”ති ආහ. සතො සම්පජානොති එත්ථ කාලභෙදවසෙන ලබ්භමානම්පි සම්පජානභාවං අනාමසිත්වා ගතිවිභාගෙන තං දස්සෙතුං, “ද්වෙ සම්පජ්ඤානී”තිආදි වුත්තං – අට්ඨ වරෙ ගණ්භන්තොති එත්ථ කථං වරං දෙවතා දෙනි, පරස්ස දියමානඤ්ච තං කථං පරස්ස සමිජ්ඣිකීති? කම්මබලෙනෙව. යදි හි තං කම්මං කතොකාසං යස්ස තදපදෙසෙන එලං විපච්චති, එවං දෙවතාය තස්ස වරං දින්නං, ඉතරෙන ව ලද්ධන්ති වොහාරො භොතිති. අපිව පරස්ස පත්ථිතවරානි නාම විපච්චමානස්ස කම්මස්ස පච්චයභූතො පයොගවිසෙසොති දට්ඨබ්බං. තානි විපච්චනෙ එකන්තිකානිපි අප්පෙසක්ඛා දෙවතා – “අයමස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣිස්සති, නො”ති න ජානන්ති, සක්කො පන පඤ්ඤවා තානි එකච්චං ජානාතියෙව. තෙන වුත්තං – “සක්කෙන පසිදිත්වා දින්නෙ අට්ඨ වරෙ ගණ්භන්තො”තිආදි.

පයම්පවනවාරෙති උප්පන්නස්ස සබ්බපයම්පවනවාරෙ. සො හි පටිසන්ධියා ආසන්නභාවතො අවිසදො භොති, දෙවභාවෙ නිකන්තිවසෙන උප්පජ්ජනතො න ජානාති. අඤ්ඤාහි දෙවතාහි අසාධාරණජානනං භොති දුතියපවනවාරතො පට්ඨාය පවත්තනතො.

අඤ්ඤෙපි දෙවානිආදිනා බොධිසත්තස්ස තත්ථ සම්පජ්ඤානෙව ධීතභාවං බ්බතිරෙකමුඛෙන විභාවෙති. ආභාරූපච්ඡේදෙන කාලච්ඡකරොන්තිති ඉදං බ්බිඛාපදොසිකවසෙන වුත්තං. ඉතරෙසම්පි දිබ්බභොගෙහි මුච්ඡිතතං අජ්ඣාපන්නානං තිට්ඨන්නානං සම්පජ්ඤානාභාවො භොතියෙව. කිං තථාරූපං ආරම්මණං නත්ථිති යථාරූපං උළාරං පණිතඤ්ච ආරම්මණං පටිච්ච තෙ දෙවා සංමුච්ඡිතා ආභාරූපච්ඡේදම්පි කරොන්ති, කිං තථාරූපං උළාරං පණිතඤ්ච ආරම්මණං බොධිසත්තස්ස නත්ථිති බොධිසත්තස්ස සම්පජ්ඤානුභාවං විභාවෙතුං වොදනං සමුට්ඨාපෙති? බොධිසත්තො හි යත්ථ යත්ථ නිබ්බත්තති, තත්ථ තත්ථ අඤ්ඤෙ සත්තෙ දසහි විසෙසෙහි අධිග්ගණ්භාති, පගෙව තත්ථ දෙවභූතො, තථාපි “සතො සම්පජානො”ති අයමෙත්ථ අවජරියධම්මො වුත්තො.

200. සම්පත්තිභවෙ දීඝායුකතා නාම පඤ්ඤාබලෙන භොති, බොධිසත්තො ව මහාපඤ්ඤො, තස්මා තත්ථ තත්ථ භවෙ තෙන දීඝායුකෙන භවිතබ්බන්ති අධිජ්ජායෙන, “සෙසත්තභාවෙසු කිං යාවතායුකං න තිට්ඨති”ති වොදෙති. ඉතරො “ආම න තිට්ඨති”ති පටිජානිත්වා, “අඤ්ඤා හී”තිආදිනා තත්ථ කාරණමාහ. “ඉධ න භවිස්සාමී”ති අධිමුච්චනවසෙන කාලකිරියා අධිමුත්තිකාලකිරියා. පාරමධම්මානඤ්ඤි උක්කංසප්පත්තියා තස්මිං තස්මිං අත්තභාවෙ අභිඤ්ඤාසමාපත්තිහි සන්නානස්ස විසෙසිතත්තා අත්තසිනෙහස්ස

තනුභාවෙන සත්තෙසු ච මහාකරුණාය උළාරභාවෙන අධිට්ඨානස්ස තික්ඛවිසදභාවාපත්තියා බොධිසත්තානං අධිප්පායා සමිජ්ඣන්ති, චිත්තෙ විය කම්මෙසු ච තෙසං වසිභාවො, තස්මා යත්ථුපපන්නානං පාරමියො සම්මදෙව පරිබුහන්ති, චුත්තනයෙන කාලං කත්වා තත්ථ උපපජ්ජන්ති. තථා හි අයං මහාසත්තො ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ නානාජාතීසු අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො අප්පකමෙව කාලං තත්ථ යත්වා තතො වචිත්වා ඉධ නිබ්බත්තො. තෙනාහ – “අයං කාලකිරියා අඤ්ඤෙසං න භොති”ති. සබ්බපාරමීනං පූරිතත්තාති ඉමිනා පයොජනාභාවතො තත්ථ යත්වා අධිමුත්තිකාලකිරියා නාම න භොතීති දස්සෙති. අපිච චරිමහවෙ චතුමහානිධිසමුට්ඨානපුබ්බිකාය දිබ්බසම්පත්තිසදිසාය මහාසම්පත්තියා නිබ්බත්ති විය බුද්ධභූතස්ස අසදිසදානාදිවසෙන අනඤ්ඤසාධාරණලාභජ්ජන්ති විය ච ඉතො පරං මහාපුරිසස්ස දිබ්බසම්පත්තිඅනුභවනං නාම නත්ථීති යාවතායුකට්ඨානං උස්සාහජාතස්ස පුඤ්ඤසම්භාරස්ස වසෙනාති දට්ඨබ්බං. අයඤ්ඤෙත්ථ ධම්මතා.

මනුස්සගණනාවසෙන, න දෙවගණනාවසෙන. පුබ්බනිමිත්තානීති චුතියා පුබ්බනිමිත්තානි. අමීලායිත්වාති එත්ථ අමීලාතග්ගහණෙනෙව තාසං මාලානං වණ්ණසම්පදාපි ගන්ධසම්පදාපි සොභාසම්පදාපි දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. බාහිරබ්හන්තරානං රජොජල්ලානං ලෙසස්සපි අභාවතො දෙවානං සරීරගතානි වත්ථානි සබ්බකාලං පරිසුද්ධපහස්සරානෙව හුත්වා තිට්ඨන්තීති ආහ “වත්ථෙසුපි එසෙව නයො”ති. නෙව සීතං න උණ්හන්ති යස්ස සීතස්ස පතීකාරවසෙන අධිකං සෙවියමානං උණ්හං, සයමෙව චා බරතරං හුත්වා අධිභවත්තං සරීරෙ සෙදං උප්පාදෙය්‍ය, තාදිසං නෙව සීතං න උණ්හං භොති. තස්මිං කාලෙති යථාචුත්තෙ මරණාසන්නකාලෙ. බින්දුබින්දුවසෙනාති මුත්තගුළිකා විය බින්දු බින්දු හුත්වා සෙදා මුච්චන්ති. දන්තානං බණ්ඩිතභාවො බණ්ඩිච්චං. කෙසානං පලිතභාවො පාලිච්චං. ආදි-සද්දෙන වලිත්තවතං සඬිගණ්හාති. කිලන්තරූපො අත්තභාවො භොති, න පන බණ්ඩිච්චපාලිච්චාදිහීති අධිප්පායො. උක්කණ්ඨිතාති අනහිරති, සා නත්ථී උපරූපරි උළාරුළාරානමෙව භොගානං විසෙසතො රූච්ජනකානං උපතිට්ඨනතො.

පණ්ඩිතා එවාති බුද්ධිසම්පන්නා එව දෙවතා. යථා දෙවතා “සම්පති ජාතා කිදිසෙන පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බත්තා”ති චිත්තෙත්වා, “ඉමිනා නාම පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බත්තා”ති ජානන්ති, එවං අතීතභවෙ අත්තනා කතං එකච්චං අඤ්ඤම්පි පුඤ්ඤං ජානන්තියෙව මහාපුඤ්ඤාති ආහ – “යෙ මහාපුඤ්ඤා”තිආදි.

න පඤ්ඤායන්ති චිරතරකාලත්තා පරමායුතො. අනියානිකන්ති න නියානාවහං සත්තානං අභාජනභාවතො. සත්තා න පරමායුතො භොන්ති නාම පාපුස්සන්තතායාති ආහ - “තදා හි සත්තා උස්සන්තකිලෙසා භොන්ති”ති. එත්ථාහ - “කස්මා සම්බුද්ධා මනුස්සලොකෙ එව උප්පජ්ජන්ති, න දෙවබ්‍රහ්මලොකෙසු”ති. දෙවලොකෙ තාව නුප්පජ්ජන්ති බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස අනොකාසභාවතො තථා අනච්ඡරියභාවතො. අච්ඡරියධම්මා හි බුද්ධා භගවන්තො, තෙසං සා අච්ඡරියධම්මතා දෙවත්තභාවෙ ධීතානං න පාකටා භොති යථා මනුස්සභූතානං. දෙවභූතෙ හි සම්මාසම්බුද්ධෙ දිස්සමානං බුද්ධානුභාවං දෙවානුභාවතොව ලොකො දහති, න බුද්ධානුභාවතො, තථා සති සම්මාසම්බුද්ධෙ නාධිමුච්චති න සම්පසිදති ඉස්සරකුත්තග්ගාහං න විස්සජ්ජෙති, දෙවත්තභාවස්ස ච චිරකාලපවත්තනතො එකච්චසස්සතවාදතො න පරිමුච්චති. “බ්‍රහ්මලොකෙ නුප්පජ්ජන්ති”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සත්තානං තාදිසගාහවිමොචනත්ථස්සෙහි බුද්ධා භගවන්තො මනුස්සසුගතියංයෙව උප්පජ්ජන්ති; න දෙවසුගතියං, මනුස්සසුගතියං උප්පජ්ජන්තාපි ඔපපාතිකා න භොන්ති, සති ච ඔපපාතිකූපපත්තියං චූත්තදොසානතිවත්තනතො. ධම්මවෙනෙයානං අත්ථාය ධම්මතත්තියා යපනස්ස විය ධාතුචෙනෙයානං අත්ථාය ධාතූනං යපනස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා ච. න හි ඔපපාතිකානං පරිනිබ්බානතො උද්ධං සරීරධාතූයො තිට්ඨන්ති, තස්මා න ඔපපාතිකා භොන්ති, චරිමහවෙ ච මහාබොධිසත්තා, මනුස්සභාවස්ස පාකටකරණාය දාරපරිග්ගහමිපි කරොන්තා යාව පුත්තමුඛදස්සනා අගාරමජ්ඣෙ තිට්ඨන්ති. පරිපාකගතසීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාදිපාරමිකාපි න අභිනික්ඛමන්ති, කිං වා එතාය කාරණචිත්තාය? සබ්බබුද්ධෙහි ආචිණ්ණසමාචිණ්ණා, යදිදං මනුස්සභූතානංයෙව අභිසම්බුජ්ඣනා, න දෙවභූතානන්ති අයමෙත්ථ ධම්මතා. තථා හි තදත්ථො මහාභිනිහාරොපි මනුස්සභූතානංයෙව ඉජ්ඣති, න ඉතරෙසං.

කස්මා පන සම්මාසම්බුද්ධා ජම්බුදීපෙයෙව උප්පජ්ජන්ති, න සෙසදීපෙසුති? කෙචි තාව ආහු - “යස්මා පථවියා නාහිභූතා බුද්ධානුභාවසහිතා අවලට්ඨානභූතා බොධිමණ්ඩභූමි ජම්බුදීපෙයෙව උප්පජ්ජන්ති, තස්මා ජම්බුදීපෙයෙව උප්පජ්ජන්ති”ති; “තථා ඉතරෙසමිපි අවිජ්ඣිතට්ඨානානං තත්ථෙව ලබ්භමානතො”ති. අයං පනෙත්ථ අම්භාකං බන්ති - යස්මා පුරිමබුද්ධානං මහාබොධිසත්තානං පච්චෙකබුද්ධානස්සෙව නිබ්බත්තියා සාවකබොධිසත්තානං සාවකබොධියා අභිනිහාරො සාවකපාරමීනං සම්භරණං පරිපාචනස්සෙව බුද්ධබ්‍රහ්මභූතෙ ඉමස්මිං චක්කවාලෙ ජම්බුදීපෙයෙව ඉජ්ඣති, න අඤ්ඤත්ථ. වෙනෙයානං විනයනත්ථො ච බුද්ධුප්පාදොති අග්ගසාවකාදිවෙනෙයාවිසෙසාපෙක්ඛාය එකස්මිං ජම්බුදීපෙයෙව බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති, න සෙසදීපෙසු. අයස්සෙව නයො සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණොති තෙසං උත්තමපුරිසානං තත්ථෙව උප්පත්ති සම්පත්තිචක්කානං විය අඤ්ඤමඤ්ඤපනිස්සයතො අපරාපරං චත්තතිති

දට්ඨබ්බං. තෙනාහ – “තීසු දීපෙසු බුද්ධා න නිබ්බත්තන්ති, ජම්බුදීපෙයෙව නිබ්බත්තන්තිති දීපං පස්සති”ති. ඉමිනා නයෙන දෙසනියමෙපි කාරණං වත්තබ්බං.

ඉදානි ච බත්තියකුලං ලොකසම්මතං බ්‍රාහ්මණානම්පි පූජනීයභාවතො. රාජා මෙ පිතා භවිස්සතීති කුලං පස්සි පිතුවසෙන කුලස්ස නිද්දිසිතබ්බතො. දසන්නං මාසානං උපරි සත්ත දිවසානීති පස්සි තෙන අත්තතො අත්තරායාභාවං අඤ්ඤාසි, තස්සා ච තුසිතභවෙ දිබ්බසම්පත්තිපච්චනුභවනං.

තා දෙවතාති දසසහස්සිවක්කවාළදෙවතා. කථං පන තා බොධිසත්තස්ස පූරිතපාරම්භාවං භාවිතඤ්ච සම්බුද්ධභාවං ජානන්තිති? මහෙසක්කානං දෙවතානං වසෙන, යෙභුයොන ච තා දෙවතා අභිසම්මයභාගිතො. තථා හි භගවතො ච ධම්මදානසංවිභාගෙ අනෙකචාරං දසසහස්සවක්කවාළවාසිදෙවතාසන්නිපාතො අහොසි.

වචාමීති පජානාති චුතිආසන්නපවනෙහි ඤාණසහිතෙහි චුතියා උපට්ඨිතභාවස්ස පටිසංවිදිතත්තා. චුතිචිත්තං න ජානාති චුතිචිත්තක්ඛණස්ස ඉත්තරභාවතො. තථා හි තං චුතුපපාතඤාණස්සපි අවිසයො ඵව. පටිසන්ධිචිත්තෙපි ඵසෙව නයො. ආවජ්ජනපරියායොති ආවජ්ජනක්කමො. යස්මා ඵකචාරං ආවජ්ජිතමත්තෙන ආරම්මණං නිව්ඡිනිතුං න සක්කා, තස්මා තමෙවාරම්මණං දුතියං තතියඤ්ච ආවජ්ජිත්වා නිව්ඡියති, ආවජ්ජනසිසෙන චෙත්ථ ජවනවාරො ගහිතො. තෙනාහ – “දුතියතතියචිත්තවාරෙයෙව ජානිස්සති”ති. චුතියා පුරෙතරං කතිපයචිත්තවාරතො පටියාය මරණං මෙ ආසන්නන්ති ජානනතො, “චුතික්ඛණෙපි වචාමීති පජානාති”ති චුත්තං. පටිසන්ධියා පන අපුබ්බභාවතො පටිසන්ධිචිත්තං න ජානාති. නිකන්තියා උප්පත්තිතො පරතො අසුකස්මිං යානෙ මයා පටිසන්ධි ගහිතාති පජානාති, දුතියජවනතො පටියාය ජානාතීති චුත්තොවායමත්ථො. තස්මිං කාලෙති පටිසන්ධිග්ගහණකාලෙ. දසසහස්සි කම්පතීති ඵත්ථ කම්පනකාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. මහාකාරුණිකා බුද්ධා භගවන්තො සත්තානං හිතසුඛවිධානතප්පරතාය බහුලං සොමනස්සිකාව භොන්තිති තෙසං පඨමමහාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධිග්ගහණං අට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.17; ධ. ස. 498; ම. නි. අට්ඨ. 3.199) චුත්තං. මහාසිවත්ථෙරො පන යදිපි මහාකාරුණිකා බුද්ධා භගවන්තො සත්තානං හිතසුඛවිධානතප්පරා, විවෙකජ්ඣාසයා පන විසඬිබාරනින්තා සබ්බසඬිබාරෙසු අජ්ඣුපෙක්ඛණබහුලාති පඤ්චමෙන මහාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධිග්ගහණමාහ.

පුරෙ පුණ්ණමාය සත්තමදිවසතො පටියායාති පුණ්ණමාය පුරෙ සත්තමදිවසතො පටියාය, සුක්කපක්ඛෙ නවමිතො පටියායාති අත්ථො. සත්තමෙ දිවසෙති ආසාල්හීපුණ්ණමාය. ඉදං සුපිනන්ති ඉදානි වුව්වමානාකාරං සුපිනං. නෙසං දෙවියොති මහාරාජුනං දෙවියො.

සො ච බො පුරිසගඛිහො, න ඉත්ථිගඛිහො, පුත්තො තෙ හවිස්සතීති එත්තකමෙව තෙ බ්‍රාහ්මණා අත්තනො සුපිනසත්ථනයෙන කථෙසුං. සචෙ අගාරං අප්ඤ්ඤාචස්සතීතිආදි පන දෙවතාවග්ගහෙන භාවිතමත්ථං යාථාවතො පච්චෙදෙසුං.

ගඛිභාවක්කන්තියොති එත්ථ ගඛිහො වුව්වති මාතුකුච්ඡි, තත්ථ උප්පත්ති අවක්කන්ති, තාව ගඛිභාවක්කන්ති, යාව න නික්ඛමති. ධීතකාව නික්ඛමන්ති ධම්මාසනතො ඔතරන්තො ධම්මකථිකො විය.

201. වත්තමානසමීපෙ වත්තමානෙ විය වොහරියතීති ඔක්කමතීති වුත්තන්ති ආහ - “ඔක්කන්තො හොතීති අත්ථො”ති. එවං හොතීති එවං වුත්තප්පකාරොනස්ස සම්පජානනා හොති. න ඔක්කමමානෙ පටිසන්ධික්ඛණස්ස දුට්ඨඤ්ඤායාත්තා. තථා ච වුත්තං - “පටිසන්ධිවිත්තං න ජානාතී”ති. දසසහස්සවක්කවාළපත්ථරණෙන වා අප්පමාණො. අතිවිය සමුප්පලභාවෙන උළාරො. දෙවානුභාවන්ති දෙවානං පහානුභාවං. දෙවානඤ්ඤි පහංසො ඔහාසො අධිභවති, න තෙසං ආධිපතිවං. තෙනාහ “දෙවාන”න්තිආදි.

රුක්ඛගච්ඡාදිනා කෙනචි න හඤ්ඤතීති අසා, අබාධා. තෙනාහ “නිච්චව්චටා”ති. අසංවුතාති හෙට්ඨා උපරි ච කෙන චි න පිහිතා. තෙනාහ “හෙට්ඨාපි අප්පතිට්ඨා”ති. තත්ථ පි-සද්දෙන යථා හෙට්ඨා උදකස්ස පිධායිකා පථවි නත්ථිති අසංවුතා ලොකන්තරිකා, එවං උපරිපි චක්කවාළෙසු විය දෙවවිමානානං අභාවතො අසංවුතා අප්පතිට්ඨාති දස්සෙති. අන්ධකාරො එත්ථ අත්ථිති අන්ධකාරා. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං න ජායති ආලොකස්සාභාවතො, න චක්ඛුතො. තථා හි “තෙන ඔහාසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සඤ්ජානන්ති”ති වුත්තං. ජම්බුදීපෙ ධීතමජ්ඣන්තිකවෙලායං පුඛ්ඛවිදෙහවාසීනං අත්ථධිගමනවසෙන උපධිඨං සුරියමණ්ඩලං පඤ්ඤායති, අපරගොයානවාසීනං උග්ගමනවසෙන, එවං සෙසදීපෙසුපිති ආහ - “එකප්පහාරොනෙව තීසු දීපෙසු පඤ්ඤායන්ති”ති. ඉතො අඤ්ඤථා පන ද්වීසු එව දීපෙසු එකප්පහාරොනෙව පඤ්ඤායතිති. එකෙකාය දිසාය නව නව යොජනසහස්සාති අන්ධකාරවිධමනමිපි ඉමිනා නයෙන දට්ඨබ්බං. පහාය නප්පහොන්තීති අත්තනො පහාය ඔහාසිතුං න අභිසම්භුණන්ති. යුගන්ධරපබ්බතමත්ථකප්පමාණෙ ආකාසෙ විවරණතො, “චක්කවාළපබ්බතස්ස චෙමජ්ඣෙන වරන්ති”ති වුත්තං.

වාචටානි බාදනත්ථං ගණ්හිතුං උපක්කමන්තා. විපරිවත්තිත්වානි විවට්ඨිත්වා. ඡිජ්ජිත්වානි මුච්ඡාපත්තියා ධීතට්ඨානතො මුච්චිත්වා, අභිගපච්චඨගච්ඡෙදනවසෙන වා ඡිජ්ජිත්වා. අච්චන්තබ්බාරෙති ආතපසන්තාපාභාවෙන අතිසීතභාවං සන්ධාය අච්චන්තබ්බාරතා වුත්තා සීයා. න හි තං කප්පසණ්ඨානඋදකං සම්පත්තිකරමභාමෙසවුට්ඨං පථවීසන්ධාරකං කප්පච්ඡිනාසකඋදකං විය බාරං භවිතුමරහති. තථා හි සති පථවීපි විලීයෙය්‍යා. තෙසං වා පාපකම්මබලෙන පෙතානං පකතිඋදකස්ස පුබ්බබ්ලෙභාවාපත්ති විය තස්ස උදකස්ස තදා බාරභාවාපත්ති භොතිති වුත්තං “අච්චන්තබ්බාරෙ උදකෙ”ති. සමන්තතොති සබ්බභාගතො ඡප්පකාරම්පි.

202. වතුන්තං මහාරාජුනං වසෙනාති වෙස්සවණාදිවතුමහාරාජභාවසාමඤ්ඤෙන.

203. සභාවෙනෙවාති පරස්ස සන්තිකෙ ගහණෙන විනා අත්තනො සභාවෙනෙව සයමෙව අධිට්ඨහිත්වා සීලසම්පන්නා.

මනුස්සෙසුති ඉදං පකතිවාරිත්තවසෙන වුත්තං - “මනුස්සිත්ථියා නාම මනුස්සපුරිසෙසු පුරිසාධිප්පායචිත්තං උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති, බොධිසත්තමාතු පන දෙවෙසුපි තාදිසං චිත්තං නුප්පජ්ජතෙව. යථා බොධිසත්තස්ස ආනුභාවෙන බොධිසත්තස්ස මාතු පුරිසාධිප්පායචිත්තං නුප්පජ්ජති, එවං තස්ස ආනුභාවෙනෙව සා කෙනචි පුරිසෙන අනතික්කමනීයාති ආහ - “පාදා න වහන්ති, දිබ්බසඤ්චලිකා විය බජ්ඣන්ති”ති.

පුබ්බෙ “කාමගුණුපසංහිතං චිත්තං නුප්පජ්ජති”ති වුත්තං, පුන “පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතා සමඨගිභූතා පරිවාරෙති”ති වුත්තං, කථමීදං අඤ්ඤමඤ්ඤං න විරුජ්ඣන්ති ආහ “පුබ්බෙ”තිආදි. වත්ථුපටික්ඛෙපොති අබ්‍රහ්මවරියවත්ථුපටිසෙධො. තෙනාහ “පුරිසාධිප්පායවසෙනා”ති. ආරම්මණපටිලාභොති රූපාදිපඤ්චකාමගුණාරම්මණස්සෙව පටිලාභො.

204. කීලමථොති බෙදො. කායස්ස හි ගරුභාවකඨිනභාවාදයොපි තස්සා තදා න භොන්ති එව. “තිරොකුච්ඡිගතං පස්සති”ති වුත්තං, කදා පට්ඨාය පස්සතිති ආහ - “කලලාදිකාලං අතික්කමිත්වා”තිආදි. දස්සනෙ පයොජනං සයමෙව වදති, තස්ස අභාවතො කලලාදිකාලෙ න පස්සති. පුත්තෙනාති දහරෙන මන්දෙන උත්තානසෙය්‍යකෙන. යං තං මාතුතිආදි පකතිවාරිත්තවසෙන වුත්තං. වක්කවත්තිගබ්භතොපි හි සවිසෙසං බොධිසත්තගබ්භො පරිහාරං ලහති පුඤ්ඤසම්භාරස්ස සාතිසයත්තා, තස්මා බොධිසත්තමාතා අතිවිය සප්පායාභාරාවාරා ව හුත්වා සක්කච්චං පරිහරති. පුරත්ථාහිමුබ්බොති මාතු පුරත්ථාහිමුබ්බො. ඉදානි තිරොකුච්ඡිගතස්ස

දිස්සමානතාය අබ්භන්තරං බාහිරඤ්ච කාරණං දස්සෙතුං, “පුබ්බෙ කතකම්ම”න්තිආදි වුත්තං. අස්සාති දෙවියා. වත්ථුන්ති කුච්ඡිං. එලිකඅබ්භපටලාදිනො විය බොධිසත්තමාතුකුච්ඡිතවස්ස පටලභාවෙන ආලෝකස්ස විබන්ධාභාවතො යථා බොධිසත්තමාතා කුච්ඡිගතං බොධිසත්තං පස්සති, කිමෙවං බොධිසත්තොපි මාතරං අඤ්ඤඤඤච පුරතො රූපගතං පස්සති, නොති ආහ, “බොධිසත්තො පනා”න්තිආදි. කස්මා පන සති වක්ඛුමිහි ආලෝකෙ ව න පස්සතිති ආහ – “න හි අන්තොකුච්ඡියං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති”ති. අස්සාසපස්සාසා විය හි තත්ථ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණමපි න උප්පජ්ජති තජ්ජාසමන්තාභාරස්සාභාවතො.

205. යථා අඤ්ඤා ඉත්ථියො විජාතපච්චියා තාදිසෙන රොගෙන අභිභූතාපි භුත්වා මරන්ති, බොධිසත්තමාතු පන බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ න කොචි රොගො උප්පජ්ජති; කෙවලං ආයුපරික්ඛයෙනෙව කාලං කරොති, ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. බොධිසත්තෙන වසිතට්ඨානං භීතිආදිනා තත්ථ කාරණමාහ. අපනෙත්වාති අග්ගමහෙසිට්ඨානතො නිහරිත්වා. අනුරක්ඛිතුං න සක්කොතිති සම්මා ගබ්භපරිහාරං නානුයුඤ්ජති, තෙන ගබ්භො ඛන්වාබාධො හොති. වත්ථුච්ඡදං හොතිති ගබ්භාසයො පරිසුද්ධො හොති. මාතු මජ්ඣිමවයස්ස තතියකොට්ඨාසෙ බොධිසත්තස්ස ගබ්භොක්කමනම්පි තස්සා ආයුපරිමාණවිලෝකනෙනෙව සඬගහිතං වයොවසෙන උප්පජ්ජනකවිකාරස්ස පරිවජ්ජනතො, ඉත්ථිසභාවෙන උප්පජ්ජනකවිකාරො පන බොධිසත්තස්ස ආනුභාවෙනෙව වූපසම්මති.

සත්තමාසජාතොති පටිසන්ධිග්ගහණතො සත්තමෙ මාසෙ ජාතො. සො සීතුණ්හක්ඛමො න හොති අතිවිය සුබ්බමාලතාය. අට්ඨමාසජාතො කාමං සත්තමාසජාතො බුද්ධිඅවයවො, එකච්චෙ පන වම්මපදෙසා බුද්ධිං පාපුණන්තා සට්ඨනං න සහන්ති, තෙන සො න ජීවති. සත්තමාසජාතස්ස පන න තාව තෙ ජාතාති වදන්ති.

ධීතාව භුත්වාති නිද්දුක්ඛතාය ධීතා එව භුත්වා. දුක්ඛස්ස හි බලවභාවතො තං දුක්ඛං අසහමානා අඤ්ඤා ඉත්ථියො නිසින්නා වා නිපන්නා වා විජායන්ති. උපවිජ්ඤ්ඤාති උපගතවිජායනකාලා. සකලනගරවාසීනොති කපිලවත්ථුං පරිවාරෙත්වා යීතෙසු දෙවදහාදීසු ඡසු නගරෙසු වසන්තා.

දෙවා නං පයමං පටිග්ගණ්හන්ති ලෝකනාථං මහාපුරිසං මයමෙව පයමං පටිග්ගණ්හාමාති සඤ්ජාතගාරවබ්බමානා අත්තනො පීතිං පවෙදෙන්තා බිණ්ණාසවා සුද්ධාවාසබ්බුහ්මානො ආදිතො පටිග්ගණ්හන්ති. සුතිවෙසන්ති සුතිජග්ගනධාතිවෙසං. එකෙති උත්තරවිහාරවාසීනො. මච්ඡක්ඛිසදිසං ඡවිවසෙන.

206. අජිනප්පවෙණියාති අජිනවම්මෙහි සිබ්බෙන්වා කතපවෙණියා. මහාතෙජොති මහානුභාවො. මහායසොති මහාපරිවාරො විපුලකිත්තිසොසො ව.

හග්ගවිහග්ගාති සම්බාධට්ඨානතො නික්ඛමනෙන විභාවිතත්තා හග්ගා විහග්ගා විය ව හුත්වා. තෙන තෙසං අවිසදභාවමෙව දස්සෙති. අලග්ගො හුත්වාති ගබ්භාසයෙ යොනිපදෙසෙ ව කත්ථවි අලග්ගො අසත්තො හුත්වා. උදකෙනාති ගබ්භාසයගතෙන උදකෙන අමක්ඛිතො නික්ඛමති සම්මක්ඛිතස්ස තාදිසස්ස උදකසෙම්භාදිකස්සෙව තත්ථ අභාවතො. බොධිසත්තස්ස හි පුඤ්ඤානුභාවෙන පටිසන්ධිග්ගහණතො පටියාය තං යානං විසුද්ධං පරමසුගන්ධගන්ධකුටි විය වන්දනගන්ධං වායන්තං තිට්ඨති. උදකවට්ටියොති උදකක්ඛන්ධා.

207. මුහුත්තජාතොති මුහුත්තෙන ජාතො හුත්වා මුහුත්තමත්තොව. අනුධාරියමානෙති අනුකූලවසෙන නියමානෙ. ආගතානෙවාති තං යානං උපගතාති ඵව.

අනෙකසාබන්ති රතනමයානෙකසතපතිට්ඨානභීරකං. සහස්සමණ්ඩලන්ති තෙසං උපරි පතිට්ඨිතං අනෙකසහස්සමණ්ඩලභීරකං. මරුති දෙවා.

න බො පනෙවං දට්ඨබ්බන්ති සත්තපදවීතිභාරතො පගෙව දිසාවිලෝකනස්ස කතත්තා. තෙනාහ “මහාසත්තො හී”තිආදි. එකච්ඡගණානීති විවට්ඨාවෙන විහාරච්ඡගණපරිවෙණච්ඡගණාති විය එකච්ඡගණසදිසාති අහෙසුං. සදිසොපි නත්ථීති තුම්භාකං ඉදං විලෝකනං විසිට්ඨෙ පස්සිතුං ඉධ තුම්භෙහි සදිසොපි නත්ථී, කුතො උත්තරිතරොති ආහංසු. සබ්බපයමොති සබ්බජ්ජධානො. පධානපරියායො හි ඉධ පයමසද්දො. තෙනාහ “ඉතරානී”තිආදි. එත්ථ ව මහෙසක්ඛා තාව දෙවා තථා වදන්ති, ඉතරෙ පන කථන්ති? මහාසත්තස්ස ආනුභාවදස්සනෙනෙව. මහෙසක්ඛානඤ්ඤි දෙවානං මහාසත්තස්ස ආනුභාවො විය තෙන සදිසානම්පි ආනුභාවො පච්චක්ඛො අහොසි. ඉතරෙ පන තෙසං වචනං සුත්වා සද්දහන්තා අනුමිනන්තා තථා ආහංසු.

ජාතමත්තස්සෙව බොධිසත්තස්ස යානාදීති යෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභූතානීති තෙ නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙත්තො, “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ පතිට්ඨානං චතුරුද්ධිපාදපටිලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං ඉද්ධිපාදවසෙන ලෝකුත්තරධම්මෙසු සුප්පතිට්ඨිතභාවසම්ප්ඤ්ඤානො. උත්තරාහිමුඛභාවො ලෝකස්ස උත්තරණවසෙන ගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. සත්තපදගමනං සත්තබොජ්ඣාධිගාදිගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, විසුද්ධජත්තධාරණං

සුවසුද්ධවිමුත්තිජත්තධාරණස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පඤ්චරාජකකුඩභණ්ඩානි පඤ්චවිධවිමුත්තිගුණපරිවාරතාය පුබ්බනිමිත්තං, අනාවටදිසානුවිලෝකනං අනාවටඤ්ඤාණතාය පුබ්බනිමිත්තං, “අග්ගොභමස්මි” තිආදිවචනං අප්පට්චත්තියධම්මවක්කපවත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං; අයමත්තිමා ඡාතීති ආයතිං ඡාතියා අභාවකිත්තනා අනුපාදි...පෙ.... පුබ්බනිමිත්තන්ති වෙදිතබ්බං; තස්ස තස්ස අනාගතෙ ලද්ධබ්බවිසෙසස්ස තං තං නිමිත්තං අබ්‍යභිවාරිනිමිත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න ආගතොති ඉමස්මිං සුත්තෙ අඤ්ඤත්ථ ච වක්ඛමානාය අනුපුබ්බියා අනාගතතං සන්ධාය වුත්තං. ආහරිත්වාති තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ අට්ඨකථාසු ච ආගතනයෙන ආහරිත්වා දීපෙනබ්බො.

දසසහස්සිලෝකධාතු කම්පීති පන ඉදං සතිපි ඉධ පාළියං ආගතත්තෙ වක්ඛමානානමච්ඡරියානං මූලභූතං දස්සෙතුං වුත්තං, එවං අඤ්ඤම්පිදිසං දට්ඨබ්බං. තන්ති බද්ධා විණා, වම්මබද්ධා භෙරියොති පඤ්චඛිකතුරියස්ස නිදස්සනමත්තං, ව-සද්දෙන වා ඉතරෙසම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. හිජ්ජිංසුති පාදෙසු බද්ධට්ඨානෙසුයෙව හිජ්ජිංසු. විගච්ඡිංසුති වූපසම්භු. සකතෙජොභාසිතානීති අතිවිය සමුප්පලාය අත්තනො පභාය ඔභාසිතානි අහෙසුං. න පවත්තීති න සන්දී. වාතො න වායීති බරො වාතො න වායි, මුදුසුබො පන සත්තානං සුබාවහො වායි. පට්ඨිගතා අහෙසුං උච්චට්ඨානෙ යාතුං අවිසහන්තා. උතුසම්පන්නොති අනුණ්භාසිතතාසඬබාතෙන උතුතා සම්පන්නො. වාමහත්ථං උරෙ යපෙත්වා දක්ඛිණෙන සුථුපාණිතා හත්ථතාලනෙන සද්දකරණං අප්පොචනං. මුඛෙන උස්සෙළනං සද්දමුඤ්චනං සෙළනං. එකද්ධජමාලා අභොසිති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන විචිත්තපුප්ඵසුගන්ධපුප්ඵවස්සදෙවා වස්සිංසු, සූරියෙ දිබ්බමානෙ එව තාරකා ඔභාසිංසු, අවිජං විජපසන්නං උදකං පට්ඨිතො උබ්බිජ්ජි, බ්ලාසයා දරිසයා තිරච්ඡානා ආසයතො නික්ඛම්භු; රාගදොසමොභාපි තනු හවිංසු, පට්ඨියං රජො වූපසම්, අනිට්ඨගන්ධො විගච්ඡි, දිබ්බගන්ධො වායි, රූපිතො දෙවා සරූපෙනෙව මනුස්සානං ආපාට්මගමංසු, සත්තානං වුතුපපාතා නාහෙසුන්ති ඉමෙසං සඬගහො දට්ඨබ්බො. යාති මහාභිනීභාරසමයෙ උප්පන්නානි ද්වත්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි, තානි අනවසෙසානි තදා අහෙසුන්ති.

තත්‍රාපීති තෙසුපි පට්ඨිකම්පාදිසු එවං පුබ්බනිමිත්තභාවො වෙදිතබ්බො, න කෙවලං සම්පතිජාතස්ස යානාදිසු එවාති අධිජ්ජායො. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං සබ්බස්ස ඤෙයාස්ස තිත්ථකරමතස්ස ච වාලනතො. කෙනචි අනුස්සාහිතානංයෙව ඉමස්මිංයෙව එකවක්කවාලෙ සන්නිපාතො, කෙනචි අනුස්සාහිතානංයෙව එකජ්ජහාරෙනෙව සන්නිපතිත්වා ධම්මපටිග්ගණ්ණනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පයමං දෙවතානං පටිග්ගහණං දිබ්බවිහාරපටිලාභස්ස, පච්ඡා මනුස්සානං පටිග්ගහණං

තත්ථෙව යානස්ස නිව්වලසභාවතො ආනෙඤ්ජවිහාරපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං. විණානං සයං වජ්ජනං පරුපදෙසෙන විනා සයමෙව අනුපුබ්බවිහාරපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං. හෙරිනං වජ්ජනං චක්කවාලපරියන්තාය පරිසාය පවෙදනසමත්ථස්ස ධම්මහෙරියා අනුසාවනස්ස අමතදුන්දුහිසොසනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අන්දුබන්ධනාදීනං ඡෙදො මානවිනිබන්ධඡෙදනස්ස පුබ්බනිමිත්තං; සුපට්ටනසම්පාපුණ්ණං අත්ථාදි අනුරූපං අත්ථාදිසු ඤාණස්ස හෙදාධිගමස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

නිබ්බානාරසෙනාති කිලෙසානං නිබ්බායනාරසෙන. එකරසභාවස්සාති සාසනස්ස සබ්බත්ථ එකරසභාවස්ස. වාතස්ස අවායනං කිස්ස පුබ්බනිමිත්තන්ති ආහ
 “ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතභිත්තනස්සා”ති.
 ආකාසාදිඅප්පතිට්ඨවිසමචඤ්චලට්ඨානං පභාය සකුණානං පට්ඨිගමනං තාදිසං මිච්ඡාගාහං පභාය සත්තානං පාණෙනි රතනත්තයසරණගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. දෙවතානං අප්ථොටනාදීහි කීළනං පමොදනුප්පත්තිඋදානස්ස භවචන්තගමනෙන ධම්මසභාවබොධනෙන ච පමොදවිභාවනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ධම්මවෙගවස්සනස්සාති දෙසනාඤාණවෙගෙන ධම්මාමතස්ස වස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. කායගතාසතිවසෙන ලද්ධජ්ඣානං පාදකං කත්වා උප්පාදිතමග්ගඵලසුඛානුභවො කායගතාසතිඅමතපටිලාභො, තස්ස පන කායස්සපි අතප්පකසුඛාවහත්තා බුද්ධප්පාසාපීළනාභාවො පුබ්බනිමිත්තං වුත්තො. අරියද්ධජමාලාමාලිකායාති සදෙවකස්ස ලොකස්ස අරියමග්ගබොජ්ඣකඛිගධජමාලාහි මාලිකභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. යං පනෙත්ථ අනුද්ධට්ඨං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

එත්ථාති “සම්පතිජාතො”තිආදිනා ආගතෙ ඉමස්මිං යානෙ. විස්සජ්ජිකොව, තස්මා අම්හෙහි ඉධ අපුබ්බං චත්තබ්බං නත්ථීති අධිප්පායො. තදා පට්ඨියං ගච්ඡන්තොපි මහාසත්තො ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය මහාජනස්ස උපට්ඨාසීති අයමෙත්ථ නියති ධම්මනියාමො බොධිසත්තානං ධම්මතාති ඉදං නියතිවාදවසෙන කථනං. “පුබ්බෙ පුරිමජාතීසු තාදිසස්ස පුඤ්ඤසම්භාරකම්මස්ස කතත්තා උපවිතත්තා මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසී”ති ඉදං පුබ්බෙකතකම්මවාදවසෙන කථනං. ඉමෙසං සත්තානං උපරි ඊසනසීලතාය යථාසකං කම්මමෙව ඉස්සරො නාම, තස්ස නිම්මානං අත්තතො ඵලස්ස නිබ්බත්තනං, මහාපුරිසොපි සදෙවකං ලොකං අභිභවිතුං සමත්ථෙත උළාරෙන පුඤ්ඤකම්මුනා නිබ්බත්තිතො තෙන ඉස්සරෙන නිම්මිතො නාම, තස්ස වායං නිම්මානවිසෙසො, යදිදං මහානුභාවතා. යාය මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසීති ඉදං ඉස්සරනිම්මානවාදවසෙන කථනං. එවං තං තං බහුං චත්ථා කිං ඉමාය පරියායකථායාති අවසානෙ උජුකමෙව එවං බ්‍යාකාසී. සම්පතිජාතො පට්ඨියං කථං පදසා ගච්ඡති, එවංමහානුභාවො ආකාසෙන මඤ්ඤෙ ගච්ඡතිති

පරිකප්පනස්ස වසෙන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය අහොසි. සීසතරං පන සත්තපදවිතිහාරෙන ගතත්තා දිස්සමානරූපොපි මහාජනස්ස අදිස්සමානො විය අහොසි. අවෙලකභාවො බුද්දකසරීරතා ව තාදිසස්ස ඉරියාපථස්ස අනනුවිඡවිකාති කම්මානුභාවසඤ්ජනිතපාටිහාරියවසෙන අලඬිකාරපටියත්තො විය; සොළසවස්සුද්දෙසිකො විය ව මහාජනස්ස උපට්ඨාසීති වෙදිතබ්බං; බුද්ධභාවානුවිඡවිකස්ස බොධිසත්තානුභාවස්ස යාථාවතො පවෙදිතත්තා බුද්ධෙන විය...පෙ.... අත්තමනා අහොසි.

පාකටා හුත්වාති විභූතා හුත්වා. බුද්ධානං යෙ යෙ සඬ්ඛාරෙ වචන්ටපෙතුකාමා, තෙ තෙ උප්පාදක්ඛණ්ණෙපි සබ්බසො සුප්පට්ඨිදිතා සුපාකටා හත්ථතලෙ ආමලකං විය සුට්ඨු විභූතා එව හුත්වා උපට්ඨහන්ති. තෙනාහ “යථා ඡී”තිආදි. අනොකාසගතෙති පරිග්ගහස්ස අනොකාසකාලෙ පවත්තෙ. නිප්පදෙසෙති නිරවසෙසෙ. ඔකාසජ්ජත්තෙති යානගමනාදිකාලෙ උප්පන්නෙ, තෙ හි සම්මසනස්ස යොග්‍යකාලෙ උප්පත්තියා ඔකාසජ්ජත්තාති අධිජ්ජායො. සත්තදිවසබ්බන්තරෙති ඉදං බුද්ධානං පාකතිකසම්මසනවසෙන චුත්තං, ආකඬ්ඛන්තා පන තෙ යදා කදාපි උප්පන්නසඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තියෙව. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අවිජරියබ්භුතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

4. බාකුලසුත්තවණ්ණනා

209. යථා “ද්වත්තිංසා”ති වත්තබ්බෙ ද්වි-සද්දස්ස බා-ආදෙසං කත්වා බාත්තිංසාති චුච්චති, එවං එත්ථ බා-කාරාදෙසං කත්වා බාකුලොති සමඤ්ඤා අහොසි, සායං තස්ස අන්වත්ථසඤ්ඤාති දස්සෙතුං, “තස්ස ඡී”තිආදි චුත්තං. සීසං න්භාපෙත්වාති මඬ්ගලත්ථං මහාගඬ්ගාය සීසං න්භාපෙත්වා. නිමුජ්ජනවසෙනාති ජණ්ණුපමාණෙ උදකෙ ථොකංයෙව නිමුජ්ජනවසෙන. ජඬ්ඬෙත්වා පලාතා මරණභයතජ්ජිතා. පහරියමානා මරන්ති, න ජාලෙන බන්ධිතමත්තෙන. දාරකස්ස තෙජෙනාති දාරකස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන. නීහටමත්තොව මනො, තස්ස මරණත්ථං උපක්කමො න කතො, යෙන උපක්කමෙන දාරකස්ස බාධො සීයා. තන්ති මච්ඡං. සකලමෙවාති පරිපුණ්ණාවයවමෙව.

න කෙලායතීති න මමායති කිස්මිඤ්චි න මඤ්ඤති. දාරකස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන පිට්ඨිතො ථාලෙන්ති. දාරකං ලහතීති උග්ගොසනවසෙන හෙරිං වරාපෙත්වා. පවත්තිං ආචික්ඛි, අත්තනො පුත්තභාවං කටෙසි. කුච්ඡයා ධාරිතත්තා අමාතා කාතුං න සක්කා ජනනීභාවතො. මච්ඡං ගණ්හන්තාපීති මච්ඡං කිණ්ත්වා ගණ්හන්තාපි. තථා ගණ්හන්තා ව තජ්ජරියාපන්නං සබ්බං

ගණ්භාති නාමාති ආහ - “වක්කයකනාදීති බහි කත්වා ගණ්භන්තා නාම නත්ථි”ති. අයම්පි අමාතා කාතුං න සක්කා සාමිකභාවතො. දාරකො උභින්නම්පි කුලානං දායාදො භොතු ද්වින්නං පුත්තභාවතො.

අසීතිමෙති ජාතියා අසීතිමෙ වස්සෙ. පබ්බජ්ජාමත්තෙන කිලෙසානං අසමුච්ඡිජ්ජනතො විතික්කමිතුං කාමසඤ්ඤා උප්පන්නපුබ්බාති පුච්ඡා පන පුච්ඡිතබ්බා. තෙනාහ - “එවඤ්ඤ වො මං, ආවුසො කස්සප, පුච්ඡිතබ්බ”න්ති.

210. නියමෙත්වාති තං තංවාරෙ සෙසවාරෙන නියමෙත්වා. කම්මපට්ඨෙදකොති කම්මපට්ඨිසෙසකරො. තත්ථ කාමචිතක්කො යථා කායචච්ඡිද්වාරෙසු වොපනජ්ජත්තො කම්මපට්ඨිජ්ජත්තො නාම භොති; මනොද්වාරෙ පරහණ්ඩස්ස අත්තනො පරිණාමනවසෙන පවත්තඅභිජ්ඣාසහගතො; එවං කාමසඤ්ඤාති, තථා ඛ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කසඤ්ඤාති ථෙරො, “උභයම්පෙනං කම්මපට්ඨෙදකමෙවා”ති ආහ. කම්මපට්ඨං අප්පත්තං සඤ්ඤං සන්ධාය, “සඤ්ඤා උප්පන්නමත්තවා”ති වුව්වමානෙ විතක්කිතම්පි සමානං කම්මපට්ඨං අප්පත්තමෙව, උභයස්ස පන වසෙන සුත්තපදං පවත්තන්ති ථෙරස්ස අධිජ්ජායො.

211. ආයුහනකම්මන්ති අත්තනා ආයුහිතබ්බකම්මං. ලොමකිලිට්ඨානීති කිලිට්ඨලොමානි, කිලිට්ඨංසුනීති අත්ථො. කිමෙවං භොගෙසු පරනිමිතිහවෙ වසවත්තිදෙවානං විය සබ්බසො ආයුහනකම්මෙන විනා අඤ්ඤස්සපි පබ්බජිතස්ස පච්චයලාභො දිට්ඨපුබ්බො සුතපුබ්බොති ආහ “අනච්ඡරියඤ්ඤෙත”න්ති. කුලුපකථෙරානමෙනං කම්මං, ථෙරො පන කදාවිපි කුලුපකො නාභොසි.

ගද්දුහනමත්තන්ති ගොදුහනමත්තකාලං. ඉධ පන සකලො ගොදුහනො අධිජ්ජෙතොති දස්සෙත්තො, “ගාවිං...පෙ.... කාලමත්තම්පි”ති ආහ. නිබන්ධිති නිබද්ධදාතබ්බං කත්වා යපෙසි.

සකිලෙසපුග්ගලස්ස අසෙරිභාවකරණෙන රණෙන සදිසතාය රණො, සංකිලෙසො. අඤ්ඤා උද්පාදීති පනාහ, තස්මා අරහත්තං න පටිඤ්ඤාතන්ති දස්සෙති. නනු තථා වචනං පටිජානනං විය භොතීති ආහ “අපිවා”තිආදි.

212. අවාපුරති ද්වාරං එතෙනාති අවාපුරණං. පයමසඬගහතො පච්ඡා දෙසිතත්තා දුතියසඬගහෙ සඬගිතං. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

බාකුලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. දන්තභූමිසුත්තවණ්ණනා

213. චූසෙය්‍යාති ඤාණචූසනා නාම අධිප්පෙතා, තස්මා ලභෙය්‍යාති අධිගච්ඡෙය්‍යා. එවං පටිපන්නොති, “අප්පමත්තො ආතාපි පහිත්තො”ති චුත්තප්පකාරෙන පටිපන්නො. අජානනකොට්ඨාසෙයෙවාති අවධාරණෙන අත්තනි කතං දොසාරොපනං නිවත්තෙති.

214. අප්පනාඋපචාරන්ති අප්පනඤ්ඤෙව උපචාරඤ්ඤ පාපෙත්වා කථෙසීති අත්ථං වදන්ති, අප්පනාසහිතො පන උපචාරො අප්පනාඋපචාරො, තං පාපෙත්වා කථෙසීති අත්ථො.

නික්ඛමතීති නික්ඛමො, අවග්ගාහකාමතො නික්ඛමනං නික්ඛමො එව නෙක්ඛමීමො, පයමජ්ඣානාදි. සති කිලෙසකාමෙ අත්තතො උපහාරං උපචාරෙත්වා අස්සාදෙත්වා පරිභුඤ්ජති නාමාති ආහ – “දුට්ඨෙපි කාමෙ පරිභුඤ්ජමානො”ති. දුට්ඨෙපීති භීතපණීතාදිවසෙන දුට්ඨෙ.

215. කුටාකාරන්ති ගාල්භසාදෙය්‍යං අප්පතිරූපෙ යානෙ ඛන්ධගතපාතනාදි. දන්තගමනන්ති දන්තෙහි නිබ්බිසෙවනෙහි ගන්ධබ්බගතිං. පත්තබ්බං භූමීන්ති සම්මාකිරියාය ලද්ධබ්බසම්පත්තිං.

216. බ්‍යතිභරණවසෙන ලඬ්ඝකං විලඬ්ඝකං, අඤ්ඤමඤ්ඤභත්ථග්ගහණං. තෙනාහ – “භත්ථෙත භත්ථං ගහෙත්වා”ති.

217. ගහෙතුං සමත්ථොති ගණිකාරභත්ථිනීහි උපලාපෙත්වා අරඤ්ඤභත්ථිං වචනවසෙන ගහෙතුං සමත්ථො. අතිපස්සිත්වා අතිට්ඨානවසෙන පස්සිත්වා. එත්ථගෙධාති එතස්මිං අරඤ්ඤෙ නාගවනෙ පවත්තගෙධා. සුබ්‍යාසීති සුබං අයති පවත්තෙති, “සුබං හරතී”ති වා පායො. ඩිණ්ඩිමො ආනකො. නිහිතසබ්බවච්ඡිකදොසොති අපගතසබ්බසාදෙය්‍යාදොසො. අපනීතකසාවොති අපෙතසාරම්භකසාවො.

219. පඤ්චකාමගුණනිස්සිතසීලානන්ති අකුසලානං. ගෙහස්සිතසීලානන්ති වා වට්ඨසන්තිස්සිතසීලානං.

222. එස නයො සබ්බත්ථාති, “මජ්ඣිමො, දහරො”ති ආගතෙසු උපමාවාරෙසු, “ථෙරො”තිආදිනා ආගතෙසු උපමෙය්‍යාවාරෙසුති පඤ්චසු සංකිලෙසපක්ඛියෙසු වාරෙසු එස යථාචුත්තොව නයොති වෙදිතබ්බො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

දන්තභූමිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. භූමිජසුත්තවණ්ණනා

223. ආසඤ්චෙපි කරිත්වාති, “ඉමිනාහං බ්‍රහ්මවරියෙන දෙවො වා හවෙය්‍යං දෙවඤ්ඤතරො වා, දුක්ඛතො වා මුච්චෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං කත්වා චෙපි වරන්ති, අහඛ්ඛා ඵලස්ස අධිගමාය තණ්හාය බ්‍රහ්මවරියස්ස විදුසිතත්තාති අධිජ්ජායො. අනාසඤ්චෙපි කරිත්වාති චුත්තනයෙන පත්ථනං අකත්වා. අහඛ්ඛා ඵලස්ස අධිගමාය අනියමිතභාවතො. පණ්ඩානවසෙන හි පුඤ්ඤඵලං නියතං නාම හොති, තදභාවතො කතං පුඤ්ඤං න ලහතීති අධිජ්ජායො. තතියපක්ඛෙ උභයට්ඨානෙහි චුත්තං, චතුත්ථපක්ඛො සම්මාවතාරො ඉති චතුකොට්ඨකො පඤ්ඤො ජාලවසෙන ආභටො, තත්ථ ආසා නාම පත්ථනා, මිච්ඡාගාහස්මිං සති න විපච්චති, සම්මාගාහස්මිං සති විපච්චති, උභයථාපි උභයාපෙක්ඛානාම, යො මිච්ඡන්තධම්මෙ පුරක්ඛත්වා බ්‍රහ්මවරියං වරති, තස්ස යථාධිජ්ජායඵලං සමිජ්ඣතීති න චත්තඛ්ඛං අයොනියො බ්‍රහ්මවරියස්ස විණ්ණත්තා; යො පන සම්මත්තං පුරක්ඛත්වා බ්‍රහ්මවරියං වරති, තස්ස යථාධිජ්ජායං බ්‍රහ්මවරියඵලං න සමිජ්ඣතීති න චත්තඛ්ඛං යොනියො බ්‍රහ්මවරියස්ස විණ්ණත්තා. තෙන චුත්තං – “ආසඤ්චෙපි කරිත්වා අයොනියො බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති”තිආදි. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

භූමිජසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

7. අනුරුද්ධසුත්තවණ්ණනා

230. උපසඬකමිත්වා ඵවමාහංසුති චුත්තං උපසඬකමනකාරණං දස්සෙන්නො, “තස්ස උපාසකස්ස අථාසුකකාලො අභොසී”ති ආහ. අවිරාධිතන්ති අවිරජ්ඣනකං. යදි වා තෙ ධම්මා නානත්ථා, යදි වා එකත්ථා, යං තත්ථ අවිරජ්ඣනකං, තං තංයෙව පටිභාතුති යොජනා. ඤානමෙවාති අජ්ජමාණජ්ඣානමෙව, “චෙතොවිමුත්ති”ති පන චුත්තත්තා විත්තෙකග්ගතායෙව ඵවං වුච්චතීති උපාසකස්ස අධිජ්ජායො.

231. යාවතා මජ්ඣන්හිකෙ කාලෙ ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි පතන්ති, එත්තාවතා “රුක්ඛමූල”න්ති වුච්චතීති ඵවං චුත්තං එකරුක්ඛමූලජ්ජමාණට්ඨානං. කසිණනිමිත්තෙන ඔත්ථරිත්වාති කසිණාරම්මණං ඤානං සමාපජ්ජන්නො තස්මිං කසිණ...පෙ.... විහරතීති චුත්තො. ආභොගො නත්ථි ඤානක්ඛණෙ. කාමං සමාපත්තික්ඛණෙ ආභොගො නත්ථි තතො පන පුබ්බෙ වා සියා සො ආභොගො, තම්පි සන්ධාය මහග්ගතන්ති කෙවි. ඉදානි තාසං චෙතොවිමුත්තිනං සතිපි කෙනවි විසෙසෙන අහෙදෙ විසයාදිතො ලබ්භමානහෙදං දස්සෙතුං, “එත්ථා”තිආදි චුත්තං. නිමිත්තං න වඩ්ඪති වඩ්ඪෙත්තඛ්ඛස්ස නිමිත්තස්සෙව අභාවතො. පථවිකසිණාදීනං විය ආකාසභාවනාය උග්ගාචනං න ඡායති. තානි ඤානානීති

බ්‍රහ්මවිහාරජ්ඣානානි. චුද්දසවිධෙන පරිදමනාභාවතො අභිඤ්ඤානං පාදකානි න භොන්ති. නිමිත්තුග්ගාඝට්ඨසෙව අභාවතො අරුපජ්ඣානානං අනධිට්ඨානතාය නිරොධස්ස පාදකානි න භොන්ති. කම්මවට්ටභාවෙන කිලෙසවට්ටිපාකවට්ටානං තිණ්ණං වට්ටානං පච්චයභාවො වට්ටපාදකතා. උපපජ්ජනවසෙනෙව තං තං භවං ඔක්කමති එතෙහිති භවොක්කමනානි. දුතියනායස්ස චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. උග්ගාඝට්ඨස්ස ලබ්භනතො අරුපජ්ඣානොපරි සමතික්කමො භොතිති අයමෙව විසෙසො. එවන්ති යථාචුත්තෙන නිමිත්තාවඨස්නනිමිත්තවඨස්නාදිජපකාරෙන. නානත්ථානි නානාසභාවා. එවන්ති අජපමාණමහග්ගතසද්දවචනීයතාය නානාබ්‍යඤ්ජනා. කාමඤ්ඤෙත්ථ අජපමාණසමාපත්තිතොපි නීහරිත්වා චක්ඛමානහවුපපත්තිකාරණං දස්සෙතුං සක්කා, අට්ඨකථායං පන කසිණඤ්ඤානොව නීහරිත්වා යොජනා කතාති තථා චුත්තං. අථ වා මහග්ගතගතණෙනෙත්ථ අජපමාණාති චුත්තබ්‍රහ්මවිහාරානම්පි සඬගභො වෙදිතබ්බො තස්සා සමඤ්ඤාය උභයෙසම්පි සාධාරණභාවතො.

232. එවං චුත්තොති අසතිපි තථාරූපෙ ආභොගෙ “පරිත්තභාති එරිත්වා අධිමුච්චිත්වා විහරති”ති චුත්තො. අජපමාණං කත්වා කසිණං වඨ්ඨෙත්තස්ස කසිණවඨ්ඨස්නවසෙන බහුලිකාරසම්භවතො සියා ඤානස්ස බලවතරතා, තදභාවෙ ව දුබ්බලතා, ආවිණ්ණවසිතාය පන පච්චනීකධම්මානං සම්මා අපරිසොධනෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථිති පඤ්චභාකාරෙහි ඤානස්ස අජපගුණතං දස්සෙත්තො, “සුජපමත්තෙ වා”තිආදිමාහ. ඤානස්ස අජපානුභාවතාය එව තන්තිමිත්තා පභාපි අජපතරා අපරිසුද්ධාව භොතිති ආහ – “වණ්ණො...පෙ.... සංකිලිට්ඨො වා”ති. දුතියනායො චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො. තත්ථාපි කසිණස්ස පරිත්තභාවෙන වණ්ණස්ස පරිත්තතා, පරිත්තාරම්මණාය අනුරූපතාය වා නිමිත්තං පභාමණ්ඩලකම්පි පරිත්තමෙව සියාති අධිජපායො. විපුලපරිකම්මන්ති විපුලභාවෙන පරිකම්මං. සෙසං තතියවතුත්ථනායෙසු වත්තබ්බං පට්ඨමදුතියනායෙසු චුත්තසදිසමෙව.

වණ්ණනානත්තන්ති යදි පිතං යදි ලොහිතං යදි වා ඔදාතන්ති සරිරවණ්ණනානත්තං. ආභානානත්තන්ති පරිත්තවිපුලතාවසෙන පභාය නානත්තං. අවිචිනානත්තන්ති තෙජොධාතුස්ස දීඝාදිවසෙන වෙමත්තතා. අභිනිවිසන්තිති අභිරතිවසෙන නිවිසන්ති නිසිදන්ති තිට්ඨන්තිතෙනාහ . “වසන්ති”ති.

234. ආහන්ති දිබ්බන්තිති ආභාති ආහ “ආභාසම්පන්නා”ති. තදඬගෙනාති වා තස්සා පරිත්තතාය අජපමාණතාය ව ආභාකාරණං, තං පන අත්ථතො

හවුපපත්තිකාරණමෙවාති ආහ - “තස්සා හවුපපත්තියා අඛගෙනා”ති. කායාලසියභාවො තන්දීආදීනං හෙතුභූතා කායස්ස විත්ථායිතතා.

235. පාරමියොති මහාසාවකසංවත්තනිකා සාවකපාරමියො පුරන්තො. ඉභ්මලොකෙති ඉභ්මත්තභාවෙ, ඉභ්මලොකෙ වා උප්පත්තිං පටිලභි, වුත්තමිච්ඡෙතං ථෙරගාථාසු. අවොකිණ්ණන්ති අඤ්ඤෙහි අසම්මිස්සන්ති අත්ථො. පුබ්බෙ සඤ්චරිතන්ති අතීතභවෙසු ජාතිවසෙන සඤ්චරණං මම, සඤ්චරිතන්ති තං මමස්සාති අත්ථො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අනුරුද්ධසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. උපක්කිලෙසසුත්තවණ්ණනා

236. තස්මාති අත්ථකාමත්තා එවමාහ, න භගවතො වචනං අනාදියන්තො. යෙ පන තදා සත්ථුවචනං න ගණ්හිංසු, තෙ කිඤ්චි අවත්වා තුණ්හිභූතා මඬිකුභූතා අට්ඨංසු, තස්මා උභයෙසමිච්ඡි සත්ථරි අගාරවපටිපත්ති නාහොසි.

යෙනපි ජනෙන න දිට්ඨොති යෙන උභයජනෙන අඤ්ඤවිහිතතාය කුඩ්ඛකවාටාදිඅත්තරිකතාය වා න දිට්ඨො. දමනත්ථන්ති තෙහි උපාසකෙහි නිම්මදභාවං ආපාදිතානං තෙසං භික්ඛූනං දමනත්ථං. ය්‍යපිංසුති යො ඉමෙසං භික්ඛූනං දෙති, තස්ස සතං දණ්ඨොති, සහස්සන්ති ච වදන්ති.

237. වග්ගභාවෙනෙව (සාරත්ථ. ටී. මහාවග්ගො 3.464) නානාසද්දො අස්සාති පුපුසද්දො. සමජනොති හණ්ඩනෙ සමජ්ඣාසයො ජනො. බාලලක්ඛණෙ ධීතොපි “අහං බාලො”ති න මඤ්ඤති. හියොයා වාති අත්තනො බාලභාවස්ස අජානනතොපි හියොයා ච හණ්ඩනස්ස උපරි ථොටො විය සඬ්ඝභෙදස්ස අත්තනො කාරණභාවමිච්ඡි උප්පජ්ජමානං න මඤ්ඤි නඤ්ඤාසි.

කලහවසෙන පවත්තවාචායෙව ගොවරො එතෙසන්ති වාචාගොවරා භුත්වා. මුඛායාමන්ති විවාදවසෙන මුඛං ආයමෙත්වා භාණිතො. න තං ජානන්තීති තං කලහං න ජානන්ති. කලහං කරොන්තො ච තං න ජානන්තො නාම නත්ථී. යථා පන න ජානන්ති, තං දස්සෙතුං ආහ - “එවං සාදීනවො අය”න්ති. අයං කලහො නාම අත්තනො පරෙසඤ්ච අත්ථජාපනතො අනත්ථජාපනතො දිට්ඨෙව ධම්මෙ සම්පරායෙ ච සාදීනවො, සදොසොති අත්ථො.

උපනස්හන්තීති උපනාභවසෙන අනුබන්ධන්ති. පොරාණොති පුරිමෙහි බුද්ධාදීහි ආචිණ්ණසමාචිණ්ණනාය පුරාතනො.

න ජානන්තීති අනිච්චසඤ්ඤං න පච්චුපට්ඨාපෙත්ති.

තථා පවත්තවෙරානන්ති අට්ඨිඡන්තාදිභාවං නිස්සාය උපනයවසෙන විරකාලං පවත්තවෙරානං.

බාලසභායතාය ඉමෙ භික්ඛු කලහපසුතා, පණ්ඩිතසභායානං පන ඉදං න සියාති පණ්ඩිතසභායස්ස බාලසභායස්ස ච වණ්ණාවණ්ණදීපනත්ථං වුත්තා. සීහබ්‍යග්ගාදිකෙ පාකට්ඨපරිස්සයෙ රාගදොසාදිකෙ පටිච්ඡන්තපරිස්සයෙ ච අභිභවිත්වා.

මාතඨගො අරඤ්ඤෙ මාතඨගරඤ්ඤෙති සරලොපෙන සන්ධි. මාතඨගසද්දෙනෙව භත්ථිභාවස්ස වුත්තත්තා නාගවචනං තස්ස මහත්තවිභාවනත්ථන්ති ආහ - “නාගොති මහත්තාධිවචනමෙත”න්ති. මහත්තපරියායොපි හි නාග-සද්දො හොති “එවං නාගස්ස නාගෙන, ඊසාදන්තස්ස භත්ථිනො”තිආදීසු (උදා. 25; මහාව. 467).

238. කිරසද්දො අනුස්සවසුවනත්ථො නිපාතො. තෙන අයමෙත්ථ සුතිපරම්පරාති දස්සෙති. භගවතා හි සො ආදීනවො පගෙව පරිඤ්ඤාතො, න තෙන සත්ථා නිබ්බිණ්ණො හොති; තස්මිං පන අන්තොවස්සෙ කෙවි බුද්ධවෙනෙය්‍යා නාහෙසුං; තෙන අඤ්ඤත්ථ ගමනං තෙසං භික්ඛුනං දමනුපායොති පාලිලෙය්‍යකං උද්දිස්ස ගච්ඡන්තො එකවිහාරිං ආයස්මන්තං භගුං, සමග්ගවාසං වසන්තෙ ච අනුරුද්ධත්ථෙරාදිකෙ සම්පභංසෙතූං අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස ච. ඉමං උපක්කිලෙසොවාදං දාතූං තත්ථ ගතො, තස්මා කලහකාරකෙ කිරස්සාති එත්ථාපි කිරසද්දග්ගහණෙ එසෙව නයො. වුත්තනයමෙව ගොසිඨගසාලසුත්තෙ (ම. නි. 1.325 ආදයො).

241. “යථා කථං පනා”ති වුත්තප්‍රච්ඡානං පච්ඡිමභාවතො “අත්ථි පන වොති පච්ඡිමප්‍රච්ඡායා”ති වුත්තං, න පුන “අත්ථි පන වො”ති පවත්තනස්ස ප්‍රච්ඡනස්ස අත්ථිභාවතො. සො පන ලොකුත්තරධම්මො. ථෙරානන්ති අනුරුද්ධත්ථෙරාදීනං නත්ථි. පරිකම්මොභාසං පුච්ඡති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණෙ කතාධිකාරත්තා තස්ස උප්පාදනත්ථං පරිකම්මොභාසං පුච්ඡති. පරිකම්මොභාසන්ති පරිකම්මසමාධිතිබ්බත්තං ඔභාසං, උපචාරජ්ඣානසඤ්ජනිතං ඔභාසන්ති අත්ථො. චතුත්ථජ්ඣානලාභී හි දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මත්ථං ඔභාසකසිණං භාවෙත්වා උපවාරෙ යපිතො සමාධි පරිකම්මසමාධි, තත්ථ ඔභාසො පරිකම්මොභාසොති වුත්තො. තං සන්ධායාහ - “ඔභාසඤ්චෙව සඤ්ජානාමාති පරිකම්මොභාසං සඤ්ජානාමා”ති. යත්තකෙ හි යානෙ දිබ්බවක්ඛුනා රූපගතං දට්ඨුකාමො, තත්තකං යානං ඔභාසකසිණං ඵරිත්වා යීතො. තං ඔභාසං තත්ථ ච රූපගතං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණෙන පස්සති, ථෙරා ච තථා පටිපජ්ජිංසු. තෙන වුත්තං - “ඔභාසඤ්චෙව සඤ්ජානාම දස්සනඤ්ච රූපාන”න්ති. යස්මා පන තෙසං රූපගතං පස්සන්තානං

පරිකම්මවාරො අතික්කම්, තතො ඔභාසො අන්තරධායි, තස්මිං අන්තරහිතෙ රූපගතමපි න පඤ්ඤායති. පරිකම්මන්ති හි යථාචුත්තකසිණාරම්මණං උපචාරජ්ඣානං, රූපගතං පස්සන්තානං කසිණොභාසවසෙන රූපගතදස්සනං, කසිණොභාසො ච පරිකම්මවසෙනාති තදුභයමපි පරිකම්මස්ස අප්පවත්තියා නාභොසි, තයිදං කාරණං ආදිකම්මිකභාවතො ථෙරා න මඤ්ඤිංසු, තස්මා චුත්තං “නප්පට්ඨිජ්ඣාමා”ති.

නිමිත්තං. පට්ඨිජ්ඣිතබ්බන්ති කාරණං පච්චක්ඛතො දස්සෙන්වා සුච්ඡද්ධදිබ්බවක්ඛුඤාණෙ ථෙරං පතිට්ඨාපෙතුකාමො සත්ථා වදති. කිං න ආචලෙස්සන්තීති කිං න ඛ්‍යාමොභෙස්සන්ති, ඛ්‍යාමොභෙස්සන්ති ඵවාති අත්ථො. විචිකිච්ඡා උදපාදීති දිබ්බවක්ඛුතො යථාඋපට්ඨිතෙසු රූපගතෙසු අපුබ්බතාය, “ඉදං නු ඛො රූපගතං කිං, ඉදං නු ඛො කි”න්ති මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නත්තා විචිකිච්ඡා සංසයො උප්පජ්ජි. සමාධි වච්ඡිති විචිකිච්ඡාය උප්පන්නත්තා පරිකම්මසමාධි විගච්ඡි. තතො ඵච හි පරිකම්මොභාසොපි අන්තරධායි, දිබ්බවක්ඛුතාපි රූපං න පස්සි. න මනසි කර්ස්සාමිති මනසිකාරවසෙන මෙ රූපාති උපට්ඨහිංසු, රූපාති පස්සතො විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, තස්මා ඉදාති කිඤ්චි න මනසි කර්ස්සාමිති තුණ්හි අභොසි තං පන තුණ්හිභාවප්පත්තිං සන්ධායාහ “අමනසිකාරො උදපාදී”ති.

තථාභූතස්ස අමනසිකාරස්ස අභාවං ආගම්ම උප්පිලං උදපාදි. වීරියං ගාළ්භං පග්ගහිතන්ති ටීනමිද්ධජමහිතත්තානං චූපසමනත්ථං අච්චාරද්ධවීරියං අභොසි, තෙන චිත්තෙ සමාධිදුස්සිකා ගෙහස්සිතා බලවජ්ජිති උප්පන්නා. තෙනාහ “උප්පිලං උප්පන්න”න්ති. තතොති සිලිලවීරියත්තා. පතමෙය්‍යාති අතිවිය බින්නං භවෙය්‍ය. තං මමාති පත්ථනාඅභිභවනීයමනසිසෙන ජප්පෙතීති අභිජ්ජපා, තණ්හා. නානත්තා නානාසභාවා සඤ්ඤා නානත්තසඤ්ඤා. අතිවිය උපරි කත්වා නිජ්ඣානං පෙක්ඛනං අතිනිජ්ඣායිතත්තං.

243. පරිකම්මොභාසමෙවාති පරිකම්මසමුට්ඨිතං ඔභාසමෙව. න ච රූපාති පස්සාමිති ඔභාසමනසිකාරපසුතතාය දිබ්බවක්ඛුතා රූපාති න පස්සාමි. විසයරූපමෙවාති තෙන ඵරිත්වා ඨිතට්ඨානෙව දිබ්බවක්ඛුතො විසයභූතං රූපගතමෙව මනසි කරොමි.

කසිණරූපානං වසෙනෙත්ථ ඔභාසස්ස පරිත්තතාති ආහ “පරිත්තට්ඨානෙ ඔභාස”න්ති. පරිත්තතාති රූපාතීති කතිපයාති, සා ච නෙසං පරිත්තතා යානවසෙනෙවාති ආහ “පරිත්තකට්ඨානෙ රූපාතී”ති. “අප්පමාණඤ්චෙවා”තිආදිනා චුත්තො දුතියවාරො. ඔභාසපරිත්තතං සන්ධාය පරිකම්මසමාධි “පරිත්තො”ති චුත්තො තස්සෙව ඔභාසස්ස අප්පමාණතාය

අප්පමාණසමාධිති වචනතො. තස්මිං සමයෙති තස්මිං පරිත්තසමාධිතො උප්පන්නසමයෙ. දිබ්බවක්ඛුපි පරිත්තකං හොති පරිත්තරූපගතදස්සනතො.

245. දුක්ඛිකප්ඤ්ඤානසමාධිත්ති චතුක්කනයෙ දුක්ඛිකප්ඤ්ඤානසමාධිං, පඤ්චකනයෙ තික්ඛිකප්ඤ්ඤානසමාධිත්ති යොජනා. දුක්ඛිකප්ඤ්ඤානසමාධිත්ති චතුක්කනයෙ තතියචතුත්ථවසෙන දුක්ඛිකප්ඤ්ඤානසමාධිං, පඤ්චකනයෙ චතුත්ථපඤ්චමවසෙන දුක්ඛිකප්ඤ්ඤානසමාධිං. තික්ඛිචතුක්ඛිකප්ඤ්ඤානසමාධිත්ති චතුක්කනයෙ තික්ඛිකප්ඤ්ඤානසමාධිං, පඤ්චකනයෙ චතුක්ඛිකප්ඤ්ඤානසමාධිත්ති යොජනා.

තිවිධන්ති සප්පිතිකවසෙන තිප්පකාරං සමාධිං. තදන්තොගධාති සප්පිතිකාදිසභාවා. කාමං භගවා පුරිමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං, පච්ඡිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙන්තොපි ඉමාති ඤ්ඤාණාති භාවෙසියෙව. විපස්සනාපාදකාති පන ඤ්ඤාණාති සන්ධාය, “පච්ඡිමයාමෙ”ති චුත්තං, තෙනාහ “භගවතො භී”තිආදි. පඤ්චමජ්ඣානස්සාති පඤ්චමජ්ඣානිකස්ස වසෙන පටිමජ්ඣානිකො මග්ගො නත්ථි. සොති පඤ්චකනයො භගවතො ලොකියො අහොසි. එතන්ති එතං, “සවිතක්කම්පි සවිචාරං සමාධිං භාවෙමි”තිආදිවචනං. ලොකියලොකුත්තරම්ප්පකං සන්ධාය චුත්තං, න “ලොකියං වා ලොකුත්තරමෙව වා”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

උපක්කිලෙසසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. බාලපණ්ඩිතසුත්තවණ්ණනා

246. එතෙහීති දුටින්තිතාදීහි. එතෙන ලක්ඛණසද්දස්ස කරණත්ථතමාහ. තානෙවාති ලක්ඛණාති එව. තස්සාති බාලස්ස. “අයං බාලො”ති නිමීයති සඤ්චාතීයති එතෙහීති බාලනිමිත්තාති. අපදානං වුව්චති විබ්‍යාතං කම්මං. දුටින්තිතාදීහි ව බාලෙ විබ්‍යාතාති, අවධාරණභාවෙ වා, තස්මා බාලස්ස අපදානානීති බාලාපදානාති. අභිජ්ඣාදීහි දුට්ඨං දුස්සිතං වින්තෙතීති දුටින්තිතවින්තී. ලොභාදීහි දුට්ඨං භාසිතං මුසාවාදාදිං භාසතීති දුබ්භාසිතභාසී. තෙසං තෙසංයෙව වසෙන කත්තබ්බතො දුක්කටකම්මං පාණාතිපාතාදිං කරොතීති දුක්කටකම්මකාරී. තෙනාහ “වින්තයන්තො”තිආදි. තාති උපනිස්සාය ජාතන්ති තප්පං. තතො එව තෙසං සාරුප්පං අනුරූපන්ති තස්සාරුප්පං. තෙනාහ “තප්පාතික”න්තිආදි. කච්ඡමානායාති කටීයමානාය.

248. යස්මා සත්තානං යථුපවිතාති කම්මාති කතොකාසාති තදුපට්ඨාපිතාති කම්මනිමිත්තගතිනිමිත්තාති මරණස්ස ආසන්නකාලෙ විත්තස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්තාති, තදා ඔලම්බන්තාති විය අභිභවන්තාති විය

අජ්ඣාත්ථරත්තානි විය උපට්ඨහන්ති, තස්මා වුත්තං - “ඔලම්බනාදිආකාරොන හි තානි උපට්ඨහන්ති”ති. උපට්ඨානාකාරො එව තදා විත්තස්ස ගොචරභාවං ගච්ඡතිති ආහ - “තස්මිං උපට්ඨානාකාරො ආපාඨගතෙ”ති.

249. න සක්කාති න වදන්ති එතෙන ද්වෙපි පටිසෙධා පකතිඅත්ථාති අයමත්ථො වුත්තො හොති. න සුකරාති පන ඉමිනා දුක්කරභාවො දීපිනො, දුක්කරඤ්ච තාව උපායෙන සක්කා කාතුන්ති දස්සෙන්නො ආහ - “න සුකරං පනා”තිආදි. තෙනාති විනිවිජ්ඣිත්වා ගමනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සංවිජ්ඣිතෙන. අස්සාති වොරස්ස. ඉතො උත්තරීතී මජ්ඣන්තිකසමයං සායන්හසමයඤ්ච සත්තිසතෙන.

250. සඬ්ඛම්පි න උපෙතීති ඉමිනා සඬ්ඛාතඬ්ඛමත්තං නත්ථීති දීපිතං හොතීති ආහ - “ගණනාමත්තම්පි න ගච්ඡති”ති. උපනික්ඛෙපනමත්තම්පීති එත්ථාපි එසෙව නයො. කලභාගන්ති කලානං සඬ්ගණනකොට්ඨාසං. තෙනාහ “සතිමං කල”න්තිආදි. ඔලොකිතමත්තම්පීති උපනික්ඛෙපනවසෙන ඔලොකනමත්තකම්පි. තං කම්මකාරණන්ති තං පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණං. චතුත්තම්පි පස්සානං වසෙන සම්පරිවත්තෙත්වා කරොන්තියෙව, පාළියං පන එකපස්සවසෙන ආගතා. ගෙහස්සාති මහතො ගෙහස්ස. සඬ්ඛතොති සඬ්ඛාවයවතො. සම්පජ්ජලිතෙ එකජාලිභූතෙ. සුපක්කුටීතායාති සුට්ඨු නිපක්කාය.

විහත්තොති තත්ථ නිබ්බත්තකසත්තානං සාධාරණකම්මුතා විහත්තො විය නිබ්බත්තො. අයොපාකාරොන පරිතො අත්තො ගහිතොති අයොපාකාරපරියත්තො පරික්ඛිත්තො.

යමකගොළකාති දාරකානං කීළනයුගළා. එවම්පි දුක්ඛොති යථාවුත්තඋස්සදනිරයවසෙනපි සොත-සාන-ජීවිහා-කාය-මනො-ගොචරතාවසෙනපි ඉමිනා ආකාරොන දුක්ඛොති.

251. දත්තෙහි උල්ලෙහිත්ථාති උත්තරදත්තෙහි අඤ්ජිත්ථා. රසවසෙන අතිත්තො අස්සාදො රසාදො. තෙනාහ “රසගෙධෙන පරිභුත්තරසො”ති.

252. දුරුපොති විරුපො. දුද්දසොති තෙනෙව විරුපභාවෙන අනිට්ඨදස්සනො. ලකුණ්ඨකොති රස්සො. පට්ට්ඨගීවොති බන්ධන්තරං අනුපට්ට්ඨගීවො. මහොදරොති විපුලකුච්ඡි. යෙභුයොන හි ලකුණ්ඨකා සත්තා රස්සගීවා පුපුලකුච්ඡිකාව හොන්තීති තථා වුත්තං. කාණො නාම වක්ඛුච්ඡිකලොති වුත්තං - “එකක්ඛිකාණො වා උභයක්ඛිකාණො වා”ති.

කුණිති හත්ථවිකලො වුවවතීති ආහ - “එකහත්ථකුණි වා උභයහත්ථකුණි වා”ති. වාතාදිනා උපහතකායපක්ඛො ඉධ පක්ඛහතොති අධිජ්ජෙතො, න පක්ඛහතොති ආහ - “පක්ඛහතොති පීඨසජ්ජි”ති. දුක්ඛානුපබන්ධදස්සනත්ථන්ති අපරාපරජාතිසු විපාකදුක්ඛස්ස අනුපබන්ධවසෙන පවත්තිදස්සනත්ථං.

කලියති බලියති අජ්ජහියති සාසනං එතෙනාති කලි, ජුතපරාජයො. සො එව ගහසදිසතාය “කලිග්ගහො”ති වුත්තො. අධිබන්ධන්ති කුටුම්භස්ස අධිවුත්ථස්ස මූලභූතස්ස අත්තතො බන්ධිතබ්බතං. තෙනාහ “අත්තනාපි බන්ධං නිගච්ඡෙය්‍යා”ති. බාලභූමියා බාලභාවස්ස මත්ථකජ්ජන්ති නිරයගාමිකම්මකාරිතාති “නිරයෙ නිබ්බත්තති”චචෙව වුත්තං. තග්ගහණෙනෙව පන තතො මුදුමුදුතරාදිකම්මවසෙන සෙසාපායෙසු අපරාපරනිබ්බත්තාදිබාලභූමි විභාවිතා හොතිති.

253. වුත්තානුසාරෙනාති “බාලො අය”න්තිආදිනා වුත්තස්ස අත්ථවචනස්ස “පණ්ඩිතො අය”න්ති එතෙහි ලක්ඛියතීතිආදිනා අනුසාරෙන. මනොසුචරිතාදීනං වසෙනාති චිත්තෙන්තො අනභිජ්ඣා-අඛ්‍යාපාද-සම්මාදස්සනං සුවිත්තිතමෙව චිත්තෙතීතිආදිනා මනොසුචරිතානං තිණ්ණං සුචරිතානං වසෙන යොජෙතබ්බාති.

චක්කරතනවණ්ණනා

256. උපොසථං (දී. නි. වී. 2.243) වුවවති අට්ඨඨිගසමන්තාගතං සබ්බදිවසෙසු ගහට්ඨෙහි රක්ඛිතබ්බසීලං, සමාදානවසෙන තං එතස්ස අත්ථිති උපොසථිකො, තස්ස. තෙනාහ “සමාදින්නඋපොසථඨිගස්සා”ති. තදාති තස්මිං කාලෙ, යස්මිං පන කාලෙ චක්කවත්තිභාවසංවත්තනිය-දාන-සීලාදි-පුඤ්ඤසම්භාරසමුදාගමසම්පන්නො පුරිතචක්කවත්තිවත්තො කාදීපදෙසවිසෙසපච්චාජාතියා චෙව කුලරූපභොගාධිපතෙය්‍යාදිගුණවිසෙසසම්පත්තියා ච තදනුරූපෙ අත්තභාවෙ ධීතො හොති, තස්මිං කාලෙ. තාදිසෙ හි කාලෙ චක්කවත්තිභාවී පුරිසුත්තමො යථාවුත්තගුණසමන්තාගතො රාජා බත්තියො හුත්වා මුද්ධාවසිත්තො විසුද්ධසීලො අනුපොසථං සතසහස්සවිස්සජ්ජනාදිනා සම්මාපටිපත්තිං පටිපජ්ජති, න යදා චක්කරතනං උජ්ජජ්ජති, තදා එව. තෙනාහ - “පාතො...පෙ.... ධම්මතා”ති. (තත්ථ දමො ඉන්ද්‍රියසංවරො, සංයමො සීලසංවරො.)

වුත්තජ්ජකාරපුඤ්ඤකම්මපච්චයන්ති
චක්කවත්තිභාවාචහදානදමසංයමාදිපුඤ්ඤකම්මහෙතුකං.
නීලමණිසඬ්ඝාටසදිසන්ති ඉන්ද්‍රිලමණිසඤ්චයසමානං.

දිබ්බානුභාවයුත්තත්තාති දස්සනීයතා මනුඤ්ඤසොසතා ආකාසගාමිතා ඔහාසවිස්සජ්ජනා අප්පට්ඨානතා රඤ්ඤො ඉච්ඡිතත්ථනිජ්චත්තිකාරණතාති එවමාදිහි දිබ්බසදිසෙහි ආනුභාවෙහි සමන්තාගතත්තා. සබ්බෙහි ආකාරෙහීති සබ්බෙහි සුන්දරෙහි ආකාරෙහි. පරිපූරත්ති පරිපුණ්ණං. සා චස්ස පාරිපූරි ඉදානෙව විත්ථාරියති.

පනාළිති ඡද්දං. සුද්ධසිනිද්ධදන්තපන්තියා නිබ්බිවරායාති අධිජ්ජායො. නාහිපනාළි පරික්ඛෙපපට්ටෙසුති නාහිපරික්ඛෙපපට්ටෙ වෙව නාහියා පනාළිපරික්ඛෙපපට්ටෙ ව. සුවිහත්තාචාති අඤ්ඤමඤ්ඤං අසංකිණ්ණත්තා සුට්ඨු විහත්තා. පරිච්ඡෙදලෙඛන්තරෙසු මණිකා සුවිහත්තා හුත්වා පඤ්ඤායන්තීති වදන්ති.

පරිච්ඡෙදලෙඛාදීනීති ආදි-සද්දෙන මාලාකම්මාදිං සඛගණ්හාති. සුරත්තාතිආදීසු සුරත්තග්ගහණෙන මහානාමවණ්ණනං පටික්ඛිපති, සුද්ධග්ගහණෙන සංකිලිට්ඨතං, සිනිද්ධග්ගහණෙන ලුඛතං. කාමං තස්ස චක්කරතනස්ස නෙමිමණ්ඩලං අසන්ධිකංව නිබ්බත්තං, සබ්බත්ථකමෙව පන කෙවලං පවාලවණ්ණොව න සොහතීති පකතිචක්කස්ස සන්ධියුත්තෙසු යානෙසු රත්තජම්බුනදපරික්ඛතං අහොසි, තං සන්ධාය චුත්තං “සන්ධිසු පනස්සා”තිආදි.

නෙමිමණ්ඩලපිට්ඨියන්ති නෙමිමණ්ඩලස්ස පිට්ඨිපදෙසෙ. දසන්තං දසන්තං අරානමන්තරෙති දසන්තං දසන්තං අරානං අන්තරසමීපෙ පදෙසෙ. ඡද්දමණ්ඩලවිත්තොති මණ්ඩලසණ්ඨානඡද්දවිචිත්තො. සුකුසලසමන්තාහතස්සාති සුට්ඨු කුසලෙන සිජ්ජිතා පහතස්ස, වාදිතස්සාති අත්ථො. වග්ගුති මනොරමො රජනීයොති සුණන්තානං රාගුජ්ජාදකො. කමනීයොති කන්තො. සමොසරිතකුසුමදාමාති ධලම්බිතසුගන්ධකුසුමදාමා. නෙමිපරික්ඛෙපස්සාති නෙමිපරියන්තපරික්ඛෙපස්ස. නාහිපනාළියා ද්විත්තං පස්සානං වසෙන “ද්විත්තමිපි නාහිපනාළීන”න්ති චුත්තං. එකා එව හි සා පනාළි. යෙහීති යෙහි ද්විහි සිහමුබෙහි. පුන යෙහීති මුත්තාකලාපෙහි.

ඔධාපයමානන්ති සොතුං අවහිතාති කුරුමානං. චන්දො පුරතො, චක්කරතනං පච්ඡාති එවං පුබ්බාපරියෙන පුබ්බාපරභාගෙන.

අන්තෙ පුරස්සාති අනුරාධපුරෙ රඤ්ඤො අන්තෙපුරස්ස උත්තරසීහපඤ්ජරආසන්තෙ තදා රඤ්ඤො පාසාදෙ තාදිසස්ස උත්තරදිසාය සීහපඤ්ජරස්ස ලබ්භමානත්තා චුත්තං. සුබ්බෙත සක්කාති කිඤ්චි අනාරුහිත්වා සරිරඤ්ච අනුල්ලඬිසිත්වා යථායීතෙනෙව හත්ථෙන පුජ්ඵමුට්ඨියො බිපිත්වා සුබ්බෙත සක්කා භොති පුජෙතුං.

නානාවිරාගරතනප්පභාසමුප්පලන්ති

නානාවිධචිත්තවණ්ණරතනොභාසපහස්සරං. ආකාසං අඛිභුග්ගන්ත්වා පවත්තෙති. ආගන්ත්වා යීතට්ඨානතො උපරි ආකාසං අඛිභුග්ගන්ත්වා පවත්තෙ.

සන්නිවෙසක්ඛමොති

බන්ධවාරසන්නිවෙසයොගොයා.

සුලභාභාරූපකරණොති

සුබෙනෙව

ලද්ධබ්බඤ්ඤගොරසදාරුතිණාදිභොජනසාධනො. පරචක්කන්ති පරස්ස රඤ්ඤො සෙනා, ආණා වා.

ආගතනන්දනොති ආගතො භුත්වා නන්දිජනනො. ආගතං වා ආගමනං, තෙන නන්දතීති ආගතනන්දනො. ගමනෙන සොවෙතීති ගමනසොවනො. උපකප්පෙථාති උපරූපරි කප්පෙථ සංවිදහථ, උපනෙථාති අත්ථො. උපපරික්ඛිත්වාති හෙතුතොපි සභාවතොපි ඵලතොපි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකආදීනවතොපි වීමංසිත්වා.

විභාවෙන්ති පඤ්ඤාය අත්ථං විභූතං කරොන්තීති විභාවිනො, පඤ්ඤවන්තො. අනුයන්තාති අනුවත්තකා. ඔගච්ඡමානන්ති ඔසිදන්තං. යොජනමත්තන්ති විත්ථාරතො යොජනමත්තං පදෙසං. ගම්භිරභාවෙන පන යථා භූමි දිස්සති, එවං ඔගච්ඡති. තෙනාහ “මහාසමුද්දතල”න්තිආදි. අත්තෙ චක්කරතනං උදකෙන සෙනාය අනප්ඤ්ඤාත්ථරණත්ථං.

257. පුරත්ථිමො සමුද්දො පරියන්තො අස්සාති පුරත්ථිමසමුද්දපරියන්තො, පුරත්ථිමසමුද්දං පරියන්තං කත්වා. වාතුරත්තායාති වාතුසමුද්දත්තාය පුබ්බවිදෙහාදිවතුකොට්ඨාසන්තාය.

හත්ථිරතනවණ්ණනා

258. හරිවන්දනාදීහීති ආදි-සද්දෙන චතුප්පාතියගන්ධාදිං සඛිගණ්භාති. ආගමනං විත්තෙථාති වදන්ති චක්කවත්තිවත්තස්ස පූරිතතාය පරිචිතත්තා. භූමිච්ඡසනකෙහි වාලධි, වරඬිගං හත්ථොති ඉමෙහි ව තිහී, චතුහි පාදෙහි වාති සත්තහි අවයවෙහි යීතත්තා සත්තපතිට්ඨො. ඉතරෙසං අමච්චාදීනං විත්තයන්තානං න ආගච්ඡති. අපනෙත්වාති අත්තනො ආනුභාවෙන අපනෙත්වා. ගන්ධමෙව හි තස්ස ඉතරෙ හත්ථිනො න සහන්ති.

අස්සරතනවණ්ණනා

සින්ධවකුලතොති සින්ධවස්සාජාතියකුලතො.

මණ්ඩරනනවණ්ණනා

සකටනාහිසමප්පමාණන්ති පරිණාහතො මහාසකටස්ස නාහියා සමප්පමාණං. උභොසු අන්තෙසුති හෙට්ඨා උපරි වාති ද්විසු අන්තෙසු. කණ්ණිකපරියන්තතොති ද්විත්තං කඤ්චනපද්මානං කණ්ණිකාය පරියන්තතො. මුත්තාජාලකෙ යපෙත්වාති සුවිසුද්ධෙ මුත්තාමයෙ ජාලකෙ පතිට්ඨපෙත්වා.

ඉත්ථීරනනවණ්ණනා

“ඉත්ථීරනනං පාතුභවතී”ති වත්වා අස්ස පාතුභවනාකාරං දස්සෙතුං, “මද්දරාජකුලතො වා”තිආදි වුත්තං. මද්දරට්ඨං කිර අභිරුපානං ඉත්ථීනං උප්පත්තිට්ඨානං. සණ්ඨානපාරිපූරියාති හත්ථපාදාදිසරීරාවයවානං සුසණ්ඨිතතාය. අවයවපාරිපූරියා හි සමුදායපාරිපූරිසිද්ධි. රූපන්ති සරීරං. දස්සනීයාති සුරූපභාවෙන පස්සිතබ්බයුත්තා. සොමනස්සවසෙන චිත්තං පසාදෙති යොනියො චිත්තෙන්තානං කම්මඵලසද්ධාය වසෙන. පසාදාවහන්තාති කාරණවචනෙන යථා පාසාදිකතාය වණ්ණපොක්ඛරතාසිද්ධි වුත්තා, එවං දස්සනීයතාය පාසාදිකතාසිද්ධි, අභිරුපතාය ව දස්සනීයතාසිද්ධි වත්තබ්බාති නයං දස්සෙති. පටිලොමතො වා වණ්ණපොක්ඛරතාය පාසාදිකතාසිද්ධි, පාසාදිකතාය දස්සනීයතාසිද්ධි, දස්සනීයතාය අභිරුපතාසිද්ධි යොජෙතබ්බා. එවං සරීරසම්පත්තිවසෙන අභිරුපතාදිකෙ දස්සෙත්වා ඉදානි සරීරෙ දොසාභාවවසෙනපි තෙ දස්සෙතුං, “අභිරුපා වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යථා පමාණයුත්තා, එවං ආරොහපරිණාහයොගතො ව පාසාදිකා නාතිදිසතාදයො. එවං මනුස්සානං දිබ්බරූපතාසම්පත්තිපිති “අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණ”න්ති වුත්තං. කායවිපත්තියාති සරීරදොසස්ස. අභාවොති අවචන්තමෙව දුරිභාවො.

සතචිහතස්සාති සතක්ඛන්තුං විහතස්ස. සතචිහතස්සාති ව ඉදං කප්පාසපිට්ඨවසෙන වුත්තං, තූලපිට්ඨතො පන විහතනමෙව නත්ථී. කුච්ඡුමතගරතුරුක්ඛයවනපුප්ඵාති වතුප්ඵාති. තමාලතගරතුරුක්ඛයවනපුප්ඵාතීති අපරෙ.

අග්ගිද්ධිසා වියාති ආසනගතෙන අග්ගිනා ද්ධිසා විය. පයමමෙවාති අඤ්ඤකිච්චතො පයමමෙව, දස්සනසමකාලමෙවාති අත්ථො. තං තං අත්තනා රඤ්ඤො කාතබ්බකිච්චං කිං කරොමීති පුච්ඡිතබ්බතාය කිං කරණන්ති පටිස්සාවෙතීති කිච්ඡාරපටිස්සාවතී.

මාතුගාමො නාම යෙභුයොන සයජාතිකො, ඉත්ථීරනනස්ස පන තං නත්ථීති දස්සෙතුං, “ස්වාස්සා”තිආදි වුත්තං. ගුණාති රූපගුණා වෙච ආචාරගුණා ව. පුරිමකම්මානුභාවෙනාති තස්සා පුරිමකම්මානුභාවෙන.

ඉත්ථීරතනස්ස තබ්භාවසංවත්තනියපුරිමකමමස්ස ආනුභාවෙන,
 චක්කවත්තිනොපි පරිවාරසංවත්තනියං පුඤ්ඤකමමං තාදිසස්ස ඵලවිසෙසස්ස
 උපනිස්සයො හොතියෙව. තෙනාහ “චක්කවත්තිනො පුඤ්ඤං
 උපනිස්සායා”ති. එතෙන සෙසරතනෙසුපි තෙසං විසෙසානං තදුපනිස්සයතා
 විභාවිතා ඵවාති දට්ඨබ්බං. පුබ්බෙ එකදෙසවසෙන ලබ්භමානපාරිපුරී රඤ්ඤො
 චක්කවත්තිභාවූපගමනතො පටියාය සබ්බාකාරපාරිපුරා ඡාතා.

ගහපතිරතනවණ්ණනා

පකතියාවාති සභාවෙනෙව, චක්කරතනපාතුභාවතො පුබ්බෙපි.

පරිණායකරතනවණ්ණනා

නිස්සායාති උපනිස්සාය.

260. කටග්ගහො වුව්චති ජයග්ගහො සකානං පණානං කටභාවෙන
 අත්ථසිද්ධිවසෙන සඬගණ්හනන්ති කත්වා. තෙනාහ “ජයග්ගහෙනා”ති.
 එකජපභාරෙතෙවාති එකජපයොගෙනෙව සතසහස්සාති අධිගච්ඡෙයාති
 යොජනා. සෙසං වුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

බාලපණ්ඩිතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

10. දෙවදුතසුත්තවණ්ණනා

261. ද්වෙ අභාරාතිආදීති ආදි-සද්දෙන “සද්චාරා...පෙ....
 අනුවචරන්තෙපි”ති එතමත්ථං සඬගණ්හාති. එත්තකමෙව හි අස්සපුරසුත්තෙ
 (ම. නි. 1.432; ම. නි. අට්ඨ. 1.432) විත්ථාරිතං වෙදිතබ්බං. “දිබ්බෙන
 චක්ඛුනා”තිආදි පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.397) තථා විත්ථාරිතමපි
 සුත්තසංවණ්ණනා හොතීති කත්වා, “අස්සපුරසුත්තෙ විත්ථාරිතමෙවා”ති
 වුත්තං.

262. නිරයතො පටියාය දෙසනං දෙවලොකෙන ඔසාපෙතීති
 සංකිලෙසධම්මෙහි සංවෙජෙත්වා වොදානධම්මෙහි නිට්ඨාපෙන්තො. දුතියං
 පන වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං, තදිදං වෙනෙයාජ්ඣාසයවිසිට්ඨන්ති
 දට්ඨබ්බං. ඉදානි සඬබ්භිසිත්වා වුත්තමත්ථං විවරිතුං, “සචෙ”තිආදි වුත්තං.
 සොති භගවා.

එකච්චෙ ටෙරාති (කථා. අනුට්. 866-868; අ. නි. ටී. 2.3.36) අත්ඨකාදිකෙ,
 විඤ්ඤාණවාදිනො ච සන්ධාය වදති. තෙරයිකෙ නිරයෙ පාලෙන්ති තතො
 නිග්ගන්තුමජ්ජදානවසෙන රක්ඛන්තීති නිරයපාලා. තෙරයිකානං
 නරකදුක්ඛෙන පරියොනද්ධාය අලං සමත්ථාති වා නිරයපාලා. තන්ති “නත්ථි

නිරයපාලා” තිවචනං. පටිසෙධිතමෙවාති “අත්ථි නිරයෙ නිරයපාලා, අත්ථි ච කාරණිකා” තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ (කථා. 866) පටිසෙධිතමෙව. යදි නිරයපාලා නාම න සිද්ධං, කම්මකාරණාපි න භවෙය්‍ය. සති හි කාරණිකෙ කම්මකාරණාය භවිතබ්බත්ති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “යථා හී” තිආදි. එත්ථාහ – “කිං පනෙනෙ නිරයපාලා නෙරයිකා, උදාහු අනෙරයිකා” ති. කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව නෙරයිකා, ඉමෙ නිරයසංවත්තනියෙන කම්මුනා නිබ්බත්තාති සයම්පි නිරයදුක්ඛං අනුභවෙය්‍යං, තථා සති අඤ්ඤෙසං නෙරයිකානං යාතනාය අසමත්ථා සිද්ධං, “ඉමෙ නෙරයිකා, ඉමෙ නිරයපාලා” ති වචත්ථානඤ්ච න සියා, යෙ ච යෙ යාතෙන්ති, තෙහි සමානරූපබලජ්ජමාණෙහි ඉතරෙසං භයසන්තාසා න සිද්ධං. අථ අනෙරයිකා, නෙසං තත්ථ කථං සම්භවොති වුවිචනෙ – අනෙරයිකා නිරයපාලා අනිරයගතිසංවත්තනියකම්මනිබ්බත්තිතො. නිරයුපපත්තිසංවත්තනියකම්මතො හි අඤ්ඤෙනෙව කම්මුනා තෙ නිබ්බත්තන්ති රක්ඛසජාතිකත්තා. තථා හි වදන්ති සබ්බත්ථිවාදිනො –

“කොධනා කුරුරකම්මන්තා, පාපාහිරුචිනො සදා;
දුක්ඛිතෙසු ච නන්දන්ති, ජායන්ති යමරක්ඛසා” ති. (කථා. අනුට්. 866-868; අ. නි. ටි. 2.3.36);

තත්ථ යදෙකෙ වදන්ති “යාතනාදුක්ඛං පටිසංවෙදෙය්‍යං, අථ වා අඤ්ඤමඤ්ඤං යාතෙය්‍ය” තිආදි, තයිදං අසාරං නිරයපාලානං නෙරයිකභාවස්සෙව අභාවතො. යදිපි අනෙරයිකා නිරයපාලා, අයොමයාය පන ආදිත්තාය සම්පජ්ජලිතාය සජ්ජාතිභූතාය නිරයභූමියා පරික්කමමානා කථං දාහදුක්ඛං නානුභවන්තිති? කම්මානුභාවතො. යථා හි ඉද්ධිමත්තො චෙතොවසිජ්ජත්තා මහාමොග්ගල්ලානාදයො නෙරයිකෙ අනුකම්පන්තා ඉද්ධිබලෙන නිරයභූමිං උපගතා දාහදුක්ඛෙන න බාධියන්ති, එවංසම්පදම්ඨං දට්ඨබ්බං.

ඉද්ධිවිසයස්ස අවිත්තෙය්‍යභාවතොති චෙ? ඉදම්පි තංසමානං කම්මවිපාකස්ස අවිත්තෙය්‍යභාවතො. තථාරූපෙන හි කම්මුනා තෙ නිබ්බත්තා. යථා නිරයදුක්ඛෙන අබාධිතා එව හුත්වා නෙරයිකෙ යාතෙන්ති, න චෙත්තකෙන බාහිරවිසයාභාවො යුජ්ජති ඉට්ඨානිට්ඨතාය පච්චෙකං ද්වාරපුරිසෙසු විහත්තසභාවත්තා. තථා හි එකච්චස්ස ද්වාරස්ස පුරිසස්ස ච ඉට්ඨං එකච්චස්ස අනිට්ඨං, එකච්චස්ස ච අනිට්ඨං එකච්චස්ස ඉට්ඨං හොති. එවඤ්ච කත්වා යදෙකෙ වදන්ති – “නත්ථි කම්මවසෙන තෙජසා පරුපතාපන” තිආදි, තදපාහතං හොති. යං පන වදන්ති – “අනෙරයිකානං නෙසං කථං තත්ථ සම්භවො” ති නිරයෙ නෙරයිකානං යාතනාසබ්භාවතො. නෙරයිකසත්තයාතනායොග්‍යඤ්ඤි අත්තභාවං නිබ්බත්තෙන්තං කම්මං තාදිසනිකන්තිවිනාමිතං නිරයට්ඨානෙයෙව නිබ්බත්තෙති. තෙ ච නෙරයිකෙහි

අධිකතරබලාරොහපරිණාහා අතිවිය භයානකදස්සනා කරුරතරපයොගා ව හොන්ති. එතෙනෙව තත්ථ තෙරයිකානං විබාධකකාකසුනබාදිනම්පි නිබ්බන්ති සංවණ්ණිතාති දට්ඨබ්බං.

කථං අඤ්ඤගතිකෙහි අඤ්ඤගතිකබාධනන්ති ච න වත්තබ්බං අඤ්ඤත්ථාපි තථා දස්සනතො. යං පනෙකෙ වදන්ති - “අසත්තසභාවා එව නිරයපාලා නිරයසුනබාදයො වා”ති තම්පි තෙසං මතිමත්තං අඤ්ඤත්ථ තථා අදස්සනතො. න හි කාචි අත්ථි තාදිසී ධම්මජ්ජවත්ති, යා අසත්තසභාවා, සම්පතිස්ත්තෙහි අප්පයොජ්ජනා ව සත්තකිච්චං සාධෙත්ති දිට්ඨපුබ්බා. පෙනානං පානීයනිවාරකානං දණ්ඩාදිහත්ථපුරිසානම්පි සබ්භාවෙ, අසත්තභාවෙ ච විසෙසකාරණං නත්ථි. සුපිනොපසානොපි අත්ථි, කිච්චසමත්ථතා පන අප්පමාණං දස්සනාදිමත්තෙනපි තදත්ථසිද්ධිතො. තථා හි සුපිනෙ ආහාරුපභොගාදිනා න අත්ථසිද්ධි, ඉද්ධිනිම්මානරූපං පනෙත්ථ ලද්ධපරිහාරං ඉද්ධිවිසයස්ස අවිත්තෙය්‍යභාවතො. ඉධාපි කම්මවිපාකස්ස අවිත්තෙය්‍යභාවතොති වෙ? තං න, අසිද්ධත්තා. තෙරයිකානං කම්මවිපාකතො නිරයපාලාති අසිද්ධමෙතං, චුත්තනයෙන පන පාළිතො ච තෙසං සත්තභාවො එව සිද්ධොති. සක්කා හි වත්තුං, “සත්තසඛ්ඛාතා නිරයපාලසඤ්ඤිතා ධම්මජ්ජවත්ති සාහිසන්ධිකපරුපසාති අත්ථි කිච්චසබ්භාවතො ඔජාහාරාදිරක්ඛසසත්තති වියා”ති. අහිසන්ධිපුබ්බකතා වෙත්ථ න සක්කා පටික්ඛිපිතුං තථා තථා අහිසන්ධියා යානනතො, තතො එව න සඛ්ඛාතපබ්බතාදීහි අනෙකන්තිකතා. යෙ පන වදන්ති - “භූතවිසෙසා එව එතෙ වණ්ණසණ්ඨානාදිවිසෙසවන්තො හෙරවාකාරා ‘නරකපාලා’ති සමඤ්ඤං ලහන්ති”ති. තදසිද්ධං උජුකමෙව පාළියං, - “අත්ථි නිරයෙසු නිරයපාලා”ති (කථා. 866) වාදස්ස පතිට්ඨාපිතත්තා.

අපිච යථා අරියචිනයෙ නරකපාලානං භූතමත්තතා අසිද්ධා, තථා පඤ්ඤත්තිමත්තවාදිනොපි තෙසං භූතමත්තතා අසිද්ධාව සබ්බසො රූපධම්මානං අත්ථි භාවස්සෙව අප්පට්ඨානනතො. න හි තස්ස භූතාති නාම පරමත්ථතො සන්ති. යදි පරමත්ථං ගහෙත්වා වොහරති, අථ කස්මා චක්ඛුරූපාදීනි පටික්ඛිපතිති? තිට්ඨතෙසා අනවට්ඨිතතක්කානං අප්පහිනසම්මොහවිපල්ලාසානං වාදවිමංසා, එවං, “අත්ථෙව නිරයෙ නිරයපාලා”ති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං. සති ච තෙසං සබ්භාවෙ, අසතිපි බාහිරෙ විසයෙ නරකෙ විය දෙසාදිනියමො හොතීති වාදො න සිජ්ඣති, සති එව පන බාහිරෙ විසයෙ දෙසාදිනියමොති දට්ඨබ්බං.

දෙවදුතසරාපනවසෙන සත්තෙ යටුපවිතෙ පුඤ්ඤකම්මෙ යමෙති නියමෙතීති යමො, තස්ස යමස්ස වෙමානිකපෙතානං රාජභාවතො රඤ්ඤො. තෙනාහ - “යමරාජා නාම වෙමානිකපෙතරාජා”ති. කම්මවිපාකන්ති

අකුසලකම්මවිපාකං. වෙමානිකපෙතානි කණ්භසුක්කවසෙන මිස්සකකම්මං කත්වා විනිපාතිකදෙවතා විය සුක්කෙන කම්මුතා පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. තථා හි තෙ මග්ගඵලභාගිනොපි හොන්ති, පවත්තියං පන කම්මානුරූපං කදාවි පුඤ්ඤඵලං, කදාවි අපුඤ්ඤඵලං පව්වනුභවන්ති. යෙසං පන අරියමග්ගො උප්පජ්ජති, තෙසං මග්ගාධිගමනො පටියාය පුඤ්ඤඵලමෙව උප්පජ්ජතීති දට්ඨබ්බං. අපුඤ්ඤඵලං පුබ්බෙ විය කටුකං න හොති. මනුස්සත්තභාවෙ ධීතානං මුදුකමෙව හොතීති අපරෙ. ධම්මිකො රාජාති එත්ථ තස්ස ධම්මිකභාවො ධම්මදෙවපුත්තස්ස විය උප්පත්තිනියමිතධම්මවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. ද්වාරෙසුති අවිච්ඡින්නානරකස්ස චතුසු ද්වාරෙසු.

ජාතිධම්මොති කම්මකිලෙසවසෙන ජාතිපකතිකො. තෙනාහ “ජාතිසභාවො”ති. සභාවො ච නාම තෙජොධාතුයා උණ්භතා විය න කදාවිපි විගච්ඡතීති ආහ “අපරිමුත්තො ජාතියා”තිආදි.

263. ඉදානි ජාතියා දෙවදුතභාවං නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙතුං, “දහරකුමාරො”තිආදි චුත්තං. අත්ථතො එවං වදති නාමාති වාචාය අවදන්තොපි අත්ථාපත්තිතො එවං වදන්තො විය හොති විඤ්ඤානන්ති අත්ථො. එවං තුම්භාකම්පි ජාති ආගමීස්සතීති එවං සංකිලිට්ඨප්පෙගුච්ඡඅසමත්ථදහරාවත්ථා ජාති තුම්භාකං ආගමීස්සති. කාමඤ්ඤායං ආගතා එව, සා පන අතීතානාගතාය උපරිපි ආගමනාය පයොගො ඉච්ඡිතබ්බො, අනාගතාය න ඉච්ඡිතබ්බොති ආහ “ජාති ආගමීස්සතී”ති. තෙනෙවාහ – “ඉති තස්සා...පෙ.... කරොථා”ති. තෙනාති තෙන කාරණෙන විඤ්ඤානං වෙදවත්ථුභාවෙනාති අත්ථො.

ඌරුබලන්ති ඌරුබලී. තෙන දුරෙපි ගමනාගමනලඬිසනාදිසමත්ථතං දස්සෙති, බාහුබලන්ති පන ඉමිනා හත්ථෙහි කාතබ්බකිච්චසමත්ථතං, ජවග්ගහණෙන වෙගස්ස පවත්තිසමත්ථතං. අන්තරහිතා නට්ඨා. සෙසං පට්ඨමදෙවදුතෙ චුත්තනයමෙව.

විවිධං දුක්ඛං ආදහන්ති බ්‍යාධි, විසෙසෙන වා ආධියති එතෙනාති බ්‍යාධි, තෙන බ්‍යාධිනා. අභිභතොති බාධිතො, උපද්දතොති අත්ථො.

265. කාරණා නාම “හත්ථච්ඡෙදාදිහෙදා අධිකපීළා කරියති එතායා”ති කත්වා යාතනා, සා එව කාරණිකෙහි කාතබ්බට්ඨෙතා කම්මන්ති කම්මකාරණා යාතනාකම්මන්ති අත්ථො.

266. බහුං පාපං කතන්ති බහුසො පාපං කතං. තෙන පාපස්ස බහුලීකරණමාහ. බහුති වා මහන්තං. මහත්ථොපි හි බහුසද්දො දිස්සති, “බහු

වත කතං අස්සා”ති ආදීසු, ගරුකන්ති වුත්තං හොති. සොති ගරුකං බහුලං වා පාපං කත්වා ධීතො නිරයෙ නිබ්බත්තති යෙව, න යම පුරිසෙහි යමස්ස සන්තිකං නීයති. පරිත්තන්ති පමාණපරිත්තතාය කාලපරිත්තතාය ව පරිත්තං, පුරිමස්මිං පක්ඛෙ අගරුන්ති අත්ථො, දුතියස්මිං අබහුලන්ති. යථා වුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං, “යථා හි”ති ආදී වුත්තං. කත්තබ්බමෙවාති දණ්ඩමෙව. අනුවච්ඡන්වා විමංසිත්වා. විනිවිජයට්ඨානන්ති අට්ටකරණට්ඨානං. පරිත්තපාපකම්මාති දුබ්බලපාපකම්මා. තෙ හි පාපකම්මස්ස දුබ්බලභාවතො කතුපච්ඡස්ස ව ඔකාසාරහකුසලකම්මස්ස බලවභාවතො අත්තතො ධම්මතායපි සරන්ති.

ආකාසවෙතියන්ති ගිරිසිඛරෙ විවට්ඨගණෙ කතවෙතියං. අග්ගිජාලසද්දන්ති “පටපටා”ති පවත්තමානං අග්ගිජාලාය සද්දං සුත්වා, “මයා තදා ආකාසවෙතියෙ පුජිතරත්තපටා වියා”ති අත්තතො පුජිතපටං අනුස්සරි. පඤ්චහිපි න සරතීති බලවතා පාපකම්මෙන ඛ්‍යාමොහිතො පඤ්ච සඤ්ඤාණානි න ගණ්හාති. තුණ්හි හොති කම්මාරහො අයන්ති තත්ථ පතීකාරං අපස්සන්තො.

267. අවිච්චිමහානිරයො උබ්බෙධෙනපි යොජනසතමෙවාති වදන්ති. නවනවයොජනිකා හොති පුටුලතො. මහානිරයස්ස මහන්තත්තා තථාපි හිත්තිසතං යොජනසහස්සං හොතිති උස්සදස්ස සබ්බස්ස පරික්ඛෙපතො “දසයොජනසහස්සං හොති”ති වුත්තං.

268. කුසායතීති පටිපාකතිකං හොති. තාදිසමෙවාති පුරිමසදිසත්තා “උබ්භතං සදිසමෙව හොති”ති එවං වුත්තං. බහුසම්පත්තොති වා බහුට්ඨානං අතික්කමිත්වා පුරත්ථිමද්වාරං සම්පත්තො හොති.

ජන්තං ජාලානන්ති චතුහි දිසාහි හෙට්ඨා උපරි ව උබ්භතානං ජන්තං ජාලානං. සත්තානං නිරන්තරතා නිරයසංවත්තනියකම්මකතානඤ්ච බහුභාවතො ජාලානං තාව සත්තානඤ්ච නිරන්තරත්තා අවිච්චි හොතු; දුක්ඛස්ස පන කථං නිරන්තරතාති තං දස්සෙන්නො, “කායද්වාරො...පෙ.... එකං දුක්ඛසහගත”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ ආවච්ඡන්තං සම්පට්චිජන්තං සන්තීරණං වොට්ඨබ්බන්තං ද්වෙ තදාරම්මණවිත්තානීති ඡ උපෙක්ඛාසහගතානි. එවං සන්තෙපීති යදිපි තත්ථ උපෙක්ඛාසහගතවිත්තානීපි පවත්තන්ති උපෙක්ඛාවෙදනාපි ලද්ධාවසරා; දුක්ඛවෙදනා පන බලවතො නිසිතනිසිතෙන තිබ්බණෙන සත්ථෙත නිරන්තරං සරීරං ඡිත්තන්ති විය දුක්ඛං උපනෙන්නී විය තා වෙදනා අභිභවන්ති අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරන්ති උප්පජ්ජන්ති නිරන්තරා විය හොති. තෙනාහ “අනුදහනබලවතායා”ති ආදී. උපෙක්ඛාවෙදනාති වා තත්ථ අතිවිය අනිට්ඨඵලතාය අනිට්ඨාරම්මණා උපෙක්ඛාවෙදනා දුක්ඛාති වුව්චති, යථා ඉට්ඨඵලබහුතාය ඉට්ඨාරම්මණා කුමාරාදිපරියාපන්නෙ ව සුගතිභවෙ ව

උපෙක්ඛාවෙදනා සුඛානි වුවවති, එවං දුක්ඛස්ස නිරන්තරතාය අවිච්ඡි වෙදිතබ්බං.

269. එකො පාදො මහානිරයෙ හොති, එකො ගුප්තනිරයෙ නිපතති, කම්මවෙගුක්ඛිත්තො අන්තරා පදමාවහති සෙසාරම්භතාය. හත්ථිගිවජ්ජමාණා පරිණාමෙන. එකදොණ්කනාවාජ්ජමාණා ආයාමෙන.

පොක්ඛරපත්තානීති බුරුධාරාසදිසානි තිබ්බණ්ණානි අයොසුලමයානෙව පදුමපත්තානි. හෙට්ඨා බුරුධාරානි හෙට්ඨාභූමියං නික්ඛිත්තා, වෙත්තලතායො ච තිබ්බණ්ණානිකා අයොමයා එව. තෙනාහ – “සො තත්ථ දුක්ඛා”තිආදි. කුසතිණානීති කුසතිණජාතිතාය තථා වුත්තානි. බරවාලිකානි බරා තිබ්බණ්ණකොටිකා සිඬිසාටකසණ්ඨානා වාලිකා.

270. දන්තෙ සම්ඵුසෙතීති හෙට්ඨිමදන්තෙ යථා කිඤ්චි මුඛෙ පක්ඛිපිතුං න සක්කා, එවං සුච්ඡිතෙ කරොති. තම්බලොභපානතො පට්ඨායානි වුත්තකාරණතො පටිලොමතොපි එවං කම්මකාරණානං කාරණමාහ. දුතියෙනාති කුයාරිහි තච්ඡනෙන. තතියෙනාති වාසිහි තච්ඡනෙන. අවිජ්ඣිතමෙව සංවෙගහෙතුතාය ලොකස්ස මහතො අත්ථස්ස සංවත්තනතො.

271. භීනකායං භීනං වා අත්තභාවං උපගතා. උපාදානෙති චතුබ්බිධෙපි උපාදානෙ. තං අත්ථතො තණ්හාදිට්ඨිග්ගාහොති ආහ “තණ්හාදිට්ඨිගහණෙ”ති. සම්භවති ජරාමරණං එතෙනාති සම්භවො, උපාදානන්ති ආහ – “ජාතියා මරණස්ස ච කාරණභූතෙ”ති. අනුපාදාති අනුපාදාය. තෙනාහ “අනුපාදිසිත්වා”ති.

සබ්බදුක්ඛාතික්කන්තා නාමාති සකලම්පි වට්ඨදුක්ඛං අතික්කන්තා එව හොන්ති වරිමචිත්තනිරොධෙන වට්ඨදුක්ඛලෙසස්සපි අසම්භවතො.

දෙවදුතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ච සුඤ්ඤතවග්ගවණ්ණනා.

4. විහඬගවග්ගො

1. හද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා

272. එකා රත්ති එකරත්තො, හද්දො එකරත්තො එතස්සාති හද්දෙකරත්තං, විපස්සනං පරිබුහන්තො පුග්ගලො. තෙනාහ — “විපස්සනානුයොගසමන්තාගතත්තා”ති. තං උද්දිස්ස පවත්ති යා පන හද්දෙකරත්තසහවරණතො හද්දෙකරත්තො. තෙනාහ හගවා — “හද්දෙකරත්තස්ස වො, හික්ඛවෙ, උද්දෙසඤ්ච විහඬගඤ්ච දෙසෙස්සාමි”ති. දෙසෙතඛ්ඛමත්ථං උද්දිස්සති එතෙනාති උද්දෙසො, සඬ්ඛෙපදෙසනා එව. යස්මා පන නිද්දෙසපදානං ජනනිට්ඨානෙ යිතත්තා මාතා වියාති මාතිකාති වුච්චති, තස්මාහ “උද්දෙසන්ති මාතික”න්ති. උද්දිට්ඨමත්ථං විහජති එතෙනාති විහඬගො විත්ථාරදෙසනා, තෙනාහ — “විත්ථාරභාජනිය”න්ති “යථාඋද්දිට්ඨමත්ථං විත්ථාරතො භාජෙති විහජති එතෙනා”ති කත්වා.

උප්පාදාදිබණ්ණත්තයං පත්වා අතික්කමං අතික්කන්තං අතීතං. තං පන අත්ථතො විගතං බන්ධපඤ්චකන්ති ආහ “අතීතෙ බන්ධපඤ්චකෙ”ති. තණ්හාදිට්ඨිහි නානුගව්ඡෙය්‍යාති තණ්හාදිට්ඨාහිනන්දනාහි නානුභවෙය්‍ය, නාහිනන්දෙය්‍යාති අත්ථො. යථා “නිච්ච”න්තිආදිනා විපරීතග්ගාහවසෙන අතීතෙසු රූපාදීසු මිච්ඡාඅහිනිවිසනං පරාමාසො දිට්ඨාහිනන්දනා; එවං “නිච්ච”න්තිආදිනා විපරීතග්ගාහවසෙන අනාගතෙසු රූපාදීසු මිච්ඡාඅහිනිවිසනං පරාමාසො දිට්ඨි කම්මසමාදානං දිට්ඨිපත්ථනාති තං පටික්ඛිපන්තො ආහ — “තණ්හාදිට්ඨිහි න පත්ථෙය්‍යා”ති. යදනීතන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන “අපත්ත”න්ති පදං සඬ්ගණ්හාති. තම්පි හි කාරණවචනං. තෙනාහ “යස්මා වා”ති. තත්ථායමධිප්පායො, “අතීතං තණ්හාදිවසෙන නාහිනන්දිතඛ්ඛං සඛ්ඛෙයො අවිජ්ජමානත්තා සසවිසාණං විය, තථා අනාගතම්පි න පත්ථෙතඛ්ඛං”න්ති. තත්ථ සියා — අතීතං නාහිනන්දිතඛ්ඛං අහිනන්දනාය නිප්පයොජනත්තා, අනාගතපත්ථනා පන සඵලාපි සියාති න සඛ්ඛෙයො පටික්ඛිපිතඛ්ඛාති? න, තස්සාපි සවිසාතභාවෙන පටික්ඛිපිතඛ්ඛතො. තෙනාහ “යස්මා”තිආදි. තත්ථ පහීනන්ති නිස්සට්ඨසභාවං. නිරුද්ධන්ති හග්ගං. අත්ථඬගතන්ති විනාසං. අප්පත්තන්ති සභාවං උප්පාදාදිකං අසම්පත්තං. අජාතන්ති න ජාතං. අනිබ්බත්තන්ති තස්සෙව වෙච්චනං.

යත්ථ යත්ථාති යස්මිං යස්මිං බණ්ණ, යස්මිං යස්මිං වා ධම්මපුඤ්ඤාපෙ උප්පන්නං, තං සඛ්ඛමිපි අසෙසෙත්වා. අරඤ්ඤාදීසු වාති වා-සද්දො අනියමත්ථො. තෙන අරඤ්ඤෙ වා රුක්ඛමුලෙ වා පඛ්ඛතකන්දරාදීසු වාති යානනියමාභාවා අනුපස්සනාය සාතව්චකාරිතං දස්සෙති. යමකාදිවසෙන පරිබුහියමානා විපස්සනා විය පටිපක්ඛෙහි අකොපනියාව භොතීති ආහ — “අසංඝිරං අසංකුප්පන්ති ඉදං විපස්සනාපටිවිපස්සනාදස්සනත්ථං වුත්ත”න්ති.

ගාථායමයමත්ථො විපස්සනාවසෙන යුජ්ජතීති ආහ – “විපස්සනා හී”තිආදි. කිං එතාය පරියායකථායාති නිජ්ජපරියායතොව අසංභීරං අසංකුප්පං දස්සෙතුං, “අථ චා”තිආදි චුත්තං. කථං පන නිව්වස්ස නිබ්බානස්ස අනුබ්බහනා හොතීති ආහ “පුනප්පුන”න්තිආදි. එතෙන තදාරම්මණධම්මා බ්බහනාය, තෙසං ආරම්මණමපි අත්ථතො අනුබ්බහිතං නාම හොති බහුලං මනසිකාරෙනාති දස්සෙති.

ආදිතො තාපනං ආතාපනං, තෙන ආරම්භධාතුමාහ. පරිතො තාපනං පරිතාපනං, තෙන නික්කමධාතුපරක්කමධාතුයො චාති. තස්ස සෙනාති තස්ස මච්චුතො සහකරණථිඨෙන සෙනා වියාති සෙනා. සඬගරොතිආදියු මිත්තාකාරග්ගහණෙන සාමපයොගමාහ. ලඤ්ජග්ගහණෙන ලඤ්ජදානං, තෙන දානජ්ජයොගං. බලරාසීති හත්ථිඅස්සාදිබලකායො. තෙන දණ්ඩහෙදානි වදති. හෙදොපි හි බලවතො එව ඉජ්ඣති, ස්වායං චතුබ්බිධොපි උපායයොගෙන සම්පවත්තියති. තත්ථ තත්ථ ච සඬගං ආසත්තිං අරති දෙතීති සඬගරො පුබ්බහාගෙ චා සඬගරණවසෙන තස්ස පටිජානනවසෙන පවත්තනතො.

උට්ඨාහකං උට්ඨානවීරියසම්පන්නං. සපරහිතසිවනලක්ඛණෙන අසාධුභාවපරම්මුඛභාවගමනෙන චා සන්තො.

273. මනුඤ්ඤරූපවසෙනෙව එවංරූපො අහොසීන්ති අතීතං අන්වාගමෙති තත්ථ නන්දියාසමන්වානායනතො. වෙදනාදීසුපි එසෙව නයො. කුසලසුඛසොමනස්සවෙදනාවසෙනාති කුසලවෙදනාවසෙන සුඛවෙදනාවසෙන සොමනස්සවෙදනාවසෙනාති පච්චෙකං වෙදනාසද්දො යොජෙතබ්බො. තණ්හාහිනන්දනාය සති දිට්ඨාහිනන්දනා සිද්ධා එවාති – “තණ්හං සමන්වානෙති”ඉච්චෙව චුත්තං. හීනරූපාදි...පෙ.... න මඤ්ඤති අමනුඤ්ඤොපි සමානො සමනුඤ්ඤභාවස්සෙව වසෙන මඤ්ඤනාය පවත්තනතො. නානුපවත්තයති වික්ඛම්භනවසෙන නන්දියා දුරිකතත්තා.

274. උළාරසුන්දරභාවමුඛෙනෙව අනාගතෙසුපි රූපාදීසු තණ්හාදිට්ඨිකජ්ජනා පවත්තතීති ආහ – “එවංරූපො...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති.

275. වත්තබ්බං සියාති යථා නන්දියා අසමන්වානායනජොතනං බ්බාතිරෙකමුඛෙන පතිට්ඨපෙතුං, “අතීතං න න්වාගමෙය්‍යා”ති උද්දෙසස්ස, “කථංඤ්ච, හික්ඛෙව, අතීතං අන්වාගමෙති”තිආදිනා (ම. නි. 3.273) විහඬගො චුත්තො, එවං “පච්චුජ්ජන්තඤ්ච යො ධම්ම”න්තිආදිකස්ස උද්දෙසස්ස බ්බාතිරෙකමුඛෙන විහඬගෙ චුච්චමානෙ විපස්සනාපටික්ඛෙපවසෙන, “කථංඤ්ච...පෙ.... වත්තබ්බං සියා”ති චුත්තං. තයිදං පරමගම්භීරං සත්ථුදෙසනානායං අනුපධාරෙත්වා චොදිතං, යස්මා “පච්චුජ්ජන්තඤ්ච යො ධම්ම”න්තිආදිකස්ස උද්දෙසස්ස බ්බාතිරෙකමුඛෙනෙව

විපස්සනාපටික්ඛෙපවසෙන, “කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, පච්චුප්පන්තෙසු”ති විහඬගදෙසනා සම්පවත්තති. තෙනාහ “යස්මා පනා”තිආදි. තත්ථ තස්සා එවාති විපස්සනාය එව. අභාවං දස්සෙතුං සංභීරතීති මාතිකං උද්ධරිත්වාති කථෙතුකමාසතාය මාතිකාවසෙන පද්දධාරං කත්වා, “ඉධ, භික්ඛවෙ, අසුතවා සුතවා”ති ච ආදිනා විත්ථාරො චුත්තො. විපස්සනාය අභාවතොති විපස්සනාය අභාවිතතාය අවික්ඛම්භිතතාය තණ්හාදිට්ඨිහි සපත්තෙහි විය තත්ථ තත්ථ ධ්වනාය ආකඬ්ඨියති, තත්ථ තත්ථ විසයෙ තතො එව අපායසමුද්දං සංසාරසමුද්දං ආනියති. සුක්කපක්ඛො චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතඛිඛො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

භද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. ආනන්දභද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා

276. ඛනිද්ධා පුට්ඨත්තාරම්මණතො නිවත්තෙත්වා එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ විත්තස්ස සම්මදෙව ලයනං අප්පනං පටිසල්ලානං, යො කොචි සමාපත්තිවිහාරො, ඉධ පන අරියවිහාරො අධිප්පෙතොති ආහ – “පටිසල්ලානා චුට්ඨිතො”තිආදි. ඡානන්තොව භගවා කථාසමුට්ඨාපනත්ථං පුච්ඡි. චුත්තඤ්ඤෙනං – “ඡානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති, ඡානන්තාපි න පුච්ඡන්ති”තිආදි (පාරා. 16).

278. සාධුකාරමදාසීති සාධුසද්දං සාවෙසි. තං පන පසංසා හොතීති පසංසත්ථො සාධුසද්දො. තෙනාහ “දෙසනං පසංසන්තො”ති. විජ්ජමානෙහි වණ්ණෙහි ගුණවත්තෙ උදග්ගතාකරණං සම්පහංසනං, කෙවලං ගුණසංකිත්තවසෙන ථොමනා පසංසාති අයමෙතෙසං විසෙසො.

ආනන්දභද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. මහාකච්චානභද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා

279. උණ්හභාවෙන තපනතො තපං උදකං එතස්සාති තපොදා, රහදො. තෙනාහ “තත්තොදකස්ස රහදස්සා”ති. සඬ්ඛෙපෙන චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං, “වෙහාරපඛිබ්බස්සා”තිආදි චුත්තං. තතො උදකරහදතො, තං රහදං උපනිස්සායාති අත්ථො. නාගභවනාගතොපි හි සො රහදො තතො උපරි මනුස්සලොකෙ ජලාසයෙන සම්බද්ධො හොති. තෙන චුත්තං – “තපොදා නාම නදී සන්දතී”ති. එදිසාති කුලීතා උණ්හා, අන්වත්ථනාමවසෙන තපොදාති ච චුච්චතීති අත්ථො. පෙතලොකොති පෙතානං වසනට්ඨානං පච්චෙකතිරයං සන්ධායාහ. ඉමස්ස පන ආරාමස්සාති තපොදාරාමස්ස. තතොති තපොදාසඬ්ඛාතනදිතො. මහාඋදකරහදොති මහාඋදකහරිතං පල්ලෙං.

280. සම්ඳ්දොති උළාරො, පරිපුණ්ණොයෙවාති අත්ථො. ආදිමිහි බ්‍රහ්මවරියමස්සාති ආදිබ්‍රහ්මවරියො, සො එව ආදිබ්‍රහ්මවරියකො. තෙනාහ “පුබ්බභාගප්පටිපත්තිභූතො”ති. “අතීතං අනාගතං පච්චුප්පන්න”න්ති අද්ධභෙදමුඛෙන සඬබ්බධම්මබ්බොධවනං.

282. කාමං ඛන්ධාදිවසෙන විහජනං සාධාරණං, පයමදුනියවතුත්ථසුත්තෙසු පන ඛන්ධවසෙන විහජනං කත්වා ඉධ තථා අකත්වා එවං දෙසනාය යපනං තතො අඤ්ඤා ආයතනවසෙන විහජනත්ථං. එවං විහින්නා හි සඬබ්බෙපවිත්ථාරතො අනවසෙසා සම්මසනුපගා ධම්මා විහජිත්වා දස්සිතා භොන්ති; අයං කිරෙත්ථ භගවතො අජ්ඣාසයො ථෙරෙත නයතො ගහිතොති දස්සෙතුං, “ඉමස්මිං කීරා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ද්වාදසායතනවසෙනෙව මාතිකං යපෙසීති ලොකියාති ද්වාදසායතනාති එව සන්ධාය මාතිකං යපෙසී, යථා තීසු සුත්තෙසු ඛන්ධවසෙන විහත්තං, එවං යදි භගවතා ඉධාපි විහජනං ඉච්ඡිතං සියා, තථා විහජෙය්‍ය, යස්මා පන තථා අවිහජිත්වා භගවතුටිං පටිට්ඨො, තස්මා ද්වාදසායතනවසෙනෙවත්ථ විහජනං භගවතා ච අධිප්පෙතන්ති නයග්ගාහෙ යත්වා ථෙරො විහජී. තෙනාහ – “නයං පටිලභිත්වා එවමාහා”ති. භාරියං කතන්ති දුක්කරං කතං. අපදෙ පදං දස්සිතං ආකාසෙ පදං කතං සාධාරණස්ස අත්ථස්ස විසිට්ඨවිසයනාය දස්සිතත්තා. නිකන්තිවිඤ්ඤාණන්ති නිකන්තිතණ්හාය සම්පයුත්තං විඤ්ඤාණං, “ඡන්දරාගප්පටිබ්ද්ධං භොති”ති වචනතො. මනොති භවඬගවිත්තං මනොද්වාරිකජවනානං ද්වාරභූතං.

283. පත්ථනාවසෙන යපෙසීති පත්ථනාවසෙන විත්තං පවත්තෙසි.

මහාකච්චානහද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා

සමත්තා.

4. ලොමසකකඬ්ඨියහද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනා

286. සනනිච්ඡලොමො ලොමසො, අයං පන අප්පතාය ලොමසකොති ආහ – “ඊසකලොමසාකාරකායා”ති, ලොමසකො අඬ්ඨිකො ලොමසකකඬ්ඨියො, පයමො ක-කාරො අප්පත්ථො, දුතියං පන පදවඬ්ඨනමෙව. රත්තකම්බලසිලායන්ති රත්තකම්බලවණ්ණසිලායං. ඔරුය්හාති ආකාසතො ඔතරිත්වා. පාටිභාරියං දිස්වා දින්නලාභසක්කාරස්ස අසාදියනතො මනුස්සපථො වසන්ති.

දසහි වක්කවාළසහස්සෙහීති නිස්සක්කවචනතො ආගන්ත්වාති අධිප්පායො. සන්තිපතිතාහි දෙවතාහීති කරුණවචනං. පඤ්ඤාපයොගමන්දනාය

පටිච්ඡේදාදිං අසක්කොත්තානං දෙවානං ඤාණස්ස තික්ඛවිසද්භාවාපාදනෙන සමුත්තෙජෙනුං සංවෙගජනනත්ථං...පෙ.... අභාසි. තත්ත්වා තස්මිං දෙවසන්නිපාතෙ, තිස්සං වා දෙසනායං. දෙවත්තස්සාති දෙවභාවස්ස, දිබ්බසම්පත්තියාති අත්ථො. හද්දෙකරත්තස්ස සුත්තස්ස එතාති හද්දෙකරත්තියා.

සවනමුඛෙන ඛයඤ්ජනසො අත්ථසො ව උපධාරණං උග්ගණ්හනන්ති ආහ
— “තුණ්හිභූතො නිසීදිත්වා සුණන්තො උග්ගණ්හාති නාමා”ති. වාචුග්ගතකරණං පරියාපුණනන්ති ආහ — “වාචාය සජ්ඣායං කරොත්තො පරියාපුණාති නාමා”ති. ගන්ථස්ස පරිහණං ධාරණං, තං පන පරෙසු පතිට්ඨාපනං පාකටං හොතීති ආහ — “අඤ්ඤෙසං වාචෙන්තො ධාරෙති නාමා”ති. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

ලොමසකකඬ්ඨියහද්දෙකරත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා

සමත්තා.

5. චූළකම්මවිහඬගසුත්තවණ්ණනා

289. අඬගසුභතායාති අඬගානං හත්ථපාදාදිසරිරාවයවානං සුන්දරභාවෙන. යං අපච්චං කුච්ඡිතං මුද්ධං වා, තත්ථ ලොකෙ මාණවචොභාරො, යෙභුයොන සත්තා දහරකාලෙ සුද්ධධාතුකා හොන්තීති වුත්තං, “තරුණකාලෙ වොහරිංසු”ති. අධිපතිත්තාති ඉස්සරභාවතො.

සමාහාරන්ති සන්නිවයං. පණ්ඩිතො සරමාවසෙති යස්මා අජ්ජතරෙපි ඛයයමානෙ හොගා ඛියන්ති, අජ්ජතරෙපි සඤ්චයමානෙ වඩ්ඪන්ති, තස්මා විඤ්ඤාජාතිකො කිඤ්චි ඛයං අකත්වා අයමෙව උජ්ජාදෙන්තො සරාවාසං අනුනිට්ඨෙය්‍යාති ලොභාදෙසිතමත්ථං වදති.

ධනලොභෙන...පෙ.... නිබ්බත්තො. ලොභවසිකස්ස හි ගති නිරයො වා තිරච්ඡානයොති වා. වුත්තඤ්ඤෙනං — “නිමිත්තස්සාදගථිතං වා, හික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨති අනුඛයඤ්ජනස්සාදගථිතං වා. තස්මිං සමයෙ කාලඬකරෙය්‍ය, ද්වින්නං ගතීනං අඤ්ඤතරං ගතිං වදාමි — නිරයං වා තිරච්ඡානයොති. වා”ති (සං. නි. 4.235). නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති කතොකාසස්ස කම්මස්ස පටිබාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යභාවතො.

පත්තක්ඛන්ධඅධොමුඛභාවං සන්ධාය “ඔනාමෙත්වා”ති වුත්තං. බ්‍රාහ්මණවාරිත්තස්ස භාවිතතං සන්ධායාහ “බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො”ති. තං

පවත්තිං පුච්ඡති සුතමෙනං මයා, “මයංහං පිතා සුතංඛො හුත්වා නිබ්බත්තො”ති,
එතං භොතා ගොතමෙන වුත්තන්ති. කිමිදං වුත්තන්ති ඉමං පවත්තිං පුච්ඡි.

තථෙව වත්වාති යථා සුතඛස්ස වුත්තං, තථෙව වත්වා. අවිසංවාදනත්ථන්ති,
“තොදෙය්‍යාබ්‍රාහ්මණො සුතංඛො ජාතො”ති අත්තනො වචනස්ස
අවිසංවාදනත්ථං, විසංවාදනාභාවදස්සනත්ථන්ති අධිජ්ජායො. ඤාතොම්හි
ඉමිනාති ඉමිනා මම පුත්තෙන මයංහං පුරිමජාතියං පිතාති එවං ඤාතො අමිහිති
ජාතිත්වා. බුද්ධානුභාවෙන කිර සුතංඛො තථා දස්සෙති, න ජාතිස්සරතාය.
භගවත්තං දිස්වා භුක්කරණං පන පුරිමජාතිසිද්ධවාසනාය. භවපට්ච්ඡන්තන්ති
භවත්තරභාවෙන පට්ච්ඡන්තං. නාම-සද්දො සම්භාවතෙ. පටිසන්ධිඅත්තරන්ති
අඤ්ඤජාතිපටිසන්ධිග්ගහණෙන හෙට්ඨිමජාතං ගතිං. අභිගච්ඡජාපායංකො
කිරෙස, තෙන අජ්ජායුකදීඝායුකතාදිවසෙන වුද්දස පඤ්ඤෙ අභිසංඛරි; එවං
කිරස්ස අභොසි, “ඉමෙසං සත්තානං අජ්ජායුකතාදයො විසෙසා
අභිගපච්චභිගවසෙන සල්ලක්ඛියන්ති. න ඛො පනෙතං යුත්තං
‘අභිගපච්චභිගාති යාව තෙසං තෙසං කාරණ’න්ති; තස්මා භවිතබ්බමෙත්ථ
අඤ්ඤෙනෙව කාරණෙන. සමණො ගොතමො තං කාරණං විභජිත්වා
කථෙස්සති, එවායං සබ්බඤ්ඤාති නිච්ඡයො මෙ අපණ්ණකො භවිස්සති”ති.
අපරෙ පන භණන්ති, “තිරච්ඡානගතං මනුස්සං වා ආවිසිත්වා
ඉච්ඡිතත්ථකසාවනං නාම මහාමන්තවිජ්ජාවසෙන භොති; තස්මා න එත්තාවතා
සමණස්ස ගොතමස්ස සබ්බඤ්ඤාතා සුනිච්ඡිතා භොති. යං නුනාහං
කම්මඵලමස්ස උද්දිස්ස පඤ්ඤං පුච්ඡෙය්‍යං, තත්ථ ව මෙ චිත්තං ආරාධෙත්තො
පඤ්ඤං ඛ්‍යාකරිස්සති. එවායං සබ්බඤ්ඤාති විනිච්ඡයො මෙ භවිස්සතීති තෙ
පඤ්ඤෙ පුච්ඡති”ති.

භණ්ඩකන්ති සාපතෙය්‍යං, සත්තකන්ති අත්ථොඛං මුනා දාතබ්බකම් .
තීතිආදියන් කම්මදායාදා, අත්තනා කතුපටිතකම්මඵලභාගීති අත්ථොතං පන .
තොජං කාරණොපවාරෙන වදන්මදායජ්ජකම්, “කම්මං එතෙසං දායජ්ජං
භණ්ඩකන්ති අත්ථො”ති ආහ - යථා “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං
සමාදානහෙතු එවමිදං පුඤ්ඤං පවඨ්ඨති”ති .දී. නි) 3.80). යවති ඵලං
සභාවතො භින්තම්පි අභින්තං විය මිස්සිතං භොති, එතෙනාති යොනීති ආහ -
“කම්මං එතෙසං යොනි කාරණ”න්තිකුතීතිකුති සංඛජ්ජවසෙන ඛජ්ජමමත් .
ඛන්ඬු, ඤාති සාලොභිතො ව ධමෙවාති ආහඛන්සම්තමං පන එකන්කම් .-
“කම්මං එතෙසං ඛන්ඬු”ති. පතිට්ඨාති අවස්සයො තානංමසදිසො හි සත්කම් .
අවස්සයො නත්ථි, අඤ්ඤො කොච්ඡි ඉස්සරො බ්‍රහ්මා වා න කරොති තාදිසං
කත්තුං සජ්ජිතුං අසමත්ථභාවතො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං
විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං වුත්තනායෙන වෙදිතබ්බං. කම්මමෙවාති කස්මා

අවධාරිතං, නනු කිලෙසාපි සත්තානං භීතපණ්ණිතභාවකාරණං, න කෙවලන්ති? සච්චමෙතං, කිලෙසපයොගෙන විපාකචට්ටං නිබ්බත්තං කම්මපචත්තිතමෙවාති කත්වා වුත්තං. “කථිතස්ස අත්ථං න සඤ්ජානාසී”ති සඬ්ඛෙපතො වත්වා නනු භගවා මහාකාරුණිකො පරෙසං ඤාපනත්ථමෙව ධම්මං දෙසෙතිති ආහ – “මානනිස්සිතො කිරෙසා”තිආදි.

290. සමත්තෙනාති පරියත්තෙන, යථා තං ඵලං දාතුං සමත්ථං හොති, ඵලං කතෙන, උපවිතෙනාති අත්ථො. තාදිසං පන අත්තතො කිච්චෙ අනුනං නාම හොතීති ආහ “පරිපුණ්ණෙනා”ති. සමාදිත්තෙනාති ඵත්ථ සමාදානං නාම තණ්හාදිට්ඨිහි ගහණං පරාමසනන්ති ආහ – “ගහිතෙන පරාමට්ඨෙනා”ති. පටිපජ්ජති එතාය සුගතිදුග්ගතීති පටිපදා, කම්මං. තථා හි තං “කම්මපථො”ති වුච්චති.

එසාති පටිපදා. දුබ්බලං උපසාතකමෙව සියාති උපපිළකස්ස විසයං දස්සෙතුං, “බලවකම්මෙනා”තිආදි වුත්තං. බලවකම්මෙනාති පුඤ්ඤකම්මෙන. වදති නාමාති වදන්තො විය හොති. නිබ්බත්තාපෙය්‍යන්ති කස්මා වුත්තං, නනු උපපිළකසභාවං කම්මං ජනකසභාවං න හොතීති? සබ්බමෙතං පරිකප්පනවචනං, යථා මනුස්සා පච්චත්ථිකං පටිපක්ඛං කිඤ්චි කාතුං අසමත්ථාපි කෙචි ආලම්බනවසෙන සමත්ථා විය අත්තානං දස්සෙන්නි, ඵලං සම්පදම්ඤන්ති කෙචි. අපරෙ පන භණන්ති – යස්සිදං කම්මස්ස විපාකං පිළෙති, සචෙ තස්මිං අනොකාසෙ ඵල සයං විපච්චිතුං ඕකාසං ලභෙය්‍ය, අපායෙසු ඵල තං සමඬ්ගිපුග්ගලං නිබ්බත්තාපෙය්‍ය, යස්මා තං කම්මං බලවං හුත්වා අවසෙසපච්චයසමවායෙන විපච්චිතුං ආරද්ධං, තස්මා ඉතරං තස්ස විපාකං විබාධෙත්තං උපපිළකං නාම ජාතං. එතදත්ථමෙව චෙත්ථ “බලවකම්මෙන නිබ්බත්ත”න්ති බලවග්ගහණං කතං. කිච්චවසෙන හි තෙසං කම්මානං එතා සමඤ්ඤා, යදිදං උපපිළකං උපවිෂ්ඨකං ජනකං උපත්ථම්භකන්ති, න කුසලාති විය උපත්ථම්භාති හොන්ති නිබ්බත්තත්ථාය. පිළෙත්වාති විභෙදෙත්වා පටිසාටනාදිවසෙන උච්ඡුතෙලයන්තාදයො විය උච්ඡුතිලාදිකෙ විබාධෙත්වා. නිරොජන්ති නිත්තෙජං. නිශ්ශන්ති නිරසං. කසටන්ති නිස්සාරං. පරිස්සයන්ති උපද්දවං.

ඉදානි පරිස්සයස්ස උපනයනාකාරං දස්සෙන්නෙන තත්ථ, “දාරකස්සා”තිආදිං වත්වා හොගානං විනාසනාකාරං දස්සෙතුං, පුන “දාරකස්සා”තිආදි වුත්තං. කුම්භදොහනාති කුම්භපුරබීරා. ගොමණ්ඩලෙති ගොයුළු.

අට්ඨසභගමනං කත්වාති අට්ඨඋසභජ්ජමාණං පදෙසං පච්චත්ථිකං උද්දිස්ස ධනුග්ගහො අනුයායිං කත්වා. තන්ති සරං. අඤ්ඤාති පච්චත්ථිකො. තත්ථෙව

පාතෙය්‍ය අවිවාසන්තං කත්වා සරස්ස ඛිත්තත්තා. වාළමච්ඡෙදකන්ති මකරාදිවාළමච්ඡවන්තං උදකං.

පටිසන්ධිනිබ්බත්තකං කම්මං ජනකකම්මං නාම පරිපුණ්ණවිපාකදායිභාවතො, න පවත්තිවිපාකමත්තනිබ්බත්තකං. හොගසම්පදාදීති ආදි-සද්දෙන ආරොග්‍යසම්පදාදි-පරිවාරසම්පදාදීති ගණ්හාති. න දීඝායුකතාදීති හි අප්පායුකතාසංවත්තනිකෙන කම්මුතා නිබ්බත්තාති; අඤ්ඤං දීඝායුකතාකරණෙන උපත්ථම්හෙනුං සක්කොති; න අතිදුබ්බණ්ණං අප්පෙසක්ඛං නීවකුලීනං දුප්පඤ්ඤං වා චණ්ණවත්තතාදිවසෙන. තථා හි චක්ඛති, “ඉමස්මිං පන පඤ්ඤවිස්සජ්ජනෙ”තිආදි, තං පන නිදස්සනවසෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

පුරිමානීති උපපිළකොපච්ඡෙදකානි. උපපිළකුපසාතා නාම කුසලවිපාකපටිබාහකානි අධිජ්ජායෙන “ද්වෙ අකුසලානෙවා”ති චුත්තං. උපත්ථම්හකං කුසලමෙවාති එත්ථ යථා ජනකං උභයසභාවං, එවං ඉතරෙසම්පි උභයසභාවතාය චුච්චමානාය න කොචි විරොධො. දෙවදත්තාදීනඤ්ඤි නාගාදීනං ඉතො අනුප්පවච්ඡිතානං පෙනාදීනඤ්ඤි නරකාදීසු අකුසලකම්මවිපාකස්ස උපත්ථම්හනුපපිළනුපසාතනානි න න සම්භවන්ති. එවඤ්ඤි කත්වා යා හෙට්ඨා බහුසු ආනන්තරියෙසු එකෙන ගහිතපටිසන්ධිකස්ස ඉතරෙසං තස්ස අනුබලජ්ජදායිතා චුත්තා, සාපි සමත්ථිතා හොති. යස්මිඤ්ඤි කම්මෙ කතෙ ජනකනිබ්බත්තං කුසලඵලං වා අකුසලඵලං වා බ්‍යාධිධාතුසමතාදීනිමිත්තං විබාධියති, තමුපත්ථම්හකං. යස්මිං පන කතෙ ජාතිසමත්ථස්ස පටිසන්ධියං පවත්තියඤ්ඤි විපාකකටත්තාරූපානං උප්පත්ති හොති, තං ජනකං. යස්මිං පන කතෙ අඤ්ඤෙන ජනිතස්ස ඉට්ඨස්ස වා අනිට්ඨස්ස වා ඵලස්ස විබාධාවිච්ඡෙදපච්චයානුප්පත්තියා උපබුහනපච්චයුප්පත්තියා ච ජනකසාමත්ථියානුරූපං පරිචුත්තිවිරතරපබන්ධා හොති, එතං උපත්ථම්හකං. තථා යස්මිං කතෙ ජනකනිබ්බත්තං කුසලඵලං අකුසලඵලං වා බ්‍යාධිධාතුසමතාදීනිමිත්තං විබාධියති, තං උපපිළකං. යස්මිං පන කතෙ ජනකසාමත්ථියවසෙන විරතරපබන්ධාරහම්පි සමානං ඵලං විච්ඡෙදකපච්චයුප්පත්තියා විච්ඡිජ්ජති, තං උපසාතකන්ති අයමෙත්ථ සාරො.

තත්ථානි තෙසු කම්මෙසු. උපච්ඡෙදකකම්මෙනානි ආයුතො උපසාතකකම්මෙන. ස්වායමුපසාතකභාවො ද්විධා ඉච්ඡිතබ්බොති තං දස්සෙනුං “පාණාතිපාතිනා”තිආදි චුත්තං. න සක්කොති පාණාතිපාතකම්මුතා සන්තානස්ස තථාහිසඬිතත්තා. යස්මිඤ්ඤි සන්තානෙ නිබ්බත්තං, තස්ස තෙන අහිසඬිතතා අවස්සං ඉච්ඡිතබ්බා තත්ථෙව තස්ස විපාකස්ස විනිබන්ධනතො. එතෙන කුසලස්ස කම්මස්ස ආයුහනක්ඛණෙයෙව පාණාතිපාතො තාදිසං සාමත්ථියුපසාතං කරොතීති දස්සෙති, තතො කම්මං අප්පඵලං හොති.

“දීඝායුකා”තිආදිනා උපසානසාමත්ථියෙන ඛෙත්තෙ උප්පන්නස්සං විය උපපත්තිනියාමකා ධම්මාති දස්සෙති. උපපත්ති නියතවිසෙසෙ විපච්චිතුං ඔකාසෙ කරොන්තෙ එව කුසලකම්මෙ ආකඨස්සිමානපටිසන්ධිකං පාණාතිපාතකම්මං අප්පායුකත්ථාය නියමෙතිති ආහ – “පටිසන්ධිමෙව වා නියාමෙත්වා අප්පායුකං කරොති”ති. පාණාතිපාතවෙනනාය අච්චන්තකටුකවිපාකත්තා සන්තිට්ඨානවෙනනාය නිරයෙ නිබ්බත්තති තස්සා අත්ථස්ස බිණාභාවතො; ඉතරෙ පන න තථා භාරියාති ආහ – “පුබ්බා...පෙ.... හොති”ති. ඉධ පන යං හෙට්ඨා වුත්තසදිසං, තං වුත්තනායෙන වෙදිතබ්බං.

මනුස්සාමනුස්සපරිස්සයාති මානුසකා අමානුසකා ව උපද්දවා. පුරතොති පුබ්බද්ථාරතො. පච්ඡතොති පච්ඡිමවත්ථුතො. පච්චට්ඨානාති පරිජනස්ස, දෙවතානං වා දෙසෙන පච්චට්ඨානා. පරෙහීති පුරාතනෙහි පරෙහි. සම්මුඛිභාවන්ති සාම්භාවවසෙන පච්චක්ඛන්තං. ආහරිත්වා දෙන්ති ඉණායිකා. කම්මන්තාති වණ්ඡජාදිකම්මාති. අපාණාතිපාතකම්මන්ති පාණාතිපාතස්ස පටිපක්ඛතුං කම්මං; පාණාතිපාතා විරතිවසෙන පවත්තිතකම්මන්ති අත්ථො. දීඝායුකසංවත්තනිකං හොති විපාකස්ස කම්මසරික්ඛභාවතො. ඉමිනා නායෙනාති ඉමිනා අප්පායුකදීඝායුකසංවත්තනිකෙසු කම්මෙසු යථාවුත්තෙන තං සංවත්තනිකවිභාවනායෙන.

විහෙයනකම්මාදිනිෂිති පි-සද්දෙන කොධඉස්සාමනකම්මච්ඡෙරථද්ධඅවිද්දසුභාවවසෙන පවත්තිතකම්මාති සඬගණ්හාති. තථෙවාති යථා පාණාතිපාතකම්මං අත්ථතො එවං වදති නාමාති වුත්තං, තථෙව වදමානාති විය. “යං යදෙවාතිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්හති”ති (බු. පා. 8.10) වචනතො යථා සබ්බකුසලං සබ්බාසං සම්පත්තීනං උපනිස්සයො, එවං සබ්බං අකුසලං සබ්බාසං විපත්තීනං උපනිස්සයොති, “උපපිළුනෙන නිබ්භොගතං ආපාදෙන්වා”තිආදි වුත්තං. තථා හි පාණාතිපාතකම්මවසෙනපි අයං නයො දස්සිතො. අවිහෙයනාදිනිති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අක්කොධන-අනිස්සාමන-දාන-අනතිමාන-විද්දසුභාවෙන පවත්තකම්මාති සඬගණ්හාති.

293. ඉස්සා මනො එතස්සාති ඉස්සාමනකොති ආහ “ඉස්සාසම්පයුත්තචිත්තො”ති. උපක්කොසන්නොති අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්නො. ඉස්සං බන්ධනීති ඉස්සං අනුබන්ධනි ඉස්සාසහිතමෙව චිත්තං අනුපවත්තෙති. අප්පෙසක්ඛොති අප්පානුභාවො අප්පඤ්ඤාතො. තෙනාහ “න පඤ්ඤායති”ති. සා පනස්ස අප්පානුභාවතා පරිවාරාභාවෙන පාකටා හොතිති ආහ “අප්පපරිවාරො”ති.

294. මච්ඡරියවසෙන න දාතා භොතීති සබ්බසො දෙය්‍යධම්මස්ස අභාවෙන න දාතා න භොති. අමච්ඡරී හි පුග්ගලො සති දෙය්‍යධම්මෙ යථාරහං දෙතියෙව.

295. අභිවාදෙනබ්බං බෙත්තවසෙන මත්ථකජ්ජත්තං දස්සෙතුං, “බුද්ධං වා”තිආදි වුත්තං. අඤ්ඤෙපි මාතුපිතුපෙට්ඨභාතරාදයො අභිවාදනාදිඅරභා සන්ති, තෙසු ථද්ධාදිවසෙන කරණං නිවකුලසංවත්තනිකමෙව. න හි පවත්තෙ සක්කා කාතුන්ති සම්බන්ධො. තෙන පවත්තිවිපාකදායිනො කම්මස්ස විසයො ඵසොති දස්සෙති. තෙනාහ “පටිසන්ධිමෙව පනා”තිආදි.

296. අපරිපුච්ඡනෙනාති අපරිපුච්ඡාමත්තෙන නිරයෙ න නිබ්බත්තති; අපරිපුච්ඡාහෙතු පන කත්තබ්බාකරණාදීහි සියා නිරයනිබ්බත්තිති පාළියං, “න පරිපුච්ඡතා භොතී”තිආදි වුත්තන්ති දස්සෙන්නො, “අපරිපුච්ඡකො පනා”තිආදිමාහ. යථානුසන්ධිං පාපෙසීති දෙසනං යථානුසන්ධිනිට්ඨානං පාපෙසි. සෙසං වුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

වුළුකම්මවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

6. මහාකම්මවිහඬගසුත්තවණ්ණනා

298. කම්මස්ස මොඝභාවො නාම ඵලෙන තුච්ඡතා ඵලාභාවොති ආහ – “මොඝන්ති තුච්ඡං අඵල”න්ති. තථං භූතන්ති සච්චසද්දස්ස අත්ථමාහ. පරිබ්බාජකො පන “සච්ච”න්ති ඉමිනා තමෙව සඵලන්ති වදති. සඵලඤ්ඤි කම්මං සත්ථු අභිමතමනොකම්මන්ති අධිජ්ජායො. ඉදඤ්ච “මොඝං කායකම්ම”න්තිආදිවචනං. තං ගහෙත්වාති පරම්පරාය ගහෙත්වා. ඵසාති පොතලිපුත්තො පරිබ්බාජකො. අභිසඤ්ඤානිරොධකථං සන්ධාය වදති. සාපි හි තිත්ථියානං අන්තරෙ පාකටා ජාතාති. ටෙරොති සමිද්ධිත්ථෙරො. යථා භගවතා වුත්තං, තතො ච අඤ්ඤථාව දොසාරොපනභයෙන ගහෙත්වා තතො භගවත්තං ටෙරො රක්ඛතීති අධිජ්ජායෙන පරිබ්බාජකො, “පරිරක්ඛිතබ්බං මඤ්ඤිස්සති”ති අවොවාති ආහ – “පරිරක්ඛිතබ්බන්ති ගරහතො මොචනෙන රක්ඛිතබ්බ”න්ති. සඤ්චෙතනා අස්ස අත්ථිති සඤ්චෙතනිකං. කම්මන්ති සඤ්චෙතනිකස්සපි කම්මස්ස අත්තනො සමයෙ ඉච්ඡිතත්තා පරිබ්බාජකෙන වුත්තං.

සඬ්ඛතසඬ්ඛාරතාය රූපමෙව “තිලමත්තම්පි සඬ්ඛාර”න්ති වුත්තං. තෙනාහ – “මංසවක්ඛුනාව පස්සති”ති. සමාගමදස්සනං සන්ධායාති කත්ථවිපි තස්ස දස්සනං සන්ධාය, න පරිඤ්ඤාදස්සනං. තෙනාහ භගවා – “කුතො පනෙවරූපං කථාසල්ලාප”න්ති.

299. වට්ටදුක්ඛන්ති සංසාරදුක්ඛං. කිලෙසදුක්ඛන්ති කිලෙසසම්භවරාගපරිලාභදුක්ඛං. සඬබ්බාරදුක්ඛන්ති යදනිච්චං, තං දුක්ඛන්ති ඵලං. චුත්තදුක්ඛං. සචෙ භාසිතං භවෙය්‍යාති ඉමං ඊදිසං දුක්ඛං සන්ධාය ආයස්මතා සමිද්ධිනා භාසිතං සියා නු භගවා, අවිභජිත්වා බ්‍යාකරණං යුත්තමෙවාති අධිජ්ජායො.

300. උම්මඬගන්ති උම්මුජ්ජනං, කථාමුල්භෙන අන්තරා අඤ්ඤාණවිසයපඤ්ඤා උම්මඬගං. තෙනාහ - “පඤ්ඤාඋම්මඬග”න්ති නෙව දිබ්බවක්ඛුනාති කස්මා චුත්තං. න හි තං අයොනියො උම්මුජ්ජනං දිබ්බවක්ඛු විසයන්ති? කාමඤ්ඤෙතං න දිබ්බවක්ඛු විසයං, දිබ්බවක්ඛුපරිභණ්ඩඤ්ඤා විසයං පන සියාති තථා චුත්තං. අධිජ්ජායෙනෙවාති උදායිත්ථෙරස්ස අධිජ්ජායෙනෙව ගස්භමානෙන තං අයොනියො උම්මුජ්ජනං අඤ්ඤාසි. සන්තිසිද්ධිං පුබ්බෙ නිසින්තාකාරෙන සන්තිසිද්ධිං න සක්කොති. සමිද්ධිත්ථෙරෙන අනභිසඬ්ඛතස්සෙව අත්ථස්ස කථිතත්තා, “යං අභුතං, තදෙව කථෙස්සති”ති චුත්තං. තෙනාහ “අයොනියො උම්මුජ්ජිස්සති”ති. තිස්සො වෙදනා පුච්ඡිතා, “කිං සො වෙදියති”ති අවිභාගෙන වෙදියමානස්ස ජාතිතත්තා. සුබ්බාය වෙදනාය හිතන්ති සුබ්බවෙදනියං. තෙනාහ - “සුබ්බවෙදනාය පච්චයභුත”න්ති. සෙසෙසුති, “දුක්ඛවෙදනිය”න්ති ආදීසු.

හෙට්ඨා තිකජ්ඣානවෙතනාති ඵත්ථ, “කුසලතො”ති අධිකාරතො රූපාවචරකුසලතො හෙට්ඨා තිකජ්ඣානවෙතනාති අත්ථො. ඵත්ථාති ඵතෙසු කාමාවචරරූපාවචරසුබ්බවෙදනියකම්මෙසු. අදුක්ඛමසුබ්බමිති පි-සද්දෙන ඉට්ඨාරම්මණෙ සුබ්බමිති ඉමමත්ථං සම්පිණ්ඨෙති.

යදි කායද්වාරෙ පවත්තතො අඤ්ඤත්ථ අදුක්ඛමසුබ්බං ජනෙති, අථ කස්මා, “දුක්ඛස්සෙව ජනනතො”ති චුත්තන්ති ආහ - “සා පන වෙදනා”ති ආදි.

චතුත්ථජ්ඣානවෙතනාති ඵත්ථ අරූපාවචරකුසලවෙතනාතිපි වත්තබ්බං. යථා හි “කායෙන වාචාය මනසා”ති ඵත්ථ යථාලාභග්ගභණ්ඩසෙන මනසා සුබ්බවෙදනියං අදුක්ඛමසුබ්බවෙදනියන්ති අයමත්ථො අරූපාවචරකුසලෙපි ලබ්භතිති සුබ්බමිති ජනෙති උක්කට්ඨස්ස ඤාණසම්පයුත්තකුසලස්ස සොළසවිපාකචිත්තනිබ්බත්තනතො, අයඤ්ඤ නයො හෙට්ඨා, “අදුක්ඛමසුබ්බමිති”ති ඵත්ථාපි වත්තබ්බො. පුබ්බෙ පරියායතො දුක්ඛවෙදනා චුත්තා, සුත්තන්තසංවණ්ණනා හෙසාති ඉදානි නිජපරියායතො පුන දස්සෙතුං, “අපිවා”ති ආදි චුත්තං. තෙන ඵත්ථ දුක්ඛවෙදනියං පවත්තිවසෙනෙව වට්ටති. ඵත්තස්සාති දුක්ඛවෙදනියස්ස පවත්තිවසෙනෙව යුජ්ජමානත්තා ඵත්තස්ස වසෙන සබ්බං සුබ්බවෙදනියං අදුක්ඛමසුබ්බවෙදනියඤ්ඤා පවත්තිවසෙනෙව වත්තුං වට්ටති.

ආලයොති අභිරුචි. මහාකම්මවිහඬගඤ්ඤාණන්ති මහති කම්මවිහජනෙ ඤාණං, මහන්තං වා කම්මවිහජනඤ්ඤාණං. භාජනං නාම නිද්දෙසො, අයං පන උද්දෙසොති කත්වා ආහ - “කතමෙ වත්තාරො...පෙ.... මාතිකාට්ඨපන”න්ති.

301. පාටියෙක්කො අනුසන්ධි යථාඋද්දිට්ඨස්ස මහාකම්මවිහඬගඤ්ඤාණස්ස අභාජනභාවතො, පුච්ඡානුසන්ධිඅප්ඣාසයානුසන්ධිසු ච අනන්තොගධන්තා. තෙනාහ “ඉදං භී”තිආදි. ඉදං ආරම්මණං කත්වාති ඉධ, “පාණාතිපාතිං අදින්තාදායි”න්තිආදිනා පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චුත්තං කම්මවිහඬගං ආරබ්භ. ඉමං පච්චයං ලභිත්වාති තස්සෙව වෙච්චනං. ඉදං දස්සනං ගණ්හන්තිති ඉදං, “අත්ථි කිර, හො, පාපකාති කම්මාති, නත්ථි කිර, හො, පාපකාති කම්මාති”ති ච ආදිති හත්ථිදස්සකඅත්ථාට්ඨය දිට්ඨමත්තෙ එව යත්වා අවිත්තකදස්සනඤ්ඤාණං ගණ්හන්ති. වීරියං කිලෙසානං ආතාපනවසෙන ආතප්පං, තදෙව පදහවසෙන පධානං, පුනස්පුනං යුඤ්ජනවසෙන අනුයොගො, තථා භාවනාය නප්පමප්පති එතෙනාති අප්පමාදො, සම්මා යොනිසො මනසි කරොති එතෙනාති සම්මාමනසිකාරොති චුච්චතිති අධිප්පායෙන, “පඤ්චපි වීරියස්සෙව නාමානී”ති ආහ. අප්පමාදො වා සතියා අවිප්පවාසො. යස්මිං මනසිකාරෙ සති තස්ස දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං ඉප්ඣති, අයමෙත්ථ සම්මාමනසිකාරොති එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. වෙතොසමාධිත්ති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණසහගතං විත්තසමාධිං. තෙනාහ “දිබ්බවක්ඛුසමාධි”න්ති. අඤ්ඤාට්ඨාති අකුසලකම්මකරණතො අඤ්ඤාට්ඨා, තං පන කුසලකම්මකරණං හොතිති ආහ - “යෙ දස්සන්තං කුසලානං කම්මපථානං පූරිතත්තා”ති දිට්ඨිථාමෙනාති දිට්ඨිවසෙන දිට්ඨිබ්බලෙන. දිට්ඨිපරාමාසෙනාති දිට්ඨිවසෙන ධම්මසභාවං අතික්කමිත්වා පරාමාසෙන. අධිට්ඨතිත්වාති, “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති අධිට්ඨාය අභිනිවිසිත්වා. ආදියිත්වාති දළ්භග්ගාහං ගහෙත්වා. වොහරතීති අත්තනො ගහිතග්ගහණං පරෙසං දීපෙන්තො වොහරති.

302. තත්ත්වානන්දාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. ඉදම්පිති ඉදං වචනං. “තත්ත්වානන්දා”ති එවමාදිවචනම්පිති අත්ථො. න මහාකම්මවිහඬගඤ්ඤාණස්ස භාජනං තස්ස අනිද්දෙසභාවතො. අස්සාති මහාකම්මවිහඬගඤ්ඤාණස්ස මාතිකාට්ඨපනමෙව දිබ්බවක්ඛුකානං සමණුච්ඡාමණානං වසෙන අනුඤ්ඤාතබ්බස්ස ච දස්සනවසෙන උද්දෙසභාවතො. තෙනාහ “එත්ථ පනා”තිආදි. තත්ථ එත්ථ පනාති “තත්ත්වානන්දා”තිආදිපාට්ඨො. එතෙසං දිබ්බවක්ඛුකානන්ති එතෙසං හෙට්ඨා චතුසුපි වාරෙසු ආගතානං දිබ්බවක්ඛුකානං. එත්තකාති එකච්චියා සච්චගිරා. අනුඤ්ඤාතාති අනුජානිතා. අනුඤ්ඤාතාති පටික්ඛෙපිතා. ඉධ අනුඤ්ඤාතමුඛෙන දීපිතං අනුඤ්ඤාතභාවමත්තං. තත්ත්වානන්දාතිආදිකෙ තත්ත්වානි නිද්ධාරණෙ භූමිමත්ති දස්සෙන්තො, “තෙසු චතුසු සමණුච්ඡාමණෙසු”ති ආහ. ඉදං වචනං “අත්ථි

කිර, හො...පෙ.... විපාකො”ති ඉදං ඵලං වුත්තං. අස්සාති තථාචාදිනො සමණබ්‍රාහ්මණස්ස. අඤ්ඤානාකාරොනාති “යො කිර, හො”තිආදිනා වුත්තකාරණෙනො අඤ්ඤාන කාරණෙන. ද්විසු යානෙසුති “අත්ථි කිර, හො...පෙ.... විපාකො”ති ච, “අපායං...පෙ.... නිරයං උපපන්න”න්ති ච ඉමෙසු ද්විසු පාඨපදෙසෙසු. අනුඤ්ඤාතා තදත්ථස්ස අත්ථිභාවතො. තිසු යානෙසුති “යො කිර, හො...පෙ.... නිරයං උපපජ්ජති”, “යම්පි සො...පෙ.... තෙ සඤ්ජානන්ති”, “යම්පි සො යදෙව...පෙ.... මොසමඤ්ඤ”න්ති ඉමෙසු තිසු පාඨපදෙසෙසු. අනුඤ්ඤාතා තදත්ථස්සානෙකන්තිකත්තා මිච්ඡාහිනිවෙසතො ච. තෙනාහ භගවා – “අඤ්ඤාතා හි, ආනන්ද, තථාගතස්ස මහාකම්මවිහඬගඤ්ඤාණ”න්ති. යථා තෙ අප්පහීනවිපල්ලාසා පදෙසඤ්ඤාණසමණබ්‍රාහ්මණා කම්මවිහඬගං සඤ්ජානන්ති, තතො අඤ්ඤාතච සබ්බසො පහීනවිපල්ලාසස්ස තථා ආගමනාදිඅත්ථොන තථාගතස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස මහාකම්මවිහඬගඤ්ඤාණං හොතීති අත්ථො.

303. ඉමිනා දිබ්බවක්ඛුකෙන යං කම්මං කරොන්තො දිට්ඨො, තතො පුබ්බෙති යොජනා. තතොති තතො කරියමානකම්මතො පුබ්බෙ. ඛන්දොති කුමාරො. සිවොති ඉස්සරො. පිතාමහොති බ්‍රහ්මා. ඉස්සරාදිහීති ඉස්සරබ්‍රහ්මපජාපතිආදීහි. විසට්ඨොති නිමිමිතො. මිච්ඡාදස්සනෙනාති මිච්ඡාදස්සනවසෙන. යන්ති යං කම්මං. තත්ථාති තෙසු පාණාතිපාතාදිවසෙන පවත්තකම්මෙසු. දිට්ඨෙව ධම්මෙති තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං පටිසංවෙදෙතීති යොජනා. උපපජ්ජන්තාති දුතියභවෙ නිබ්බත්තිත්වා. අපරස්මිං පරියායෙති අඤ්ඤස්මිං යත්ථ කත්ථවි භවෙ.

ඵකං කම්මරාසින්ති පාණාතිපාතාදිභෙදෙන ඵකං කම්මසමුදායං. ඵකං විපාකරාසින්ති තස්සෙව අඬගෙන ඵකං විපාකසමුදායං. ඉමිනාති යථාවුත්තෙන දිබ්බවක්ඛුකෙන සමණෙන බ්‍රාහ්මණෙන චා අදිට්ඨා. තයොති “පුබ්බෙ වාස්ස තං කතං හොතී”තිආදිනා වුත්තා තයො. ද්වෙ විපාකරාසීති දිට්ඨධම්මවෙදනියො අපරාපරියායවෙදනියොති ද්වෙ විපාකරාසී. උපපජ්ජවෙදනියං පන තෙන දිට්ඨං, තස්මා “ද්වෙ”ති වුත්තං. දිට්ඨො ඵකො, අදිට්ඨා තයොති දිට්ඨෙ ච අදිට්ඨෙ ච වත්තාරො කම්මරාසී, තථා දිට්ඨො ඵකො, අදිට්ඨා ද්වෙති තයො විපාකරාසී. ඉමානි සත්ත යානානීති යථාවුත්තානි සත්ත ඤාණස්ස පවත්තනට්ඨානානි. “ඉමස්ස නාම කම්මස්ස ඉදං ඵලං නිබ්බත්ත”න්ති කම්මස්ස, ඵලස්ස චා අදිට්ඨත්තා, “දුතියවාරෙ දිබ්බවක්ඛුකෙන කිඤ්චි න දිට්ඨ”න්ති වුත්තං. පයමං වුත්තනයෙන තයො කම්මරාසී වෙදිතබ්බා, ඉධ දිබ්බවක්ඛුකෙන දිට්ඨස්ස අභාවතො, “පච්චත්තට්ඨානානී”ති වුත්තං.

භවති වඩ්ඪති එතෙනාති භබ්බං, වඩ්ඪිතිමිත්තං. න භබ්බං අභබ්බන්ති ආභ “භූතවිරහිත”න්ති. අත්තනො එලෙ භාසනං දිබ්බනං ආභාසනන්ති ආභ — “ආභාසති අභිභවති පටිබාහති”ති. බලවකම්මන්ති මහාසාවජ්ජං කම්මං ගරුසමාසෙවිතාදිහෙදං. ආසන්නෙති මරණෙ, අභිණ්භං උපට්ඨානෙන වා තස්ස මරණවිත්තස්ස ආසන්නෙ. බලවකම්මන්ති ගරුසමාසෙවිතතාදිවසෙන බලවං කුසලකම්මං. දුබ්බලකම්මස්සාති අත්තනො දුබ්බලස්ස. ආසන්නෙ කුසලං කතන්ති ඉධාපි ආසන්නතා පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

උපට්ඨානාකාරෙනාති මරණස්ස ආසන්නකාලෙ කම්මස්ස උපට්ඨානාකාරෙන. තස්සාති තස්ස පුග්ගලස්ස. නිබ්බන්තිකාරණභූතං හුත්වා උපට්ඨාති අකුසලන්ති යොජනා. තිත්ථියා කම්මන්තරවිපාකන්තරෙසු අකුසලතාය යං කිඤ්චි කම්මං යස්ස කස්සපි විපාකස්ස කාරණං කත්වා ගණ්හන්ති හත්ථිදස්සකඅන්ධාදයො විය දිට්ඨමත්තාහිනිවෙසිනොති, “අඤ්ඤතිත්ථියා...පෙ.... උපට්ඨාති”ති වුත්තං. ඉතරස්මීන්ති භබ්බඤ්චෙව භබ්බාභාසඤ්ච, භබ්බං අභබ්බාභාසන්ති ඉමස්මි. ද්වයෙ. එසෙව නයො පඨමදුතියපුග්ගලවසෙන පුරිමානං ද්විත්තං කම්මානං යොජනානයො වුත්තො උපට්ඨානාකාරවසෙන. අයමෙව තතියවතුත්ථපුග්ගලවසෙන පච්ඡිමානං ද්විත්තං කම්මානං යොජනානයො. තතියස්ස හි කම්මස්ස කුසලත්තා තස්ස ව සග්ගෙ නිබ්බන්තත්තා තත්ථ කාරණභූතං කුසලං හුත්වා උපට්ඨාති; තථා වතුත්ථස්සපි කම්මස්ස කුසලත්තා, තස්ස පන නිරයෙ නිබ්බන්තත්තා තත්ථ නිබ්බන්තිකාරණභූතං අඤ්ඤතිත්ථියානං අකුසලං හුත්වා උපට්ඨාති. යං පනෙත්ථ අත්ථනො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

මහාකම්මවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

7. සළායතනවිහඬගසුත්තවණ්ණනා

304. වෙදිතබ්බානීති එත්ථ යථා විදිතාති ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි වට්ටදුක්ඛසමතික්කමාය භොන්ති, තථා වෙදනං අධිජ්ජෙතන්ති ආභ — “සභවිපස්සනෙන මග්ගෙන ජානිතබ්බානී”ති. තත්ථ විපස්සනාය ආරම්මණතො මග්ගෙන අසම්මොහතො ජානනං දට්ඨබ්බං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. මනො සවිසෙසං උපවිවරති ආරම්මණෙ පවත්තති එතෙහිති මනොපව්චාරා, විතක්කව්චාරා. ආරම්මණෙ හි අභිනිරොපනානුමජ්ජනෙහි විතක්කව්චාරෙහි සභ විත්තං පවත්තති, න තබ්බිරහිතං. තෙනාභ “විතක්කව්චාරා”තිආදි. සත්තා පජ්ජන්ති එතෙහි යථාරහං වට්ටං විවට්ටඤ්චාති සත්තපදා, ගෙහනිස්සිතා වට්ටපදා. යොග්ගානං දමනආචරියා යොග්ගාචරියා. තෙනාභ “දමෙතබ්බදමකාන”න්ති. සෙසන්ති වුත්තාවසෙසං එකසත්තතිවිධවිඤ්ඤාණං සඵස්සරූපකස්සෙව අධිජ්ජෙතත්තා.

305.

ඉධාති

ඉමිස්සං

ඡවිඤ්ඤාණකායදෙසනායං.

මනොධාතුත්තයවිනිමුත්තමෙව මනොවිඤ්ඤාණධාතූති වෙදිතබ්බං.

වක්ඛුමහි සම්ඵස්සොති වක්ඛුං නිස්සාය උප්පන්නො සම්ඵස්සො. තෙනාහ
– “වක්ඛුච්ඤාණසම්පයුත්තසම්ඵස්සස්සෙතං අධිවචන”න්ති.

යථා කෙවලෙන විඤ්ඤාණෙන රූපදස්සනං න භොති, එවං කෙවලෙන
වක්ඛුපසාදෙනපීති වුත්තං “වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙනා”ති. තෙන පාළියං වක්ඛුනාති
නිස්සයමුඛෙන නිස්සිතකිච්චං වුත්තන්ති දස්සෙති. ආරම්මණවසෙනාති
ආරම්මණපච්චයභාවෙන. “උපවිවරති”ච්චෙව කස්මා වුත්තං, නනු තත්ථ
විතක්කඛ්‍යාපාරොපි අත්ථීති? සච්චං අත්ථී. සො පනෙත්ථ තග්ගතිකොති ආහ –
“විතක්කො තංසම්පයුත්තො වා”ති. සම්පයුත්තධම්මානම්පි උපවිවරණං
විතක්කවිචාරානංයෙවෙත්ථ කිච්චන්ති “විතක්කවිචාරසඬ්ඛාතා
මනොපවිචාරා”ති වුත්තං. සොමනස්සයුත්තො උපවිචාරො
සොමනස්සුපවිචාරො යථා “ආජඤ්ඤරථො”ති ආහ “සොමනස්සෙන
සද්ධි”න්තිආදි.

306. උපවිචාරානං උපස්සයට්ඨෙන ගෙහං වියාති ගෙහං, රූපාදයොති ආහ
– “ගෙහස්සිතානීති කාමගුණනිස්සිතානී”ති. නිව්චසඤ්ඤාදිනික්ඛමනතො
නෙක්ඛම්මං විපස්සනාති, “නෙක්ඛම්මස්සිතානීති විපස්සනානිස්සිතානී”ති
වුත්තං. ඉට්ඨානන්ති කසිවණ්ණප්පාදිවසෙන පරිඨිට්ඨානන්ති ආහ
“පරියෙසිතාන”න්ති. පියභාවො පන කන්තසද්දෙනෙව කථිතොති
කාමිතබ්බානං මනො රමෙතීති මනොරමානං. ලොකෙන ආමසියතීති
ලොකාමීසං, තණ්හා. තාය ගහෙතබ්බතාය ඉට්ඨභාවාපාදනෙන පටිසඬ්ඛතතාය
ව පටිසංයුත්තානං. අතීතෙ කතං උප්පජ්ජති ආරම්මණිකඅනුභවනස්ස
අසම්භවතොති අධිප්පායො. එදිසං අනුස්සරණං දිට්ඨග්ගහණානුස්සරෙන ව
භොතීති දස්සෙතුං, “යථාහ”න්තිආදි වුත්තං.

අනිච්චාකාරන්ති හුත්වා අභාවාකාරං. විපරිණාමවිරාගනිරොධන්ති ජරාය
මරණෙන වාති ද්වෙධා විපරිණාමෙතබ්බඤ්ඤේවෙව, තතො එව පලොකිතං
හඬිගඤ්ඤි. අට්ඨකථායං පන යස්මා උප්පන්නං රූපං තෙනෙවාකාරෙන න
තිට්ඨති, අථ ඛො උප්පාදාවත්ථාසඬ්ඛාතං පකතිං විජහති, විජහිතඤ්ඤි
ජරාවත්ථාය තතො විගච්ඡති, විගච්ඡන්තඤ්ඤි හඬිගුප්පත්තියා නිරුජ්ඣතීති
ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං, “පකතිවිජහනෙනා”තිආදි වුත්තං. කාමඤ්ඤේවත්ථ
“යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතො”ති වුත්තං, අනුබොධඤ්ඤාණං පන
අධිප්පෙතං වීරීපටිපන්නාය විපස්සනාය වසෙනාති “විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති
වුත්තං උපවිචාරනිද්දෙසභාවතො. තථා හි වක්ඛති – “ඡසුද්ධාරෙසු
ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ”තිආදි. සඬ්ඛාරානං භෙදං පස්සතොති සබ්බෙසං

සඬබාරානං බණෙ බණෙ භිජ්ජනසභාවං වීථිපටිපන්නෙන විපස්සනාඤ්ඤාණෙන පස්සතො. තෙනාහ “සඬබාරගතමිහි තික්ඛෙ”තිආදි. තත්ථ සඬබාරගතමිහිති සඬබාරගතෙ විසයභූතෙ. තික්ඛෙති භාවනාබලෙන ඉන්ද්‍රියානඤ්ච සමතාය තිබ්බෙ. සුරෙති පටිපක්ඛෙහි අනභිභූතතාය, තෙසඤ්ච අභිභවනසමත්ථතාය විසදෙ පටුභූතෙ පවත්තන්තෙ.

කිලෙසානං වික්ඛම්භනවසෙන වූපසන්නතාය සන්නවිත්තස්ස, සංසාරෙ භයස්ස ඉක්ඛනතො භික්ඛුනො, උත්තරිමනුස්සධම්මසන්නිස්සිතත්තා අමානුසී රතීති විවෙකරති තෙක්ඛම්මරති. යතො යතොති යථා යථා නයවිපස්සනාදිසු යෙන යෙන සම්මසනාකාරොනාති අත්ථො. බන්ධානං උදයබ්බයන්ති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධානං උප්පාදඤ්ච හඬගඤ්ච. අමතන්තං විජානතන්ති විජානන්තානං විඤ්ඤානං ආරද්ධවිපස්සනානං තං පිතිපාමොජ්ජං අමතාධිගමහෙතුතාය අමතන්ති වෙදිතබ්බං.

ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙති රූපාදිවසෙන ඡබ්බිධෙ ඉට්ඨාරම්මණෙ යථාරහං ඡසු ද්වාරෙසු ආපාඨගතෙ. විසයෙ චෙතං භූමිමචචනං.

307. පච්චුප්පන්නන්ති සන්නතිපච්චුප්පන්නං. අනුත්තරවිමොක්ඛො නාම අරහත්තං ඉධ අධිජ්ජෙතං උක්කට්ඨතිද්දෙසෙන. කථං පන තත්ථ පිහං උපට්ඨපෙති, න හි අධිගතං අරහත්තං ආරම්මණං හොති, න ච තං ආරබ්භ පිහා පවත්තතීති? කො චා එවමාහ – “අරහත්තං ආරම්මණං කත්වා පිහං උපට්ඨපෙති”ති. අනුස්සුතිලද්ධං පන පරිකප්පසිද්ධං අරහත්තං උද්දිස්ස පත්ථනං යපෙති, තත්ථ චිත්තං පණ්දහති. තෙනාහ භගවා – “කුදාස්සු නාමාහං තදායතනං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමි”ති. ආයතනන්ති අරහත්තමෙව ඡලඬගසමන්තාගමාදිකාරණභාවතො, මනායතනධම්මායතනභාවතො ච තථා චුත්තං, තං පනෙතං දොමනස්සං පත්ථනං පට්ඨපෙන්නස්ස උප්පජ්ජති පත්ථනාය සභාවත්තනතො. න හි ලොභදොසානං සහ චුත්ති අත්ථී. පත්ථනාමූලකත්තාති ඉමිනා උපට්ඨාපයතො පදස්ස හෙතුඅත්ථජොතකතමාහ. එවන්ති “කුදාස්සුනාමා”තිආදිනා චුත්තාකාරෙන. උස්සුක්කාපෙතුන්ති යථා මග්ගෙන සටෙති, එවං උස්සුක්කාපෙතුං.

308. අඤ්ඤාණුපෙක්ඛාති අඤ්ඤාණසහිතා උපෙක්ඛා අසමපෙක්ඛනපවත්තා. තෙන තෙන මග්ගොධිනා තස්ස තස්ස අපායගමනීයකිලෙසොධිස්ස අනවසෙසතො ජිතත්තා බිණාසවො නිජ්ජරියායතො ඔධිජිතො නාම; තදභාවතො පුටුජ්ජතො නිජ්ජරියායතොව අනොධිජිතො නාම; සෙබො පන සියා පරියායතො ඔධිජිතොති. තම්පි නිවත්තෙන්තො, “අබිණාසවස්සාති අත්ථො”ති ආහ. ආයතිං විපාකං ජිනිත්වාති අප්පවත්තිකරණවසෙන සබ්බසො ආයතිං විපාකං ජිනිත්වා ධීතත්තා

බිණ්ණාසවොච නිජ්ජරියායතො විපාකජිනො නාම; තදභාවතො පුට්ඨජනො නිජ්ජරියායතො අවිපාකජිනො නාම; සෙබ්බො පන සියා පරියායතො විපාකජිනොති. තම්පි නිවත්තෙන්තො “අබිණ්ණාසවස්සෙවාති අත්ථො”ති ආභ. අපස්සන්තස්ස රූපන්ති පාළිතො පදං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. පාළියං පුබ්බෙ “පුට්ඨජනස්සා”ති වත්වා පුන “අස්සුතවතො පුට්ඨජනස්සා”ති වචනං අත්ථපුට්ඨජනස්සායං උපෙක්ඛා, න කල්‍යාණපුට්ඨජනස්සාති දස්සන්තං. ගෙහස්සිතා උපෙක්ඛා හි යං කිඤ්චි ආරම්මණවත්ථං අපෙක්ඛස්සෙව, න නිරපෙක්ඛස්සාති ඉට්ඨෙය, ඉට්ඨමජ්ඣන්තෙ වා ආරම්මණෙ සියාති චුත්තං “ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාටගතෙ”ති. අඤ්ඤාණෙන පන තත්ථ අජ්ඣුපෙක්ඛනාකාරජපත්ති හොති. තෙනාහ “ගුළුපිණ්ඩකෙ”ති ආදි.

ඉට්ඨෙය අරජ්ජන්තස්ස අනිට්ඨෙය අද්දස්සන්තස්සාති ඉදං යෙභුයොන සත්තානං ඉට්ඨෙය රජ්ජනං, අනිට්ඨෙය ද්දස්සන්ති කත්වා චුත්තං. අයොනියොමනසිකාරො හි තංතංආරම්මණවසෙන න කත්ථවිපි ජවනනියමං කරොතිති චුත්තවිපරිතෙපි ආරම්මණෙ රජ්ජනද්දස්සනං සම්භවති, තථාපිස්ස රජ්ජනද්දස්සනං අත්ථතො පටික්ඛිත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. අසමපෙක්ඛනෙති අසමං අයුත්තදස්සනෙ අයොනියො සම්මොහපුබ්බකං ආරම්මණස්ස ගහණෙ.

309. පවත්තනවසෙනාති උජ්ජාදනවසෙන වෙව බහුලීකරණවසෙන ව. නිස්සාය වෙව ආගම්ම වාති ආගමනට්ඨානභූතෙ නිස්සයපච්චයභූතෙ ව කත්වා. අතික්කන්තාති නාම හොන්ති වික්ඛම්භනෙන උස්සාරෙන්තා සමුස්සාරෙන්තා.

සොමනස්සභාවසාමඤ්ඤං ගහෙන්වා, “සරික්ඛකෙනෙව සරික්ඛකං ජහාපෙත්වා”ති චුත්තං. ඉධාපි පහායකං නාම පහාතබ්බතො බලවමෙව, සංකිලෙසධම්මානං බලවභාවතො සාතිස්සං පන බලවභාවං සන්ධාය “ඉදානි බලවතා”ති ආදි චුත්තං. බලවභාවතො වොදානධම්මානං අධිගමස්ස අධිජපෙතත්තා හෙත්ථ නෙක්ඛම්මස්සිතදොමනස්සානම්පි පහානං ජොතිතං.

උපෙක්ඛාය පහායකභාවෙන අධිජපෙතත්තා “උපෙක්ඛාකථා වෙදිතබ්බා”ති චුත්තං. ක්කානස්ස අලාභිනො ව ලාභිනො ව පකිණ්ණකසඬ්ඛාරසම්මසනං සන්ධාය, “සුද්ධසඬ්ඛාරෙ ව පාදකෙ කත්වා”ති. උපෙක්ඛාසහගතාති භාවනාය පගුණභාවං ආගම්ම කදාචි අජ්ඣුපෙක්ඛනවසෙනපි හි සම්මසනං හොතිති. පාදකජ්ඣානවසෙන, සම්මසිතධම්මවසෙන වා ආගමනවිපස්සනාය බහුලං සොමනස්සසහගතභාවතො “චුට්ඨානගාමීනී පන විපස්සනා සොමනස්සසහගතාවා”ති නියමෙත්වා චුත්තං. උපෙක්ඛාසහගතා හොතිති එත්ථාපි එසෙව නයො. චතුත්ථජ්ඣානාදීනීති ආදි-සද්දෙන අරූපජ්ඣානාති සඬ්ගණ්හාති. පුරිමසදිසාවාති පුරිමසදිසා එව, උපෙක්ඛාසහගතා වා හොති

සොමනස්සසහගතා වාති අත්ථො. ඉදං සන්ධායාති යං
චතුත්ථජ්ඣානාදිපාදකතො එව උපෙක්ඛාසහගතං වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනං
නිස්සාය සොමනස්සසහගතාය විපස්සනාය පභානං, ඉදං සන්ධාය. පභානන්ති
චෙත්ථ සමතික්කමලක්ඛණං වෙදිතබ්බං.

එතං විසෙසං විපස්සනාය ආවජ්ජනට්ඨානභූතං. වුට්ඨානගාමිනියා
ආසන්නෙ සමාපන්නජ්ඣානවිපස්සනා පාදකජ්ඣානවිපස්සනා,
සම්මසිතධම්මොති විපස්සනාය ආරම්මණභූතා බන්ධා. පුග්ගලජ්ඣාසයොති
පාදකජ්ඣානස්ස සම්මසිතජ්ඣානස්ස ච හෙදෙ සති පටිපජ්ජනකස්ස
පුග්ගලස්ස, “අහො වත මය්හං පඤ්චඩ්ඟිකං ඥානං භවෙය්‍යා
චතුරඩ්ඟික”න්තිආදිනා පුබ්බෙ පවත්තඅජ්ඣාසයො. තෙසම්පි වාදෙති එත්ථ
පයමථෙරවාදෙ. අයමෙව...පෙ.... නියමෙති තතො තතො
දුතියාදිපාදකජ්ඣානතො උප්පන්නස්ස සඬබ්බරූපෙක්ඛාඤාණස්ස
පාදකජ්ඣානාතික්කන්නානං අඬගානං අසමාපජ්ජිතුකාමතා
විරාගභාවනාභාවතො ඉතරස්ස ච අතබ්භාවතො. එතෙනෙව හි පයමථෙරවාදෙ
අපාදකපයමජ්ඣානපාදකමග්ගා පයමජ්ඣානිකාව භොන්ති, ඉතරෙ ච
දුතියජ්ඣානිකාදිමග්ගා පාදකජ්ඣානවිපස්සනානියමෙහි තංතංඝානිකාව. එවං
සෙසවාදෙසුපි විපස්සනානියමො යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො. තෙනාහ —
“තෙසම්පි වාදෙ අයමෙව පුබ්බභාගෙ වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාව නියමෙති”ති.
වුත්තාව, තස්මා න ඉධ වත්තබ්බාති අධිප්පායො.

310. නානත්තාදි කාමාවචරාදිකුසලාදිවිභාගතො නානාවිධා. තෙනාහ
“අනෙකජ්ජකාරා”ති. නානත්තසිතාති රූපසද්දාදිනානාරම්මණනිස්සයා.
එකත්තා එකසභාවා ජාතිභූමිආදිවිභාගාභාවතො. එකාරම්මණනිස්සිතාති
එකජ්ජකාරෙතෙව ආරම්මණෙ පවත්තා. හෙට්ඨා අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා වුත්තා
“බාලස්ස මුළුභස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 3.308). උපරි ජළඬගුපෙක්ඛා වක්ඛති
“උපෙක්ඛකො විහරති”තිආදිනා (ම. නි. 3.311). ද්වෙ උපෙක්ඛා ගහිතා
ද්වින්තම්පි එකත්තා, එකජ්ඣං ගහෙතබ්බතො, නානත්තසිතාය උපෙක්ඛාය
පකාසිතභාවතො ච.

අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා අඤ්ඤා සද්දාදිසු තත්ථ තත්ථෙව විජ්ජමානත්තා.
රූපෙසුති ච ඉමිනා න කෙවලං රූපායතනවිසෙසා එව ගහිතා, අථ බො
කසිණරූපානිපිති ආහ — “රූපෙ උපෙක්ඛාභාවඤ්ච අඤ්ඤා”තිආදි.
එකත්තසිතභාවොපි ඉධ එකත්තවිසයසම්පයොගවසෙනෙව ඉච්ඡිතො, න
ආරම්මණවසෙන වාති දස්සෙතුං, “යස්මා පනා”තිආදි වුත්තං. තෙනෙවාහ
“තත්ථා”තිආදි. සම්පයුත්තවසෙනාති සම්පයොගවසෙනා.
ආකාසානඤ්චායතනං නිස්සයතිති ආකාසානඤ්චායතනනිස්සිතා,

ආකාසානඤ්චායතනන්ධනිස්සිතා.

සෙසාසුපීති

විඤ්ඤාණඤ්චායතනනිස්සිතාදීසුපි.

අරුපාවචරවිපස්සනුපෙක්ඛායාති අරුපාවචරධම්මාරම්මණාය විපස්සනුපෙක්ඛාය. රුපාවචරවිපස්සනුපෙක්ඛන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. තාය කාමරුපාරුපහෙදාය තණ්හාය නිබ්බන්තාති තම්මයා, තෙභූමකධම්මා, තෙසං භාවො තම්මයතා, තණ්හා යස්ස ගුණස්ස වසෙන අත්ථෙ සද්දනිවෙසො, තදහිධානකොති ආහ – “තම්මයතා නාම තණ්හා”ති. අතම්මයතා තම්මයතාය පටිපක්ඛොති කත්වා. විපස්සනුපෙක්ඛන්ති, “යදත්ථි යං භූතං, තං පජ්ඣති උපෙක්ඛං පටිලහති”ති (දී. නි. 3.71; අ. නි. 7.55) එවමාගතං සඬ්ඛාරවිචිතනෙ මජ්ඣන්තභූතං උපෙක්ඛං.

311. යදරියොති එත්ථ ද-කාරො පදසන්ධිකරො, උපයොගසුථුවචනෙ ව ය-සද්දොති දස්සෙන්නො, “යෙ සතිපට්ඨානෙ අරියො”ති ආහ. කාමං “අරියො”ති පදං සබ්බෙසම්පි පටිවිද්ධසම්චානං සාධාරණං, වක්ඛමානස්ස පන විසෙසස්ස බුද්ධාවෙණිකත්තා, “අරියො සම්මාසම්බුද්ධො”ති චුත්තං. න හි පච්චෙකබුද්ධාදීනං අයමානුභාවො අත්ථි. තීසු යානෙසුති න සුස්සුසන්තීති වා, එකච්චෙ න සුස්සුසන්ති එකච්චෙ සුස්සුසන්තීති වා, සුස්සුසන්තීති වා, පටිපන්නාපටිපන්නානං සාවකානං පටිපත්තිසඬ්ඛානෙසු තීසු සතිපට්ඨානෙසු. සතිං පට්ඨපෙන්නොති පටිසානුනායෙහි අනවස්සුතත්තා තදුභයනිවත්තත්තා සබ්බදා සතිං උපට්ඨපෙන්නො. බුද්ධානමෙව සා නිච්චං උපට්ඨිතසතිතා, න ඉතරෙසං ආවෙණිකධම්මභාවතො. ආදරෙන සොතුම්ච්ඡා ඉධ සුස්සුසාති තදභාවං දස්සෙන්නො, “සද්දහිත්වා සොතුං න ඉච්ඡන්ති”ති ආහ. න අඤ්ඤාති “න අඤ්ඤායා”ති වත්තබ්බෙ යකාරලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “න ඡානනත්ථායා”ති. සත්ථු ඔවාදස්ස අනාදියනමෙව වොක්කමනන්ති ආහ – “අතික්කම්ත්වා...පෙ.... මඤ්ඤන්ති”ති.

ගෙහස්සිතදොමනස්සවසෙනාති ඉදං ඉධ පටික්ඛිපිතබ්බමත්තදස්සනපදං දට්ඨබ්බං. නෙක්ඛම්මස්සිතදොමනස්සස්සපි සත්ථු පසඬ්ගවසෙන “න වෙව අත්තමනො හොතී”ති අත්තමනපටික්ඛෙපෙන අනත්තමනතා චුත්තා විය හොතීති තං පටිසෙධෙන්නො – “අප්පතීතො හොතීති න එවමත්ථො දට්ඨබ්බො”ති. තස්ස සෙතුසානො හි තථාගතානං. යදි එවං කස්මා අත්තමනතාපටික්ඛෙපොති ආහ – “අප්පටිපන්නකෙසු පන අනත්තමනතාකාරණස්ස අභාවෙනෙතං චුත්ත”න්ති. පටිසඳවස්සවෙනාති ඡහි ද්වාරෙහි පටිසවිස්සන්දනෙන, පටිසප්පවත්තියාති අත්ථො. උප්පිලාවිතොති න එවමත්ථො දට්ඨබ්බො උප්පිලාවිතත්තස්ස බොධිමූලෙ එව පහීනත්තා. පටිපන්නකෙසුති ඉදං අධිකාරවසෙන චුත්තං, අප්පටිපන්නකෙසුපි තථාගතස්ස අනත්තමනතාකාරණං නත්ථෙව. එතං චුත්තන්ති එතං “අත්තමනො වෙව

හොති” තිආදිවචනං වුත්තං සාවකානං සම්මාපටිපත්තියා සත්ථු අනවජ්ජාය විත්තාරාධනාය සම්භවතො.

312. දම්තොති නිබ්බිසෙවනභාවාපාදනෙන සික්ඛාපිතො. ඉරියාපට්ඨපරිවත්තනවසෙන අපරිවත්තිත්වා එකදිසාය එව සත්තදිසාවිධාවනස්ස ඉධාධිජ්ජෙතත්තා සාරිතානං හත්ථිදම්මාදීනං එකදිසාධාවනම්පි අනිවත්තනවසෙනෙව යුත්තන්ති ආහ – “අනිවත්තිත්වා ධාවන්තො එකංයෙව දිසං ධාවති”ති. කායෙන අනිවත්තිත්වාවාති කායෙන අපරිවත්තිත්වා එව. විමොක්ඛවසෙන අට්ඨ දිසා විධාවති, න පුරත්ථිමාදිදිසාවසෙන. එකජ්ජභාරෙතොවාති එකනීභාරෙතොව, එකස්මිංයෙව වා දිවසෙ එකභාගෙන. “පභාරො”ති හි දිවසස්ස තතියො භාගො වුවිච්ඡි. විධාවනඤ්චෙත්ථ ඤානසමාපජ්ජනවසෙන අකලඤ්ඤාමජ්ජනිසාතං ජවනචිත්තපවත්තන්ති ආහ “සමාපජ්ජනියෙවා”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

සලායතනවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

8. උද්දෙසවිහඬගසුත්තවණ්ණනා

313. දෙසෙතඛිබ්බස්ස අත්ථස්ස උද්දිසනං උද්දෙසො, විහජනං විහඬගොති ආහ – “මාතිකඤ්ච විහජනඤ්චා”ති තුලෙය්‍යාතිආදීනි චත්තාරිපි පදානි පඤ්ඤාචෙවචනානි. අථ වා තුලෙය්‍යාති තුලනභූතාය පඤ්ඤාය තස්ස ධම්මස්ස පග්ගහාදිවිධිනා පරිතුලෙය්‍ය. තීරෙය්‍යාති තීරණභූතාය පඤ්ඤාය තත්ථ ඤාණකිරියාසමාපනවසෙන තීරෙය්‍ය. පරිග්ගණ්ඨෙය්‍යාති තථාසමාපන්තො ආනිසංසෙ අස්සාදආදීනොව ච විචිනෙය්‍ය. පරිච්ඡින්නදෙය්‍යාති පරිච්ඡින්නදභූතෙන ඤාණෙන අත්ථං පරිච්ඡින්නදිත්වා ජානෙය්‍ය. ආරම්මණෙසුති රූපාදිපුච්ඡත්තාරම්මණෙසු. නිකන්තිවසෙනාති නිකාමනවසෙන අපෙක්ඛාවසෙන. තිට්ඨමානන්ති පවත්තමානං. ගොවරජ්ඣක්තෙති ඤානාරම්මණභූතෙ. තඤ්චි භාවනාවිත්තෙනාහිභූයා අවිස්සජ්ජිත්වා ගය්හමානං අජ්ඣක්තං විය හොතිති “ගොවරජ්ඣක්ත”න්ති වුවිච්ඡි. භාවනං ආරද්ධස්ස හික්ඛුතො යදි භාවනාරම්මණෙ නිකන්ති උජ්ජ්ජෙය්‍ය, තාය නිකන්තියා උපරි භාවනං විස්සජ්ජෙත්වා විත්තසංකොචවසෙන සණ්ඨිතං නාම, තදභාවෙන අසණ්ඨිතං නාම හොතිති, “අජ්ඣක්තං අසණ්ඨිත”න්ති වුත්තන්ති දස්සෙත්තො, “ගොවරජ්ඣක්තෙ නිකන්තිවසෙන අසණ්ඨිත”න්ති ආහ. තථා හි චක්ඛති – “නිකන්තිවසෙන හි අතිට්ඨමානං භානභාගියං න හොති, විසෙසභාගියමෙව හොති”ති. අග්ගහෙත්වාති රූපාදියු කිඤ්චි තණ්හාදිග්ගාහවසෙන අග්ගහෙත්වා. තථා අග්ගහණෙනෙව හි තණ්හාපරිතාසාදිවසෙන න පරිතස්සෙය්‍ය. අවසෙසස්ස ච දුක්ඛස්සාති

සොකාදිදුක්ඛස්ස. අවසෙසස්ස ච දුක්ඛස්සාති චා ජාතිජරාමරණසීසෙන විපාකදුක්ඛස්ස ගහිතත්තා කිලෙසදුක්ඛස්ස වෙව සංසාරදුක්ඛස්ස වාති අත්ථො.

316. රූපමෙව කිලෙසුප්පත්තියා කාරණභාවතො රූපනිමිත්තං. රාගාදිවසෙන තං අනුධාවතීති රූපනිමිත්තානුසාරි.

318. නිකන්තිවසෙන අසණ්ඨිතන්ති අපෙක්ඛාවසෙන සණ්ඨිතං නිකන්තිං පභාය පවත්තමානං උපරි විසෙසාවහතොති. තෙනාහ “නිකන්තිවසෙන ඡී”තිආදි.

320. අග්ගහෙත්වා අපරිතස්සනාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ, “එතං මමා”තිආදිනා තණ්හාදිග්ගාභවසෙන උපාදිගිත්වා තණ්හාපරිතාසාදිවසෙන පරිතස්සනා, චුත්තවිපරියායෙන අග්ගහෙත්වා අපරිතස්සනා වෙදිතඛ්ඛා. කථං පනෙසා අනුපාදාපරිතස්සනා හොතීති මහාථෙරස්ස අධිප්පායං විවරිතුං වොදනං සමුට්ඨපෙති? උපාදාතඛ්ඛස්ස අභාවතොති තස්ස අනුපාදාපරිතස්සනාභාවෙ කාරණභවනං. යදි ඡීතිආදි තස්ස සමත්ථනං. උපාදාපරිතස්සනාව අස්ස තථා උපාදාතඛ්ඛස්ස තථෙව උපාදින්නත්තා. එවන්ති නිව්වාදිආකාරෙන. උපාදින්නාපීති ගහිතපරාමට්ඨාපි. අනුපාදින්නාව හොන්ති අයොනිසො ගහිතත්තා, විඤ්ඤුසු නිස්සාය ජාතිතඛ්ඛත්තා ච. දිට්ඨිවසෙනාති මිච්ඡාදිට්ඨියා ගහණාකාරවසෙන, තස්ස පන අයථාභූතගාහිතාය පරමත්ථතො ච අභාවතො. අත්ථතොති පරමත්ථතො. අනුපාදාපරිතස්සනායෙව නාම හොති උපාදාතඛ්ඛාකාරස්ස අභාවෙන තං අනුපාදිගිත්වා එව පරිතස්සනාති කත්වා.

පරිවත්තතීති න තදෙව රූපං අඤ්ඤථා පවත්තං පරිවත්තති, අථ ඛො පකතිජහනෙන සභාවවිගමෙන නස්සති භිජ්ජති. විපරිණතන්ති අඤ්ඤථත්තං ගතං විනට්ඨං. කම්මවිඤ්ඤාණන්ති අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණං. “රූපං අත්තා”තිආදි මිච්ඡාගාභවසෙන විඤ්ඤාණස්ස රූපහෙදෙන චුත්තස්ස හෙදානුපරිවත්ති හොති. විපරිණාමං අනුගන්ත්වා විපරිවත්තනතං ආරඛ්භ පවත්තං විපරිණාමානුපරිවත්තං; තතො සමුප්පන්නා පරිතස්සනා විපරිණාමානුපරිවත්තජා පරිතස්සනාති දස්සෙන්නො ආහ — “විපරිණාමස්ස...පෙ.... පරිතස්සනා”ති. අකුසලධම්මසමුප්පාදා වාති, “යං අහු වත මෙ, තං වත මෙ නත්ථී”තිආදිනා පවත්තා අකුසලචිත්තුප්පාදධම්මා. ඛෙපෙත්වාති පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන අනුප්පත්තිනිමිත්තතාය ඛෙපෙත්වා. භයතාසෙනාති භයනවසෙනපි චිත්තුත්තාසෙන. තණ්හාතාසෙනාති තස්සෙනෙන. සවිසාතොති චිත්තවිසාතනවිසාතෙන සවිසාතො. තතො එව වෙතොදුක්ඛෙන සදුක්ඛො. මණිකරණ්ඩකසඤ්ඤායාති රිත්තකරණ්ඩංයෙව මණිපරිපුණ්ණකරණ්ඩොති උප්පන්නසඤ්ඤාය. අග්ගහෙත්වා පරිතස්සනාති

ගහෙනබ්බස්ස අභාවෙන ගහණමිපි අවිජ්ජමානපක්ඛියමෙවාති අග්ගහෙත්වා පරිත්ඝස්සනා නාම හොති.

321. කම්මවිඤ්ඤාණමෙව නත්ථි සති කම්මවිඤ්ඤාණෙ රූපහෙදානුපරිවත්ති සියාති කම්මවිඤ්ඤාණාභාවදස්සනමුඛෙන ඛිණාසවස්ස සබ්බසො කිලෙසාභාවං දස්සෙති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

උද්දෙසවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. අරණවිහඬගසුත්තවණ්ණනා

323. ගෙහස්සිතවසෙනාති කිලෙසනිස්සිතවසෙන අනුරොධවසෙන. නෙව උක්ඛිපෙය්‍යාති න අනුග්ගණ්හෙය්‍ය. න අවක්ඛිපෙය්‍යාති ගෙහස්සිතවසෙන විරොධවසෙන න නිග්ගණ්හෙය්‍ය. අනුරොධෙන චිතා සම්පහංසනවසෙන යථාභූතගුණකථනං නෙවුස්සාදනා වජ්ජාභාවතො; තථා විරොධෙන චිතා විවේචනවසෙන යථාභූතදොසකථනං න අපසාදනං. සභාවමෙවාති යථාභූතසභාවමෙව කස්සවි පුග්ගලස්ස අනාදෙසකරණවසෙන කථෙය්‍ය, සෙය්‍යාථාපි ආයස්මා සුභූතිත්ථෙරො. විනිවිජ්නසුඛන්ති, “අජ්ඣන්තං අනවජ්ජ”න්තිආදිනා විසෙසතො විනිවිජ්නසුඛාය හොති. පරම්මුඛා අවණ්ණන්ති ස්වායං රහොවාදො පෙසුඤ්ඤාපසංභාරවසෙන පවත්තො ඉධාධිජ්ජෙතොති ආහ “පිසුණුවාවන්ති අත්ථො”ති. ඛිණාතිති ඛිණො, යො භාසති, යඤ්ච උද්දිස්ස භාසති, ද්වෙපි හිංසති විබාධතිති අත්ථො, තං ඛිණවාදං. ස්වායං යස්මා කිලෙසෙහි ආකිණ්ණො සංකිලිට්ඨො ඵව ව හොති, තස්මා චුත්තං – “ආකිණ්ණං සංකිලිට්ඨං වාව”න්ති. තෙන අවසිට්ඨං තිව්ධමිපි වච්චුවරිතමාහ. අධිට්ඨහිත්වාති, “ඉදමෙව සච්ච”න්ති අජ්ඣොසාය. ආදායාති පග්ගය්හ. වොහරෙය්‍යාති සමුදාවරෙය්‍ය. ලොකසමඤ්ඤන්ති ලොකසඬකෙතං.

324. ආරම්මණතො සම්පයොගතො කාමෙහි පටිසංහිතත්තා කාමපටිසන්ධි, කාමසුඛං. තෙනාහ “කාමුපසංහිතෙන සුඛෙනා”ති. සදුක්ඛොති විපාකදුක්ඛෙන සංකිලෙසදුක්ඛෙන සදුක්ඛො. තථා සපරිලාභොති විපාකපරිලාභෙන වෙව කිලෙසපරිලාභෙන ව සපරිලාභො.

326. වට්ටතො නිස්සරිතුං අදත්වා තත්ථෙව සීදාපනතො මිච්ඡාපටිපදාභාවෙන සත්තෙ සංයොජෙතීති සංයොජනං, විසෙසතො භවසංයොජනං තණ්හාති ආහ “තණ්හායෙතං නාම”න්ති. න තණ්හායෙව මානාදයොපි සංයොජනත්තං සාධෙත්ති නාම සබ්බසො සංයොජනතො සුට්ඨු ඛන්ධනතො. තෙන චුත්තං – “අවිජ්ජානිවරණානං, හික්ඛවෙ, සත්තානං තණ්හාසංයොජනාන”න්ති (සං. නි. 2.125-126).

ඉමං චතුක්කන්ති, “යෙ කාමපටිසන්ධිසුඛිනො සොමනස්සානුයොගං අනුයුත්තා, යෙ අත්තකිලමථානුයොගං අනුයුත්තා”ති එවමාගතං ඉමං චතුක්කං නිස්සාය. “එතදග්ගෙ යපිතො”ති, චත්ථා තං නිස්සාය යපිතභාවං විත්ථාරතො දස්සෙතුං, “භගවතො හී”තිආදි වුත්තං. උස්සාදනාඅපසාදනා පඤ්ඤායන්ති තථාගතෙන විනෙතඛිබ්බුග්ගලවසෙන ධම්මදෙසනාය පවත්තෙතඛිබ්බතො. අයං සුග්ගලො...පෙ.... ආචාරසම්පන්නොති වා නත්ථී පරෙසං අනුද්දෙසකවසෙන ධම්මදෙසනාය පවත්තනතො.

329. පරමිමුඛා අවණ්ණන්ති නින්දියස්ස දොසස්ස නින්දනං. න හි කදාවි නින්දියො පසංසියො භොති, තං පන කාලං ඤත්ථාව කථෙතඛිබ්බන්ති ආහ, “යුත්තපත්තකාලං ඤත්ථාවා”ති. ඛිණ්ණවාදෙපි එසෙව නයො තස්ස රහොවාදෙන සමානයොගක්ඛමත්තා.

330. ඝාතීයතීති වධීයති. සද්දොපි හිජ්ජති නස්සති, හෙදො භොතීති අත්ථො. ගෙලඤ්ඤප්පත්තොති බෙදං පරිස්සමං පත්තො. අපලිබුද්ධන්ති දොසෙහි අනනුපතිතං.

331. අහිනිවිස්ස වොහරතීති එවමෙතං, න ඉතො අඤ්ඤථාති තං ජනපදනිරුත්තිං අහිනිවිසිත්ථා සමුදාවරති. අතිධාවනන්ති සමඤ්ඤං නාමෙතං ලොකසඬකෙතසිද්ධා පඤ්ඤත්තීති පඤ්ඤත්තිමත්තෙ අට්ඨත්ථා පරමත්ථතො ථාමසා පරාමස්ස වොහරණං.

332. අපරාමසන්නොති අනහිනිවිසන්නො සමඤ්ඤාමත්තතොව වොහරති.

333. මරියාදභාජනීයන්ති යථාවුත්තසම්මාපටිපදාය මිච්ඡාපටිපදාය ච අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬකරභාවවිභාජනං. රණන්ති සත්තා එතෙහි කන්දන්ති අකන්දන්තාපි කන්දනකාරණභාවතොති රණා; රාගදොසමොහා, දසපි වා කිලෙසා, සබ්බෙපි වා එකන්තාකුසලා, තෙහි නානප්පකාරදුක්ඛනිබ්බත්තකෙහි අහිභූතා සත්තා කන්දන්ති; සහ රණෙහිති සරණො. රණසද්දො වා රාගාදිරෙණුසු නිරුජ්ඣො. තෙනාහ “සරණො සකිලෙසො”ති. පාළියං පන “සදුක්ඛො එසො ධම්මො”තිආදිනා ආගතත්තා කාමසුඛානුයොගාදයොපි “සරණො”ති වුත්තාති දුක්ඛාදීනං රණභාවො තන්තිබ්බත්තකසභාවානං අකුසලානං සරණතා ච වෙදිතඛිබ්බා. අරණොතිආදීනං පදානං වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො.

චත්ථුං සොධෙතීති නිරොධසමාපජ්ජනෙන මහජ්ඣලභාවකරණෙන දක්ඛිණෙයාවත්ථුහුතං අත්තානං විසොධෙති; නිරොධසමාපත්තියා චත්ථුවිසොධනං නිරොධං සමාපජ්ජිත්ථා වුට්ඨිතානං පච්චෙකබුද්ධානං

මහාකස්සපත්ථෙරාදීනං දිත්තදක්ඛිණාවිසුද්ධියා දීපෙනබ්බං. තෙනාහ “තථා හී”තිආදි. තථෙවාති ඉමිනා “පිණ්ඩාය වරන්තො”තිආදිං උපසංහරති. මෙත්තාභාවනාය මුදුභූතවිත්තබ්බමානපුබ්බකං දෙනතිති, “සුභූතිත්ථෙරො දක්ඛිණං විසොධෙති”ති වුත්තං. තෙන දායකතොපි දක්ඛිණාවිසුද්ධිං දස්සෙති. වත්ථුසොධනං පන පටිභාගතො. එවං පන කාතුං සක්කාති සාවකානම්පි කිමෙවං ලභ්‍යවුට්ඨානාධිට්ඨානං සාවකෙසු විණ්ණවසීභාවො සම්භවතීති පුච්ඡති. ඉතරො අග්ගසාවකමහාසාවකෙසු කිං වත්තබ්බං, පකතිසාවකෙසුපි වසිජ්ජත්තෙසු ලබ්භතීති තෙ දස්සෙන්නො, “ආම සක්කා”තිආදිමාහ. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අරණවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

10. ධාතු විහඬගසුත්තවණ්ණනා

342. අපරික්ඛිණායුකං පුක්කුසාතිකුලපුත්තං උද්දිස්ස ගමනන්ති කත්වා වුත්තං “තුරිතගමනවාරික”න්ති. මම වාසුපගමනෙන තව විත්තස්ස අභාසුකං අනිට්ඨං සචෙ නත්ථී. සොති පුබ්බුපගතො. දිත්තං දිත්තමෙව වට්ඨතීති එකවාරං දිත්තං දිත්තමෙව යුත්තං, න පුන දාතබ්බන්ති අධිජ්ජායො. කතං කතමෙවාති සඬගහත්ථං කතං අනුවච්ඡිකකම්මං කතමෙව, න තං පුන විපරිවත්තෙතබ්බන්ති අධිජ්ජායො.

පුක්කුසාතිමිහි උභයථාපි කුලපුත්තභාවො පරිපුණ්ණො එවාති ආහ — “ජාතිකුලපුත්තොපි ආචාරකුලපුත්තොපි”ති. තත්‍රාති තස්මිං තක්කසීලතො ආගමනෙ. අඬකෙ නිපන්තදාරකං විය ජනං තොසෙති තුට්ඨිං පාපෙති. රතනානි උජ්ජජන්ති පබ්බතසමුද්දාදිසන්නිස්සිතත්තා පච්චන්තදෙසස්ස. දස්සනීයන්ති දස්සනෙනෙව සුඛාවහං. එවරුපන්ති දස්සනීයං සවනීයඤ්ච.

අනග්ගසකම්බලෙ මහග්ගසකම්බලෙ. සාරකරණ්ඩකෙති වන්දනසාරාදිසාරමයකරණ්ඩකෙ. ලිඛාපෙත්වා උක්කිරාපෙත්වා. ලාබාය වට්ඨාපෙත්වාති මුඛං පිදහිත්වා ලාබාපරිකම්මං කාරෙත්වා.

අන්තො දුස්සහණ්ඩිකං අත්ථීති අඤ්ඤාසි නාතිගරුකභාවතො. අනග්ගා අහෙසුන්ති වණ්ණසම්පත්තිඵස්සසම්පත්තිපමාණමහත්තදුන්නිම්මාපියනාහි මහග්ගා අහෙසුං, මහාපුඤ්ඤො රාජා තස්ස අත්ථෙවාති අධිජ්ජායො.

යදි එවං, “කින්නු ඛො පෙසෙමි”ති කස්මා වීමංසං ආපජ්ජීති ආහ — “අපිච ඛො පනා”තිආදි. සොති බිම්බිසාරො රාජා. විවිනිතුං ආරද්ධො රතනස්ස අනෙකවිධත්තා උත්තරුත්තරිඤ්ච පණිතතරාදිභාවතො. සුවණ්ණරජතාදීති

සුවණ්ණරජතපවාලමණිමුත්තාවෙචරියාදි.

ඉන්ද්‍රියබද්ධන්ති

චක්ඛාදිඉන්ද්‍රියපටිබද්ධං. පදෙසන්ති ගුණවසෙන එකදෙසං න පාපුණාති.

සාමං සච්චානං අභිසම්බුද්ධතාසාමඤ්ඤන, “බුද්ධරතනම්පි දුට්ඨ”න්ති වුත්තං. බුද්ධරතනසමං රතනං නාම නත්ථි, යස්මා පන ඉමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං වා පන බුද්ධෙන සදිසො න විජ්ජතීති. පට්ටබ්බොධියංයෙව පවත්තතීති කත්වා වුත්තං “සොසොපි”තිආදි.

රාජා තුට්ඨො චිත්තෙසි, “තත්ථ අවිජ්ජමානංයෙව පෙසෙතුං ලද්ධ”න්ති. තස්මාති යස්මා පරිපුණ්ණං එකදිවසම්පි තස්මිං පදෙසෙ බුද්ධානං ආවාසපරිග්ගහො නත්ථි, තස්මා. පුබ්බදිසාමුඛන්ති පුබ්බදිසාහිමුඛං සිහපඤ්ජරං. තෙනස්ස සුවිභූතාලොකනං දස්සෙති.

එවං අනඤ්ඤසාධාරණස්ස හගවතො ඊදිසො සමුදාගමොති දස්සෙතුං, “එවං දස පාරමියො පුරෙත්වා”තිආදි වුත්තං. එවං සම්පන්නසමුදාගමස්ස තදනුරූපා අයං ඵලසම්පදාති දස්සෙතුං, “තුසිතභවනතො”තිආදි වුත්තං.

අරියධම්මො නාම අරියමග්ගජ්ජමානො, අරියමග්ගො ච සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියසඬගහො, තෙ ව උද්දෙසමත්තෙනෙව ගහිතාති ආහ – “සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියෙ එකදෙසෙන ලිඛිත්වා”ති. චූළසීලාදීනි බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.8-9) ආගතනයෙන වෙදිතබ්බාති. ඡද්වාරසංවරං සතිසම්පජ්ඤාන්ති මනවිජට්ඨානං ද්වාරානං සංවරණවසෙන සත්තට්ඨානිකං සතිසම්පජ්ඤාදං. ද්වාදසජ්ජපහෙදං විවරාදිවතුජ්ජවචයසන්නොසං. අරඤ්ඤරුක්ඛමූලාදීනඤ්ච විහඬගං භාවනානුකූලං සෙනාසනං. “අභිජ්ඣං ලොකෙ පහායා”තිආදිනා වුත්තං නීවරණජ්ජහානං. පරිකම්මන්ති කසිණාදිපරිකම්මං. පාළියං ආගතනයෙන අට්ඨතිංස කම්මට්ඨානාති. විසුද්ධිපටිපාටියා යාව ආසවක්ඛයා ඉමං පටිපත්තිං එකදෙසෙන ලිඛි. සොළසවිධන්ති සොළසවිධභාවනාය පයොගං.

කිලඤ්ජමයෙති නානාවිධහිත්තිවිහත්තෙ සණ්ඨසුබ්බමරතනපරිසිබ්බිතෙ කිලඤ්ජමයසමුග්ගෙ. බහි වත්ථෙත වෙයෙත්වාති පට්ටං සුබ්බකම්බලෙන වෙයෙත්වා පටිපාටියා තෙත්තිංසාය සමුග්ගෙසු පක්ඛිපිත්වා තතො බහි සුබ්බවත්ථෙත වෙයෙත්වා ඡාදෙත්වා. තිණගවිජපහානසම්මජ්ජනාදිනා සොධිතමත්තකමෙව හොතු, කදලිපුණ්ණසට්ඨපනධජපටාකුස්සාපනාදිඅලඬකරණෙන මා නිට්ඨාපෙථාති අත්ථො. රාජානුභාවෙන පටියාදෙථාති මම රාජානුරූපං සජ්ජෙථ, අලඬකරොථාති අත්ථො. අන්තරහොගිකානන්ති අනුයුත්තරාජමහාමත්තානං.

ජවනදුතෙනි බ්ඡපං ගච්ඡන්තකදුතපුරිසෙ. තාලෙහි සහ අවචරන්තීති තාලාවචරා.

රඤ්ඤා පණ්ණාකාරං උද්දිස්ස කතපුජාසක්කාරස්ස අමච්චතො සුතත්තා පණ්ණාකාරං උච්චට්ඨානෙ යපෙත්වා සයං නීවාසනෙ නිසින්තො. නායං අඤ්ඤස්ස රතනස්ස භවිස්සතීති අයං පරිභාරො අඤ්ඤස්ස මණ්ඩුත්තාදිහෙදස්ස රතනස්ස න භවිස්සති මණ්ඩුත්තාදීහි අභිසංඛිතත්තා. බලවසොමනස්සං උප්පජ්ජී විරතනකාලං බුද්ධසාසනෙ භාවිතභාවනතාය වාසිතවාසනතාය සටෙ දීපො විය අබ්භන්තරෙ එව සමුජ්ජලමානපරිපක්කතිහෙතුකභාවතො.

ධාරෙමීති ඉච්ඡාමි, ගණ්භාමීති අත්ථො. ද්වෙජ්ඣවචනන්ති ද්වෙජ්ඣකභාවො. අන්තරං කරොතීති ද්විත්තං පාදානං අන්තරං තං ලෙඛං කරොති, එකෙන පාදෙන අතික්කමීති අත්ථො. තස්සා ගතමග්ගෙනාති තාය දෙවියා විචට්ටමානාය නාසිතාය ගතමග්ගෙන. තං පන ලෙඛන්ති පුක්කුසාතිනා කතලෙඛං. පණ්ණච්ඡත්තකන්ති තාලපත්තමුට්ඨිං.

සත්ථුගාරවෙනාති සත්ථරි උප්පන්නපසාදපෙමබ්‍රහ්මානසම්භවෙන. තදා සත්ථාරංයෙව මනසි කත්වා තන්තින්නභාවෙන ගච්ඡන්තො, “පුච්ඡස්සාමි”තිපි චිත්තං න උප්පාදෙසි, “එත්ථ නු ඛො සත්ථා වසතී”ති පරිචිතක්කස්සෙව අභාවතො; රාජගහං පන පත්වා රඤ්ඤො පෙසිතසාසනවසෙන තත්ථ ව විහාරස්ස බ්‍රහ්මාවතො සත්ථා කහං වසතීති පුච්ඡී. සත්ථු එකකස්සෙව නික්ඛමනං පඤ්චවත්තාලීස යොජනානි පදසා ගමනඤ්ච ධම්මපුජාවසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. ධම්මපුජාය ව බුද්ධානං ආචිණ්ණභාවො හෙට්ඨා චිත්ථාරිතොයෙව. බුද්ධසොභං පන පටිච්ඡාදෙන්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන තත්ථ ගමනං තස්ස කුලපුත්තස්ස විස්සත්ථවසෙන මග්ගදරථපටිපස්සම්භනත්ථං. අප්පටිපස්සද්ධමග්ගදරථො හි ධම්මදෙසනාය භාජනං න භොතීති. තථාහි වක්ඛති, “නනු ව භගවා”තිආදි.

උරුද්ධන්ති විසාලන්ති කෙවි. අතිරෙකනියොජනසතන්තිආදිනා අන්වයතො ඛාතිරෙකතො ව මච්ඡෙරචිනයනෙ සබ්බමචාරිතං ඔවාදදානං. අවචන්තසුබ්බමාලොතිආදිනා සත්ථු ධම්මගාරවෙන සද්ධිං කුලපුත්තස්සපි ධම්මගාරවං සංසන්දති සමෙතීති දස්සෙති. තෙන භගවතො කතස්ස පච්චුග්ගමනස්ස යානගතභාවං විභාවෙන්තො අඤ්ඤෙසමිපි හබ්බරුපානං කුලපුත්තානං යථාරහං සංඛිගහො කාතබ්බොති දස්සෙති.

බ්‍රහ්මලොකප්පමාණන්ති උච්චභාවෙන. ආනුභාවෙනාති ඉද්ධානුභාවෙන යථා සො සොතපථං න උපගච්ඡති, එවං වූපසමෙතුං සක්කොති.

අවිඛින්නන්ති විඛින්නරහිතං නිල්ලොලුප්පං. “භාවනාපුංසකං පනෙත”න්ති වත්වා තස්ස විවරණත්ථං, “පාසාදිකෙන ඉරියාපටෙනා”ති වුත්තං. ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ එතං කරණවචනං දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “යථා ඉරියතො”තිආදි. අමනාපො හොති පස්සන්තානං. සීහසෙය්‍යාය නිපන්තස්සපි හි එකච්චෙ සරීරාවයවා අධොබිත්තවික්ඛිත්තා විය දිස්සන්ති. කටියං ද්විත්තං උරුසන්ධීනං ද්විත්තඤ්ච ජාණුසන්ධීනං වසෙන වතුසන්ධිකපල්ලඬකං. න පතිට්ඨාතීති නප්පවත්තති, “කංසි ත්ව”න්තිආදිනා අප්‍රච්ඡිකෙ කථාපවත්ති එව න හොති. අප්පතිට්ඨිතාය කථාය න සඤ්ජායතීති තථා පන ප්‍රච්ඡාවසෙන කථාය අප්පවත්තිතාය උපරි ධම්මකථා න සඤ්ජායති න උප්පජ්ජති. ඉතීති තස්මා. කථාපතිට්ඨාපනත්ථං කථාපවත්තනත්ථං කථාසමුට්ඨාපනත්ථං වා ප්‍රච්ඡි.

සභාවමෙව කටෙතීති අත්තනො භගවතො අදිට්ඨපුබ්බත්තා “අදිට්ඨපුබ්බකං කථමහං ජානෙය්‍ය”න්ති සභාවමෙව කෙවලං අත්තනො අප්ඣාසයමෙව කටෙති; න පන සදෙවකස්ස ලොකස්ස සුපාකටං සභාවසිද්ධං බුද්ධරූපකායසභාවං. අථ වා සභාවමෙව කටෙතීති “ඉදමෙව”න්ති ජානන්තොපි තදා භගවතො රූපියා තථාපවත්තමානං රූපකායසභාවමෙව කටෙති අප්පවික්ඛම්භන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ – “තථා හි න”න්තිආදි, විපස්සනාලක්ඛණමෙව පටිපදන්ති අධිප්පායො.

343. “පුබ්බභාගපටිපදං අකටෙත්වා”ති වත්වා පුබ්බභාගපටිපදාය අකථනෙ කාරණං පුබ්බභාගපටිපදඤ්ච සරූපතො දස්සෙතුං, “යස්ස හී”තිආදි වුත්තං. අපරිසුද්ධායපි පුබ්බභාගපටිපදාය විපස්සනා තථා න කිච්චකාරී, පගෙව අවිජ්ජමානායාති, “යස්ස හී...පෙ.... අපරිසුද්ධා හොති”ච්චෙව වුත්තං. පුබ්බභාගපටිපදා ව නාම සඬ්ඛෙපතො පන්තරස වරණධම්මාති ආහ – “සීලසංවරං...පෙ.... ඉමං පුබ්බභාගපටිපදං ආචික්ඛති”ති. යානකිච්චං සාධෙති මග්ගමනෙන අකිලන්තභාවසාධනත්තා. චිරකාලං පරිභාවිතාය පරිපක්කගතාය භෙතුසම්පදාය උපට්ඨාපිතං සාමණෙරසීලම්පි පරිපුණ්ණං අඛණ්ඩාදිභාවජ්ජත්තියා, යං පුබ්බභෙතුත්තා “සීල”න්ති වුච්චති.

ධාතුයො පරමත්ථතො විජ්ජමානා, පඤ්ඤත්තිමත්ථො පුරිසො අවිජ්ජමානො. අථ කස්මා භගවා අරහත්තස්ස පදට්ඨානභූතං විපස්සනං කටෙත්තො “ඡධාතුරො”ති අවිජ්ජමානජ්ජධානං දෙසනං ආරහීති ආහ – “භගවා හී”තිආදි. කත්ථවි “තෙවිජ්ජො ඡලහිඤ්ඤො”තිආදීසු විජ්ජමානෙන අවිජ්ජමානං දස්සෙති. කත්ථවි – “ඉත්ථිරූපං, හික්ඛෙව, පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨතී”තිආදීසු (අ. නි. 1.1) අවිජ්ජමානෙන විජ්ජමානං දස්සෙති. කත්ථවි “වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං සොතවිඤ්ඤාණං”න්තිආදීසු (විහ. 121) විජ්ජමානෙන විජ්ජමානං දස්සෙති. කත්ථවි – “ඛන්තියකුමාරො බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙති”තිආදීසු (දී. නි. 1.275)

අවිජ්ජමානෙන අවිජ්ජමානං දස්සෙති. ඉධ පන විජ්ජමානෙන අවිජ්ජමානං දස්සෙති. “ඡධාතුරො”ති හි සමාසත්ථො අවිජ්ජමානො පුග්ගලවිසයත්තා, තස්ස පදස්ස අවයවත්ථො පන අප්පධානත්ථො විජ්ජමානො, සො සද්දක්කමෙන අප්පධානොපි අත්ථක්කමෙන පධානොති ආහ – “විජ්ජමානෙන අවිජ්ජමානං දස්සෙත්තො”ති. පුග්ගලාධිට්ඨානායෙත්ථ දෙසනාය කාරණං දස්සෙතුං, “සචෙ හී”තිආදි වුත්තං. උපට්ඨාපෙය්‍යාති – “ධාතුයො”ඉච්චෙව කුලපුත්තස්ස චිත්තං නිවෙසෙය්‍ය තථා සඤ්ජානෙය්‍ය, එවං ධම්මං දෙසෙය්‍යාති අත්ථො. සන්දෙහං කරෙය්‍යාති අසති පුරිසෙ කො කරොති? කො පටිසංවෙදෙති, ධාතුයො එවාති කිං නු ඛො ඉදං, කථං නු ඛො ඉදන්ති සංසයං උප්පාදෙය්‍ය? සම්මොහං ආපජ්ජෙය්‍යාති චතුරඬගසමන්තාගතෙ අන්ධකාරෙ වත්තමානං විය දෙසියමානෙ අත්ථෙ සම්මොහං ආපජ්ජෙය්‍ය. තථාභූතො ව දෙසනාය අභාජනභූතත්තා දෙසනං සම්පට්ඨිජ්තුං න සක්කුණෙය්‍ය. එවමාහාති එවං “ඡධාතුරො”ති ආහ.

යං ත්වං පුරිසොති සඤ්ජානාසීති යං රූපාරූපධම්මසමුහං පබ්බතවසෙන පවත්තමානං අධිට්ඨානවිසෙසවිසිට්ඨං – “පුරිසො සත්තො ඉත්ථී”තිආදිනා ත්වං සඤ්ජානාසී, සො ඡධාතුරො. සන්තෙසුපි ඡධාතුවිනිමුත්තෙසු ධාත්වත්තරෙසු සුඛාවග්ගහණත්ථං තථා වුත්තං තග්ගහණෙනෙව ව තෙසං ගහෙතඬ්ඛතො, ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා දස්සිතො එව. සෙසපදෙසුති “ඡපස්සායතනො”තිආදිපදෙසුපි. වත්තාරි අධිට්ඨානාති වතස්සො පතිට්ඨා එතස්සාති චතුරාධිට්ඨානො, අධිතිට්ඨති පතිට්ඨහති එතෙනාති අධිට්ඨානං, යෙසු පතිට්ඨාය උත්තමත්ථං අරහත්තං අධිගච්ඡති, තෙසං පඤ්ඤාදීනං එතං අධිවචනං. තෙනාහ “ස්වායං භික්ඛු”තිආදි. එත්තොති වට්ටතො. විවට්ටිත්ථාති විනිවට්ටිත්ථා අපසක්කිත්ථා. එත්තොති වා එතෙහි ඡධාතුආදීහි. එත්ථ හි නිවිට්ඨස්ස ආයත්තස්ස උත්තමාය සිද්ධියා අසමහවොති. පතිට්ඨිතන්ති අරියමග්ගාධිගමවසෙන සුප්පතිට්ඨිතං. එවඤ්චි සඬ්ඛසො පටිපක්ඛසමුච්ඡිත්තෙන තත්ථ පතිට්ඨිතො හොති. මඤ්ඤස්සවා නප්පවත්තන්ති ඡහිපි ද්වාරෙහි පවත්තමානසොතාය මග්ගෙන විසොසිතාය සඬ්ඛසො විගතාය සඬ්ඛසො විච්ඡෙදප්පත්තියා න සන්දන්ති. තෙනාහ “නප්පවත්තන්ති”ති. යස්මා මානෙ සඬ්ඛසො සමුච්ඡිත්තෙ අසමුච්ඡිත්තො අනුපසන්තො කිලෙසො නාම නත්ථී, තස්මා ආහ – “මුනි සත්තොති වුවචති”ති රාගග්ගිආදීනං නිබ්බානෙන නිබ්බුතො.

පඤ්ඤං නප්පමජ්ජෙය්‍යාති, “දිවසං වඩ්ඤ්ඤා නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති”තිආදිනායප්පවත්තාය (ම. නි. 1.423; 2.24; 3.75; සං. නි. 4.120; අ. නි. 3.15; විහ. 519; මහානි. 161) අප්පමාදප්පටිපත්තියා සමාධිවිපස්සනාපඤ්ඤං නප්පමජ්ජෙය්‍ය. එතෙන

පුබ්බභාගියං

සමථවිපස්සනාභාවනාමාහ.

සච්චමනුරක්ඛෙය්‍යාති

සච්චානුරක්ඛනාපදෙසෙන සීලවිසොධනාමාහ; සච්චෙ යීතො සමාදින්නසීලං අවිකොපෙත්වා පරිපුරෙන්නො සමාධිසංවත්තනියතං කරොති. තෙනාහ “චච්චචං රක්ඛෙය්‍යා”ති. කිලෙසපරිච්චාගං බුහෙය්‍යාති තද්ධිගාදිවසෙන කිලෙසානං පරිච්චජනවිධිං වඩ්ඪෙය්‍යා. කිලෙසවූපසමනං සික්ඛෙය්‍යාති යථා තෙ කිලෙසා තද්ධිගාදිවසෙන පරිච්චත්තා යථාසමුදාචාරජ්ජවත්තියා සත්තානෙ පරිලාභං න ජනෙත්ති; එවං කිලෙසානං වූපසමනවිධිං සික්ඛෙය්‍යා පඤ්ඤාධිට්ඨානාදීනන්ති ලොකුත්තරානං පඤ්ඤාධිට්ඨානාදීනං. අධිගමත්ථායාති පටිලාභත්ථාය.

347. පුබ්බෙ චුත්තානන්ති, “චතුරාධිට්ඨානො, යත්ථ යීතං මඤ්ඤස්සවා නජ්ජවත්තන්ති”ති (ම. නි. 3.343) එවං පුබ්බෙ චුත්තානං.

348. වත්තබ්බං භවෙය්‍යාති නිද්දෙසවසෙන වත්තබ්බං භවෙය්‍යා. ආදීභීති එවමාදීහි. කිච්චං නත්ථී කිච්චාභාවතො. උජ්ජපිපාටිධාතුකන්ති අයථානුපුබ්බිකං. යථාධම්මවසෙනෙවාති දෙසෙනබ්බධම්මානං යථාසභාවෙනෙව. සජ්ජායං ධුතඬිගන්ති අත්තතො කිලෙසනිග්ගණ්භනායොග්ගං ධුතඬිගං. විත්තරුචිත්තන්ති අත්තතො විත්තපකතියා ආචරියෙහි විරොචෙතබ්බං, වරියානුකූලන්ති අත්ථො. හත්ථිපදොපමසුත්තාදීසුති ආදි-සද්දෙන විසුද්ධිමග්ගධාතුවිහංගාදිං සඬිගණ්භාති.

354. අයම්පෙත්ථාති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන “අථාපරං උපෙක්ඛායෙව අවසිස්සති”ති උපරිදෙසනං සම්පිණ්ඩෙති. සොපි හි පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති. නනු වායං යථාඋද්දිට්ඨාය විඤ්ඤාණධාතුයා නිද්දෙසොපි භවිස්සතීති යථානුසන්ධිනායො විජ්ජතීති? න, විඤ්ඤාණධාතුවිද්දෙසනායෙව දෙසනාය අජ්ජවත්තත්තා තෙනාහ “හෙට්ඨතො”තිආදි. යං වා පනාතිආදිනා පන දෙසනාය සානුසන්ධිතං විභාවෙති. න හි බුද්ධා භගවත්තො අනනුසන්ධිකං දෙසනං දෙසෙත්ති. ආගමනීයවිපස්සනාවසෙනාති යස්සා පුබ්බෙ පවත්තත්තා ආගමනීයට්ඨානෙ යීතා විපස්සනා, තස්සා වසෙන. කම්මකාරකවිඤ්ඤාණන්ති “නෙතං මම නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා”ති එවං විපස්සනාකිච්චකාරකං විපස්සනාසහිතං විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණධාතුවසෙනාති යථාඋද්දිට්ඨාය විඤ්ඤාණධාතුයා භාජනවසෙන. සත්ථු කථනත්ථායාති සත්ථාරා උද්දෙසමෙව කත්වා යපිත්තත්තා නිද්දෙසවසෙන කථනත්ථාය. අකථිතභාවො එව හිස්ස අවසිට්ඨතා කථනත්ථාය පටිවිජ්ඣනත්ථාය ව. පටිපක්ඛවිගමෙන තස්ස විත්තස්ස පරිසුද්ධතාති ආහ “නිරුපක්කිලෙස”න්ති. උපක්කිලෙසානං පන පහීනභාවතො පරියොදාතං. සමුදයවසෙන උදයදස්සනත්ථඤ්චෙව

පච්චයනිරොධවසෙන අත්ථඬගඵෙදස්සනත්ථඤ්ච. කාරණභාවෙන සුඛාය වෙදනාය හිතන්ති සුඛවෙදනියං. තෙනාහ “සුඛවෙදනාය පච්චයභූත”න්ති.

360. රූපකම්මට්ඨානම්පි චතුර්ධාවචනවසෙන, අරූපකම්මට්ඨානම්පි සුඛදුක්ඛවෙදනාමුඛෙන පගුණං ජාතං.

සත්ථු කථනත්ථංයෙව අවසිස්සතිති, “කුලපුත්තස්ස පටිවිජ්ඣනත්ථ”න්ති වුත්තමෙවත්ථං නිසෙධෙති, තස්මා වුත්තමෙවත්ථං සමත්ථෙතං, “ඉමස්මිං භී”තිආදි වුත්තං. කුලපුත්තස්ස රූපාවචරජ්ඣානෙන කුලපුත්තෙන අධිගතරූපාවචරජ්ඣානෙන. තෙනාහ — “හික්ඛු පගුණං තච ඉදං රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣාන”න්ති. යං කිඤ්චි සුවණ්ණතාපනායොග්ගං අඬගාරභාජනං ඉධ “උක්කා”ති අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “අඬගාරකපල්ල”න්ති. සජ්ජෙය්‍යාති යථා තත්ථ පක්ඛිත්තසුවණ්ණඤ්ච තජ්ජති, එවං පටියාදියෙය්‍ය. නිහටදොසන්ති විගතිභූතකාලකං. අපනිතකසාවන්ති අපගතසුබ්බමකාලකං.

අරියමග්ගෙ පතිට්ඨාපෙතුකාමෙන නාම සබ්බස්මිම්පි ලොකියධම්මෙ විරජ්ජනත්ථාය ධම්මො කථෙතබ්බොති අධිජ්ජායෙන, “කස්මා පනා”තිආදිනා වොදනා කතා. විනෙය්‍යදම්මකුසලෙන භගවතා වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයවසෙන තාව චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛාය වණ්ණො කථිතොති තස්ස පරිහාරං වදන්තො, “කුලපුත්තස්සා”තිආදිමාහ.

361. තදනුධම්මන්ති තස්ස අරූපාවචරස්ස කුසලස්ස අනුරූපධම්මං, යාය පටිපදාය තස්ස අධිගමො හොති, තස්ස පුබ්බභාගපටිපදන්ති අත්ථො. තෙනාහ “රූපාවචරජ්ඣාන”න්ති. තග්ගහණාති තස්ස ගහණෙන තස්සා පටිපත්තියා පටිපජ්ජමානෙන. ඉතො උත්තරින්ති “විඤ්ඤාණඤ්චායතන”න්තිආදීසු.

362. තස්සෙවාති අරූපාවචරජ්ඣානස්ස. එතං පන සවිපාකං අරූපාවචරජ්ඣානං සමෙච්ච සම්භූය්‍ය පච්චයෙහි කතන්තා සඬබ්බතං. පකප්පිතන්ති පච්චයවසෙන සවිහිතං. ආයුහිතන්ති සම්පිණ්ඩිතං. කරොන්තෙන කරියතීති පටිපජ්ජනකෙන පටිපජ්ජීයති සඬබ්බරියති. නිබ්බානං විය න නිච්චං න සස්සතං. අථ ඛො ඛණෙ ඛණෙ හිජ්ජනසභාවතාය තාවකාලිකං. තතො එව චචනාදිසභාවන්ති සබ්බමෙතං රූපාවචරධම්මෙසු ආදීනවචිභාවනං. දුක්ඛෙ පතිට්ඨිතන්ති සඬබ්බාරදුක්ඛෙ පතිට්ඨිතං. අනාණන්ති චචනසභාවාදිතාය තාණරහිතං. අලෙණන්ති තතො අරක්ඛන්තා ලියනට්ඨානරහිතං. අසරණන්ති අජ්ජපටිසරණං. අසරණිභූතන්ති සබ්බකාලම්පි අජ්ජපටිසරණං.

සමත්තපත්තවිසෙ ඛන්ධාදීසු ගහිතෙ දුත්තිකිච්ඡා සියාති, “ඛන්ධං වා සීසං වා ගහෙතුං අදත්වා”ති වුත්තං. එවමෙවාති එත්ථායං උපමාසංසන්දනා —

ජෙතකො භිසක්කො විය සම්මාසම්බුද්ධො. විසවිකාරො විය කිලෙසදුක්ඛානුබන්ධො, භිසක්කස්ස විසං යානතො වාවෙන්වා උපරි ආරොපනං විය භගවතො දෙසනානුභාවෙන කුලපුත්තස්ස කාමභවෙ නිකන්තිං පරියාදාය අරුපජ්ඣානෙ භවනං. භිසක්කස්ස විසං ඕතාරෙත්වා පථවියං පාතනං විය කුලපුත්තස්ස ඕරම්භාගියකිලෙසදුක්ඛාපනයනං.

අසම්පත්තස්සාති අරුපාවචරජ්ඣානං අනධිගතස්ස. අප්පට්ඨද්ධස්සෙවාති තස්ස වෙච්චනං. සබ්බමෙතන්ති “අනිච්චං අධුච්ච”න්තිආදිනා විත්ථාරතො චුත්තං සබ්බමෙතං ආදීනවං. එකපදෙනෙව “සඬ්ඛතමෙත”න්ති කථෙසි සඬ්ඛතපදෙනෙව තස්ස අත්ථස්ස අනවසෙසතො පරියාදින්නත්තා.

නායුහතීති භවකාරණවෙනනාවසෙන ඛ්‍යාපාරං න සමුහෙති න සම්පිණ්ඩෙති. තෙනාහ – “න රාසිං කරොති”ති. අභිසඬ්ඛරණං නාම වෙනනාඛ්‍යාපාරොති ආහ – “න අභිසඤ්චෙනයතී”ති. තං පන ඵලප්පාදනසමත්ථතාය ඵලෙන කප්පනන්ති ආහ “න කප්පෙති”ති. සථෙ අභිසඬ්ඛාරවෙනනා උළාරා, ඵලමහත්තසඬ්ඛාතාය වුඩ්ඪියා හොති, අනුළාරා ච අවුඩ්ඪියාති ආහ – “වුඩ්ඪියා චා පරිහානියා චා”ති. බුද්ධවිසයෙ යත්වාති භගවා අත්තතො බුද්ධසුබුද්ධතාය සීහසමානචුත්තිතාය ච දෙසනං උක්කංසතො සාවකෙහි පත්තබ්බං විසෙසං අනවසෙසෙන්නො තථා වදති, න සාවකවිසයං අතික්කමිත්වා අත්තතො බුද්ධවිසයමෙව දෙසෙන්නො. තෙනාහ – “අරහත්තනිකුටං ගණ්ඨි”ති. යදි කුලපුත්තො අත්තතො...පෙ.... පටිච්ඡිකි, අථ කස්මා භගවා දෙසනාය අරහත්තනිකුටං ගණ්ඨිති ආහ “යථා නාමා”තිආදි.

ඉතො පුබ්බෙති ඉතො අනාගාමිඵලාධිගමතො උත්තරි උපරි. අස්සාති කුලපුත්තස්ස. කථෙන්නස්ස භගවතො ධම්මෙ නෙව කඬ්ඛා න විමති පයමමග්ගෙනෙව කඬ්ඛාය සමුවර්ජින්නත්තා. එකච්චෙසු යානෙසුති තථා විනෙය්‍යායානෙසු. තථා හි අයම්පි කුලපුත්තො අනාගාමිඵලං පත්වා භගවන්නං සඤ්ජාති. තෙන චුත්තං “යතො අනෙතා”තිආදි.

363. අනජ්ඣොසිතාති අනජ්ඣොසනීයාති අයමන්ථොති ආහ – “ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපෙත්වා ගහෙතුං න යුත්තා”ති.

364. රාගොව අනුසයො රාගානුසයො, සො ච පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනාරහොති වත්තබ්බතං ලහතීති චුත්තං – “සුඛවෙදනං ආරබ්භ රාගානුසයො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති. න පන තස්ස උප්පාදනං අත්ථි ඛණත්තයසමායොගාසම්භවතො. එස නයො සෙසෙසුපි. ඉතරන්ති අදුක්ඛමසුඛවෙදනං. විසංයුත්තොති කෙනචි සඤ්ඤාපනෙන අසංයුත්තතාය එව නියතවිජ්ජයුත්තො. කායස්ස කොටි පරමො අත්තො එතස්සාති

කායකොටිකං. දුතියපදෙති “ජීවිතපරියන්තික”න්ති ඉමස්මිං පදෙ. විසෙවනස්සාති උපාදානස්ස. සිතිහවිස්සන්තිති පදස්ස “නිරුජ්ඣස්සන්ති”ති අත්ථො වුත්තො, කථං පන වෙදයිතානං ද්වාදසස්ස ආයතනෙස්ස නිරුජ්ඣනං සිතිහාවජ්ජන්තිති වොදනං සන්ධායාහ – “කිලෙසා හී”තිආදි. සමුදයපඤ්ඤෙනාති මහාසතිපට්ඨානෙ (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133) සමුදයසච්චනිරොධපඤ්ඤෙන. නනු සබ්බසො කිලෙසපරිලාභවිගමෙ සිතිහාවො නාම වෙදනානිරොධමත්තෙන අධිජ්ජෙතො; තෙන ඉධ වෙදයිතානි වුත්තානි, න කිලෙසාති වෙදයිතානං අච්චන්තනිරොධසඬාතො සිතිහාවොපි කිලෙසසමුච්ඡෙදෙනෙවාති ආහ “වෙදයිතානිහී”තිආදි.

365. ඉදං ඔපම්මසංසන්දනන්ති එත්ථ සඤ්ඤාජනා දීපසිඛා විය, අධිට්ඨානකපල්ලිකා විය වෙදනාය නිස්සයභූතා චත්තාරො ඛන්ධා, තෙලං විය කිලෙසා, වට්ටි විය කම්මවට්ටං, උපහරණකපුරිසො විය වට්ටගාමී පුපුජ්ජනො, තස්ස සිසවිජ්ජෙකපුරිසො විය අරහත්තමග්ගො සන්තානස්ස සමුච්ඡෙදකරණතො, අනාහාරාය දීපසිඛාය නිබ්බායනං විය කම්මකිලෙසානං අනන්තරපච්චයතො අනාහාරාය වෙදනාය අනුපාදිසෙසවසෙන නිබ්බායනං.

ආදිමිහි සමාධිවිපස්සනාපඤ්ඤාහීති පුබ්බභාගපටිපදාභූතා තයා පගුණසමාධිතො අරහත්තස්ස පදට්ඨානභූතවිපස්සනාපඤ්ඤාතො ව. උත්තරිතරාති විසිට්ඨතරා. එවං සමන්තාගතොති එත්ථ එවං-සද්දො ඉදංසද්දත්ථවචනොති ආහ – “ඉමිනා උත්තමෙන අරහත්තඵලපඤ්ඤාධිට්ඨානෙනා”ති. සබ්බං වට්ටදුක්ඛං ඛෙපෙතීති සබ්බදුක්ඛක්ඛයො, අග්ගමග්ගො, තංපරියාපන්නතාය තත්ථ ඤාණන්ති ආහ – “සබ්බදුක්ඛක්ඛයෙ ඤාණං නාම අරහත්තමග්ගෙ ඤාණං”න්ති. අරහත්තඵල ඤාණං අධිජ්ජෙතං වුත්තනයෙන සබ්බදුක්ඛක්ඛයෙ සන්තෙ තන්තිමිත්තං වා උජ්ජන්නඤාණන්ති කත්වා. තස්සාති, “එවං සමන්තාගතො හික්ඛු ඉමිනා පරමෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානෙන සමන්තාගතො හොති”ති වුත්තහික්ඛුතො.

366. හීනි යස්මා. විමුක්තීති අරහත්තඵලවිමුක්ති, තස්මා සබ්බදුක්ඛක්ඛයෙ ඤාණන්ති අරහත්තඵලඤාණං අධිජ්ජෙතං. සච්චන්ති පරමත්ථසච්චං නිබ්බානං, න මග්ගසච්චං. කාමං අරහත්තඵලවිමුක්ති පටිපක්ඛෙහි අකොපනීයතාය අකුප්පා, “සච්චෙ යීතා”ති පන වචනතො, “අකුප්පාරම්මණකරණෙන අකුප්පාති වුත්තා”ති ආහ. විතථන්ති නට්ඨං, ජරාය මරණෙන ව විපරිණාමෙතබ්බතාය යාදිසං උජ්ජාදාවත්ථාය ජාතං, තතො අඤ්ඤාදිසන්ති අත්ථො. තථා හි තං ජරාමරණෙහි පරිමුසිතබ්බරූපතාය “මුසා”ති වුත්තං. තෙනාහ – “මොසධම්මන්ති නස්සනසභාව”න්ති. තං අවිතථන්ති තං වුත්තනයෙන අවිතථං නාම, තං සභාවො සබ්බකාලං තෙනෙව ලබ්භනතො. සමථවිපස්සනාවසෙන වචීසච්චතොති සමථවිපස්සනාවසෙන යං

විසුද්ධිමත්තං වට්ඨිසව්වං, තතො. දුක්ඛසච්චසමුදයසච්චෙහි තච්ඡවිපල්ලාසභූතසභාවෙහි. ඉති නෙසං යථාසකං සභාවෙන අවිතථභාවෙ අමොසධම්මතාය තෙහිපි අවිතථභාවා පරමත්ථසච්චං නිබ්බානමෙව උත්තරිතරං. තස්මාති නිබ්බානස්සෙව උත්තරිතරභාවතො.

367. උපධියති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධි, ඛන්ධා කාමගුණා ව. උපදහන්ති දුක්ඛන්ති උපධි, කිලෙසාහිසඬ්ඛාරා. පරිපූරා ගහිතා පරාමට්ඨාති පරියත්තභාවෙන තණ්හාය ගහිතා දිට්ඨියා පරාමට්ඨා. සමථවිපස්සනාවසෙන කිලෙසපරිච්චාගතොති වික්ඛම්භනවසෙන තද්ඛිගජ්ජභානවසෙන ව කිලෙසානං පරිච්චජනතො. උත්තරිතරො විසිට්ඨතරස්ස පභානජ්ජකාරස්ස අභාවතො.

368. ආසාතකරණවසෙනාති වෙතසිකාසාතස්ස උප්පජ්ජනවසෙන. ඛ්‍යාපජ්ජනවසෙනාති චිත්තස්ස විපත්තිභාවවසෙන. සම්පදුස්සනවසෙනාති සබ්බසො දුස්සනවසෙන. කීහි පදෙහි යදි අරහත්තමග්ගෙන කිලෙසානං පරිච්චාගො වාගාධිට්ඨානං, අරහත්තමග්ගෙනෙව නෙසං වූපසමො උපසමාධිට්ඨානං භොතීති දස්සෙති. එත්ථ විසෙසෙන පරිච්චාගො සම්පජ්ජනං අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනං වාගො, තථා පන පරිච්චාගෙන යො සො නෙසං තදා වූපසන්තතාය අභාවො, අයං උපසමොති අයමෙනෙසං විසෙසො.

369. මඤ්ඤිතන්ති මඤ්ඤනා, “එතං මමා”තිආදිනා කප්පනාති අත්ථො. අවිජ්ජාවිබන්ධනතණ්හාගාභාදිනං සාධාරණභාවතො අයමහන්ති එත්ථ අහන්ති දිට්ඨිමඤ්ඤනාදස්සනං, සා පන දිට්ඨි මානමඤ්ඤනාය අත්තනියගාහවසෙන භොතීති ස්වෙව “අය”න්ති ඉමිනා ගහිතොති ආහ – “අයමහන්ති එකං තණ්හාමඤ්ඤිතමෙව වට්ඨති”ති. ආබාධට්ඨෙයනාති පටිපිළනට්ඨෙයන. මඤ්ඤනාවසෙන හි සත්තානං තථා භොති. අත්තොදොසට්ඨෙයනාති අබ්භන්තරදුට්ඨභාවෙන. මඤ්ඤනාදුසිතත්තා හි සත්තානං අත්තභාවො දුක්ඛතාමූලායත්තො, කිලෙසාසුචිපග්ගරණතො උප්පාදනිරොධහඬිගෙහි උද්ධමුද්ධං පක්කපහින්තො භොතීති ඵලූපවාරෙන “මඤ්ඤිතං ගණ්ඨො”ති චුත්තො. අනුපවිට්ඨට්ඨෙයනාති අනුපවිසිත්වා හදයමාහව්ව අධිට්ඨානෙන. මඤ්ඤිතඤ්ඤි පිළාජනනතො අත්තොතුදනතො දුරුද්ධරණතො සල්ලං. බිණ්ණසවමුති සබ්බසො කිලෙසානං සත්තත්තා, තතො එව පරිලාභානං පරිනිබ්බුතත්තා වූපසන්තත්තා සත්තො උපසන්තො නිබ්බුතොති චුච්චති. යත්ථ ඨිතන්ති යස්මිං අසෙක්ඛභූමියං ඨිතං. යදි භගවා අත්තතො දෙසනාඤ්ඤාණානුරූපං දෙසනං පවත්තාපෙය්‍යා, මහාපථවිං පත්ථරත්තස්ස විය, ආකාසං පසාරත්තස්ස විය, අනන්තාපරිමෙය්‍යලොකධාතුයො පටිච්ච තෙසං ඨිතාකාරං අනුප්පූරං විචිනත්තස්ස විය දෙසනා පරියොසානං න ගච්ඡෙය්‍යා. යස්මා පනස්ස විනෙය්‍යජ්ඣාසයානුරූපමෙව දෙසනා පවත්ති, න තතො පරං

අනුමත්තමිති වඩ්ඪති. තස්මා චුත්තං – “සබ්බොපි ධම්මදෙසනා සංඛිත්තාව, විත්ථාරදෙසනා නාම නත්ථි”ති. නනු සත්තපකරණදෙසනා විත්ථාරකථාති? න සාපි විත්ථාරකථාති ආහ – “සමන්තපට්ඨානකථාපි සංඛිත්තායෙවා”ති. සන්තිපතිතදෙවපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපමෙව හි තස්සාපි පවත්ති, න සත්ථුදෙසනාඤාණානුරූපත්ති. යථානුසන්ධිං පාපෙසි යථාඋද්දිට්ඨෙය අනුපුබ්බෙන අනවසෙසතො විහජනවසෙන දෙසනාය නිට්ඨාපිතත්තා. විපඤ්චිතඤ්ඤා...පෙ.... කථෙසි නාතිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරවසෙන දෙසිතත්තා.

370. අට්ඨන්තං පරික්ඛාරානන්ති නයිදමනවසෙසපරියාදානං, ලක්ඛණවචනං පනෙතං, අඤ්ඤතරස්සාති වචනසෙසො. තථා හි, “මය්භං ඉද්ධිමයපරික්ඛාරලාභාය පච්චයො භොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙත්වා පත්තච්චරං, පත්තං, චිවරමෙව වා දින්නෙ වරිමහවෙ ඉද්ධිමයපරික්ඛාරො නිබ්බත්තතිති වදන්ති. අදින්නත්තාති කෙච්චාදො, තෙනාහ “කුලපුත්තො”තිආදි. ඔකාසාභාවතොති උපසම්පදාලක්ඛණස්ස අසම්භවතො. තෙනාහ – “කුලපුත්තස්ස ආයුපරික්ඛිණ”න්ති. උදකතිත්ථ...පෙ.... ආරද්ධො පරමජ්ජිච්ඡභාවතො.

විබ්භන්තාති හන්තවිත්තා. සිඬගෙන විජ්ඣිත්වා සාතෙසි පුරිමජාතිබද්ධාසාතතායාති වදන්ති.

මානුසං යොගන්ති මනුස්සත්තභාවං. අත්තභාවො හි යුජ්ජති කම්මකිලෙසෙහිති “යොගො”ති චුච්චති. උපච්චගුන්ති උපගච්ඡංසු. උපකොතිආදි තෙසං නාමානි.

ගන්ධකට්ඨෙහිති වන්දනාගරුසලලදෙවදාරුආදීහි ගන්ධදාරුහි. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

ධාතු විහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

11. සච්චවිහඬගසුත්තවණ්ණනා

371. ආචික්ඛනාති – “ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චං, අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්ච”න්ති ආදිතො කථනං. දෙසනාති තස්සෙව අත්ථස්ස අතිසජ්ජනං පබ්බොධනං. පඤ්ඤාපනාති පකාරෙහි ඤාපනා, සා පන යස්මා ඉත්ථමිදන්ති වෙනෙය්‍යානං පච්චක්ඛතො දස්සනා, තෙසං වා සන්තානෙ පතිට්ඨාපනා භොති, තස්මා ආහ – “දුක්ඛසච්චාදීනං යපනා”ති. පට්ඨාපනාති පතිට්ඨාපනා. යස්මා පට්ඨපියමානසභාවා දෙසනා භාජනං උපගච්ඡන්ති විය භොති, තස්මා චුත්තං – “පඤ්ඤාපනා”ති, ජානාපනාති අත්ථො. විවට්ඨකරණාති දෙසියමානස්ස අත්ථස්ස විවට්ඨාවකරණං. විභාගකිරියාති යථාචුත්තස්ස

අත්ථවිභාගස්ස විත්ථාරකරණං. පාකටභාවකරණන්ති අගමිභිරභාවාපාදනං. අපරො නයො – චතුසච්චසඤ්ඤිතස්ස අත්ථස්ස පච්චෙකං සරූපතො දස්සනවසෙන ඉදන්ති ආදිතො සික්ඛාපනං කථනං ආචික්ඛනා, එවං පරසන්තානෙ පබ්බාධනවසෙන පවත්තාපනා දෙසනා, එවං විනෙය්‍යානං විත්තපරිතොසජනනෙන තෙසං බුද්ධිපරිපාවනං “පඤ්ඤාපනා”ති වුච්චති. එවං පඤ්ඤාපෙන්නී ච සා දෙසියමානං අත්ථං වෙනෙය්‍යසන්තානෙ පකාරතො යපෙති පතිට්ඨපෙතීති “පට්ඨපනා”ති වුච්චති. පකාරතො යපෙන්නී පන සංඛිත්තස්ස විත්ථාරතො පටිචුත්තස්ස පුනාහිධානතො “විවරණා”ති, තස්සෙවත්ථස්ස විභාගකරණතො “විභජනා”ති, චුත්තස්ස විත්ථාරොනාහිධානතො විභත්තස්ස හෙතුදාහරණදස්සනතො, “උත්තානීකම්ම”න්ති වුච්චති. තෙනාහ – “පාකටභාවකරණ”න්ති, හෙතුපමාවසෙනත්ථස්ස පාකටභාවකරණතොති අත්ථො.

අනුග්ගාහකාති අනුග්ගණ්හනකාමා. ස්වායමනුග්ගහො සඬගභවත්ථුවසෙන පාකටො හොතීති ආහ “ආමීසසඬගහෙනා”තිආදි. ජනෙතා ජනෙත්තීති ආහ “ජනිකා මාතා”ති. වුද්ධිං පරිසං ආපාදෙතීති ආපාදෙතා. තෙනාහ “පොසෙතා”ති. ඉදානි ද්විත්තං මහාථෙරානං යථාක්කමං සමුභ්මචාරීනං භගවතා චුත්තෙහි ජනිකපොසිකමාතුට්ඨානියෙහි සඬගාහකතං විත්ථාරතො දස්සෙතුං, “ජනිකමාතා භී”තිආදි චුත්තං. පරතොසොසෙන විනාපි උපරිමග්ගාධිගමො හොතීති “පච්චත්තපුරිසකාරොනා”ති චුත්තං. පයමමග්ගො එව හි සාවකානං එකන්තතො සොසාපෙක්ඛොති. පත්තෙසුපිති පි-සද්දෙන පගෙව අප්පත්තෙසුති දස්සෙති. භවස්ස අප්පමත්තකතා නාම ඉත්තරකාලතායාති ආහ “අච්ඡරාසඬසාතමත්තම්පි”ති. ජනෙතාති ජනකො, ථෙරො පන අරියාය ජනයිතා. ආපාදෙතාති වඩ්ඪෙතා පරිබුහෙතා. පුරිමස්මිං සච්චද්වයෙ සම්මසනග්ගහණං ලොකියත්තා තස්ස, ඉත්තරස්මිං තස්ස අග්ගහණං ලොකුත්තරත්තා.

කාමෙහි නික්ඛන්තො සඬකප්පො නෙක්ඛම්මසඬකප්පො. ස්වායමස්ස තතො නික්ඛමනත්ථො තෙසං පටිපක්ඛභාවතො තෙහි විසංසග්ගතො විරජ්ජනතො සමුච්ඡින්නෙනො සබ්බසො විචිත්තභාවතො ච හොතීති දස්සෙතුං, “කාමපච්චනීකට්ඨොනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කාමපදසාතන්ති යථා කාමො පදං පතිට්ඨං න ලභති, එවං භනනං, කාමසමුච්ඡෙදන්ති අත්ථො. කාමෙහි සබ්බසො විචිත්තත්තා කාමවිචිත්තො, අරියමග්ගො, තස්ස අන්තො, අරියඵලං, තස්මිං කාමවිචිත්තන්තෙ. එසෙව නයොති ඉමිනා “ඛ්‍යාපාදපච්චනීකට්ඨොනා”තිආදියොජනං අතිදිසති. සබ්බෙ වෙනෙ නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදයො නානාවිත්තෙසු ලබ්භන්තීති යොජනා. යදි එකචිත්තෙ ලබ්භන්ති, කථං තිව්ධම්මිච්ඡාසඬකප්පානං සමුග්ගාතොති ආහ “තනු

හි”තිආදි. න නානා ලබ්‍හතීති ඉමිනා තිවිධකිව්වකාරිතං සම්මාසඬකප්පස්ස දස්සෙති. කිව්වවසෙන හි තස්ස නාමස්ස ලාභො. සම්මාචාචාදීනම්පි මග්ගක්ඛණෙ එකච්ඡතෙ ලබ්‍හමානානම්පි චතුකිව්වකාරිත්‍ය චතුබ්බිධනාමාදිනා වෙදිතබ්බා. සෙසං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

සච්චවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

12. දක්ඛිණාවිහඬගසුත්තවණ්ණනා

376. මහාපජාපතිගොතමීති එත්ථ ගොතමීති තස්ස ගොතමගොත්තතො ආගතං නාමං, මහාපජාපති පන ගුණතො. තං විවරිතුං, “නාමකරණදිවසෙ පනස්සා”තිආදි චුත්තං. මහතිං උළාරං පජං ජනනපොසනෙහි පරිරක්ඛතීති මහාපජාපති. පරිභොගවසෙන න හඤ්ඤතීති අහතං. සිප්පිකානන්ති තත්තවායානං. වායනට්ඨානන්ති විනට්ඨානං. තාති මං න තොසෙන්නි කායිකස්ස පුඤ්ඤස්ස අභාවතො. තෙනාහ – “සහත්ථා කතමෙව මං තොසෙති”ති. පිසිත්වා නිබ්බත්තනං කත්වා. පොථෙත්ථාති සුබ්‍රමහාවාපාදනත්ථං ධනුකෙන නෙත්ථා. කාලානුකාලඤ්ච ධාතිගණපරිවුතා ගන්ත්වා වෙමකොටිං අග්ගහෙසි එකදිවසන්ති අධිප්පායො. එවඤ්ච “එකදිවසං පන...පෙ.... අකාසි”ති පුරිමවචනෙන තං න විරුජ්ඣෙය්‍යා.

ජ වෙනනාති ජබ්බිධා වෙනනා. න හි තා ජයෙව වෙනනාති. සඬසෙ ගොතමී දෙහි...පෙ.... සඬසො වාති ඉදමෙව සුත්තපදං. සඬසෙ ගොතමී දෙහිති සඬසස්ස දානාය නියොපෙසි, තස්මා සඬසොව දක්ඛිණෙය්‍යතරොති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. යදි එවන්තිආදිනා තත්ථ ඛ්‍යතිවාරං දස්සෙති. රාජමහාමත්තාදයොතිආදිනා තත්ථ ඛ්‍යතිරෙකතො නිදස්සනං ආහ. මහත්තතරා හවෙය්‍යුන්ති ආනුභවාදිනා මහත්තතරා හවෙය්‍යුං, න ච තං අත්ථීති. තස්මාති යස්මා ගුණවිසිට්ඨහෙතුකං දක්ඛිණෙය්‍යතං අනපෙක්ඛිත්ථා අත්තතො දීයමානස්ස දාපනං ලහති, තස්මා. මා එවං ගණ්හාති සම්මාසම්බුද්ධතො සඬසොව දක්ඛිණෙය්‍යො”ති මා ගණ්හ.

තත්ථ නිව්ඡයසාධකං සුත්තපදං දස්සෙන්නො, “නයිමස්මිං ලොකෙ...පෙ.... විපුලඵලෙසින”න්ති ආහ. ස්වායමත්ථො රතනසුත්තෙ (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226), “යං කිඤ්චි විත්ත”න්ති ගාථාය, අග්ගපසාදසුත්තාදීහි (ඉතිවු. 90) ච විභාවෙනබ්බොති. තෙනාහ – “සත්ථාරා උත්තරිතරො දක්ඛිණෙය්‍යො නාම නත්ථී”ති.

ගොතමීයා අන්තිමහවිකතාය දානස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය අනුප්පාදනතො න තං ගරුතරං සඬසස්ස පාදාපනෙ කාරණන්ති ආහ –

“පච්ඡිමාය ජනතායා”තිආදි. වචනතොපිති තස්ස වත්ථයුගස්ස සත්ථු එව පටිග්ගහණාය වචනතොපි. තෙනාහ “න හි”තිආදි.

සත්ථා සඬ්ඝපරියාපන්නොව ඊදිසෙ යානෙ අග්ගඵලට්ඨකාය අට්ඨ-
අරියපුග්ගලභාවතො, සවෙ පනස්ස න සයං සඬ්ඝපරියාපන්නතා, කථං සඬ්ඝ
පුජිතෙ සත්ථා පුජිතො නාම සියාති අධිප්පායො. තිණි සරණගමනාති තයො
එව අග්ගපසාදාති වක්ඛතීති අධිප්පායො. අභිධෙය්‍යානුරූපාති හි ලිඬගවචනාති.
න රුහති අයාථාවපටිපත්තිභාවතො, න ගිහිවෙසග්ගහණාදිනා ගිහිභාවස්ස
පටික්ඛිපිතත්තා. න වත්තඛිබ්බමෙතං “සත්ථා සඬ්ඝපරියාපන්නො”ති
සත්ථුභාවතො. සාවකසමුහො හි සඬ්ඝො. සඬ්ඝගණෙ හි සත්ථා උත්තරිතරො
අනඤ්ඤසාධාරණගුණෙහි සමන්තාගතභාවතො මූලරතනභාවතො ව.

377. සම්පතිජාතස්ස මහාසත්තස්ස සත්තපදවිනිහාරගමනං ධම්මතාවසෙන
ජාතං, පරං තදඤ්ඤදහරසදිසි පටිපත්තීති ආහ – “හත්ථපාදකිච්චං
අසාධෙත්තෙසු”ති.

378. පච්චුපකාරං න සුකරං වදාමි අනුච්ඡවිකකිරියාය කාතුං
අසක්කුණෙය්‍යත්තා. අභිවාදෙන්ති එතෙනාති අභිවාදනං. වන්දමානෙහි
අත්තෙවාසිකෙහි ආවරියං “සුඛි හොතු”තිආදිනා අභිවාදෙන්ති නාම. තෙන
චුත්තං “අභිවාදන”න්ති. තදභිමුඛො...පෙ.... වන්දිත්වා නිපජ්ජති, සෙය්‍යථාපි
ආයස්මා සාරිපුත්තො. කාලානුකාලං උපට්ඨානං ඛිජයනපාදසම්බාහනාදි
අනුච්ඡවිකකම්මස්ස කරණං නාම. අනුච්ඡවිකං කිරියං කාතුං න
සක්කොතිසෙව, යස්මා ආවරියෙන කතස්ස ධම්මානුග්ගහස්ස අත්තෙවාසිනා
කරියමානො ආමිසානුග්ගහො සඬ්ඛම්පි කලම්පි කලභාගම්පි න
උපෙතිසෙවාති. තෙන චුත්තං “න සුජ්ජතිකාරං වදාමි”ති.

379. පාටිපුග්ගලිකං දක්ඛිණං ආරඛ්භ සමුට්ඨිතං, “තං මෙ භගවා
පටිග්ගණ්හතු”ති මහාපජාපතිගොතමියා වචනං නිමිත්තං කත්වා දෙසනාය
උට්ඨිතත්තා. න කෙවලඤ්ච තස්සා එව වචනං, අථ ඛො
ආනන්දත්ථෙපරොපි...පෙ.... සමාදපෙසි, තස්මා විභාගතො චුද්දසසු...පෙ....
හොතීති දස්සෙතුං, ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ පතිපච්චෙකං පුග්ගලං දියතීති
පාටිපුග්ගලිකං. පට්ඨමසද්දො යථා අග්ගත්ථො, එවං සෙට්ඨපරියායොපිති ආහ
“පෙට්ඨකවසෙනපි”ති. අග්ගා උත්තමෙ ඛෙත්තෙ පවත්තත්තා. දුකියතතියාපි
පරමදක්ඛිණායෙව සබ්බසො සම්මාවික්ඛම්හිතරාගාදිකිලෙසත්තා. රාගාදයො
හි අදක්ඛිණෙය්‍යභාවස්ස කාරණං. තෙනෙවාහ – “තිණදොසාති ඛෙත්තාති,
රාගදොසා අයං පජා”තිආදි (ධ. ප. 356). යස්මා පන සවාසනං සබ්බසො
සමුච්ඡින්නකිලෙසෙහි තතො එව සබ්බසො අප්පට්ඨනඤ්ඤාණවාරෙහි
අනන්තාපරිමෙය්‍යගුණගුණාධාරෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි සදිසො සදෙවකෙ

ලොකෙ කොච්ඡි දක්ඛණෙය්‍යො නත්ථි. තස්මා “පරමදක්ඛණායෙවා”ති සාසඬකං වදති. යස්මා පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨසමාපත්තිලාභී ඵච භොති ලොකියාභිඤ්ඤානං අට්ඨසමාපත්තිඅධිට්ඨානත්තා, තස්මා “ලොකියපඤ්චාභිඤ්ඤ”ඉච්චෙව චූත්තං, න “අට්ඨසමාපත්තිලාභීමහි”ති තාය අචූත්තසිද්ධත්තා. ගොසීලධාතුකොති ගොසීලසභාවො, සීලවතා සදිසසීලොති අත්ථො. තෙනාහ “අසයො”තිආදි. තෙන න අලජ්ජිධාතුකො පකතිසිද්ධො ඉධ පුට්ඨජනසීලවාති අධිජ්ජෙතොති දස්සෙති.

පරිච්ඡින්නදන්තොති ඵත්තකොති පච්චෙකප්පමාණතො තතො ඵච අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬකරතොව පරිච්ඡින්නදන්තො. කථං පන අසඬබ්‍යෙය්‍යභාවෙන චූච්චමානො විපාකො පරිච්ඡින්නදන්තො භොති? සොපි තස්ස පරිච්ඡෙදො ඵච ඉතරෙහි අසංකිණ්ණභාවදීපනතො, ඵතදත්ථමෙව පුබ්බෙ අසඬකරග්ගහණං කතං. ගුණවසෙනාති ලක්ඛණසම්පන්නාදිගුණවසෙන. උපකාරවසෙනාති භොගරක්ඛාදිඋපකාරවසෙන. යං පොසනත්ථං දින්නං, ඉදං න ගහිතං දානලක්ඛණායොගතො. අනුග්ගහපුජනිච්ඡාවසෙන හි අත්තතො දෙය්‍යවත්ථුපරිච්චාගො දානං භයරාගලද්ධුකාමකුලාදිවසෙන සාවජ්ජාභාවතො. තම්පි න ගහිතං අයාවදත්ථතාඅපරිපුණ්ණභාවෙන යථාධිජ්ජෙතඵලදානාසමත්ථභාවතො. සම්පත්තස්සාති සන්තිකාගතස්ස. තෙන සම්පත්තිපයොජනෙ අනපෙක්ඛතං දස්සෙති. ඵලං පටිකඬබ්බිත්වාති “ඉදං මෙ දානමයං පුඤ්ඤං ආයතිං සුබ්බිතභාවාය භොතු”තිආදිනා ඵලං පටිච්චාසීසිත්වා. තෙනස්ස ඵලදානෙ නම්යතං දස්සෙති, යාවදත්ථන්ති ඉමිනා පරිපුණ්ණඵලතං. සතගුණාති ඵත්ථ ගුණසද්දො න “ගුණෙන නාමං උද්ධරෙය්‍ය”න්තිආදීසු (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.76; තෙත්ති. අට්ඨ. 4.38) විය සම්පත්තිඅත්ථො, “තද්දිගුණ”න්තිආදීසු විය න වඩ්ඪනත්ථො, “පඤ්ච කාමගුණා ලොකෙ, මනොජට්ඨා පවෙදිතා”තිආදීසු (සු. නි. 173) විය න කොට්ඨාසත්ථො, “අන්තං අන්තගුණ”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; බු. පා. 3) විය න අත්තභාගත්ථො, අථ බො ආනිසංසත්ථොති දස්සෙන්නො, “සතානිසංසා”ති ආහ, තෙ ආනිසංසෙ සරුපතො දස්සෙතුං, “ආයුසත”න්තිආදි චූත්තං. සතගුණාති වා සතවඩ්ඪිකාති ඵචමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. නිජ්ජරිතසං කරොතීති ආයුආදීනං ආනිසංසානං අපරිත්තාසං කරොති. අථ වා නිජ්ජරිතසං කරොතීති ආයුආදීනිමිත්තං අපරිත්තාසං කරොති. අථ වා නිජ්ජරිතසං කරොතීති ආයුආදීනි තතො උත්තරිමිපි ආභාරාදිහෙතු අපරිත්තාසං කරොති. අත්තභාවවිනිමුත්තසඤ්චරණස්ස අභාවා, “භවසතෙපි චූත්තෙ අයමෙවත්ථො”ති චූත්තං. සබ්බත්ථාති, “පුට්ඨජනදුස්සීලෙ”තිආදීසු සබ්බවාරෙසු. නයො නෙතබ්බොති, “ආයුසභස්සං වණ්ණසභස්ස”න්තිආදිකො නයො.

සාසනාවතරණං නාම යාවදෙව වට්ටදුක්ඛනිත්ථරණත්ථං, තඤ්ච මග්ගපට්ඨෙධනං, තස්මා නිබ්බේධභාගියසරණගමනං සික්ඛාපදසමාදානං පබ්බජ්ජා උපසම්පදා සීලපරිපූරණං අධිවිත්තසික්ඛානුයොගො විපස්සනාභාවනාති සබ්බාපෙසා සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපත්ති ඵල භොතිති ආහ - “තිසරණං ගතො උපාසකොපී”තිආදි. තත්ථ යථා නිබ්බේධභාගියො සමාධි තාව නාම පරම්පරාය අරියමග්ගාධිගමස්ස පච්චයභාවතො උපනිස්සයො; තථා නිබ්බේධභාගියං සීලපරිපූරණං උපසම්පදා පබ්බජ්ජා උපාසකස්ස දසසු පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨානං අන්තමසො සරණාදිගමනම්පි නිබ්බේධභාගියං අරියමග්ගාධිගමස්ස උපනිස්සයො භොතියෙවාති, “සබ්බාපෙසා සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපත්ති”ති වුත්තා. තත්ථ අනඤ්ඤසාධාරණ-විජ්ජාවරණාදි-අසඬ්ඛොයායඅපරිමෙයා-ගුණ-සමුදයපූරිතෙ භගවති සද්ධම්මෙ අරියසඬ්ඛෙ උළාරතරබ්බමානගාරවතං ගතො. “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාඛාතො ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සඬ්ඛො”ති තප්පරායණතාදිආකාරප්පත්තො ඤාණපරිසොධිතො පසාදො සරණගමනන්ති තෙන වත්ථුගතෙන පසාදෙන පරිභාවිතෙ සන්තාතෙ කතං පුඤ්ඤක්ඛේත්තසම්පත්තියා මහජ්ඵලං මහානිසංසමෙව භොතිති ආහ - “තස්මිං දින්නදානම්පි අසඬ්ඛොයායං අප්පමෙයා”න්ති. තයිදං සරණං වත්ථුත්තයෙ පසාදභාවෙන අප්ඤ්ඤාසයසම්පත්තිමත්තං, තාදිසස්ස පන පඤ්චසීලං අප්ඤ්ඤාසයසම්පත්තිඋපට්ඨිතො කායච්ඡිසංයමොති තත්ථ දින්නං තතො උත්තරි මහජ්ඵලන්ති, දසසීලං පන පරිපුණ්ණපොසට්ඨිලං, තත්ථ දින්නං මහජ්ඵලන්ති, “තතො උත්තරි මහජ්ඵල”න්ති වුත්තං. සාමණෙරසීලාදීනං පන උත්තරි විසිට්ඨතරාදිභාවතො තත්ථ තත්ථ දින්නස්ස විසෙසමහජ්ඵලතා වුත්තා.

මග්ගසමඬ්භිතා නාම මග්ගවිත්තක්ඛණපරිච්ඡින්නා, තස්මිඤ්ච බණෙ කථං දාතුං පටිග්ගහෙතුඤ්ච සම්භවතිති වොදෙති “කිං පන මග්ගසමඬ්භිස්ස සක්කා දානං දාතු”න්ති. ඉතරො තාදිසෙ සති සමයෙති දස්සෙන්නො, “ආම සක්කා”ති පටිජානිත්වා, “ආරද්ධවිපස්සකො”තිආදිනා තමත්ථං විවරති. තස්මිං බණෙති තස්මිං පක්ඛිපනක්ඛණෙ. යදි අට්ඨමකස්ස සොනාපන්නස්ස දින්නදානං ඵලතො අසඬ්ඛොයායමෙව, තො නෙසං විසෙසොති ආහ “තත්ථා”තිආදි. තෙන සතිපි අසඬ්ඛොයායභාවසාමඤ්ඤෙ අත්ථි නෙසං අප්පබ්බහාවො සංවට්ටට්ඨායී අසඬ්ඛොයායමහාකප්පාසඬ්ඛොයානං වියාති දස්සෙති. මග්ගසමඬ්භිතං තෙන තෙන ඔධිනා සංකිලෙසධම්මානං පභීයමානත්තා වොදානධම්මානං වඩ්ඪමානත්තා අපරියොසිතකිව්චත්තා අපරිපුණ්ණගුණතා, පරියොසිතකිව්චත්තා ඵලසමඬ්භිතං පරිපුණ්ණගුණතාති තංතංමග්ගට්ඨෙහි ඵලට්ඨානං ඛේත්තාතිසයතා වෙදිතබ්බා. හෙට්ඨිමහෙට්ඨිමෙහි පන මග්ගට්ඨෙහි උපරිමානං මග්ගට්ඨානං ඵලට්ඨෙහි ඵලට්ඨානං උත්තරිතරතා පාකටා ඵල. තථා හි උපරිමානං දින්නදානස්ස මහජ්ඵලතා වුත්තා.

380. කාමඤ්ඤාචර්ම චූද්ධස්පමුඛෙ උභතොසඬ්ඝෙ කෙවලෙ ච භික්ඛුසඬ්ඝෙ දානං අත්ථි එව, න පන චූද්ධස්පමුඛෙ භික්ඛුසඬ්ඝෙ, තං පන චූද්ධස්පමුඛඋභතොසඬ්ඝෙනෙව සඬ්ගහිතන්ති අවිරුද්ධං. න පාපුණන්ති මහජ්ඣලභාවෙන සදිසතම්පි, කුතො අධිකතං.

“තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ උභතොසඬ්ඝස්ස” ඉච්චෙව චුත්තත්තා – “කිං පනා”ති ආදිනා වොදෙති. ඉතරො පරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ තං උද්දිස්ස ගන්ධපුප්ඵාදිපරිච්චාගො විය වීචරාදිපරිච්චාගොපි මහජ්ඣලො හොතියෙවාති කත්වා පටිපජ්ජනවිධිං දස්සෙතුං, “උභතොසඬ්ඝස්සා”ති ආදි චුත්තං. “එත්තකායෙව, භික්ඛු උද්දිස්සා”ති එවං පරිච්ඡෙදස්ස අකරණෙන උපචාරසීමාපරියාපන්නානං ඛේතපරියාපන්නානං වසෙන අපරිච්ඡින්නකමභාභික්ඛුසඬ්ඝෙ.

ගොත්තං වුව්චති සාධාරණනාමං, මත්තසද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො, තස්මා සමණාති ගොත්තමත්තං අනුභවන්ති ධාරෙන්තිති ගොත්‍රභූතො. තෙනාහ “නාමමත්තසමණා”ති. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතො සමණගණො සඬ්ඝො, තස්මා සඬ්ඝො දුස්සීලො නාම නත්ථි. ගුණසඬ්ඛායාති ආනිසංසගණනාය, මහජ්ඣලතායාති අත්ථො. කාසාව...පෙ.... අසඬ්ඛොයායාති චුත්තා සඬ්ඝං උද්දිස්ස දින්නත්තා. යථා පන සඬ්ඝං උද්දිස්ස දානං හොති, තං විධිං දස්සෙතුං, “සඬ්ඝගතා දක්ඛිණා”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ චිත්තිකාරන්ති ගාරවං.

සඬ්ඝතො න පුග්ගලතො. අඤ්ඤාචර්මං ආපජ්ජති “ඉමස්ස මයා දින්නං සඬ්ඝස්ස දින්නං හොති”ති එවං චිත්තං අනුප්පාදෙත්වා, “සඬ්ඝස්ස දස්සාමි”ති දෙයාධම්මං පටියාදෙත්වා සාමණෙරස්ස නාම දාතඛිඛං ජාතන්ති අඤ්ඤාචර්මං ආපජ්ජති; තස්මා තස්ස දක්ඛිණා සඬ්ඝගතා න හොතියෙව පුග්ගලවසෙන චිත්තස්ස පරිණාමිතත්තා. නිබ්බේමතිකො හුත්වාති “කිං නු ඛො මයා ඉමස්ස දින්නං හොති වා න වා”ති විමතිං අනුප්පාදෙත්වා, “යො පනා”ති ආදිනා චුත්තාකාරෙන කරොති.

තත්ථාති ආදිනා චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකටකරණත්ථං වත්ථුං නිදස්සෙති, “පරසමුද්දවාසිනො”ති ආදිනා. ඔපුඤ්ජාපෙත්වා පරිභණ්ඩං කාරෙත්වා, හරිතගොමයෙන උපලිම්පිත්වාති අත්ථො. කාසාවකණ්ඨසඬ්ඝස්සාති කාසාවකණ්ඨසමුහස්ස. කො සොධෙතිති මහජ්ඣලභාවකරණෙන කො විසොධෙති. මහජ්ඣලභාවාපත්තියා හි දක්ඛිණා විසුජ්ඣති නාම. තත්ථ යෙසං හත්ථෙ දින්නං, තෙසං වසෙන පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාය විසුද්ධත්තා, – “තදාපාහං, ආනන්ද, සඬ්ඝගතං දක්ඛිණං අසඬ්ඛොයායං අප්පමෙයාං වදාමි”ති (ම. නි. 3.380) ව චුත්තං, තස්මා කම්මවසෙනෙව දක්ඛිණාවිසුද්ධිං පුච්ඡති. ඉතරො අරියසඬ්ඝෙ දින්නදක්ඛිණාය නිබ්බිසිට්ඨං කත්වා චුත්තත්තා

මත්ථකප්පත්තස්සෙව අරියසඬ්ඨස්ස වසෙන දක්ඛණ්ණාච්ඡද්ධිං දස්සෙන්තො,
 “සාරිපුත්ත...පෙ.... සොධෙන්නි”ති වත්වා පුන, “යෙ කෙච් අරහන්තො
 සොධෙන්නි”ති දස්සෙන්තො, “අපිවා”තිආදිමාහ. ටෙරා චිරපරිනිබ්බුතාති ඉදං
 අප්පත්තනානම්පි අරියානං සාවකතං දස්සෙන්තෙන මග්ගසොධනවසෙන
 චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, න උද්දිස්ස පුඤ්ඤකරණෙ සති අකරණප්පත්තියා.
 එවඤ්ඤි “අසිතිමහාටෙරා සොධෙන්නි”ති ඉදං සුචුත්තං හොති, න අඤ්ඤටා.

“සඬ්ඨගතාය දක්ඛණ්ණායා”ති කාමඤ්ඤෙවනං සාධාරණවචනං, තථාපි තත්ථ
 තත්ථ පුග්ගලවිසෙසො ඤාතබ්බොති දස්සෙන්තො, “අත්ථි බුද්ධප්පමුඛො
 සඬ්ඨෙසා”තිආදිමාහ. න උපනෙතබ්බො භගවතො කාලෙ භික්ඛුනං
 අභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාගුණවසෙන අතිවිය උළාරභාවතො, එතරහි තදභාවතො.
 එතරහි සඬ්ඨෙසා...පෙ.... න උපනෙතබ්බොති එත්ථ නයානුසාරෙන අත්ථො
 වත්තබ්බො. තෙන තෙනෙව සමයෙනාති තස්ස තස්ස කාලස්ස
 සම්පත්තිවිපත්තිමුඛෙන පටිපත්තියා උළාරතං අනුළාරතඤ්ච උල්ලිඬිගෙති.
 යත්ථ හි භික්ඛු ගුණෙහි සබ්බසො පරිපුණ්ණා හොන්ති, තස්මිං සමයෙ
 සඬ්ඨගතා දක්ඛණ්ණා ඉතරස්මිං සමයෙ දක්ඛණ්ණො මහජ්ඣලතරාති දට්ඨබ්බා.
 සඬ්ඨෙස චිත්තිකාරං කාතුං සක්කොන්තස්සාති සුප්පටිපන්නතාදිං සඬ්ඨෙස
 ආවජ්ජිත්වා සඬ්ඨගතෙන පසාදෙන සඬ්ඨස්ස සම්මුඛා විය තස්මිං පුග්ගලෙ ව
 ගාරවවසෙන දෙන්තස්ස පුට්ඨජනසමණෙ දින්නං මහජ්ඣලතරං සඬ්ඨතො
 උද්දිසිත්වා ගහිතත්තා, “සඬ්ඨස්ස දෙථි”තියෙව දින්නත්තා ව.

එසෙව නයොති ඉමිනා, “සොතාපන්නෙ දින්නං මහජ්ඣලතර”න්ති
 එවමාදිං අතිදිසති. ආදි-සද්දෙන උද්දිසිත්වා ගහිතො සකදාගාමී,
 පාටිපුග්ගලිකො අනාගාමීති එවමාදි සඬ්ඨගහිතං. මහජ්ඣලතරමෙව. තෙනාහ
 භගවා – “න ත්වෙවාහං, ආනන්ද, කෙනච් පරියායෙන සඬ්ඨගතාය දක්ඛණ්ණාය
 පාටිපුග්ගලිකං දානං මහජ්ඣලතරං වදාමි”ති (ම. නි. 3.380). යදි ඛණ්ණාසවෙ
 දින්නදානතො සඬ්ඨතො උද්දිසිත්වා ගහිතදුස්සිලෙපි දින්නදානං මහජ්ඣලං,
 එවං සන්නෙ – “සීලවතො, මහාරාජ, දින්නං මහජ්ඣලං, නො තථා දුස්සිලෙ”ති
 ඉදං කථන්ති ආහ – “තං ඉමං නයං ගහායා”තිආදි. සඬ්ඨතො උද්දිසිත්වා
 ගහණ්ණවිධිං පහාය දුස්සිලස්සෙව ගහණ්ණවසෙන චුත්තං. ඉමස්මිං චතුක්කෙ
 දට්ඨබ්බන්ති ඉමස්ස පදස්ස වසෙන දට්ඨබ්බං. තත්ථ හි “පටිග්ගාහකා හොන්ති
 දුස්සිලා පාපධම්මා”ති ආගතං.

381. විසුජ්ඣතිති න කිලිස්සති, මහාජුතිකාරි මහාවිජ්ජාරා හොතිති
 අත්ථො. සුවිධම්මොති රාගාදිඅසුවිධමනෙන සුවිසභාවො. න පාපධම්මොති න
 නිහීනසභාවො පාපකිරියාය. අකුසලධම්මො හි එකන්තනිහීනො. ජුජකො
 සීලවා කල්‍යාණධම්මො න හොති. තස්ස මහාබොධිසත්තස්ස අත්තතො

පුත්තදානං දානපාරමියා මත්ථකං ගණ්හන්තං මහාපථවිකම්පනසමත්ථං ජාතං, ස්වායං දානගුණො වෙස්සන්තරමහාරඤ්ඤා කථෙතබ්බොති.

උද්ධරනීති බහුලං කතපාපකම්මවසෙන උද්ධවිනිපාතතො උද්ධරනී. තස්මා නත්ථි මය්හං කිඤ්චි චිත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තන්ති අධිප්පායො.

පෙතදක්ඛිණන්ති පෙනෙ උද්දිස්ස දාතබ්බදක්ඛිණං. පාපිතකාලෙයෙවාති, “ඉදං දානං අසුකස්ස පෙතස්ස හොතු”ති උද්දිසනවසෙන පත්තෙ පාපිතකාලෙයෙව. අස්සාති පෙතස්ස. පාපුණීති ඵලසමාපත්තියා වසෙන පාපුණි. අයඤ්භි පෙනෙ උද්දිස්ස දානෙ ධම්මතා.

තදා කොසලරඤ්ඤො පරිච්චාගවසෙන අතිවිය උළාරජ්ඣාසයනං, බුද්ධජපමුඛස්ස ච හික්ඛුසඬ්ඝස්ස උක්කංසගතගුණවිසිට්ඨනං සන්ධායාහ, “අසදිසදානං කථෙතබ්බ”න්ති.

අසාරම්පි බෙත්තන්ති සාරහීනං දුක්ඛෙත්තං. සමයෙති කසනාරහෙ කාලෙ. පංසුං අපනෙත්වාති නිස්සාරං පංසුං නිහරිත්වා. සාරබ්භානීති සභාවතො අභිසඬ්ඛාරතො ච සාරභූතාති බ්භානී. පතිට්ඨපෙත්වාති වපිත්වා. ඵවන්ති යථා කස්සකො අත්තතො පයොගසම්පත්තියා අසාරෙපි බෙත්තෙ ඵලං අධිගච්ඡති. ඵවං සීලවා අත්තතො පයොගසම්පත්තියා දුස්සීලස්සපි දත්වා ඵලං මහන්තං අධිගච්ඡති. ඉමිනා උපායෙනාති ඉමිනා පඨමපදෙ වුත්තනයෙන. සබ්බපදෙසුති සබ්බකොට්ඨාසෙසු විසුජ්ඣනං වුත්තං, තතියපදෙ පන විසුජ්ඣනං පටික්ඛිත්තමෙව.

382. අරහතො දිත්තදානමෙව අග්ගං දානවෙතනයා කෙනවි උපක්කිලෙසෙන අනුපක්කිලිට්ඨත්තා, පටිග්ගාහකස්ස අග්ගදක්ඛිණෙයාත්තා. තෙනාහ – “හවාලයස්ස හවපත්ථනයා අභාවතො”ති, “උභින්නම්පි”ති වචනසෙසො. බිණ්ණාසවො දානඵලං න සද්දහනීති ඉදං තස්ස අප්පහිනකිලෙසජනස්ස විය කම්මකම්මඵලානං සද්දහනාකාරෙන පවත්ති නත්ථිති කත්වා වුත්තං, යතො අරහා “අසද්දො අකතඤ්ඤා ච...පෙ.... පොරිසො”ති (ධ. ප. 97) ථොමියති. අසද්දහනං අනුමානපක්ඛිකං, අනුමානඤ්ච සංසයපුබ්බකං, නිස්සන්දිද්ධො ච කම්මකම්මඵලෙසු පච්චක්ඛවාං ගතො. තමෙව හි නිවර්තනාවසිද්ධං නිස්සන්දිද්ධනං සන්ධාය – “දානඵලං සද්දහන්තා”තිආදි වුත්තං. යදි ඵවං තෙන කතකම්මං කම්මලක්ඛණජපත්තං හොතිති ආහ “බිණ්ණාසවෙනා”තිආදි. තෙනෙවාහ – “නිවර්තදරාගත්තා”ති, ඵතඤ්ච ලක්ඛණවචනං, කෙනවි කිලෙසෙන අනුපක්කිලිට්ඨත්තාති අධිප්පායො. අස්සාති බිණ්ණාසවස්ස දානං.

කිං පන සම්මාසම්බුද්ධොතිආදිනා දායකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධි චොදිතා, සාරිපුත්තත්ථෙරොතිආදිනා පන පටිග්ගාහකතොති වදන්ති; තද්දුත්තං, සාවකස්ස මහජ්ඣලභාවෙ සංසයාභාවතො, හෙට්ඨා නිව්ඡිතත්තා ව, තස්මා උභයෙනපි දායකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධි ඵල චොදිතා. සා හි ඉධ සාධාරණවසෙන නිව්ඡිතත්තා සංසයවත්ථු. තෙනාහ – “සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... වදන්ති”ති. සම්මාසම්බුද්ධං භීතිආදි යථාචුත්තඅත්ථස්ස කාරණවචනං. අඤ්ඤො දානස්ස විපාකං ජානිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී සබ්බසො සත්තානං කම්මවිපාකවිභාගජානනඤ්ඤාණස්ස අනනුඤ්ඤාතත්තා. තෙනාහ භගවා – “යස්මා ව ඛො, භික්ඛවෙ, සත්තා න ජානන්ති, දානසංවිභාගස්ස විපාකං යථාහං ජානාමි, තස්මා අදත්ථා භුඤ්ජන්ති”තිආදි (ඉතිවු. 26). එතෙන එත්ථ ඤාණවිසොධනං නාම කථිතං, න දක්ඛිණාය විසුද්ධි නාම දායකතො පටිග්ගාහකතො ව වසෙන භොතිති; සම්මාසම්බුද්ධොති සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස දිත්තදානං සබ්බසො උපක්කිලෙසවිසුද්ධියා ඤාණස්ස ව අතිවිය උළාරත්තා මහානුභාවං නාම සියා මහාතෙජවත්තඤ්ච; න මහජ්ඣලං තෙසං සත්තානො පරිපුණ්ණඵලස්ස අසම්භවතො. යදි දිත්තදානං පරිපුණ්ණඵලං න භොති උභයවිපාකදානාභාවතො, පවත්තිවිපාකදායී පන භොතිති දස්සෙත්තො, “දානං භී”තිආදිමාහ.

වතුභීති සහයොගෙ කරණවචනං, වතුහි සම්පදාහි සහගතා සහිතං කත්ථාති අත්ථො. ඉමා වතස්සො සම්පදා සබ්බසාධාරණවසෙන චුත්තා, න යථාධිගතපුග්ගලවසෙන. තෙනාහ – “දෙය්‍යධම්මස්ස ධම්මොති”තිආදි. තස්මිංයෙව අත්තභාවෙති යස්මිං අත්තභාවෙ තං දානමයං පුඤ්ඤං උජ්ජන්තං, තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙති, චෙතනාය මහත්තත්තා දිට්ඨධම්මවෙදනීයං හුත්වා විපච්චතිති අත්ථො. පුබ්බචෙතනාදිවසෙනාති සන්නිට්ඨාපකජවනවිථිතො පුබ්බාපරවිථිචෙතනාවසෙන, අඤ්ඤථා සන්නිට්ඨාපකවිථියංයෙව පුබ්බචෙතනාදිවසෙනාති වත්තබ්බං සියා. සා හි චෙතනා දිට්ඨධම්මවෙදනීයභූතා තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙති, න ඉතරා. මහත්තතාති පුබ්බාහිසඬාරවසෙන ඤාණසම්පයොගාදිවසෙන චෙතනාය උළාරතා. ඛිණාසවභාවෙනාති යස්ස දෙති, තස්ස ඛිණාසවභාවෙන. වත්ථුසම්පන්නතාති එත්ථ යථා පටිසසඤ්ඤා නානත්තසඤ්ඤානං විගමෙන දිබ්බවිහාරානං වසෙන, ඛ්‍යාපාදසඤ්ඤාදීනං විගමෙන බ්‍රහ්මවිහාරානං වසෙන, සබ්බසො රූපසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤානං විගමෙන ආනෙඤ්ජවිහාරානං වසෙන සබ්බසො නිව්චසඤ්ඤාදීනං පටිජ්ජස්සද්ධියා සබ්බසඬාරවිමුක්තාය අරියවිහාරානං වසෙන වත්ථුසම්පන්නතා ඉච්ඡිතා. තංතංසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන සත්තානස්ස නිරොධසාධනතා තං දිවසං නිරොධස්ස සාධනතා නාම. වත්ථුසම්පන්නතාති සබ්බසො නිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන වත්ථුසම්පන්නතා ඉච්ඡිතා; න සබ්බසො

මජ්ඣිමනිකායෙ

උපරිපණ්ණාස-ටිකා

විහඬගවග්ගො

අනවසෙසසඤ්ඤානිරොධතායාති ආහ — “තං දිවසං නිරොධතො
වුට්ඨිතභාවෙන වත්ථුසම්පන්නතා”ති. සඤ්ඤානිරොධස්ස චෙත්ථ
අව්වාසන්නතං සන්ධාය, “තං දිවස”න්ති වුත්තං. යං පනෙත්ථ අත්ථතො
අවිහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

දක්ඛිණාවිහඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව විහඬගවග්ගවණ්ණනා.

5. සළායතනවග්ගො

1. අනාට්ඨිණ්ඩිකොවාදසුත්තවණ්ණනා

383. අධිමත්තගිලානොති අධිකාය මත්තාය මරණස්ස ආසන්නතාය අනිච්ඡා ගිලානොති අත්ථො. තෙනාහ “මරණසෙය්‍යං උපගතො”ති. අඛණ්ඩං අකාසි ගහපතිනො සත්ථරි පරමපෙමත්තා. යත්තකං චස්සාති, “සකිං වා ද්වික්ඛත්තුං වා”ති චුත්තං යත්තකං අස්ස ගහපතිස්ස.

384. ඔසක්කන්තීති පරිභායන්ති. ඔත්ථරන්තීති අභිභවන්ති. උස්මා නාම කම්මජතෙජොධාතු, සා සහ ජීවිතින්ද්‍රියනිරොධා පරියාදියති, යාව තා ආයුඋස්මා වත්තන්ති, තාව මරණන්තිකා වෙදනා වත්තන්තෙව විඤ්ඤාණස්ස අනිරුද්ධත්තා. තෙනාහ “යාව උස්මා”තිආදි.

385. තීහි ගාහෙහීති තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහෙහි. පටිබාහිතුං වික්ඛම්හෙතුං. චක්ඛුං තීහි ගාහෙහි න ගණ්හිස්සාමීති මානග්ගාහපටික්ඛෙපමුඛෙන චක්ඛුස්මිං අනිච්චානුපස්සනාති දස්සෙති. අනිච්චානුපස්සනාය හි සති අප්පතිට්ඨො මානග්ගාහො, දුක්ඛානුපස්සනාය සති අප්පතිට්ඨො තණ්හාග්ගාහො, අනත්තානුපස්සනාය සති අප්පතිට්ඨො දිට්ඨිග්ගාහොති, ගාහො ච නාම ඔළාරිකො, තස්මිං විගතෙපි නිකන්ති තිට්ඨෙය්‍යාති තං විජහාපෙතුකාමෙන, — “න ච මෙ චක්ඛුනිස්සිතං විඤ්ඤාණං හවිස්සතී”ති චුත්තන්ති ආහ — “විඤ්ඤාණඤ්චාපි මෙ චක්ඛුනිස්සිතං න හවිස්සතී”ති. සබ්බං කාමභවරූපන්ති කාමභූමිපරියාපන්නං සබ්බං රූපක්ඛන්ධමාහ — “කාමරූපභවරූප”න්ති වා පායො. සො යුත්තො ඉමස්ස වාරස්ස ඵව අනවසෙසපඤ්චවොකාරභවපරියාපන්නතො. තථා හි උපරි චතුචොකාරභවො අනවසෙසතො චුත්තො.

386. ඉධලොකන්ති එත්ථ සඬ්ඛාරලොකවිසයොති අධිජ්ජායෙන, “චසනට්ඨානං වා”තිආදි චුත්තං, තඤ්ච ඛො පයමදුනියවාරෙහි ඉධලොකො ගහිතොති කත්වා. පයමදුනියවාරෙහි පන ඉධලොකො පරලොකොති විභාගෙන විනා පඤ්චවොකාරභවො ගහිතො; තථා තතියවාරෙ පඤ්චවොකාරභවො චතුචොකාරභවො ච ගහිතොති පුන දිට්ඨිධම්මසම්පරායවසෙන තං විහජිත්වා දස්සෙතුං, “න ඉධලොක”න්තිආදි චුත්තං. ඉධලොකන්ති ච සත්තසඬ්ඛාරවසෙනෙව ගහිතං. සබ්බම්පි සඬ්ඛාරවසෙන පරිග්ගහෙත්වා දස්සෙතුං, “යම්පි මෙ දිට්ඨ”න්තිආදි චුත්තන්ති කෙවි. අපරිතස්සනත්ථං තණ්හාපරිතස්සනාය අනුජ්ජාදනත්ථං. යස්ස දිට්ඨිධම්මොති චුච්චති, තස්ස පන අභාවතො, “මනුස්සලොකං යපෙත්වා සෙසා පරලොකා නාමා”ති චුත්තං.

යෙසං පන “ඉධලොක”න්ති ඉමිනා සත්තලොකස්සපි ගහණං ඉච්ඡිතං. තෙසං මනෙන, “මනුස්සලොකං යපෙත්වා”ති යොජනා.

387. අල්ලියසීති අත්තභාවෙ භොගෙසු ව අපෙක්ඛං කරොසීති අත්ථො. එවරුපීති යාදිසී තදා ධම්මසෙනාපතිනා කථිතා, එවරුපී. ධම්මකථා න සුතපුබ්බාති යථාකථිතාකාරමෙව සන්ධාය පටික්ඛෙපො, න සුබ්බමගම්භීරසුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තතාසාමඤ්ඤං. තෙනාහ “එවං පනා”තිආදි.

මයා ගතමග්ගමෙව අනුගච්ඡසීති දානමයපුඤ්ඤභාවසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා වදති, න බොධිසත්තදානභූතං දානපාරමිතං. න පටිභාතීති රුවචනවසෙන විත්තෙ න උපතිට්ඨති. තෙනාහ “න රුවචතී”ති. තථා හෙස වට්ඨාභීරතොති. උජුමග්ගාවහා විපස්සනා භගවතා පනස්ස කථිතපුබ්බා.

388. එසිතගුණත්තා එසියමානගුණත්තා ව ඉසි, අසෙක්ඛා සෙක්ඛා කල්‍යාණපුච්ඡජනා ව, ඉසිනං සඬ්ඝො, තෙන නිසෙවිතන්ති ඉසිසඬ්ඝනිසෙවිතං. කාමං තස්ස විහාරස්ස ගන්ධකුට්ඨාසාදකුට්ඨාගාරාදිවසෙන නිසිදනනිපජ්ජනාය රුක්ඛලතාදිවසෙන භූමිසයාදිවසෙන ව අනඤ්ඤසාධාරණා මහතී රමණීයතා අත්ථෙව, සා පන ගෙහස්සිතභාවෙන අරියානං විත්තං තථා න තොසෙති; යථා අරියානං නිසෙවිතභාවෙනාති ආහ – “පයමගාථාය ජෙතවනස්ස වණ්ණං කථෙත්වා”ති. තෙනාහ භගවා – “යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙයාක”න්ති (ධ. ප. 98; ථෙරගා. 991; සං. නි. 1.261). අපවයගාමිනී චෙතනා සත්තානං සුද්ධිමාවහතීති ආහ – “කම්මන්ති මග්ගචෙතනා”ති. චතුත්තං අරියසච්චානං විදිතකරණට්ඨෙත කිලෙසානං වික්ඛම්භනට්ඨෙත ව විජ්ජා, මග්ගසම්මාදිට්ඨීති ආහ – “විජ්ජාති මග්ගපඤ්ඤා”ති. සමාධිපක්ඛිකො ධම්මො නාම සම්මාවායාමසතිසමාධයො. තථා හි විජ්ජාභාගියො සමාධිපි සමාධිපක්ඛිකො. සීලං තස්ස අත්ථිති සීලන්ති ආහ – “සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස ජීවිතං උත්තම”න්ති. දිට්ඨිසඬ්ඝකප්පොති සම්මාසඬ්ඝකප්පො. තත්ථ සම්මාසඬ්ඝකප්පස්ස උපකාරකභාවෙන විජ්ජාභාගො. තථා හි සො පඤ්ඤාක්ඛන්ධසඬ්ඝිතොති වුවචති, යථා සම්මාසඬ්ඝකප්පො පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන සඬ්ඝිතො, එවං වායාමසතියො සමාධික්ඛන්ධසඬ්ඝිතාති. තෙනාහ – “ධම්මොති වායාමසතිසමාධයො”ති. “ධම්මො”ති හි ඉධ සම්මාසමාධි අධිජපෙතො, – “එවං ධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.13; ම. නි. 3.198; සං. නි. 5.378) විය. වාචාකම්මන්තාජීවාති සම්මාවාචාකම්මන්තාජීවා මග්ගපරියාපන්තා එව, තෙ සබ්බෙපි ගහිතාති. තෙනාහ – “එතෙන අට්ඨඬ්ඝිතො මග්ගෙනා”ති.

උපායෙනාති යෙන විධිනා අරියමග්ගො භාවෙනබ්බො, තෙන සමාධිපක්ඛියං විපස්සනාධම්මඤ්චෙව මග්ගධම්මඤ්ච. “අරියං වො, භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසෙස්සාමි සඋපනිසං සපරික්ඛාර”න්ති (ම. නි. 3.136) හි වචනතො සම්මාසමාධිආදයො මග්ගධම්මාපි සමාධිපක්ඛියා. විචිනෙය්‍යාති විමංසෙය්‍ය, භාවෙය්‍යාති අත්ථො. තත්ථාති හෙතුමහි භූමිමවචනං. අරියමග්ගහෙතුකා හි සත්තානං විසුද්ධි. තෙනාහ – “තස්මිං අරියමග්ගෙ විසුජ්ඣති”ති. පඤ්චක්ඛන්ධධම්මං විචිනෙය්‍ය, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධො විපස්සෙය්‍ය. තෙසු හි විපස්සියමානෙසු විපස්සනා උක්කංසගතා. යදග්ගෙන දුක්ඛසච්චං පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධෙන පටිවිජ්ඣියති, තදග්ගෙන සමුදයසච්චං පහානපට්ඨෙධෙන නිරොධසච්චං සවිජීකිරියාපට්ඨෙධෙන, මග්ගසච්චං භාවනාපට්ඨෙධෙන පටිවිජ්ඣියති, එවං අවචන්තවිසුද්ධියා සුජ්ඣති. තෙනාහ – “එවං තෙසු චතුසු සච්චෙසු විසුජ්ඣති”ති. ඉධාපි නිමිත්තත්ථෙ භූමිමවචනං. සච්චෙසු වා පටිවිජ්ඣියමානෙසුති වචනසෙසො.

අවධාරණවචනන්ති වචන්ථාපනවචනං, අවධාරණන්ති අත්ථො. සාරිපුත්තොවාති ච අවධාරණං තස්ස සාවකභාවතො සාවකෙසු සාරිපුත්තොව සෙය්‍යොති ඉමමත්ථං දීපෙති. කිලෙසඋපසමෙතාති ඉමිනා මහාථෙරස්ස තාදිසො කිලෙසුපසමොති දස්සෙති, යස්ස සාවකස්ස විසයෙ පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්ති අහොසි. යදි එවං – “යොපි පාරච්ඡගතො භික්ඛු, එතාවපරමො සියා”ති ඉදං කථන්ති? තෙසං තෙසං බුද්ධානං සාසනෙ පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්තසාවකවසෙතෙතං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අථ වා – “නත්ථි විමුත්තියා නානත්ත”න්ති (දී. නි. ටී. 3.141; විහ. මූලටී. සුත්තන්තභාෂනීයවණ්ණනා) වචනතො සාවකෙහි විමුත්තිපඤ්ඤාමත්තං සන්ධායෙන චුත්තං. තෙනාහ – “පාරච්ඡගතොති නිබ්බානං ගතො”තිආදි. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

අනාථපිණ්ඩිකොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. ඡන්තොවාදසුත්තවණ්ණනා

389. ඡන්තොති ඉදං තස්ස නාමන්ති ආහ “එවංනාමකො ථෙරො”ති. යස්ස පන සත්ථාරා පරිනිබ්බානකාලෙ බ්‍රහ්මදණ්ඩො ආණත්තො, අයං සො න භොතීති දස්සෙන්නො ආහ – “න අභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තත්ථෙරො”ති, ලොකනාථස්ස අභිනික්ඛමනකාලෙ කපිලපුරතො නික්ඛන්තොති අත්ථො. ගිලානපුච්ඡකාති ගිලානස්ස පුච්ඡනකා, ගිලානභාවස්ස අවත්ථං සොතුකාමාති අත්ථො. සසනතො හිංසනතො සත්ථන්ති ආහ “ජීවිතභාරකසත්ථ”න්ති.

390. උපවජ්ජං එතස්ස නත්ථිති අනුපවජ්ජං, කරජකායං කත්වා ආයතිං උජ්ජත්තිරහිතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “අනුජ්ජත්තික”න්ති.

391. බයවයං ඤාත්වාති සඬ්ඛාරගතං බණ්ඩගං නොත්වා ඤාණෙන යාථාවතො ඤාත්වා. නෙතං මමාති දුක්ඛතො සමනුපස්සනා සඬ්ඛාරෙසු දිට්ඨෙසු මමංකාරාභාවතො. නෙසොහමස්මීති අනිච්චතො සමනුපස්සනා අනිච්චතො තෙසු දිට්ඨෙසු අභංකාරාභාවතො. න මෙසො අත්තාති අනත්තතො සමනුපස්සනා අනත්තතො තෙසු දිට්ඨෙසු අත්තග්ගාභාවතොති ආහ – “නෙතං මම...පෙ.... අත්තාති සමනුපස්සාමි”ති.

393. තස්මා පුටුජ්ජනොති යස්මා අරියො සබ්බසො පරිඤ්ඤාතවත්ථුකො දුක්ඛවෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො නාම නත්ථි, තස්මා පුටුජ්ජනො, කෙවලං පන අධිමානෙනෙව – “නාහිකඬ්ඛාමි ජීවිතං, පරිච්ඡේණො මෙ සත්ථා, නිරොධං දිස්වා”ති වදන්ති අධිජ්ජායො. ඉදම්මිති ඉදම්මි, “නිස්සිතස්ස වලිත”න්තිආදි. තණ්හානිස්සිතභාවෙන හි ආයස්මා ඡන්තො මාරණන්තිකං වෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ඉතො ටිතො පරිවත්තන්තො වලති විජ්ජන්දති, තස්මා “නිස්සිතස්ස වලිත”න්තිආදි මනසිකාතබ්බං, තෙන ඉදං සබ්බං තං විජ්ජන්දිතං න භවිස්සතීති අධිජ්ජායො. කජ්ජසද්දො කාලපරියායොපි හොති, න කාලවිසෙසවාචකො එවාති ආහ – “නිච්චකජ්ජන්ති නිච්චකාල”න්ති. යථා අජ්ජහිතතණ්හාදිට්ඨිකො පුග්ගලො තංනිස්සිතො අල්ලිතො, එවං තාහිපි නිස්සිතො අමුත්තභාවතොති ආහ – “තණ්හාදිට්ඨිහි නිස්සිතස්සා”ති. වලිතන්ති යථා යථා අසමාරද්ධාය සම්මාපටිපත්තියා ආදීනවචසෙන වලන්තං පන යස්මා අරියස්ස ටිතයෙ විරූපං වලිතං නාම හොති, තස්මා ආහ – “විජ්ජන්දිතං හොති”ති. තාදිසෙ පන පපඤ්චවික්ඛම්භනවසෙන චිත්තස්ස වලිතෙ අසති භාවනාය වීථිපටිපත්තනාය කිලෙසපටිපස්සද්ධි ඵල හොතීති ආහ “වලිතෙ අසති පස්සද්ධි”ති. තෙන චුත්තං – “කිලෙසපස්සද්ධි නාම හොති”ති.

භවත්තරං දිස්වා නමනට්ඨෙත නති. තෙනාහ – “නතියා අසතීති භවත්ථාය ආලයනිකන්තිපරිසුට්ඨානෙසු අසතී”ති. පටිසන්ධිවසෙන ආගති නාමාති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන භවත්තරතො ඉධෙව ආගමනං නාම, චුතිවසෙන වචනවසෙන ඉතො භවත්තරස්ස ගමනං නාම න හොති ආගතිගතියා අසති කතුපචිතස්සපි කම්මස්ස උජ්ජත්තිපරිකජ්ජවසෙන පවත්තියා අභාවතො. වචනවසෙනාති නිබ්බත්තභවතො වචනවසෙන චුති, ආයතිං උපපජ්ජනවසෙන උපපාතො න හොති. යතො ගති ආගති වචනං උපපාතො න හොති, තතො එව නෙවිධ, න භුරං, න උභයමත්තරෙත, කායස්ස ගතියා ආගතියා ව අභාවතො සබ්බසො චුතුපපාතො නත්ථි; තෙන න ඉධලොකෙ යිතොති වත්තබ්බො. න

පරලොකෙ යිතොති වත්තබ්බො, න උභයමන්තරෙන යිතොති වත්තබ්බො. තෙනාහ “නයිධ ලොකෙ”තිආදි. තත්ථ ඉධලොකපරලොකවිනිමුත්තස්ස සංසරණපදෙසස්ස අභාවතො, “න උභයමන්තරෙනා”ති වුත්තොති උභයපරියාපන්නො න භොතිති පටික්ඛිපන්නො, “න උභයත්ථ භොති”ති ආහ. අයමෙව අන්තොති යො ඉධලොකෙ පරලොකෙ ච අභාවො අවිජ්ජමානතා අනුප්පජ්ජනං, අයමෙව සකලස්ස දුක්ඛමූලස්ස අන්තො පරියොසානං.

394. කණ්ඨනාලිං ඡින්නිති නාලිං ඡින්නිතුං ආරභි. තස්මිං ඡින්නිතුං ආරද්ධක්ඛණෙ ඡෙදො ච වත්තති; මරණභයඤ්ච ඔක්කම් අවිතරාගභාවතො, තතො ඵච ගතිනිමිත්තං උපට්ඨාති. “සොපි නාම සබ්බමචාරීනං අනුපවජ්ජනං ඛ්‍යාකරිත්වා සරාගමරණං මරිස්සති”ති සංවිග්ගමානසො සඬබ්බායෙ අනිච්චාදිවසෙන පරිග්ගණ්හන්නො. අරහත්තං පත්වාති පුබ්බෙ බහුසො විපස්සනාය උදයබ්බයඤාණං පාවිතත්තා තාවදෙව අරහත්තං පත්වා අරහත්තඵලපච්චවෙක්ඛණානන්තරං කණ්ඨනාලිවිඡෙදපච්චයා ජීවිතනිරොධෙන සමසීසි හුත්වා පරිනිබ්බායි. න හි අන්තිමභවිකස්ස අරහත්තං අප්පත්වා ජීවිතන්තරායො භොති. ටෙරස්සාති ආයස්මතො ඡන්තත්ථෙරස්ස. ඛ්‍යාකරණෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනං “ඛ්‍යාකරණෙන හෙතුනා”ති. තන්තිමිත්තඤ්චි ටෙරො වීරියං පග්ගණ්හන්නො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙති. ඉමිනාති, “අත්ථි, හන්තෙ”තිආදිවචනෙන. ටෙරොති ආයස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො. පුච්ඡති, හන්තෙ, තථා කුලසංසග්ගපසුතො කථං පරිනිබ්බායිස්සතිති පුච්ඡති. “පුබ්බෙ කුලෙසු සංසට්ඨවිහාරී”ති සබ්බමචාරීනං පඤ්ඤාතස්සපි ඉමස්මිං “භොන්ති හෙතෙ සාරිපුත්තා”තිආදිනා හගවතො වුත්ත-ට්ඨානෙ අසංසට්ඨභාවො පාකටො අභොසි. පක්කම්පි නිපක්කං විය සම්මාපටිපජ්ජමානාපි කෙචි අසඤ්ඤතා උපට්ඨහන්ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඡන්තොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. පුණ්ණොවාදසුත්තවණ්ණනා

395. අනන්තරසුත්තෙ “පටිසල්ලානාති ඵලසමාපත්තිතො”ති වුත්තං, තත්ථ ධම්මසෙනාපතිතො අරියවිහාරස්ස අධිජ්ජෙතත්තා, ඉධ පන අකතකිච්චස්ස පටිසල්ලානං නාම කායවිචෙකොති ආහ – “පටිසල්ලානාති ඵකිභාවා”ති. “චක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යා රූපා”ති පනෙත්ථ විඤ්ඤෙය්‍යරූපං විජානන්තස්ස ද්වාරභූතං චක්ඛුත්ති උභයං අජ්ඣත්තිකං බාහිරඤ්ච ආයතනං අභිනන්දිතාදිසාමඤ්ඤෙන තඤ්චෙති ඵත්ථ තං-සද්දෙන ඵකජ්ඣං පච්චාමට්ඨන්ති ආහ – “තඤ්චෙති තං චක්ඛුඤ්චෙව රූපඤ්චා”ති. යං පනෙත්ථ විඤ්ඤෙය්‍යසද්දෙන ජොතිතං විඤ්ඤාණං තං සම්පයුත්තධම්මාති තදුභයං,

“මනොවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා” ති පදෙන කථිතමෙවාති ඉධ න ගහිතං. එස නයො සෙසෙසුපි. සමොධානෙනාති සභාවට්ඨානෙන, විත්තෙන නන්දියා තණ්හාය සහ පවත්තියා විත්තසහුප්පත්තියාති අත්ථො. තෙනාහ – “උප්පජ්ජති නන්දි” ති. පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛස්ස සමොධානන්ති පඤ්චක්ඛන්ධසංඛාතස්ස දුක්ඛසච්චස්ස පච්චවොකාමෙ සහප්පවත්ති හොති. යස්මා දුක්ඛං උප්පජ්ජමානං ඡන්තං ද්වාරානංයෙව වසෙන උප්පජ්ජති, තථා සමුදයොති, තස්මා ආහ – “ඉති ඡසු ද්වාරෙසු” තිආදි. කිලෙසවට්ටස්ස කම්මවට්ටස්ස විපාකවට්ටස්ස ව කථිතත්තා ආහ – “වට්ටං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙති” ති. දුතියනායෙති “සන්ති ව ඛො” තිආදිනා වුත්තෙ දුතියෙ දෙසනානායෙ. පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති න යථානුසන්ධි නාපි අජ්ඣාසයානුසන්ධිති අධිප්පායො, පුච්ඡානුසන්ධිස්ස පන ඉධ සම්භවො එව නත්ථිති. සත්තසු යානෙසුති අක්කොසනෙ පරිභාසනෙ පාණිප්පහාරෙ ලෙඩ්චුප්පහාරෙ දණ්ඩප්පහාරෙ සත්ථප්පහාරෙ ජීවිතාවොරොපනෙති ඉමෙසු සත්තසු. “භද්දකා වතිමෙ” තිආදිනා ඛන්තිපටිසංයුත්තං සිහනාදං නදාපෙතුං.

396. වණ්ඩාති කොධනා, තෙන දුසිතවිත්තතාය දුට්ඨාති වුත්තා. කිබ්බිසාති පාපා. ඵරුසාති ඊසකම්පි පසාදසිනෙහාභාවෙන ලුද්දා. ඵරුසවචනතාය වා ඵරුසා, තථාභුතා පන ලුද්දා නාම හොන්ති, තස්මා වුත්තං “කක්ඛලා” ති. ඉදඤ්ච තෙති, “භත්ථච්ඡෙදං නාසිකච්ඡෙද” තිති එවමාදිං ඉදඤ්ච අනිට්ඨං කරිස්සාමාති භයදස්සනෙන තජ්ජෙස්සන්ති.

සට්ඨකමුග්ගරොනාති දණ්ඩානං කිර අග්ගපස්සෙ සට්ඨාකාරං දස්සෙන්නි, තෙන සො “සට්ඨකමුග්ගරො” ති වුච්චති. එකතොධාරාදිනා සත්ථෙත කරවාලබ්ග්ගාදිනා. “ඉන්ද්‍රියසංවරාදිනං එතං නාම” තිති වත්වා යත්ථ යත්ථ ඉන්ද්‍රියසංවරාදයො “දමො” ති වුත්තා, තං පාඨපදෙසං දස්සෙන්නො “සච්චෙනා” තිආදිමාහ. මනච්ඡට්ඨාති ඉන්ද්‍රියාති දමෙති සංවරෙතීති ඉන්ද්‍රියසංවරො, දමො. රාගාදිපාපධම්මෙ දමෙති උපසමෙතීති දමො, පඤ්ඤා. පාණාතිපාතාදිකම්මකිලෙසෙ දමෙති උපසමෙති වික්ඛම්හෙතීති දමො උපොසමො. බ්‍යාපාදවිහෙසාදිකෙ දමෙති විනෙතීති දමොති ආහ – “ඉමස්මිං පන සුත්තෙ ඛන්ති ‘දමො’ ති වෙදිතබ්බා” ති. උපසමොති තස්සෙව දමස්ස වෙච්චනං, තස්මා දමො ව සො බ්‍යාපාදාදිනං විනයනට්ඨෙන තෙසංයෙව උපසමනට්ඨෙන උපසමො වාති දමුපසමො, අධිවාසනඛන්ති.

397. තත්ථ ඛන්තියං කතාධිකාරො තං ජනපදං ගන්ත්වා මහාජනස්ස අවස්සයො හොති, තස්මා තදස්ස අපදානං සමුදාගමනො පට්ඨාය විභාවෙතුං, “කො පනෙස පුණ්ණො” තිආදි ආරද්ධං. එත්ථාති එතස්මිං

සුනාපරන්තජනපදෙ. අසප්පායවිහාරන්ති භාවනාභියොගස්ස න සප්පායං විහාරං.

ද්වෙ භාතරොති අවිහත්තසාපතෙය්‍යා අවිහත්තවොහාරසංයොගා. තෙනාහ “තෙසු”තිආදි. ජනපදවාරිකං වරන්තො භණ්ඩං ගහෙත්වා ජනපදෙසු වික්කයං කරොන්තො.

“බුද්ධපුජං ධම්මපුජං සඤ්ඤාපුජං කර්ස්සාමා”ති තන්තින්තා. අට්ඨමිඤ්ජං ආභවිව අට්ඨාසිති, “බුද්ධො”ති වචනං අස්සුතපුබ්බං සොතපථං උපගතං අනප්පකං පිතිසොමනස්සං සමුට්ඨාපෙත්තං පිතිසමුට්ඨානපණ්ණිකරුපෙති ඡවිවම්මාදිති ඡන්දිත්වා අට්ඨමිඤ්ජං ආභවිව අට්ඨාසි. විස්සජ්ජිතන්ති වික්කිණනවසෙන විතියොජ්ජනං. කම්මට්ඨානං න උපට්ඨාතීති භාවනාවීථිං න ඔතරති. මය්හං අසප්පායොති මය්හං කම්මට්ඨානභාවනාය සප්පායො උපකාරො න භොති.

කොච්ච චඩ්කම්තුං සමත්ථො නාම නත්ථී මහතා සමුද්දව්විසද්දෙන උපද්දුතත්තා භාවනාමනසිකාරස්ස අනභිසම්භුණ්ණතො. තෙනාහ “සමුද්දව්වියො”තිආදි. සොති මකුළුවිහාරො.

උත්තමජවෙන ගච්ඡමානා යථාධිප්පෙනං මග්ගං අතික්කමිත්වා අඤ්ඤතරං දීපකං පාපුණි.

උප්පාදිකං උට්ඨාපෙත්වාති මහාවාතමණ්ඩලසමුට්ඨාපතෙන තස්මිං පදෙසෙ මහාසමුද්දං සංඛොහෙන්තො මහන්තං උප්පාදං උට්ඨාපෙත්වා.

ථෙරො, “අම්හෙ ආවජ්ජෙය්‍යාථා”ති කනිට්ඨස්ස වචනං සරිත්වා අන්තරන්තරා ආවජ්ජෙති, තස්මා තදාපි ආවජ්ජෙති, තං සන්ධාය වුත්තං – “තස්මිංයෙව ඛණෙ ආවජ්ජිත්වා”ති. සම්මුඛෙති සිසට්ඨානෙ. පටිවෙදෙසුන්ති පවෙදෙසුං, උපාසකා මයන්ති පටිජානිංසු. ඉම්නාති ඉම්නා මය්හං පරිච්චත්තකොට්ඨාසෙන. මණ්ඩලමාළන්ති මුණ්ඩමණ්ඩලමාළසදිසං පටිස්සයං. පරිවාරකාති අවසෙසගාමිතො.

සච්චන්ධස්ස ඔකාසං කරොන්තො “එකුනපඤ්චසතාන”න්ති ආහ. තං දිවසං...පෙ.... අග්ගහෙසි, තෙන සො ථෙරො පඨමං සලාකං ගණ්හන්තානං එතදග්ගෙ යිපිතො.

වාණිජගාමං ගන්ත්වාති වාණිජගාමසමීපං ගන්ත්වා. බුද්ධකොලාහලන්ති බුද්ධානං උපගම්ම සත්තානං උප්පජ්ජනකුතුහලං.

මහාගන්ධකුටියංයෙවාති ජෙනවනමහාවිහාරෙ මහාගන්ධකුටියංයෙව.
පරිවරිතබ්බන්ති උපට්ඨාතබ්බං.

ගන්ධකට්ඨානීති වන්දනඅගරුසලලාදීනි සුගන්ධකට්ඨානි. සෙසං
සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

පුණ්ණොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

4. නන්දකොවාදසුත්තවණ්ණනා

398. සඬ්ඝස්ස භාරං අකාසි උපායෙන නන්දකත්ථෙරස්ස ඔවාදෙන
විනෙතබ්බානං භික්ඛුනීනං විනයත්ථං. තෙනාහ “ඉමං පනා”තිආදි. පරියායති
පවත්තතීති පරියායො, පටිපාටීති ආහ – “පරියායෙනාති වාරෙනා”ති. අස්සාති
නන්දකත්ථෙරස්ස. වදාපෙසි අඤ්ඤෙහි අත්තනො අනොකාසභාවං.
පරියායෙන ඔවදන්තීති ඔවදිතුං සමත්ථා භික්ඛුනියො වාරෙන ඔවදන්ති. ඉදං
පරියායෙන ඔවදනං. චිත්තං එකග්ගං හොති පසිදති පුබ්බවරියසිද්ධෙන
ගාරවබ්බුමානෙන ගෙහස්සිතපෙමවසෙන.

ගොතමීති මහාපජාපතිගොතමී. සෙට්ඨිස්සාති බාරාණසිසෙට්ඨිනො.

තෙති පච්චෙකඛුද්ධෙ. කිං නු බොති පුච්ඡි විරතරකාලං පුඤ්ඤකිරියාය
පරිභාවිතසන්තානතාය, පච්චෙකඛුද්ධෙසු ච ගාරවබ්බුමානතාය. දුග්ගතෙහිපි
සක්කා කාතුන්ති දුග්ගතෙහිපි යථාවිභවං කතා කුටි තුම්භාකං වසිතුං සක්කාති
පුච්ඡි.

හත්ථකම්මං දෙථාති හත්ථකම්මං කත්වා දෙථාති අත්ථො. ආනිසංසං
ආචික්ඛිත්වාති “තාදිසානං මහෙසීනං කතං වෙය්‍යාවච්චං අම්භාකම්පි
දීඝරත්තං භිතාය හොති. ආවාසදානඤ්ච නාම මහජ්ඵලං මහානිසංසං
නිබ්බත්තට්ඨානෙ මහාසම්පත්තිආවහං හවිස්සතී”තිආදිනා ආනිසංසං
ආචික්ඛිත්වා. ගාළුහෙන ඔවාදෙන තජ්ජෙත්වාති, “ඉමෙසු නාම කරොන්තෙසු
ත්ථං කස්මා න කරොසි, මම ජෙට්ඨකදාසස්ස හරියභාවං න ජානාසි. සබ්බෙහිපි
කරියමානස්ස හත්ථකම්මස්ස අකරණෙ තුය්හං ඉදඤ්චිදඤ්ච දුක්ඛං
ආගම්ස්සතී”ති හයෙන තජ්ජෙත්වා. සතං සතං හුත්වාති සතං සතං දාසපුත්තා
එකජ්ඣං හුත්වා එකඤ්ච එකඤ්ච කුටිං කත්වා අදාසි. වඩ්ඤාමනාදිපරිවාරන්ති
වඩ්ඤාමනරත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානභොජනාදිපරිවාරට්ඨානසහිතං. ජග්ගිත්වා
උපට්ඨාපෙත්වා. විස්සජ්ජාපෙසිති පරිච්චජාපෙසි. පරිවත්තාපෙත්වාති
වෙනාපෙත්වා. තිථිවරානීති සහස්සග්ගනිකානි තිථිවරානි කත්වා අදාසි.

කාලෙන කාලන්ති කාලෙ කාලෙ, කිස්මිඤ්චි කාලෙති අත්ථො. රජ්ජෙ ධීතස්සාති සබ්බභූතූපකාරරජ්ජෙ ධීතස්ස.

නන්දකත්ථෙරොජීති තදා ජෙට්ඨකදාසො එතරහි නන්දකත්ථෙරො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. ජෙට්ඨකදාසිධිතා ...පෙ.... අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ ධීතාති මහාපජාපතිගොතමිං සන්ධාය වදති. අයමායස්මා නන්දකොති අයමෙව සමුදාගමතො ආයස්මා නන්දකත්ථෙරො. එතාව තා හික්ඛුනියොති එතාවතා සමුදාගමතො පඤ්චසතා හික්ඛුනියො.

399. හෙතුනාති ඤායෙන අවිපරීතපටිපත්තියා. පුබ්බභාගා හි පුරිමා පුරිමා පටිපදා පච්ඡිමාය කාරණං. යාථාවසරසතො දිට්ඨන්ති යථාභූතසභාවතො පච්චක්ඛං විය.

401. තං සභාවං තංසභාවන්ති තස්සා වෙදනාය පච්චයභාවෙන අනුරූපං.

403. පයමතරංයෙව අනිච්චාති තස්සාපි ඡායාය අනිච්චභාවො පයමතරංයෙව සිද්ධො. න හි කදාචි අනිච්චං නිස්සාය පවත්තං කිඤ්චි නිච්චං නාම අත්ථීති.

404. අනුපහනිත්වාති අවිනාසෙත්වා. කථං පන මංසකායං වම්මකායඤ්ච අවිනාසෙත්වා ඉතරෙසං කත්තනං හොතීති ඛාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං, “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. වම්මං අල්ලියාපෙන්නොති වම්මෙ ලග්ගාපෙන්නො වම්මපටිබද්ධං කරොන්නො. වම්මං බද්ධං කත්වාති විවරකාලෙ න ඵාලෙන්නො වම්මබද්ධෙ කත්වා. එවං අකත්වාති එවං මංසවම්මකායානං විනාසනං අකත්වා, විලිමංසාදිවිකන්තනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං විවෙචෙත්වා. තත්ථ විලිමංසන්ති වම්මනිස්සිතමංසං, පටිච්ඡන්තකිලොමකන්ති ච වදන්ති. න්හාරුති සුබ්බමන්හාරු. බන්ධනන්ති වම්මමංසානං සම්බන්ධං. තෙනාහ – “සබ්බවම්මෙ ලග්ගවිලිපනමංසමෙවා”ති. අන්තරකිලෙසමෙවාති අන්තරෙ විත්තෙ ඡාතත්තා සත්තසත්තානන්තොගධතාය අබ්හන්තරභූතකිලෙසමෙව.

405. තජ්ජං වායාමන්ති නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. තථා හි පුරිසෙන කුරාරිනා ජෙජ්ජං ඡින්දිතෙ ජෙජ්ජට්ඨානස්ස සල්ලක්ඛණං ඉච්ඡිතබ්බං, තස්ස පටිසාතභාවො ඉච්ඡිතබ්බො, කායපරිලාභාභාවො ඉච්ඡිතබ්බො, තස්ස අවට්ඨානං ඉච්ඡිතබ්බං, කිච්චන්තරෙ අජ්ඣුපෙක්ඛණං ඉච්ඡිතබ්බං, එවං පඤ්ඤාය කිලෙසෙ ඡින්දන්තස්ස යොගිනො විරියබලෙන සද්ධිං සති-පීති-පස්සද්ධි-සමාධි-උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣං ඉච්ඡිතබ්බන්ති ආහ – “එවං න විනා ජහි...පෙ.... සක්කොති”ති.

407. තෙන කාරණෙනාති යෙන තාසං භික්ඛුනීනං සා ධම්මදෙසනා සප්පායා, ආසෙවනමන්දනය පන අප්ඣාසයෙන පරිපුණ්ණසඤ්චිකප්පා න ජාතායෙව; පුන තථා දෙසනාය සති ආසෙවනබලවතාය පරිපුණ්ණසඤ්චිකප්පා භවිස්සන්ති; තෙන කාරණෙන ත්වම්පි තා භික්ඛුනියො තෙනෙව ඔවාදෙන ඔවදෙය්‍යාසීති.

415. සබ්බපච්ඡේදිකාති සබ්බාසං කනිට්ඨා සොතාපන්නා, අනරියා තත්ථ කාවි නත්ථීති අත්ථො. තෙනාහ – “සෙසා පන...පෙ.... ඛිණාසවා වා”ති. යදි එවන්ති අඛිණාසවාපි තාදිසා භික්ඛුනී අත්ථි. එවං සති සුක්ඛවිපස්සකභාවෙනපි සති ඛිණාසවභාවෙ අරියස්ස විනයෙ අපරිපුණ්ණසඤ්චිකප්පාවාති අධිප්පායෙන වොදෙති, “කථං පරිපුණ්ණසඤ්චිකප්පා”ති? ඉතරො අප්ඣාසයපාරිපූරියාති කාරණං වත්වා, “යස්ස හී”තිආදිනා තමත්ථං විවරති. අප්ඣාසයපාරිපූරියාති තත්ථ අධිප්පායපාරිපූරියා, න සබ්බසො ගුණපාරිපූරියාති අධිප්පායො. තෙනාහ “කදා නු බො”තිආදි. එතෙන පාදකප්ඣානසම්මසිතප්ඣානානං විසදිසතාය පුග්ගලස්ස විපස්සනාකාලෙ පවත්තඅප්ඣාසයවසෙන අරියමග්ගෙ බොජ්ඣංගධර්මධර්මකානධර්මානං විසෙසතාති අයමත්ථො දිපිතොති වෙදිතබ්බො. සෙසං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

නන්දකොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. රාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

416. විමුක්තිං පරිපාචෙන්තීති කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තිභූතං අරහත්තං සබ්බසො පාචෙන්ති සාධෙත්ති නිබ්බාපෙන්තීති විමුක්තිපරිපාචනීයා. ධම්මාති කාරණධම්මා. තෙනාහ – “විසුද්ධිකාරණවසෙනා”ති, අරහත්තසඤ්චාරාය විසුද්ධියා සම්පාදනවසෙනාති අත්ථො. සද්ධිනිද්‍රියාදයො විසුජ්ඣමානා මග්ගපටිපාටියාව සබ්බසො අස්සද්ධියාදිහි විත්තං විමොචෙන්තා අග්ගඵලවිමුක්තිං සම්පාදෙන්ති. තෙසං පන විසුද්ධි බාලපරිවජ්ජනෙන පණ්ඩිතපරිපාසනෙන පසාදාවහධම්මපච්චවෙක්ඛණාය ව භොති. තතො ඉධ පන්නරස ධම්මා අධිප්පෙතාති දස්සෙන්තො, “චුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ අස්සද්ධෙ පුග්ගලෙති සද්ධාරහිතෙ පුග්ගලෙ. තෙ හි නිස්සාය න කදාපි සද්ධා සම්භවති, තෙසං පන දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙන අඤ්ඤදත්ථු අසද්ධියමෙව වඩ්ඪති, තස්මා තෙ පටිභයමග්ගො විය දුරතො වජ්ජෙතබ්බා. අස්සද්ධියන්ති ව සද්ධාය පටිපක්ඛභූතා අසද්ධෙය්‍යාවත්ථුස්මිං අධිමුච්චනාකාරෙන පවත්තා සංකිලෙසධම්මා වෙදිතබ්බා. සද්ධෙ පුග්ගලෙති සද්ධාසම්පන්නෙ පුග්ගලෙ. තෙ හි නිස්සාය සද්ධෙය්‍යාවත්ථුස්මිං අනුප්පන්නා උප්පජ්ජති, උප්පන්නා හියෙය්‍යාභාවං වෙපුල්ලං ආපජ්ජති. සද්ධෙය්‍යාවත්ථුති ව

බුද්ධාදීනි රතනානි කම්මකම්මඵලානි ව. සෙවතොති ලබ්භමානං සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙතුං වඩ්ඪෙත්තුඤ්ච නිසෙවතො. සෙසපදානි තස්සෙව වෙවචනානි. අථ වා සෙවතො උපසඬ්ඛිකමතො. භජතො තෙසං පටිපත්තියං භත්තිං කුබ්බතො. පයිරුපාසතොති තෙසං ඕවාදානුසාසනිකරණවසෙන උපට්ඨහතො. පසාදනීයසුත්තන්තා නාම බුද්ධාදිගුණපටිසංයුත්තා පසාදාවහා සම්පසාදනීයසුත්තාදයො. තෙ හි පච්චචෙක්ඛතො බුද්ධාදීසු අනුප්පන්නා පසන්නා උපජ්ජති, උප්පන්නා හියොයාභාවං වෙපුල්ලං ආපජ්ජති. ඉමෙහි තීභාකාරෙහිති ඉමෙහි යථාචුත්තෙහි තීහි කාරණෙහි. පටිපක්ඛදුර්භාවතො පච්චෙකං සුපහාරතො ච ආසෙවනං භාවනං ලහන්ති. සද්ධිත්ථියං විසුජ්ඣති මග්ගඵලාවහභාවෙන අව්ඡති විසුද්ධිං පාපුණාති. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අයං පන විසෙසො – කුසිතෙති අලසෙ සම්මාපටිපත්තියං නික්ඛිත්තධුරෙ. ආරද්ධවීරියෙති පග්ගහිතවීරියෙ සම්මාපටිපත්තෙ. සම්මජ්ජධාතෙති අනුප්පන්නානං අකුසලානං අනුප්පාදනාදිවසෙන පවත්තෙ චත්තාරො උපායජ්ජධාතෙ. පච්චචෙක්ඛතො පටිපත්තිං අවෙක්ඛතො. තෙ හි පච්චචෙක්ඛතො ලීනං අභිභවිත්වා සම්මදෙව ආරම්භධාතුආදි අනුප්පන්නානං විධිනා සතිසම්පදාය උප්පාදාය හියොයාභාවාය සංචත්තති. අසමාහිතෙ භත්තම්ගහන්තගොණසජ්ජටිභාගෙ විබ්භන්තවිත්තෙ. සමාහිතෙ උපචාරසමාධිනා අප්පනාසමාධිනා ච සම්මදෙව සමාහිතවිත්තෙ. ක්කානවිමොක්ඛෙති සවිතක්කසවිචාරාදික්කානානි පයමාදිවිමොක්ඛෙ ව. තෙසඤ්ඤි පච්චචෙක්ඛණා උපරුපරි අච්චන්තමෙව සමාධානාය සංචත්තති. දුප්පඤ්ඤෙති නිප්පඤ්ඤෙ, අරියධම්මස්ස උග්ගහපරිපුච්ඡාසවනසම්මසනාභාවෙන සබ්බසො පඤ්ඤාරහිතෙ ව. පඤ්ඤවන්තෙති විපස්සනාපඤ්ඤාය වෙව මග්ගපඤ්ඤාය ච සමන්තාගතෙ. ගම්භීරඤ්ඤාණවරියන්ති ගම්භීරං ඛන්ධායතනධාතුසච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිහෙදං ඤ්ඤාණස්ස වර්තබ්බට්ඨානං, යත්ථ වා ගම්භීරඤ්ඤාණස්ස වරියං පවත්තති. තත්ථ හි පච්චචෙක්ඛණා සම්මොභං විධමති, අනුප්පන්නාය පඤ්ඤාය උප්පාදාය හියොයාභාවාය සංචත්තති. සුත්තන්තක්ඛන්ධෙති සුත්තසමූහෙ.

පුබ්බෙ සද්ධිත්ථියාදීනං විසුද්ධිකාරණානි, “විමුත්තිපරිපාචනියා ධම්මා”ති චුත්තානීති ඉධ සද්ධාදිකෙ අඤ්ඤෙ ච ධම්මෙ දස්සෙන්නො, “අපරෙඡ්ඡි”තිආදිමාහධාදීනං සද්ධත් . විමුත්තිපරිපාචනියතා දස්සිතා ඵල, අනිච්චසඤ්ඤාදීනං පන විමුත්තිපරිපාචනියතාය චත්තබ්බමෙව නත්ථි විපස්සනාභාවතො තෙනාහ .— “ඉමෙ පඤ්ඤා නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා”ති. කලායාණමිත්තතාදයොති කලායාණමිත්තතා සීලසංවරො අභිසල්ලෙඛකථා

වීරියාරම්භො නිබ්බේධිකා පඤ්ඤා ඉමෙ කල්‍යාණමිත්තතාදයො පඤ්ච ධම්මා .
ඵඤ්ජමෙත් සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන “මෙසියසුත්තසංවණ්ණනායං” (උදා.
අට්ඨ .31) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. ලොකං වොලොකෙන්තස්සාති
බුද්ධවෙනෙය්‍යසත්තලොකං බුද්ධචක්ඛුනා විසෙසනො ඔලොකෙන්තස්ස.

419. ආයස්මතො රාහුලස්ස ඉන්ද්‍රියානං පරිපක්කත්තා සද්ධිං
පට්ඨපිතපත්ථනා දෙවතා උදික්ඛමානා තිට්ඨන්ති, – “කදා නු බො උත්තරි
ආසවානං බයෙ විනෙස්සති” ති. යදා පන සත්ථා එවං පරිචිතක්කෙසි, තාවදෙව
සමානජ්ඣාසයතාය සබ්බකාලං තඬ්ඛණං ආගමෙන්නියො තා දෙවතායො තං
සමවායං දිස්වා එකස්මිං අන්ධවනස්මිංයෙව සන්නිපතිතා. උපාලිස්ස
ගහපතිනො දීඝනඬපරිබ්බාජකස්ස චතුසච්චධම්මෙසු දස්සනකිච්චෙන
පවත්තො සොතාපත්තිමග්ගොති තෙසු සුත්තෙසු (පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.30)
පයමමග්ගො “ධම්මචක්ඛු”න්ති චුත්තො, තස්ස දස්සනත්ථස්ස සාතිසයත්තා,
බ්‍රහ්මායුතො පන ඵලඤ්ඤාණාති හෙට්ඨිමාති තිණි සාතිසයානීති
බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ(ම. නි. 2.383 ආදයො) තිණි ඵලාති “ධම්මචක්ඛු”න්ති
චුත්තාති. ඉදං පනෙත්ථ ආයස්මතො රාහුලස්ස මග්ගඤ්ඤාණං ඵලඤ්ඤාණඤ්ච
දස්සනත්ථො සාතිසයො, තාහි ච දෙවතාහි යං ඤ්ඤාණං අධිගතං, තං
සාතිසයමෙවාති චුත්තං – “ඉමස්මිං සුත්තෙ චත්තාරො මග්ගා, චත්තාරි ච
ඵලාති ධම්මචක්ඛුන්ති වෙදිතබ්බානී” ති. කිං පන සාවකානං
සච්චාහිසමයඤ්ඤාණෙ අත්ථි කොචි විසෙසොති? ආම අත්ථි. සො ච බො
පුබ්බභාගෙ චුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාය පවත්තියාකාරවිසෙසෙන ලභෙය්‍ය කාචි
විසෙසමත්තා. ස්වායමත්ථො අභිධම්මෙ “නො ච බො යථා
දිට්ඨිප්පත්තස්සා” ති සද්ධාවිමුත්තතො දිට්ඨිප්පත්තස්ස කිලෙසප්පභානං පති
විසෙසකිත්තනෙන දීපෙතබ්බො. කිං පන ආයස්මා රාහුලො විය තා දෙවතා
සබ්බා එකචිත්තා පගෙව චත්තාරි ඵලාති අධිගණ්හිංසුති? නොති දස්සෙත්තො
“තත්ථ හී” තිආදිමාහ. කිත්තකා පන තා දෙවතාති ආහ “තාසඤ්ච පනා” තිආදි.

රාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. ජජක්කසුත්තවණ්ණනා

420. ආදිමිහි කල්‍යාණන්ති ආදිකොට්ඨාසෙ කල්‍යාණං එතස්සාති වා
ආදිකල්‍යාණො, තං ආදිකල්‍යාණං, ආදිකල්‍යාණභාවො ච දොසවිගමෙන
ඉච්ඡිතබ්බො. යඤ්චි සබ්බසො විගතදොසං, තං පරිපුණ්ණගුණමෙව හොතීති
“නිද්දොස”න්ති චුත්තං. කත්ථාති ච පදං, “කල්‍යාණං කත්ථා භද්දකං
කත්ථා” ති පුරිමපදද්වයෙනපි යොජෙතබ්බං. දෙසනාකාරො හි ඉධ
කල්‍යාණසද්දෙන ගහිතො. තෙනෙවාහ – “දෙසෙතබ්බධම්මස්ස කල්‍යාණතා

දස්සිතා හොති” ති, දුතියෙ පන අත්ථවිකප්පෙ දෙසෙනබ්බධම්මස්ස කල්‍යාණතා මුඛොනෙව කථිතා ඉතරස්ස අත්ථාපත්තිතො. මජ්ඣකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. අයඤ්ච දෙසනාය ථොමනා බුද්ධානං ආවිණ්ණසමාවිණ්ණාවාති දස්සෙතුං, “ඉති භගවා අරියවංස”න්තිආදි වුත්තං. ධම්මග්ගහණම්පි දෙසනාය ථොමනා එවාති “නවහි පදෙහි”ති වුත්තං.

වෙදනා යාථාවතො ජානනං, තඤ්ච මග්ගකිව්වං, තස්ස උපායො විපස්සනාතිආහ — “සභවිපස්සනෙන මග්ගෙන ජානිතබ්බානී”ති. පරිඤ්ඤාභිසමයාදිකිව්වෙන නිබ්බත්තියා අසම්මොහතො ච පටිච්ඡේදිතබ්බො. තෙභුමකච්ඡත්තමෙව කථිතං සම්මසනට්ඨානස්ස අධිප්පෙතත්තා. එස නයො ධම්මායතනාදීසුපි. ධම්මායතනස්ස චා ආයතනභාවතො බහිද්ධාගහණං, න සබ්බසො අනජ්ඣත්තභාවතො. විපාකවෙදනාපච්චයා ජවනක්ඛණෙ උප්පන්නතණ්හාති ඡත්තිංසවිපාකවෙදනං නිස්සාය එවං අස්සාදෙන්ති අනුභවෙය්‍යන්ති අකුසලජවනක්ඛණතො උප්පන්නතණ්හා.

422. පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති යථානුසන්ධිආදීනං අසම්භවතොති අධිප්පායෙන වුත්තං. හෙට්ඨාති විඤ්ඤාණඵස්සවෙදනාතණ්හානං පච්චයායත්තවුත්තිතාදස්සනෙන වක්ඛායතනාදීනං රූපායතනාදීනඤ්ච පච්චයායත්තවුත්තිතා දීපිතා අපච්චයුප්පන්නස්ස පච්චයාභාවතො, යඤ්ච පච්චයායත්තවුත්තිකං, තං අනිච්චං උප්පාදසම්භවතො, යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තාති බන්ධපඤ්චකෙ ච ඡන්නං ඡක්කානං වසෙන සනවිනිබ්බොගකරණෙන අත්ථතො අනත්තලක්ඛණං විභාවිතං. න සරූපතොති සරූපතොපි තං විභාවෙතුකාමො තෙනෙව ඡක්කානං වසෙන සනවිනිබ්බොගනයෙන බ්‍යතිරෙකතො ච අත්ථයතො ච දස්සෙන්තො භගවා — “චක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍යා”තිආදිමාහාති යථානුසන්ධිකාව දෙසනා විභාවිතා. තෙනාහ “හෙට්ඨා කථිතානං හී”තිආදි. හෙට්ඨා පන ඡන්නං ඡක්කානං වසෙන විනිබ්බොගදස්සනමත්තං, න අනත්තලක්ඛණං විභාවිතං, ඉධ පන සරූපතො අනත්තලක්ඛණං විභාවිතන්ති අධිප්පායෙන අනුසන්ධන්තරභාවචොතනා. යදිපි අනත්තභාවො නාම චතුසුපි සච්චෙසු ලබ්භතෙව, සබ්බෙපි හි ධම්මා අනත්තා, ඉමෙ පනෙත්ථ ද්වෙපි නයා සම්මසනවසෙන පවත්තාති වුත්තං — “ද්විත්තං සච්චානං අනත්තභාවදස්සනත්ථ”න්ති. න උපපජ්ජති උපපත්තිසංඛ්‍යාතයුත්තියා න සමෙතිති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “න යුජ්ජති”ති. අත්තවාදිනා — “නිච්චො ධුවො සස්සතො”ති අභිමතො, චක්ඛුඤ්ච උප්පාදවන්නතාය අනිච්චං, යං පච්චයායත්තවුත්තිතා, තස්මා “චක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍යා, තං න උපපජ්ජති”තිආදි. සක්කායවත්ථු චක්ඛු අනත්තා අනිච්චභාවතො සෙය්‍යථාපි සටො, චක්ඛුං අනිච්චං පච්චයායත්තවුත්තිභාවතො සෙය්‍යථාපි සටො, චක්ඛු

පව්වයායත්තවුත්ති උප්පාදාදිසම්භවතො සෙය්‍යාථාපි සටො. විගච්ඡතීති හඬගුප්පත්තියා සභාවාවිගමෙන විගච්ඡති. තෙනාහ “නිරුජ්ඣති”ති.

424. යස්මා කිලෙසවට්ඨමුලකං කම්මවට්ඨං, කම්මවට්ඨමුලකඤ්ච විපාකවට්ඨං. කිලෙසුප්පත්ති ච තණ්හාදිග්ගාහපුබ්බිකා, තස්මා “තිණ්ණං චා ගාහානං වසෙන වට්ඨං දස්සෙතු”න්ති ආහ. යස්මා පන තණ්හාපක්ඛිකා ධම්මා සමුදයසච්චං, චක්ඛාදයො දුක්ඛසච්චං, තස්මා වුත්තං – “ද්විත්තං සච්චානං වසෙන වට්ඨං දස්සෙතු”න්ති. තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහාව වෙදිතඛිකා සක්කායගාමිනිපටිපදාය අධිප්පෙතත්තා. “එතං මමා”තිආදිනා ගහණමෙවෙත්ථ අනුපස්සනාති ආහ – “ගාහත්තයවසෙන පස්සති”ති.

තිණ්ණං ගාහානං පටිපක්ඛවසෙනාති තණ්හාදිග්ගාහපටිපක්ඛභූතානං දුක්ඛානිච්චානත්තානුපස්සනානං වසෙන, තාහි චා තිණ්ණං ගාහානං පටිපක්ඛවසෙන විනිවේදනවසෙන අනුප්පාදනවසෙනාති අත්ථො. පටිපක්ඛවසෙන විවට්ඨං දස්සෙතුන්ති යොජනා. සක්කායනිරොධගාමිනී පටිපදාති එත්ථ නිරොධධම්මො සරූපෙනෙව දස්සිතොති ආහ – “නිරොධො...පෙ.... දස්සෙතු”න්ති. පටිසෙධවචනානීති පටික්ඛෙපවචනාති.

425. තණ්හාදීනං අනුපාදියනවචනාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව වුත්තාති තණ්හාදිට්ඨිනංයෙව අභිනන්දනාදිවසෙන පවත්තිසම්භාවතො. අප්පභීනත්ථො අනුසයත්ථොති ආහ – “අනුසෙතීති අප්පභීනො භොති”ති අරියමග්ගෙන හි අප්පභීනො ථාමගතො රාගාදිකිලෙසො අනුසයො කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජනාරහභාවතො. යං පනෙත්ථ චත්තඛිබ්බං, තං භෙට්ඨා වුත්තමෙව. වට්ඨදුක්ඛකිලෙසදුක්ඛස්සාති වට්ඨදුක්ඛස්ස වෙව කිලෙසදුක්ඛස්ස ච. සඋපාදිසෙසනිබ්බානඤ්ඤි කිලෙසදුක්ඛස්ස අත්තකරණං, අනුපාදිසෙසනිබ්බානං වට්ඨදුක්ඛස්ස.

426. තෙසන්ති අනුසයානං. පටික්ඛෙපවසෙනාති පජ්ඣනවසෙන, අප්පවත්තිකරණවසෙනාති අත්ථො. අවිජ්ජං පජ්ඣිත්වාති අනවසෙසතො අවිජ්ජං අප්පවත්තිධම්මතං ආපාදෙත්වා. කාමං භෙට්ඨිමග්ගඤ්ඤාණමිපි අවිජ්ජාපහායිනී විජ්ජා එව, තං පන ඤාණං අවිජ්ජාය අනවසෙසප්පහායකං න භොති, අග්ගමග්ගඤ්ඤාණෙ පන උප්පන්නෙ අවිජ්ජාය ලෙසොපි නාවසිස්සතීති තදෙව අවිජ්ජාය පහායකන්ති ආහ – “අරහත්තමග්ගවිජ්ජං උප්පාදෙත්වා”ති.

427. සයමෙව තථාගතෙ අත්තනො බුද්ධානුභාවෙන දෙසෙන්නෙ සට්ඨි හික්ඛු අරහත්තං පත්තාති අනව්ඡරියමෙතං, අථ කිං අව්ඡරියන්ති ආහ “ඉම”න්තිආදි. කට්ඨන්තෙපීති එත්ථ ඉතිසද්දො පකාරත්ථො, ඉමිනාව

පකාරෙනාති අත්ථො. පත්තා එවාති සට්ඨි භික්ඛු අරහත්තං පත්තා එවාති යොජනා. එතම්පි අනච්ඡරියං, සත්ථු සම්මුඛා සාවකා සමුදාගමා මහාභිඤ්ඤා පහින්තපට්ඨමහිදා තථා තථා සප්පාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙන්නීති. තෙනාහ – “මහාභිඤ්ඤප්පත්තා හි තෙ සාවකා”ති.

මහාමණ්ඩපෙති ලොහපාසාදස්ස පුරතො එව මහාභික්ඛුසන්නිපාතො ජාතොති තෙසං පහොනකවසෙන කතෙ මහති සාණ්මණ්ඩපෙති වදන්ති. තෙසුපි යානෙසුති තෙසු යථාචුත්තමහාමණ්ඩපාදීසු යානෙසු. මහාථෙරො අත්ථීති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. දෙවත්ථෙරස්ස ගුණෙ සුත්වා පසන්නමානසො මහාථෙරො, තථාපි වත්ථසම්පත්තියා පසිදිත්වා “ත්වං පන ත්භාපෙහී”ති ආහ.

හෙට්ඨාපාසාදෙති ව කල්‍යාණියමහාවිහාරෙ උපොසථාගාරෙ හෙට්ඨාපාසාදෙ එකදා උපරිපාසාදෙ එකදා, කථෙසීති. චූළනාගස්ස තථා මහතී පරිසා දෙවතානුභාවෙන අභිඤ්ඤාපාදනං අහොසීති කෙවි. ථෙරො පන මහිද්ධිකො අහොසී, තස්මා තාව මහතිං පරිසං අභිඤ්ඤාපෙසීති අපරෙ.

තතො තතොති තස්සං තස්සං දිසායං. එකොවාති එකච්චො එව, න බහුසො, කතිපයාව පුට්ඨජනා අහෙසුන්ති අත්ථො. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

ඡජක්කසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

7. මහාසළායතනිකසුත්තවණ්ණනා

428. මහත්තාති සළායතනාති අධිකිච්ච පවත්තත්තා මහාසළායතනිකං, මහත්තතා ව තෙසං මහත්තං ලොකසන්නිවාසං අභිබ්‍යාපෙත්වා ඨිතත්තා අයොනිසො ගස්භමානානං මහතො අනත්ථාය සංවත්තනතො, යොනිසො ගස්භමානානං මහතො අත්ථාය භිතාය සුබාය සංවත්තනතො ව දට්ඨබ්බා. ජොතකන්ති බොධකං.

429. සිබ්බාජපත්තාය විපස්සනාය ජානනම්පි යථාභූතජානනමෙව මග්ගෙන ජානනස්ස ආසන්නකාරණභාවතොති ආහ – “සහවිපස්සනෙන මග්ගෙන අජානන්තො”ති. වුඩ්ඪිං ගච්ඡන්තීති පච්චයසමොධානෙන භවයොනිගතිඨිතිසත්තවාසපාළියා අපරාපරං පරිවුද්ධිං ගච්ඡන්ති. එවංභූතා පගුණභාවමාපාදිතා සමථවිපස්සනාධම්මා විය සුට්ඨුතරං වසීභාවං පාපිතා ක්කානාභිඤ්ඤා විය ව වසීභූතා හුත්වා උපරුපරි බුහෙන්නීති ආහ – “වසීභාවං ගච්ඡන්ති”ති. තථා හි තෙ කදාපි භවපත්ථනාය අනුප්පාදිතායපි

මජ්ඣිමනිකායෙ උපරිපණ්ණාස-විකා සමායතනවග්ගො
 අප්පහිනහාවෙනෙවස්සා තිට්ඨන්ති. අකුසලා ධම්මාව යෙහුයොන
 දස්සනායතනෙන විනාසදස්සනතො පවත්තන්ති පරිවඩ්ඪන්ති ච.
 පඤ්චද්වාරිකදරථානි පඤ්චද්වාරිකජවනසහගතා අකුසලදරථා. එවං
 මනොද්වාරිකදරථා වෙදිතබ්බා. සන්තාපාති දරථෙහි බලවත්තො
 සම්පයුත්තධම්මානං නිස්සයස්ස ච සන්තාපනකරා. පරිලාභාති තතොපි
 බලවතරා තෙසංයෙව පරිදහනකරා.

430. පඤ්චද්වාරිකසුඛං, න කායප්පසාදසන්තිස්සිතසුඛමෙව.
 මනොද්වාරිකසුඛන්ති මනොද්වාරිකචිත්තසන්තිස්සිතසුඛං, න යං කිඤ්චි
 වෙතසිකසුඛං තස්ස කායිකසුඛග්ගහණෙනෙව ගහිතත්තා.
 පඤ්චද්වාරිකජවනෙන සමාපජ්ජනං වා වුට්ඨානං වා නත්තීති ඉදං
 මනොද්වාරිකජවනෙන තස්ස සම්භවං දස්සෙතුං, මග්ගස්ස වසෙන චුත්තං, න
 පන තප්පසඛිගසඛිකානිවත්තනත්ථං. විඤ්ඤත්තිමත්තමපි ජනෙතුං අසමත්ථං
 සමාපජ්ජනස්ස කථං පච්චයො හොති, බුද්ධානං පන භගවත්තානං හොතීති
 වෙ? තථාපි තස්ස ආසන්නට්ඨානෙ පඤ්චද්වාරිකචිත්තප්පවත්තියා අසම්භවො
 එව තාදිසස්ස පුබ්බාභොගස්ස තස්මිං කාලෙ අසම්භවතො. එතෙනෙව යා
 කෙසඤ්චි අරියධම්මෙ අකොවිදානං සට්ඨභාවාදීසු
 බුද්ධිතුල්‍යකාරිතාපත්තිවොදනා; සා පටික්ඛිත්තාති දට්ඨබ්බා
 තංතංපුරිමාභොගවසෙන තෙන තෙන
 පඤ්චද්වාරිකාහිනියතමනොවිඤ්ඤාණස්ස පරතො
 පවත්තමානමනොවිඤ්ඤාණෙන තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ
 වණ්ණසණ්ඨානාදිවිසෙසස්ස විනිවිජ්ජිතබ්බතො. උප්පන්නමත්තකමෙව
 හොතීති පඤ්චද්වාරිකජවනං තාදිසං කිඤ්චි අත්ථනිවිජයකිච්චං කාතුං න
 සක්කොති, කෙවලං උප්පන්නමත්තමෙව හොති. අයන්ති
 “ආදිනවානුපස්සිනො”තිආදිනා චුත්තා.

431. කුසලචිත්ත...පෙ.... භූතස්සාති
 වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාසහගතකුසලචිත්තස්ස
 සම්පයුත්තවෙනොසුඛසමඛිභූතස්ස. පුබ්බසුද්ධිකාති මග්ගප්පත්තිතො,
 විපස්සනාරම්භතොපි වා පුබ්බෙව සුද්ධා. තෙනාහ – “ආදිතො පට්ඨාය
 පරිසුද්ධාව හොන්ති”ති. සබ්බත්ථකකාරාපකඛිගානීති සීලවිසොධනස්ස
 චිත්තසමාධානස්ස විපස්සනාහියොගස්ස මග්ගෙන
 පහාතබ්බකිලෙසපහානස්සාති සබ්බස්සපි මග්ගසම්භාරකිච්චස්ස
 කාරාපකඛිගාති. අට්ඨඛිගිකො වානි පට්ඨමජ්ඣානිකො වා අට්ඨඛිගිකො,
 දුතියජ්ඣානිකො වා සත්තඛිගිකො හොති.

ඉමමෙව සුත්තපදෙසං ගහෙත්වාති, “යා තථාභූතස්ස දිට්ඨි”තිආදිනා සම්මාදිට්ඨිආදිනං පඤ්චන්තංයෙව තස්මිං යානෙ ගහිතත්තා ලොකුත්තරමග්ගො පඤ්චඨගිකොති වදති. සොති තථා වදන්තො විතණ්ඩවාදී. අනන්තරවචනෙනෙවාති, “යා තථාභූතස්ස දිට්ඨි”තිආදිවචනස්ස, “ඵවමස්සාය”න්තිආදිනා අනන්තරවචනෙන. පටිසෙධිතඛිබ්බොති පටික්ඛිපිතඛිබ්බො. “අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො”ති හි ඉදං වචනං අරියමග්ගස්ස පඤ්චඨගිකභාවං උපුකමෙව පටික්ඛිපති. යදි ඵවං “යා තථාභූතස්ස දිට්ඨි”තිආදිනා තත්ථ පඤ්චන්තං ඵව අඬගානං ගහණං කිමත්ථියන්ති ආහ “උත්තරි වා”තිආදි. සම්මාවාවං භාවෙති අරියමග්ගසමඬගි. තෙනාහ “මිච්ඡාවාවං පජහති”ති. යස්මිඤ්භි ඛණෙ සම්මාවාවා භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති, තස්මිංයෙව මිච්ඡාවාවා පජහියතීති. සහෙව චිරතියා පුරෙන්නි සමුච්ඡෙදචිරතියා විනා දුක්ඛපරිඤ්ඤාදිනං අසම්භවතො. ආදිතො පටියාය පරිසුද්ධානෙව වට්ටන්ති පරිසුද්ධෙ සිලෙ පතිට්ඨිතස්සෙව භාවනාය ඉජ්ඣනතො. යථාචුත්තමත්ථං ගන්ථන්තරොනපි සමත්ථෙතුං, “සුභද්දසුත්තෙපි වා”තිආදි චුත්තං. අනෙකෙසු සුත්තසතෙසු අට්ඨඨගිකොව මග්ගො ආගතො, න පඤ්චඨගිකොති අධිස්ථායො.

සම්මාසති මග්ගක්ඛණෙ කායානුපස්සනාදිවතුකිච්චසාධිකා භොතීති තං වතුඛිබ්බං කත්වා දස්සෙන්නො, “මග්ගසම්පයුත්තාව චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති ආහ. න වතුමග්ගසම්පයුත්තතාවසෙන. ඵස නයො සම්මප්පධානාදිසුපි. අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තමානා යුගනද්ධා යුත්තා විය අරියමග්ගයුගනද්ධා අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිබද්ධාති යුගනද්ධා. තෙනාහ — “ඵකක්ඛණිකයුගනන්ධා”ති අරියමග්ගක්ඛණෙ ඵව හි සමථවිපස්සනා ඵකක්ඛණිකා හුත්වා සමධුරං වත්තන්ති. තෙනෙවාහ “ඵතෙ හි”තිආදි. අඤ්ඤස්මිං ඛණෙ සමාපත්ති, අඤ්ඤස්මිං විපස්සනාති ඉදං තෙසං තත්ථ තත්ථ කිච්චතො අධිකභාවං සන්ධාය චුත්තං, න අඤ්ඤථා. න හි පඤ්ඤාරහිතා සමාපත්ති, සමාධිරහිතා ච විපස්සනා අත්ථි. අරියමග්ගෙ පන ඵකක්ඛණිකා සමධුරතාය ඵකරසභාවෙනාති අත්ථො. ඵලවිමුත්තීති අරහත්තඵලවිමුත්තී. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

මහාසළායතනිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. නගරවිත්දෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

435. සමවිසමං වරන්තීති කායසමාදිං සමඤ්ඤෙව, කායවිසමාදිං විසමඤ්ඤෙව වරන්ති කරොන්ති පටිපජ්ජන්ති. තං පන සමවිසමං අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධත්තා විසදිසත්තා න ඵකස්මිං කාලෙ සම්භවතීති ආහ —

“කාලෙන සමං කාලෙන විසම”න්ති. සමවරියමිති හි එතන්ති පුබ්බෙ සමවරියාය ජොතිතත්තා වුත්තං.

437. ආකරොන්ති අධිජ්ජෙනමත්ථං ඤාපෙන්ති පබ්බාදෙන්තිති ආකාරා, ඤාපකකාරණන්ති ආහ – “කෙ ආකාරාති කානි කාරණානි”ති. අනුබුද්ධියොති අනුමානඤාණානි. තඤ්ඤි යථාදිට්ඨමත්ථං දිට්ඨභාවෙන අන්වෙති අනුගච්ඡතිති “අන්වයා”ති වුච්චති. හරිතතිණුවම්පකවනාදිවසෙනාති හරිතකම්බලාදිසදිසතිණාදිවසෙන විත්ථාරිතකතකපටාදිසදිවිකසිතවම්පකවනාදිවසෙන. ආදිසද්දෙන වෙන්ථ කීවකවෙණුසද්දමධුරසඵලාඵලවසෙන සද්දරසානං අත්ථිභාවො වෙදිතබ්බොති. වම්පකවසෙනෙව පන ඵස්සගන්ධානමිති අත්ථිභාවො වුත්තොති. තෙනාහ – “රූපාදයො පඤ්ච කාමගුණා අත්ථි”ති. “ඉත්ථිරූපාදීනි සන්ධායෙතං කථිත”න්ති වත්ථා ඉන්ද්‍රියබද්ධා වා භොන්තු රූපාදයො අනින්ද්‍රියබද්ධා වා, සබ්බෙපි වෙනෙ කිලෙසුප්පත්තිනිමිත්තත්තාය කාමගුණා ඵවාති වොදනං සන්ධාය විසභාගිත්ථිගතා රූපාදයො සවිසෙසං කිලෙසුප්පත්තිනිමිත්තන්ති දස්සෙන්තො, “කානි හි”තිආදිමාහ.

තත්ථ කානීති රූපාදීනි. හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො. තෙන යථාවුත්තමත්ථං සමත්ථෙති, “යස්මා පුරිසස්ස විත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්ති, තස්මා ඉත්ථිරූපාදීනි සන්ධාය ඵතං කථිත”න්ති. පුරිසස්ස විත්තන්ති පුරිසස්ස චතුභුමකං කුසලවිත්තං පරියාදාය ගහෙත්වා අන්තොමුට්ඨිගතං විය කත්වා. “හත්ථිකායං පරියාදිසිත්වා”තිආදීසු (සං. නි. 1.126) හි ගහණං පරියාදානං නාම, “අනිච්චසඤ්ඤා භාවිතා බහුලිකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති”තිආදීසු (සං. නි. 3.102) බෙපනං පරියාදානං, ඉධ උභයමිති වට්ටති. ඉදානි යථාවුත්තමත්ථං සුත්තෙනෙව සාධෙතුං, “යථාහා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “නාහං, හික්ඛවෙ”තිආදීසු න-කාරො පටිසෙධන්තො. අහන්ති හගවා අත්තානං නිද්දිසති. හික්ඛවෙති හික්ඛු ආලපති. අඤ්ඤන්ති ඉදානි වත්තබ්බං ඉත්ථිරූපතො අඤ්ඤං. ඵකරූපමිති ඵකමිති රූපං. සමනුපස්සාමීති ඤාණස්ස සමනුපස්සනා අධිජ්ජෙනා, හෙට්ඨා න-කාරං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – “අහං, හික්ඛවෙ, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සබ්බසො ඔලොකෙන්තො අඤ්ඤං ඵකරූපමිති න සමනුපස්සාමී”ති. යං ඵචං පුරිසස්ස විත්තං පරියාදාය තිට්ඨතීති යං රූපං රූපගරුකස්ස පුරිසස්ස සබ්බමිති කුසලවිත්තං පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන පරියාදිසිත්වා ගහෙත්වා බෙපෙන්වා ව තිට්ඨති. යථාදිදං ඉත්ථිරූපන්ති ඉත්ථියා රූපකායං. රූපසද්දො බන්ධාදිඅනෙකත්ථවාචකො, ඉධ පන ඉත්ථියා චතුසමුට්ඨානෙ රූපායතනෙ වණ්ණධාතුයං දට්ඨබ්බො. “ඉත්ථිරූපං, හික්ඛවෙ, පුරිසස්ස විත්තං පරියාදාය තිට්ඨතී”ති ඉදං පුරිමස්සෙව දළ්භිකරණත්ථං වුත්තං. පුරිමං “යථාදිදං,

හික්ඛවෙ, ඉන්ථීරූප”න්ති ඉදං ඔපම්මවසෙන චුත්තං, ඉදං පරියාදානභාවෙ නිදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

නගරවින්දෙයාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. පිණ්ඩපාතපාරිසුද්ධිසුත්තවණ්ණනා

438. ධම්මසෙනාපතීනො පටිසල්ලියනස්ස අධිප්පෙතත්තා, උපරි ව පාළියං, “සුඤ්ඤතාවිභාරොන ඛො අහං, භන්තෙ, එතරහි බහුලං විහරාමී”ති (ම. නි. 3.438) චුත්තත්තා “පටිසල්ලානාති ඵලසමාපත්තිතො”ති ආහ.

විප්පසන්තානීති විසෙසතො පසන්තානි. ඔකාසවසෙනාති ඉන්ද්‍රියානං පතිට්ඨිතොකාසවසෙන. නනු තාති ඉන්ද්‍රියානි සභාවතො විප්පසන්තානි භොන්තීති? සච්චං භොන්ති. න හිදං තාදිසං පසන්තනං සන්ධාය චුත්තං, ඉදං පන සන්තපණිකසමාපත්තිසමුට්ඨිතානං පච්චුපට්ඨිතානං විත්තජරූපානං වසෙන සෙසතිසන්තතිරූපානං සෙට්ඨතරං පණිතභාවාපත්තිං සන්ධාය චුත්තං. ඵලසමාපත්තිතොති සුඤ්ඤතානුපස්සනාවසෙන සමාපන්නඵලසමාපත්තිතො. මහන්තානං බුද්ධාදීනං පුරිසානං විභාරො මහාපුරිසවිභාරො. තෙනාහ – “බුද්ධ...පෙ.... විභාරො”ති. විභාරතො පට්ඨායාති පරික්ඛිත්තෙ ව විභාරෙ පරික්ඛෙපතො පට්ඨාය, අපරික්ඛිත්තෙ ව පරික්ඛෙපාරහට්ඨානතො පට්ඨාය. කෙච් පන “විභාරබ්හන්තරතො පට්ඨායා”ති වදන්ති. යාව ගාමස්ස ඉන්ද්‍රීයාති ගාමස්ස අබ්හන්තරින්ද්‍රීයො. ගෙහපටිපාටියාවරින්වාති පිණ්ඩාය වරින්වා. යාව නගරද්වාරොන නික්ඛමනාති නගරද්වාරොන යාව නික්ඛමනපදෙසා. යාව විහාරාති යාව විහාරබ්හන්තරා. පටික්කන්තමග්ගොති නිවත්තනමග්ගො. ආරම්මණෙ පටිහඤ්ඤනාකාරොන පවත්තමානමපි පටිසසම්පයුත්තං විත්තෙ පටිහනන්තං විය පවත්තතීති ආහ – “විත්තෙ පටිහඤ්ඤනකිලෙසජාත”න්ති. දිවසඤ්ච රත්තිඤ්ච අනුසික්ඛන්තෙනාති එතංයෙව රාගාදිප්පභායිනිං සම්මාපටිපත්තිං දිවා ව රත්තිඤ්ච අනු අනු සික්ඛන්තෙන උපරූපරි වඩ්ඨෙන්නෙන.

440. පභීනා නු ඛො මෙ පඤ්ච කාමගුණාති එත්ථ කාමගුණප්පභානං නාම තප්පට්ඨිකජන්දරාගප්පභානං. තථා හි චුත්තං – “තිට්ඨන්ති විත්‍රානි තථෙව ලොකෙ, අථෙත්ථ ධීරා විනයන්ති ඡන්ද”න්ති. එකභික්ඛුස්ස පච්චවෙක්ඛණා නානාති එකස්සෙව හික්ඛුනො, “පභීනා නු ඛො මෙ පඤ්ච කාමගුණා”තිආදිනා පාළියං ආගතා නානාපච්චවෙක්ඛණා භොන්ති. නානාභික්ඛුනන්ති විසුං විසුං අනෙකෙසං හික්ඛුනං. පච්චවෙක්ඛණා නානාති චුත්තනානාපච්චවෙක්ඛණා. ඉදානි තමෙව සඨ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං, “කථ”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ “පච්චවෙක්ඛති”ති

චුත්තං, කථං පන පච්චචෙක්ඛතීති ආහ “පභීනා නු බො”තිආදි. වීරියං පග්ගස්සාති චතුබ්බිධසම්මප්පධානවීරියං ආරහිත්වා විපස්සනං චඩ්ඪිත්වා. මග්ගානන්තරං අනාගාමිඵලං පත්වාති චචනසෙසො. ඵලානන්තරං මග්ගන්ති තස්මිං අනාගාමිමග්ගෙ යිතො ඵලසමාපත්තිතො චුට්ඨාය අග්ගමග්ගත්ථාය විපස්සනං ආරහිත්වා තස්මිංයෙව ආසනෙ න විරෙනෙව විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තමග්ගං ගණ්හන්තො නිරොධධම්මානුප්පත්තියා විපස්සනාපරිවාසාභාවතො ඵලානන්තරං මග්ගප්පත්තො නාම භොතීති කත්වා.

තතො චුට්ඨායාති මග්ගානන්තරඵලතො චුට්ඨාය. මග්ගානන්තරතො හි චුට්ඨිතො මග්ගතො චුට්ඨිතො විය භොතීති තථා චුත්තං. “ඵලානන්තරං මග්ග”න්ති ඵත්ථ ඵලං අනන්තරං ඵතස්සාති ඵලානන්තරං. “ඵලානන්තරං මග්ග”න්ති පද්ද්වයෙනපි අනාගාමිමග්ගඵලානි චෙව වදන්ති ඵචමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. නීවරණාදීසුපි ඵසෙව නයොති ඵත්ථ, “පභීනා නු බො මෙ පඤ්ච නීවරණා”තිආදිනා යොජනා චෙදිතබ්බා. ඵතෙසන්ති ඵත්ථ ඵතෙසං නීවරණපඤ්චුපාදානක්ඛන්ධසතිපට්ඨානාදීනං. පහානාදීනීති

පහානපරිඤ්ඤාභාවනාසව්ඡිකිරියා. නානාපච්චචෙක්ඛණා භොතීති තා පච්චචෙක්ඛණා නානාති අධිප්පායො. ඵතාසු පන පච්චචෙක්ඛණාසුති ඵතාසු කාමගුණපච්චචෙක්ඛණාදීසු ද්වාදසසු පච්චචෙක්ඛණාසු. ඵකං පච්චචෙක්ඛණං පච්චචෙක්ඛති ද්වාදසසු නයෙසු ඵතෙනෙව කිච්චසිද්ධිතො. අඤ්ඤො හික්ඛු. ඵකන්ති අඤ්ඤං පච්චචෙක්ඛති. අඤ්ඤත්ථො හි අයං ඵකසද්දො “ඉත්ථෙකෙ”තිආදීසු (ම. නි. 3.21, 27) වියාති. නානාහික්ඛුනං පන ඵකා පච්චචෙක්ඛණා, නානාහික්ඛුනං නානාපච්චචෙක්ඛණාති ඵචං චතුක්කපච්චචෙක්ඛණමපි ඵත්ථ සම්භවති. ඉමස්ස පන ද්වයස්ස වසෙන අභිසමයො නත්ථීති තදුභයං අට්ඨකථායං න උද්ධට්ඨං. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

පිණ්ඩපාතපාරිසුද්ධිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. ඉන්ද්‍රියභාවනාසුත්තවණ්ණනා

453. ඵචංනාමකෙති “ගජඬ්ඨගලා”ති ඵචං ඉත්ථිලිඬ්ඨගවසෙන ලද්ධනාමකෙ මජ්ඣිමපදෙසස්ස මරියාදට්ඨානභූතෙ නිගමෙ. සුචෙඨ නාම නිවලරුක්ඛොති වදන්ති. තතො අඤ්ඤං ඵවාති පන අධිප්පායෙන “ඵකා රුක්ඛජාති”ති චුත්තං. වක්ඛුසොතානං යථාසකවිසයතො නිවාරණං දමනං ඉන්ද්‍රියභාවනා, තඤ්ච බො සබ්බසො අදස්සනෙන අසවනෙනාති ආහ – “වක්ඛුනා රූපං න පස්සති, සොතෙන සද්දං න සුණාති”ති. සති හි දස්සනෙ සවනෙ ච තානි අදන්තානි අභාවිතානෙවාති අධිප්පායො. වක්ඛුසොතානි ච අසම්පත්තග්ගාහිතාය දුරක්ඛිතානීති බ්‍රාහ්මණො තෙසංයෙව විසයග්ගහණං පටික්ඛිපි. අසදිසායාති

අඤ්ඤාතිත්ථියසමයෙහි අසාධාරණාය. ආලයන්ති කථෙතුකාමතාකාරන්ති අත්ථො.

454. විපස්සනුපෙක්ඛාති ආරද්ධවිපස්සකස්ස විපස්සනාඤාණෙන ලක්ඛණත්තයෙ දිට්ඨෙ සඬ්ඛාරානං අනිච්චභාවාදිවිචිතනෙ මජ්ඣන්තභූතා විපස්සනාසඬ්ඛාතා උපෙක්ඛා. සා පන යස්මා භාවනාවිසෙසජ්ජත්තියා හෙට්ඨිමෙහි විපස්සනාවාරෙහි සන්තා වෙව පණිතා ව, පගෙව චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිසහගතාහි උපෙක්ඛාහි, තස්මා ආහ – “එසා සන්තා එසා පණිතා”ති. අතප්පිකාති සන්තපණිතභාවනාරසවසෙන තිත්තිං න ජනෙති. තෙනෙවාහ –

“සුඤ්ඤාගාරං පව්ට්ඨස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;
අමානුසී රතී හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො”ති. (ධ. ප. 373);

ඉතීති එවං චක්ඛමානාකාරෙනාති අත්ථො. අයං භික්ඛුති අයං ආරද්ධවිපස්සකො භික්ඛුති යොජනා. චක්ඛුද්වායෙ රූපාරම්මණමිතීති චක්ඛුද්වායෙ ආපාඨගතෙ රූපාරම්මණෙ. මනාපන්ති මනාපභාවෙන පවත්තනකං. මජ්ඣන්තෙ මනාපාමනාපන්ති ඉට්ඨමජ්ඣන්තෙ මනාපභාවෙන අමනාපභාවෙන ව පවත්තනකං මනාපාමනාපං නාමාති. තෙනාහ (“නෙව මනාපං න අමනාප”න්ති). ඉමිනා මනාපභාවො ගහිතො, “නෙව මනාප”න්ති ඉමිනා මනාපභාවො මජ්ඣන්තො ව උභයං එකදෙසතො ලබ්භතීති, “මනාපාමනාප”න්ති චුත්තං. එවං ආරම්මණෙ ලබ්භමානවිසෙසවසෙන තදාරම්මණස්ස චිත්තස්ස පාකතිකං පවත්තිආකාරං දස්සෙත්වා ඉදානි තප්පට්ඨෙධෙන අරියස්ස චිතයෙ අනුත්තරං ඉන්ද්‍රියභාවනං දස්සෙතුං, “තස්ස රජ්ජිතුං වා”තිආදි චුත්තං. තත්‍රායං යොජනා – තස්ස චිත්තං ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ රජ්ජිතුං වා අනිට්ඨෙ ආරම්මණෙ දුස්සිතුං වා මජ්ඣන්තෙ ආරම්මණෙ මුය්හිතුං වා. අදත්ථාති නිසෙධෙත්වා. පරිග්ගහෙත්ථාති පරිජානනවසෙන ඤාණෙන ගහෙත්වා ඤාතතීරණපභානපරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. විපස්සනං මජ්ඣන්තෙ යපෙතීති අනුක්කමෙන විපස්සනුපෙක්ඛං නිබ්බත්තෙත්වා තං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛං පාපෙත්වා යපෙති. චක්ඛුමාති න පසාදචක්ඛුනො අත්ථිතාමත්තජොතනං; අථ ඛො තස්ස අතිසයෙන අත්ථිතාජොතනං, “සීලවා”තිආදීසු වියාති ආහ – “චක්ඛුමාති සම්පන්නචක්ඛු විසුද්ධනෙත්තො”ති.

456. ඊසකං පොණෙති මජ්ඣෙ උච්චං හුත්වා ඊසකං පොණෙ, න අන්තන්තෙන වඬිකෙ. තෙනාහ – “රථිසා විය උට්ඨහිත්වා ඩීතෙ”ති.

461. පටිකුලෙති අමනුස්සෙඤ්ඤා ආරම්මණං. අප්පටිකුලසඤ්ඤාති න පටිකුලසඤ්ඤා. තං පන අප්පටිකුලසඤ්ඤාතං දස්සෙතුං, “මෙත්තාචරණෙන වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පටිකුලෙ අනිට්ඨෙය වත්ථුස්මිං සත්තසඤ්ඤාතෙ මෙත්තාචරණෙන වා ධාතුසො උපසංභාරෙන වා සඬ්ඛාරසඤ්ඤාතෙ පන ධාතුසො උපසංභාරෙන වාති යොජෙනබ්බං. අප්පටිකුලසඤ්ඤා විහරතීති හිතෙසිත්තාය ධම්මසභාවචිත්තතාය ව නප්පටිකුලසඤ්ඤා හුත්වා ඉරියාපට්ඨිතාරෙන විහරති. අප්පටිකුලෙ ඉට්ඨෙය වත්ථුස්මිං සත්තසඤ්ඤාතෙ කෙසාදිඅසුචිකොට්ඨාසමත්තමෙවාති අසුභචරණෙන වාති අසුභතො මනසිකාරවසෙන. ඉදං රූපාරූපමත්තං අනිච්චං සඬ්ඛිතන්ති අනිච්චතො උපසංභාරෙන වා. තතො ඵච, “දුක්ඛං විපරිණාමධම්ම”න්ති මනසි කරොන්තො පටිකුලසඤ්ඤා විහරති. සෙසපදෙසුති, “පටිකුලෙ ච අප්පටිකුලෙ වා”තිආදිනා ආගතෙසු සෙසෙසු ද්විසු පදෙසු. තත්ථ හි ඉට්ඨානිට්ඨවත්ථුති ඵකජ්ඣං ගහෙත්වා චුත්තං යථා සත්තානං පයමං පටිකුලතො උපට්ඨිතමෙව පච්ඡා ගහණාකාරවසෙන අවත්ථන්තරෙන වා අප්පටිකුලතො උපට්ඨාති. යඤ්ච අප්පටිකුලතො උපට්ඨිතමෙව පච්ඡා පටිකුලතො උපට්ඨාති, තදුභයෙපි ඛිණාසවො සචෙ ආකඬ්ඛති, චුත්තනයෙන අප්පටිකුලසඤ්ඤා විහරෙය්‍ය පටිකුලසඤ්ඤා වාති.

තදුභයං අහිනිවජ්ජෙත්වාති සභාවතො භාවනානුභාවතො ච උපට්ඨිතං ආරම්මණං පටිකුලසභාවං අප්පටිකුලසභාවං වාති තං උභයං පභාය අග්ගහෙත්වා. සබ්බස්මිං වත්ථුස්මිං පන, “මජ්ඣන්තො හුත්වා විහරිතුකාමො කිං කරොති”ති, වත්වා තත්ථ පටිපජ්ජනවිධිං දස්සෙන්නො, “ඉට්ඨානිට්ඨෙසු...පෙ.... දොමනස්සිතො හොති”ති ආහ. ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං පටිසම්භිදාමග්ගපාළියා විභාවෙතුං, “චුත්තං හෙත”න්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තනයො ඵච. සතොති සතිචෙපුල්ලජ්ජත්තියා සතිමා. සම්පජානොති පඤ්ඤාවෙපුල්ලජ්ජත්තියා සම්පජානකාරී. චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති කාරණවසෙන චක්ඛුති ලද්ධවොභාරෙන රූපදස්සනසමත්ථෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන, චක්ඛුනා වා කරණභූතෙන රූපං පස්සිත්වා. නෙව සුමනො හොති ගෙහස්සිතසොමනස්සපටික්ඛෙපෙන නෙක්ඛම්මපක්ඛිකාය කිරියාසොමනස්සවෙදනය.

ඉමෙසු වාති “අඤ්ඤාථා ච පනානන්ද, අරියස්ස චිතයෙ අනුත්තරා ඉන්ද්‍රියභාවනා හොති”තිආදිනා (ම. නි. 3.453), – “කථඤ්ඤානන්ද, සෙබො හොති පටිපදො”තිආදිනා (ම. නි. 3.460); – “කථඤ්ඤානන්ද, අරියො හොති භාවිතින්ද්‍රියො”තිආදිනා (ම. නි. 3.461) ච ආගතෙසු තිවිධෙසු නයෙසු. මනාපං

මජ්ඣිමනිකායෙ

උපරිපණ්ණාස-ටීකා

සළායතනවග්ගො

අමනාපං

මනාපාමනාපන්ති

එත්ථ

මනාපග්ගහණෙන

සොමනස්සයුත්තකුසලාකුසලානං,

අමනාපග්ගහණෙන

දොමනස්සයුත්තකුසලානං,

මනාපාමනාපග්ගහණෙන

තඛ්ඛිධුරුපෙක්ඛායුත්තානං සභිගහිතත්තා පයමනෙයෙ “සංකිලෙසං වට්ටති,
 නික්කිලෙසං වට්ටති”ති වුත්තං. පයමනෙයෙ හි පුටුප්පනස්ස අධිප්පෙතත්තා
 සංකිලෙසකිලෙසවිප්පයුත්තම්පි යුප්පති. දුතියනෙයෙ පන “සො...පෙ....
 අඩ්ඨියති”තිආදිවචනතො “පයමං සංකිලෙසං වට්ටති”ති වුත්තං. සෙක්ඛස්ස
 අධිප්පෙතත්තා වස්ස අප්පහීනකිලෙසවසෙන, “සංකිලෙසම්පි වට්ටති”ති
 වුත්තං. තතියනෙයෙ අරහතො අධිප්පෙතත්තා, “තතියං නික්කිලෙසමෙව
 වට්ටති”ති වුත්තං. සෙක්ඛවාරෙ පන “චක්ඛුමා පුරිසො”තිආදිකා උපමා
 එකමෙව අත්ථං ඤාපෙතූං ආහ. තස්මා චක්ඛුද්වාරස්ස උප්පන්නෙ රාගාදිකෙ
 වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සනුපෙක්ඛාය පතිට්ඨානං අරියා ඉන්ද්‍රියභාවනාති.
 පයමනෙයො විපස්සකවසෙන ආගතො, දුතියො සෙක්ඛස්ස වසෙන,
 පයමදුතියො ච සෙක්ඛපුටුප්පනානං මූලකම්මට්ඨානවසෙන, තතියො
 බ්‍රිණාසවස්ස අරියවිහාරවසෙන ආගතො. පයමනෙයෙ ච පුටුප්පනස්ස වසෙන,
 දුතියනෙයෙ සෙක්ඛස්ස වසෙන කුසලං වුත්තං, තතියනෙයෙ අසෙක්ඛස්ස වසෙන
 කිරියාඛ්‍යාකතං වුත්තන්ති අයං විසෙසො වෙදිතඛිබ්බො.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ඉන්ද්‍රියභාවනාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ච සළායතනවග්ගවණ්ණනා.

උපරිපණ්ණාසටීකා සමත්තා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමනී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච චරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....